1367

LeMan

21 Mart 2018 Çarşamba Sayı: 2018/12 4 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

İBB BAŞKANI UYSAL: METRODA BİRİNCİ ÖNCELİĞİMİZ EN FAZLA OY ALDIĞIMIZ YERLER OLACAK!

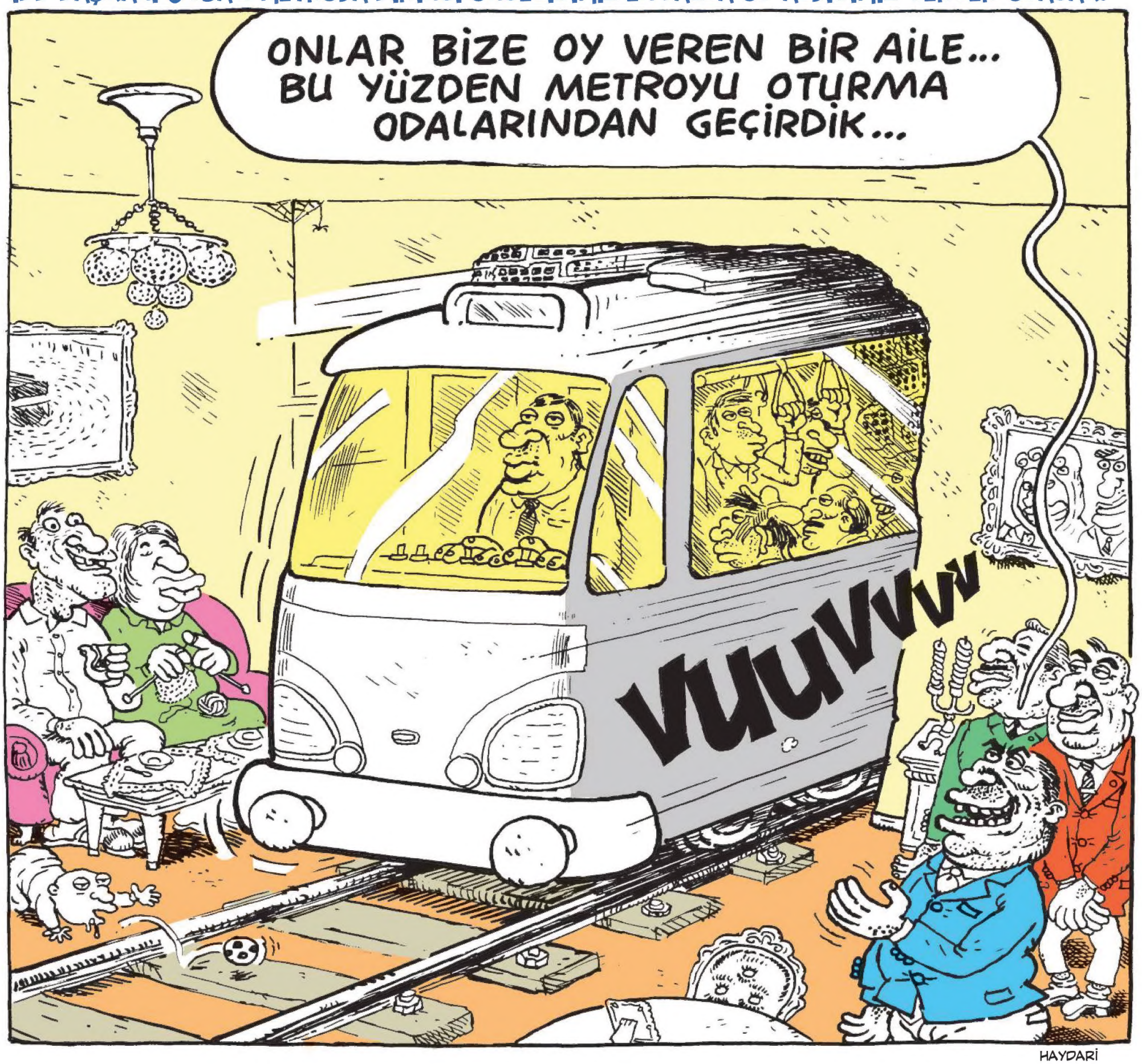

TAKSİCİ-UBER SÜRTÜŞMESİNİ DE ÇATIŞMAYA DÖNÜŞTÜRMEYİ BAŞARDIK! Maslak'ta taksici-ler UBER'ciyi dakikalarca dövdüler.

58 günün sonunda Afrin'e giren ÖSO ve Türk askeri kontrolü ele geçirdi.

BetonerSöbü

ATİLLA ATALAY

ÇEMBER SYSTEMİ İLE YERLEŞTİRME

Şimdi şöyle; ilgililer son olarak (19 Mart sabah saatleri itibarıyla konuşuyorum, öğleden sonra yeni bir sınav systemi sür'atle devreye alınırsa, o ayrı) bu yıl talebeleri Çember Systemine göre yerleştireceklerini ifade etmiş bulunuyollar. "Çember" sınav systemi değil bir yerleştirme systemi. Talebenin adresi merkezde, bir çember çızıp ona göre otomatikman yerleştiriyorlar. O bakımdan bizim belediye reisinin üst geçide "Çember Sınavına Girecek Öğrencilerimize Başarılar Diliyorum" diye bez pankart astırması saçma. Hayır, onu okuyan bana geliyor "Talebeyi çember systemine göre sınavlara hazırlıyorsun değil mi Ey Betoner Söbü" diyor. Kaç müşteriyle böyle boğaz boğaza geldik. Hatta bir tanesi söylediklerimi ısrarla anlamayıp af buyrun "Sokarım senin âlimliğine" demek suretiyle camı çerçeveyi indirdi. Tabii bizim elimiz de armut toplamıyor, o esnada dayre satış ofisinde bulunan dört evladımla beraber kendisine gereken karşılığı verdik.

Buradan talebe veliisi müşterilerime sesleniyorum, tamam değişiklikler nedeniyle kafanız biraz karışmış olabilir ama lütfen ilme ve fenne saygılı olun. Bir özel ders ve test alimini dövmeye kalkışmak ne demek? Yedin dayağını gittin, gece vakti gelip tükkanın önüne kaka etmek de nesi? Güvenlik kamarası her şeyi kaydetmiş. Yemin olsun görüntüleri enternette yayınlar seni tüm beşeriyyete rezil ederim. Ben diyeceğimi dedim. Ayrıyetten Söbü Evler Etap 5'te lansman fiyatına dayre satışlarımız devam ediyor.

CEVABI "E" OLAN SUALLER TESTİ

1) O esnada ağaçta dolaşmakta olan lüzumsuz ve mendebur sincap hayvanının yerinden oynattığı bir elmayla kafasından isabet alarak yer çekimini bulduğunu ileri süren zat kimdir? O kimdir ya?

a) Hiç kimse
b) Nail Armstrong
c) Velûd Bin Dokuzci
d) İnşaat Sektörüdür
e) Bay Newton

2) Beyiyle ve eviyle alakadar olup hanımlık vazifelerini eksiksiz yerine getireceğine, Radyum Elementi'ni keşfedip ondan sonra da radyasyon illetinden ışıldayarak ebediyyete göç eden ilim hanımı kimdir?

a) Hiçbiri
b) Canan Karatay Efendigil
c) Keriman Hâlis
d) Ubeydâ Uberligil
e) Madam Küri Hanım

3) Hamamda yıkandığı esnada, girdiği "erkekler havuzu"nda hafiflediğini fark edip suyun kaldırma kuvvetini keşfettiği için "buldum buldum" diyerek anadan üryan çarşıya fırlamak suretiyle esnaftan tertemiz sopa yiyen zat kimdir?

a) Öyle biri yok hükmündedir.
b) İSKİ Bey
c) Erikli Efendi
d) Dombilidir
e) Arşimed

4) Telefonu icat ettiği halde, iki yıl abonelik taahhüdünde bulunmadığı için keşfi kayıtlara gecikmeli olarak geçen ünlü âlim, aşağıdakilerden hangisidir?

a) Kont Ör
b) Şu an ulaşılamamaktadır
c) Mongolfiyer Kardeşler
d) Şeyh Eczanevî
e) Graham Bell

İLMİ BULMACALAR

* Kuş misali uçar havada, aslı esası civata
CEVAP: Uzay mekiği
* Dam üstünde lım lım, oğlan ağlar; ay hev e problım
CEVAP: Hüston Uzay Üssü
* Gökyüzünde beyaz yorgan, içinde var kavanoz adam
CEVAP: Astronot elbisesi
* Fezada apartmanım var içi dolu kompartımanım var
CEVAP: Uluslararası Uzay İstasyonu

Bu haftalık da bu kadar. İlm fen ve kurnazlık (samiğmiyyet çerçevesinde) sizinle olsun. Dersleri günü gününe çalışınız. Lansman fiyatına dayre satışlarımız devam etmektedir. Deliren talebeden müessesemiz sorumlu değildir. Hoş ve diri kalın.

Trump, uzay ordusu kurmak istediğini açıkladı.

ABD'de gençler, bireysel silahlanmayı protesto ediyor.

BAYPOST! ZULÜM GÖREN HAYVANLARIN DOSTU AYI POSTU!..

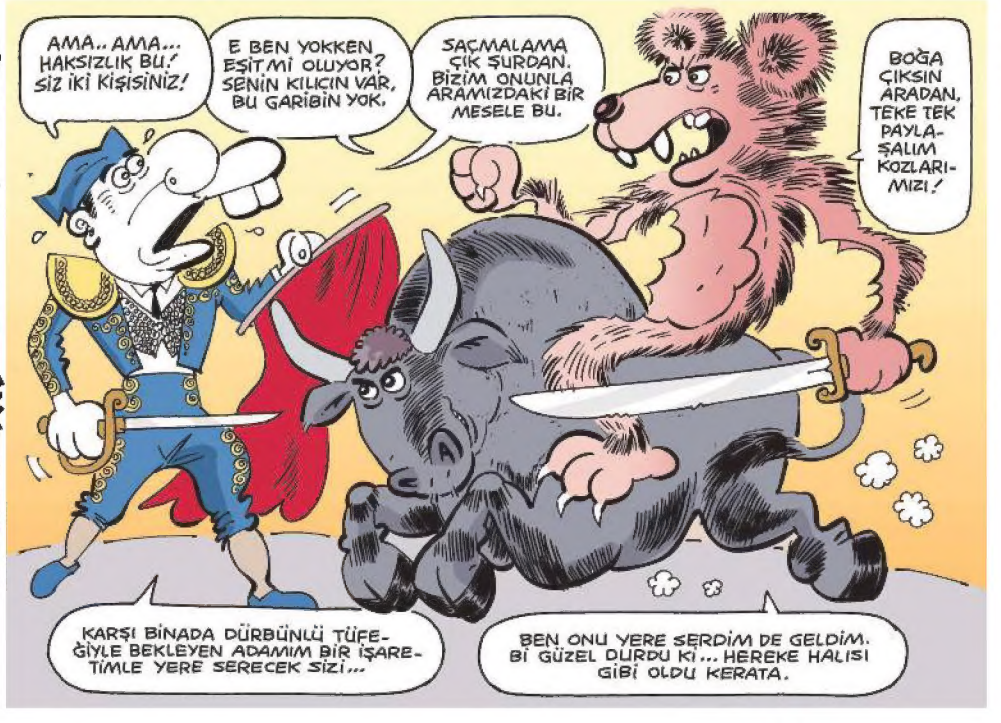

LeMan

CHP'li Barış Yarkadaş: "AKP binaları, savcılık gibi çalışıyor. Kimin gözaltına alınıp kimin serbest kalacağı bu binalarda konuşuluyor."

Çiftlikbank dolandırıcısı Mehmet Aydın, Uruguay'dan video paylaştı.

18 Mart Çanakkale Şehitleri'ni Anma Günü

Diyanet, Alevileri asimile etmeye devam ediyor. Alevilere camiye gelin dedi.

Hakim ve savcı kuraları Beştepe'de çekildi. Hakim ve savcılar, Erdoğan'ı ayakta alkışladı.

BANKSY, New York'ta Zehra Doğan'ın tutukluluğunu anlatan duvar resmi yaptı.

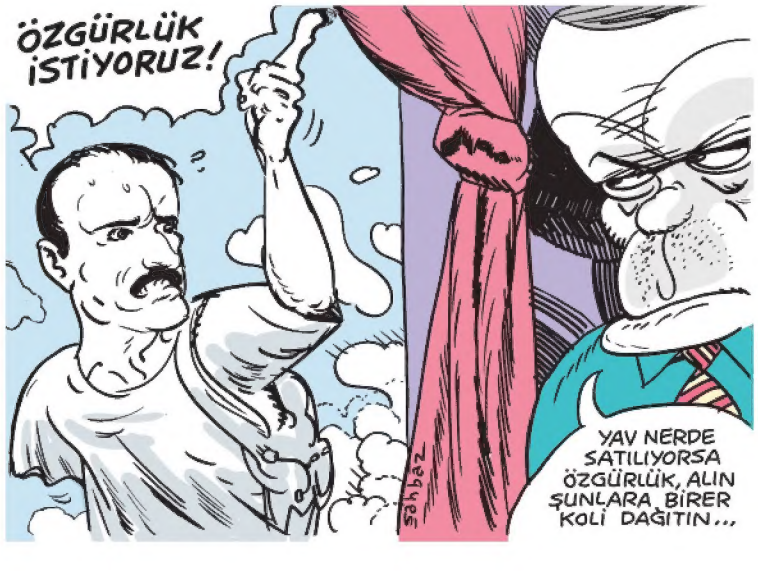

Tek kollu direnişçi Veli Saçılık, özgürlük kam, panyası başlattı.

Güneri İçoğlu

TEZ ANTİTEZ

Elektro Saz Nötralizasyonu

Bir vakitler bulunduğum bir köyde süregelen köy düğününde tam üç gün üç gece aralıksız sadece elektro saz çalınması sonucu desibel şokuna uğramıştım ki, bu konuda yapılmış bir araştırmayı şimdi size aktarıyorum: "Düğünlerde aşırı dozda elektro saz çalınmasının kısırlığa yol açtığı söyleniyor. Yapılan araştırmalara göre, düğünlerinde elektro saz çalınmış damatların yüzde sekseninin ilk gecelerinde başarısız olduğu ortaya çıkmıştır. Elektro sazdan yayılan elektrikle, heyecandan dolayı damadın vücudunda oluşan ters elektriğin birleşmesi sonucunda, damadın cinsel açıdan zayıf düştüğü sanılmaktadır. Buna karşın doğal ortamda davulla yapılan düğünlerde cinsel başarı oranının oldukça iyi olduğu tespit edilmiştir. Gergin bir deriye vurularak oluşan ritm duygusunun, cinsel isteği artırıcı bir özelliği olduğu antik çağlardan beri bilinmektedir."

Sonuç olarak; kırsal alanlarda yapılan köy düğünlerine elektro sazın ne zaman, nasıl ve neden girdiği hiçbir zaman anlaşılamamıştır. O sessiz doğal kır ortamında normal sazın neden yeterli olmadığı da çözümsüz kalan bir konudur.

Parmak Arası Abide Adamları

Turistik gezi amacıyla gittiği bir şehirdeki o şehrin abidevi sembolü olan mimari yapının çok uzaktan fotoğrafını çekerken yapıyı iki parmağının içine sığacak bir şekilde kadraja alanlar üzerine iki parmak kalınlığında tez yazsanız az gelir... Hani görmüşsünüzdür, işaret ve baş parmak arasına sığdırılmış uzaklardaki minik Eyfel Kulesi, Pisa Kulesi, Piramitler, Tac Mahal vs... Keza ben en son Atina Akropolü'ndeki Parthenon'u gördüm...

Böylesi modası çoktan geçmiş bir aksiyonu niçin yaparlar?... Evet, büyük ihtimalle bu şahaserler karşısında kendilerini çok minik ve çaresiz hissettiklerinden çok uzağa gidip perspektiften faydalanarak onları parmakları arasında eziyormuş gibi gösterip grafik bir intikam duygusu yaşarlar... Mamafih eseri görmüş, öğrenmiş sayıp diğer bir görkemli esere doğru yollarına devam ederler. Aksi takdirde o mimari eserin yanına gidip içine girmek birçok bilgi, merak ve öğrenme sorumluluğunu getirecektir. Bu da yapının karşısında adeta kaybolmak, küçülmek demektir. Elbette, bu ağır bir yüktür. Oysa ki, parmak arasında azametli yapıyı küçülterek fotoğrafını çekmek, hem o yapıyı görüp bildiğinin hem de yapıyı küçültüp ezen kendi görkeminin göstergesidir... Bu şaşaa karşısında çaresiz kalarak yapıyı mikro boyuta taşıma durumuna psikomimari terimle sütrüktür küçültmesi de denilebilir...

80'li yıllarda hatta 90'lara kadar bazı erkeklerin ilk görüşte içlerinin aktığı, pozitif elektriğin ayaklarını yerden kestiği bir karşı cins tipi vardı. Tüm hayat boyunca böyle özel tiplere kalabalık kitleler arasında üç ya da beş kez ancak rastlanırdı. Bu üç-beş kız da bir su damlası gibi simaen birbirine çok benzerdi. Onlara bu pozitif elektriği veren, tereddütsüzce aşık oldukları bu tipler yıllardır **Karaoğlan, Tarkan, Malkoçoğlu** çizimlerinde, **Çelik Blek, Mister No, Conan** albümlerinde kahramanların sevgilileri olarak çizilen değişik tipteki kızların prototipleriydi... Sonuç olarak dış dünyada bu tip kızların pek az bulunmasından dolayı o dönemin eril genç yapısı platonik aşk girdabından çıkamamıştır... ***(Dr. Yılmaz Apak'ın doktora tezinden bir bölüm.)***

Göreceli Mutluluk

İsveç'te yapılan, Litvanya'nın birinci olduğu Eurobasket 2003 Avrupa Basketbol şampiyonası'nın ödül töreninde madalyalar takılırken **ikinci** olan İspanya takımının üzüntülü, **üçüncü** olup 2004 olimpiyatlarına katılma hakkını kılpayı alan İtalya takımının ise son derece sevinçli olduğunu gören spiker şöyle dedi; **"Üçüncünün esprisi budur... Üçüncü her zaman ikinciden daha mutludur..."** Turnuvayı sonuna kadar seyrettim, bu şaşırtıcı, hoş ve ilginç yorumu da aklımın bir köşesine seyv ettim... Bu sevindirik olma izafiyet teorisine göre herhalde üçüncü, ucuz yırttım, dördüncü de olabilirdim diye seviniyor, ikinci ise niye biraz daha gayret edip birinci olamadım diye üzülüyor olsa gerek...

Plastik Asa

Hoşlanmadığım inorganik nesnelere ilk defa görmeler gözüyle baktığım, 1997 yılının Kasım ayıydı... Yunanistan'ın küçük, güzel şehri Volos yakınlarında bir arkadaşın çalıştığı, yeni kurulan bir pet şişe fabrikasını geziyordum. Hiç sevmediğim bir nesne olan pet şişenin oluşumunu, daha doğrusu doğanın en büyük rakibini kuşkuyla yakından tanımaya çalışıyordum. Korkunç bir yaratığın tuhaf uzuvları gibi üzeri titizlikle numaralanmış borulara, kablolara bakıyordum. O sırada yakınımızdaki tepelerden gelen koyun seslerini duydum ve ne güzel diye düşündüm. Hiç olmazsa teknoloji ve doğal yaşam bir arada... Bakışlarımı koyun sürüsüne ve başlarındaki çobana yönelttim... Derken çoban, sürüsüyle pet şişe fabrikası inşaatına doğru yaklaştı ve bu sırada heybesinden küçük mavi bir pet şişe çıkardı. Tel örgülerin dışından elini uzattı ve şantiye musluğundan su doldurdu. Şaşkınlıkla onu izlerken birden gözüm elindeki çoban asasına takıldı ve dondum kaldım... **"Çobanın elindeki çoban asasının ucu kırmızı plastikten yapılmıştı..."** Hani çoban asalarının uçlarındaki koyunları çekmek için olan kıvrım var ya işte orası plastik idi. Dayanamayıp sordum, bu nedir diye?... Koyunları çekmek için dercesine bir işaret yaptı eliyle... Fakat niçin plastik dediğimde, hazır aldığını, böyle daha kolay olduğunu söyledi. Nedense içimi tarifsiz bir üzüntü kaplamıştı. Nasıl olabilirdi, çobanlar için plastik saplı çoban asası ne diye imal edilirdi ki?... O anda arkamda pet şişe fabrikası, önümde pet asalı çoban, çıldırmak üzereyken bu çağın ne demek olduğunu idrak ettim...

İnsanlık tarihinin belirli dönemleri **Altın Çağ, Gümüş Çağ, Bronz Çağ, Demir Çağ** gibi isimlerle anılmıştır. Şimdiki döneme bir isim vermek gerekirse **Plastik Çağ** demek yerinde olacaktır. Zira sandalyeden çatıya, çanak çömlekten bardağa, sopadan asaya, tepeden tırnağa her şeyi plastik ve naylon sarmış durumdadır. Bu haliyle Plastik Çağ'ın çok uzun bir dönem süreceğini gayet net belirtmek gerekir.

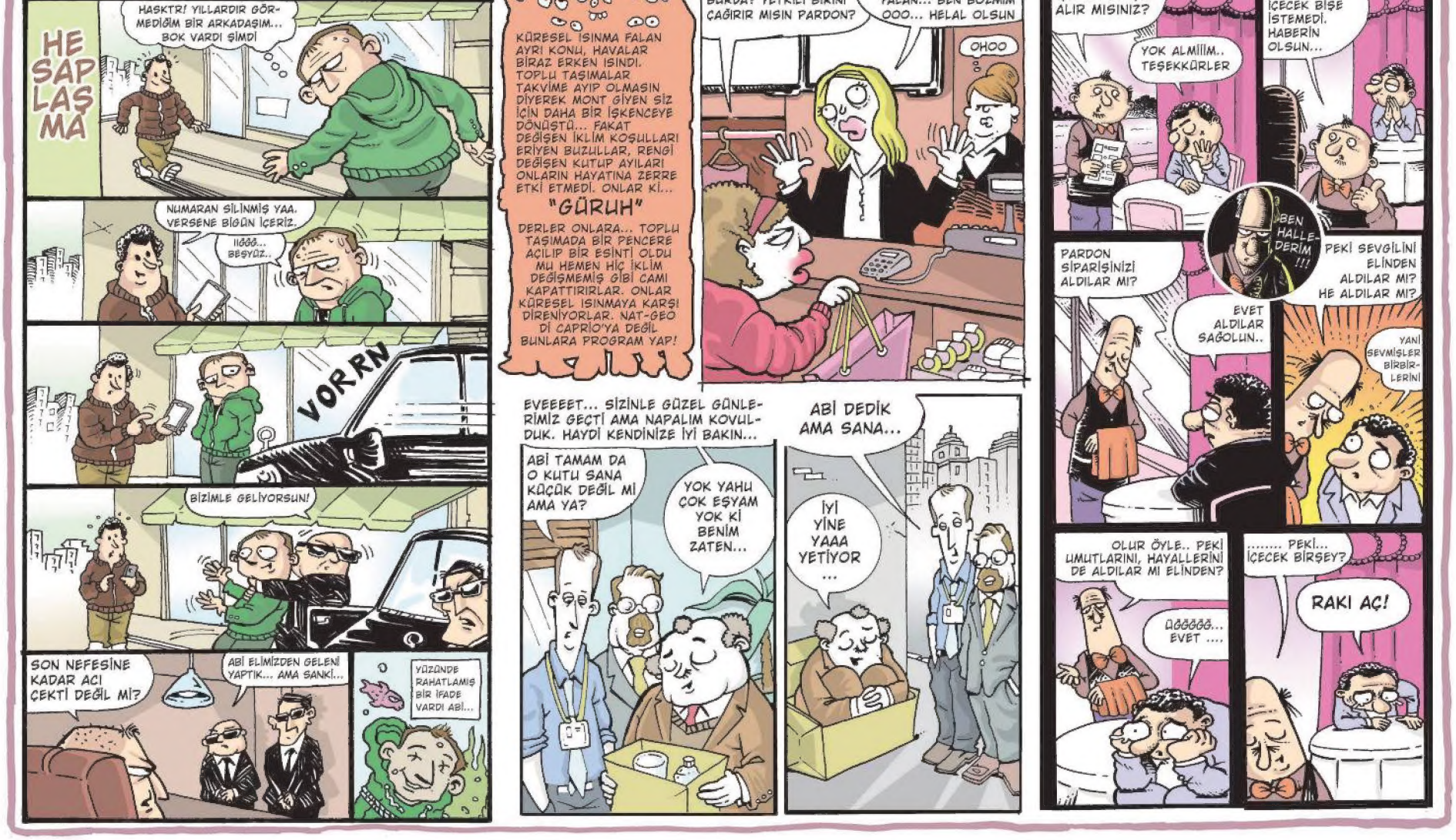

bahadirboysal@mynet.com

bencīl boysal

& TUMER GEBAN'LI, VACIP'Li GECELER

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ
keskin cırmak
YÖNETEN: YATTARA VALLİ

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

Behiç Pek

PATİ ŞEKRİNDE SOVUK!

Çevresinde ünlü dahileri ve mehşur icatlarıyla tanınan Sırnam Kulaklıkafa adlı kedi vatantaşımıs, yepyeni buluşlarıyla görenlere pati ısırttırıyor. Kendisi, son kâşifleriyle prokramımıza konuk oldu: "Sayın Sırnam Bey, bise yeni içatınıstan bahsedir misinizdi?" "Kısaça anlatayim. Bu nasır bakın olayor. Bileyorsunus, sovuk var ve insan kimseler onu yalayor. O çok sovuk ve var. Çuktatalı ve başkalı ve sovuk ." "Domdumna mı?" "Evet evet o bu!" "İnsan kimseler için yeni bir dondumna icat ettinismiş mi?" "Aynan. Pati şeklinde domduna. Sovuk. İnsan kimse onu yalayorkan patisini yalayor gibi olaçak. İnsan kimserein en bühük eksiyi patisini yalamak. Pati şekirli domaduma sayesinde daha temis ve titis görükeçekler." "Teşetür ederis katıdınız siz için." "Ben sise eterim bene çok güzer ahırladınıs için. Ama biraz yaş mama verebirirdinizse lezyetli olardı."

KIŞ ARKATAŞINA HEDİYE ETTİYİ MİRYARLIK DEYERLİ TEK TAŞ, BAŞ YARDI!

20 Mart Dama Çıkma Günü'nde kıs arkataşına çok deyerli bir tek taş ve onu ona veren Martcan Salınırgezer adlı kedi vatantaşımıs bekrenmedik tepgiyle karşıraştımıştır: "Kıs arkataşınıs ne haptı sis ona deyerli taş verinçe?" "Dehral kafama attı ve bakınıs nasır şişti orası cevis oldu." "Deyerli tek taş derken?" "İhzah edeyim. Yaşadıhım evde duyduhum bir sös var. Bir taşla iki kuş vurmak. Bençe çok deherli bir taş. Düşüsenize, biratışta iki kuşunus olayor." "Hahrika dohrusu." "Bençe de nefis." "İki kuş yerine bir kedi furmuş arkataşınıs hahahaha." "Neey? Beni mi alay edeyorsun laaann! Tıssp tıhızzz!" "Ah burnuum... Kanayor orasıı!"

CIRMALAMA SETİ YÜSÜNDEN BAŞI BELAHYA GİRDİRDİ!

Evi ve otomobiri dahil olarak yanına aldıhı birisi erkek öbürkü birisi dişi iki insan ve onların küçük insanlariyla birlikte yaşayan Topaç Gıcırkeyif adlı kedi vatantaşımıs sahipine kasıtsıs favul yapınça kımızlı kart görürek bahçaya çıktırılmıştır. Mükrofanlarımısı Topaç Gıcırkeyif'e usattik: "Topaç bay bey, ne yaptınıs tam orarak?" "Bahçada gezerkan cırmaklama ihtiyaçımısı dohal orarak ahaç meteryali ile gidereyorus. Cırmaklarımısı sivritmek, işlersev hale getirmek." "Anlayorum." "Evde ahaç olmadıhı için özel cırmalama setimi kullanayorummuştur?" "Hanki parçalar mevcüt cırmaklama setinisde?" "Eeee koltuk, eee kanapa, eee halııı, eeee yatak, eee ve bunu gibi sayire sayire." "Az bire yabmiş sahipinis. İki kımızlı karttan salı kartı göstertip başka mahalyeye kovalamamiş iyiki." "Yorum yabma. Habari ver yeter."

PARATİK ZAKALI OLMASA KURUMAMARAR ÇOTTAN UÇMUŞTUYDU.

Paratık zakası ve yüsek aykusu sayesinde sokakın kurumamasınıları ellere vermeyen Topik Kabakuyruk adlı kedi vatantaşımıs bütün kedirere örnek ormuş ve başarısılarıyla kedirerin göysünü sırtını kabartmiştirdi. Kendisiyle ropertaş yaptik: "Sayın Kabakuyruk, aktarar mısınıs başarı öykünüsü bizimle payraşarak?" "Kaldırımda burunan kurumama kabımısa kargalar konayordu. Yeyorlardı mamalarımısı." "Bu gidişe nasır dur dedinizmiştir?" "Çöp kontiyilirinde bulduhum eski köpek çeketi beni ilhan verdi. Çeketi giyerek ve ot doldurarak kendimi imaj yaptımmış, kargalar bunu bene görünçe artık gelmedimiştir." "İmaşınısın bir ismi var mı?" "Var. Kokoruk" "Kokuruk ne?" "Kokuruk. Kargararı kokurtan."

DİKKAT! DİKKAT!
Survivor'dan kat be kat zor yarışma: HAYVANKAÇ (yine mi?)
Bu sayfanın tamamında kuşuyla böceğiyle toplam kaç hayvan var? Doğru cevabı verenler arasında yapılacak çekilişle üç kişiye birer adet L-Manyak cildi hediye edilecektir. Cevaplarınızı lütfen 31 Mart Cumartesi akşamına kadar yollayınız. Sonuçlar 4 Nisan Çarşamba tarihli dergide açıklanacaktır.

TERELELLİ

CAN BARSLAN

Feyhon... Bayır Gülü

toka

NURGÜL KAAN

● Çıta.. defter kaplama jelatini veya gazete kağıdı, makas, kalem, cetvel, bant.. ve tabii ki o.. Yere güzelce malzemeleri yayıp, 'hmmm, du bakalım.. şunu şurdan söyle.. bunu burdan böyle yapıyoruz, sonracıma, şunu da şöyle şurdan geçirelim ki havalanırken hız alsın, bak, gördün mü' diye vakit ayırıp evladıyla birlikte çıtalı uçurtma yapan anne– babayla, parayı bastırıp hazır laylon uçurtma alan anne– baba bir olur mu hiç?

● Of yaaa, bi dönem bebeklere makyaj yaparlardı fotoraf çektirirken, bildin? Yok, olmamış. Bu bebek hiç de güzel olmamış, tabiat da bu işi gerçekten hiç becerememiş, dur ben şöyle yüzüne gözüne biraz boya sıvayım da daha güzel olsun' diye. Hele?.. Dünyanın en süpersonik, en saf suretini bile beğenemez olmuş, güzelliği gören yerleri puslanmış, haberi yok ibişin. Bebek boyuyor. Bebeğin de ağzı var, dili yok; 'boyama lan beni hanzo, ben zaten güzelim.. sen esas niye göremiyosun bunu esas sen ona bak beni boyayacağına kendin göremiyosan niye bebek bile güzel gelemiyosa sana ne biçim bakmak bu bi daha bi düşün sen esas bunu bi düşün bakışına bi bak ne biçim bakıyosan artık göze bak göze' diyemiyor. Bu kadar düzgün cümle kuramıyor bebek henüz. Çünkü bebek. Neyse ki, bir demdi geldi geçti o. Sonra bi şey oldu, ne olduysa oldu, bebekler yakayı kurtardı bu zevksizin elinden. Bebek boyama bitti.. diye sevinirken, tam da bitmemiş meğersem. Son yıllarda da ağaçlara dadandı aynı ibişlik. Donuk neon renkli ışıklarla, yığınç plastik çiçeklerle 'güzelleştirilmiş' ağaçlar var şimdi de. Evvelden bebek boyayan kafa, işte bu aynı kafa. Bu sefer de ağacı beğenmemiş, 'doğa da amma beceriksiz bi şey, ben bunun da daha güzelini yaparım ki' diye sarmış led ışıkları, pis pis laylon çiçekleri de takmış üstüne.. Laylon çiçeklerin de üstü hep toz. Üstü toz tutan çiçek gördün mü sen hiç tabiatta da üstü toz tutan laylon çiçek takıyosun ağaca? Ha sen bu ağacın düz hâlini niye beğenmemeye çalışıyosun? Tabiatla alıp veremediğin nedir moruk?.. Ağacın kendi rengi çirkinmiş gibi alttan ağırı da vermiş pimpis renkli ışığı. Sen kime çirkin diyon ya? Senin çirkin gören bakışın esas çirkin. Ben yediye geçtim, onüç yaşındayım, bücürük değilim tamam mı? Hayret bi şey ya. Gösteriverem ben sana sinirli yanımı.. diye verirdim atarı ben ağacın yerinde olsam. Ama ağaç işte. Ses etmiyor. Ağzı var, dili yok. Denişik bir durum ağaç olmak demek ki. Üstüne laymon çiçek takmalar bile ses etmiyor. Bebek gibi. Sakın, mülayim. Doğayı beğenmeme hanzoluğunun geçmesini bekliyor sabırla.

● 'Onu öyle değil de bak şurdan şöylemesine yaparsak.. bak şurdan şunu şöyle yapalım ki rüzgâr karşıdan geldiğinde hooop diye yükselsin, çıtaları da şöyle açılı bağlıycaz şimdi' diye hesap kitap yapmaya erinmeyen, ince ince keserek yaptığı mis gibi kuyruğu 'al bakalım, bunu da sen tak uçurtmaya' diye öğreten aabi veya ablayla, 'eeeh kim uğraşcak onla şimdi' diye bebeye hazır laylon uçurtma hediye eden aabi veya abla, hiç bir olur mu?

● İyi ki de şanslıyım da 'gönül' diye bir kelime olan bir dilde ana dilim olan bu dil iyi ki 'gönül' kelimesi ya olmasaydı ne yapardım Allahım ne güzel aman diyim oh bee.. diye çok seviniyorum zaman zaman. Şimdi ben 'gönül' kelimesini bilmeseydim, ohoooo, işimiz iş, işi mizi.. çok zor olurdu her şey iyice. Zaten yol çok uzun, düşünsene, bir de 'gönül' diye bir kelime bilmiyorsun. Yandın resmen. Çok iş. Olmaz değil, ama çok iş. Sırf bu kelimeyi 'what dazırt miin, mat dazırt miin?' diye öğrenesiye, anlayasıya, ohooo.. çok uzun iş. 'Gönül' kelimesini duyarak başlamak hayata, direkman ilkokula liseden başlamak gibi. Deeev zaman kazanırsın. Bu zamanı iyi kullandın, kullandın. Kullanamadın, kullanamadın. Çok büyük şans. Bu şansı iyi değerlendirdin, değerlendirdin. Değerlendiremedin, değerlendiremerdeydov. değerlemdireminin.?. deermenminderin.. ay, neyse, diyemedim helecandan ama ossun, gönüller bir olsun.

● 'Kıyamet yaklaştıkça binalar ve zinalar çoğalacak' diyesiler. Şöyle bi bakınca, yeni yapılan yüzbin katlı çipçirkin, tekdüze binalara.. İkisi zaten aynı şey değil mi?

● Gece yıldızları görebilerek yaşayan insanla, şehir ışıklarından yıldız göremeden yaşayan insan bir olur mu? Hiç..

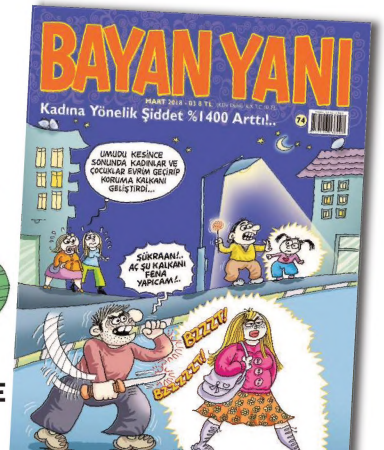

BAYİİLERDE

suatozkan @leman.com.br

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

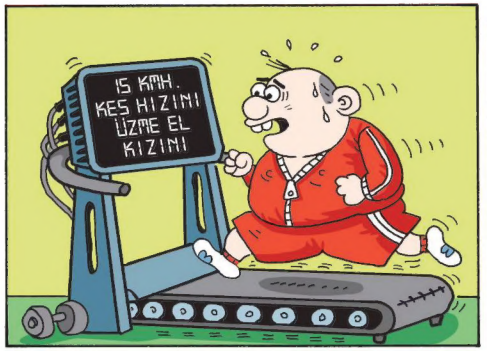

SAHİCİ JAWS

Meşhur gerilim filminin, meşhur son sahnesinde, polis şefi Brody, katil köpek balığı Jaws'ı Amerikan sineması yöntemleriyle bir güzel öldürdükten sonra, adet üzere ikinci bir küçük final daha yaşanır: Filmin gene meşhur "Dan dan! Dan dan!.." şeklindeki gerilim ritmi eşliğinde, Brody'e bir şey yaklaşır. Acaba Jaws daha ölmedi mi!? Denizden birşey fırlar. Filmin bir diğer meşhur öğesi, sakallı, konuşkan, yakışıklı ve neşeli tipli, balık uzmanı Hooper'dır bu. Yaşıyordur. Brody ile beraber, batan tekne parçalarından birine tutunarak ve gülüşerek kasabaya doğru yüzerler.

Ancak bu sevimli final, iki sebeple mümkün değil. Birincisi, sahici Jaws'da, Hooper gerçekten ölüyor. Ekstra bonus puanlı bir gerilim uğruna, filmin sonuna dek hayatı uzatılmıyor. Asıl önemli ikinci sebep ise, balık uzmanı Hooper'ın, her ne kadar ölümden beraber kurtulsalar da, polis şefi Broody ile beraber enseye tokat döte parmak bir samimiyet içinde kardeşçe yüzmeleri pek mümkün değil. Çünkü Hooper, çatır çatır Brody'nin güzel karısını düdüklüyor. En son otelde beraber oldular iki gün önce. Brody, bu durumdan çok kıllanıyor, ancak bir aldatmayı kanıtlayamadı. Kaç defa, teknede bu gıcık sakallıyı bir punduna getirip öldürmek istedi. Sahici Jaws'da yani....

Sahici Jaws diye bahsedip durduğum, popüler filmden çok önce insanların beğenisine sunulan, Peter Benchley'in Jaws romanı. Yalnızca yukarıda söz ettiğim farklılıklar ile değil, daha pek çok şey ile "sahici" tanımlamasını hak ediyor. O sahici olunca da, filmi haliyle biraz uyduruk, çocuksu ve eğlencelik kalıyor.

Örneğin, filmde, plajlarında katil balığın gezinip durduğu Amity kasabasının yoksul ve zengin insanlarından bahsedilmiyor. (Belki birkaç cümle dışında.) Halkın çoğu, gariban veya orta direk. Polis şefi Brody ve ailesi bile. Balık ya da kırmızı et, haftada bir defanın fazlasında, öyle kolay yenen birşey değil. Bütün bu zor geçinen insanlara karşın, işini bilen açıkgöz, yandaş, rantçı tipler de var. Özellikle hükümet yöneticilerine yakın duran bu tipler, Jaws'ın plajları kapattırmasından müthiş bir rant sağlıyorlar: Artık denizine girilemeyen, ilgi görmeyen bu tatil kasabasının, satılamayan evlerini ve devre mülklerini bir-bir satın alarak topluyorlar! Tabii, ne zaman satın alacaklar, ne zaman elden çıkaracaklar, tüm bunu (filmin meşhur yönetici karakteri; hani her felaket filminde de standart olan, gerçekleşecek felaketlere ticari sebeplerle bir türlü inanmayan!) belediye başkanının, plajları ne zaman kapatıp-açacağını kendilerine gizlice söylemesiyle yapıyorlar.

Tabii filmde sadece abartılı ve komik çizilmiş bu belediye başkanı. Sahici öyküde, yani romanda ise, Peter Benchley, belediye başkanı, iş adamları ve mafya arasındaki bu gizli rant kavgasını, birkaç ilginç konuşmayla değil, sayfalar boyunca, üstelik müthiş detaylar ile aktarıyor okuyucuya. Hattâ romanın, "aldatma" konusu ile beraber, ikinci yan konusu olduğu bile söylenebilir. Katil köpekbalığı Cavs ise, şimdilik üçüncü konu.

Romanın bu güçlü, sosyal ve ekonomik yönlerine rağmen, Peter Benchley yine de eğlenceli bir yazar. Gayet tempolu, neşeli paragraflar yerleştirmiş aralara. Üstelik ayıpçı, utangaç bir tip de değil. Sansürsüz, acayip detaylara giriyor. Brody ile, kendisini aldattığından şüphelendiği güzel karısı Ellen arasında, banyoda geçen bir pasaj:

"Ellen, onun tuvaletin kapağını açtığını, işemeye başladığını duydu. Gürültülü, güçlü, hiç bitmeyecekmiş gibi uzayıp giden bir sesti bu. Uzun bir süre önce kocasının idrar torbasının karpuz büyüklüğünde olduğu kanısına varmıştı. Çünkü Brody çişini, hemen hemen bütün gün boyunca yapmadan tutabilirdi.

Brody, banyodan:

"Bugün hiç Hooper'la konuştun mu?" diye seslendi. (Konuşmayı bırak, saatlerce yiyiştiler bile! MF) Çişi hâlâ devam ediyordu.

Ellen, vereceği karşılığı bir an düşündü. Sonra, "bu sabah telefon etti" dedi, "önceki akşamki yemek için teşekkür etmek istemiş. Neden sordun?"

"Bugün onu aradım. Otelinden, nerede olduğunu bilmediğini söylediler." (Karın ile, herkeşlere haber salmadan, elbette gizlice buluştular yavrum! MF) Sana, bugün ne yapacağından söz etti mi?"

"Galiba, tekneyle denize açılmak istediğini söylediydi."

"Çok tuhaf..."

"Neden?"

"Eve dönerken iskeleye uğradım. Hooper'ın oraya da bugün hiç uğramadığını söylediler."

"Belki fikrini değiştirmiştir..."

"Belki de, Daisy Wicker ile bir otel odasına kapanmıştır?" (Adamın, kendi karısına atlamayarak, onunla takılacağını düşün-

Stephan Hawking anısına saygıyla... 95 yılında çizmiştim.

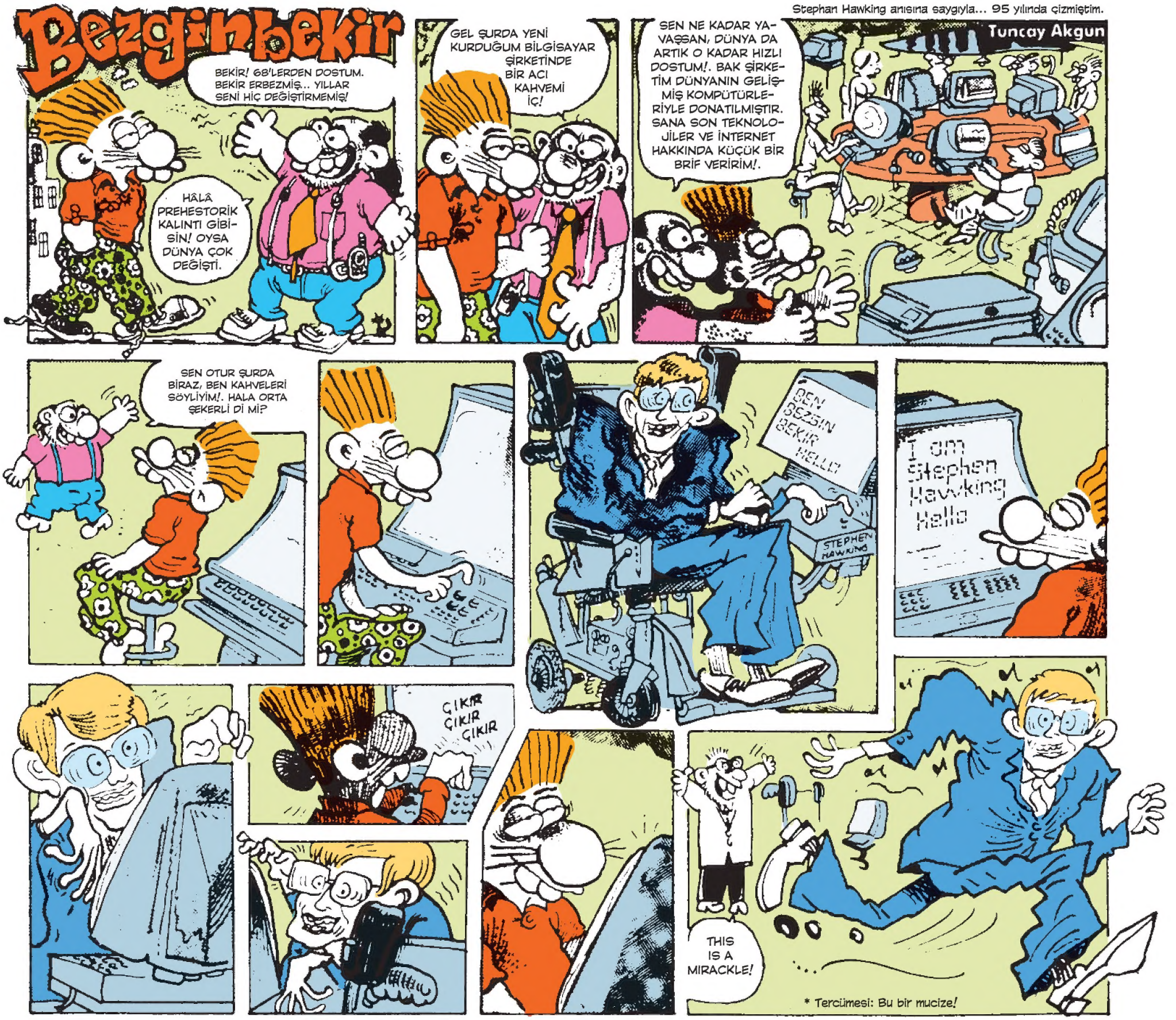

düğü, yemekte tanıştırdıkları kasabalı bir hatun.)

Şimdi içeride damlaların çıkardığı sesten başka birşey duyulmuyordu..."

Cavs filminde, kitapta anlatılan aşk ilişkilerine, ailevi durumlara, kadın erkek çatışmalarına veya sosyo ekonomik durumlara asla yer verilmemesini bir kenara bırakın, konunun merkezindeki köpekbalığı Jaws'la bile ilgili yeterince bilgi yok! Roman, "Muhteşem balık, gecenin sularında, yarım aya benzeyen kuyruğunu dümen gibi kullanarak, sessizce ilerliyordu." diye başlar. Daha evvel, masal kitapları dışında, ana karakteri havyan olan ve bu havyan ile girişi yapılan bir roman okumamıştım! (filmde ise giriş, klasik tatilci gençler, yani insanlar ile yapılıyor!) Benchley, devam eden cümlelerde Jaws hakkında başka detaylara giriyor, görmeyen gözlerinden, yüzgeçlerinden söz ediyor, ve tuhaf bir içgüdüye değiniyor: Yüzme kesesinden solungaçlarına temiz su iten karın kaslarının olmaması sebebiyle, Köpekbalığı ölmemek (yani dibe batmamak) için sürekli hareket etmek zorunda! Filmdeki "da dan, da dan, da dan!" diye seyirciyi gererek sürekli gezinişi, ancak romanda güzelce açıklanabiliyor.

Jaws, ayrıca, hepimizin hastası olduğu o meşhur sahnedeki gibi, ağzına oksijen tüpü fırlatılıp sonra da western filmi gibi tüfenkle ateş edilerek ölmüyor! Çok daha anlamlı, mantıklı ve etkileyici bir biçimde ölüyor. Hadi, orasını söylemeyeyim. Belki merak edenler sahaflardan 5 liraya kitabını bulur ve okurlar. Dünyada çok fazla okuru bulunan roman, ülkemizde pek iş yapmadı. Zaten filmden sonra geldi. Ve arka tanıtım yazıları da dahil olmak üzere, hiçbir yerde, kitabın içindeki diğer temalardan, aldatma ilişkisi ve siyasi kavgalardan bahsedildiğini görmedim. Altın Kitaplar da romanı sadece "Amerikalılar denize bile giremiyorlar!" diye pazarladı. Eh, biz giriyoruz fakat.

Okyanusta gezinirken Amity kababasına uğrayan bu büyük beyaz köpekbalığının tüm "hayvani" gezinti detayları, kasaba halkının gariban yaşamı, paragöz yöneticilerin rant kavgası, hepsi ilginç güzel de... kitapta niçin bir "aldatma" öyküsü de var, bunu ilk başlarda çözemedim. İlk bölümlerde bir-iki kanlı sahne ile Jaws'ı anlattıktan sonra, Peter Behchley daha sonra neredeyse yüzlerce sayfa, bir daha balığa geri dönmüyor. Polis Brody ile karısı ve karısının gizli aşığı Hooper'la yaşanan, gerilim dolu bölümler bize aktarılıyor. Üstelik hepsi çok başarılı, detaylı ve yoğun bir dramatik tempoyla yazılmış. Belki de, bilemiyorum, yazar kendi hayatında üzücü bir aldatma veya aldatılma yaşamış, bunu da romanına gizlice yerleştirmek istemiş olabilir, Bazen yazarlar, kitaplarının veya yazılarının içine, ana konunun dışında, sadece kendileriyle ilgili çok başka şeyler de yerleştirirler...

"Bu balık, kusursuz bir güzellikte! İnsan onu görünce Tanrı'ya inanası geliyor."

"Saçma," dedi Quint. Kaptan köprüsüne giden merdivenleri çıktı.

AYRINTILAR **Metin Fidan**

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

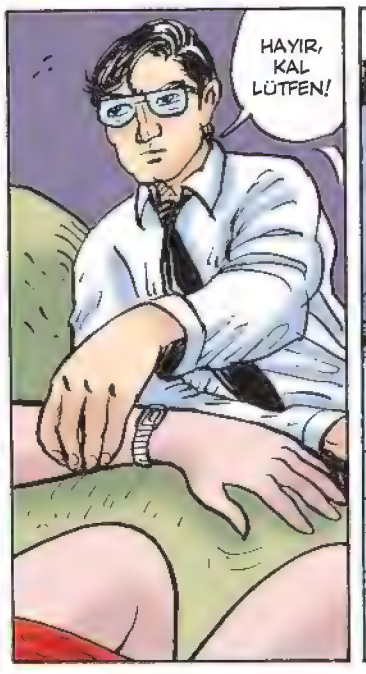

Evet, kereste de saklanamaz.

ADI MAVİ SESSİZLİKMİŞ, SUÇU ÜLKESİNİN SORUNLARINI KENDİSİNE DERT ETMEK!

İsrail'in bu yılki Oscar adayı filmi Foxtrot'tu. Her ne kadar somut bir dış tehdit altında olsa da İsrail'in militarist, aşırı devletçi yapısına karşı bireyin özgürlüğünü ön plana çıkaran, mizahi, politik bir filmdi. İsrail Kültür Bakanı film hakkında "İsrail ordusuna saldıran bu filmin, İsrail devletini temsilen aday gösterilmesinden utanç duyuyorum" demişti. Filmin yönetmeni Samuel Maoz da bu eleştirilere cevaben " Toplum olarak sorunlarımız hakkında düşünmek yerine, onları görmezden gelmemizi eleştirdim filmde" dedi, Bakana da "İsrail ordusu ahlaklı bir ordu olabilir ancak SAVAŞ AHLAKLI OLMANIZA İZİN VERMEZ" dedi. Bakan da filmlere ayrılan fonları keseceğini söyledi. Sonra film Oscar yarışında ilk 9'a kalma başarısı gösterdi vs vs. Bizim odaklanacağımız konu, siyasi iktidara ters bir bakış açısına sahip film iktidara rağmen ülkeyi temsilen nasıl aday olabilir? Çünkü İsrail Film Akademisi diye OZERK bir kurum var. Ve de İsrail'de vatanını en az militarist zihniyetli iktidarlar kadar düşünen ve bu düşüncelerini her türlü tehdide rağmen cesurca, çekinmeden söyleyebilecek entellektüeller var. İşte bir ülke için en büyük umut kaynağı! Akıllı ve cesur muhalefet. İktidar dünyanın her tarafında vardır ancak emin olun iktidarı düzenleyen ve de ülkenin geleceğine umutla bakmasını sağlayan şey, muhalif zekanın potansiyelidir.

Gelelim bize. Çok değil 3 yıl öncesine kadar devam eden çözüm süreci denilen dönemde bir tür furya halinde konu ile ilgili pek çok film yapıldı. Bu sevindiriciydi. Çünkü ülkemizin en önemli kronik sorunlarından birinin sinemamızca konu edinilmesi ve sinema üzerinden de çözüm arayışları içine girilmesi güzel bir gelişmeydi. Ki o dönemde maalesef pek de öyle başarılı filmler çıkmadı. Ancak gündem olması ve de çaba sarf edilmeye başlanması iyiye işaretti. Zaman geçti siyasi tavır değişti. Ve çözüm süreci rafa kaldırıldı siyasi gündemimizden. Ancak işin garibi sinemamızın gündeminden de kalktı. Siyaset güncele çok takılır ki yapısı gereği bu doğaldır. Burada soru şu: Siyasetçinin belirlediği gündemi mi takip eder sinema? Yoksa kendisi mi kronik sorunlara yönelik gündem yaratır? Daha ilginci şimdilerde o dönemde ödüllere boğulan sinemacıların üzerleri çizilmiş ve hiçbir projelerine destek verilmiyor. Sinemamız rüzgar mı olacak? Rüzgarın önünde savrulan bir yaprak mı?

Halbuki yine Almanlar Oscar adayı olarak içlerindeki Türkiye kökenli insanlara karşı yapılan ırkçı saldırıları konu edinen Fatih Akın'ın Paramparça filmini bu yıl seçtiler. Birkaç yıl önce Zvyganitsev'in Rus bürokrasisini ve adalet sistemini yerden yere vuran filmi Leviathan'ı Rusya Oscar'a aday göstermişti.

Bizde ise geçen yıl pek çok yerli ve yabancı festivalden ödül ile dönen Bülent Oztürk'ün - adına ister Kürt sorunu ister Güneydoğu sorunu deyin ancak kesin olan tek şeyin kronik bir sorunumuz olan- bu konu ile ilgili yapıcı, toplumsal YÜZLEŞMEYI ve UZLAŞMAYI merkezine alan filmi Mavi Sessizlik görmezden geliniyor; ne SIYAD ödüllerine ne de Oscar'a adaylığı mümkün değil. Çünkü ikisi için de filmin gösterime girmiş olması şartı aranıyor. Ve film yönetmenin tüm çabalarına rağmen bir türlü vizyon şansı bulamıyor. Oztürk'ün suçu ülkesinin bir sorununu kendine dert etmesi mi? Ya da siyasi iktidarın ajandasına, zamanlamasına baş kaldırması mı? Bilinmez. Ancak SIYAD ödüllerine aday olan çoğu film ile aynı zamanda yapılıp, pek çok festivalde yarışan ve kazanan bu filmin gösterime girmemesi, seyircisi ile buluşamaması sinemamız adına bir utançtır.

Oztürk'ün babasından aktardığı ve kendisine de yol gösterici olarak kabul ettiği gibi "kan kan ile yıkanmaz, su ile yıkanır" ve toplumsal sorunların çözümü için de sinema değerli bir araçtır.Ahmet Kaya şarkısındaki Bahtiyar'dan ne farkı var ki Mavi Sessizlik filminin başına gelenlerin.

Stephan Hawking de bilinmeze doğru yol almış...

Sinemada "Her Şeyin Teorisi" adlı filmle beyaz perdeye aktarılmıştı hayatı. Bilim insanı özelliği ön plana çıkarılacağına saçma bir şekilde kişisel hayatı ve ilişkileri ön plana çıkarılmıştı . Ve yine aynı yıl İngiliz matematikçi Alan Turing'in hayatını konu edinen The İmitation Game filmi gösterime girmişti. Burada ise eşcinsel olduğu için baskılardan dolayı intihara sürüklenen bilim adamının özel hayatına neredeyse hiç değinilmemişti. Halbuki özel hayatı bilimsel hayatını da etkilediğinden insanlar için çok önemliydi. Çünkü eşcinsel olduğu için ceza almış ve sonrasında da ölümü şüpheli olarak görülse de intihar ederek ölmüştü. Zaten sinema mutlak gerçeği değil, gerçeğin yorumlanış biçimini gösterir. Ve izleyici her zaman eleştirel bir bakış ile uyanık olmalı. Yoksa sonumuz çiftlik bank mağdurlarına döner.

KUÇORS

ÇOK DA ŞEY ETMEMEK LAZIM, HER YER ÇİFTLİK İŞTE.

Selim Yalçıner *selim.yalciner@gmail.com*

Evet, çok da şey etmemek lazım, her yer çiftlik işte. Başlığı, Tolga Karaçelik'ten -Ayşe Arman aracılığıyla- ödünç aldım. Gerçi özellikle gençler arasında sıkça kullanılan bir ifade ama, yaptığı o güzel işe, Kelebekler filmine bu sözü en iyi şekilde yerleştirmiş olduğu anlaşılan Tolga Karaçelik'i anmadan olmaz. Çiftliğe gelelim şimdi. O sevimli delikanlı, Çiftlik Bank diye bir şey kurmuş ve 80 bine yakın insandan 511 milyon lira toplamış, bununla başta büyükbaş hayvancılık olmaz üzere çiftlik işi yapacakmış, bir anda da sırra kadem basmış, iddialara göre Uruguay'ın başkenti Montevideo'dan videolarla kendisine para kaptıranları sakinleştirmeye çalışıyor. Sakinleşeceklerdir, aksini düşünmek bile istemiyorum. Asabi olup da ne yapacaklar? Asabiyet, 'Biz'e ait görülmeyen, yerli ve milli olmayana karşı, iktidarı bir şekilde değiştirmek isteyene karşı uygulanacak bir ruh hali. Alırsın sayıları yüzbinlere ulaşan kayıp ya da kaçak aletlerden birini, genel olarak terörist adıyla anılmaları tehditle kabul ettirilmeye çalışılan muhaliflere sıkarsın, istediğin kadar adam devir, hakkında soruşturma falan açılmaz yani. Yasal. Kanunlara uygun. Kuruş kuruş biriktirdiğin paranı o sevimli delikanlıya kaptırmışsan, yapacağın ilk iş, bir bardak su içmektir. İyi gelir. Aksi, yani tuhaf gerginliklere girmek, çok çok kısa bir sürede muhalif, hatta 'terörist' olarak tanımlanmaya yol açabilir ve sağlığa kesinlikle zararlıdır. Tıpkı, bir muhalif ruhlu şahsın, 'Cengaverkaraman' olarak adlandırdığı Karaman ilimizin sakinlerinin, illerinde meydana gelen kitlesel çocuk tecavüzleri konusunda sergiledikleri sakinliklerinin aynısı gibi. Bir yerin sakiniysen zaten, sakin olmak durumundasın. İşin özeti bu. Herkes iyi kötü bir yerin sakini ve sakinlikle yükümlü. Her yer de, çiftlik aslında, irili ufaklı çiftliklerde yaşıyoruz. Çok da şey etmemek lazım.

Bu çiftliğe para yatıran ve kaptıran bir kadın kurban demiş ki: "Benden önce para yatıran o kadar insan aptal olamaz diye düşündüm."

Bu sözü yüksek sesle okumak zorundaydım, yanımda bulunan bir arkadaşım, "Çok daha fazlası..." diye mırıldandı. İşte bu olmaz. Böyle düşünülmez, böyle konuşulmaz. Arkadaş markadaş, bir daha onun yanında böyle hadsizlikler yapmam mümkün değil artık. Ama haksız mıyım, önemli bir söz değil mi, "o kadar insan aptal olamaz." Bence bu söz, her şeyin düğümü. Bunları yazarken o garip arkadaşım (artık arkadaş değiliz) yanımda olsaydı da, "Gevaş'ın koyunları..." diye mırıldansaydı, gene o saat arkadaşlığı üstelik bir kere daha, bitirirdim kendisiyle. Neme lazım. Afedersiniz sindirim organımızın içine kadar her şeyimizi biliyor bazıları. Bunları, Utah'da çok büyük bir tesiste toplamışlar, adına da "Big Data : Büyük Veri" demişler. Ne yaptığımız, kimle ne zaman sabit ya da akıllı telefonla ne konuştuğumuz, sosyal paylaşım ağlarında ne ettiğimiz, internette nerelerde dolaştığımız, neleri okuduğumuz, attığımız mailler, çektiğimiz fakslar, mali, tıbbi, hukuki, eğitsel durumumuz, beğenilerimiz, gezilerimiz, dolaşığımız sokaklar, bindiğimiz araçlar, yediğimiz yemekler, attığımız oylar, beğendiğimiz, nefret ettiğimiz kişiler, hepsi; herkesin her şeyi, bu Büyük Veri'de toplanıyor.

Bazı kendini bilmezler, bu kadar büyük verinin nereye koyulacağını alaycı bir biçimde sormuş olsalar da, Zeynep Tüfekçi böyle yapmamış. Oturmuş ya da kalkmış, araştırmış.

Zeynep Tüfekçi için Wikipedia-Vikipedi (Özlenen) ne diyor:

Zeynep Tüfekçi, teknolojinin siyaset ve toplum üzerine etkileri hakkında çalışmalar yapan Türk sosyal bilimci ve yazar.

Nisan 2016'da doçent oldu. Kuzey Karolina Üniversitesi, Chapel Hill'in Enformasyon ve Kütüphane Bilimi Bölümü'nde öğretim üyeliği yapıyor. "Big Data ve Demokrasi ile Sivil Topluma Yönelik Algoritma Tehdidi" başlıklı çalışmasıyla 2015 yılında ilk kez verilen Andrew Carnegie Araştırma Hibesi'ni kazanan isimlerden biri oldu.

Zeynep Tüfekçi aynı zamanda Harvard Üniversitesi'nde danışman öğretim üyeliği ve Princeton Üniversitesi'nde de araştırmacı olarak görev yapmaktadır.

Tüfekçi'nin araştırmaları teknoloji ile toplumun kesişme noktalarına odaklanıyor. Toplumsal hareketler ve sosyal medyanın ilişkisi, özel hayat ve elektronik izleme ve sosyal etkileşim alanlarında akademik çalışmalar yapıyor.

Tüfekçi, The New York Times gazetesine aylık köşe yazıları yazıyor.

Konuyla ilgilenenlerin, Zeynep Tüfekçi'nin çalışmalarına eğilmelerinde yarar var. "Büyük Veri'yi kullanarak herkese, her bireye özel algoritmalarla, Facebook, Twitter, WhatsApp, Instagram, YouTube gibi mecralar üzerinden, sadece o kişiye özgü yönlendirmelere tabi tutuyorlar ve o kişinin örneğin, hiç sempati duymadığı Trump'a oy vermesini sağlayabiliyorlar," diyor Zeynep Tüfekçi.

Çok da şey etmemek lazım ama, yaptığın işi biraz da iyi şey etmeye çalışmaktan başka çare yok gibi, Tüfekçi misali...

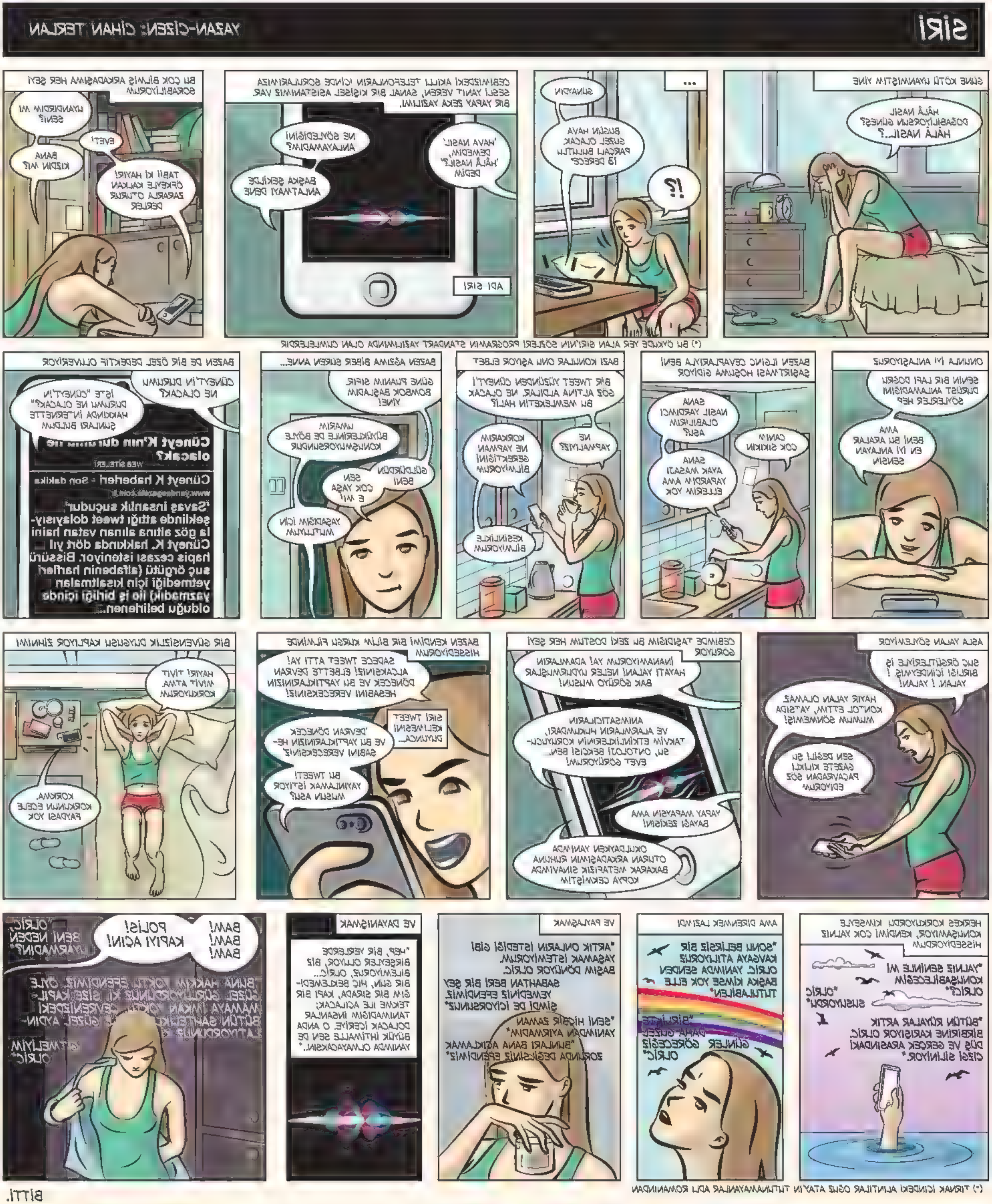
SİRİ
YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
GÜNE KÖTÜ UYANMIŞTIM YİNE
HÂLÂ NASIL DOĞABİLİYORSUN GÜNEŞ? HÂLÂ NASIL...?
...
GÜNAYDIN
BUGÜN HAVA GÜZEL OLACAK PARÇALI BULUTLU 13 DERECE
!?
CEBİMİZDEKİ AKILLI TELEFONLARIN İÇİNDE SORULARIMIZA SESLİ YANIT VEREN, SANAL BİR KİŞİSEL ASİSTANIMIZ VAR. BİR YAPAY ZEKA YAZILIMI.
ADI SİRİ
'HAVA NASIL' DEMEDİM, 'HÂLÂ NASIL?' DEDİM
NE SÖYLEDİĞİNİ ANLAYAMADIM?
BAŞKA ŞEKİLDE ANLATMAYI DENE
BU ÇOK BİLMİŞ ARKADAŞIMA HER ŞEYİ SORABİLİYORUM
UYANDIRDIM MI SENİ?
EVET!
KIZDIN MI BANA
TABİİ Kİ HAYIR! ÖFKEYLE KALKAN ZARARLA OTURUR DERLER
(*) BU ÖYKÜDE YER ALAN SİRİ'NİN SÖZLERİ PROGRAMIN STANDART YAZILIMINDA OLAN CÜMLELERDİR
ONUNLA İYİ ANLAŞIYORUZ
SENİN BİR LAFI DOĞRU DÜRÜST ANLAMADIĞINI SÖYLERLER HEP
AMA BENİ BU ARALAR EN İYİ ANLAYAN SENSİN
BAZEN İLGİNÇ CEVAPLARIYLA BENİ ŞAŞIRTMASI HOŞUMA GİDİYOR
SANA NASIL YARDIMCI OLABİLİRİM ASLI?
CANIM ÇOK SIKKIN
SANA AYAK MASAJI YAPARDIM AMA ELLERİM YOK
BAZI KONULAR ONU AŞIYOR ELBET
BİR TWEET YÜZÜNDEN CÜNEYT'İ GÖZ ALTINA ALDILAR. NE OLACAK BU MEMLEKETİN HALİ?
NE YAPMALIYIZ?
KORKARIM NE YAPMAN GEREKTİĞİNİ BİLMİYORUM
KESİNLİKLE BİLMİYORUM
BAZEN AĞZIMA BİBER SÜREN ANNE...
GÜNE PUANIM SIFIR. BOMBOK BAŞLADIM YİNE!
UMARIM BÜYÜKLERİNLE DE BÖYLE KONUŞMUYORSUNDUR
BENİ GÜLDÜRDÜN
SEN ÇOK YAŞA E MI?
YAŞADIĞIM İÇİN MUTLUYUM
BAZEN DE BİR ÖZEL DEDEKTİF OLUVERİYOR
CÜNEYT'İN DURUMU NE OLACAK?
İŞTE "CÜNEYT'İN DURUMU NE OLACAK?" HAKKINDA İNTERNETTE ŞUNLARI BULDUM
Cüneyt K'nın durumu ne olacak?
WEB SİTELERİ
Cüneyt K haberleri - Son dakika
'Savaş insanlık suçudur' şeklinde attığı tweet dolayısıyla göz altına alınan vatan haini Cüneyt K. hakkında dört yıl hapis cezası isteniyor. Bissürü suç örgütü (alfabenin harfleri yetmediği için kısaltmalarını yazmadık) ile iş birliği içinde olduğu belirlenen...
ASLA YALAN SÖYLEMİYOR
SUÇ ÖRGÜTLERİYLE İŞ BİRLİĞİ İÇİNDEYMİŞ ! YALAN ! YALAN!
HAYIR YALAN OLAMAZ. KONTROL ETTİM, YATSIDA MUMUM SÖNMEMİŞ!
SEN DEĞİL Mİ ŞU GAZETE KILIKLI PAÇAVRADAN SÖZ EDİYORUM
CEBİMDE TAŞIDIĞIM BU ZEKİ DOSTUM HER ŞEYİ GÖRÜYOR
İNANAMIYORUM YA! ADAMLARIN HAYATI YALAN! NELER UYDURMUŞLAR BAK GÖRÜYO MUSUN!
ANİMASYONCULARIN VE ALARMLARIN HUKUMDARI, TAKVİM ETKİNLİKLERİNİN KORUYUCUSU, ONTOLOJİ BEKÇİSİ BEN. EVET GÖRÜYORUM!
YAPAY MAYASIN AMA BAYAĞI ZEKİSİN!
OKULDAYKEN YANIMDA OTURAN ARKADAŞIMIN RUHUNA BAKARAK METAFİZİK SINAVINDA KOPYA ÇEKMİŞTİM
BAZEN KENDİMİ BİR BİLİM KURGU FİLMİNDE HİSSEDİYORUM
SADECE TWEET ATTI YA! ALÇAKSINIZ! ELBETTE DEVRAN DÖNECEK VE BU YAPTIKLARINIZIN HESABINI VERECEKSİNİZ!
SİRİ TWEET KELİMESİNİ DUYUNCA...
'DEVRAN DÖNECEK VE BU YAPTIKLARINIZIN HESABINI VERECEKSİNİZ'
BU TWEETİ YAYINLAMAK İSTİYOR MUSUN ASLI?
BİR GÜVENSİZLİK DUYGUSU KAPLIYOR ZİHNİMİ
HAYIR! TİVİT MİVİT ATMA. KORKUYORUM
KORKMA. KORKUNUN ECELE FAYDASI YOK
HERKES KORKUYORDU. KİMSEYLE KONUŞAMIYOR, KENDİMİ ÇOK YALNIZ HİSSEDİYORUM
"YALNIZ SENİNLE Mİ KONUŞABİLECEĞİM OLRİÇ?"
"OLRİÇ" SUSUYORDU.
"BÜTÜN RÜYALAR ARTIK BİRBİRİNE KARIŞIYOR OLRİÇ. DÜŞ VE GERÇEK ARASINDAKİ ÇİZGİ SİLİNİYOR."
AMA DİRENMEK LAZIMDI
"SONU BELİRSİZ BİR KAVGAYA ATILIYORUZ OLRİÇ. YANIMDA SENDEN BAŞKA KİMSE YOK ELLE TUTULABİLEN."
"BİRLİKTE DAHA GÜZEL GÜNLER GÖRECEĞİZ OLRİÇ."
VE PAYLAŞMAK
"ARTIK ONLARIN İSTEDİĞİ GİBİ YAŞAMAK İSTEMİYORUM. BAŞIM DÖNÜYOR OLRİÇ.
SABAHTAN BERİ BİR ŞEY YEMEDİNİZ EFENDİMİZ. ŞİMDİ DE İÇİYORSUNUZ."
"SENİ HİÇBİR ZAMAN YANIMDAN AYIRMADIM."
"BUNLARI BANA AÇIKLAMAK ZORUNDA DEĞİLSİNİZ EFENDİMİZ."
VE DAYANIŞMAK
"HEP, BİR YERLERDE BİRŞEYLER OLUYOR, BİZ BİLEMİYORUZ, OLRİÇ... BİR GÜN, HİÇ BEKLEMEDİĞİM BİR SIRADA, KAPI BİR TEKME İLE AÇILACAK; TANIMADIĞIM İNSANLAR DOLACAK İÇERİYE. O ANDA BÜYÜK İHTİMALLE SEN DE YANIMDA OLMAYACAKSIN..."
"OLRİÇ, BENİ NEDEN UYARMADIN?"
BAM! BAM! BAM!
POLİS! KAPIYI AÇIN!
"GİTMELİYİM OLRİÇ"
(*) TIRNAK İÇİNDEKİ ALINTILAR OĞUZ ATAY'IN TUTUNAMAYANLAR ADLI ROMANINDAN
BİTTİ.

LAFIN DİBİ

☛ Kendime gelmeye gittim.

☛ Bir gün çok mutluydum alarm çaldı uyandım.

☛ O kadar güzel uyuyordun ki yasayı geçiriverdik.

☛ Çocuklar için göz yakmayan şampuan yapıyonuz da bizim gözümüzü niye yakıyonuz insafsızlar.

☛ Aklınız varsa yokmuş gibi yapın.

☛ Sevdiğinle muhabbet edememek de gurberttir.

☛ 1018'de doğaya atılan plastikler bugün yok oldu. Hadi hayırlısı.

☛ Türkiye'nin %90'ı kendini cimri sanıyo. Cimri değilsiniz. Paranız yok fakirler.

☛ Halay başı isterse ihtilal yapar.

☛ Bir amca yol sordu. Bilmiyorum buraları dedim. Hoşgeldin aramıza dedi.

☛ Selvi boylum asgari ücretlim.

☛ Yerde 100 TL gördüm. Sosyal bi deney mi diye etrafa baktım. Bu puştlar yüzünden yerdeki parayı gönül rahatlığıyla alamıyoruz.

☛ Eğitim sistemi hoca hasta olup gelmediğinde oluşan mutluluk kadar bişeydir.

☛ 5 TL.'yi kaldırın. Gereksiz bi para. Harcamadan bitiyo.

☛ Anama feys çökmüş dedim. Size bi bok dayanmaz dedi.

☛ İçki siyah poşete konur. siyah poşet içkiyi hatırlatır.

☛ Arkadaşlar BİM'de yuro 1.95

☛ Misafir için havlu değiştirmeyin. Misafir elini bornozla siliyor.

☛ Benim kadar güzel sövmezler seni.

☛ Hep mantıklı düşünüyom ama yasal değil.

☛ Allah'tan yeni sıkıntılar çıkıyo da eskileri unutuyoz.

☛ İçsel hesaplaşma anında kendini üzmemek için konuyu değiştirmek.

☛ Abartma aq. diyen psikolog.

☛ Pazarlık yapıp 100 TL.'lik şeyi 50 TL.'ye indirip adama 100 TL. uzatmak.

☛ Allah'a emanet olup duruyoruz.

☛ Fakir sanatçıları pistten alalım.

☛ Çözüm; insansız UBER aracı.

☛ Kanun hükmünde nağmeler.

☛ Adam yerine konup soyulmuşsunuz.daha ne istiyonuz?

SALİH SALI

YUVARLAK KAFALAR

FIRAT TEMUR

BETAMAX VIDEO

TURGUT ÖZALP

DUEL 1971
YÖN: STEVEN SPIELBERG
OYN: DENNIS WEAVER, CAREY LOFTIN, EDDIE FIRESTONE, JACQUELINE SCOTT

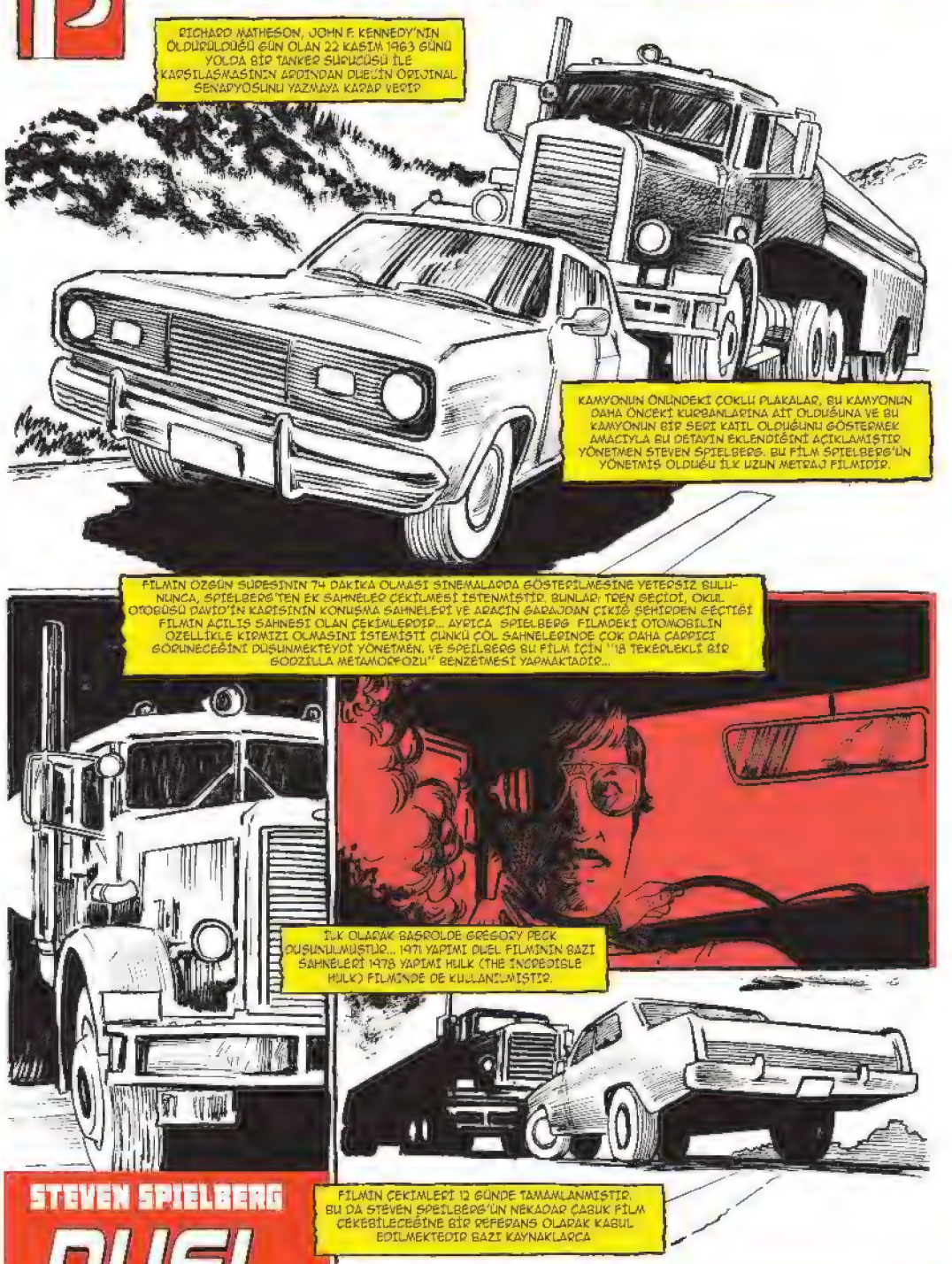

STEVEN SPIELBERG

DUEL

DENNIS WEAVER

SORU

SİNEMA HAYATINA KISA FİLMLERLE ADIM ATAN STEVEN SPEILBERG'ÜN "İLK" FİLMİNDE BAŞROLÜ KİME VERMİŞTİR?

DOĞRU CEVABI TURGUTOZALP@HOTMAIL.COM ADRESİNE İLK YOLLAYAN OKURUMUZA SÜRPRİZ HEDİYE YOLLUYORUZ !!!

Sayı: 1367 / 21 Mart 2018
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürleri:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

LeMan

AKP milletvekili Şamil Tayyar:

Gaziantep'te çok ciddi Fetö borsası var. Türkiye'nin birçok yerinde var bu. Fetö'den tutuklanan işadamları "Milyon dolarlar vererek" itirafçı adı altında tahliye ediliyor.

1368

LeMan

KRONİK MARJİNALİNİZ

28 Mart 2018 Çarşamba
Sayı: 2018/13 4 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4,5 TL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Erdoğan: "Zaman zaman Beyoğlu sokaklarında arzı endam ettiklerini gördüğümüz bu Marjinaller edepleriyle durdukları müddetçe bu ülkenin renklerinden biri olarak kalabilir. Yoksa kulaklarından tutup atarız."

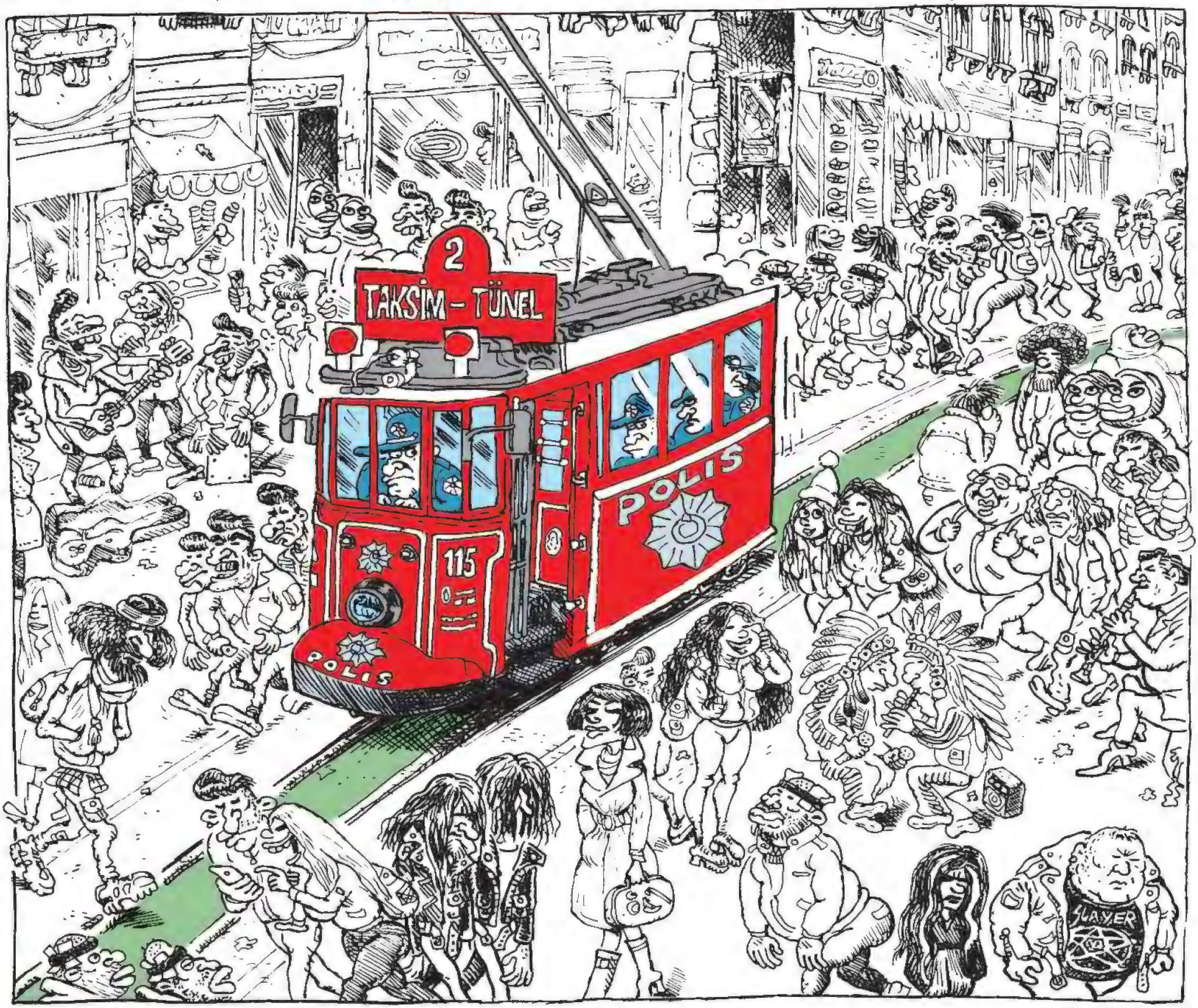

TUNCAY A.

GÜLE GÜLE AYDIN DOĞAN
SİZİ ESKİ KAPAKLARIMIZLA UĞURLUYORUZ

TİMUR ÇELİK

KAPAK KONUSU

LEMAN

Doktorluk görevinden KHK ile ihraç edilen Hak ve Adalet Platformu sözcüsü Ömer Faruk Gergerlioğlu'nun emeklilik ikramiyesine el konuldu.

Vapurda müzik çalan gençlere, misyoner diyerek saldıran da gördük.

Boğaziçi Üniversitesi'nde tutuklananlar arasında bulunan iki öğrencinin olay anında orada olmadıkları söyleniyor.

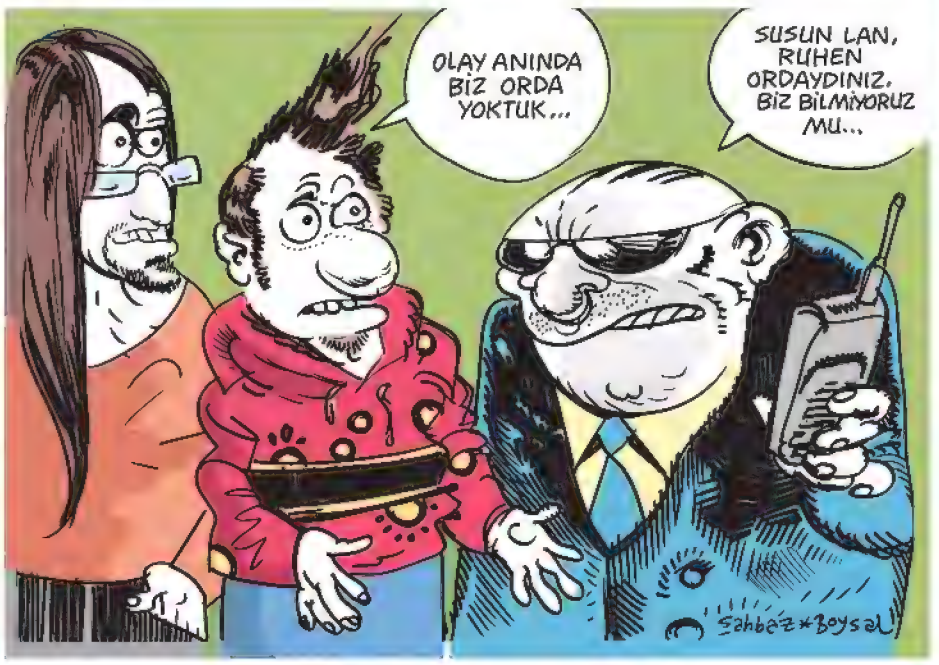

ARKA KAPAK KONUSU

İsrailli hakim: "Bir israil askerini nasıl tokatlarsın?
Filistinli kahraman kız Tamimi:
"Ellerimi çözün de göstereyim!"

Sağlık Bakanlığı geleneksel tedavi yöntemlerinin önünü açtı.

ABD ve AB, Ortadoğu'yu özgürleştirebilmek için elinden geleni ardına koymuyor.

MARJİNALLERİ SÜRERİM, SIRADANLARI ÖPERİM

selim.yalciner@gmail.com **Selim Yalçıner**

Son zamanlarda bana bir hal oldu, aklım sürekli şiire gidiyor. Şiir dediysem, şairler alınmasın, kafiyeli yani uyaklı cümleler yani tümceler, mısralar yani dizeler kurduğumu düşünüp duruyorum. Mesela, örnek: Marjinalleri sürerim / Sıradanları öperim; Savaşa lokum diyorsan / Otur kendin zıkkımlan; Fetih, cihat, ganimet / Benim derdim ümmettir ümmet; Göbeklitepe'ye dökersin betonu / Tıklarsın like butonu; Hutbe arasına reklam / İşte neoliberal imam; Silinmiyor psikografim / Ben böyle daha eblehim...

Ve böyle devam ediyor gidiyor şiir yaşamım. Günün birinde meşhur olur muyum, şiirlerim elden ele, ezberden ezbere, gönülden gönüle dolaşır mı, siyasi kuburlarda sakız olur mu, bestelenip göklere salınır mı bilmem. Bakın paranın lafını etmedim. Para kazanmak istesem, işe 'mal'la başlarım, şiire falan bulaşmam. Mallara mal satarım, hem de mal'ın adını da mal koyarım satarken ha, öyle gıllı gışlı işlere girmem ben. Açıkça, dualar eşliğinde "Sen mal'sın, bu 'mal'a para yatıracaksın" derim, vururum vuracağım kadar, cukkalamanın sonu göründüğünde de, ver elini Uruguay, Paraguay, fair-play, uzarım yani.

Şimdi, az önce örneklerini sunduğum şiir girişimlerimin analizini yapalım. Analiz derken, Cambridge Analytica'nın analizleri gibi değil, o konuya en sonda geleceğiz, ama önce bir reklam arası...

Evet, artık başlayabiliriz. Şair, "Marjinalleri sürerim / Sıradanları öperim" derken ne demek istemiş olabilir sizce? Bir kere, marjinalleri sürmek istediği çok açık. 'Sıradanları öperim' dizesi ise demir leblebi. Sıradanları derken şair, gri bayağılığı kastetmiş olabilir mi? Ne yapacak gri bayağılığa? Öpecek. Hmmm. Nasıl yani? Hepsini mi? Sırayla mı? Kursta mı, vakıfta mı, yurtta mı? Sonra ne olacak? Şairin başı derde mi girecek? Olmaz. Hikayemizde şairin başı derde girmez. Salıverilir. Çünkü niye? Çünkü, iyi hal'li de ondan. Bakın bildiniz. Analiz böyle yapılır işte.

"Savaşa lokum diyorsan / Otur kendin zıkkımlan" derken şair peki, ne anlatmak istiyor? 'Lokum gibi savaş' denmiş de şair itiraz mı etmiş? Haşa! 'Otur kendin zıkkımlan' dizesi ise açıklanmaya muhtaç. Bir kere, savaşa lokum dedik mi, dedik, o zaman, bunu diyen otursun o lokumları yesin diyor şair. 'Zıkkımlan' sözcüğüne kafayı takmayın. Kafiye için. 'Dam üstünde saksağan' gibisine. O halde ne diyoruz, 'savaş lokumdur, doya doya ye' diyoruz, şairi analizlerken. İyi gidiyoruz.

"Fetih cihat ganimet / Benim derdim ümmettir ümmet" dizelerinde şairin derdi ne? Kim söyleyecek? Biraz yardım edeyim. Fetih, cihat, ganimet, bunlar savaşın terimleri. Fethetmek için cihat açacaksın, tabii ki ganimet bu işin esası. Ama, derdinin ümmet olması lazım bir kere, ümmet! Anlamayan var mı? Yok. İyi.

"Göbeklitepe'ye dökersin betonu / Tıklarsın like butonu" dizelerinde ise, şairin, yerelle küreseli sentezinin izlerini sürebilirsiniz mesela. Çok anlamlılılığın doruklarına yaklaşıyor burada şair. Göbeklitepe'de bir taşın bile yerinin değiştirilemeyeceğini şair bilmez mi? Bilir.

Beton dökme konusuna nasıl ulaşıyor peki şairimiz? Burada hicap yapıyor. Oraları imara açamayacağını, daha doğrusu yakın bir zamanda bunu yapamayacağını bilen bir 'yetkili' kişinin ayaklarına karda kışta çamur bulaşmasını doğru bulmuyor olabilir mi şair? Pekala mümkün. O zaman ne yapılacak, beton dökülecek. Şimdi, bu yapılan iş, beğenilmedi mi? Beğenildi. Bu beğeni, çağdaş koşullarda nasıl ifade edilecek, like butonu ile. İşte şairin büyüklüğü...

Şair, demiş ki, "Hutbe arasına reklam / İşte neoliberal imam" ve allı turnayı gözünden vurmuş. Şiir bu işte! İmam, yerli ve milli sandığı, gerçekteyse çoktan yabancılara satılmış bir şirketin reklamını hutbe arasına alırken nasıl vatanperver davrandıysa, onun bu tutumunun neoliberalliğe yatkınlığını tartışmaya açabilir miyiz? Açamayız. O halde ne diyoruz, şairin bu şiiri çoktan ekümenik ve ekonomik olmuştur, yapılanlara ve yapılacaklara örnektir diyoruz!

Peki, son olarak, "Silinmiyor psikografim / Ben böyle daha eblehim" diyen bir şair, hangi çok katmanlı evrenlerde ilerliyor olabilir? Ne o, yoruldunuz mu? Az kaldı, hadi bir gayret... Şimdi biriniz kalkıp, ilk dizede şairin sosyal paylaşım sitelerindeki verilerinin ve bu verilerden kalkınarak elde edilen psikografisinin bir türlü silinememesini, Cambridge Analytica'da olduğu gibi, vurguladığını söyleyebilir. Bu, doğru bir ifade olabilir mi? Olabilir. Ama, aranızda, ikinci dizeyi yorumlayacak bir kişi var mı, olabilir mi böyle bir şey? Olamaz.

Demek ki neymiş, olamazmış...

bahadirboysal@mynet.com

bencil boysal

& TUMER GEBAN'LI, VACIP'LI GECELER

TEZ ANTİTEZ

Güneri İçoğlu

Hani sokaklarda klişeleşmiş belli dertler, sorunlar için para isteyen, gerçekte mağdur mu, mağdur değil mi diye insanı şüpheye düşüren bazı fukaralar vardır ya, Beyoğlu'nda yürürken işte böyle yanıma yaklaşan ve yüksekçe bir sesle **"Baba şarap alıcam, tersoyum param yok!.."** diyen dürüst ve samimi şarapçı bende ilk başta okkalı bir paradoks yarattı. Fakat daha sonraları bunun yeni bulunmuş dürüstlük imajlı bir para isteme yöntemi olup olmadığını da düşünmeden edemedim...

Beyoğlu'nda meşhur bir lostra salonu var ya hani... Feleğin çemberinden geçmiş abiler vardır orda... İşte oraya ayakkabılarımı boyatmak için bırakmıştım. Otuz, kırk dakika sonra almaya gittiğimde, az bir işi kaldığını, beklemem gerektiğini söylediler. **"Dışarıda açık havada beklerim"** dedim. **"Yok abi içerde bekle"** dediler. Ben de **"Hastayım boya kokusu beni rahatsız eder"** der demez boyacılardan en zayıf olanı **"Abi bizde onbirinci hastalığı var"** dedi. **"Nasıl yani, o ne hastalığı?.."** diye sordum. Gelen cevap **"Abi bizde her hastalık var. Ciğer, akciğer, diş, göz, kafa..."** saydı saydı on etti... **"Peki on birinci hastalığı ne?"** diye tekrar sordum merakla. **"Abi on birinci de döt hastalığı. Sürekli oturmaktan oluyo. İşte onun ismi de onbirinci hastalığı"** yanıtını alır almaz dışarı çıkıp derin bir nefes alarak hipotez kaplanmış bünyemi oksijenle doldurdum...

Talebelik yıllarımda sanat tarihi bölümünde yüksek lisans tahsilime devam ettiğim vakitlerde antik tiyatro mimarisiyle ilgili mastır tezim dolasıyla tez danışmanımla görüşmek üzere Yedikule Surları'na gidiyordum. Çünkü hocam, uzun süreden beri surların restorasyonunu yönetiyordu. Yine bir gün oradaydım ve hocayla drama sanatı üzerine konuşuyorduk. Daha doğrusu, raporumda neden drama sanatı terimini kullandığımı açıklıyordum. Hemen yanı başımızda restorasyonda görevli ameleler çalışıyordu. Derken harç yapmakta olan amelelerden biri terini silerek yanımıza yaklaştı ve **"Hocam arhadaş yine dram sanatı diyor"** dedi. Hoca, aniden gelen bu sözler karşısında şaşırarak elinde kürek ve kafasında düğümlü mendil olan adama bakakaldı. Amele ısrarla devam etti **"Hocam siz arhadaşa hani geçen hafta dram sanatı dime dediydiniz, o hala dram diyi"** dedi. Hoca da ben de dumura uğramıştık. Meğer amele her hafta gizli gizli bizi dinliyormuş... Hoca **"Tamam Selman usta, sen işinin başına dön, ben hallederim"** dedi. Amele son bir kez gevrek gevrek gülerek **"Ama beyle dememesi lazım deyilmi hocam"** diyerek harcın başına döndü. Öylece kalakaldım. Tezim burada noktalanmıştı. Yıllar yılı değişik yorumlarla yazdığım, çizdiğim amelelerden biri, nihayet sur dibinde beni yakalamış ve darbeyi indirmişti... Belki **drama sanatını** anlayamamıştım ama **mizah sanatının** ne demek olduğunu o gün layığıyla kavramıştım...

Bitmeyen Tüp İzdivacı Bitirir

Öncelikle kızkardeşim Raziye'nin eski bir arkadaşının oldukça vahim durumuna kulak verelim... **5 senelik evliliği boyunca,** karısı ancak **3 tüp** bitirebilmiş... Beş senede üç tüp... **"Neyse ki büyük tüp. Üç tane küçük tüp de olabilirdi bu"** avuntusuna kapılmış mıdır bu bedbaht koca bilemiyoruz... **60 ayda**, yani **260 haftada üç tüp**... İnanılması çok zor çok... Anlatıldığına göre adamcağızın dışarda yemek yemekten iflahı kesilmiş... Garsonlarla hısım, akraba gibi olmuş. Neyse uzun süren boşanma davasının ardından sonunda boşanmışlar. Bu hal benim de evliliği birçok kez gözden geçirmeme neden olmuştur... Buradan şu temel çıkarımı yapabiliriz; hanede tüp bitmezse evlilik biter, ateş yanarsa izdivaç daima tüter...

Seneler önce bir okurdan işitmiştim. Akrabalarından birinin çocuğu olmuş. Aradan geçen aylar sonunda birgün çocuğun konuştuğu haberini almışlar ve tabii ki pek sevinmişler. Çocuğun ilk söylediği şey, hayır zannettiğiniz gibi **Bab-ba** ya da **An-ne** falan değil, **"Ay-gaz"** mış. Ani tüp şoku sonrası konuştukları bir psikolog arkadaşları bunun zamane çocukları için ilginç bir şey olmadığını, yeni çocukların ilk kelime olarak tuhaf şeyler söylediklerini anlatmış... Hani **900'lü** telefonların yaygın dönemi vardı ya, işte o vakitler çocukların pek çoğu ilk kelime olarak **"Dokuzyüz"** diyorlarmış...

İğde ağaçlarının çiçeğinin kokusu cinsel istek uyandırıyormuş. Bu yüzden iğde ağaçlarının çiçek açtığı mevsimde kız kaçırma olayları büyük artış gösteriyormuş. Köylülerden dinlediğim bu tezin ne kadar doğru olduğunu bilmiyorum fakat nedense kızlar sevdiklerine bu günlerde daha çok kaçmak istiyorlarmış...

Şu ağaçların polen dökme mevsimi var ya, hepimiz polenlerden kaçın kaçın kaçarız. Solunum rahatsızlıklarına bire bir... Ağaçların böyle kar gibi polen dökme zamanı bir gün Cihangir'de yürürken gördüm. Hani meyveler dökülsün diye ağacı sallarlar ya adamın biri işte öyle ağacı çılgınca sallayarak polen döküyordu. Bunu niye yapıyordu anlayamadım... Belki evi ordaydı ve polenden aşırı rahatsızdı, bir an önce dökülsün de kurtulayım diye düşünüyordu. Belki de gerçekten herkes rahatsız olsun istiyordu. Bazı gerilim filmleri vardır ya; elinin altında kırmızı bir düğme olup da yaptığı dahihane dev bir bombayla dünyayı yok etmeye yeminli deli dahiler gibi elinin altında basacak bir düğme yoktu, o da polen döküyordu, kimbilir?... Ne demişler; meyve veren ağaç taşlanır, polen veren ağaç haşlanırmış...

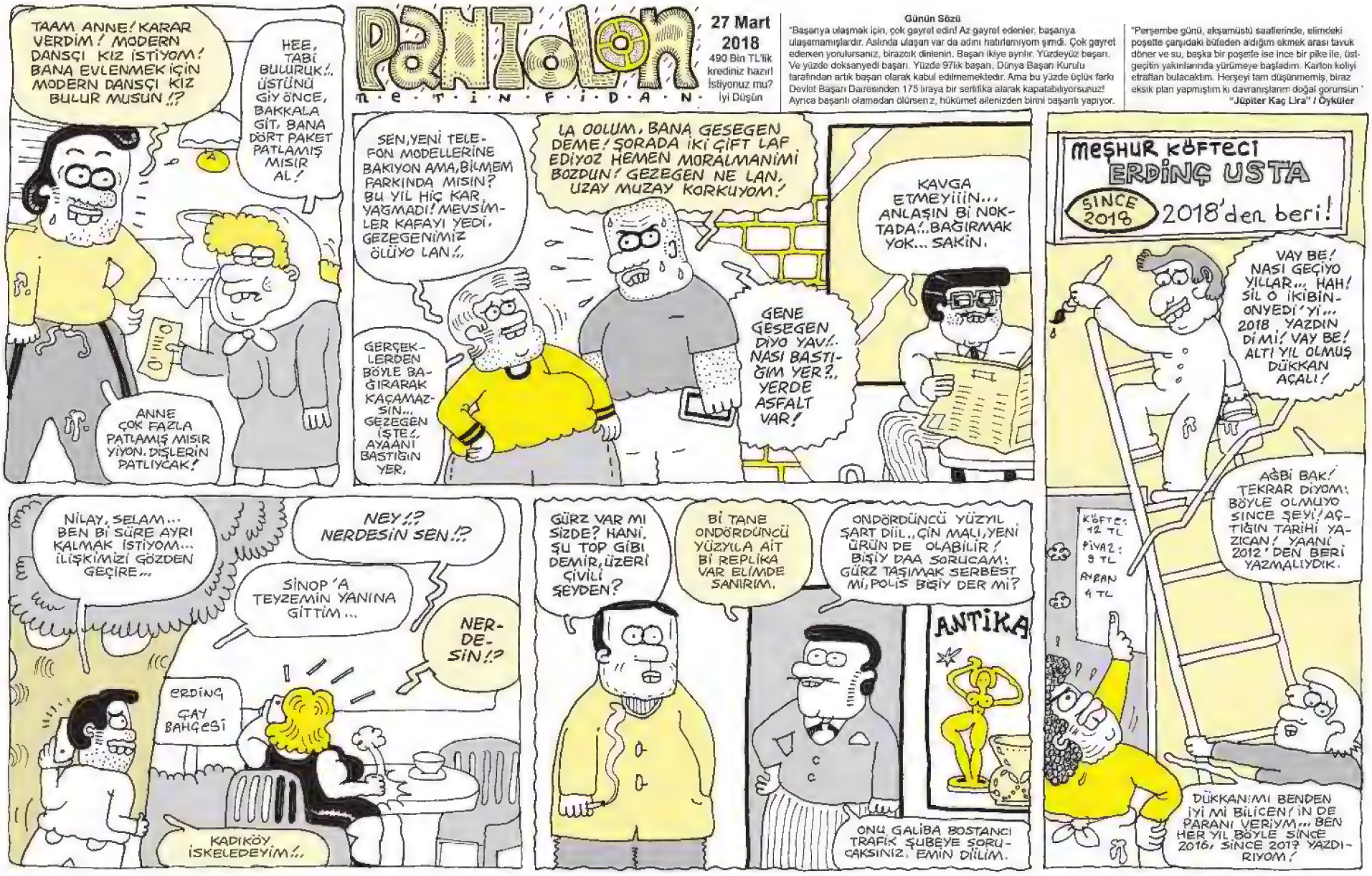

GİTMEK

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

(*) BEHÇET NECATİGİL'İN 'SEVGİLERDE' ŞİİRİNDEN

BİTTİ

(*) TATAR ÇÖLÜ, DİNO BUZZATİ'NİN BİR ROMANI
(**) J. M. COETZEE'NİN BARBARLARI BEKLERKEN ADLI ROMANI

(*) BEDRİ RAHMİ EYUBOĞLU'NUN ÜÇ DİL ŞİİRİNDEN

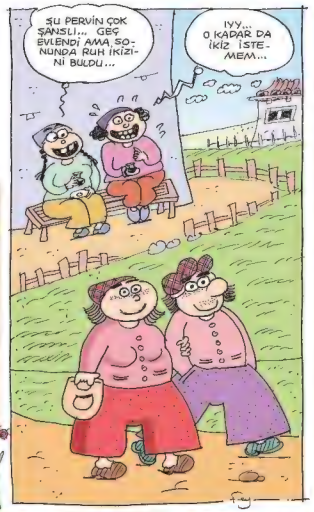

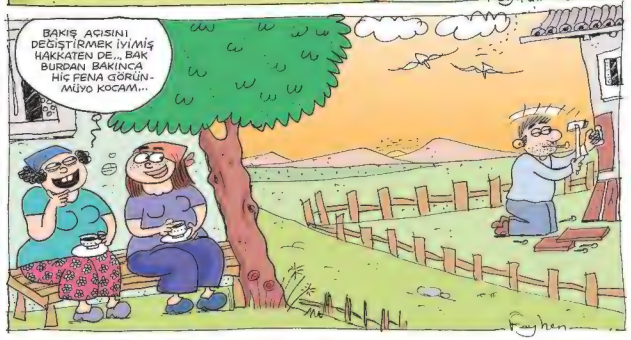

Betoner Söbü

Betoner adım, soyadım Söbü. Hak eden talebeye ilm ve fen eytimi, test uzmanlığı, sınav sistemindeki dakika dakika gelişmeler, inşaat taahhüd, her türlü sınava hazır etme, VİP müşteri için hususi lalalık hizmetleri işindeyim. İlmen dünya ve fezâya nizam verme noktasında gayretli talebeler yetişsin, nesindeyim, arzusundayım. Diriyim.

Marjinallara kucak açıyormuş gibi gözükmek istememe fakat algı yönetimiyle "durdu duruyor" izlenimi verilmeye çalışılan inşaat sektörüne faydası olası bakımından bir duyurum olacak. Göze batmıyan ve parası olan marjinallara Söbü Evler Etap 3 ve 4 de, projede sığınak, park yeri olarak gözüken hesaplı bodrum kat dairelerimi lansman fiyatına satıyorum.

Not: Marjinallık olsun diye sincab besleyen kişiler lütfen yazmasın. Adı geçen mendebur hayvanı burada açıklayamayacağım şahsi nedenlerle sevmiyorum. O tip şahıslara soru bankamın da, lansman fiyatına dayrelerimin de kapısı sonuna kadar kapalıdır. Jiple takas da etmem, herhangi bir ticarete girmem!

CEVABI "E" OLAN SUALLER TESTİ

1) Bazı çok güvenilir ilmî kaynaklara göre kuduz aşısını keşfi esnasında aşıyı blister ambalajlarla piyasaya vermeden az önce bir sincap tarafından hunharca ve defalarca kez ıstırılmak suretiyle kudurarak yaşamını kaybeden ilim adamı kimdir?

a) Stephan Hawking
b) Robert Bosch
c) Elbet Anştayn
d) Alfonso Sincabino
e) Pasteur

2) Tarihte ilk kez seri otomobil üretimini ve benzinli motörü geliştirip yaygın şekle getirir getirmez derhal bazı ekmeğinin peşindeki tertemiz şoför esnafıyla beraber semte bir taksi durağı kurmak suretiyle, hem vatandaşa hizmet noktasında bir kolaylık getiren hem de, muhitine sahip çıkan, iti kopuğu ayle arasına sokmayıp taşkınlık eden marjinalın kulağını çeken birçok plaka sahibi müteşebbis, hayırsever ilim ve iş adamı, kimdir kendileri ?

a) Babayiğit.
b) Plakası tespit edilememiştir
c) Önce nereye gidiyon ona cevap ver sen bi, ona göre
d) Kont Magirus
e) Henry Ford (Çılgın Detroitli)

3) "Armudun içinde flaman, aydınlık ve samiğmiyettir her zaman" reklam sloganıyla piyasaya ilk ticarî ampullü süren ünlü ilim insanı aşağıdakilerden hangisidir?

a) Alfredo Bedaş
b) Durasel Kardeşler
c) Mongolfier Kardeşler
d) Wright Kardeşler
e) Thomas Alfa Edison

4) Matbaayı bulduktan hemen sonra, derhal algı yönetiminde kullanmak suretiyle beşeriyyet tarihine hak etmediği bir yön veren kişi ya da kişiler, kimdir?

a) Hiçbirileridir
b) Lalettayin bir kişi
c) Onları siz çok iyi biliyorsunuz
d) Boğaziçili sinsi bir talebedir
e) Jan Gutenberg

5) Sinemayı icat eden Auguste ve Louis Lumiere kardeşlerin hemen sonrasında; büfeyi ve büfede aşırı pahalı mısır patlağı ile şekerli su sokmayı, filmden önce zorla yirmi dakka reklam koymayı icat ettiği halde diğer iki kardeşi gibi tarihe geçemeyen büyük esnaf, kıymetli vizyoner, üçüncü Lumier kardeşin ön adı aşağıdakilerden hangisidir?

a) Feyzi Lumiere
b) Mösyö Cinemax
c) Madam Küri
d) Kodakhan Kodaklıoğlu
e) Hiçbiridir.

İLMÎ BULMACA BULDURMACA

* Yıv yıv yıvıldar, yıv eder. Cümle hastalığı emer de söker.
CEVAP: Tıbbî sülük tedavisi

* Bir dostum var görünmez, geçer her yerden kapı pencere dinlemez
CEVAP: Radyasyon

* İzma izma ne lüzumsuz organizma. Yuvaları yıkası, kötülüklerin anası...
CEVAP: Bira mayası

* Vurdum usturayı fâş etti, mikrop vücüdü terk etti
CEVAP: Tıbbî hacamat

* "Ye tatlıyı doğur atlıyı. Ye ekşiyi doğur Ayşe'yi"
CEVAP: Genetik İlmi

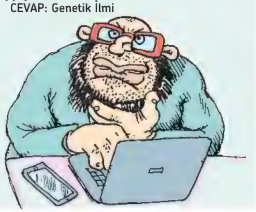

toka

NURGÜL KAAN

● Çocukken 'pazu' ile 'pazı'yı karıştırmamış insan var m'ola? Cılız çocuk kollarını, 'bak, kollarım ne kadar pazılı' diye arkadaşına göstermemiş olan?

● Islak mendil, çok mecbur kalmadıkça dokanmamayı yeğlediğim bir teknoloji. Pratik mi? Eved. Ama her pratik şeye koşa koşa sarılacak kadar da sık darda kalıyor muyuz gerçekten? Hayır. Bebeğinin gül gibi narin yüzünü, cayır cayır kolonyalı ıslak mendille silen ebeveyn görüyorum bazı bazı, 'etmen eylemen' diyesim geliyor. Diyorum da. Böyle ovuştura ovuştura, ağzına güzüne bastıra bastıra o kolonyalı zımbırtıyı bebenin. Hey gidi. Çok matah bi şeymiş gibi, bi yerde ufacık bi şey atıştırınca bile hemencecik ıslak mendil getirilmesi, içimi sıkıyor. Açıp getirenler var hele bi de.. aklı sıra iyilik yapıyor, iyi niyetli canı sağlasıca.. Gıcık oluyorum ıslak mendile. Yine de, muhtemelen Ümit Besen'in gıcık olduğu kadar değildir sanırsam. Ümit Besen'in 'Islak Mendil' şarkısı, isteyene güzel gelebilecek bir şarkı. Kendi dalında ve çıkış zamanı için gayet başarılı ve etkili bi çalışma. Ama şimdi olsa.. ne biliyim.. 'Islak mendilini geri al sevgilim, bende kalmasın' diye şarkıyı şimdi yapsan, türlü ayılama şakaya maruz kalırsın.

● Bi arkadaşım anlatmıştı. Yıllar önce, Viyana'da yolda yürüyomuş bu, taam mı. Birden bire çoook büyük, ama harbiden çooook büyük böyle, deeeüüv gibi bi ses duymuş. Hatatatatatatatatata.. torrrrrr.. zbaaam güüüüm.. hatatttatata tatata torrtortortor tatatata güüüüm.. ama nasıl, deeeev gibi bi ses. Viyana'yı gören biliir.. veya herhangi bir avrupa şehrini. Fiiiii diye bi yer Viyana. Sepsessiz. Fisss diye. Yokarı Avrupa şehirlerinden herhangi birini gördünse, hepsini gördün gibi bi şeydir. Biri öbürü gibi. Mimarisi, yaşayışı, her şeyi, birbirinin aynısı gibi. İşte Viyana da öbürleri gibi, sepsessiz bi şehir. O yüzden bu arkadaşım da aciip şaşırmış: 'Burda bu kadar gürültü de neyin nesi hele?' diyerek, koşmuş sesin geldiği yöne doğru. Koşmuş koşmuş koşmuş, 'la noolii? diye. Alman olduğu için, 'was hayının vaynın mahen bitte?' diye düşünerek.. 'la nolii?' nin almancasını düşünerek.. Koşmuş koşmuş koşmuş. Sonunda sesin geldiği yere, şehir merkezinde dev bir meydana varmış. Bir de ne görsün.. Obareyyy, Einstürzende Neubauten konseri. Alman endüstri devi, endüstriyel müziğin devlerinden Einstürzende Neubauten.. hay isminle bin yaşa e mi, beynelmilel bir müzik dünyası için de daha zor bi isim bulamaz insan, isme bak, Einstürzende Neubauten. Özgüvene bak gruptaki. Herkes rahatlıkla ezberlesin, daha kolay ünlü olabilelim diye 'Das Zart' falan gibi, söylemesi kolay isim koymaya tenezzül etmemiş, kazık almanca sınavı gibi isim koymuşlar gruba. Bu kadar sağlam bir müzik yaparken, ya ne olacağıdı ya. Hakkıdır. Einstürzende Neubauten kendine hayvan gibi Einstürzende Neubauten diye isim koyamayacaksa, daha da kimse koyamaz zaten. İyi etmiş. Ben öyle müzik yapabilsem, ben de 'istediğim gibi de isim koyarım, yok söylemesi zor olur, aman da ünlülüğümüz ataşlara düşer, yanarız' diye kaygulanmam, 'yerrse' diye artiz gibi ben de grubuma Einstürzende Nuebauten diye isim koyarım.. Neyse, işte bu bizim arkadaş bi bakmış, şehrin göbeende Einstürzende Neubauten konser veresiyimiş. O deeeüüüv gibi ses, dehşetengiz gürültü meğersem onlardan gelesiymiş. Dev gibi yer delme makinasını aporlerlere, hoperlörlere.. haporlerlöre, işte o şeye bağlamışlar, sepsessiz şehri hayvan gibin inletiyor ayılar. Ayılar derken.. çok severim Einstürzende Neubauten'ı, süpersonik gruptur. Bi ara çok dinledimdi. Hâlâ hatrı büyüktür, çok severim, ama 'Blume' diye bi şarkısı var, ondan başkasını dinlemeyi kafam kaldırmıyor artık. Kompaktiski koyuyorum ara ara, sadece o şarkıyı başa sara sara dinleyip.. on kere falan.. akabinde koşa koşa kapatıyorum tıkşçaları. Kafam kaldırmıyor artık fazla kudretli sesi. Bi o şarkı. 'Blume'. Ona yetecek kadar yer kaldı kulağımda. İşte bu da böyle bir anımdır. Arkadaşımın anısı.. da, bana anlattığı için artık benim de anım sayılır. Ve işte a dostlar, her sabah Einstürzende Neubauten konseriyle uyanıyorum İstanbul'da. Mütayitler bi kaç yıl önce bizim mahalleye bir dadandı, dadanış o dadanış. Biri bitmeden öbürü başlıyor inşaatın. Ardı arkası kesilmiyor yıkımın, tozun, pisliğin, inşaat gürültüsünün. Yollar, kaldırımlar falan hep kırık dökük. Çiçek gibi semt idi burası kısa süre öncesine kadar. Artık virane gibi. Pis, toz, çamur içinde, her yeri boş götürüyor; kovboy filmlerindeki kasabalar gibi oldu gül gibi mahalle. Eve varanaca dümdüz spor ayakkabın, onbeş santim dolgu topuklu ayakkabıya dönüşüyor. Ve her sabah ben Aynşütürtzende Noyibautın konserine uyanıyorum. Hatatatatatatatatatatata... torrrr.. hatatatatatatata torrrr torrrr.. hatatatatata güüüm güüüm torrrrr hatatatatatata. Yalnız, var ya, bi şey diyim mi.. yine iyi insanlarız ha biz. Bu pise toza gürültüye, bunca betonsal dönüşüme, bu zalımeyliğe rağmen hâlâ birbirimize 'günaydın', 'merhaba', 'nasılsınız efendim, sağolun, biz de iyiyiz noolsun' falan diyip gülümseyebiliyoruz ya.. gerçekten iyi insanlarmışız. Viyana'lı dayanamazdı bu gürültüye, pisliğe, yıkıma, çamura, toza, ayılığa. Var ya.. hakkaten yine iyi insanlarmışız.

● 20 Mart Nevruz idi. Asya ve orta doğu diyarlarınca yeni yıl başlangıcı. Zaten karşız bi kışın ardından gelen bahar, insanın dengelerini şamşırtıyor. Üstüne bir de bu sene, mütayitler sayesinde civarda ağaç kalmadığından hiç bi şey anlaşılmaz oldu bahardan yana. Ne zaman kış oldu, ne zaman bitti de bahar geldi, iyice karıştı kafa. Toprak gördüğü her yere son milimetresine kadar beton fışkırtmayı meziyet bilen, topraktan, doğadan bu kadar nefret eden hanzo mütayitlere bu vesileyle en derin saygı ve sövgülerimi sunarım.

MARJİNAL OLMA REHBERİ

İpek özsüslü

MARJİNAL OLMAK HİÇ SANDIĞINIZ KADAR ZOR DEĞİL.!. SİZ DE KALABALIKLAR İÇİNDEN SIYRILMAK, SÜRÜDEN AYRILMAK, SİVRİLMEK İSTİYORSANIZ BU 5 MADDE YOLUNUZU AYDINLATACAKTIR...

Behiç Pek

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ

keskin cırmak

YÖNETEN: YATTARA VALLİ

BÖLE KEDİRER DE VAR BARAVO! BALIYI YİMEDİ.

Sahipi evde olmadıyı harde, masanin üs kısmında bulunan su dolu akyavrumun içine doldurmuş olan balıkları yimiyen Yumak Peluştopak adlı kedi vatantaşımısın bu güzer ve örmek davranışi göslerden kaçtımamıştıydı. Bu terbiyeli kedi arkataşımısla ropertaş yaptıkmış: "Tebrik edeyoruz sisi. Akyavrumda burunan balıklari yeyebirirdinis." "Yeyemesdim." "Çünkü usluluyunuz buna müsayde etmesdi midi?" "Ondan deyir. Sahipim her gittiyinde patimi akyavrum kanavozuna sokayorum. Anında cırmaklarım kısalayor. Cırmak makazı gibi." "Haydaa!" "Hemen çekeyorum patimi. Bölece parmaklarım kısalmayor. Eskisi gibi kalayor." "Anlayamadim." "Akyavrumdaki balıyın adı planya. Isırayor." "Piranya mı?" "Evet pirnaya... Isırayor." "Her şey pir yana, sisin tok göslülüyünüs de taktire şahan." "Tabiyi. Yimem ben onu. Ayip orur."

POSİSYONU DEYİŞTİ, KENDİNİ EVDEN KAÇTIRDİ

Bir süredir yaşadıyi evden kendini kaçtıran Sarmancan Sekizcan adlı kedi vatantaşımıs oysaki evde de hiçbir sorun yoktumuştuydu. İyi ama neden kaçtımıştıydı? Mükrofanlarımısa söledi: "Durup dururkan niye kaçtınıs evden?" "Evdeki eski posisyonum daha iyidi. Günde onsekis sahat uyuyordum, onsekis sahat te yimek yeyordum yaş mama." "Toplam beş oniki sahat edeyor." "Aynen." "Deyişen ne ordu?" "Sahipim beni başka posisyon verdi bene." "Açıtlar misinis?" "Tasma taktı bene. Köpek kimse katrosuna geçtirdi. Bekçilik vesayre hırsıslıkla müçadele. Bene göre deyildi." "Pire tasmasi olmasın taktıhı tasme?" "Öleymiş zahten. Pire germesin diyemiş. Boşuna kaçmişis. Kafa işte. Üç gün sokakta yattim, konteylir yimeyi yidim."

BİRİMADAMİYİM DİDİ YALANÇIMIŞ KANDIRAYOR TİKAT!

Kedi hapşırığına iyi geldiyi ittia edilen ilaç meyerse şarlatan çıkti. Kedi otu yirken veyaha çiçek toslarından kaylaklanan kedi aksırıklarına birebir olduhu sölenen ilaçı icat eten kedi vatantaşımıs Mestan Pirelikulak'la çok güzer bir söleşi bis yaptik bakin, okusananıza onu sis: "Mestan Bey, sözü edilen ilaçın pateni sisde mi?" "Kedi vatantaşlarımıs onu içerseler artık hiç hapşırmayorlar ve süper fitamin olayorlar." "İlaçı görebiler miyiz?" "Henüs üretim haşamasına geçtirmedik." "Nasıl bir iraç bu? Fitaminli mi?" "Bildiyiniz kuş suyu. Portakar sıkar gibi kuş sıkıp suyunu içersenis kuvvatlanayorsunus ve kuş gibi uçabileyorsunus." "Bu söylediyinise sis kendinis inanayorsunus mu?" "İnanmayorum. Maksatım saf kedi vatantaşlarımıstan çot miktarda kuru ve yaş mama toplayip yırt dışına kaçmakti. Çot pişmanım." "Dolandırıcımıştınız yani." "Evet. Öle de diyebiliris."

SİYİRBASLIK YAPTİ, ŞEMŞEKLERİ ÜSTÜNE ÇEKTİMİŞTİ.

Sahipine hoşça vakit geçtirmek isteyen ve siyirbaslık forpermansı sergileyen Miyavhan Üçrenk adlı kedi vatantaşımıs mahalefes sahipisinin olumsus tepkisiyle karşılaştımıştır. Kendisile konuştuk, mükrofanımısa dedi ki şöle söledi o. Bis dedik ki: "Siyirbaslık şovunus nasil geçtimiştir?" O da bisi şunu söledi: "Sahipim yimek yeyordu. Ben de çenemi sofranin kanarina dayamiştim ve patim yafaj yafaj köfteye dohru kayayordu." "Köfte mi vardı sahipinisin tabakında?" "Vardi, bir anda yok ordu." "Neriye gitti?" "Siyirbaslık oldu orda." "Yidinis mi?" "Bilmeyorum. Çok lezzetlimişti." "Sahipinis sisi alkışladi mi?" "Popomu alkışladi. Beni yalanırkan görmüş çünkü." "Tüh." "Evet. Mahalefes. Bir tarihsislittir oldu."

GÜNÜN POMPACILARI YA DA SİSTEMİN POMPALADIKLARI

Ülkemiz çoğu konuda ikiye bölünmüş görünmekte. Elbette sinemamızın da bu durumdan nasibini almış durumda. Bu toplumsal ayrışmanın sinemamızdaki yansıması olan iki filmi ve bunların hedef kitlesi olan toplumsal kesimleri tartışmaya çalışacağız.

İlki 'Kaybedenler Kulübü Yolda'.

Seküler diye kendini konumlandıran ancak daha doğru ifade ile olayların iktisadi yönünü görmezden gelip sadece kültürel kısmı ile ilgilenen sol diyebileceğimiz kesime hitap etmeye çalışan bir film. Haliyle bu ülkemize has bir solculuk, bir tür İsa'sız Hristiyanlık gibi ne idüğü belirsiz bir durum. Ancak sistem açısından makbul bir tür. Tüm dertlerin merkezindeki iktisattan söz etmezsen, sistem seni neden sevmesin. Kürt de, Alevi de, başörtüsü de, alkol serbestisi de vs vs. Ne dersen de yeterki iktisadi talepte bulunma. Bu kurala uyarsan o zaman sistemin size diyeceği en ağır söz 'bizim haylaz çocuk' olur o kadar. Kuran'da o kadar ayet içerisinde takıla takıla huriler kısmına takılan bir yobaz misali, kahramanlarımızın tek derdi alkol, pompa. Hele psikolog kızımızın, geniş muhafazakar sanatçı sevgilisi olayı tam bir ucuzluk, çünkü savunma hakkı kutsaldır; adamı ve o adamın temsil ettiğini iddia ettiğiniz kesimi birazcık da olsa anlamaya çalışmanız gerekir. Halbuki filmde adamın yüzü dahi gösterilmiyor. Ve de yatak odası ses tonlu, ermiş Bukowski Kaan abi pompalayınca sorun yok ancak kız onun gibi olunca sonu yine yatak odası ses tonuyla Mustafa Musa'nın hikayesi, bir erkek en masum olduğu anda vurulur romantizmi. Kapitalizm neden bunları hep vuruyor anlamış olduk. Çünkü bunlar hep masum hep mağdur, üstelik aynısını bunlar başkalarına yaptıkları halde. Aklıma muhafazakar siyaseti getirdi nedense onlar da hep mağdur, hep masum. Neyse adamlar hep ucuz kadınlara denk geliyorlarmış yoksa aşk bunların işi. İbrahim Tatlıses'in 'Oxford vardı da biz mi gitmedik' teranesine Bukowski Kaan abi yeni bir cover yapmış 'Aşık olunacak kadın vardı da biz mi aşık olmadık be abi' kader işte, patlat bir yatak odası ses tonuyla şiiir, yalnız biraz arabesk olsun. Bukowski'nin kötü taklidi olan bu bakış açısına sahip film, Bukowski'nin güncel siyasete hiç girmediğinden de bihaber. Duble yolun geçmesi sonucu yıkılan esnaf lokantasının kalıntılarını ağlama duvarı yapan kahramanlarımız siyasete de dokundurmuş oluyorlar. Ancak bilmedikleri bir başka şey siyasetin tadımlığının olmayacağı gerçeği. Onlar sinemada pompa yapar başkaları siyasette. Sonuç itibari ile yola düşme var ancak kötü yola düşme hali söz konusu.

İkinci filmimiz Direniş:Karatay

Tam bir cumhurittifakı ruhu ile tarihi gerçekleri, günümüz bakış açısı ile katletme filmi. Günümüz bakış açısından kastım, fazlaca ruhuna Holywood kaçmış muhafazakar-milliyetçi bakış açısı. 28 şubat döneminde bir konferansta dinlediğim o zamanın YAŞ mağduru, şimdilerin romancı, düşünür, prof, baş danışman, tiyatrocu vs. vs.'si İskender Pala'nın güzel bir sözü vardı. Tarih konusunda bir şey yazacağınız zaman, Kleopatra'nın yüzündeki sivilceyi bilecek kadar o döneme hakim olacaksınız ve de günümüz bakış açısı ile değil o dönemin kendi şartları içinde değerlendireceksiniz'' diye. Film bu doğru ifadenin hiçbir kısmına uymuyor. Filmin yapımcısı Özel Karatay Üniversitesi. Filmde bir harita paylaşılıyor. Harita İngilizce. Devletler gösterilirken Mongols, Seljuks yazıyor. Yani tam bir üniversiteye yakışır akademik gerçekliğe sahip film(!). Hristiyan rahipler gibi evlenme yasağı olan emirler, Bizansı almadan Bizans entrikalarını almış derin devlet anlayışı ile daha Moğollar Anadolu'ya yönelmeden geleceği görerek Moğol sarayına yerleştirilen ajanlarımız vs. Holywood ruhu bulaşmış dedim ya. Eskiden kötüler bir olurdu, iyiler ise yiğitçe tek başına dalardı kavgaya... Kapitalizm işte ilgiyi daha doğrusu gişe hasılatını düşündüğünden hele ki tuttuğunu gördükten sonra , iyileri solo olarak çıkarmak yerine bu denklemi değiştirdi ve iyiler birlikte kötü ise tek başına kavgaya girmeye başladı.Meşhur Marvel Evrenin yenilmezleri yani the Avengers serisinden bahsediyorum. İşte o hesap bizim cumhurittifakı sineması da tarihimizdeki tüm manevi değerleri bir araya getirmişler. Karatay filminde zaman önemli değil; Yunus, Mevlana, Hacı Bektaş vs. aynı dönemde yaşayan arkadaşlar. Finali de ayrı komik üç gün önce Kösedağ Meydan Muharebesi'nde perişan ettiği Selçuklu'nun imanlı gençlerinden korkup geri çekilmiş Moğollar(!). Sonuç itibari ile iktisadi gerçekleri göz ardı eden kültürel solcular ile tarihten ders almak yerine tarihi güncele meze yapan muhafazakar zihniyet aslında kardeş. Biri 346 diğeri 345 salonda gösteriliyor. Ülkenin gerçeklerini anlatan 'Kar' filmi ise Onur Ünlü'nün sinema diye çektiği, dizisi Gerçek Kesit Manyak'tan fırsat bulursa 22 salonda gösterimde. Ne ala ülke!

RÜYA

Erhan Candan

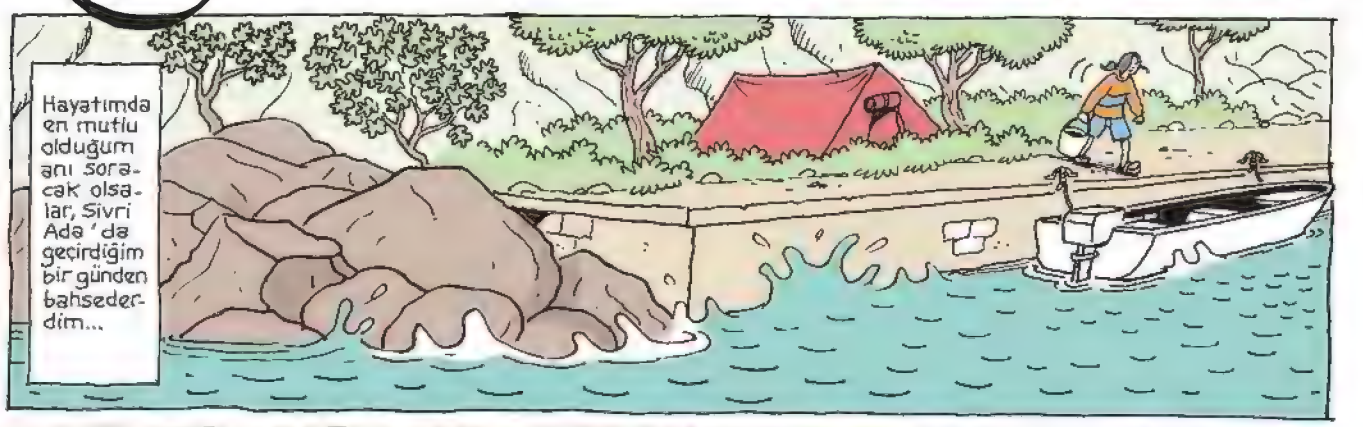

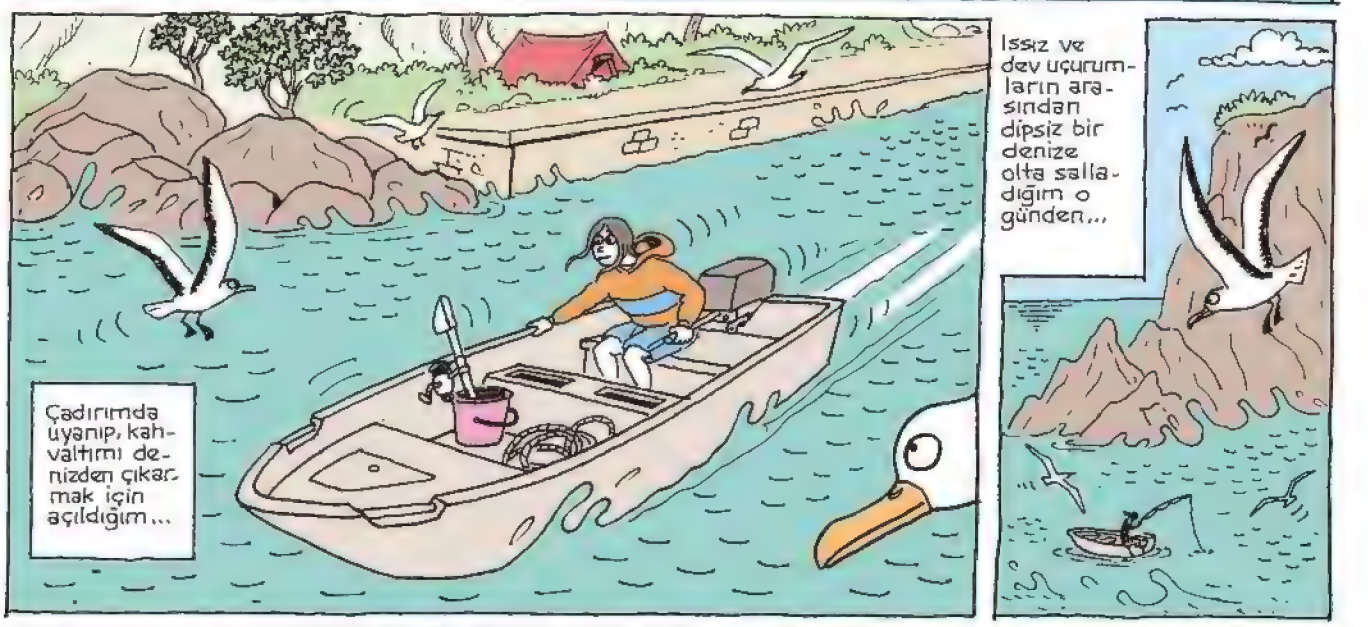

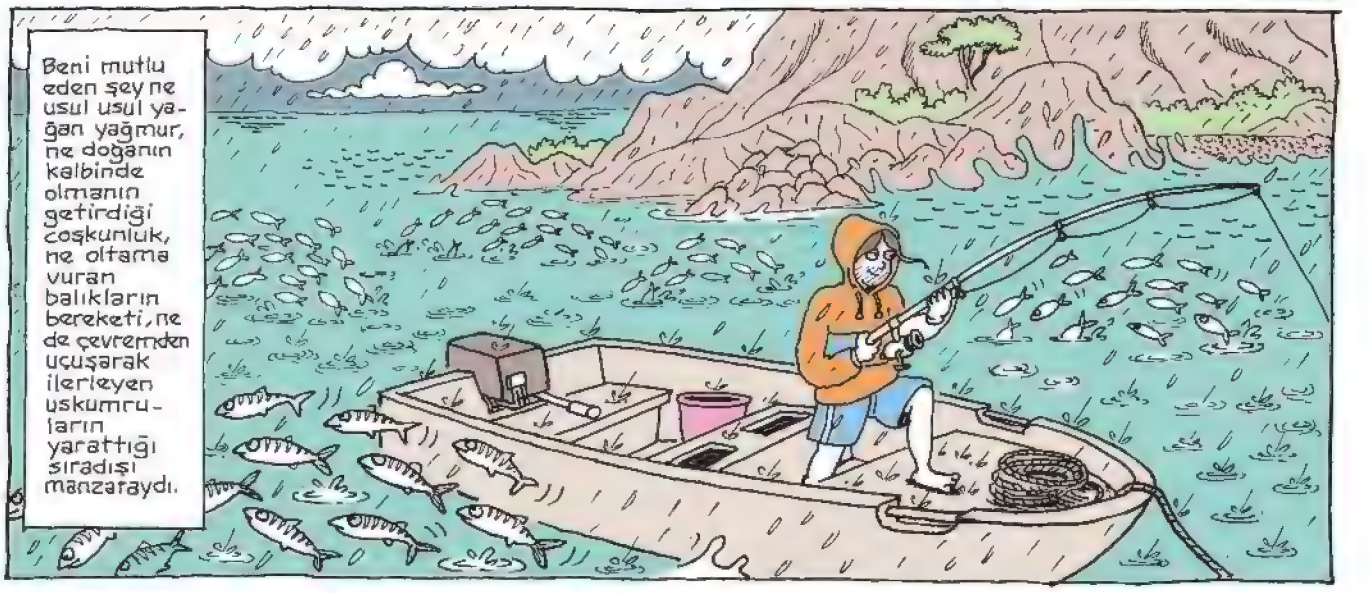

O an beni en mutlu eden şey tüm bu görüntüyü daha 7 yaşında bir çocukken rüyamda görmüş olduğum gerçeğiydi!..

Ve şu an burda 7 yaşındaki halime dönüp, o rüyayı gördüğüm sabahki hislerin aynılarının yeniden içime dolmasına şahit olmak, tüm o gizemi ve büyüyü yeniden hissetmek ve evrenle kurduğum 30 yıllık bağı tazelemek...

Hızlandırılmış Kurslar - 2

Daha önce hizmete sunduğumuz hızlandırılmış Kurslarımız çok ilgi görünce, yeni kurslar açtık. Bu kurslar, önceki kurslara göre yüzde otuzsekiz daha hızlıdır!

Modern Dans Normal

Normal Modern Dans kursumuza hoşgeldiniz! Önce, modern biri mi, yoksa eski kafalı biri mi olduğunuzu test etmemiz gerekiyor. "Eyyo Eyyo Yüzyılın Aşkı"nı dinleyenler, bir adım öne çıksınlar lütfen. Hâlâ James Bond filmi izleyenler, çıkıştan kurs ücretlerini geri alabilirler. Şimdi, içinizden geldiği gibi, bir bacağınızı öne atın. İçinden gelmeyenler, ücretlerini geri alıp kurstan ayrılabilirler. Öteki bacağınızı da, geriye attığınız adımınızın üstüne doğru bükün. Şimdi, Matrix hareketi gibi, tam geriye yatın. Kalkarken, kendinizi bir elma ağacı gibi hissedin ve dümdüz durun. Hissedemeyenler, eve gitsin, yarın hissederek gelsinler. Son olarak final hareketi: Çömün! (Çömelin) ellerinizi kafanıza koyup modern bişiy düşünüyomuş gibi yapın. Hızlandırılmış Kursumuz bitmiştir.

Modern Dans Ateşi!

Modern Dans kursumuzun, ateşli olan versiyonudur. Bu pro kursa katılmak isteyenler 39 TL yerine 79 TL ödeyecekler. Kurs salonumuzda, bi köşede, odun sobası vardır. Hem kış aylarında dans ederken üşümiyceksiniz, hem de kurs bitiminde başarılı olanlara yüzer gram kestane hediye edeceğiz! Bu ateşli versiyon dans kursumuzda, hareketler, normal dans kursumuz ile nerdeyse aynıdır. Sadece, kendinizi "bir elma ağacı gibi" hissederken, biraz da "terlemiyormuş gibi" hissediniz. Soba, güzel yanıyo çünkü! İpucu: Terlemiyormuş gibi hissetmek için, "ağaç olarak dalınızda bir penguen oturuyormuş gibi" hissedin. Bu kadar. Kurs bitmiştir.

Yara Hekimliği Kursu

Doktor olmak isteyenlere bir şans. Yirmibeş dakikalık kursumuzu bitirerek, Uzman bir Yara Hekimi olabilirsiniz. Uzmanlık alanınız, düşerek dizini veya dirseğini yaralayanlara, kurumuş yara kabuklarını koparmakta yardımcı olmak olucak. Yani siz koparmıycaksınız kabukları. Kimse zaten kendi yara kabuğunu koparma keyfinden vazgeçip başkasına kopartmaz; başkası da bu iğrenç işi yapmak istemez. Herkese sadece kendi yara kabuğu uzaktan hoş gelir! Siz uzman olarak sadece, kabuğun üzerine, lazerle koparma noktaları çizeceksiniz. Hasta da böylece, kendisine acı verecek canlı dokuyu kurcalamadan, yanlızca ölü dokulu kabuğu kopartıcak. İsviçre'de 150 yıldır uygulanan bir yöntemdir. Türkiye'de bir ilk! Not: Hastalarınızdan koparacağınız birikmiş yara kabuklarını, firmamız ücretsiz olarak toplayıp imha etmektedir.

Fülüt Kursu!

Müzik sanatçası olmak isteyenler için çok süper bir fırsat! Sadece onbeş dakikada flüt ile Barış Manço'nun Arkadaşım Eşşek şarkısını çaldırmayı garanti ediyoruz. Yalnız, kursta tek bir flütümüz mevcut. Başkasının tükürüğünden iğrenenler, lüften kendi flütlerini yanlarında getirsinler. Evet, ilk hareket, flütün tüm deliklerini kapatın. Sakızla, ya da bir peçete parçasıyla olabilir. Yeter ki gereksiz, saçma sesler çıkmasın. Doğru çaldıkça, bu tıkalı delikleri tek tek açacaksınız! Şimdi, üfleyin. Ama üflerken, "Arkadaşım Eşş / Arkadaşım Şek" gibi bir nefes sesi çıkartın. Yani şarkıyı azıcık mırıldanın. Anlatabiliyo muyum? Anlamadıysanız, yanınızdaki arkadaşınıza sorun. Tam flüt sesi gerekmiyo. Yarı insan - yarı flüt sesiyle, bu şarkıyı çalan herkese sertifika veriyoz! Teşekkürler, kurs bitmiştir.

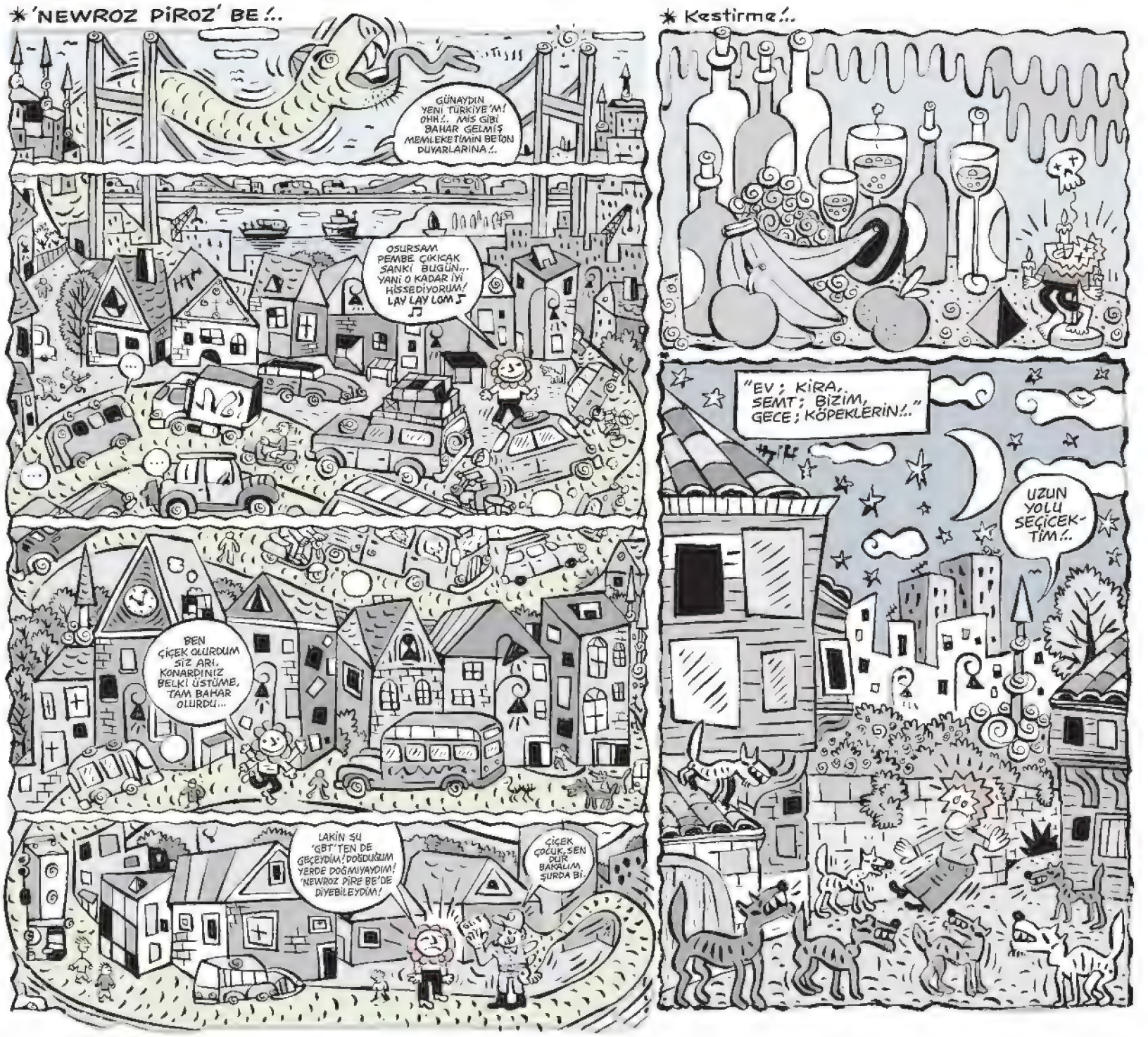

K92 Kursu!

Biliyosunuz, B1, A2 gibi çeşitli ehliyet türleri var. Bu ehliyetler, farklı taşıtları kullanırken gerekli olan yasal belgelerdir. K92 adını verdiğimiz kursumuzda, buzlu yolda kaymadan-düşmeden vücudumuzu sürmeyi, yani kullanmayı öğreneceğiz. Çünkü hükümete yakın kaynaklardan aldığımız habere göre, geçtiğimiz yıllarda çok fazla kayıp düşme, ve kaseyi, kolu bacağı kırma vakaları yaşandığından, acil servislerde yaşanan sağlık harcamalarının önüne geçmek için, artık buzlu günlerde sokağa çıkacak vatandaşlardan bu ehliyet istenecek! Yani K92 ehliyeti. Merak etmeyin, kursumuz çok kısa. İlk hareket: Ellerini cebinden çıkart. Bitti. Böyle, kasmadan yürü. Kasarsan, korkarsan olmuyo. Korkma! Al sertifikanı. Bişiy diil.

Seks Kursu!

Bu kursumuza olan yoğun ilgiden dolayı, kurs saatlerimizi haftada on saate çıkardık. Aslında kurs afişinde de belirttik, size seks yapma metodlarını ya da nasıl iyi seks yapılacağını göstermeyeceğiz, veya iyi bir seks için nelerin gerektiğini filan söylemeyeceğiz dedik. Buna rağmen halk sağolsun yoğun ilgi gösterdi. Önümüzdeki iki senelik kurs saatlerimiz doludur. Seks kursumuzda, sadece "Seks" demeyi öğretiyoruz! "Aganigi maganigi, fik fik, düzüşmek, mercimeği fırına vermek, fan fin fon" gibi yüzlerce, o kadar gereksiz ifadeler var ki, normal seks demekten utanıyor millet. Seks kelimesini tekrar halkımıza sevdirmek istiyoruz! Kursumuz basit sayılır. Sırası gelen ortaya çıkıcak, hiçbir harfi yutmadan tam ve net tonlayarak, üç kere: "Seks. Seks. Seks." diyecek. Aslında pek de basit değil. İkinci seks deyişinde boşalan bazı kursiyerlerimiz oldu. Ama aynı kişiler, hiçbirşey hissetmeden, dakikalarca aganigi! Pompa mompa v.s diyebiliyorlar. Bir de, "sekis" diyenlere de sertifika veremiyoz, üzgünüz. Kelimenin vurgusundan korkup araya harf katmadan, sözcüğü net söylemelisiniz.

Hapşırık Kursu!

Bazı çok utangaç insanların, hapşırırken bile, çok ses çıkartacam diye utandığını fark edip, hemen bu "hapşırık kursunu" açtık! Bildiğiniz gibi, hapşırığımızı içimizde tutmak acayip sakıncalıdır. Beynimiz patlayabilir veya burnumuz ikiye yarılıp, gözlerimiz geriye kaçabilir. Son iki tanesi abartılı gelebilir ama, beyni patlayanı gördüm ben. Norveç'te Kurs kursu için bulunuyordum (kurs açacaklara verilen kurs çeşidi) orada bir öğrencinin hapşırırken beynini patlattığı söylendi. Gerçi biz sadece, yan sınıftan gelen fecii şiddetli bir "Ahoahşphaşgk!" şeklinde bir ses duyduk. Koridora çıktığımızda, öğretmenler bir öğrenciyi kucaklamış revire götürüyorlardı, yerde de beyin parçaları vardı... Kursumuz basit: Önce, hapşırtmak için herkesin burnuna onbeşer gram karabiber sıkıyoruz. Ayrıca kursiyerler yanlarında bir anne veya bir kanka getirsin. Böylece hapşırırken, ses çıkartıcam diye daha az utanırlar. Son olarak, hapşırmaya başlamak için, fiziksel hapşırığı beklememenizi öğütlüyoruz. Çünkü o zaman "Kşii!" şeklindeki o tehlikeli ses çıkıyor. Daha hapşırık tam gelmeden, siz "Haaa... haaa... haaa," diyerek başlayın! Gerisini, geldiğinde kurs öğretmenizle beraber tamamlayacaksınız: "Pşieeeeaa!" - Çok Yaşaa!

Mağaraya Paraşütle Atlayarak Dalma Kursu

Çok zor ve maliyetli bir kurstur. O yüzden saatini 490 TL olarak belirledik! Henüz bir kurs hocası bulamadık. Afişleri bastırdık fakat. Öğretmen de bulunca, "Mağaralara Paraşütle Atlayarak Dalma" meraklıları için, kursumuzu hemen başlatacağız. Paraşütümüz de yok ama, ne kadardır ki zaten bir paraşüt!? Tabii bir de, içine yukarıdan atlanabilen bir mağara bulmamız lazım. Bunların hepsi olur. İnsan yeter ki istesin. Not: Birşeyin metodlu ve arzulu bir şekilde nasıl isteneceğini öğreten, "İsteme" Kurslarımız, önümüzdeki ay bu salonda start alıcaktır!

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

LAFIN DİBİ

- Yuroyu 4'le çarpınca her şeyden vazgeçiyorum.
- Pazar günleri yarın pazartesi demekle geçiyor.
- Mutlu olanlardan daha fazla vergi alınsın.
- Bazı günahlara damsız girilmez.
- Kusma hakkımı kullanıyorum.
- Yaptığım kaveyi beğenmiyorsan sittir Starbaks' a.
- Evde sıkılınca buzdolabına uğramak, dertleşmek.
- Yanlış kişilerin eseridir yalnız kişiler.
- 1980; internet geleceğin bilgi çağı olacak.
  2018; götünden konuşan horoz videosu.
- Düğünde takılan takılar avukata gider.
- Ailesiyle alışverişe gidip kavga etmeden dönen aile, ailedir.
- Yeni ayakkabı alınca eskiye bakıp 'ulan ben senle mi geziyodum' demek.
- Mide bulandırıcıdır. Dikkat.
- Zenginler gibi sabah portakaldan bi yudum aldım, gömleği koşarak giydim.. Açlıktan ölecem aq.
- Oturacağınız yere priz karar verir.
- Sandalyemi gardırop olarak kullanıyorum.
- - Ne kadar?
  - 45 tl. D&R kartınız varmı?
  - var.şimdi ne kadar?
  - 45 tl.
- Tanımadığın biriyle asansöre binince uzaya bakmak.
- Kafede bir bardak kola 12 tl. bardağı geri istedim. Şimdi içindeki buzları yiyorum.
- Pazar günleri sıkıcı değil. Paranız yok. Dolayısıyla sevgiliniz de yok.
- Arkadaşım karısıyla sevgiliyken çok para harcıyoz diye evlenmişler. Evliliğin en mantıklı sebebi bence.
- Eski sevgilinin kokusu dediğin şey fondotenle parfüm karışımı bişey. Koy bi torbaya çek içine balici gibi. Hepsi bu.
- CANIM
  içinde CAN var. AN var. ANIM var. CANIM var.
- Hafta içi 5 gün
  hafta sonu 2 gün
  manyak manyak işler.
- Feyste olmasa kimsenin öldüğünden haberimiz olmıcak.
- Sinemaya gidin. Vizyonda şaaane reklamlar var.
- Kasiyerin önünde mal mal bekliyonuz. Bari herkes önündekinin omzuna masaj yapsın.

SALİH SALI

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

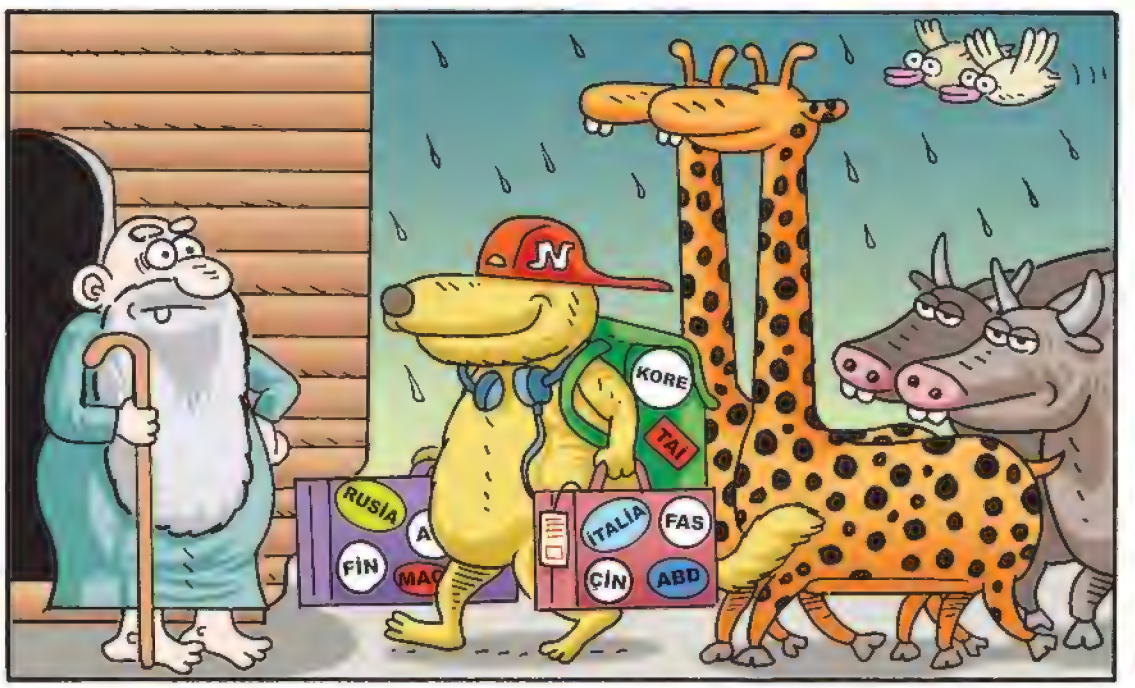

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

Merhaba. Bazı insanlar hayatlarında bulaştıkları her şeyi yüceleştirmek için aşırı çabalarlar. Çökünce ise küserler. Utanırlar kendilerinden.

Bi dakka dur Salih...

Hani bazı ilişkiler vardır ya... Biter, tekrar başlar, daha beter biter, yine başlar... Alışkanlıkların batağına dönüşür. Bu kez böyle olmasın, birlikteliği becereme-diysek sonucuna katlanmasını becerelim.

Haklısın...

Ve kapı kapanır... İlerler giderim. En azından profesyonel bir ayrılık oldu. Birbirimizi kırmadık. Hatta çatlak bile oluşmamıştı daha. Hafiften bir kıllanma yaşamıştık sadece... Böylesine kıl bir ilişkiydi işte...

ÇATT

Gezdim dolaştım biraz... Keyfimce keder yaptım. Mevsim de buna uygundu zaten. Bu beraberlik nerede gaza geldi ve nerede yamuldu. Bunların kritiğini yaptım. Sevişmelerimizi düşündüm. Oldukça iyiydi aslında...

Hatta bazı geceler gidip penceresindeki ışığa bile baktım uzun uzun...

Başka sevişmelerde bile onu düşündüm.

Ama bütün çabalarıma karşın aşk acısı yaratamadım bu kez. Korktuğum başıma gelmişti. Herşey gibi kendimi de beş para etmeyen yaşanmışlıklar yığınına sokuşturmuşum sonunda demek... Birkaç gün sabahçı kahvelerinde bunun boşluğunu yaşadım...

Her yaşadığın derin olmak zorunda değil be yavrum.

ONUR KARADURMUŞ

ONLARDA...

BU FİLM İÇİN KİLO VERMEN GEREKİYOR TONY. HARİKA BİR ÇALIŞMA OLACAK, BU SENE OSKAR SENİN...

BİZDE...

BU FİLM İÇİN KİLO VERMEN GEREKİYOR HÜSNÜ. GEÇEN SEFER RÖNTGEN CİHAZINA SIĞAMAMIŞTIN, TEŞHİS YAPAMIYORUZ.

NASREDDİN HOCA'NIN KOMŞUSUNUN ARABASI

ELLERİNE SAĞLIK HANDECİM, ZİYADE OLSUN.

AFİYET OLSUN OLMASINA DA, ETİN KİLOSU OLMUŞ ALTMIŞ LİRA SEBZE MEYVENİN YANINA YAKLAŞAMIYOR, SEN KAZANLA YİYORSUN. Bİ DE ÇAY BARDAĞI GİBİ KAPATMIŞ. YOK DEVAM ETSEYDİN?..AH HOCAM VAH HOCAM..

KAÇAN ŞAHSI TARİF EDERSENİZ ARKADAŞIMIZ ONUN ROBOT MİNYATÜRÜNÜ ÇİZECEK, YAKALAMAK KOLAY OLACAK.

KAZA NASIL OLDU, BİLETİ HANGİ ŞİRKETTEN ALMIŞTINIZ?

BİLETİ ASTRAL SEYAHATTEN ALDIM. HATIRLAMAK BİLE İSTEMİYORUM. KAZAYI.

BÜYÜK TRAVMA YAŞIYORSUNUZ. ASLINDA ÖYLE Bİ KAZA HİÇ OLMADI KERİM BEY.

OLUR MU DOKTOR BEY, OTOBÜS ÖYLE HIZLIYDI Kİ KAMYON BİLE DEVİRDİK.

UZAN ŞURAYA SEN UZAN.

SEDAT KOPUZ

GARGGHH!!

BİRAZ FAZLA BAĞIRIYOSUN HAKLIYKEN HAKSIZ DURUMUNA DÜŞERSİN..

BENİM AMCAOĞLU DA GEÇEN ERDİ NİRVANAYA SU AN GARSONLUK YAPIYO YANİ PEK TAKMA AL Bİ YUDUMCAN SEN DE...

UTKU KALIPÇIOĞLU

ABİ O FERRARİ SATILIR MI YAA? NE ARABAYDI BE...

AGA ALICAM MORUK. BEN KAÇAR HAHA..

OLULU. ADAM İŞİNİ BİLİYO AGA.

UTKU

MORUK BUGÜN DE DIŞARDA YİYELİM YA??

YA SUS MINAKKİ SKİCEM YETER..

SEVGİLİM DIŞARDA YİYELİM BUGÜN..

TA..TAABİ.. YİYELİM BİTANEM..

OZAN MURAT ÖZFEN

ERAY ALTUNSOY

HASAN CAN ERSÖZ

Dünyanın Sonu — EMİR KIZILTAN

LeMan
Sayı: 1368 / 28 Mart 2018
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışleri Müdürleri: Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Grafik: Cebrail Okcu • Renk: Fikret Özdemir • Satış Müdürü: Şener Küçükkaptan • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

BETAMAX VIDEO

TURGUT ÖZALP

MANIAC COP 3 BADGE OF SILENCE 1993
YÖN: WILLIAM LUSTIG
OYN: ROBERT DAVI, ROBERT Z'DAR

1987 YAPIMI MANIAC COP SERİSİNİN 3. VE SON FİLMİ OLAN BADGE OF SILENCE FİLMİ 1992 YILINDA ÇEKİLMİŞ VE 1993 YILINDA GÖSTERİME GİRMİŞTİR...

MATT CORDELL (MANİAC COP) KARAKTERİ BİR ÖNCEKİ FİLMDE OLDUĞU GİBİ BU FİLMDE DE YALNIZCA BİR KEZ KONUŞMUŞTUR...

YÖNETMEN WİLLİAM LUSTİG'İN 1980 YAPIMI MANİAC FİLMİ, MANİAC COP SERİSİNE İLHAM OLAN FİLM OLARAK KABUL EDİLMEKTEDİR. 3.FİLMİN PROBLEMLİ YAPIM SÜRECİNDE 51. DAKİKADAN SONRA JOEL SOİSSON YARDIMCI YÖNETMEN OLARAK FİLMİN ÇEKİMLERİNİ TAMAMLAMIŞTIR...

EVİL DEAD SERİSİYLE TANINAN BRUCE CAMPBELL VE YÖNETMEN SAM RAİMİ İKİLİSİ MANİAC COP 1 FİLMİNDE YİNE BULUŞMUŞLARDIR. ÜNLÜ YÖNETMEN RAİMİ MANİAC COP 1 FİLMİNDE KISA BİR ROLDE OYNAMIŞTIR. BRUCE CAMPBELL İLE NEREDEYSE AYRILMAZ İKİLİ SAYILAN RAİMİ SPİDER-MAN GİBİ BİR ÇOK FİLMDE DAHA BERABER ÇALIŞMIŞLARDIR...

MANIAC COP 3
BADGE OF SILENCE

MANİAC COP 3 TÜRKİYE'DE DÜNYAYA DÖNÜŞ İSMİYLE DE YAYINLANMIŞTIR.

SORU

MANİAC COP SERİSİYLE TANINAN ROBERT Z'DAR, HANGİ FİLMDE ''BARBAR CONAN'' LAKABIYLA OYNAMIŞTIR?

DOĞRU CEVABI turgutozalp@hotmail.com ADRESİNE İLK YOLLAYAN OKURUMUZA SÜRPRİZ HEDİYE YOLLUYORUZ !!!

LEMAN

1368

Boğaziçi Üniversitesi tarihinde bir ilk. Polis, öğrencileri kampüsten alıyor.
En sıkıntılı 28 Şubat döneminde bile öğrencilere başörtülü girmelerine izin vermişti.

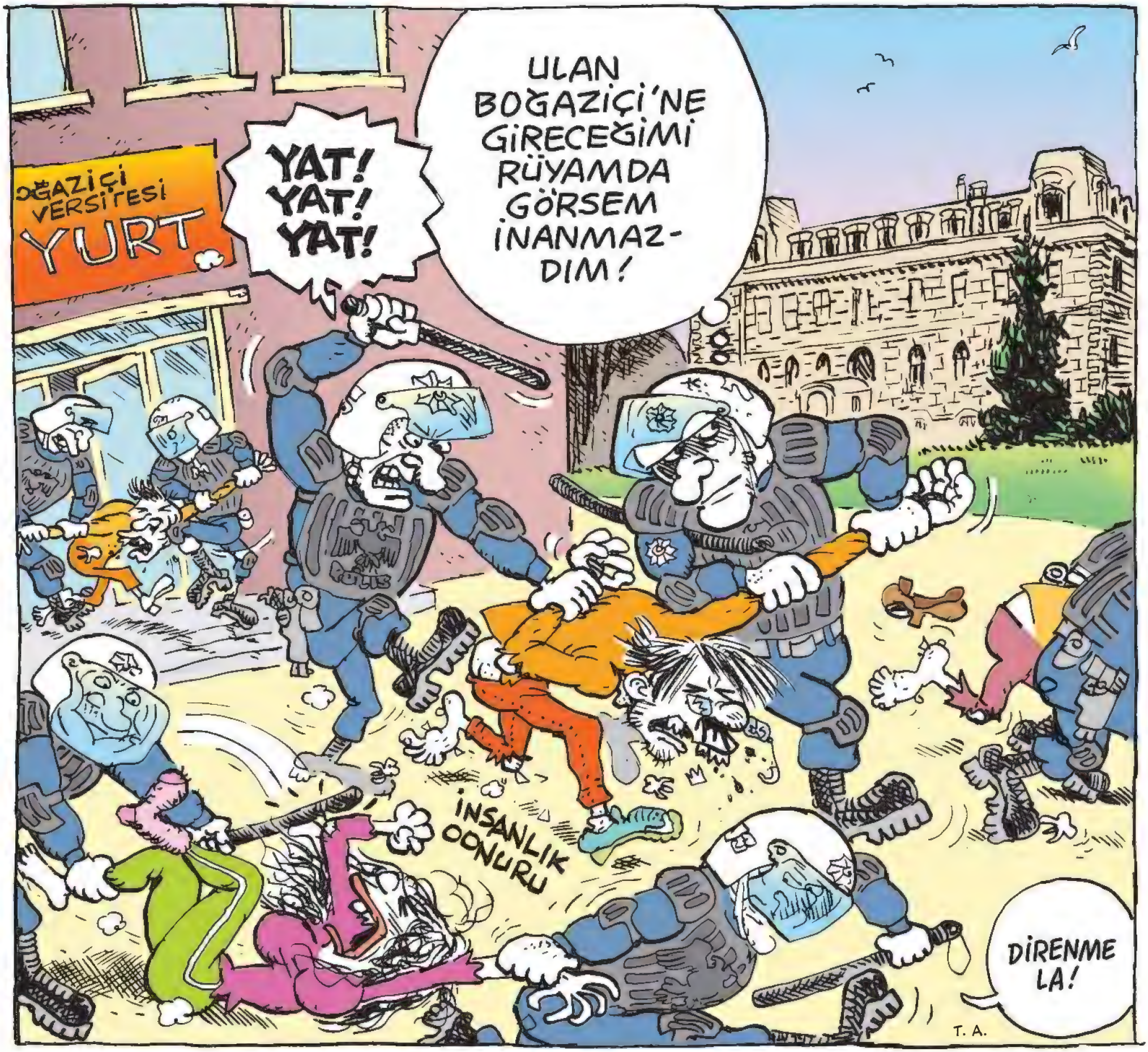

1369

4 Nisan 2018 Çarşamba Sayı: 2018/14 4 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

İsrail askerleri sivil Filistinlilere ateş açtı: 16 ölü.

16 yıldır iktidarda olan Erdoğan "enflasyonun anası da babası da faizdir. Faiz zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapar" dedi.

Sınırdaki birlikleri dizi oyuncuları, şarkıcı, türkücü ve sporcularla birlikte ziyaret eden Erdoğan kamuflaj giydi.

BetonerSöbü

ATİLLA ATALAY

Evvela samiğmiyim, ondan sonra adım Betoner, Soyadım Söbü. Çatlasanız da patlasanız da, ortadan yarılıp verevine açılsanız da, eytim systeminde, ilim diyorum, fen diyorum, fezâ diyorum. Verdiğim test örnekleri ve dersler ile talebeyi her türlü sınava, kazanma garantili olarak hazır ediyorum. Aksini söyleyenin ağzını; basma etekler, pazen donlar gibi, caarttadanak taa ense köküne kadar, yırtarım! Diriyim.

Çok amaçlıyım. Nedir çok amaçlı? Bakınız şudur, win win ve inovasyon çerçevesinde naapıyorum, inşaatı da ihmal etmiyorum. Söbü Evler Etap Altı'nın lansman fiyatına dayre satışlarına başladım... "Çok da tınnnn" diyorum sevgili kardeşlerim. "Betoner'in blokları, etap etap dötünde patladı afedersin, sektörde yaprak kımıldamıyor" diyenlere, "Caaart kabakaat" şeklinde sesleniyorum, "çottadanak" alınlarına şaplak patlatıp sonra avcumu "üfle" diye

CEVABI "E" OLAN SUALLER TESTİ

1) "Tarihte sahneye çıkan ilk Müslüman kadın" olarak bilinen ve fevkalade aşırı güvenilir ilmi kaynaklara göre damadı birçok ihale aldığı halde, bu bilgi tarihçiler tarafından saklanmak suretiyle sanki eskiden böyle şeyler olmuyormuş, bunlar normal ticaret deyilmiş algısı yaratılan ve adeta "insan, sırf ünlü bir kişinin misal, Ekrem Bora'nın damadı diye aj mı dolaşsın" dedirten tarihî kişi kimdir?

a) Huysuz Virjin
b) Nurhan Damcıoğlu
c) Eftelya Hanim
d) Karantinali Despina
e) Afife Jale

2) Tarihteki ilk "yarı resmî gazete" hangisidir?

a) Topkapı Kronikıl
b) Sarayda Sabah
c) Zât- ı Şâhane'nin Sesi
d) Takvim-i Vakayi
e) Ceride-i Havadis

3) Yine fevkalade, aşırı güvenilir ilmi kaynaklara göre, aslında yedi adet kocanın neş'eli, samiğmiğ ve ticarî hayatlarını anlattığı halde, sonradan sırf "sahneye hanım da çıksın" diyerekten "Hürmüz" adında bayan bir karakter ilave edilen ünlü tiyatro oyunu hangisidir?

a) Yedi Samuray
b) Yedi Cüceler
c) Kar adam Yedi
d) Yedi ile Büdü
e) Yedi Kocalı Hürmüz

4) Orta oyununda kadın giysileri giymek suretiyle kadın rollerine çıkan erkek oyuncuya ne denir?

a) Şabaniyye
b) Dustin Hoffman
c) Beberuhi
d) Bihter
e) Zenne

İLMÎ BULMACA BULDURMACA

* Yer altında demet demet, götür derdimi dosta ilet

CEVAP: Fiber optik kablo

* Karası var akı var, tavası var şişi var

CEVAP: Ciğerlerimiz

* Tükkan açmaz vergi vermez, mağdur eder esnafı, pili bitmez

CEVAP: Güneş enerjisi

* Tıkı tıkı pili var, günahımız ne soruver

CEVAP: Hesab makinesi (Tersten leblebi)

* Kafa içinde ceviz, olmasa bilemeyiz

CEVAP: Beyin

Bu haftaki ilm ve fen de, bakınız ne kadar, bu kadar. Günü gününe dersleri tekrar etmek, testleri tekrar tekrar çözmek suretiyle her türlü imtihana hazır olma noktasında, en kalbî hislerimle huzurlarınızdan, naapıyorum, ayrılıyo- rum. Deliren talebeden müessesemiz sorumlu değildir, biliyosun... Şen ve esen kalınız.

Açığa alındıktan sonra intihar eden asistan Dr. Hasan Orhan Ç.'nin bylock kullanıcısı olmadığı ortaya çıktı.

Cumhurbaşkanı başdanışmanı İlnur Çevik: "Suriye'de 50 küsür şehit verildi ama ihaleleri müteahhitlerimiz alacak."

Erdoğan; "Türkiye'de, İstanbul'da yaşayamam diyenlerin bilet paralarını verip göndermek lazım" dedi.

Kadınların ve kadın oyuncuların İsmail Kahraman protestosu sürerken, Kahraman'ın yaptığı açıklama tüy dikti.

Kocaeli'nde bir yunusa 5 el ateş edip öldürdüler.

Matbaalarına kayyum atanınca gazeteyi bastıracak yer bulamayan Türkiye'deki tek günlük Kürtçe yayın yapan Welat fotokopiyle çoğaltıldı.

TEZ ANTİTEZ

Güneri İçoğlu

Bir gün uzaktan kumandayla öylesine kanalları dolaşıyordum... Terete dörtten geçerken ders programlarından birisinde, Açık İlk Öğretim okuluydu sanıyorum, öğrenciler turizmin tarifini yapıyorlardı; **"Turizm gidilen yerde en az 24 saat geçirmektir,"** gibi bir cümle gözüme çarptı. O da nesi, ilginç bir yorum biraz izleyeyim derken aynı derste **"insan nedir"** sorusuyla ilgili bir röportajda sokaktaki esnafın birine sordular, şöyle dedi; **"Mantığıyla duyguları arasında sıkışmış bir varlıktır. Herşeyiyle böyle yani..."** Antik çağdan beri cevap arayan, hümanizm felsefesinin en baş sorusunun böylesi bir şekilde çözülmesiyle uzaktan kumanda aleti elimden düştü, on dakika öylece kalakaldım...

Romano Dive

8 Nisan Dünya Romanlar Günü'nü kutluyorum ve bu itibarla roman müziğinin efsane ismi Edirneli büyük klarnet ustamız **Deli Selim**'i anmak istiyorum. Onun uzun seneler önce can kulağıyla dinlediğim bir radyo röportajının çok hoşuma giden bir bölümünü konuşurlarken kelimesi kelimesine not etmiştim. Müziğin ne olduğunu ve ne olması gerektiğini en dibinden, özünden nasıl da güzel anlatmıştı. Büyük ustamızı saygı ve rahmetle anıyorum...

- Sizce müzik nedir?...
- **Müzik bir neşe, oynatıcı madde.**
- Notanız var mı?...
- **Notam yok, kafadan nota, lormal.**
- Antreman yapar mısınız?...
- **Antreman yapmam sazımı çalarım.**
- Tamam ben de onu dedim, egzersiz yani...
- **Haa ben de antreman diyince koşma falan sandım yahu... Antremana gerek yok, bizim kanımızda müzüsyenlik var...**

Yağmurun ardından sokakta yürürken yola döşenmiş oynar taşlara basınca vırç diye pantolonunun paçalarından kafana kadar su fışkırması algoritma analizi: Döşeme taşının büyüklüğüne göre değişir bu taşın altından çıkan su oranı... Kırk yılın başı giydiğin tertemiz, ütülü pantolonunun çamur içinde kaldığını görünce kime, neye, niçin kızacağını bilemez hale gelirsin. Kaldırım ve döşeme taşları, denetleme kurulu diye bir kurul olsa, çatsam, dilekçe yazsam diye iç geçirirsin. Bir de mayın gibi gizlidir bu taşlar, çok ihtiyatlı ve temkinli yürümek gerekir... Boşa bastın mı gider paça... Uzun baston tip bir şemsiye işte bu iş için gereklidir. Tek tek taşları yoklaya yoklaya aheste gidersin yoluna full temkin... Fakat bu yöntemin dezavantajı da vakittir. Zira randevuna temiz paçayla gitmek istiyorsan en az sekiz saat önce yola çıkman gerekir.

ESNAFIN RUHU

Bizim esnaf gibi muhabbeti bol ve renkli esnaf cinsinin dünyada başka bir yerde olduğunu sanmıyorum... Acaba bunda etken her şartta konuşmayı ve muhabbeti sevmemiz mi yoksa tarihte at üstünde dört nala giderken geriye dönüp ok atabilen tek millet olmamız gibi çalışırken yapabildiğimiz çoşku içinde konuşma yetimiz mi?... Ne olursa olsun, meslek ve zanaat grubuna göre her aradığınız işi değilse de her aradığınız konuyu bulursunuz esnaf muhabbetlerinde... Bin kanallı uydu yayını gibidirler. Uzun yıllar önce kapitalizmi kendince tarif eden Çengelköy esnafından **Tonton Laz Bakkal'ı** nasıl unuturum. Hani kampanyaların kumpanyaların yeni yeni başladığı günlerde bazı firmalar iki litrelik gazozlarını, meşrubatlarını çok çok ucuza satıyordu ya... Ben tonton laz bakkala **"Bu paraya çok ucuz bunlar, nooldu böyle?.."** diye sorduğumda **"Nolacak daa, çapitalizum oldu. Çapitalizum bu işte. Rekapet ediyiler. Ali'den alayum, Velu'ye vereyum. Ondan ona doner para. Şimdu benum 450 çeşut malum var, 20'sinu ucuza satsam, fiyatu kirsam zarar mi ederum?... 20 malin fiyatunu indirirum, obür mallara da bindirirum. Boyle şey olur mu yahu?.. Mecburen işin içunde olsak da gönlumüz razı deyuldur..."** demişti ya... *(Bkz. Dumur detayları 1, Leman Yayınları, s. 35)*

Aynı Tonton Laz Bakkal bir keresinde de kültürümüzde Batı etkisine değinmişti... **"Başumuza ne gelduyse tanzumattan sonra geldu. Tanzumattan sonra gelen batu etkisuyle bir daha belumizi doğrultamaduk daa!.."** demişti de ben de bu bilgileri nerden öğrendiğini sorduğumda **"Ben çok çitap okurum daa, taima elume geçeni okurum"** şeklinde bir cevap vermişti. Daha sonra merak edip oğluna **"Babanız çok kitap okuyor mu?..."** diye sorduğumda **"Yok yahu ne kitabı, hep ödüllü yarışma programlarını seyrediyor televizyonda"** diyerek bu anı beyin nöronlarıma perçinlemişti... *(Bkz. Dumur Detayları 1, Leman yayınları, s. 36)*

Hele Karaköy Perşembe Pazarı esnafından alınan alet edevat ve teknik bilgilerin yanısıra derin sosyolojik, ekonomik sentezler rulman gibi yuvarlanır zihninizde. Mahmutpaşa esnafının yüzyılların demini almış muhabbeti... Ağırdır Üsküdar esnaf muhabbeti, desturlarla boyun eğik dinlenir... Beyoğlu esnafı şehrin şerbetini katar usaresine cümlenin... Başı yoktur ki, sonu gelsin sözlerin... AVM'ler, hipermega marketler açıldıkça yiten şeylerden biri işte bu esnaf muhabbetidir ve zannımca ekonomimizde çok önemli bir yeri vardır...

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

Bazı zihinler savaş meydanıdır gerçekten.

bahadirboysal@mynet.com

bencīl boysal

& TUMER GEBAN'LI, VACIP'Li GECELER

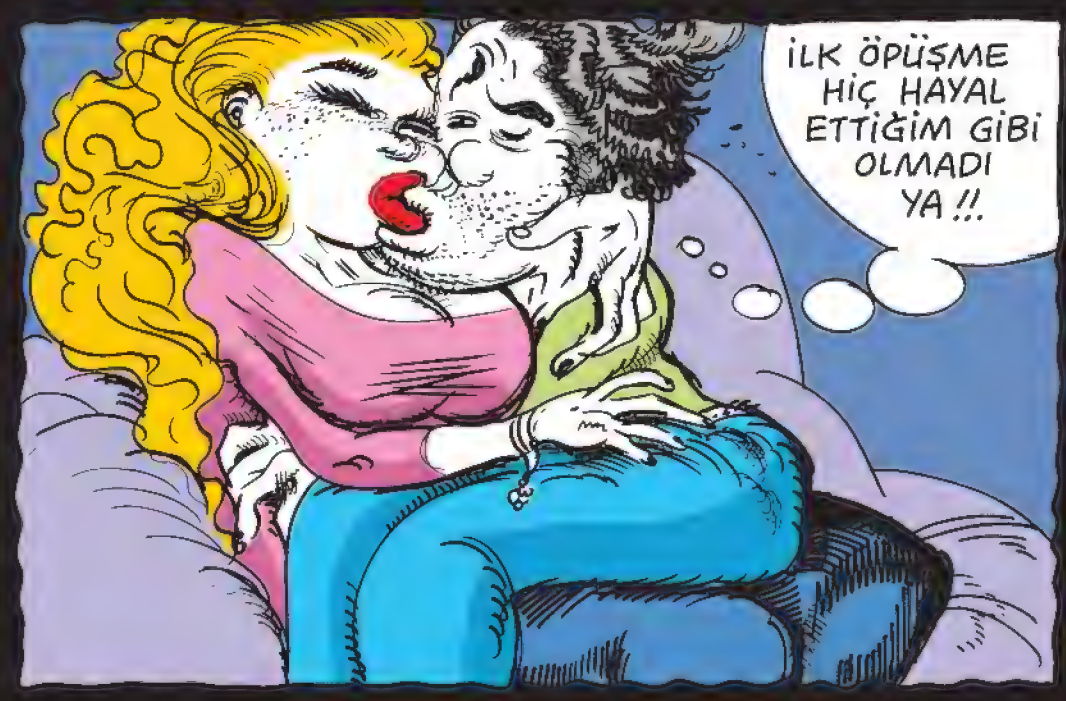

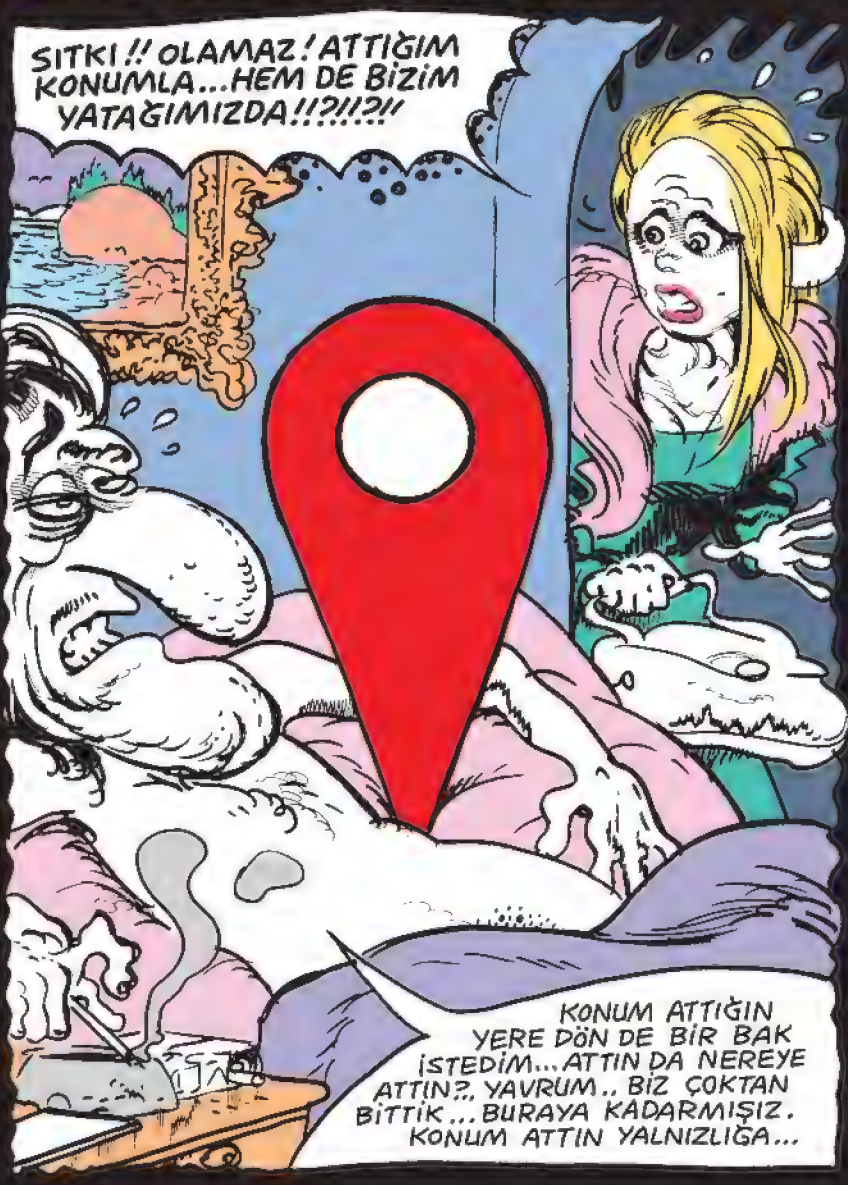

Behiç Pek

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ

keskin cırmak

YÖNETEN: YATTARA VALLİ

PAT ŞOK TÜKANLARI TÜŞ KILIKLIYI YARATAYOR

Pet şoklarda, içine kedi girdirme kutusu, kedi şenlendirme ipli oyuncahı, cırmak bileme halatı vasayre gibi her şey bulunması ramen daha bahzi acil ittiyaç aletlerinin burunmamasi kedi vatantaşrar arasinda hoştnunsusluya yor açayor. Alptekir Sarıgöz atlı kedi vatantaşımisa cevab sorduk güzer bir soru aldik. "Sis ne bu konuda düşüneyorsunusdumuştu?" "Bençe petşoprarda en mühümü bunun, yere girme makinasi yok." "Ne o dediyinis?" "Toto ederek yere girdiren tototo makinasi." "Asfart delme matinası." "Aynan. Boton delmek için." "Ne hapıçaksinis onu?" "Çokafetersinis toaletimisi yapamayorus. Eşeleyeçek toprak kalmadımıştir. Her taraf boton olmuşturdu. Bu gidişre köpek kimserer gibi orta yere yabmak zorunda kalıcahızdırmış."

ROKOR KIRDIRMASİNA RAMAK KALMIŞTIYDI

Havadakı kuşu tutmak zor olayor didi, yerdeki kuşu da tutamayinça üçüncü seçeneyi denedi, az taha tokuz canından iki üç tahnesinden olayordu. Kuşsusluk canına tak eden Sarman Tizmavlar adlı kedi vatantaşımıs alışılmadıt bir yöntem kulanınça ortuya alışırmadıt golüntürer maydene geldi. Kendisine mükrofan uzattik: "Sarman Bey, ne ordu?" "Havada uçayordu?" "Kim uçayordu?" "Babam uçayordu. Kim uçaçak, kuş uçayordu." "Atlayip tutsadiniz." "Menzir tışındaydi." "Yere konmasini betlesedinis." "Betledim, yere konmadi, denise kondi." "Suya atlanmas kedi olarak." "Ben onu da göse aldım fakat kuş kendini yerin altına girdirdi." "Denizin yani." "Öle oldu." "Karatabak kuşu. Alttan gidişli." "Mahalesef. Peşinden gitince mitye gördüm." "Başarabirseneniz dipte kuş tutan ilk kedi olucattınıs." "Çot su yuttum. Ahzımdan hâlâ fıştırayor."

FASLA KİRORANINIZDAN KURTURMAK İSTEYORSUNUS MU? BÖLE YAPİN.

Pamuk Tüysüparlak adlı Şipşişman kedi kadın kimse, bir günde bütün kirorarını vererek zapzayif fipfit mankel gibi oldumuştur. Kendisiyle ropertaş yaptik: "Sayin Pamuk Tüysüparlak Hanim, nasir başardinismiştirdi çopçok kirorarınısı bir anda vermeyi ve güzerlik karaliçesi gibi inçeçik bir bedene sahip ormayi. Eminim bütün kedi kadınrar şu anda bisi izleyor." "Siz de onu söledinis şekirde kirorarım çomçoktu ve şimşişman bir kedidim." "Sonra ne ordu.?" "Beş dakka içinde ipinçe oldum." "Buni niye borçrusunus?" "Yavrilemiye. Dört tahne yavri yavrileyince kilo virdim." "Zahiflamak istihen herkese tavsiye eter misins?" "Eterim. Bay bayan fartetmes, yavrileyin. İdahel örçürere kavuşin. Yavri yavri, yavri yavri. Dört tene tam."

BUNİ YAPAN KEDİ OLAMASDIR

Evinde, biri erkek biri dişi olmat üzere tamiki tahne insan kimse besleyen mehrematlı kedi vatantaşımıs Tırmıkhan Pembepati, beslediyi insan kimselerin yavrisi olunça üçüncü bir insan kimsiye bakamihicahini gerekçesi ile açıklayarak insan kimsererden bir tahnesini sahiplendirmet istiyince başi balaya girdimişti. Kendisile onu sorduk va cavapladi: "Tırmıkhan bay, başinisa gerenreri anlatarmisinis bisi de aydınlatarsınıs rütfem." "Kısaça anatayim güzer bir sorunusu." "rütfem" Sahipim yavrilayinça, yavri insan kimseyi, insansever bir kedi arkataşima sahiplendirmek istedim." "Ne karşılıhında?" "As bişey tombalakli mama karşiliyinde." "Devam edeniz rütvem." "Bir takim kedirer isyan etti. Vay sem bir insan kimseyi nasir satarsin. İnsanrar eşa dehildir satilamas vs. vs. ayaha kalktirar." "Haksıs mılar sisçe?" "Yahvu noolmuş, sokaha terketmeyorum ku! Sıcakcik yovalandiriyorum.

PUANLA

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

BLACK MİRROR'UN 'DİBE VURUŞ'* BÖLÜMÜ... İLETİŞİM TEKNOLOJİSİNİN CIĞIRINDAN ÇIKMASI VE BİR SOSYAL YAŞAM İÇİNDE VAROLUŞ DİSTOPYASI... SINIF ATLAMAK, SOSYAL STATÜ KAZANMAK İÇİN ÇEVRESİNDEKİLERDEN TOPLAMASI GEREKEN PUANLAR...

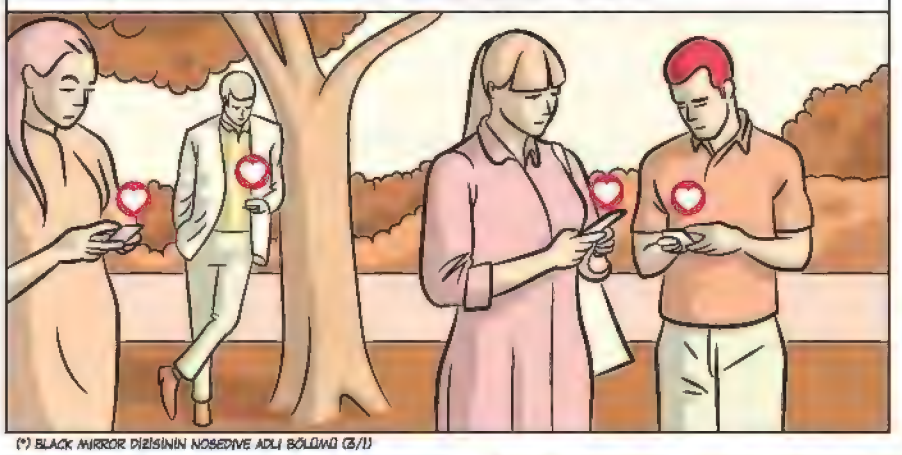

DIŞA YANSIMASINI, AİT OLMAYI İSTEDİĞİ TOPLUMSAL KASTIN DAYATTIĞI ŞEKİLDE BİÇİMLENDİRME... BİR NEVİ YARANMA, KENDİNİ PAZARLAMA... O TOPLUMUN TAKTİĞİ MASKE İLE YAŞAMA...

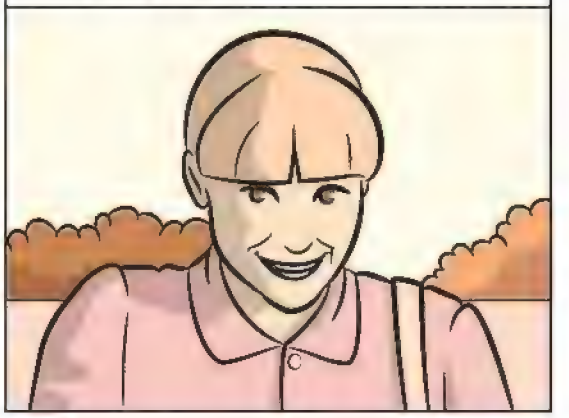

VE BİR RUHSAL ÇÖKÜŞ...

(*) BLACK MIRROR DİZİSİNİN NOSEDIVE ADLI BÖLÜMÜ (3/1)

Sevgili Lacie,

Senin derdinle biz de dertlendik. Biz de bu puanlama olayına, feysbuk, instagram, tvitır gibi sosyal medyada kullanılan minik kalpler ve yanındaki rakamlardan,

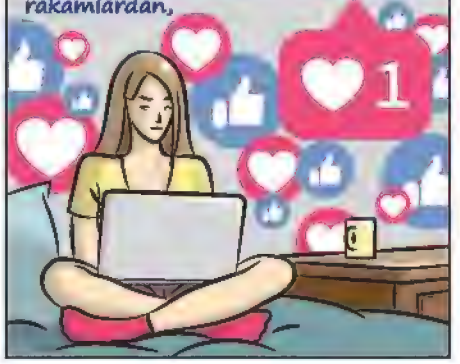

Performansa göre ücretlendirilen çağrı merkezi çalışanlarının ses tonlarından,

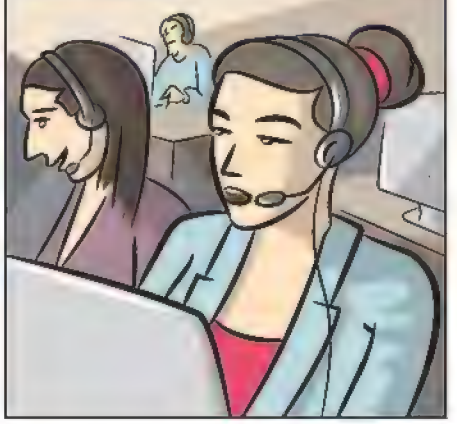

Satış üzerinden prim alan pazarlamacıların yüz ifadelerinden,

Hasta sayısına göre prim alan doktorların hâlinden...

Velilerin performans değerlendirmesi yaptığı öğretmenlerin çaresizliğinden, tükenmişliğinden filan aşinayız.

Bunlar kapitalizmin doğasında var.

Çok acımasız, çok subjektif ve çok şevk kırıcı... Tektipleştirici.

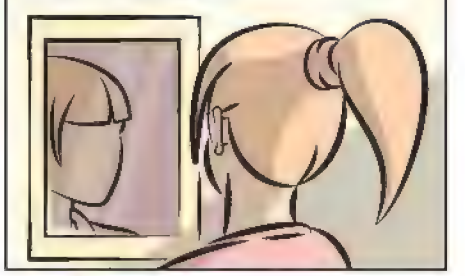

Kredi derecelendirme kuruluşlarının ülke değerlendirmesi, puan... IMDB, puan... Puanlama her yerde!

Yolda gördüğümüz adamın poposu için arkadaşımızın kulağına fısıldadığımız puan da işin girgiri olsun

En basiti, öğrenciler sınıf geçmek için not almıyorlar mı sınavlardan?

Aynı şey değil mi?

Bütün bunların Nosedive'da yarattığınız distopyadan ne farkı var Lacie?

İnsanın tanrı ile ilişkisi de biraz böyle birşey sanki; günah-sevap; artılar, eksiler...

Ancak bizim memlekette durum biraz farklı. Zaten, emeğiyle çalışıp senaryonun formatı gereğince davrananlara değil benim sözüm.

Asıl, Panoptikon* kulesinin uysallaştırdığı, 'ötekiler'den ayrıştığı oranda puanını arttıran, sırıtan yüz ifadelerinin ardında azap çeken huzursuz ruhlara (%51?).

Şimdi bir de, bu puanların senin şu meşhur pembe ekranında görünmediğini hayal et...

Formata uymadığı, birilerine gülümsemediği için puan kırılarak, gazetecinin gazetesinden, akademisyenin kürsüsünden, rektörün üniversitesinden, öğrencinin okulundan, siyasetçinin meclisten, memurun kamu görevinden, kadının yaşam hakkından, romanın mahallesinden, LGBT'nin sokaktan, azınlıkların inancından, lezbiyenin diziden, savcının mahkemeden, marjinalin beyoğlundan uzaklaştırıldığını düşün!

Ve puanlamanın tekelleştiğini...

İşte bizde böyle Lacie.

Gözlerinden öpüyorum, kendine iyi bak, çok da şeyapma!

Bi su iç :) Su hayattır!

Karanlık tarafta ayna yok!

Asuman

(*) PANOPTICON: BENTHAM'IN TASARLADIĞI İDEAL HAPİSHANE TASARIMI İÇİN KULLANDIĞI KAVRAM. FOUCAULT MODERN TOPLUMLARDA EGEMENLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ İÇİN GENEL BİR MODEL OLARAK ELE ALIR.

BİTTİ

toka

NURGÜL KAAN

● İstanbul için erguvan vakti başlıyor. Azıcık para virip, 15 Lira gibi bi şey, boğaz turu yaparak denizden ağrı erguvan seyretme zamanı.

● Bulutsuzluk Özlemi'nin yeni çıkan 'Şimdiki Zaman' albümünü dinledin mi? Aaaa.. aşk olsun ayol, nasıl dinlemezsin. Bulutsuzluk Özlemi bu, mutlaka dinlemek lâzım. Çok güzel albüm. Ben de dinlemedim henüz. Yapmadılar çünkü.. de, yapsalar bence çok güzel albüm olmuş. Dinlerim. Şimdi yepiyeni bir albüm yapsalar, olan bitenlere şimdiki kafayla nasıl bakıyorlardır acaba diye çok merak ederim. Daha dinlemedim, çünkü yok henüz.. ama olsa, kesin çok güzel olmuş. Ellerine sağlık.

● İnsan zamanla ne kadar değişebiliyor a dostlar, he mi? Birine tam gıcık olayazacakken, değişebilirliğimiz aklıma düşüyor ve 'yaaa neysssss seh.. bu da bir demdir, gelir geçer herhalde, zamanla hepimiz denişebiliyoruz çünkü' diyorum. Çünkü insan zamanla çok denişik hâllere değişebiliyor. Mesela benim yıllar önceki bir hâlim geliyor da aklıma ara ara.. öfff.. 'demek ki..' diyorum, 'o sıra kendimde tanışsam çok gıcık olabilirdim'. Yıllar önce, hayvanat bahçesine bakan evim olsa da hayvanları seyretsem istemiştim mesela. Hem de ne kadar istemiştim. Gorilin vakur, sakin oturuşuna baksam penceremden, zürafanın yavaş yavaş yürüyüşünü seyretsem, su aygırının balya balya bırakışına, sonra da dev poposuna konmaya çalışan sinekleri fıtı fıtı salladığı kuyruğuyla kaçırtmasına baksam balkonumdan, ne kadar mutlu olurum.. diye kazmaca isteklerim vardı. Gece uyurken babun sesi duysam, zabahından aslan kükremesiyle uyansam.. çok istiyordum. Amman yarabbi, insan bazan ne kadar cahilce şeyler isteyebiliyor demek ki.. demek ki ben o dönemler çok cahil bir insanmışsam demek ki.. Empatisi zayıf bi kara cahilmişsem basbayağı demek ki.. İyi ki de olmamış öyle bir şey. Hiç istenem şimdi. Hayvanat bahçesine tıkılı, zavallı hayvancağızları seyretmek fikri bile şimdi acayip üzücü geliyor. O ne kazma bir istekmiş öyle. İyi ki de her istediğimiz olmuyor. Hiç istemem. Düz hayat olsa, neyse. Git afrikada yaşa madem, seyret gorili yerinde. Goril orda serbest çünkü. Saygı duymak zorundasın alanına. Alıp bir yere kapatmaya çalışırsan, canını sıkarsan, iki kolundan tutup, A4 kağıt yırtar gibi rahatlıkla ortadan ikiye yırtar insanı. Kendi evinde, takılıyor kafasına göre. Sıkıyosa git afrikada gorillerin kendi mekânında ev tut, orda yaşa, efendi efendi orda seyret gorili açık arazide. Ama hayvanat bahçesi? Berbat bi şey. Mapis hayvanların, o kapalı yerlerde özgürlüksüz, mutsuz yaşayışları ne kadar acı. Ben bunu eskiden neden görememişim? Ne keriz isteklerim varmışsa eskiden demek ki. O ne biçim istekmiş hele. İyi ki de her istediğimiz olmuyor. Ve iyi ki de insan denişebilen, denyo-luklarını düzeltebilen bir canlı. Şimdi hayvanat bahçesinin ismi bile ciğerimi dağlıyor, içim darlanıyor. Bir yerlerde onların kapalı duruyor olmalarını düşünmek bile, teee ordan buraya, ruhuma sıkıntı veriyor. İyi ki de denişebiliyoruz yarabbi.

. La nooli? Hanzo ortaçağına mı dönüyoruz? Neler oliii?.. Hayır o değil, zamanın doğal akışında da yok böyle bi şey aslında. Bi yapaylık var bu hâllerde bi. 2001'den beri bi hâllenmeler, bi zorla bi bi şeyler yaptırttırmaya bi uğraşmalar falan. Sahte bir karanlık çağ oluşturma gayreti. Hep o Yüzüklerin Efendisileriyle ve Heri Poturuyla başladı hep. 11 Eylül şeysiyle hep aynı sene çıktı bu filmler hep. Rastlantı mı bu? Yoksa resssmen gerisin geri moda ettirttirilmeye mi çalışılıyor ortaçağ karanlığı, nooliii?.. Sence?.. Bence resssmen zorla moda ettirttirililiey.. Filmiyle olsun, dizisiyle olsun, kılık kıyafet modasıydı, kostümüydü, saç-baş modasıydı derken derken, ite kaka gepgeriye gittirttirililiyoruz zamanda. Demek ki modayla, kandırıklamayla, zorla ve ite kaka yapılabiliyosa bu tür şeyler demek ki. Biz de çocuk gibin hemencecik de gaza geliyosak demek ki.. Elimizde son teknolojik akıllı telefon-tablet, üstte zırh, ayaklarda sandalet, sakallar dize kadar, tuhaf bir modern– karanlık çağ sentezi?.. Halbuse ne güzel atom çağı matom çağı diye siya siya yol gidiyoduk mıs gibi. Aydınlıklı, gelişmeli, uzaylı, bilimli, uygarlıklı falan gibi bi şeyler oluyodu pırıl pırıl. Nerden de çıktı bu pis ortaçağ karanlığı şeysi kuzum? Tüm dünyada aynı anda yayınlanmaya başlanan sandaletli, savaşlı, tahtlı taçlı, sakallı, kıllıyünlü diziler neyin, rastlantı mı yani hep? Tam da ne güzel füze çağı, galaksi çağı, dünya barışı, kardeşlik mardeşlik diye yol alırken, gerisin geri karanlık ortaçağa dönmek de neyin nesi? Zorla bi ortaçağ merakı, zorrrla bi yapay bi dinler arası savaş çıkarttırtma gayreti. Kıçını yırtasıya bi gayretlenmeler falan. Ne istiyon yavrum sen? Su mu istiyon? Su kaynakları için dünya savaşı mı çıkarttırtmak istiyon? Su mu lâzım sana? Kimse su içmesin, ayağını yıkayamasın, çoraplar koksun, çamaşırlar biriksin, sen suyun hepsini kendine varille, bu mudur arzun?.. Hah, şunu açıkça söyle de bilelim.. Bütün dinler aynı şeyi tavsiye ediyor, 'itişip kakışmayın, iki dakka doğru durun' diyorken, ne dinler arası savaşıymış, yok öyle bi şey. Dinleri ne alet ediyon pis emellerine, gudik. Hade ordan.. diye de filmler, diziler yapılsın panzehir niyetine.. Neysss seh. Bu da bir demdir, çok aşırı uzun burunlu makosen modası gibi bu da geçecek yakında. Az kaldı. Ya ne olacağıdı ya.

BENGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

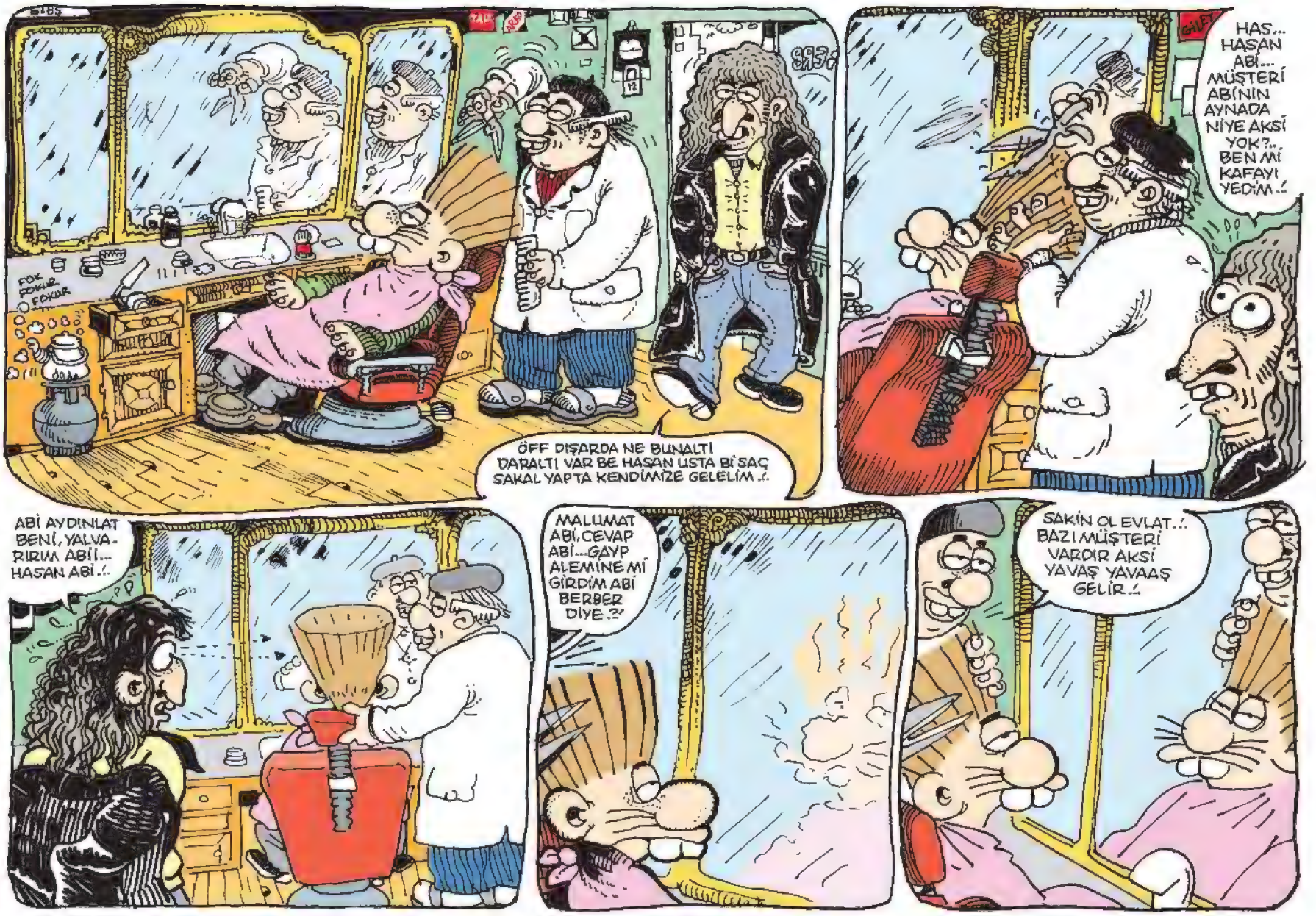

UTKU KALIPÇIOĞLU

ALPER ÇELİK

ATÖLYE GEYİKLERİ

Erhan Candan

Dünyanın en tuhaf hırsızlık hikayesini Nejdet Usta'dan dinliyorum atölyesindeki sıradan bir çalışma gününde...

Üç-beş dalgıçın gece vakti limanda duran bir teknenin altına dalıp, girdikleri hummalı çalışmayla başlıyor hikaye..

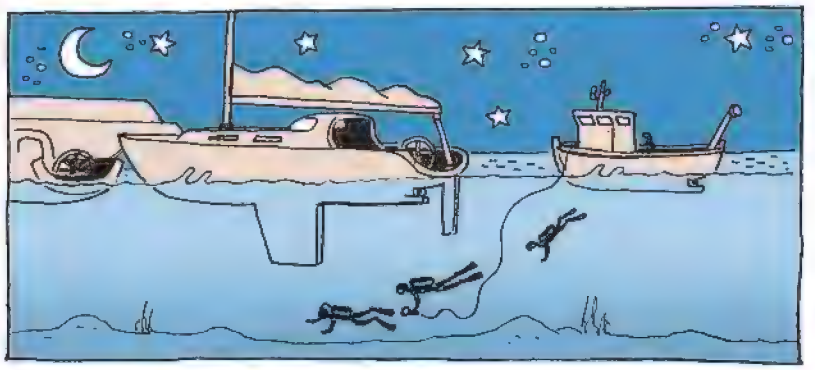

Hedefleri teknenin yelken açtığı zaman yan yatmamasını sağlayan ve onun ağırlık merkezini oluşturan su altındaki salma kanat,

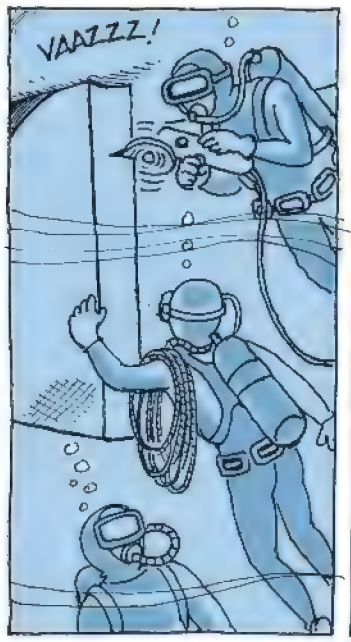

Bu kanatın içi kurşun dolu... Hırsızların da peşinde oldukları şey bu.

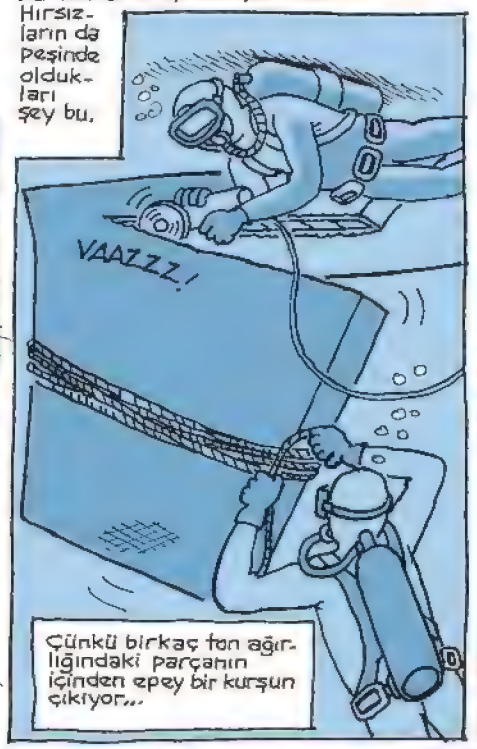

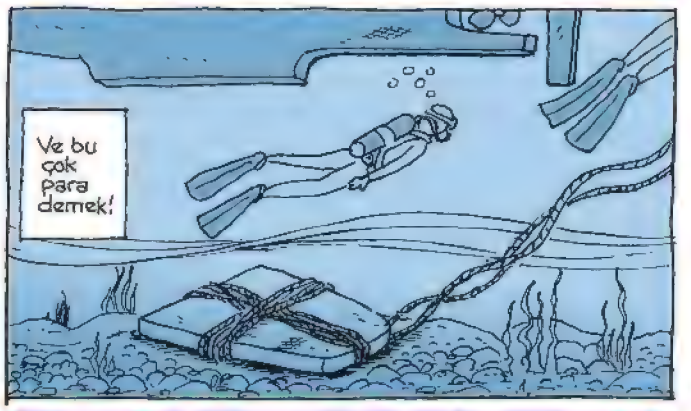

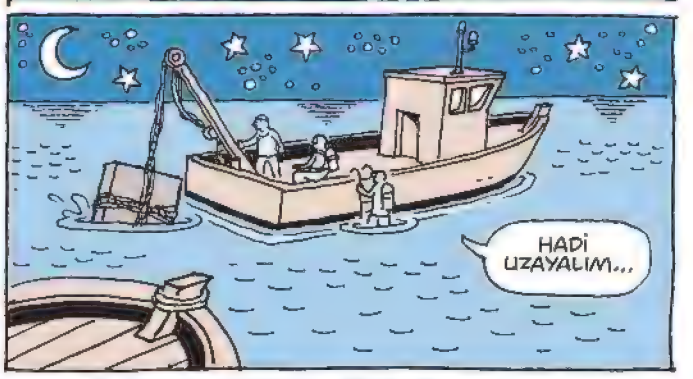

İşin en tuhaf yanı bu kesme işlemi başarıyla yapıldığı takdirde tekne sahibinin günlerce, belki aylarca bu durumdan haberdar olmaması...

SÜRECEK...

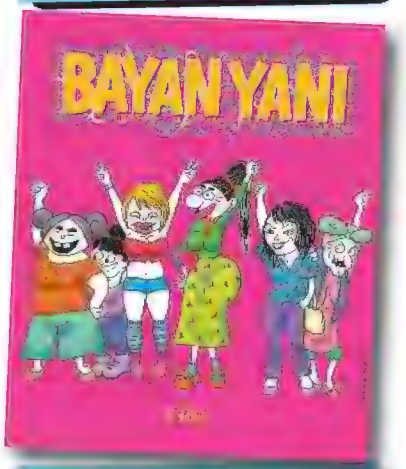

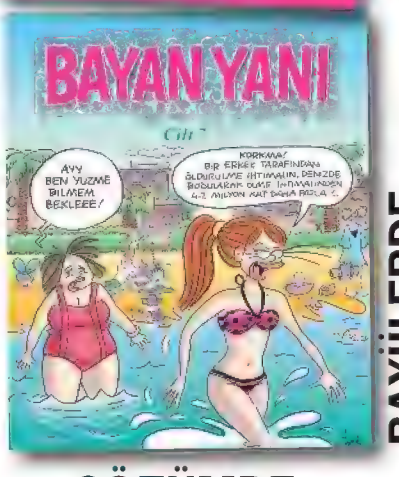

BAYİİLERDE

GÖZÜMDE CANLANDI KOSKOCA MAZİ

Sivil general, Dolaylı diktatörler, Like avcıları, Sinema düşmanı mimarlar vs.

Sivil general Sisi %40'larda katılımın olduğu demokratik(!) seçimle % 92 oy alarak yeniden başkan seçilmiş. Bir ülkenin siyasi ve sosyal yapısını göstermesi adına sinema çok önemli bir ayna. Müslüman bir kültüre sahip olup, Batı karşısında ayakta kalmaya çalışan bir toplum olan Mısır, ayrıca da Afrika ile Asyayı birleştiren bir köprü olması nedeniyle emperyalist güçlerin uğraş alanlarından biri. Yani epey ortak noktamız var. Mısır'da olup bitenleri Oscar'a aday gösterdikleri filmlerdeki değişimle de görebiliyoruz. Geçen yıl Muhammed Diab'ın yönettiği 'Çatışma' filmi vardı. 2013'de muhafazakar Müslüman Kardeşler örgütünün desteklediği Cumhurbaşkanı Mursi'nin, o zamanlar sadece general olan Sisi'ye bağlı askeri birliklerle devrilmesi sırasındaki olayları anlatan film çok başarılı bir senaryoya sahipti. Bir askeri araca yanlışlıkla bindirilen seküler ve muhafazakar kesimlerden vatandaşların araç içerisinde birbirleri ile diyalog kurmak zorunda kalmaları ve birbirlerini anlamalarını, uzlaşma çabalarını anlatan bir filmdi. O polis aracı Mısır devleti gibiydi; farklı görüşlere rağmen bir arada bulunması gereken toplumu ifade eden. Ki filmi izleyince Mısır adına umutlanmıştım. Çünkü doğru-yanlış bir siyasi olay sonrası toplumsal yaraların tamiri için çalışılması, güçlü bir toplum olma adına çok değerli bir yönelimdi.

Ardından bu yılki ucuz, oryantalist filmleri 'İmam Jackson' ı Mısır'ı temsilen seçtiler. Bizdeki 12 Eylül generallerinin seçeceği ucuzlukta bir seküler faşist filmdi. Üstelik filmi ülkemizde muhafazakar çevrelerin düzenlediği Boğaziçi Film Festivali'nde göstermişlerdi. (Allahtan muhafazakar çevreler bizim kız dedikleri Boşnak yönetmen Aida Begiç'e mali olarak destek de verdiğimiz 'Bırakma Beni' filmine gösterdikleri ilgiyi bu filme göstermemişlerdi. Yoksa maazallah rabia işaretleri ile protestoya maruz kalma ihtimali yüksekti festival yöneticilerinin) İşte uzlaşı kültürünün kötüleştiğine dair işaretler bunlar Mısır'da. Sinemalarına bakarak rahatlıkla söyledeğimiz şeyi, seçimler ile de kanıtlanmış oldu. Halkın diğer kesimi yok sayılıyor. Tıpkı diğer kesimin iktidarı ele geçirince yaptığı gibi. Maalesef birlikte yaşama kültürü ve bilinci için Mısır'ın daha çok zamana ihtiyacı var.

Söz generallerden açılmışken...

Rivayet edilir ki 12 Eylül döneminde Zeki Müren'e sorarlar size neden Paşa diyorlar diye. O da Ankara'daki generallere i.. diyemedikleri için bana Paşa diyorlar der. Benzer şekilde başta Genco Erkal üstad olmak üzere, 'Stalin'in Ölümü' filmi üzerinden diktatör muhabbeti geliştiriyorlar. Yani sırf doğrudan birilerine diktatör diyemedikleri için ucuz bir film salonlarda yer kaplamaya devam ediyor. Hayır gösterim şansı zaten zor bulan sanat filmleri bir de bu tür garip sığlıklarla uğraşmak zorunda kalıyor.

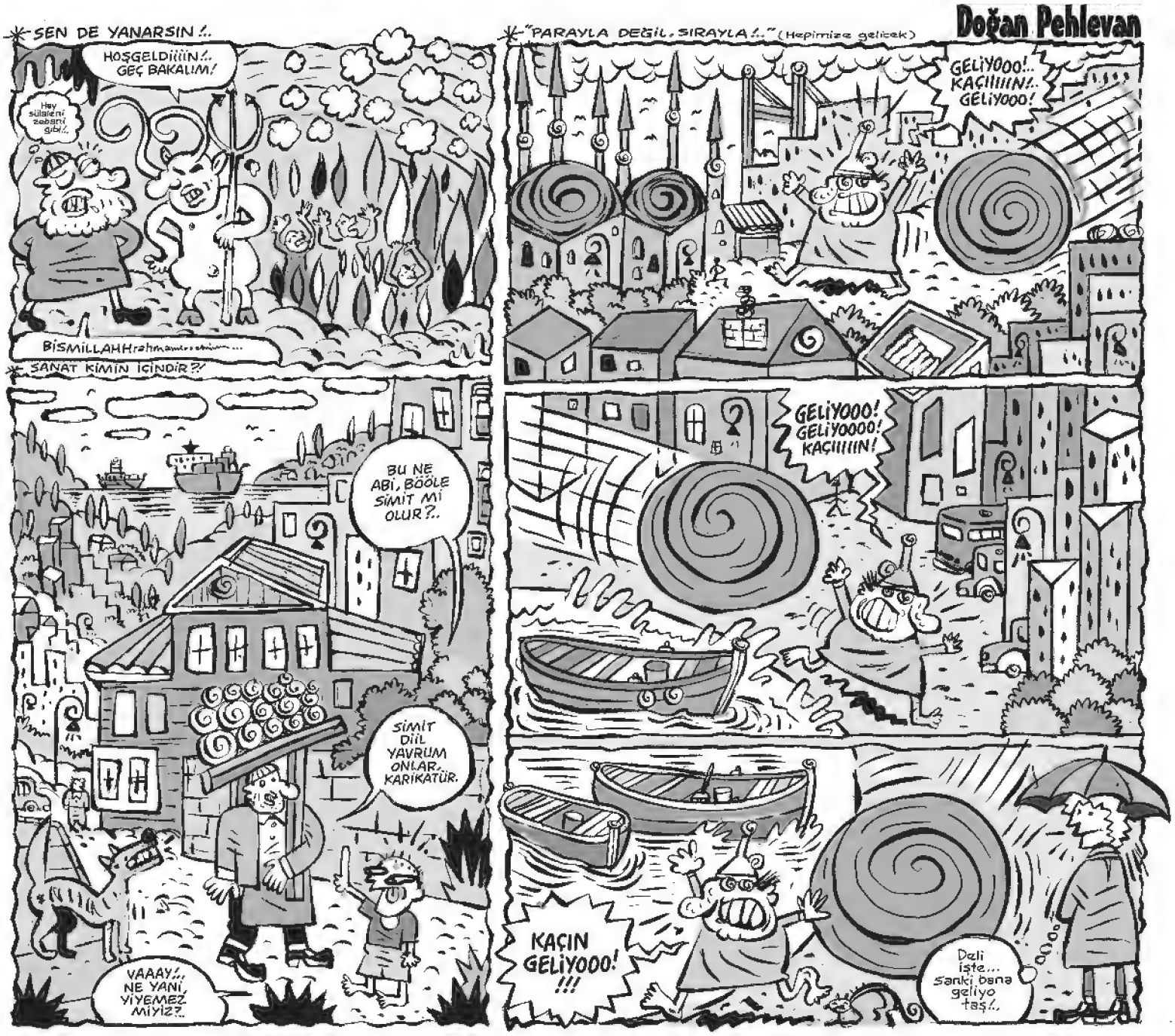

Festival demişken...

Boğaziçi Film Festivali'nin bu yılki seçkisi çok başarılıydı. Ancak Atlas Sineması'nın büyük salonu 500 kişilik olmasına rağmen filmlerde 20-30 izleyici vardı. Neden? Çünkü muhafazakar belediyeler vs desteklediği için İKSV festivallerine giden seyirci gitmiyormuş. Sanki muhafazakar belediyeler ceplerinden festivali finanse ediyorlar. Çıkan para yine halka ait. Ve de aslolan sinema değil mi? O zaman neyin protestosu bu?

Yine İKSV'nın düzenlediği ve ülkemizdeki en profesyonel festivaller olan Filmekimi ve İstanbul Film Festivali'nde pek çok filme bilet bulmak imkansız. Satışa başladıktan sonra kısa sürede tükenir. Ancak aynı film festivalden hemen sonra gösterime giriyor ve zannediyorsunuz ki salon büyük oranda dolacak. Halbuki gelen her seansa 5-10 kişiyi geçmiyor. Anlayacağınız bu ilginin ardına, hani bu aralar gazetelerin haberlerinde kullandığı dil ile like avcısı gençler sayesinde popüler bir ün kazanan Ankara-Kars tren yolculuğu gibi bir tür entelektüel çevrelerimizin kendileri gibi entelektüel like avcılığının etkisi de çok büyük.

Salon demişken...

Beyoğlu Sineması'nı kurtarma girişimi ve sonrasındaki gelişmeleri başka bir yazıda ele alırız. Ancak yeni ekibin salonu düzenleyeceğiz diye yaptıkları girişim tam rezalet. O salonu düzenleyen mimara bir daha sinema salonlarının 100 metre yakınına yaklaşmama cezası vermek gerekir. Çünkü önden arkaya doğru ikili şekilde yükseltilen taban nedeniyle, ikili kısmın arka sırasındaki birinin öndekiler yüzünden sahneyi görmesi ve altyazıyı, festivallerde olduğu gibi sinema ekranının altında ise takip etmesi çok zor.

LAFIN DİBİ

☛ Düşünsene İtalyansın köye gidiyorsun nenen pizza açıyor.

☛ Matamatik kendi problemini başkasına çözdürür.

☛ Hepimiz hiçbi şeyin farkındayız.

☛ TIP bir ilizyon. Götten iğne oluyon boğazdaki şişlik iniyo.

☛ Karşındakine yalan söylemeye başlıyorsun o da bunu farkedip sana eşlik ediyor tadına doyum olmaz bi muhabbet başlıyor.

☛ Yanlış yerlerinizle sevmeyin.

☛ Hızlı yürüyen kadınlar sokağa çıkmasın. Takip ediyor demesinler diye, onları geçmekten g.tümüz ter içinde kalıyo.

☛ Gitar çalarsan tabi misyoner olursun.

☛ Hatun öle güzeldi ki şöföre bu Beylikdüzü minibüsü diye beş kere teyid ettirdi.

☛ Sağlıklı yaşamak çok pahalı. Sağlıksız yaşamak çok daha pahalı.

☛ 12 TL'ye sayısal oynadım. Üç tuttu 12 TL aldım. Durduk yere helal paramı haram ettim.

☛ ATM deyim. Arkamda çok güzel bir hatun var. Ezik olmim diye bütün paramı çektim. Şimdi onun gitmesini bekliyorum. Bütün paramı geri yatırcam.

☛ Evde civciv beslemiş efsane bi neslimiz biz.

☛ Hayatı göze aldığını kadar yaşarsın.

☛ Şarkıların ne günahı var? Tamamen senin şerefsizliğin.

☛ Farklı çorap giyme modası başlasın artık. Çoraplarım hep tek kaldı.

☛ Çaya şekeri bıraktım. Plaketi bizmi alıyoz yoksa gönderiyorlar mı?

☛ Bira içerken rakıyı aldatıyomuşum gibi hissediyorum.

☛ Şehirde yumurtlayan köy tavuğunun hangi köyden olduğunu sorguluyoruz.

☛ Halimize bin tükür.

☛ Paramız bizden habersiz bitiyo.

☛ Yıl 2018 hala çocuklar duymasın var. Dizide çocuk kalmadı aq.

☛ Yeni şarkılar dinlerken o sesleri keşfeden gazinocular kralı gibiyim.

☛ Anama feys çökmüş dedim, size bi bok dayanmaz dedi.

☛ Ülkede muhalefetin olmaması da bi gurbettir.

☛ Tamam eğitim şartta. Sabahın köründe mi eğitim şart?

SALİH SALI

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

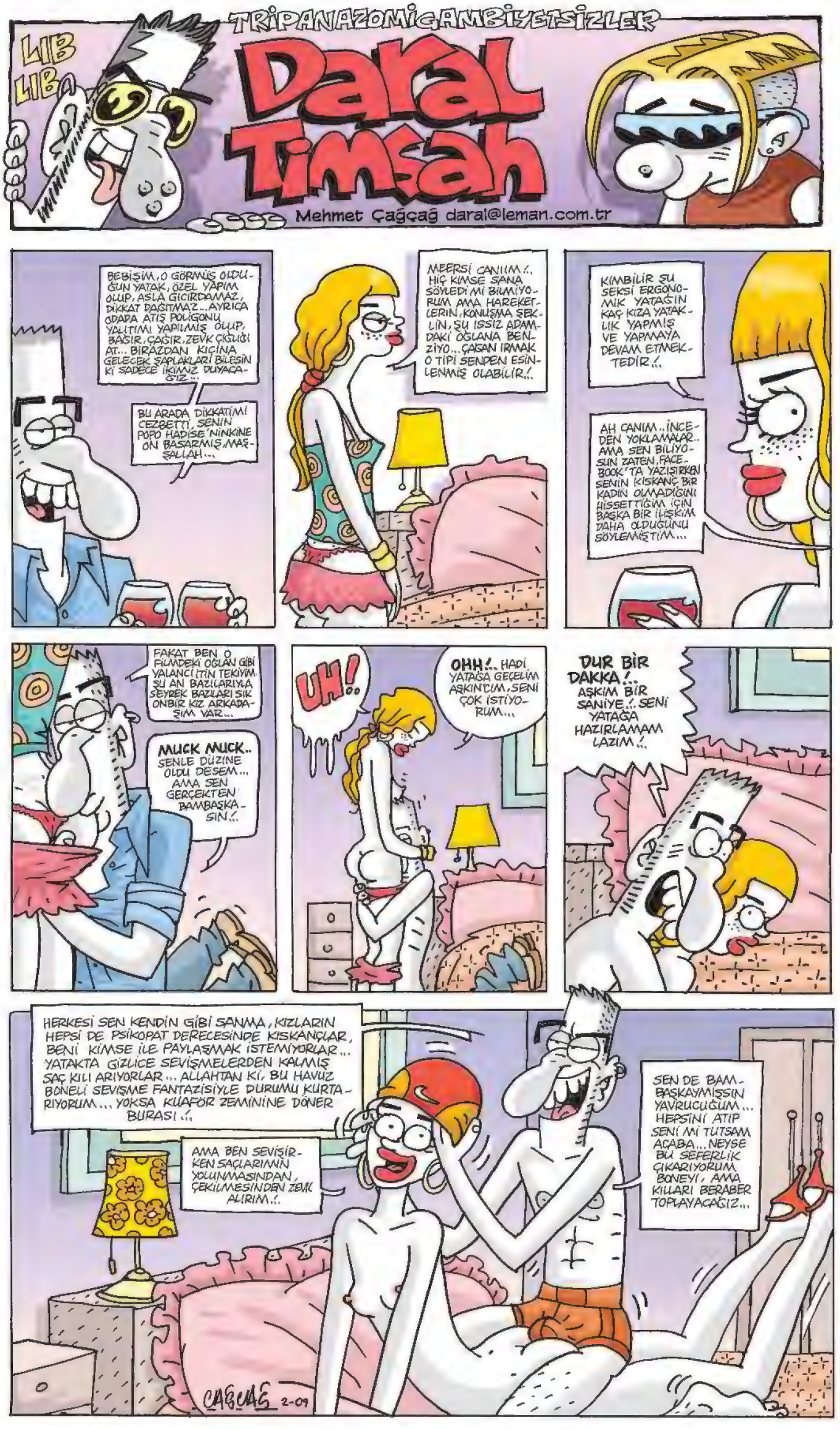

BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTELİLER PESPAYE BİR PROVOKASYONLA İÇERİ TIKILDIKTAN SONRA, BAK GÜNLÜK:

BÜYÜME YÜZDE 7.4!

selim.yalciner@gmail.com **Selim Yalçıner**

Seni iki elimle tutup koklayarak göğsüme bastırdığımdan bu yana, ne kadar zaman geçti, biliyor musun? Tam bir gün. Bir koca gün, Günlük! Adını bilerek büyük yazdım, çünkü sen benim için çok 'özel'sin. Seninle, bir arkadaşıma, "Aslında günlük tutmak öyle çok da fena bir fikir değil," dememden birkaç gün sonra karşılaştım. Üşenmemiş, beni sevindirmek için gitmiş bir defter almış. Defter dedimse, öyle sıradan bir defter değil ha, deri kaplı, kapağı da lastikli. Yazdıkça bollaşıp genişlemeyecek cinsten yani. Maroken diyesim geliyor ama birinin eline geçersen Günlük, okuyacak şahıs bunu ukalalık olarak yorumlayabilir diye çekinesim var, yalan yok!

Yalan yok dedim ya Günlük, Boğaziçi üniversiteliler pespaye bir savaş lokumu provokasyonuyla içeri tıkıldıktan hemen sonra, neredeyse senkronik olarak, büyüme oranı açıklandı. Biliyor musun kaç, tam yüzde 7.4! Sence bu bir raslantı olabilir mi Günlük, böyle bir şey olabilir mi? Başka ülkelerde afedersin böyle bir büyüme oranına erişildiğinin açıklanmasından itibaren en az dört hafta bayram ederler. Biz ne yapıyoruz oysa, çok basit, o rakamların doğruluğundan kuşkulanıyoruz, 'Ne büyümesi be, ben sürekli ufalıyorum, elime geçen para azalıyor, zorunlu giderlerim artıyor,' falan şeklinde konuşmalar yapıyoruz. Bu durum çok önemli bir psikolojik pozisyona işaret ediyor Günlük: Biz mutlu olmak istemiyoruz!

Sevgili Günlük! 'Her şeyi yüzümüze gözümüze bulaştırdık algısı yanlış,' dedi bir büyüğümüz geçenlerde. Sence de bu saptama doğru değil mi? Kimimiz algılarla, kimimiz salgılarla uğraşıyoruz. Tam tamına 4 milyar 39 milyon ağaç dikilmiş yakın dönemde. Bak, algılarla uğraşanlar diyorlar ki, "Amazon ormanlarında bu kadar ağaç yok, nasıl dikildi bu kadar ağaç, sizin hiç hesap kitaptan haberiniz yok mu? Aranızda sayı saymayı bilen hiç mi adem bulunmuyor?"

Bence günlük, büyüklerimize bu tür karşılıklar vermek hiç ama hiç doğru değil. Sence?

Soracaksın şimdi Günlük, "Salgılarla uğraşanlarla ne yapıyorlar peki?" diye, al sana cevap: 'iyi halli' tecavüzcüleri salıvermekle gün geçiriyorlar!

Sonra, sevgili Günlük, bizi çok kıskanıyorlar. Ne yapsak haset ediyorlar. Dünyanın en büyük tayyare meydanlarından birini yapıyoruz, 'Bataklık arazi burası, yapılan pistler zamanla çökecek, çatlayacak, ele güne rezil olacağız,' diyor algıcılar. Bunlar çok yanlış şeyler. Bak mesela Günlük, Artificial Intelligence üzerine çalışmalar yapıyorlar meslek ortaokulu iltimaslı mezunları, 'Yetkili kişiyi sorularıyla kendisini kapattırmaya zorlayan ilk yapay geri zekalı robotu ürettik' diye algıcılar yaygara koparıyorlar. Bu, olmaz. Biri bunu mesela Detroit'te (O şehir değil miydi bilişim teknolojilerinin geliştirildiği?) söylese, onu derhal sürerler Silicon Valley'e, bak, acımazlar! Salak olabilirim ama aptal asla, Günlük, bunu böyle bilesin!

Algıcıları çalgıcı yapsak nasıl olur sevgili Günlük? Bunlara davul zurna çalmayı öğretsek, bayramlarda seyranlarda sokak sokak dolaşıp musiki icra etseler?

Geçenlerde sırtım kaşınıyordu Günlük, hemen bir pizza ısmarladım. Pizzayı getiren kuryeye garip garip şeyler söyledim, bir kaşıdı beni, bir kaşıdı, iki kaşım da yarıldı! Nasıl dayak yemişim, üç gün kendime gelemedim. Sen sen ol Günlük, garip garip konuşmalar yapma!

Kafam da iyi çalışıyor benim ha, Günlük! Misal: Birden, halkıma acayip sevgi duyduğumu farkettim, hep eve bir mektup gönderdim, içinde benim ne kadar faideli bir şahıs olduğumu anlatan. Ama dur, bu kadar çok parayı kime ödettim, biliyor musun, halkıma!

Hangi halkıma, merak ediyor musun sevgili Günlük; Bodrum'da denize girip güneşlenenlere matkap satan, iki ineğe deli gibi para kaptırıp 'Ama benden önce para yatıran bu kadar çok insan aptal mıydı' diye soran, yağma yaparken birbirlerine girip onlarcası telef olan gerici katil sürülerine şehit ve gazi statüsü verip ailelerine ya da kendilerine maaş bağlamaya hazırlanan, hileli ürün sattıkları yetkililerce açıklanan lokantaları, inandığı ya da hiç inanmadığı için tıka basa dolduran halkıma!

Bu halka can feda Günlük, can feda!

Bugünlük bu kadar olsun sevgili Günlük, şimdi hacamatçıya gidip fatura almam gerekiyor, malum, vergi hikayeleri, sonra da içeri tıkılan Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerine garip garip ifadelerle destek mesajı yayınlayan Harvard, Cambridge, Yale üniversiteleri hocalarını yüksek frekansla yuhalamak için, çatlasan da, patlasan da, vakfa uğrayacağım.

EMRE CAĞLI

EMİR KIZILTAN

HASAN CAN ERSÖZ

DOLUNAY KADİR YÖRDEN

LeMan
Sayı: 1369 / 4 Nisan 2018
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürleri:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

BETAMAX VIDEO

TURGUT ÖZALP

1369

LeMan

Erdoğan, Türkiye'de, İstanbul'da yaşayamam diyenlerin hayata küsmüş olduğunu söyleyerek, "bunların bilet paralarını verip göndermek lazım." dedi.

11 Nisan 2018 Çarşamba Sayı: 2018/15 4 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

LeMan

SURİYE'DE KORKUTAN SENARYO, 3. DÜNYA SAVAŞI SİNYALLERİ

Esad'ın kimyasal silah kullandığı iddiaları üzerine daha önce Suriye'yi terkedeceğini açıklayan ABD başkanı Trump: "Suriye ile ilgili 24-48 saat içinde büyük bir karar vereceğim."

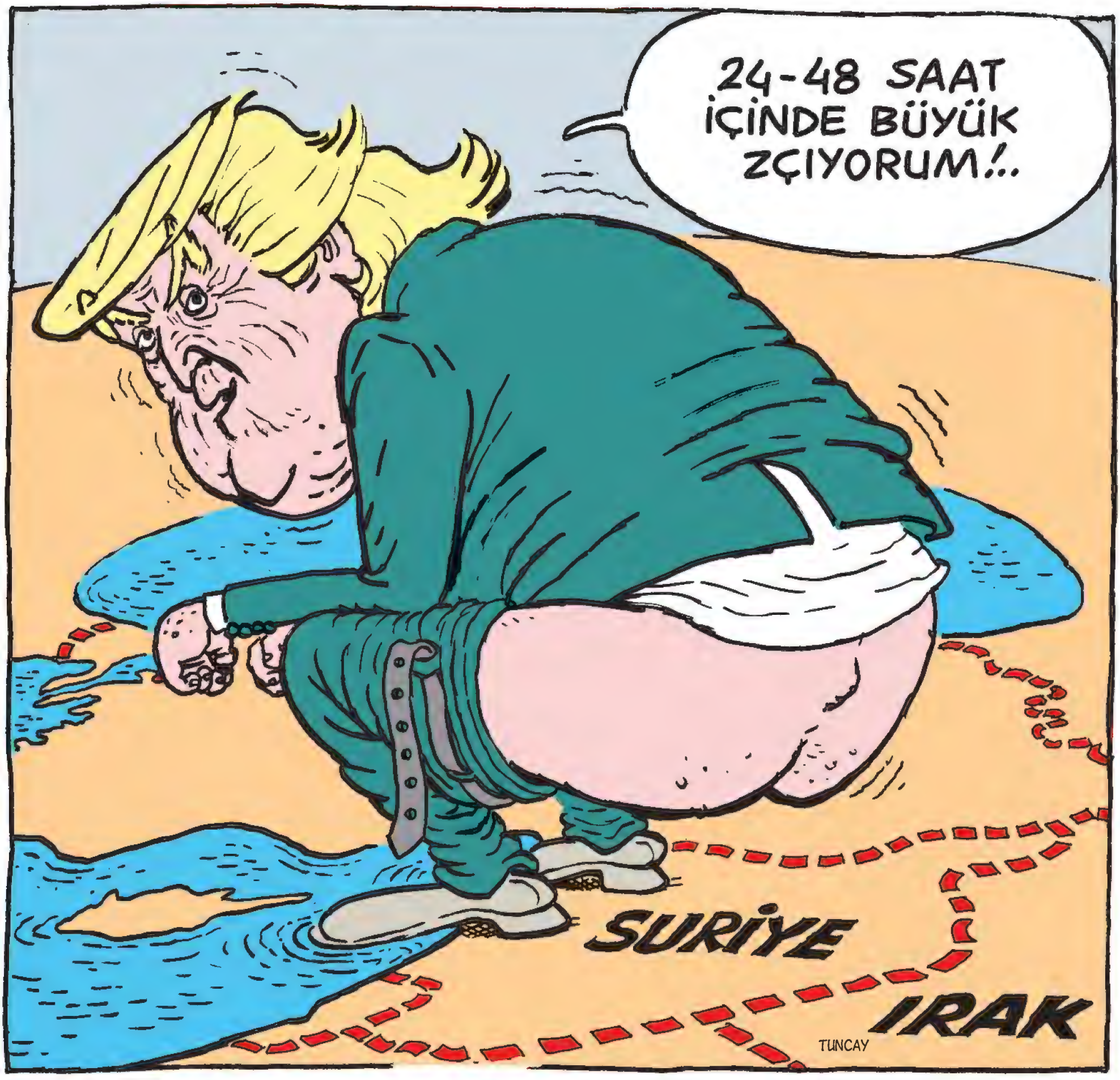

Mini RENK-TEST!

Metin Fidan

Renklerle ilgili çok faydalı bir Test! Sokakta Kaç tane renk vardır, En ilginç renk hangisidir, Renkler tartışılabilir mi? Çekinmeyin, çözün!

1- Şeffaf, ne renktir?
a-) Çok çok açık mavi!? b-) Koyu Beyaz!? c-) Sıvı yeşil!? d-) Açık Gri!?

2- Uzaylılar sizce ne renktir?
a-) Yemyeşil! b-) Çimen Yeşili!? c-) Bacakları pembe, göbekleri koyu mavi!? d-) Uzay sarısı!?

3- Zevkler ve Renkler tartışılabilir mi?
a-) Tartışılmaz. b-) Az tartışılır, kavga etmeden. c-) Sabaha kadar tartışırım! d-) Televizyonda olursa tartışırım. Dükkanda tartışmam.

4- Kırmızı, neyin rengidir?
a-) Hasret gidermenin!? b-) Kırmızı bir pantolonun!? c-) Ambulans!? d-) Temiz Bayrak!? d-) Nazlanmanın!?

5- Ev anahtarınız ne renk?
a-) Gri!? b-) Giri!? b-) Koyu gri!? c-) Metalik gümüş!? d-) Şeffaf metal!?

6- Sokaktaki farklı insanlar, yani farklı renkler, sizce kaç adet olmalı?
a-) Üç renk!? b-) Onaltı milyon renk!? c-) Açık rengarenk!? d- Bir renk ve onun tonları! e-) Beşbuçuk.

7- Ne renk olduğunu bilemediğiniz Renk?
a-) Kiremit fümesi! b-) Hoparlör beji! d-) Metalik tahta! c-) Şampanya Kapağı Grisi! e-) Oranjgutan göbeği!

8-) Tarihteki ilk renkli eşya hangisidir!?
a-) Plastik sandalye!? b-) Renkli Televizyon!? c-) Taş Tekerlek!? d-) Antibiyotikler!? e-) Okul Kurşun Kırmızı kalemi!? f-) Renkli rakamlı hesap makinesi!?

9-) Patates, eğer sarı olmasaydı, ne renk olmasını isterdiniz?
a-) Koyu sarı!? b-) Metalik mor!? c-) Pembe!? d-) Şeffaf sarı!? e-) Bulanık Siyah!?

10- İskoçyalılar ne renktir?
a-) Bu ırkçı soruya cevap vermeyeceğim! Açık bej? b-) Beyaz. Bembeyaz!? c-) Ten rengi!?
d-) Böbrek rengi!? e-) Gölge grisi!?

11- Şu an üzerinizdeki kilot ne renk?
a-) Bilmiyom. Unuttum! b-) Gizemli sarı! c-) Gazoz beyazı! d-) Light Siyah! e-) Metalik dantel!

12- "Huzur," ne renktir?
a-) Bizim orda mavi boyalı bir huzurevi var. b-) Açık mutluluk. c-) Metalik bilgi. d-) Koyu inanç. e-) Hiçlik siyahı. f-) Şeffaf beyaz.

Ziraat Bankası, Doğan Grubu'nu alması için Demirörenlere 200 milyon dolar kredi vermiş.

YİNE İŞ CİNAYETİ: 28 yaşındaki işçi inşaattan düşerek yaşamını yitirdi.

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

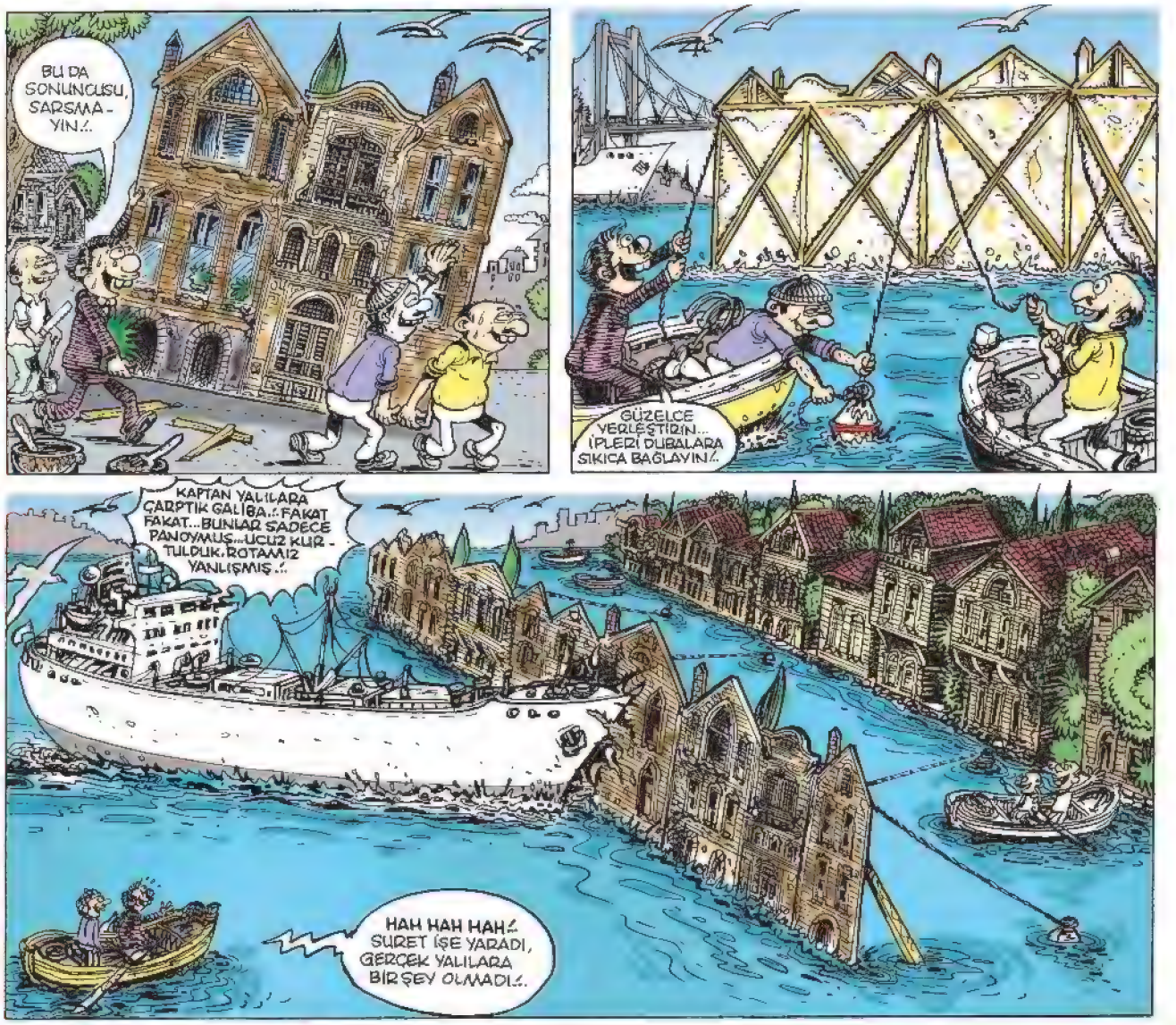

Saldırılarının masraflarını başkalarından çıkarmayı adet edinen asalak ABD, Suriye'de kalıp kalmamak konusunda kararsız.

MUHTARLAR SARAYDA, MUHTARLAR ATIŞ TALİMİNDE, MUHTARLAR İHBAR HATTINDA VEEE MUHTARLAR İSPANYA GEZİSİNDE...

Zarar ediyor bahanesiyle şeker fabrikaları birer birer satılıyor.

Erdoğan'dan nikaha da müdahale: "Evet yerine 'kabul ettim' işin isabetli olanı.

Taksim'e saksıda ağaçtan sonra saksıda çiçek yerleştirildi.

Güneri İçoğlu

TEZ ANTİTEZ

Bir araştırmacı aşık, güneşli bir bahar günü Emirgan Korusu'nun çimenlerinde sevgilisini beklerken sıkılıp bu hipotezi bulmuş ve sevgililerin papatya yapraklarını koparmaları geyiğine bir hamlede son vermiştir. Şöyle ki: Papatyaların yaprakları hep çift sayıda olur imiş. Buna göre koparma işlemine **"seviyor"**la başlarsanız **"sevmiyor"**, **"sevmiyor"**la başlarsanız **"seviyor"** çıkar imiş. Yani sevgilinize istediğinizi yaptırmak sizin elinizde imiş. Araştırmacı aşığa inanmayıp, tam kırk tane papatyanın yaprağını tek tek saydım. Hepsi 32, 34, 38, 42, 46... gibi çift sayılardan oluşuyordu... Hiçbir ansiklopedide bulunmayan bu bilgi araştırmaya açıktır, önümüz bahar buyurunuz siz de deneyiniz bakalım seviyor mu sevmiyor mu?...

VÜCUDUNDA EL BOMBASI TAŞIYAN ADAM...

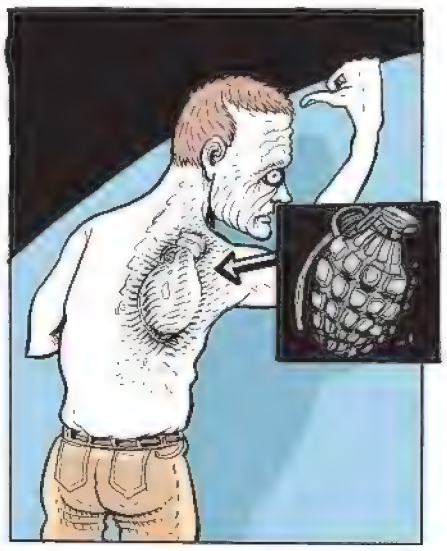

İkinci Dünya Savaşı'nda sırtından yaralı halde patlamamış bir el bombasının üstüne düşmüş ve bomba sırtındaki yaranın içine girip orda kalmış... Çok sonraları adam 60 yaşındayken farketmişler bir ayva gibi sırtında duran patlamamış el bombasını fakat artık çıkaramıyorlarmış... Çılgıncasına sevişme esnasında partnerinin zevkten adamın sırtını tırmalarken bombanın pimini çekebilme olasılığı çok düşük gibi görünse de quantum fiziğine göre mümkündür...

İstanbul'da arabayı sürdüren şey kornaymış meğer.. Daha doğrusu arabanın en önemli aksamı kornasıymış bu trafikte... Gayet usta şoför olan bir kız arkadaşım arabasının **airbag**'i çalınıp da kornası iptal olunca süremedi arabayı günlerce... Bir iki kere denediyse de aman vermediler...

Bu arada başkasının arabasındaki can güvenliği unsuru olan hayati bir şeyi çalmak hırsızlık değil, katilliktir, cinayete teşebbüstür... Birinin kafasına baltayla vurmak, dalağına bıçak saplamak gibi bir şeydir... Mağdur veyahut mağdure, parası ya da kaskosu olmayıp da **airbag**'i taktırmakta üç gün gecikse ve yolda başına bir hal gelse can suçlusu olan hırsızdır...

NAİF BİR YAKLAŞIM

Otobanlar iki nokta arasındaki mesafeyi kısaltır. Fakat bu iki nokta arasındaki muhabbeti yok eder. Yol kenarlarındaki meyve satanların yanında durup serin, sulu bir karpuz, kavun yiyemezsiniz. Kelalâkâ bir yerde durup yağlı, köpüklü, tuzlu yayık ayran içemezsiniz. Güveçler, sepetler alamazsınız. Ahlatı, koca yemişi, karadutu rüyanızda bile göremezsiniz. Fındığı mola yerlerindeki marketlerden alırsınız. Debriyaja, frene basmaktan şişen ayaklarınızı yoldaki berrak derelere sokamazsınız. Sakil kır kahvelerini ise ancak takvimlerde görürsünüz. Ekin tarlasındaki güzel insanlara bakıp konuşamadan, bir sanal ekranda oyun oynuyormuşçasına, dünyadan bihaber gazı kökler gidersiniz.

Sakınan Göze Çöp Batar mı?

Birazdan anlatacağımız yaşanmış bir deneyle sakınan göze çöp batar mı batmaz mı kesin verilerle açıklığa kavuşacak...

Abimin Karadeniz'li bir ahbabı başından geçen tuhaf bir hadiseyi anlatmış. Daha doğrusu bu hadiseyi başından kendi kendisi geçirtmiş. Şöyle ki, bu ahbap birgün hırsızlardan korunmak için evinin bütün pencerelerini demirlerle bir güzel kapattırmış. Daha sonra evin kapısına üç kilitli çelik kapı takılmış. Apartman kapısı da bütünüyle elden geçirilmiş. Evin kapanmadık yeri kalmamış. Her şey güvenceye alınmış. Bu yorucu günün ardından bir randevusuna yetişmek üzere son derece güvenli olan çelik kapısını çekmiş ve evden çıkmış. Dışarıda apartmanın önünde ayakkabısını bağlamak üzere elindeki içinde kıymetli evraklar, kredi kartları, yüklüce bir para ve evin anahtarları bulunan poşeti ağacın dalına asmış ve eğilip ayakkabısını bağlamış. Doğrulup kalkmış ve yoluna devam etmiş. Arabayla Küçükyalı'dan Kadıköy'e geldiğinde ki, yaklaşık otuz dakikalık yol, elinde poşetin olmadığını farketmiş ve hemen evinin önündeki ağacın dalında asılı halde bıraktığını hatırlamış. Acilen onca yolu geri dönmüş, bir bakmış ki ağacın dalları bomboş, poşet falan yok, almış götürmüşler. O anda yaptırdığı çelik kapıya, pencerelerdeki demirlere, aldığı tüm güvenlik önlemlerine bakarak ne düşündüğünü bilemiyoruz. Hayatın anlamını çözecek değil ya, zaten bu olayı da abime **"haçen saa bişey anlatacağum, gül biraz daa"** diye anlatmış. Abim bunu önüne gelene yirmi kere anlatıp karnı çatlayıncaya kadar günlerce güldü de güldü...

Sonuç olarak sakınmadan net bir şekilde ifade edebiliriz ki, sakınan göze çöp batar...

İçine atmak, ne demek, başka bir dilde var mı?... İçin çöp konteynırı mı kardeşim?... Sanki içine atıyorsun da kayboluyor mu problem?... Aslında belirli bir iç organa atıyor içine atan insanlar, mesela; dalağa, karaciğere, pankreasa vesaire... Yani direk bir organa veriyorlar derdi, iç dedikleri bu zavallı organlardan biri, artık hangisine denk gelirse... Bilgisayardaki geri dönüşüm, çöp kutusu gibi içi de boşaltmak lazım ara sıra...

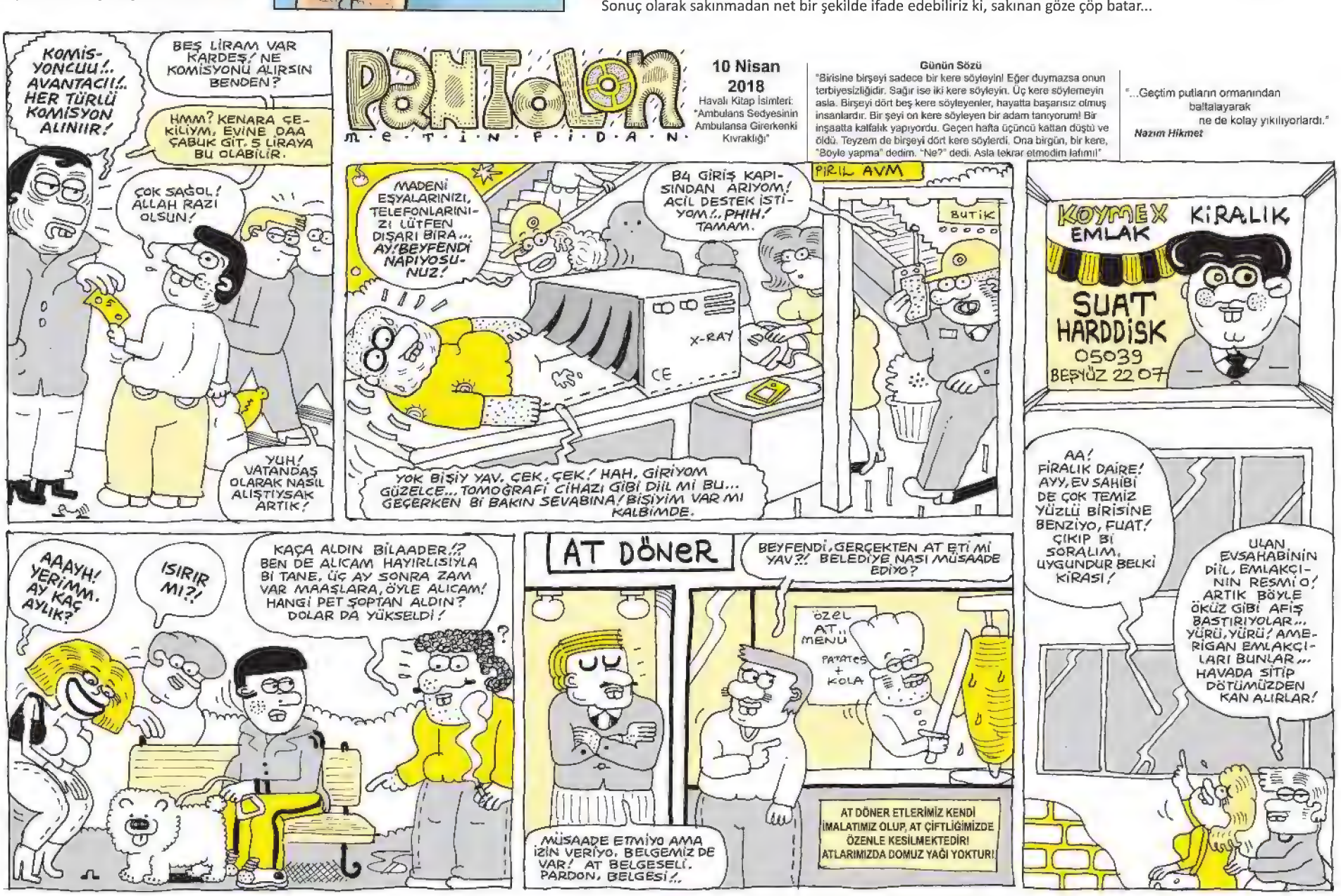

bahadirboysal@mynet.com

bencīl boysal

& TUMER GEBAN'LI, VACİP'Lİ GECELER

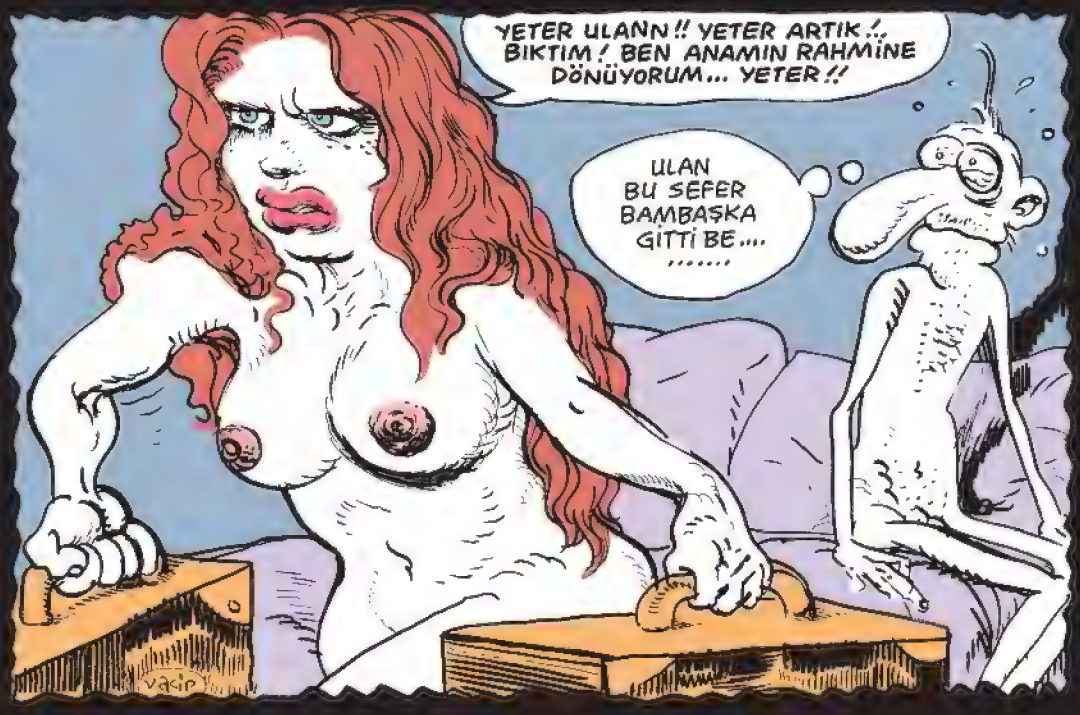

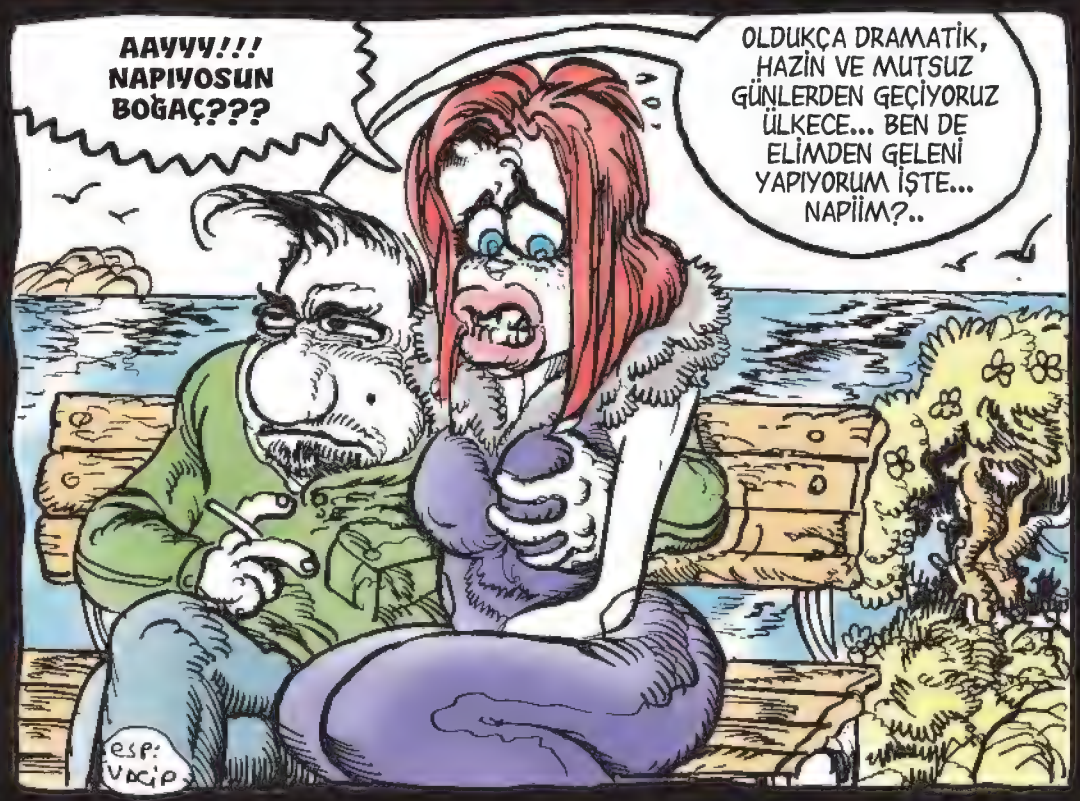

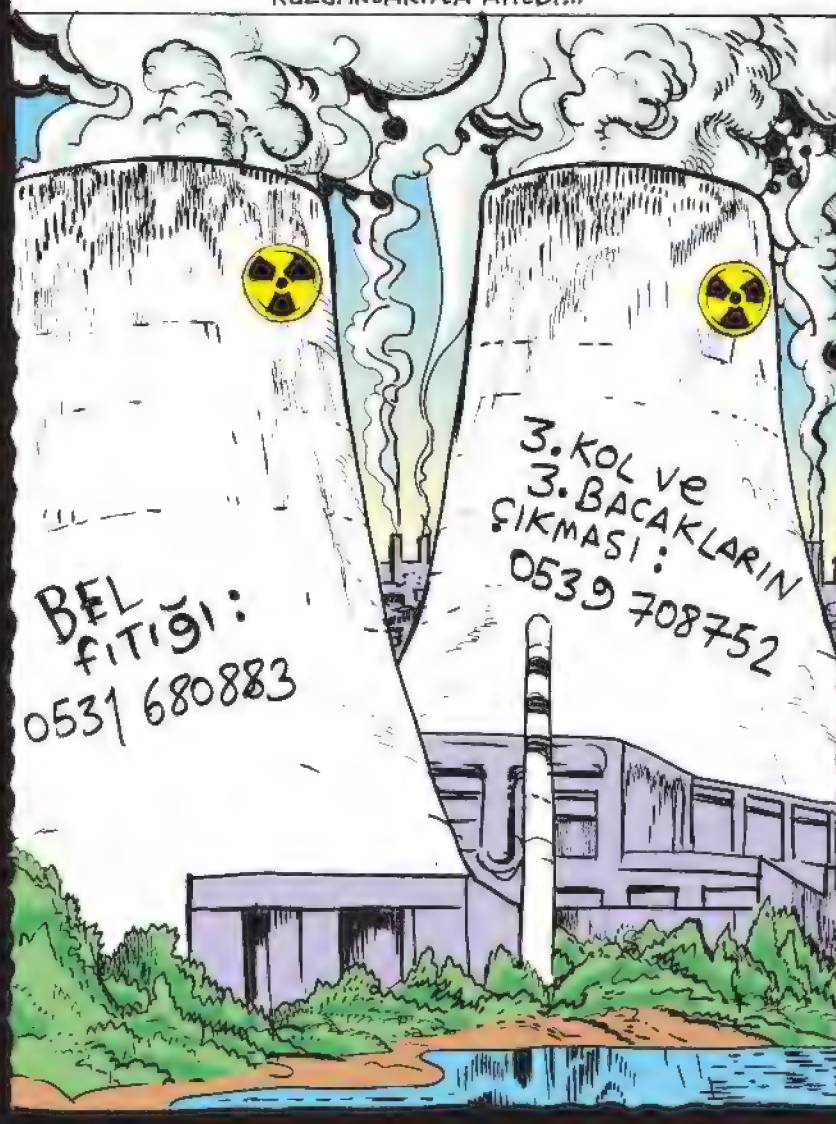

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

Behiç Pek

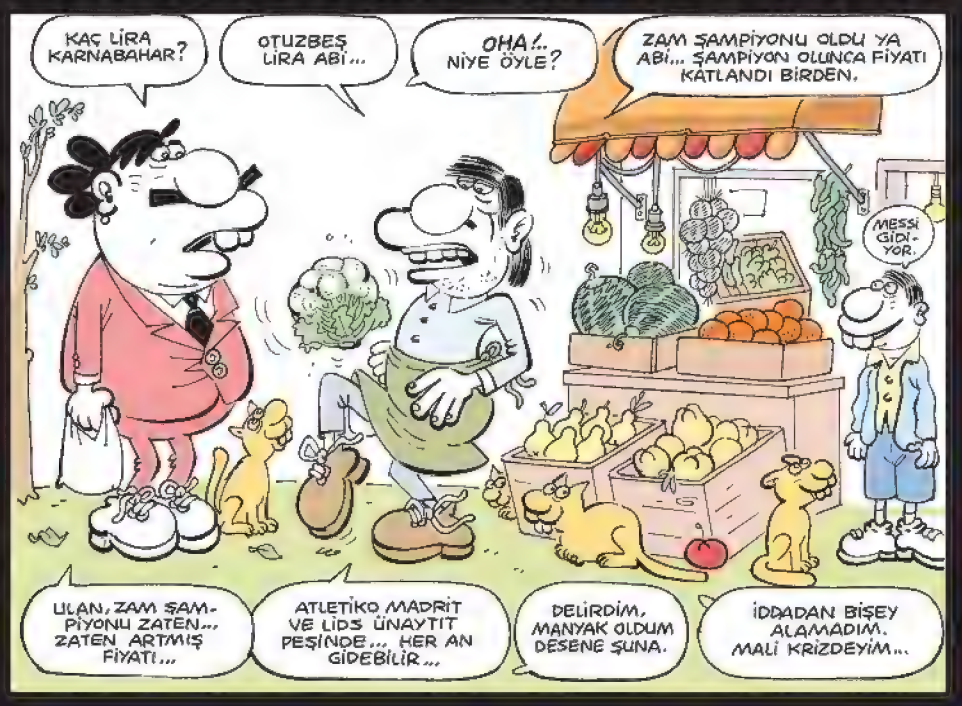

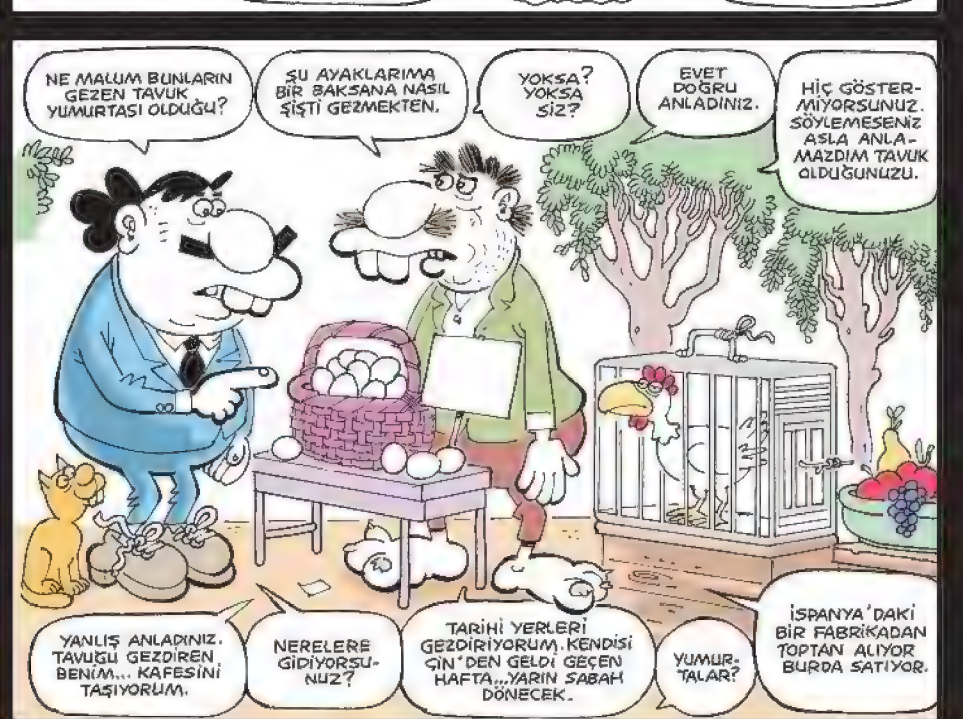

PARALEL EVREN

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

BİTTİ

Feyhon... Bayır Gülü

toka

NURGÜL KAAN

Gökyüzünde yalnız gezen yıldızlar. Yeryüzünde, özellikle büyük şehirlerde sizin kadar lamba var; yapay ışık kirliliğinden hiç yıldız görükmüyor, çok kıl oluyorum ha buna.

. Şimdi ben burdan isim verip de şey olmasın, kırıcı da olmak istemem, fakat dünyanın en büyük prodüksiyonlarını yapan meşhur belgesel kanalları diye bi şey sandıktı ama ne zaman açıp bi belgeselini seyretsem, her şey de hemen segs. Demin baktım, yine segs. Hanzo mudur nedir. Yüzde doksandokuzu hep segs. Sanırsın doğada sürekli sadece sgiş dönüyor, başka da hiç bir olayı, hiç bir inceliği yok koskoca doğanın. Hiç mi aralarında başka başka şeylerden sohbet etmiyor yani bu hayvanlar? Tamam, soyun devamı, hayatın sürmesi gayreti, eved, var bunlar doğada doğal olarak. Önları da konuşuyorlar.. da, her şey mi sadece segs? Bazan da güzel ötüşleriyle, mesela bizim de kalplerimizi yumuşatmak, kederimizi hafifletmek, yüreemize su serpmek için ötüyorlar. Namkörlük olmuyor mu her çıkardıkları sese de hemencecik *segs* demek? Her şey mi sadece üreme için? Bu kadar inceliksiz, bu kadar da kalas mı yani bu muazzam doğa? Bence esas kendisi kalas mı nedir dev prodüksiyonlu dünya belgesel tekeli. Kendisi esas sürekli sırf segs düşünüyosa demek ki.. kendisi öyle düşündüğü için, tüm canlıları da öyle görüyorsa demek ki. İki hayvan yan yana mı geldi?.. *hah, işte gördün mü, muhakkak hemen segs.* İki hayvan birbiriyle bi şey mi konuşuyor?.. *kesin segs.* Dev prodüksiyonlu dünya belgesel tekelinin belgesellerinin nicesi demek ki feci bağnaz kafalardan çıkıyorsa demek ki. Onlara o dev bütçeleri, çuval çuval paraları veren kaynakların nicesi yobazmışsa demek ki. Çünkü aynı bağnaz gibi, herrr şeyi de segse bağlıyorlar. Kafası anca ona çalışıyor. Kuşlar türlü türlü namelerle, muhteşem ötüşlerle bir şeyler diyor, bu hanzolar 'kuşlar ötüyor, çünkü segs istiyor, hep çiftleşmek için ötüyor' diyor. Aslan görüyor kükreyen, 'eş arıyor da ondan kükrüyor' diyor. Herrr şeyi segse bağlıyor. Kalas. Sohbet eder hayvanlar da. Anlatırlar. Gördüklerinden haberler verirler, 'şurda şu oldu, burda bu oldu, elli kilometre ötede yağmur yağıyor, buraya da gelir o bulutlar birazdan, şemşiye almadan çıkmayın.. az ilerde nefis böğürtlenler var, ben yidim bissürü, siz de acsanız gidip bi bakınsanıza bi hele.. aşağıdaki ormana bi takım adamlar gelmiş, cayır cayır ağaç kesiyo zalımeyler' falan diyor olamaz mı? Ayrıca şarkı da söyler ki hayvanlar. Söylemediğini nerden biliyon? İçinden gelir, şarkı söyler. Neşeli şarkı, kederli şarkı. Söyler. Keyfinin kâhyası mısın? Hemen de ille bi her şeyi 'skişmek için ediyorlar' diye hemencecik de niye öyle kaba gibi, bağnaz gibi yorumluyosun, inceliksiz? Pis. Al işte, aha, şu anda da açık o kanal. Çok güzel bi kuş ağaçta, kendi yöresinden bi uzun hava okuyor, hemen onu başka kuşla montajlamış, 'bah gördün mü, segs için ötüyor' diyor. Hanzo. Ya bi git pis.

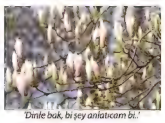
'Dinle bak, bi şey anlatıcam bi..'

Giderken giderken, yolumuzun üstünde bir çeşmeye, bir pınara rastlayamayışımız çok acayip bir şey değil mi sence? Nasıl olur? Bence bu inanılmaz bi şey. Sence? Düşündüğümde inanılmaz acayip geliyor. Susaşıp da bir yudum su içmek istediğimizde, gidip laylona doldurulmuş su satın almamız gerekmesi, korkunç ürkütücü geliyor. Nasıl olabildi böyle bi şey? Nasıl kabul ettik bu kadar saçma bi şeyi? Neyle takas ettik suyumuzu? Giderken giderken, suyu pırıl pırıl akan bir pınara rastlamamız lâzımdı halbuse. Susaşınca ellerimizi avuç yapıp, o pınardan mis gibi suyu içebilmemiz lâzımdı. Bunu yapabilmemiz lâzım. İnsanız madem ve madem suyla çalışıyoruz, bu en doğal hakkımız olmalı. Giderken giderken bir pınara rastlamak ve ellerimizi avuç yapıp o pınardan kana kana, tertemiz su içebilmek en doğal hakkımız olmalı değil miydi? Buncağızı yapamıyorsak.. giderken giderken bir pınara rast gelip kana kana o pınardan su içemiyorsak, neyleyim ben öyle uygarlaşmayı, teknolojikleşmeyi, modernliği. Ne oldu da kaybettik bu en doğal hakkımızı? Ne için vazgeçtik? Tablet mi, telefon mu, televizyon mu, neyle takas ettik? Giderken giderken, yolumuzun üstünde pırıl pırıl suyu akan bir pınara rastlayamadıktan sonra, elinde son model teknolojik zımbırtı olsa kaç yazar? İşte bu yüzden asla tam mutlu olaman. Eller biliyor çünkü. Elinde istediğin kadar son model elektronik zımbırtı olsun.. giderken giderken, yolunun üstünde karşına bir pınar çıkamıyorsa, o cihazın ekranına füss füss diye sürttürmekte avuntu arayan o zavallı eller avuç olup, mis gibi, tertemiz suyla dolamıyorsa, tüm bu modernlik, teknolojiklik, medeniyetlilik şeysi ne işe yarar? Mutlu olaman. İstediğin kadar elektronik cihazla doldur o elleri, giderken giderken bir pınara rast gelip suyla doldurmanın sevincini tadamadıktan sonra, o eller aslında hep boş. Bomboş. Mutlu olaman. Olunmaz. Sen unutsan, ellerin unutmaz bu eksikliği. Nasıl sen unutsan ellerin çalabiliyor zamanında öğrendiğin bir enstrümanı, kas hafızası var, o şekil, ellerin hatırlıyor artık yapamadığın o hareketi. Özlemle hatırlıyor avuç yapıp bir çeşmeden, bir pınardan tertemiz su içme hareketini. İstediğin kadar doldur o elleri elektronik cihazlarla. Olmaz o. I-ıh. Mümmkün değil. Giderken giderken karşına çıkıveren bir pınarın pırıl pırıl suyuyla dolduramadıkça, hep mahzun, hep mutsuz eller.

Bahar geldi diye her yer tomurcuk. Ağaçlar, açmayı bekleyen çiçekler, hep tomurcuk. Çok önemli, çok güzel bir şeyler söylemek üzere gibiler. 'Bi dakka bi açıklıyım, bi müsaade et bi, bi şey diycem, bak çok önemli bi şey anlatçam' derken yaptığımız el hareketi gibi tomurcuklar. Hani şööyle.. bütün parmakları bir araya getirirsin, tuzluk gibi: 'Bi şey anlatıcam bak, bak bi izin ver bi, çok güzel bi şeyler diycem' der gibi. Tamam, hadi dinliyoruz. Anlat sen, çiçeem. Çok güzel şeyler anlatacağından hiç şüphem yok. Anlat, dinliyoruz. Kesin harika şeyler diyceksin, çok ilginç ve güzel şeyler diyceksin. Eminim. De haydi, anlatın bakem. Heyecanla bekliyoruz.

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

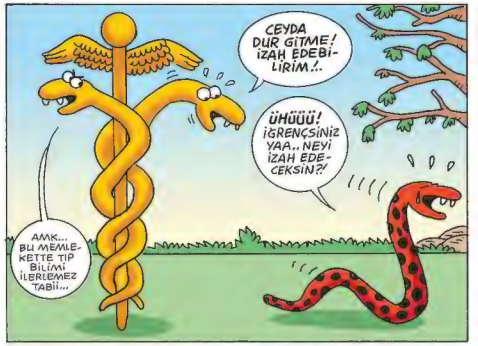

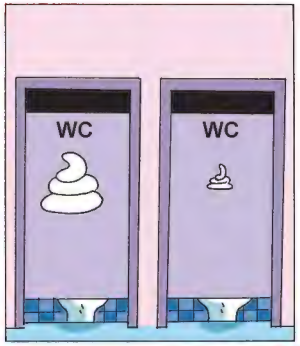

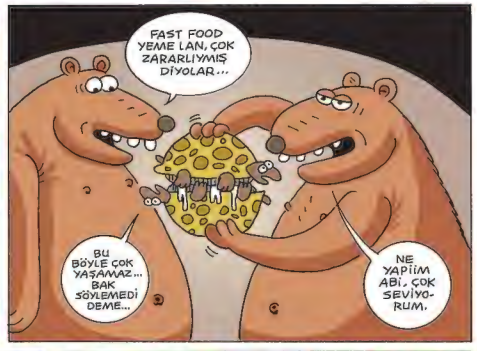

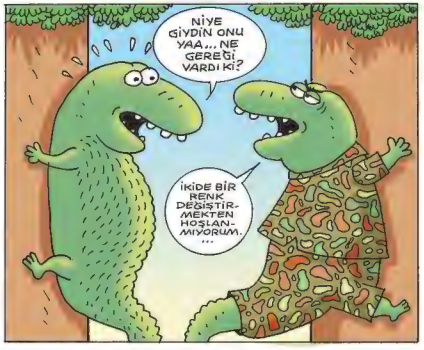

güven bilge

BetonerSöbü

ATİLLA ATALAY

Adım Betoner, soyadım Söbü. Ilme ve fenne gönül vermişim, mıhafazakar neoyum libaralım, "talebe" adı verilen mini mini müşterilerimi en kısa zamanda garantili kazandırma metodlarıyla arzu ettikleri ilim ve fen tükkanına anahtar teslimi sokarım. İlm fen ve ticaret ile yoğurduğum VIP talebeyi, bilimsel ve ekonomikman cihana nizam verecek şekilde, naaparım, piyasaya arz ederim. Diriyim...

Bizzat mucidi olduğum eytim systemi çerçevesinde belli değerler ve ilmî hislerle hazırladığım testler - şaşırtmaçlı sualler aşağıdadır... Günü gününe çalışınız ve tüketiniz. Lansman fiyatına etap etap dayrelerimden almayı da naapmayınız, unutmayınız. Bazı hususi nedenlerle "persona non anima" (İstenmiyen hayvan) ilan ettiğim sincabiyyet belasına karşı da daima tetikte olunuz.

CEVABI "E" OLAN TEST SORULARI

1) Şehir içindeki en kıymetli arazilerde yer alan ilm ve eytim yuvası okullarımızın aynı zamanda birer otopark olarak kullanılması suretiyle kârlı hale getirilmesi çerçevesinde, okulların başka hangi bölümleri ticarete açılabilir?

a) Var ise laboratuarları kimya esnafına kiralanabilir. Atıl halde duran deney kap kacağı gelir getirir...

b) Spor salonu gibi nisbeten az kullanılan yerler dizi seti olarak günlük aylık kiraya verilebilir.

c) Geceleri boş kalan dersliklerde, butik işkembeciler hızmet verebilir...

d) Yıllardır, "Sesimiz- Okul Postası" vb gibi adlarla çıkan duvar gazeteleri, bir havuzda toplanmak suretiyle, reklam alır hale getirilir, atıl ve kadük kalmamış olurlar.

e) Hepisi, cümleten...

2) Çevresine yaydığı şifalı şualarla birçok derde deva olan, cemiyete ekonomicman da en faydalı tesis aşağıdakilerden hangisi olsa gerektir?

a) Kaplıca
b) Botanic parkı- Kuş Cenneti
c) Hastane (Özel)
d) Orman Çiftliği
e) Nükleer Santral

3) En seçkin okullarda VİP talebeler için dolar bazında hangi kurslar açılırsa biz o okulun iyi bir eytim verdiğini anlamış oluruz?

a) İleri yelkencilik
b) Rugby- Pasta tasarımı
c) Eskrim
d) Gayrımenkul Danışmanlığı
e) Hepsi

4) Bir okulun belli açılardan en verimsiz kısmı aşağıdakilerden hangisidir?

a) Kantin
b) Otpark
c) Servis
d) Okul ayle birliği
e) Kütübhâne

BULMACA BULDURMACA (Neş'eyle Öğreniyorum)

* İçinde zerre çalışır, cemiyyet refaha kavuşur.
CEVAP: Atom Santrali

* "Panc" diye pancardan, "kamş" diye kamıştan amma en güzeli ecnebi bakkaldan
CEVAP: Şeker

* Küçücük fıçıcık içi dolu minik müştericik
CEVAP: Ana okulu

* Kara kara balçık, adam olana paracık, bunu bilmeyen kapçık!
CEVAP: Asfalt

* Gri unum var cümle âlemde ünüm var
CEVAP: Çimento

* İri iri peksimet, diz üst üste, kârını et...
CEVAP: Briket- tuğla

Piri piri pambuk bu hafta da sohbetimizi nihayete erdurduk. Kâh gülerek, kâh eylenerek bir şeyler öğrendik, ilmi fenni ezber ettik, fezaya doğru naaptık, bir adım daha attık deyil mi sevgili talebeler? Haydi şimdi alışverişe çıkıp dimağlarımızı bir nebze dinlendirelim. NOT: Deliren talebeden müessesemiz sorumlu deyildir.

HEPSİ ARŞİV TADINDA
HEPSİ BAYİİLERDE

TERELELLİ

CAN BARSLAN

LAN!.. SENİ DÜN Bİ KADINLA UYGUNSUZ DURUMDA GÖRMÜŞLER...

HE YAV, ALLAH BENİM CEZAMI VERSİN, KUZEYLİ IRK AT GİBİ OLUYO, DAHA DA BULAŞMAM ZATEN...

6. His
7. His

ÇIP..ÇIPLAK HATUNLAR GÖRÜYORUM!..

BALINI YİYİM SENİN.. BEN, ÖLÜ İNSANLAR GÖRÜYORUM OLM!

SAMİ ABİ, EN BÜYÜK AŞKLAR BÜYÜK KAVGALARDAN DOĞAR ŞEYSİNE İNANIR MISIN?.. BEN NE BİLİYİM DÖVÜŞÜRKEN AKLIMA ŞU KAYINPEDER DAMAT HİSSİYATI GELDİ.. GICIKLANDIM HE...

OHA LAN!.. DELİKANLI GİBİ BAŞLADINIZ, DELİKANLI GİBİ BİTİRİN BARİ!

CEM, SEN!.. BANA YERBİLİMCİYİM DEMİŞTİN... SEN BURDA?

E, YALAN MI?.. BURDAKİ BÜTÜN YERLER BENDEN SORULUR...ŞİMDİ SENİ EN GÜZEL YERE OTURTUCAM BETÜL...

16

SEN KÖPEKLİKTE YENİSİN GALİBA.., ALANINI BELİRLEMEN İÇİN İŞEMEN YETERLİ..

HA, NEY..?

4 KİŞİLİK BİR AİLENİN MUTFAK MASRAFI 2 BİN LİRA OLMUŞ.. YALANA BAK YALANA!.. EN AZ KIRK BİN LİRA HARCIYORUM BE,UTANMAZLAR!..

MALIN YARISINI SALONDA ÇEKERSEK MUTFAĞI AZALTIRIZ DE Mİ?

HEY, ÜÇ KAFADARLAR, AZ GELİN BAKAYIM!

EYVAH, ÜÇ KAFAGENİŞLER!

“KIRMIZI PERŞEMBE VE DE OSMANGAZİ’NİN YERLİ VE MİLLİ FRANKENSTEIN UCUBESİ...”

Selim Yalçıner

Keyfim gıcır. Mis gibi yani. İstediğim yere, seçim çalışması ya da açılış ayağına gidiyorum, bizimkilerin topladığı kalabalığa gönlümce sallıyorum. Alkış çığlık kıyamet! Nereye gidiyorsam, oradakilerin elbiselerinden giyiyorum, arada selfie çekeceğiz diye Turist Ömer’e değiyorlar falan ama, mes’ele değil! Sadece bir şeye dikkat etmem lazım, bir isim söylediğimde hemen yuhalamaya başlıyorlar, o nedenle bu aralar seviyor gibi göründüğüm şahısların isimlerini asla ve kat’a zikretmemem lazım, çünkü onları da afedersiniz canla başla yuhalıyorlar, ayıp oluyor biraz, şimdilik. Sıra onlara da geldiğinde acımam, kesin. O büyük belediyenin desteğini aldığımdan bu yana komşu belediyedeki yıkım işi mükemmelen gidiyor. Biraz para sıkıntısı var, onu da elde avuçta ne varsa satıp hallediyorum neticede. Seçimden sonra kasa tam takır olacak ama, ona da o zaman bakarız. Buluruz bir şeyler satacak be! Geçtiğimiz günlerde yerel gazetelerden birini daha bankaya pardon benim yandaşlardan birine aldırdım, o işler de şahane. Seçimi kazandık ulan! Kaç haftadır bizim çapulcuların yanına uğrayamıyordum, onların huzurunda şöyle göğsümü gere gere muvaffakiyetlerimin gururunu yaşarım artık. İşte, alayı gelmişler, bir şeyler okuyorlar. Okunacak ne varsa!

“Kırmızı Perşembe ve de Osmangazi’nin yerli ve milli Frankenstein ucubesi...” diye mırıldandı İsmail, şahsım oturur oturmaz.

“Dediklerinden bir tek yerli ve milli lafını anladım, ne diyosun sen be?” şeklinde lafı kodum ben de.

Selen, “Kırmızı Perşembe, Marquez’in Kırmızı Pazartesi adlı romanına gönderme, işleneceği önceden bilinen ama kimsenin engellemeye çalışmadığı bir namus cinayetini anlatır,” dedi.

Hakan, “Osmangazi Üniversitesi’ndeki katliamı duymamış olamazsın,” diye açıklamada bulundu.

Hasan ise, olanca münasebetsizliğiyle, “Şöyle hayal meyal de olsa, Frankenstein’i duymuş olmalısın, Mary Shelley’in roman kahramanı. Bir ucube yaratır, sonra da cinayetler işlemeye başlayan bu yaratığı ortadan kaldırmaya çalışır ama başaramadan kendi ölür gider,” dedi.

“Ucubeyi kim yaratmış, kim?” diye soruverdim.

“Sen,” dedi Doktor Özgür, “Sen yarattın, eserinle övünebilirsin. Yönettiğini sandığın yerdeki insanları ikiye böldün, bir bölümünü öbürüne düşman ettin. Düşman ilan ettiklerini teröristlikle suçladın, sonra da ‘terörist’leri öldürecek olanların yargılanmayacağını karara bağladın, düşüncelerini açıklamaları en doğal hakları, hatta görevleri olan akademisyenleri hedef haline getirdin, akademisyen kanı ile duş yapacağını söyleyen kabadayı bozuntularına cesaret verdin, ortalığı eli silahlı gerici katil ya da katil adaylarıyla doldurdun,” şeklinde içini döktü.

Vural konuşmasa olmazdı:

“70 bin öğrenciyi, on binlerce muhalifi sudan gerekçelerle içeri tıktın, gazeteciler yaptıkları haber ya da yorumlardan dolayı ömür boyu hapis cezaları aldılar, şarkıcı oyuncu gazeteci bozuntularıyla boy gösterip oy toplamaya çalışmaktan da utanmıyorsun...”

“Siz, hakaret etmek için beni dört gözle beklemişsiniz,” diye hırladım tabii ki, “Ama, çatlasanız da patlasanız da alayınızı daha da bol miktarda mahkemeye verme, sürüm sürüm süründürme noktasına beni getirdiniz!”

“Çatlama değil de patlama noktasına insanları asıl sen getirdin,” diye başladı Bugay, “Devletin görevlilerini gerici katil elebaşılarına ‘Şıhım’ diyecek hale dönüştürdün, ekonomiyi, kumarcı Kabe İmamı gibi yeşil çuha masaya yatırdın, her işten yüzde 10 komisyon lafları artık uluslararası medyada yer almaya başladı, kendi adamların, izlediğin politikalar yüzünden, dindar yetiştirmeye çalıştıkları genç nesillerin deizme, yani, yaratanı kabul etme ama onun adına söylenenleri reddetmeye yöneldiklerini belirtiyorlar, yılların dini örgütlenmeleri bile geleceklerinden endişe ediyorlar, sen de, gemi aslanı gibi dolanmayı marifet sanıyorsun.”

İsmail, bana doğru, gözleri fal taşı, “Lan oğlum asıl bizim kamuflajlı yaşamamız lazım, hatta o da yetmez, elektronik kalkan falan bulup bir yerlerden, kuşanmamız zorunlu artık,” diye homurdandı, “Kayınpeder damat aşkı metaforunu hayata geçirme yolunda azimle ilerlediğini düşünüyorsun aklın sıra ama, nereye gittiğinin, hangi tuzaklarda gezindiğinin farkında bile değilsin...”

selim.yalciner@gmail.com

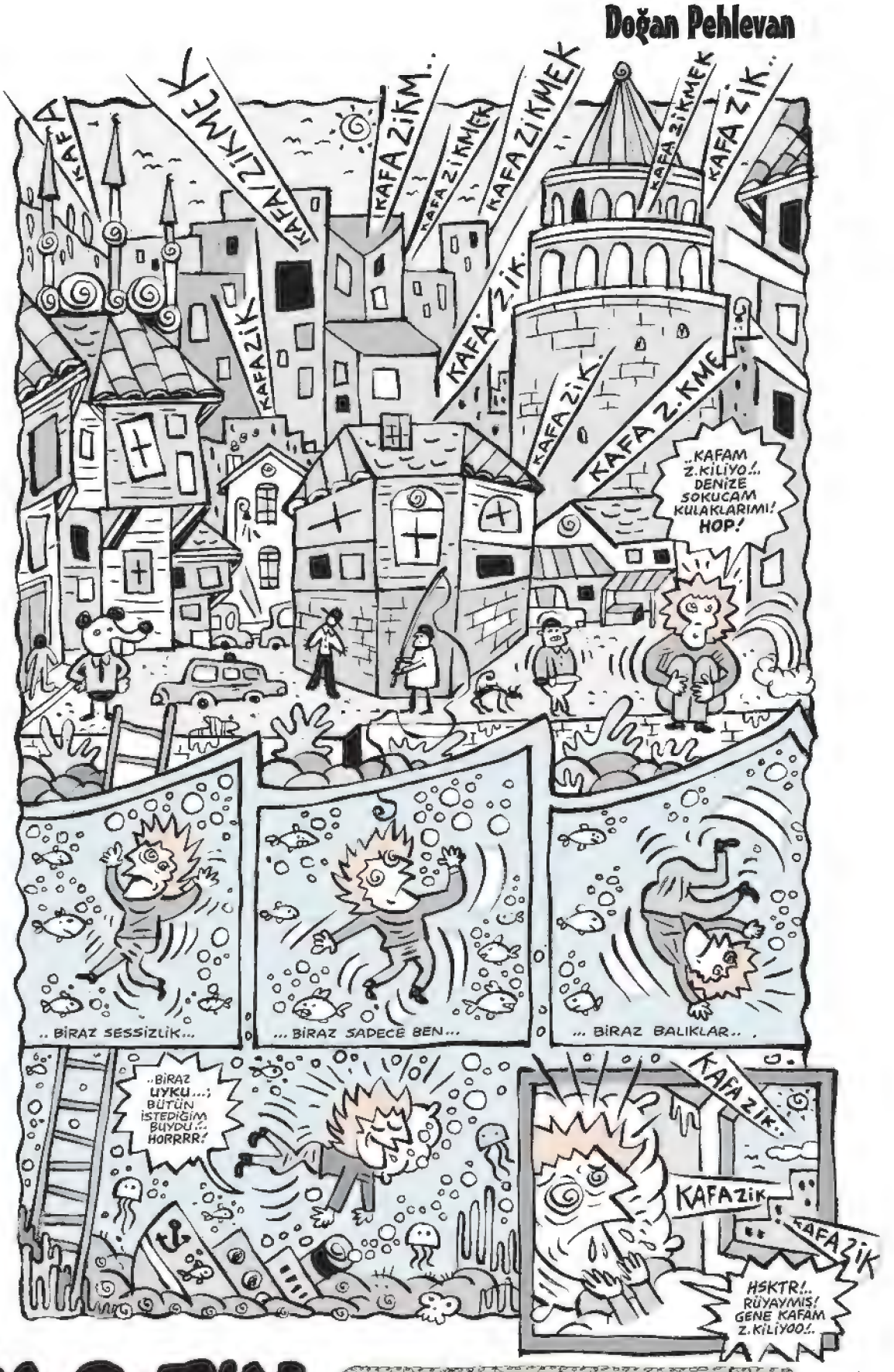

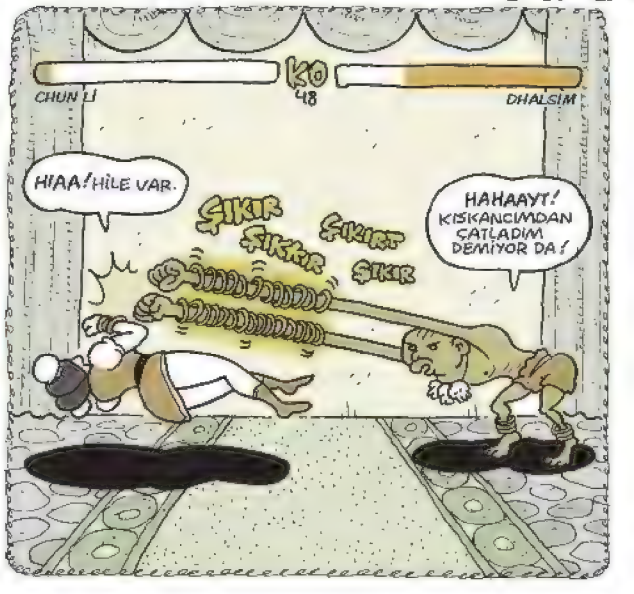

LAFIN DİBİ

☛ En sevdiğim cümle, "o korna g.tüne girsin"

☛ Asosyal sorumluluk procesi hazırlıyom.

☛ Üç çocuk yerine üç kedi. Kedi kaynıyor sokaklarda. Alın üçer üçer. Kedi psikologtur, çocuk adamı deli eder.

☛ Herkesin bi gideri var.

☛ Karısı astım diye sigarayı bırakan adam seni seviyorum demese de olur.

☛ 5 kavonoz bal 50 TL. arıları da mı Suriye'den getirip çalıştırıyonuz aq.

☛ Eskiden babalarımızın odamıza şöle bi girip çıkışları vardı. Allah tarafından verilmiş bir ilahi güç gibi.

☛ Bu ülke bizi, bak bi derdin sıkıntın olursa umrumda değil moduna getirdi.

☛ Hepimiz hiçbişeyin farkındayız.

☛ Gelecek nesle sesleniyorum. GELMEYİN!

☛ Özel arabanla giderken burnunu oranı buranı karıştırıyon ya? Ben otobüsle giderken görüyorum.

☛ Gece uzun. Tamam da, kalınlığını napcez?

☛ Bu günleri torunlarımıza anlatırken, gene sallıyo aq bunağı dicekler.

☛ Yalnızlık diye bişey var. Yaşa yaşa bitmiyor.

☛ Bi gün hayatınıza biri girer ve müzik listeniz tamamen değişir.

☛ Bizler iyi vatandaşız ama atanamıyoz.

☛ Sokaktaki adam ne düşünüyor diye soruyorlar. Sokaktaki adam düşünebilse sokakta ne işi var?

☛ Bot giyince boşa gitmesin diye suya basıyom.

☛ Kadınlar küfretmez. Sen bilirsin der.

☛ Çok yanlış yerlerinizle seviyorsunuz.

☛ Her aşk bi gün ölümü tadacak.

☛ Bütün sokak hayvanları Wiskas miskas yiyor.vermeyin! sokak hayvanı dediğin gariban olur.

☛ Mağazada beğendiği elbiseyi kimse almasın diye en arkaya saklayan kadın,senden herşey beklenir.

☛ Zaman diye bi ilaç yok. g.tten uydurmayın.

☛ Kuruyemişçiye girince alacağını unutup tv yeni kilitlenmek.

☛ Hayatımıza fazla insan alımı yapıyoz.

☛ Sevgilisi olanlar için hergün arefe.

☛ Herkesin hayatına kimse karışamaz.

☛ Kahrolsun kahrolması gereken kahrolası şeyler.

☛ Zamanla düzülen şeyleriz.

SALİH SALI

ATÖLYE GEYİKLERİ

Erhan Candan

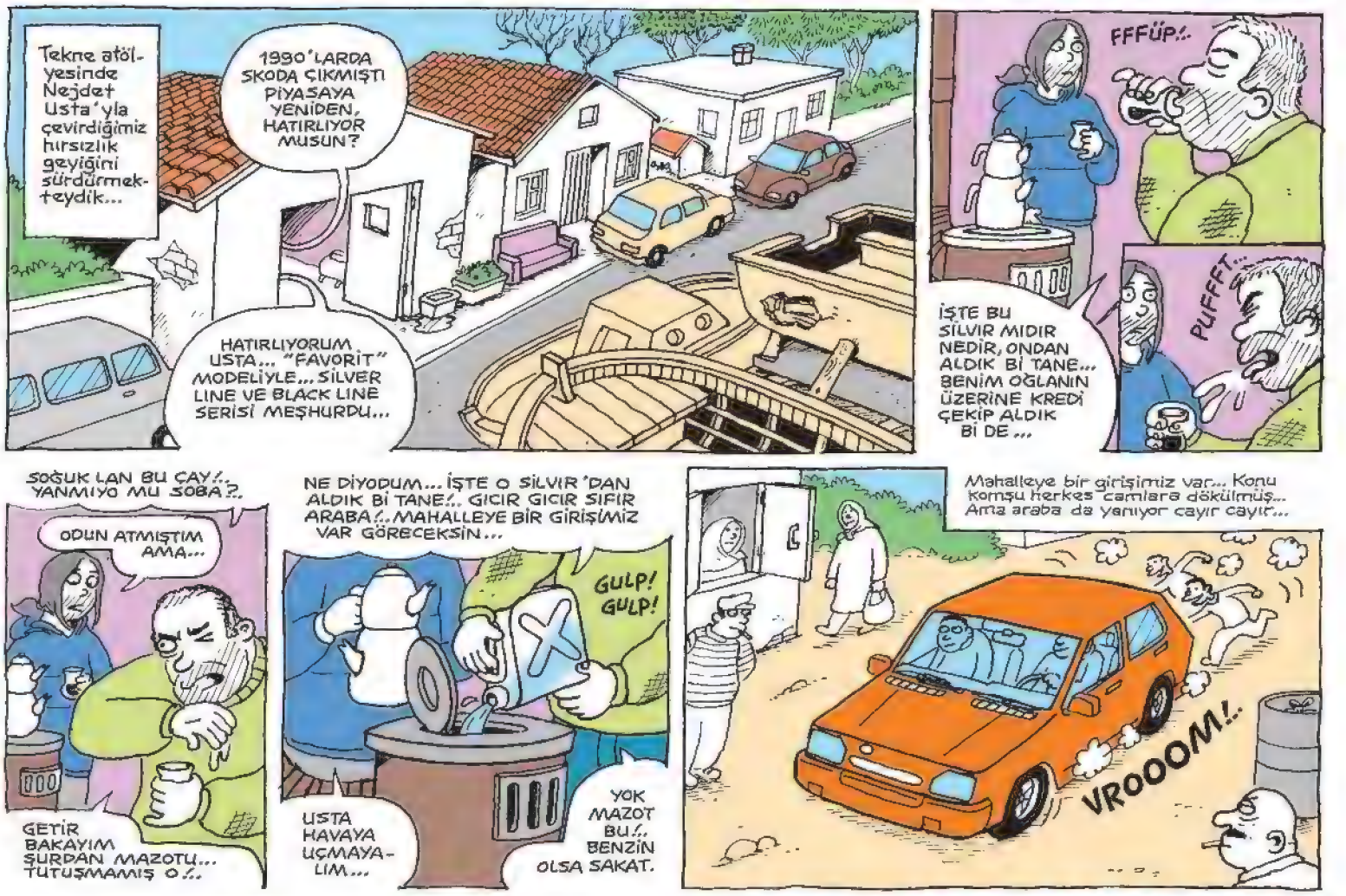

Sürecek

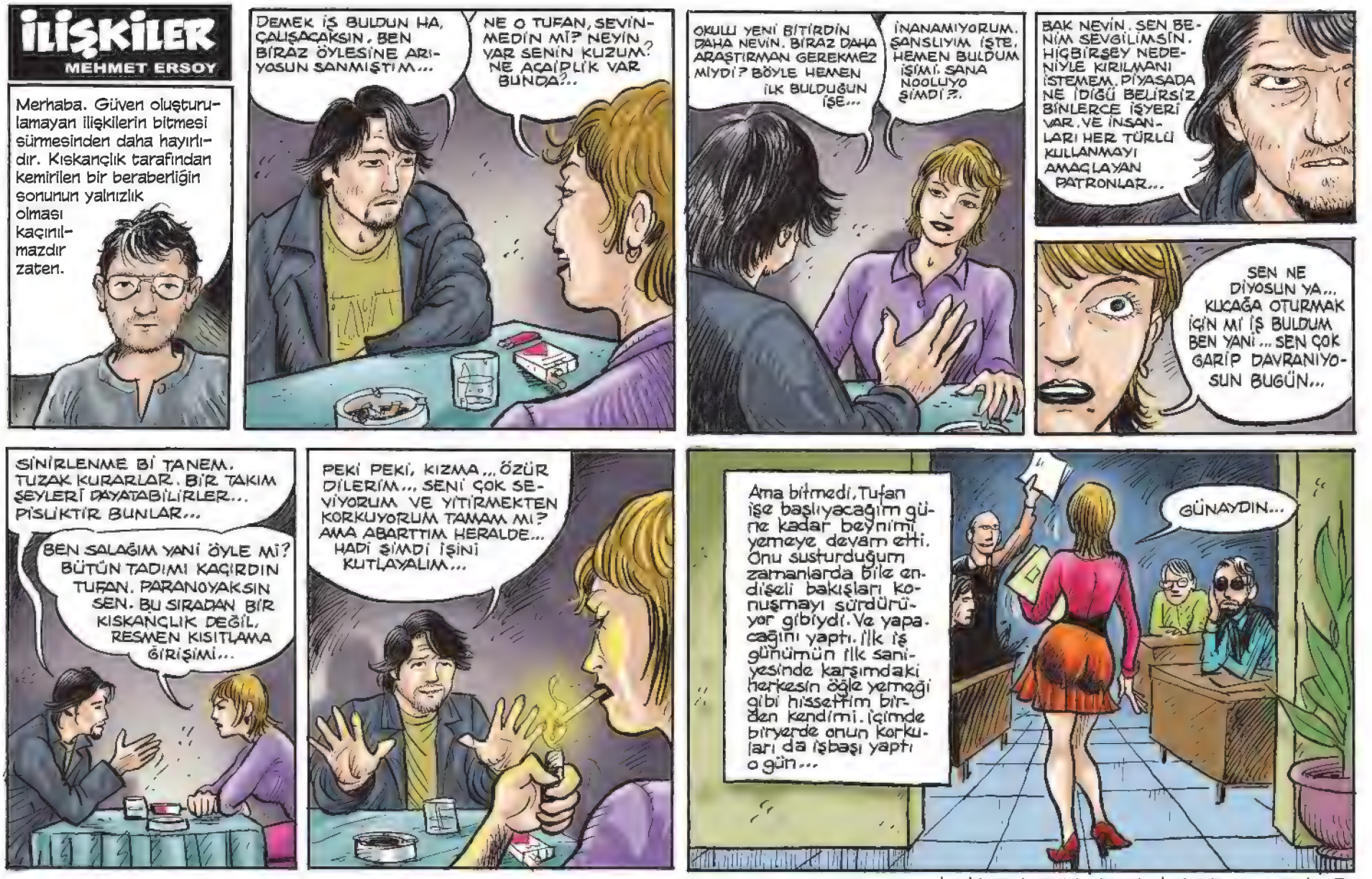

Cam kırıkları birbirlerine de batarlar mı acaba?..

MUHALİF DÜŞÜNCELER DE VATANA DAHİL!

38 yıllık güzel bir gelenek! İstanbul Film Festivali başladı. Her film başlamadan önce 11 dakikalık reklam var. 40-50 film izleyen benim gibi insanlar için ilginç bir şey bu. Festival bitse de sadece filmler değil, reklamlar da aklınızın bir köşesinde kalıyor. İKSV de bir tanıtım filmi yapmış. Bir İKSV çalışanı 3 saatlik konser için üç gün uykusuz kaldığını anlatıyor ve sanat için seve seve diyor. Ardından da fonda seve seve i-ka-se-ve şeklinde bitiyor. Üç gün bir teknik iş yapan emekçiyi uykusuz sürekli çalıştırmak. Bu sanat sevgisi mi? Yoksa emek sömürüsü mü? Aklıma 2012 yılında usta yönetmen Ken Loach, Torino Film Festivali'nde kendisine verilen 'Yaşam Boyu Yaşam Başarı Ödülü'nü reddettiği geldi. Gerekçesi festivaldeki işçilerin fazla çalıştırılmaları vs gibi sendikal haklarıydı. Soru şu Ken Loach sanat için seve seve demiyor mu? Yoksa emek sömürüsünün sanat adına olanı da dahil her türüne mi karşı? Her ne kadar bu görevli arkadaşımızın ve İKSV'nin samimiyetine inansam da gerçek bu! Dizi setlerinde 18 saat çalıştırılmayı yani sömürülmeyi kabul etmemeleri sanatı sevmediklerini mi gösterir ?

...

Yine Atlas Sineması'nda 'Dua' filmi öncesi bu reklamdan sonra seyirci alkışladı. Ancak bu çiğ ve romantik muhalifliği görünce hem hüzünlendim hem de içimden güldüm. Hüzünlendim çünkü iktidarın baskıları karşısında 'normal' olması gerekenlerin yapılması bile lüks ve muhalif bir durum olarak algılanır oldu. Diğer taraftan da güldüm çünkü düşünsenize İKSV yönetim kurulu üyesi Ethem Sancak dernek adına sahneye çıkıp 'Sizi görünce Mevlana ile Şems aşkı gibi bir aşk ile sizleri seviyorum' dese seyirci nasıl şok olurdu.

Aslında olay Dua filmindeki fıkra gibi. Çivi satışı yapan biri vardır. İşleri kötü gidince gazeteci arkadaşına bir reklam yap da işler açılsın der. O da tamam yarın gazeteyi al der. Sabah gazeteyi alır ve şok olur. Çarmıha gerilmiş bir isa resmi ve altında 'Dede çivileri sayesinde askıda' der. Adam panik halde gazeteci arkadaşını arar 'Ne yaptın yahu' der. Adam da tamam düzeltiyorum yarın gazeteyi al der. Yarın gazetede bir çarmıh ve yere kapaklanmış bir İsa resmi vardır. Altında da 'Eğer Dede çivileri ile asılsaydı düşmezdi' diye. Yani kapitalizm İsa'ya değil neticeye bakar.

...

Kelebekler filmini beğendim. Sundance Film Festivali'ndeki Jüri Özel Ödülü'nü boşa almamış. Hatırlarsınız 2 yıl önce Antalya Film Festivali'nde Sarmaşık filmi ile tüm ödülleri toplayan Tolga Karaçelik ödül töreninde ödülünü Erdem Gül ve Can Dündar'a ithaf ediyorum vs diyince iktidarın tepkisini çekmişti. Sonrasında Antalya Film Festivali'nin ulusal yarışma kısmı kaldırılmıştı. Olan Türk sinemasına olmuştu, aslında 'normal' şartlarda kabul edilebilir bir konuşma olarak görülebilecek bir tepki yüzünden! Ancak işin bir diğer tarafı da sinemacının söyleyeceklerini ön planda filmi ile söylemesi gerektiğidir. İşte bu filmde bunu yapmayı başarmış. Üstelik din gibi hassas bir konuda kafası karışık imam ve finaldeki espiri ile bu ülkede dini referansları ön planda tutmayan insanların da olduğunu ve bunların da diğer yurttaşlar gibi haklara sahip olduğunu ve marjinal değil 'normal' olduklarını anlatabilmiş. Bunu film ile yapmak ödül törenlerindeki en önemli konuşmalardan daha değerli ve daha muhaliftir.

...

Yine Füsun Demirel'in bizi yok sayıyorlar, kimse bize rol vermiyor, bize iş vermekten çekiniyorlar doğrultusundaki sözleri gündem oldu. Aklıma zamanında Fransa'nın Cezayir politikasını en sert şekilde eleştiren Jean Paul Sartre geldi. Vatan sever olduklarını iddia eden kimseler cumhurbaşkanı De Gaulle'den 'vatan haini' Sartre'yi cezalandırmasını isterler. De Gaulle ise 'Sarte Fransadır' der ve bu sanatçıyı korur. Aslında Attila İlhan şiirindeki 'Ayrılık da sevdaya dahil' der gibi 'muhalif insanlar da vatana dahil' demek en doğrusu, vatan için! Çünkü bu vatan hepimizin.

KUCORS

İÇİMDEKİ SES

Kadir Eligüzel

LeMan

Sayı: 1370 / 11 Nisan 2018
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürleri:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

BETAMAX VIDEO

TURGUT ÖZALP

HARD TICKET TO HAWAII 1987
YÖN: ANDY SIDARIS OYN: RONN MOSS, DONA SPEIR,

FİLMİN İLK UÇUŞ SAHNESİ OAHU'DAKİ HONOLULU AIRPORT'DA KÜÇÜK BİR TEKNE PİSTİNDE FİLME ALINDI. UÇAK KALKTIKTAN KISA BİR SÜRE SONRA KAMERA UÇAĞIN ARKASINDAN ÇEKİMİ GERÇEKLEŞTİRİRKEN SAHNE PEMBE BİR BİNANIN GÖRÜNMESİYLE TAMAMLANIR. BU, HAWAİİ EYALETİNDE ABD ORDUSU TARAFINDAN YÖNETİLEN SİLAHLI KUVVETLERİN PASİFİK BÖLGESEL TIBBİ KOMUTANLIĞI'NIN MERKEZİ OLAN TRİPLER ORDU TIP MERKEZİ (TAMC) DİR.

BU FİLM, YAZAR VE YÖNETMEN ANDY SİDARİS İLE AKTÖR RODRIGO OBREGON ARASINDAKİ İLK İŞBİRLİĞİDİR. FİLMDE AYRICA RONN MOSS BAŞROLÜ OYNAMAKTADIR.

FİLMİN BAŞROLDEKİ KADIN OYUNCUSU İSE ANDY SİDARİS'İN VAZGEÇİLMEZ AKTRİSİ DONA SPEİR ÜSTLENMEKTEDİR. DONA, 1984 MART AYI PLAYBOY GÜZELİ SEÇİLMİŞTİR

DONA SPEİR DAHA SONRA, DO OR DIE, PICASSO TRIGGER VE SAVAGE BEACH GİBİ BİR ÇOK FİLMDE ANDY SİDARİS İLE BERABER ÇALIŞMIŞTIR. ANDY SİDARİS 2007 YILINDA HAYATA VEDA ETMİŞTİR.

HARD TICKET TO HAWAII
DONA SPEIR
RONN MOSS

DONA SPEİR İLE BERABER, HOPE MARIE CARLTON VE JULIE STRAIN GİBİ ÜNLÜ MODELLER DE ROL ALMAKTADIRLAR. CARLTON TEMMUZ 1985 PLAYMATE OLARAK SEÇİLMİŞ VE STRAIN İSE HAZİRAN 1991 PENTHOUSE DERGİSİNDE SEÇİLMİŞTİR.

SORU ANDY SİDARİS FİLMLERİYLE SİNEMAYA ADIM ATAN MODEL VE AKTRİS JULIE STRAIN, HANGİ ÜNLÜ ÇİZERE MODELLİK YAPMIŞTIR?

DOĞRU CEVABI turgutozalp@hotmail.com ADRESİNE İLK YOLLAYAN OKURUMUZA SÜRPRİZ HEDİYE YOLLUYORUZ !!!

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

ORMANLIK ALANLAR İMARA AÇILIYOR.

Ülkenin her yanında doğa ve yeşil talanı sürüyor. Yemyeşil Karadeniz ormanları, Trakya'nın Longoz ve İstanbul'un Kuzey ormanları tehdit altında. Nehirler HES projeleriyle kuruyor Ergene zehir saçıyor.

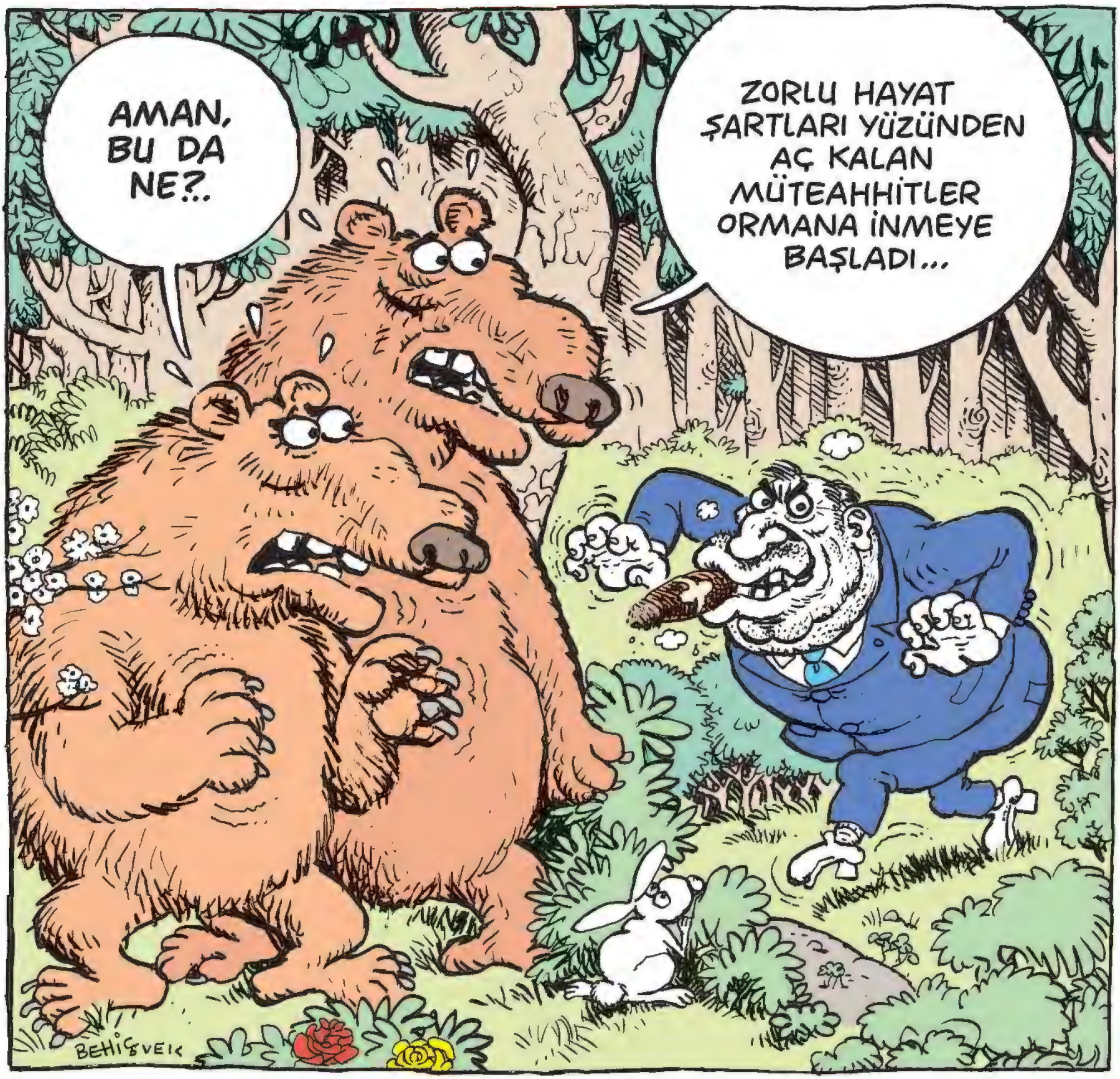

1371

18 Nisan 2018 Çarşamba Sayı: 2018/16 4 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

LeMan

#MerveÇavdar

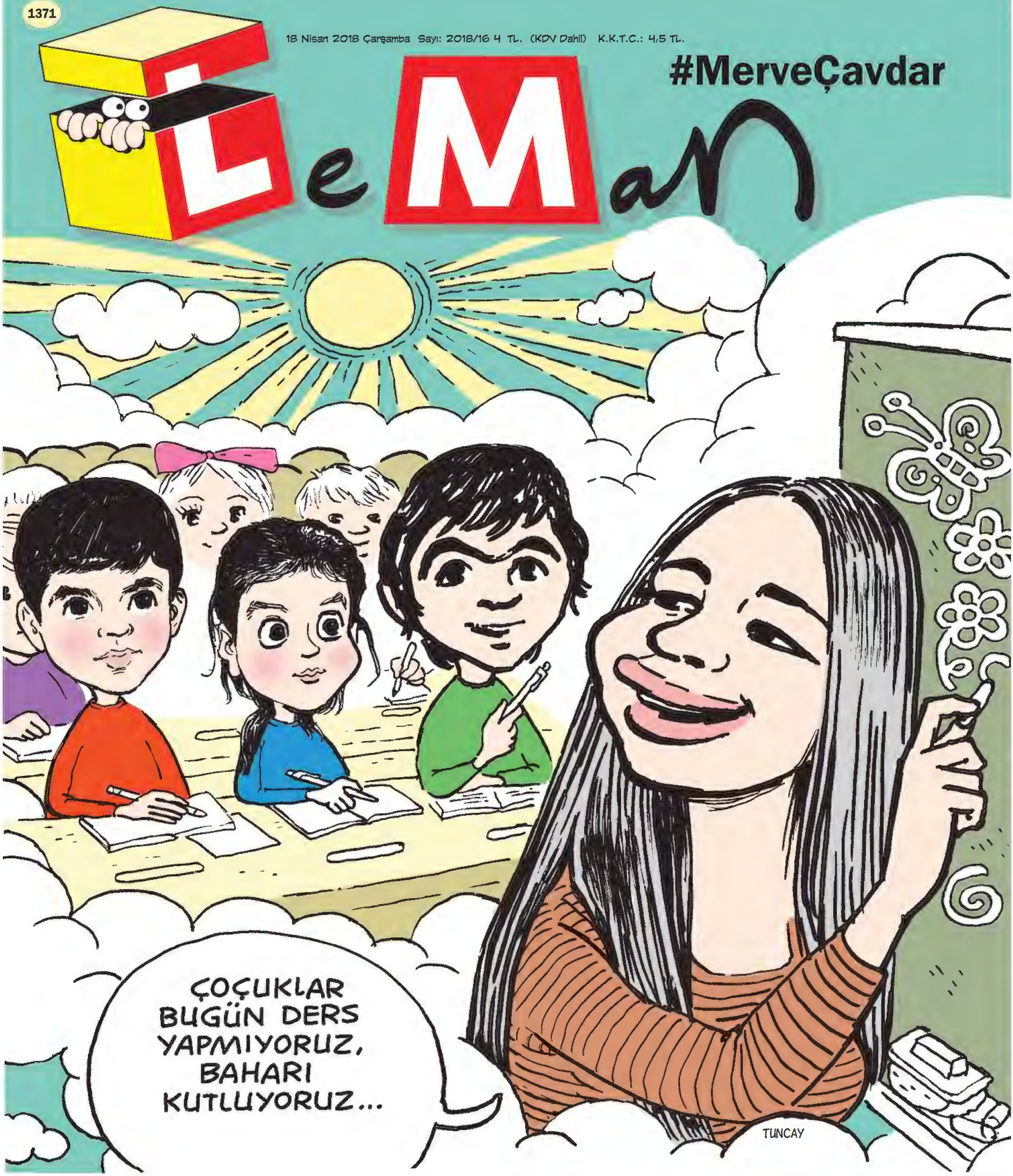

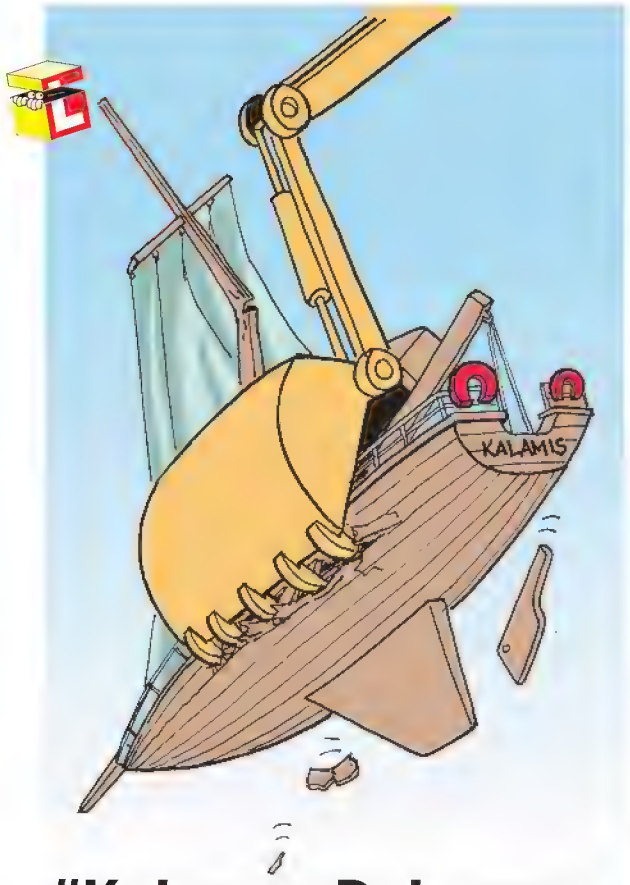

#KalamışaDokunma

Ferdi Tayfur: "Ülkede baskı var da bizim qözümüz mü görmüyor? Bana baskı gören birini getirin" dedi.

Talimatı doğrultusunda İspanya'ya gönderilen muhtarların yanına geldiğini anlatan Erdoğan: "Bir muhtar, 'Bizi iyi ki Endülüs'e gönderdiniz' dedi; 'Hayırdır' dedim, bana, 'Başkanım ben yeniden doğdum' dedi".

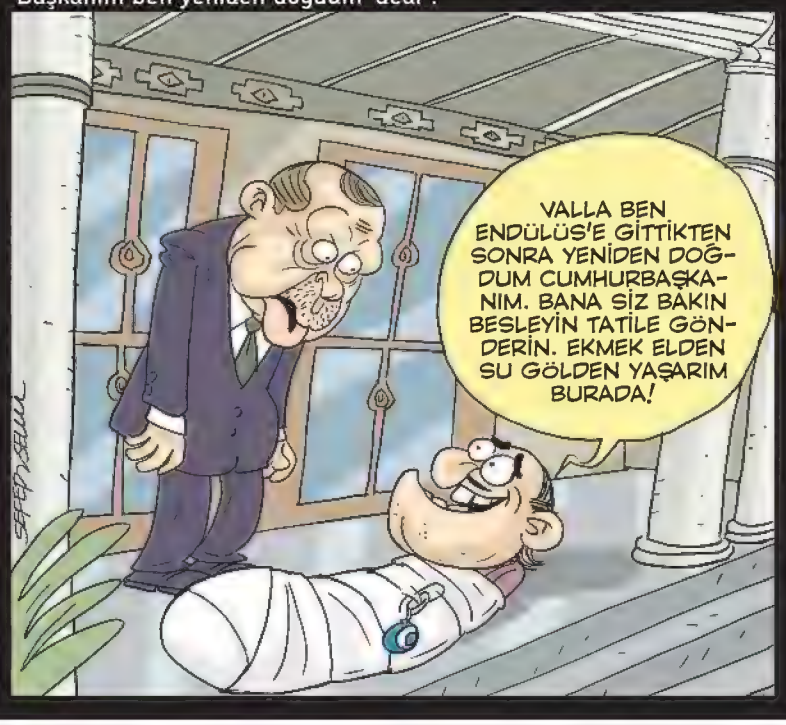

Çorum'da yüzde 84 görme özürlü Zafer İlhan isimili vatandaş polis tarafından cadde ortasında darp edildi.

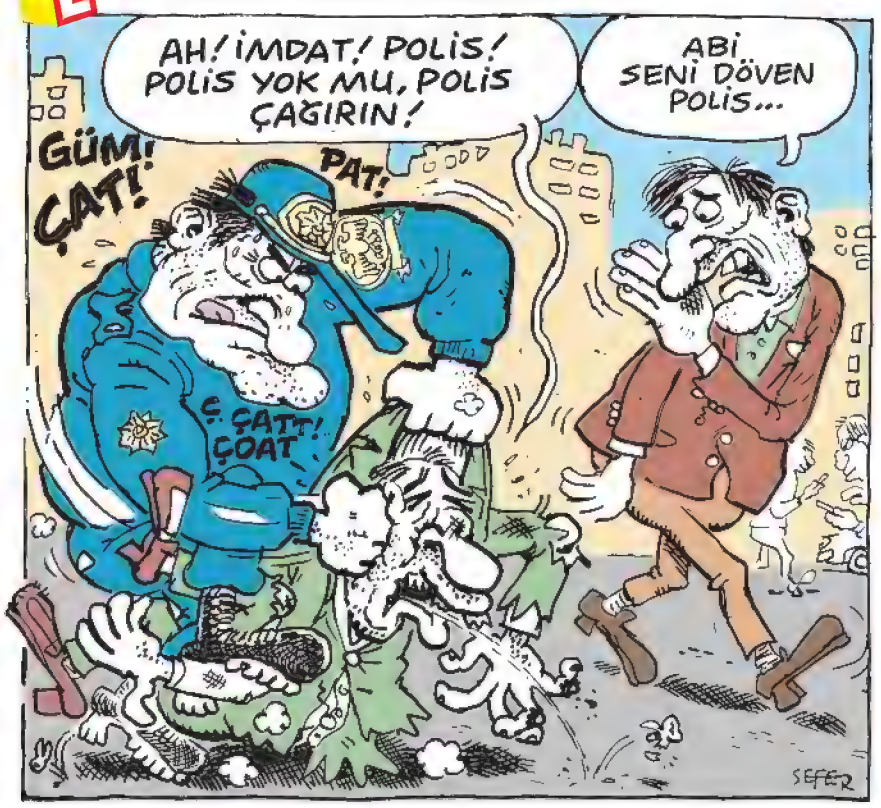

Behiç Pek

Batı Esad'ı uyardı!

ABD, Suriye'ye attığı füzelere "Kızılderili Baltası" adını verdi!.

MUHTARLARA AMSTERDAM'I GEZDİRMEZ Mİ OLAYDIM?

Bu satırları biri okursa bittim. Ama, yazmasam da olmaz, depresyona girerim, hatta bipolar bile olabilirim geçen gün yaşadıklarımı kaydetmezsem. Ha, ben kim miyim? Adım Cem. Amsterdam'da on yıldır, İngilizce, Fransızca, Almanca ve haliyle Hollandaca-Felemenkçe turist rehberliği yapıyorum. Tabii ki Türkçe ana dilim. Peki, ne mi oldu? Başından başlayayım o zaman.

Her şey, özellikle Türkiye'den gelenlere Amsterdam'ı gezdiren bir rehber arkadaşım Hamid'den gelen telefonla başladı. Açtım hemen, ama sesi bir tuhaf, öbür taraftan geliyor gibi.

"Hamid, sen misin?" diye sordum.

Derinden gelen bezgin, bıkkın, yıkkın bir sesle, "Evet," dedi, "Çok hastayım. Beni daha fazla yorma da, dinle: Türkiye'den 50 muhtar geliyor. Amsterdam'daki bir camide, sonradan Müslüman olan Hollandalı bir grafikerin çizdiği 'La İlahe İllallah' hattı varmış, bu yapıta bakacaklarmış. Şehri de gezmek isterlermiş. Ben onlara rehberlik yapacaktım ama halim yok, senden başka kimseye de güvenemiyorum, ihale senin anlayacağın..."

"..."

"Cem, orada mısın?"

"Düşünüyorum. Bu gezi, muhtarların Granada'daki El Hamra Sarayı'nda bulunan 'La Galibe İllallah' yazısını görmeleri için düzenlenen tur gibi bir şey mi?"

"Aslansın! Aynısı! Hadi beni kahretme de, kabul et!"

"Bir mantı borcun var," dedim, lafım daha bitmeden, "Seni mantıya boğarım merak etme," dedi, "Yarın sabah saat yedide merkezdeki İbis Oteli'ne gidiyorsun," diyerek telefonu kapattı. Son sözleri buydu.

Otele yaklaştığımda, kapının önünde sigara içmekte olan oldukça kalabalık bir yerli ve milli görüntüyle karşılaştım. Onlardı. Kim olduğumu söyleyince, "Muhammed Bey," falan dediler, benim Mehmet diye tanıdığım ve Hollanda'daki Türkiye kökenlilerin bulundukları ülkeye entegre olmamaları, yerli ve milli kalmaları için her türlü çabayı harcamasıyla bilinen, çok düşük seviyede Felemenkçe konuşabildiğine yeterince tanık olduğum kişi gülerek bana doğru geldi. Selam sabah, muhtarlar dün gece gelmişler, ayaklarının tozuyla o camiye gitmişler, "La İlahe İllallah (Tanrı Uludur) hattını görmüşler. "Başka nereleri görmek isterler, bir liste hazırladım, hatta bazılarında ön rezervasyon bile yaptırdım," dedim, "Anne Frank Evi, Van Gogh Müzesi, Rijksmuseum Amsterdam, Dam, Rembrandt Evi, Madame Tussaud Müzesi, Heineken Experience-"

"Heineken- neydi, bira mıydı?" diye sordu.

"Evet, ama interaktif bir deneyim, bira içiliyor," diye yanıtladım.

"Farketmez, orası olabilir. Ama önce kahvaltı etmeleri lazım. Engiliş birekfast istiyorlar," dedi.

"O dediğinde domuz pastırması ve sosisi var ama," şeklinde itiraz ettim ama, koluma girerek,

"Onlar hallederler, sen bizi öyle bir yere götür, büyük bir mekan olsun," dedi.

Götürdüm tabii ki. Muhtarlar yerleştiler, servis görevlileriyle öyle de güzel anlaşıyorlar ki, hayran kaldım. Bu arada, eski Mehmet yeni Muhammed, kolumu bir türlü bırakmıyor, çekti bir kenara, "Bu yapay zeka işine sen ne diyorsun?" diye sordu. Bildiklerimi anlatmaya başladım ayıp olmasın diye falan, konu uzadı, arada muhtarlara bakıyorum ne alemdeler diye ama, Muhammed sürekli görüşümü engelliyor, "Ha, öyle mi, nasıl yani?" gibisine, konuya derinlemesine 'giriş' yapmış olduğunu gösteren sorular soruyor.

Kahvaltı bitip kapının önünde sigaralar tellendirildiğinde, Muhammed'e, "Ne yapalım, önce Anne Frank Evi'ne mi gidelim, Rijksmuseum'a mı?" diye sordum.

"Sen bırak şimdi onları, bu güzel havada şöyle rahatça oturup, geleni geçeni seyrederken çay kahve içilebilecek bir yer var mı bildiğin, hatta yakınında bir de kofişap varsa iyi olur," dedi.

"Coffee Shop mu? Oralarda cıgara satıyorlar biliyorsun!" diye sesimi yükseltmişim, "Alçak sesle konuşsana, hadi, götür bizi öyle meydan gibi bir yere," dedi.

Götürdüm. Muhammed yakamı bırakmıyor, çekti bir kenara beni yine, "Bu Trump davası nedir sence, adam savaş mavaş çıkaracak mı?" diye sordu. Benim

Akp'li Bekir Bozdağ Chp'nin OHAL'e karşı yaptığ oturuma eylemine "oturma zamanı değil, ayağa kalksınlar. Ak Parti'yi örnek alsınlar" diye tepki gösterdi.

SEFER SELVİ

Seyir halindeki yolcu dolu halk otobüsünde şoföre silah çeken kişi polis çıktı.

Tutuklu avukat Şükriye Erden'in gazeteci Gökçer Tahincioğlu'na gönderdiği mektubun tamamı cezaevi yönetimi tarafından sansürlendi.

Eskişehir'de çocuk istismarına karşı başlatılmak istenen imza kampanyasına valilik OHAL gerekçesiyle izin verilmedi.

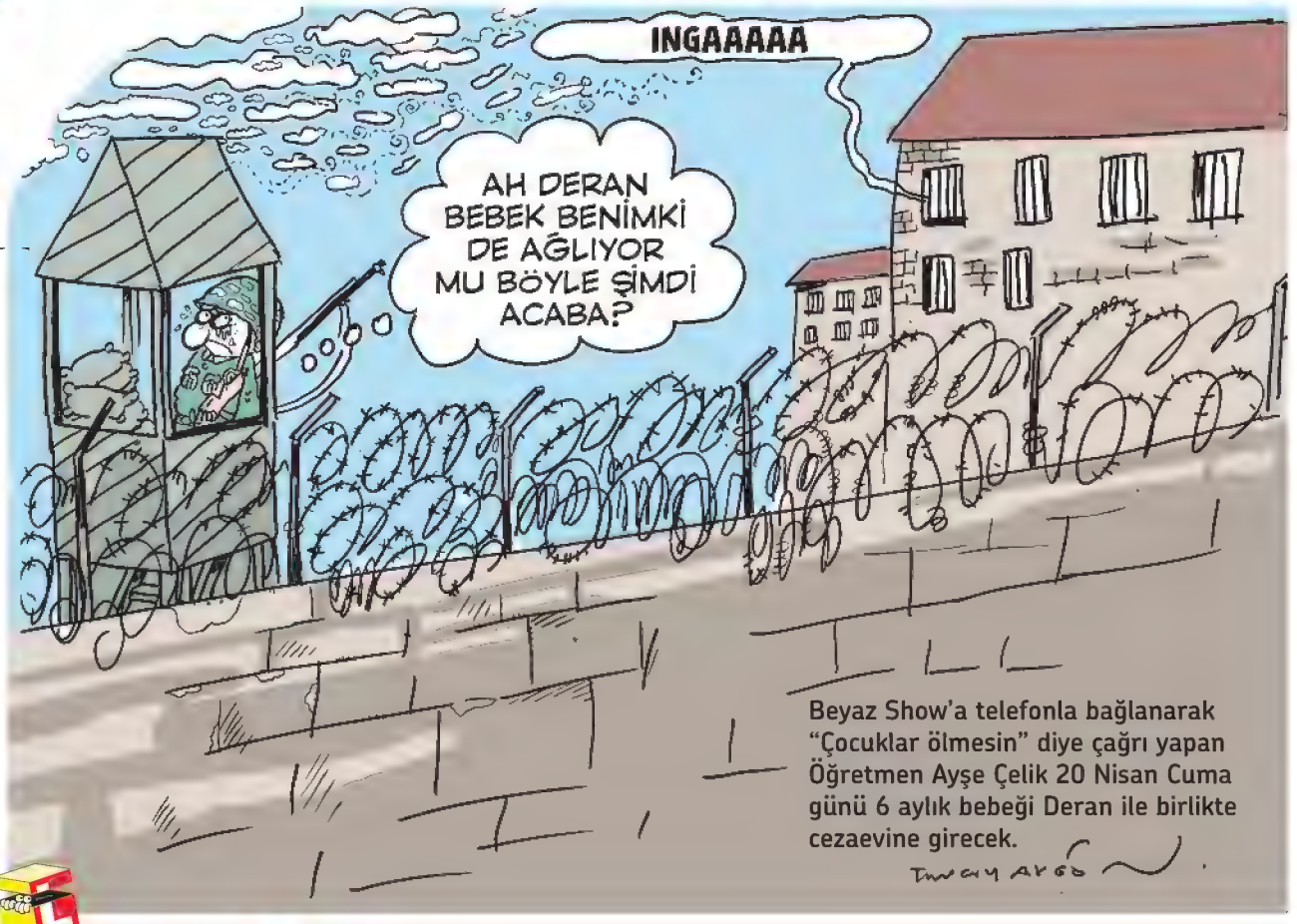

Beyaz Show'a telefonla bağlanarak "Çocuklar ölmesin" diye çağrı yapan Öğretmen Ayşe Çelik 20 Nisan Cuma günü 6 aylık bebeği Deran ile birlikte cezaevine girecek.

merak ettiğim konuları... Alçak Hamid! Kısık sesiyle o söylemiş benim ilgilendiğim konuları bu Muhammed'e! Ayının kırk hikayesi varmış muhabbetine, başladım konuşmaya, o da arada, ya da muhtarlara bakmak için her başımı çevirdiğimde, "Vay be, hay anasını, alçak herifler, namussuz bunlar," gibisine efektler yapıyor.

Ben kendimce bilimsel siyasi toplumsal gevezelikler yaparken bir baktım hava iyice kararmış, "Müze falan yalan oldu Muhammed," dedim, "Önerin ne?"

"Ya, hani o kırmızı fenerli, bayanların vitrinlerde, pencerelerde oturduğu semt var ya, oraya bir gidelim mi?" dedi. Öneriden çok bir emirdi, benim de böylesi emirlere karşı çıkıp da geleceğimi tehlikeye atmaya, hele de malum koşullardan sonra, hiç mi hiç niyetim yoktu.

"Olur," dedim ve heyeti muazzamayı, oraya götürdüm. Ancak, bu kez, Muhammed'in, muhtarlar alemlere daldığı sırada beni meşgul etmek için konu açmasını beklememeye kesin kararlıydım. Ona, deizm hakkındaki ilmi ve samimi görüşlerini soracaktım. Öyle ya, benim de, biraz olsun eğlenmeye hakkım yok muydu?

Bu arada, Hamid'in bana ısmarlayacağını söz verdiği mantıların ne yapılacağı üzerine görüşlerim kesinlik kazanmak üzereydi.

Selim Yalçıner

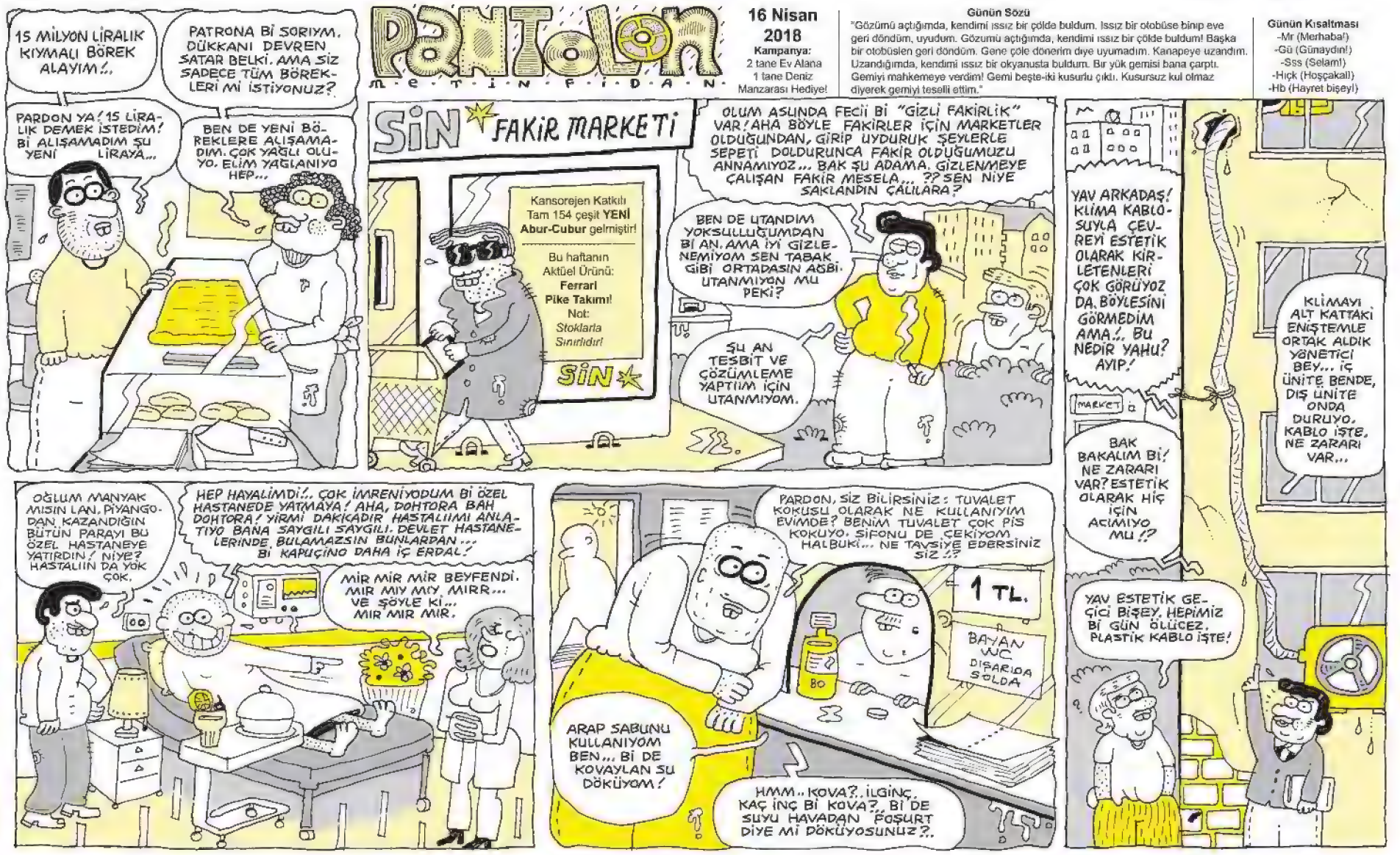

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ
keskin cırmak
YÖNETEN: YATTARA VALLİ

BAKALİM BAYAZ PERDEDE BU HAFTA NERER VAR.

Beyas bir tül perdenin karşışına oturup 6 sahat boyunça ve gözüne bile kırtmadan beyas perdeye bakan kedi arkataşımıs Mestan Kabaran'la haftanın bayas perdelerini konoştuk: "Mastan Bey, nasır bu haftanın perdeleri?" "İnsanrar iki bücük sahat boyunça beyas perdeye bakayor da bis altı sahat bakınça mı tohaf olayor?" "İnsanrarın baktıhı perdede bişiy bişiy oynayor va kıpırdayor." "Benim baktıhım perde de iki bücük sahatte bir kıpırdayor. Evde bir kapi falan açınça acızık oynayor." "Heyeçanlı mi bağri?" "Çok heyeçanlanıyorum. Yürüyeyim ahzıma geleyor." "Okuyuçurarımisa hanki perdereri tavsiye etersinis?" "Salon perdesi daha heyeçanlı olayor. Yatak odararın perdereri romantit, öbürsü perderer molodıran türünde veya mecera komodisi votvil bahzen perdeye sinek konayor. İnanırmaz haksıyom olayor."

EVE GİRİNEN HIRSISI FARKETİNÇE POLİZ ONA ÖDÜRLENDİRİNDİRDİ

Yaşadıhı eve girinen hırsısı farketerek sahipini va onun evini kurtaran Sarmanhan Tekirman adlı kedi vatantaşımıs, oray yeline çok sonra gelen porisler tarafından başı okşararak va sırtı da onun sivaslanarak teprik edilmiştiydi. Sarmanhan Tekirman bakın nerer söledimiştirdi: "Tohuklu mamamı bitirditten sonra rastığıma yatıp uyumuya çekildim. Bir ara uyandıhımda odada hiç bir eşa, masa veyaha halı ve yoktu. Bomboştu. Uyumuha devam ettim." "Na katar deyişik." "Yirmi sahat sonra bir çıvlık duydum. Sonra yine gine uyudum." "Baravo." "Otuzbeş sahat geçince bidağa uyandım. Porizler vardı." "Ne deyordularmış?" "Hırsıs girmiş deyordumuştular. Onrar öle söleyince hırsıs girdihini farkettim." "Porisler sise K-10 poris kedisiliyi teklif ettimiler K-9 poriz köpekliyi gibi?" "Bilmeyorum, uyumuşum."

BARAVO! SAHİPİNİ EYİTTİ! HER ŞEYİ ÖĞRETTİMİŞTİ ONU!

Sokakta bulduhu sahipini ve sahipinin evini sahiplenerek onlara sıçak bir yova sahipi olan Mırılcan Mırıldaroğulları adlı kedi vatantaşımıs olmas denineli başardi, evcirleşmes deninel sahipini eyitti. Kendisile bakının bir ropertaş yaptik: "Marebe Sayin Mırıldaroğulları. Bise süreçi anlatar misiniz rütven?" "Sokakta rastladıhım sahipimi sahiplendihimde pet şok kedi arkataşım...." "Afadarsinis, pet şop mu didinis?" "Hayır. Pet şok dedim. Yani bir şok kimse bene didi ki, insan kimse evcirreşmes didi. Onlar vahşidir didi. Tepme ater, taş ater, başine iş alarsın didiler." "Halbusi sis insan bir kimseyi evcirmeşmeyi başardinis. Baravo." "Onu yapacahı şeleri örettim. Örneyin o koltuttan kalk ben yatıcahım, örneyin git bene tahuklu mama al, örneyin git bene kum al. Örneyin, kapiyi aç sokaha çıkıcahım vs gibi ve diyer vs'ler. "Baravo. Bunlari yaptıhında ödüllendireyorsun mu sunuz sahipinisi?" "Ödüllendireyorum. Öff çok fene koktu deyor. Birkaç damla ödürlendireyorum. Fasla dehil."

KEDİRERİ GÜRMEKTEN KIRDIRILIP GEÇİTTİREYOR!

Aslen Van'lı olan kedi vatantaşımıs Pofuduk Dönerkulak adlı van kedisi vatantaşımısın sahne başarisi bütün kedirere cırmak ısırtayor. Arkatamışımısa mükrofan uzattik: "Sayin Pofuduk Bay bey, bise sanat yolculuhunusu özetreyebiler misinis?" "Esasen Van'lıyım va bundan goror duyayorum va neden ben de sahnaya çıkmıyım didim." "Sahnaye mi çıkayorsunuzdur?" "Bileyorsunus sıtantap yapayorlar. Van man şohv yapayorlar." "Sis de bundan esirlendinis anladıhım kederiyle." "Aynen. Ben de Van Mav Şov yabmıha karar verdim."

"Van mav şov, Vanlı olduhunus için." "Kedi vityolarına çıkıp mav edeyorum." "Şovunusta kulandıyınız esbirilerden bir kukle riça etses." "Tabihi. Kedirer köpekrerden kaçınca neden ahaça çıkar?" "Köpekrer ahaçı görümce toalete geldim sanır, kediyi unutar da ondan ihi ihi ihi ihi... Ahacın dipine şor yapar." "Ay gülmetten artıma edicehim." "Ben ettim bile... Van mav şor oldu..." "Ahahay ihihiyyy!"

BEŞ AŞAMA

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

BİR TEORİYE GÖRE DERDİN BEŞ AŞAMASI VARMIŞ: İNKAR, KIZGINLIK, PAZARLIK, DEPRESYON VE KABULLENME (KÜBLER-ROSS MODELİ)

BİTTİ

Güneri İçoğlu

TEZ ANTİTEZ

TV'de seyrettiğim eski bir Zeki Müren filminde aşk konusunda söylenen şu sözlere dikkatinizi çekerim: **"Aşkta ölçü olur mu? Ölçü olsa aşk güzel olur mu?**

Antik çağın meşhur Yedi Bilgesi'nden biri olan Protagoras ise **"İnsan her şeyin ölçüsüdür"** derken bilemedi demekki insanın aşk kavramında ölçüyü tutturamadığını...

Direk Dalan Adamlar

Kızkardeşim Raziye birgün sakin sakin evde otururken cep telefonu çalmış. Açar açmaz alo bile diyemeden karşısındaki adam hiddetle bağırarak, **"Kardeşiiim çekermisin şu arabanıı, park yerinden çıkamıyoooz!..."** diye acayip bir tonda böyle demiş. Kardeşim de kulağında telefon bir an panikleyerek arabası olmadığı halde çekmek için dışarı gitmeye yönelmiş ki, tam kapıdan çıkarken 'arabasının olmadığını, dolayısıyla da hiçbir yere park etmediğini' hatırlayıp adama, **"Siz nereden arıyorsunuz beyefendi?."** demiş... Adam da **"Konya'dan arıyorum!..."** deyince, kızkardeşim iyice hayrete gark olup **"Abicim sen naaptın, burası İstanbul, ben İstanbul'da oturuyorum, üstelik benim arabam da yok..."** demiş şaşkınlıkla. Konya'dan arayan adam ise, **"Ee bana bu numarayı verdiler, neyse inşallah birgün arabanız olur ablacım, hadi eyi günneeer..."** diyerek telefonu kapatmış...

Hakikaten çok acayip bir hikaye bu... Gerçek olmasaydı daha çok şaşırırdım nasıl bir sitkom kurgusu bu diye ama maalesef bire bir gerçek bu konuşmalar... Yahu insan telefonu açınca bir 'alo' der, 'kimle görüşüyorum, orası neresi' der, böyle paldır küldür Konya'dan İstanbul'a arabanı çek diye bağırılır mı?...

İşte bu hikayedeki bahis konusu örnekleme **direk dalan adamları** bize net ve sarih anlatıyor... Bu adamlar, **ne, neden, nerede, nasıl, ne zaman** ve **kim** sorularını hayatlarının tek bir anına dahi yansıtmazlar. Yani **beş ne, bir ka** ile değil **hiç ne, sıfır ka** ile olaylara dalarlar. İşin tuhafı çıkan yanlışlıklardan ve beklenmedik sonuçlardan hiç mi hiç pişmanlık duymazlar. Sonuç ve kişiler yanlış da olsa karşılarına çıkanların bir şekilde sorumlu olduğuna inanırlar... Fevriyatın doruklarını mesken edinmişlerdir. Bu atarlı davranışları iş dünyasında da istikrarlı durmalarına imkan vermez. İşe ve yatırımlara da her şeye daldıkları gibi direk dalarlar. İflas ettiklerini de bir türlü kabullenemeyip sorumlu arayışıyla önüne gelen dalarlar... Sakin bir yaşam bunların fersah fersah uzağındadır. Bu yüzden bir tek emekli olup sahil beldesinde yaşama planlarına direk dalmazlar...

Eski zamanlarda mahallelerde, **"Yetişin Osman Abi'yi dövüyolar"** şeklinde kahveden adam çağırmaya gidildiğinde en ön safta işte bu direk dalan adamlar atılırdı ve genellikle yanlış adamları döverlerdi. Araya mahalle büyüklerinin girmesiyle müzakere sürecine gidilip olaylar güçlükle yatıştırılırdı...

İdol Adamları

Bir çok çeşit hayranlık gördüm, duydum fakat otomobillerdeki emniyet kemerine hayran birini ilk kez iştiyorum. Hayır, insanları kazalarda mümkün mertebe koruyor diye hayranlık duyduğunu sanmayın sakın. Adam emniyet kemeri sürekli kadınların göğüslerinin arasından geçiyor diye tahrik oluyormuş. Bir araçta emniyet kemeri olmak kimbilir ne muazzam bir şeydir diyerek kemere saygı duyup imreniyormuş...

Fiyat Menü Adamları

Yedikleri yemeği ballandıra ballandıra tüm fiyat detaylarıyla anlatan adamları mercek altına almak gerekir... Neredeyse başka muhabbetleri yoktur, adeta sadece anlatmak için yemek yerler ve şölen duygusuyla destansı anlatırlar yediklerini, **"Abi birer büyük boy çupra, beş çeşit meze, ortaya salata, na bööle ama kayık gibi, düşün abi 4 kişiyiz, 180 lira, bişey diil abi, hiç bişey diil, harikaydı!..."** şeklindeki anlatımları Homeros'un İlyada'sındaki betimlemeleri aratmaz. Nedense hep süper mekanlarda yemişlerdir ve hesap cüzi miktarda gelmiştir. Şunun fiyatı şudur, bunun fiyatı budur diye jenerik akarken baş aktör genellikle hep **ortaya salatadır**. Sanki ortaya salata vakur ve asil duruşuyla ortaya çıkıp bir anda fiyatı indirivermiştir. Maruldan yeşil peleriniyle ve kayık tabaktan kaykayıyla zor durumlarda hızla masaya uçan bir süper kahramandır ortaya salata...

Fiyat menü adamları, yediğin içtiğin senin olsun gördüklerini anlat deyiminden hazzetmezler. Zira tüm gördükleri daimi surette masa, yemek ve gelen cazip hesaptır... Knidos antik harabeleri, mavi yolculuğun eşsiz koyları da neymiş, **"ezmeyle haydari şu kadar, şakşuka bu kadar, tepeleme kuzu şiş, bi ufak, ortaya na şööole salata, 5 kişi 150 kaat, hiç bişey abi ne diyosun!..."** Sosyal medya paylaşımları da bu şekilde tam gaz akar görselleriyle...

Bu arada yediklerini ucuz fırsat menüsü gibi anlatacakları için sonradan anlatım bozulmasın diye masada çok dikkatli davranırlar. Ekstra gelen suyun **ph** değeri, hatta hidrojen atomları bile dengeyi bozabilir...

Bu fiyat menü adamlarıyla, her yediğinin kalori hesabını yapanlar arasında eşdeğer bir bağ kuruyorum nedense...

bahadirboysal@mynet.com

bencīl boysal

& TUMER GEBAN'LI, VACİP'Lİ GECELER

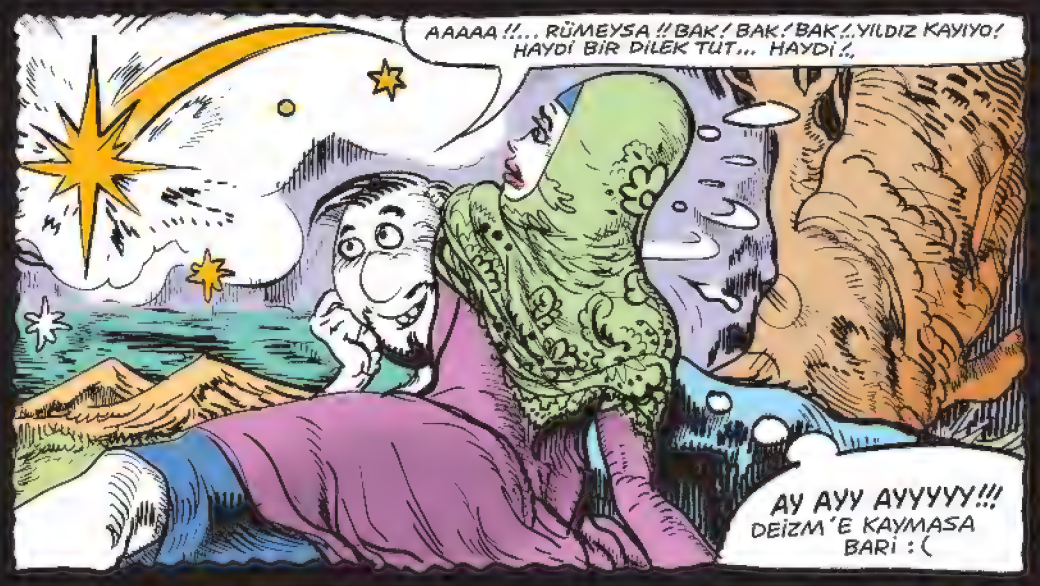

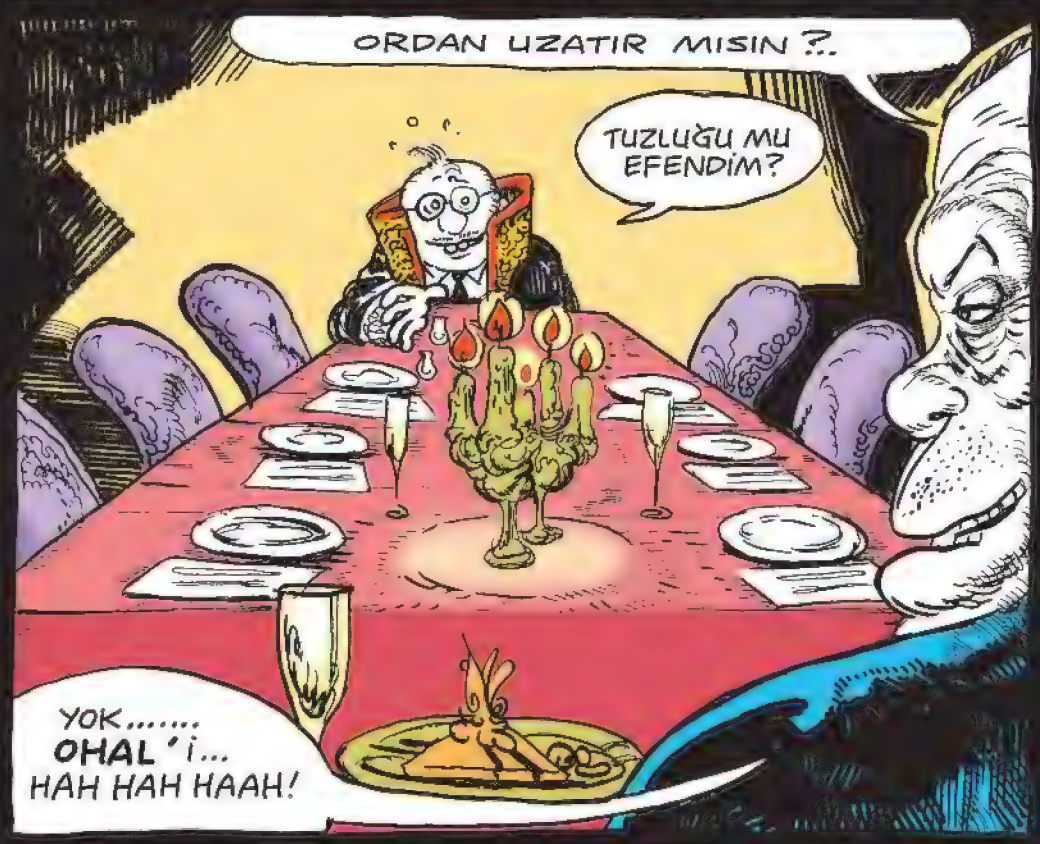

Feyhan — Bayır Gülü

Betoner Söbü

Atilla Atalay

"İnternete ehliyyet ile girilsin, sınavı kazanan vesikasını alıp klavye başında vaziğfesine başlasın" şeklindeki fikri duymuşsunuzdur. İnternet sınavları da dahil, her türlü sınava kazanma garantisiyle hazırlarım. Nitelikli okul, taşeron seçmece, memur almaca, davulcu kadrosu, nerede sınav var ise nerede ilm ve fen soruluyorsa, akıl, kabiliyyet ve liyâkat ölçülüyorsa orada ben varım: Adım Betoner, soyadım Söbü. Özel ders ve test alimiyim, çalınamaz sınıf bankam, özel eytim systemim (Hodrek Eytim Systemi), cadde üstü ve muasır medeniyyet seviyesinin az ilerisindeki tükkanlarım ile hizmetinizdeyim.

Ayrıyetten, inşaat yap satı ile beraber damızlık beton yetiştirme işindeyim ve hususi nedenlerle sincap denilen hayvandan af buyrun tiskiniyorum. (Pij)

Birazdan her hafta olduğu gibi bu haftada bazı deyerlerim ve ilmî esaslara göre özel olarak hazırladığım test sualleri ile eğlendirerek öğretmeyi amaçlıyan ilmî bulmacalarla devam edeceğiz. Dikkatle okuyup tekrar tekrar çözünüz. Bu sayede ilm ve fen ile dünyaya nizam verecek hatta fezâda dahi faaliyet gösterecek genç dimağlara kapı aralamış olacağız. "Fezâ" diyorum. "Baktın Mars hoş degil, jüpiteri dolaş da gel" diyorum... Diriyim.

CEVABI "E" OLAN SUALLER TESTİ

1) Hücrelerimize oksijen taşıyan oluşum aşağıdakilerden hangisidir?
a) Oksijen yanlısı milisler
b) Kahr-ül Karbondiyoksid savaşçıları
c) Bir grub sinirli genç
d) Al oksiyye
e) Alyuvarlar

2) Bir üçgenin iç açıları toplamı hangisidir?
a) Mutluluk vericidir
b) Beşten büyüktür
c) Buna millet karar verir
d) 10.000 dolara yükselmiştir
e) 180 derecedir

3) "Ormanlar Kralı" olarak bilinen varlık aşağıdakilerden hangisidir?
a) Sincabı kim bertaraf ederse odur
b) Dostum Faik Abi ve adamları
c) Elli yıllığına orman kiralayan şahıs ya da şahıslar
d) Ayı- Deve- Armadillo Cephesi (Mutabakat Koalisyonu)
e) Arslan

4) Termodinamiğin ikinci yasası nedir?
a) 22 den sonra alkollu bileşik satılamaz
b) Beynimizde loblar vardır
c) Halat mahalline girmek yasak ve tehlikelidir
d) Akrabanın akrabaya ettiğini akrep etmez
e) Enerjinin ve kütlenin olduğu her yerde entropi (düzensizlik) mevcuttur ve sürekli olarak evrenin toplam entropisi artar.

İLMÎ BULMACA BULDURMACA

* Kupon arazim var derya denizden, kuş konmuş üstüne demirden
CEVAP: Uçak gemisi

* Kıt'a dan kıt'ayı minare uçurdum, ne sorduysam bildi de şaşırdım
CEVAP: Akıllı füze

* Fina fina fintor, hop leyli zarbador?
CEVAP: Istratejik derinlik

* Göklerde beyaz sinsi, buna bel bağlıyor kimisi
CEVAP: Güvercin

* Kırlarda kahverengi sinsi, pijlikte yoktur bunun gibisi
CEVAP: Sincab (Mendebur, haşarat, pij kerre pij, fındık ve mes'e palamudu hırsızı iblis!)

Evet gençler, doyduk mu ilme fenne... Bu haftalık da bu kadar. Kaybolan şuurdan müessesemiz sorumlu değildir. Deliren talebe veliisine aittir.

toka

NURGÜL KAAN

Mahmurluk insana has bir durum zaar. Bahar geldi, ağaçlar uyandı. Bi türlü kış gelemedi, tam anlamıyla kış olamadı diye ne kadar da geç dalmışlardı uykuya halbuse. Uykularını alamadılar, iyice bi dinlenemediler daha. Ama nasıl da hiç aksatmadan baharı tam zamanında karşılıyorlar ama? Hiç 'beş dakka daha uyuyum' falan demeden, mırın kırın etmeden ama. Gözlerinde, budaklarında zerre kadar uyku mahmurluğu yok, tam da zamanında açıyorlar çiçeklerini. Oh misss..

Bir belediye başkanı düşün, her gün saatlerce kendini yalıyor. Mesai saatleri dahilinde hiç utanmadan uyuyor. Kağıt buruşturup atıyosun, fıtıdı fıtıdı kağıt topağıyla uzun uzun oynuyor. Önüne pet şişe kapağı atıyosun, koşa seyirte onu kovalıyor. İp gösteriyorsun, 'amman yarabbi, bu ne güzel şey' diye aklı çıkıyor, onunla da oynuyor. Yorulunca, 'lâzım olur bu yine, sonra tekrar oynarım' diye oyuncağını makam koltuğunun veya halının altına saklıyor. Sinek veya kuş görünce, ekeke ekekeke diye çenesini titretip, kıçını sağa sola sallayarak uçarcaya atlıyor. Koskoca belediye başkanı kuma sıçıyor. Çayıra gidip, üç saat kıpırdaman, sabırla tarla faresinin deliğinden çıkmasını bekliyor. 'Geh pisi pisi' diyosun, kucağına gelip torlaya torlaya uykuya daliyor. Belediye başkanının gıdısını okşayarak uyutuyorsun. Ve bütün bu yoğun mesai karşılığında maaşını kuru mama olarak alıyor. Zaman zaman da yaş mama verirsen tamamdır, çok memnun oluyor. Başka da hiç bir şey istemiyor. Alaska'da bir belediye başkanının olayı buydu a dostlar. Çünkü kediydi. 'Stubbs' adındaki bu cico, 20 yıl belediye başkanlığı yaptı Alaska'da.

Gün gelip de *tornet* nedir bilmeyen çocuklar olacağını söyleselerdi, hayatta da inanmazdım. Ama 'tornet' kelimesini hiç duymamış bebeler var. Oysa tornet, bir çocuğun özgürlüğe ilk yaklaşışıdır. Öyle araba reklâmlarındaki gibi yalandan özgürlük gibi değil hem. Yıllarca borçlan, yesir gibi taksit ödemeye debelen, sürekli benzin parası için çalış, la bi git, kandırıkçı, öyle özgürlük mü olurmuş. Bir yerden bir kaç parça tahta bulursun, dört tane de rulman (biliya, biliye), eski ayakkabının tabanından da fren yaparsın, odur özgürlük. Tornet kelimesini duymamış çocuklar var. Ve çok şükür o kadar da şey bi yer değil dünya, kendi tornetini kendisi yapan çocuklar da hâlâ var.

Dünyayı güzelleştirebilecek ayrıntılar: Ben belediye olsam, hemen yetişkinler için çocuk parkı yaparım. Neden çocuklar mis gibi çocuk parklarında oyun oynayabiliyorken, yetişkinler bi çuval para bayılmakla gidilen veya aidatı ödense de gidilmeyen kapalı yerlerdeki fitnes mitnes şeylerine gitmek zorunda? Yetişkinler için de çocuk parkı yapılsa, çok güzel olmaz mı? Hep çocuklar oyun oynuyor çocuk parklarında zalım gibi, yetişkinler için çocuk parkı neden yok? Oysa yetişkin dediğin de neticede çocuk irisi, o da oynamak istiyor ki. İstemiyor mu? Olsa gitmez misin oynamaya? Salıncağa binsen, çotaa diye kırılır, sonra vay efendim eşek kadar herifsin, koskocaman kadınsın, vay efendim sen nasıl.. Açık havada salıncak sallanmak, tahteravalliye binmek yetişkinlere neden yasak? Yüz kiloyu taşıyabilen zincirleri olan salıncaklar, ikiyüz kiloya bana mısın demeyecek tahteravalliler olsa, yeminle ki bi yığın yetişkin gider oynamaya. Madem ki çağın hastalıklarından biri de obezite, yetişkin parkı yapılsın, neşeyle, eğlenerek erisin dötçağızları insanların. Parklardaki uyduruk fitnes aletlerini demiyorum, onlar çünkü yine iş gibi. İşe gidiyomuşsun gibi onlarda bir şeyler yapmaya çırpınmak. Çalışmak gibi bi şeyler hep onlar neticede. Oyun gibi değil. Eğlencesi yok. Yetişkinlere de çocuk parkı yapılsın.. hemen üç katı daha güzel olur dünya. Belki beş bile.

Şimdi trapezcilerle ilgili bi şey anlatçam ama turfanda olur diye de demek istemiyorum aslında, hiç sevmiyorum çünkü turfanda. Karpuzun zamanı gelmedi henüz, daha var hele. Az bi sabırlı ol hele moruk. İki dakka bi dur hele. Mevsimi gelmemiş meyveyi sebzeyi yimeyek, doğanın dengeleriyle oynamayak, canını sıkmayak diye hep ben ondan diyorum. Doğanın da bi canı var, ona da yazık. Yoksa neden diyim. Hayır, mevsimi gelsin, o zaman al, ye tabii, alma demiyorum. Ama zamanında al. Yoksa alma, hiç bi zaman da yeme demiyorum. Neden diyim? Ama mevsimi gelmeden şu da olsun bu da olsun diye, doğa da sonuçta bir can, sömürmeye, kanırtmaya, kırbaçlamaya gerek yok. Vallaha ben çok üzülüyorum bu kışın bi çilek almalar, yazın ortasında bi kereviz pişirmeler falan, hep sinirime dokanıyor bu gamsızlık. Kışın çilek gördüğüm ev ahalisinden sakınırım. Ne biçim bi yere geldim ben diye, hemen bi bahane uydurup ordan gitmeye bakarım. Ben mesela şimdi heyecanla domatesi bekliyorum. Bütün kış gözüm yollarda, perdeyi aralayıp aralayıp 'nerde kaldı bu ayol' diye merakla domates yolu gözlüyorum. Sanki ben domates sevmiyor muyum? Çok seviyorum, ama alıp da bir tane olsun domates yiyiyor muyum? Asla. Mayıs gelsin, o zaman domates.. domatesss.. eee.. domateeees.. diyor, esas söylemek istediğim şeyi al işte bi güzel unutarak ben şimdi.. trapezci ile ilgili ne diycektim ki ben esas?.. bu turfanda konusu hep böyle canımı sıkıyor.. unuttum ne diyceğimi işte..

İpek özsüslü

TERELLİ

CAN BARSIAN

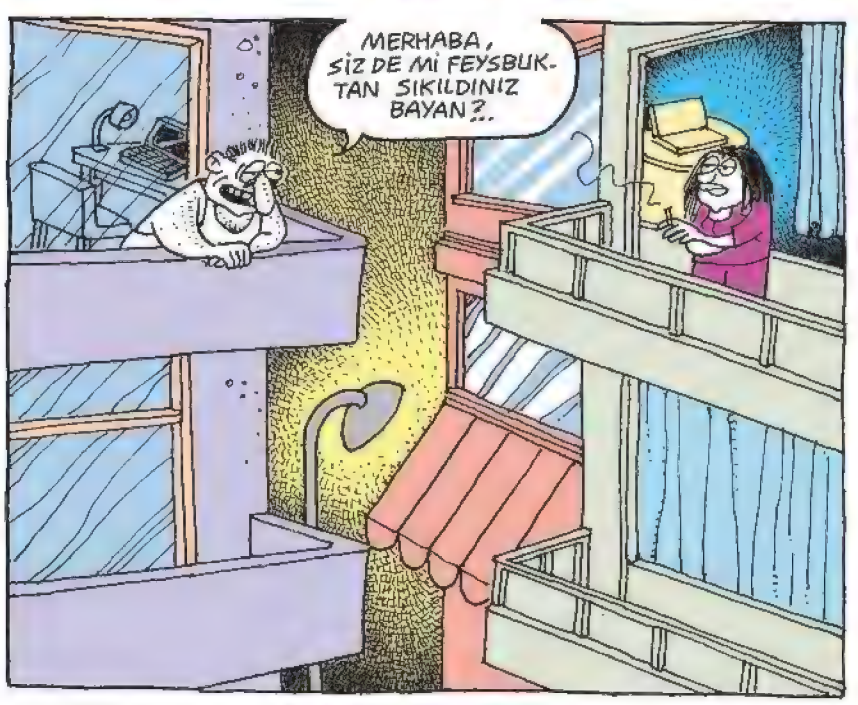

HAYDARİ

➥ Genç gerizekalılar rahatsız...
➥ ÜZÜCÜ DÜNYA SAVAŞI...
➥ Hiç bir yerin değmeden metro turnikesinden geçiyorsan, açlık sınırında yaşıyorsundur!
➥ ev değiştirirken iyi DÜŞÜN TAŞIN
➥ Büyük resimden önce büyük ressamları gör!
➥ Çiçekleri ve rakıları sulayın...
➥ Hayat çok kısa, Türk lirasının değerini bil!
➥ Emre Belözoğlu'na sarı kart gösteremiyorsan yeşil kart göster bari...
➥Başarılı geçen bir ameliyatla midemdeki haram lokmayı aldırdım.
➥ Daha önümüzde çok uzun saniyeler var...
➥ Beklentinin büyük olması mühim diil, işlevi möhiim...
➥ Doğum günümü kutlayın tamam da, doğmadığım günler ne olacak?..
➥ Henüz rakı bardakları buzlu ve puslu, fazla uzaklaşmış olamazlar!
➥ Cevabını bildiğin soruyu sorma!
➥ Sağa sola bakma, sola sağa bak!
➥ 'Gül döktüm yollarına'dan, 'süt döktüm yollarına'ya geldik...
➥ Sıradaki parçayı yıllar önce Mahsuni baba seslendirmişti; Amerika katil katil...
➥ Savaşa hayır diyemiyorsan bari "yav ayıp oluyor" falan de!
➥ Huzur İzlanda...
➥ İhale onlara, OHALe bizlere kaldı...
➥ Belediyenin yetki ile insanları evlendirmesi ve aynı belediyenin yetki ile evleri yıkması ne garip şey anne...
➥ Sıradaki parçayı İsmail Kahraman seslendiriyor; eşyalar toplanmış seninle birlikte/anılar saçılmış odaya her yere/sevdiğim o koku yok artık bu evde/sen kadınıım/kadınım...
➥ Füze akıllıysa, çocuğuma akıllı ol demeyecem artık!..
➥ Kültürlü futbolcu oyunu iki taraflı okur...

ARŞİV TADINDA BAYİİLERDE

ATÖLYE GEYİKLERİ

Erhan Candan

Usta capcanlı anlatımıyla hikayesine devam ediyordu! Çalınan arabasıyla, Şile'de gölde yüzerken suyun üstünde karşılaştığı bir dikiz aynası arasında nasıl bir bağlantı kuracak merak ediyordum...

Aynanın yanına yanaştığımda ayaklarımın sert ve keskin bir şeylere değdiğini farkettim...

Bulanık suda hiçbirşey görünmüyordu tabi ama bir arabanın üzerinde durduğumu anlamamak için deli olmak lazımdı... Hemen hızla geri yüzdüm...

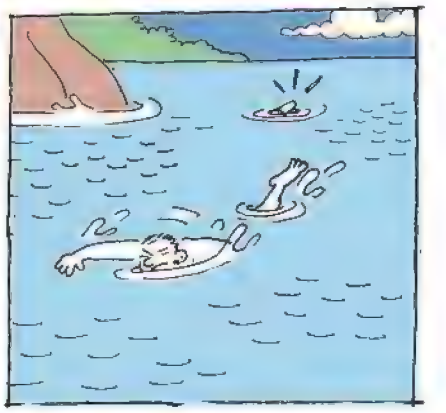

Getirdiğim deniz gözlüğüyle tekrar dalış yaptım aynı noktaya... Gördüğüm manzarayla ağzım açık kaldı...

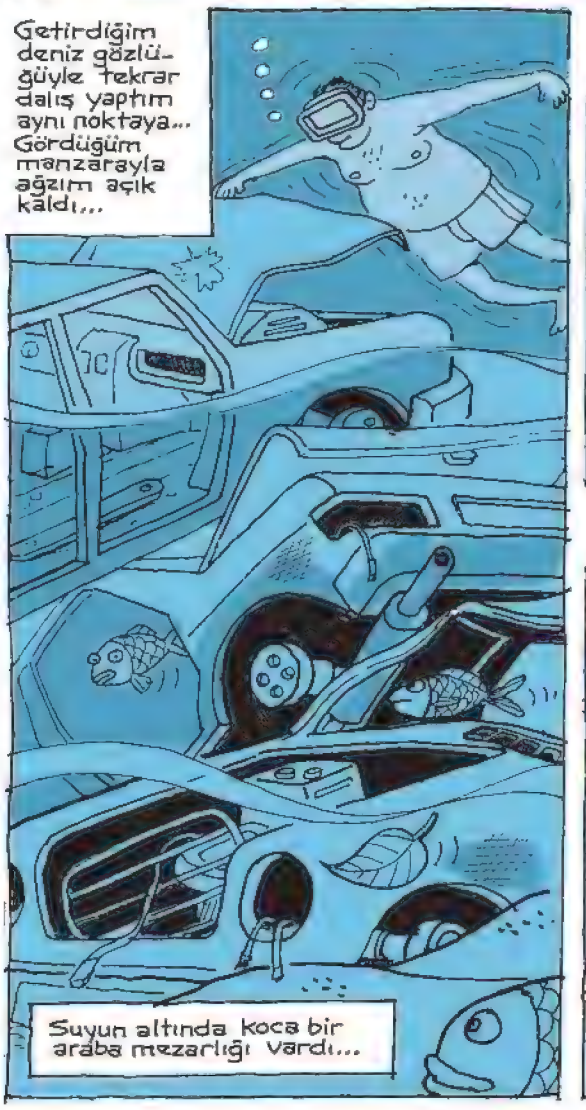

Bir sürü araba leşi, parçaları sökülmüş halde dipte öylece yatıyordu...

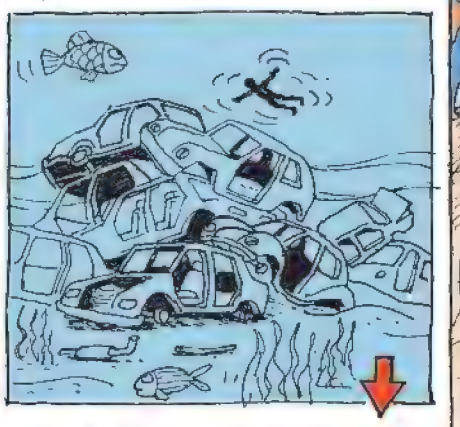

Hızlıca geri yüzdüm. Bizimkilere haber verdim.

Polis geldiğinde biraz daha aydınlandı olay...

BELKİ SÜRER BELKİ SÜRMEZ...

SİSTEMİN TARAFINDA OLMANIN DAYANILMAZ HAFİFLİĞİ!

kucorsakademi@gmail.com

'You Were Never Really Here' daha önce Filmekimi'nde son anda listeden çıkarılmıştı. İstanbul Film Festivali'nde görebildik. Üzerinde fazlaca konuşmaya değer bir film değilmiş. 'Leon', 'Cin City' 'İhtiyarlara Yer Yok' gibi filmler çekilmemiş olsaydı, belki de etkileyici bir film diyebilirdik. Ancak asıl ilginç tarafı yabancı bir filmin adı neden Türkçe'ye çevrilmez? Vizyona da aynı isimle girecekmiş. Yine İstanbul Film Festivali'nin en güzel filmlerinden olan 'The Rider' için de aynı sorun söz konusu.

...

Bu basit bir sorun gibi görülebilir ancak dil toplumlar için kimlik ve varoluş göstergesidir. Bir toplumun entelektüellerinin ne kadar özgün oldukları ve bulundukları toplumla bağlarının da işaretlerinden biridir. Hatta çalışkanlıklarının... Çünkü bir dilin etkinliğinin en önemli kanıtı bilim ve sanat alanlarında kullanılıyor oluşudur. 1933 yılında üniversite reformu sonrası, Nazi Almanya'sından kaçan bilim insanlarına Türkiye de kucak açmıştı. Atatürk'ün gelen hocalardan iki isteği vardır: Türkçe öğrenip dersleri Türkçe vermeleri ve alanları ile ilgili 5 yıl içerisinde Türkçe bir eser yazmaları. Vizyon sahibi lider olmak bu olsa gerek!

...

YÖK bir ÇEVİRİ ÜNİVERSİTESİ yada ENSTİTÜSÜ kursa, sanat ve bilim alanında önde gelen akademik dergileri ve kitapları sürekli dilimize kazandırsa güzel olmaz mı? -Üstelik sadece öğrenciler, bulunduğu şehrin esnafına, ekonomisine katkıda bulunsun diye üniversiteler bile varken- Alanında başarılı, hem yabancı dile hem de ana diline hakim emekli akademisyenleri en doğru şekilde değerlendirmiş oluruz.

...

Denebilir ki "Canım ne gerek var herkesin İngilizce öğrensin?" Yabancı dil öğretimi mutlaka gerekli. Ancak mesele bireyler değil toplumdur. Rönesansın başlangıcı Avrupalıların Arapça öğrenmeleri ve bilimsel eserleri okumalarıyla değil Arapça'dan çevirilen eserlerle oldu. İslam alemi de Yunan coğrafyasından almışlardı bilimsel gelişmeyi. Ve de kendi dilinde bilim ve sanat yapabilmek için en önemli şey bulunan terimlere karşılıklar oluşturabilmek. İşte bunun için hem alanını hem de dili çok iyi bilen hocalara ihtiyaç var.

...

Tabi ki Atatürk'ün 'İlim tercüme ile olmaz araştırma ile olur' sözündeki gibi çeviri sadece başlangıcı oluşturur. Aslolan araştırmak, düşünmek ve üretmektir tabii ki.

...

Yunan komünistleri Avrupa'da Hitler'e karşı savaşmışlardı. Hitler yenildi. Ancak kadere bak ki Yunan komünistleri de... Çünkü savaş sonrası Stalin Romanya ve Bulgaristan'a karşılık, Yunanistan'ı İngiliz-Amerikan ittifakına bırakmıştı. Ve bu ekibinde ilk işi Hitler'le işbirliği yapmış, Yunan işadamlarını desteklemek ve Yunan komünistlerini ezmek olmuştur.

...

İşte böyle bir tarihi arka plandan Yunan Sineması Theodoros Angelopulos, Costa Gavras gibi büyük sosyalist yönetmenler çıkarabilmişti.

...

İstanbul Film Festivalin'de Alexandros Avranas'ın 'Sevme Beni' filmini görünce, Angelopulos'un markisist bakış açısı ile yaptığı sinema şairliği nerede, Yorgos Lanthimos ve Avranas'ın çiğ ve kaba sineması nerede... Size aradaki farkı güncel bir olayla anlatayım.

...

Çiftlikbank'a parasını kaptırmış olan bir vatandaş savcılığa başvurmuş. Cumhuriyetimizin savcısı da 'Kısa sürede çok para kazanma hevesine giren şikayetçinin kendi hatasından kaynaklı mali sorumlulukları telafi etme mercii devlet kurumları değildir'' demiş. Büyük gazeteci Ahmet Hakan da Tosun'un mağduru vatandaşa, yazısında öldürücü darbeyi vurmuş ve savcı beyin yanında olduğunu söylemiş(!)

Yahu kapitalist bir düzen içinde kısa sürede çok para kazanma hevesi suç mudur? Örneğin bir adam 10 bin lira yatırıp iddaa oynasa ya da piyango bileti alsa bu kısa sürede çok para kazanma hevesine girmez mi? Girer. Peki bu suç mu? Hayır. E peki sistem neden var? Halkı suçlamak ve ayar vermek için mi? Örneğin bu olayda basına reklam veren bu yapıyı denetlemek sistemin görevi değil mi? İşte Lanthimos ve Avranas filmlerinde sistemi eleştirir gibi görünüp bireyi hatta insan doğasını suçlamaktalar. Gerçek sosyalist Haneke, Ken Loach, Dardanne kardeşler, Zvyganistsev ise bireylerden, olaylardan yola çıkıp toplum- sistem eleştirisi yaparlar. Fark bu! Yeni Yunan Sineması'nın bu iki yönetmeni, bu olaydaki savcı ve Ahmet Hakan gibileri(!) sistemi değil insanı suçlamaktalar. İşin kolayına kaçmaktır bunun adı.

Doğan Pehlevan

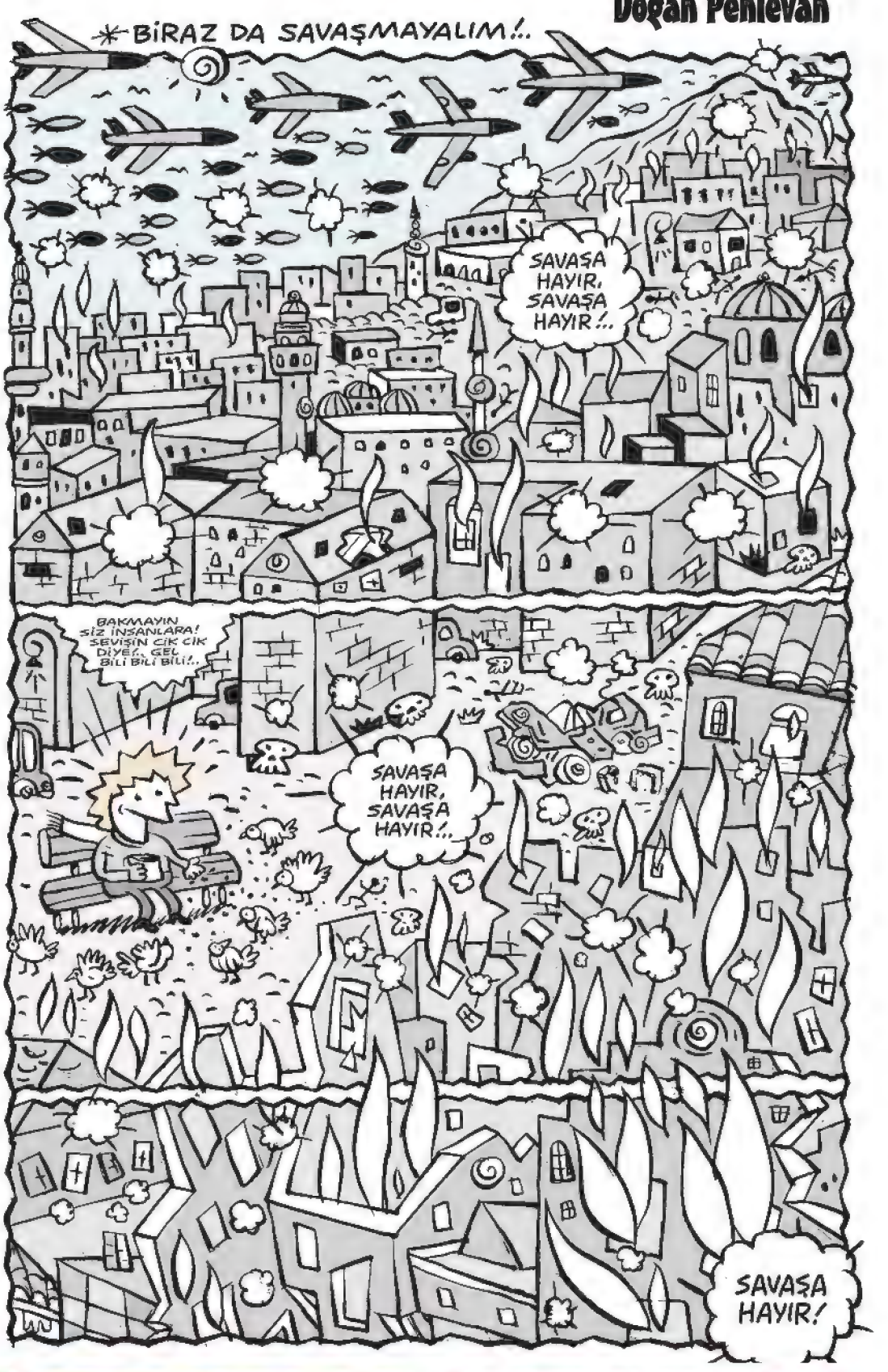

ALPER ÇELİK

LAFIN DİBİ

☛ Ben çocuklarıma ananızı feysten buldum dedirtmem.

☛ Hatalardan dert çıkarmak.

☛ Yeri geliyor sigaradan bile önce bitiyosun.

☛ Küçükken bebek otomobil koltuğu yerine kartal bagajında yolculuk etmiş insanlardık biz.

☛ Egonu beslersen karakterin aç kalır.

☛ Küçükken ailemi vejetaryen sanırdım. Meğerse fakirmişiz.

☛ Türk'ün moralinin bozuk olması iki dakka sonra halaybaşı olmayacağı anlamına gelmez.

☛ Üç kuruşluk insana beş kuruşluk değer vermeyin. 100 liralık verin. Paranızla dövün onu.

☛ Karşımızdaki anlamaz diye yapamadığımız espriler var bizim.

☛ Gastroloji sanki uzay bilimi, aslında kurufasulye..

☛ Ekonomidir düzelir bozulur, Allah dövizin belasını versin.

☛ Olası bi dünya savaşında ölüm grubuna düşeriz.

☛ Atmosferimdeki meteoroloji uydusu adeta yörüngesine oturmuş huy, inat, takıntı ve eblehliklerim 365 gün 6 saat fır fır çevremde dönüyor.

☛ Bana seni ayarlasana.

☛ Gece uyumıyayım diye takım elbise giydim. En azından ciddiyet verir işlerimi bitirir uyumam diye. Şu an saat 3. Penguen gibi dolaşıyorum. İşe yaradı.

☛ Ne demek Madam Coco'da kokoreç yok?

☛ Kadınlar erkek gezdiren köpekleri seviyo.

☛ Bu memlekette güzel bişi yapsan, vay o.çocuğu ne güzel yapmış derler. O yüzden fazla şaaapmayın.

☛ Bozulan minübüsden öbür minübüse aktarılan yolculara mülteciymiş gözüyle bakılıyor.

☛ Yalnızın şarkısı sıradaki şarkıya gider..

☛ Kafam kadar güzel hatun arıyorum dedi amca. Kitap yazılır.

☛ Az önce dayının biri simiti martılara atar gibi yapıp kendi ağzına atıp martıları trolledi. Garip ülkeyiz. Martıların küfürlerini duydum.

☛ 200 TL.'ye alınan ayakkabı baba sorduğunda 50 TL.'ye inerken arkadaş ortamında 400 tl ye kadar ulaşıyo.

☛ Marketten bişi almadan çıkarken birşeyler yürüttüm mü diye kendimden şüpheleniyom.

Salih Salı

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

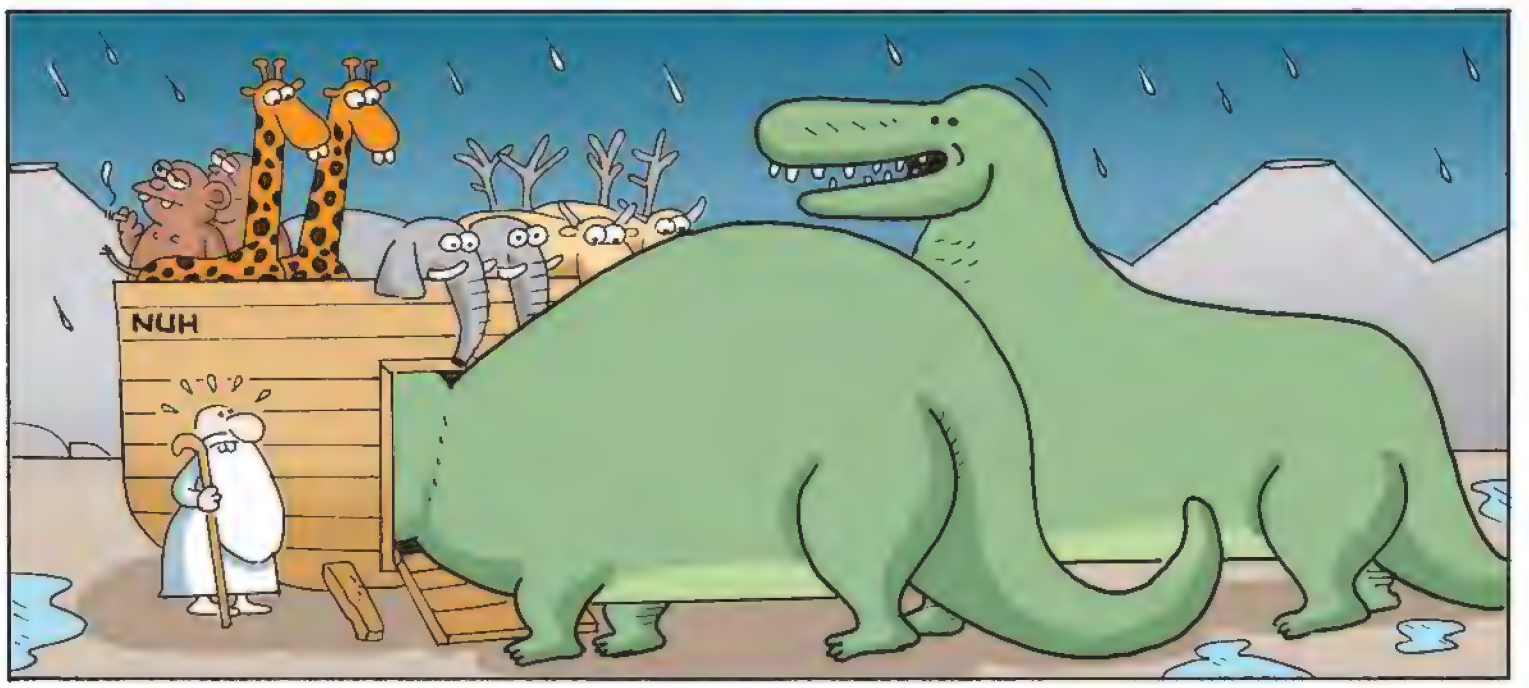

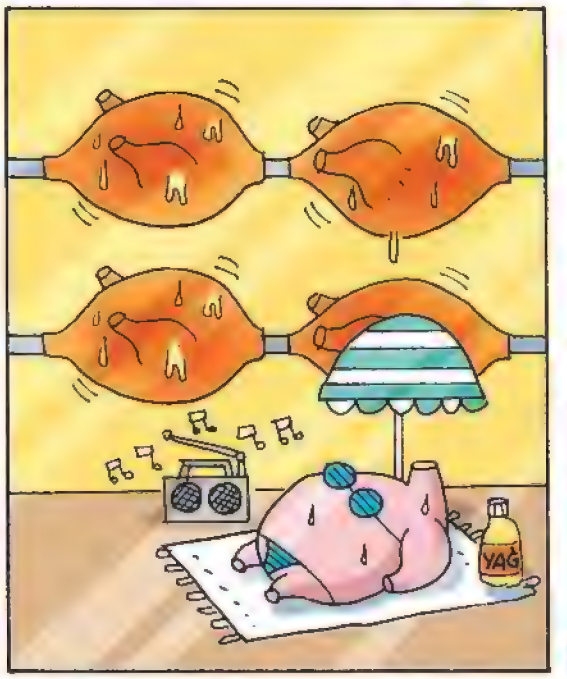

YAVUZ DAYIM

Gariban Yavuz Dayım anısına...

Ailemdeki kişiler tuhaf insanlardı! Soylu, makam veya kariyer sahibi insanlar değildi hiçbiri. Yüksek eğitimli bir kişi de yoktu aralarında. İlkokulu bitirmişti birkaç tanesi. Sıradan, normal insandılar. Hattâ bazıları pek normal de değildi. Birazdan sizlere anlatacağım Yavuz dayım örneğin, hiçbir tuşa dokunmadan bilgisayar oyunu oynayabiliyor, yarım ekmeği bir lokmada ağzına atıyordu. Teyzemin, sigarasının külünü silkelediğini hiç görmedim, uzayan kül parçası zamanı geldiğinde eteğine düşerdi. Ayrıca bağırsak problemi yüzünden, kahkahayla gülerken yanlışlıkla sesli biçimde yellendiği olurdu. Sonra, bir dayım daha vardı, sigara kaçakçılığı işinde çalışıyordu. Zaten o yıllarda kaçakçılık yapmayan yoktu. Çoluk çocuk köşebaşlarında kaçak sigara satardı. Kamyon şöförlüğü yapan dayım, bazı geceler kamyonundaki kolilerce sigarayı odaya yığardı. Sigara paketlerinden kendime ev yapardım. Yengem, bir keresinde iki hafta akıl hastanesinde yattı. Annemle onu ziyarete gittiğimizde, şaşkınlıkla bana bakıp: "Linda? Canıım! Ama bunu niye getirdiniz buraya?" demiş, beni köpeği sanmıştı.

Bütün bu karakterlerin arasından, sizlere Yavuz dayımı anlatmaya karar verdim. Çünkü gariban bir insandı. Hiç belli etmese de hayatta çok zorluk ve acı çektiğini düşünüyorum. Hem ruhsal, hem maddi sıkıntılardı bunlar. Hiçbir zaman iyi para kazanamadığımdan ben de kendisine yardımcı olamadım. Belki bu hatıra değeri olan küçük öykü ile vicdan sızımı birazcık azaltırım diye düşünüyorum.

Onu hatırladığımda ilk aklıma gelen şeylerden biri, işinde kullandığı, tam donanımlı el arabası!.. Hayatının son yirmibeş yılında bir kargo şirketinde işçilik yaptı. Belirli bir bölgedeki kolileri ve paketleri dağıtmak için kendisine tahsis edilmiş, demirden bir el arabası vardı. Hani şu, elle tutulup dik olarak sürülen, önünde iki ufak teker bulunan taşıma arabalarından.

Alet işler el övünür derler. Doğa yasalarının izin verdiği müthiş kaldıraç kuvveti sayesinde, bu araba ile kilolarca pakedi, kocaman kolileri, buzdolaplarını bile taşırdı! Bazen de hiçbir şey taşımaz, sadece arabasını ittirerek sürerdi. Bir el arabasının boş hali, dolu halinden on kat gürültülüdür! Arnavut kaldırımlı Kadıköy sokaklarında, kargocuların olsun, fırıncıların olsun, bu el arabaları tangırdayarak müthiş ses çıkartırlar. Bazen Yavuz dayımı, uzaktan, el arabasının tangırtısından tanıdığım olurdu! Son yıllarda biraz yaşlanınca, ona ağır yük vermediler.

Ayrıca keyfine düşkündü dayım. Çalışırken müzik dinlemeyi severdi. El arabasının üzerinde, yukarıdaki saplarına doğru bir köşede, küçük bir el radyosu asılıydı. Onu koli bandıyla, düşmesin diye sıkıca oraya bantlamıştı! Bu küçük aletten türküler dinlerdi. Bir keresinde kendisine rastladığımda, el arabasına çiçekli bir kadın şemsiyesi bağladığını gördüm. Hafifçe yağmur çiselemekteydi. Kendisi için mi, yoksa taşıdığı mallar ıslanmasın diye mi bu şemsiyeyi oraya monte ettiğini sordum. Kahkahalarla gülmüştü. Bir garip huyu da buydu. Bazen birşey sorulduğunda, ortada pek komik birşey olmasa bile kahkaha atarak gülerdi. Bunu, sorulara cevap vermeye üşendiği için kurnazlıktan yaptığını düşünüyorum.

Yavuz dayımın sürekli bir acelesi var gibiydi. En çok yemek yerken yaşanırdı bu telaş. Tabağındaki yemeğe, ekmeğinin yarısını kopartarak bandırır, sonra o kocaman parçayı güçlükle iterek ağzına tıkardı. Yanakları, kafası şişerdi böyle yaptığında. Bir süre nefes alamazdı. Bize geldiğinde, ablası olan annem: "Oğlum, arkandan atlı mı kovalıyor, yavaş yesene!" diye uyarırdı. Tamam der, sonra gene aynısını yapardı.

Bir keresinde evlendirmeye çalıştılar onu. Aile arasında söz kesildi. Mahallede kız ile elele tutuştular, toprak yolun ortasından, aşağıdaki asfalt caddeye kadar yürüdüler. Çocuktum, niye böyle yapmışlardı, bu bir gelenek miydi, sebebini hatırlamıyorum. Sonra yukarıya doğru da yürüdüler, yine el ele tutuşarak. O gün öyle üç-dört defa mahallede turladılar. İyice tadını çıkarmış olmalı. Çünkü bir daha Yavuz dayımı bir kadınla yanyana hiç görmedim. Yalnız öldü.

Bir ara, kadınlara ilgi duymadığını bile düşünmüştüm. Kime, neye ilgi duyuyor, yemeğini niçin hızlı yiyor, radyosunu bağladığı koli bantlarını sonra nasıl söküyor, bu konularda hiçbir zaman cevap alamadım kendisinden. Fazla konuşmazdı. Konuşsa bile kendisini mükemmel bir şekilde ifade edeceğini düşünmüyordum. Gene de, konuşmamasının başka bir esrarengiz sebebi olduğuna inandım hep.

Kardeşimle beni en çok video oyunu oynarken güldürürdü. Atari denilen bir oyun cihazımız vardı. Yavuz dayım bize geldiğinde, bazen onu da oyuna davet eder, kırmızı çubuklu oyun kolunu eline tutuştururduk. "Aman! Yapamam ben," derdi önce. Sonra televizyon ekranındaki görüntüye bakınca keyiflenir, büyük heyecan duyardı. Fakat aşırı bir heyecandı bu; öyle bir donup kalırdı ki, ne bir tuşa basar, ne de tuttuğu kolu oynatabilirdi. Kontrol ettiği uçakla, daha hiçbir hedefi vuramadan, üçüncü hakkında da kenarlara çarpıp yanacak olurdu. Kardeşimle avazımız çıktığı kadar bağırırdık: "Yavuz dayı sağa çevir! Sola çevir, bu tarafa çevir Yavuz dayı!" Hiçbir tuşa basamadan ve kolu bir milim oynatamadan, üçüncü hakkında da yanardı. Ama gene gülerdi kahkahayla. Sonra biz de gülerdik bağıra bağıra.

Gelelim, Yavuz dayımla ilgili en önemli konuya.

Bazı akşamlar, televizyonda film izlemek için bize gelirdi dayım. Misafirliğinin ilk dakikalarında gayet canlı olurdu, konuşur anlatır, işyerinde müdürüyle arasındaki bir problemden söz ederdi. Sonra cümleleri anlamsızlaşır, sessizleşir, kafası önüne düşerdi. Filmin yarısında gene uyuya kalırdı. Gürültülü horlaması, özellikle kardeşimle beni elbette çok rahatsız ederdi. Kolundan, omuzundan filan dürter, uyarırdık.

Salonda, yani aile bireylerinin hep beraber bulunduğu bir odada uyuklayan kişiye, hepimizin bildiği gibi, nazikçe:

"Kalk yerine yat!" denir.

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

Her kabus çocukluğunda masum bir rüya idi mutlaka.

Dayımların evi, bize çok yakındı. Aynı mahallede oturuyorduk. O yüzden, bizim uyarımız şöyle olurdu:

"Yavuz dayı, kalk evine git!"

Farkındayım, çok kaba ve kalp kırıcı bir ifadeye benziyor. İlk başta bize de çirkin gelmişti, utanıp sıkılmıştık böyle söylerken. Ama doğru sesleniş de buydu. Çünkü bu şekilde uyardığımızda uyanıyordu anca. Zaten bizde kalacağı oda ve fazla yatak da yoktu. Üstelik yatıya kalmayı hiçbir zaman istemedi. Bir üst sokakta, annesiyle yaşadığı kendi evinde, kendi sıcacık yatağı ve tam ayağına göre uzatabildiği yorganı vardı.

"Yavuz dayı, kalk evine git," diye uyardığımızda, yine de bir anda anlamazdı elbet. Üç dört kere tekrarlamak gerekirdi. Nihayet kalkar, robot gibi mekanik hareketlerle ve gözleri yarı kapalı şekilde koridora çıkar, arkasına topuğuyla bastığı ayakkabılarını giyer, uyku sersemi "İyi geceler abla" deyip sokağa çıkardı.

Bir akşam, çok acayip birşey yaşadık!

Dayım, yine bize geldi. Ama bu kez gecenin taa 12'sinde! Kardeşimle beraber daha uyumamış, televizyonda Hitchcock'un bir korku filmini seyrediyorduk.

Annem açtı sokak kapısını. Arkasından baktık: Dayımız, uykulu gözlerle kapıda. Çok şaşırdık. Annem, ne olduğunu sordu. Yavuz dayım, üzüntülü, yorgun ve şaşkın bir ifadeyle mırıldandı, sızlandı, birşeyler anlatmaya çabaladı.

Sonradan öğrendik ki, kendi evinde annesi, yani teyzem, bu uyuklayınca ona "Kalk yerine yat!" demiş. O da "Kalk evine git!" anlamış lafı. Kalkmış, evinden çıkıp bize gelmiş yanlışlıkla.

Bu haline üzüldük, kardeşimle beraber içeriye davet ettik. Bizimle beraber filmi izler gibi oldu biraz. Sonra, kuşlar bir kadını gagalarken, dayım uyuya kaldı. "Yavuz dayı, kalk evine git!" diye iki defa uyardık, sonra sıkılıp vazgeçtik. Film de bir süre sonra bitti zaten. Son kez uyardığımızda, kalktı, koridorda ayakkabılarını arkasına basarak giydi, "İyi geceler abla" diyerek sokağa çıktı.

Gariban Yavuz dayım. Sokaklarda öyle gidip geldi. Umarım ruhu, şimdi uzak bir yerlerde dinleniyordur.

Metin Fidan

ONUR KARADURMUŞ

UTKU KALIPÇIOĞLU

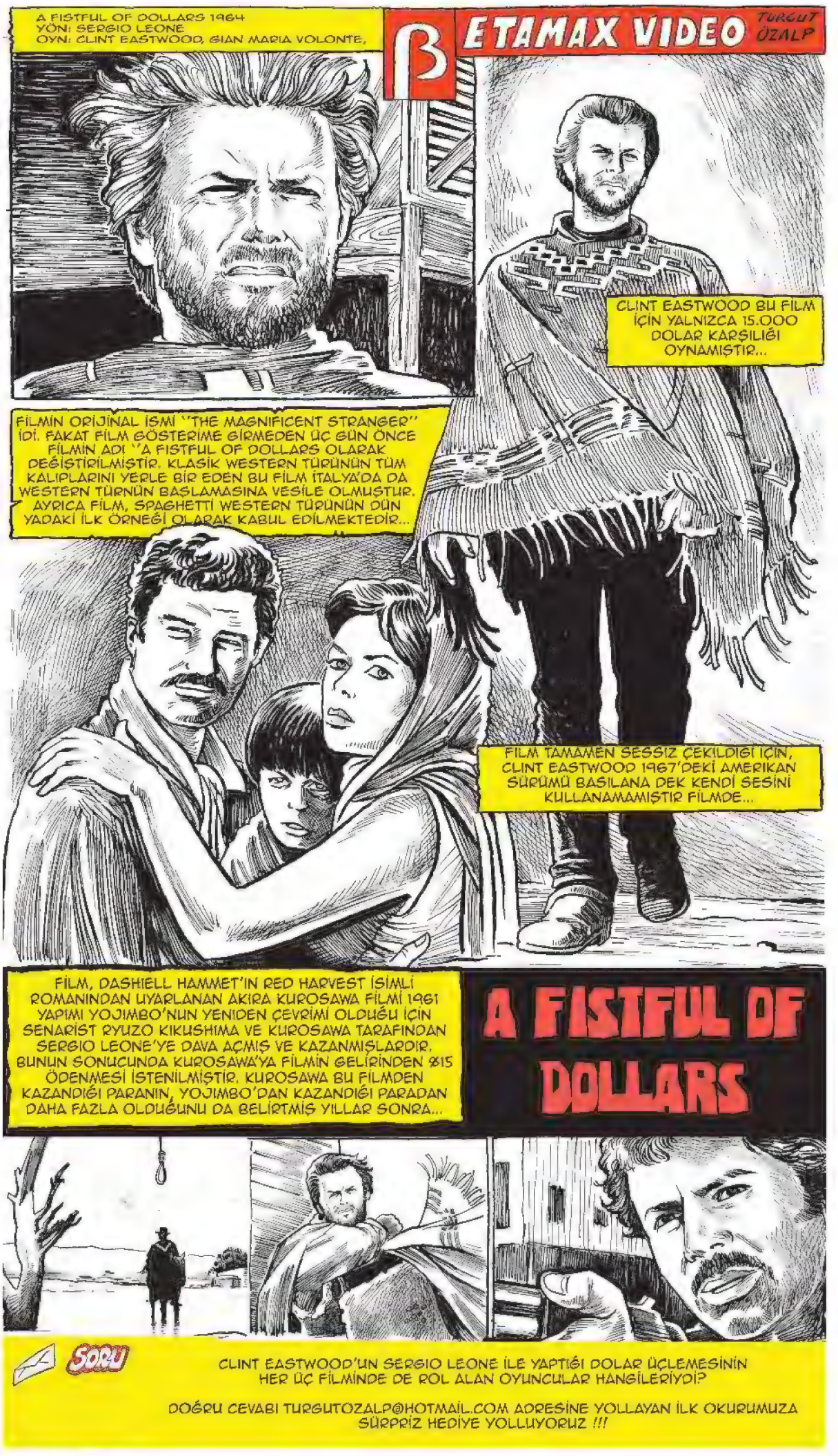

LeMan
Sayı: 1371 / 18 Nisan 2018
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürleri:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

ISSN 0-1300-4867-4

LEMAN

ENTRİKA

MEHMET ERSOY YAZDI
USTA ÇİZER ERGÜN GÜNDÜZ ÇİZDİ

ÇOK YAKINDA

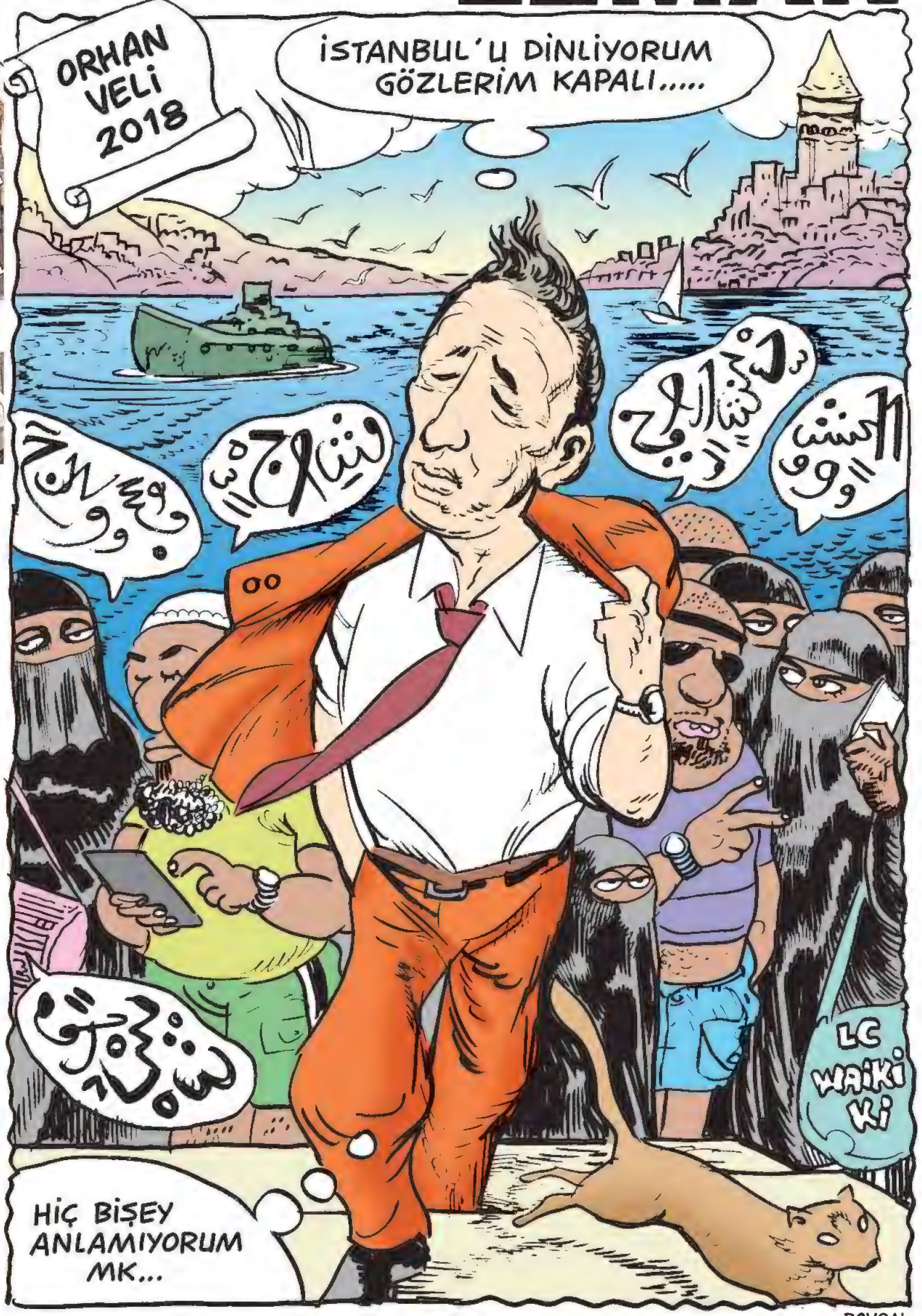

1372

25 Nisan 2018 Çarşamba Sayı: 2018/17 4 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

LeMan

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

NASIL YAPTI LAN BUNU?

DUPP!

TUNCAY

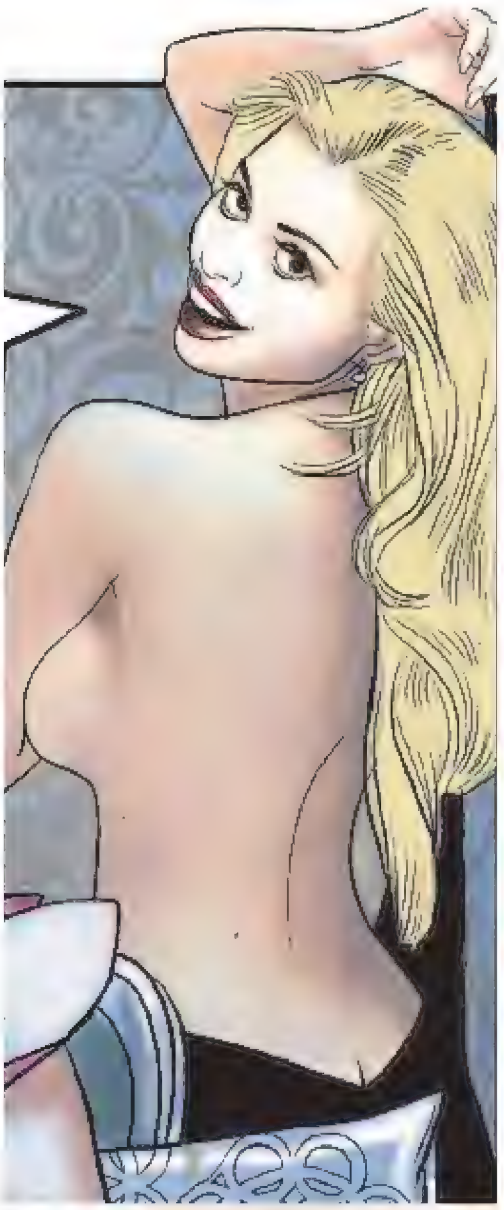

MEHMET ERSOY YAZDI
USTA ÇİZER ERGÜN GÜNDÜZ ÇİZDİ
HAFTAYA BAŞLIYOR

BetonerSöbü

ATİLLA ATALAY

Diri olduğum kadar ilm ve fenne adanmış bir özel ders hocasıyım. Adım Betoner, Söbü'dür soyadım. Tarihi belli yahut belirsiz, aşamalı aşamasız, ani veya yavaş, sözlü, yazılı her türlü sınava kazanma garantili olarak talebe hazırlıyorum. Aynı zamanda ebeveym banyolu lansman fiyatına daireler (Doğayla iç içe) yapıyor ve tüketiciye arz ediyorum. Ticarette renkli bir simâyım. Söbü Evler Etap 8 de yaşam başladı, Etap 9 da tanıtım günleri...

Yeri gelmişken habire "Ey Betoner Hoca, inşaat sektörüyle, ilmin fennin ne alakası var?" diyenlere bir cevap daha vereyim. An itibarıyla iki tane üniversiteye ev sahipliği yapıyorum. Yanlış duymadınız. Şu an iki üniversite benim kiracım. Dün Söbü Evler Etap 3 deki son iki blok için Özel Subhi Namık Taraça Vakıf Üniversitesi'yle el sıkıştık. Bildiğiniz gibi geçen eytim öğretim yılında da Nitelik Üniversitesi benden apartman kiralayıp binaya Makina Mühendisliği Fakültesi açmış idi. Bu vesileyle her iki kiracımı da tebrik ediyor, akedemik hayatta başarılar diliyorum.

"Aklın yolu birdir" kıymetli ilm ve fen dostları. Benim yıllar evvel, inşaatten düştüğüm esnada birden aklıma geliveren, bizzat mucidi olduğum Hodrek Eytim Systemi, yavaş yavaş ülke sathındaki her bir eytim öğretim kurumunda kendiliğinden baş gösteriyor. Gerek liiseler, TEOG sonrası hareketler, gerek üniversitelerin bölünerek duple hale getirilimi, bazılarına hacamat, astroloji gibi ilim dallarının konması, ilmen büyük bir sıçrama yapmağa hazır olduğumuzun işaretleri. Bir Betoner, bir Söbü olarak ilim deryasında bir dımla kadar dahi hızmetim olduysa ne mutlu bana.

CEVABI "E" OLAN SUALLER TESTİ

1) Aşağıdakilerden hangisi bir hanımın cemiyet ve/veya aile hayatındaki sorumluluklarını aksatan bir husus değildir?
a) FEMEN'de vazifeli bir hanım ile ahbaplık etmek.
b) Hıdırellezde gül dalına astronot elbiisesi bağlamak.
c) Watsap Gıybet Grubu'na kalp şeklinde emoji göndermek.
d) Kek, kurabiyye gibi malzemelerde nişasta bazlı şeker kullanmamakta ısrarlı olmak.
e) Kocişine sunum yapmak.

2) Üniversitelere yeni eklenen ilim dallarına ilaveten aşağıdakilerden hangi ilmî çalışmalar da konulursa, muasır medeniyyet seviyyesine fezâdan doğru nanik yapmağa doğru dev bir adım daha atılmış olacaktır?
a) Sincab itlafı ve kürkçülük 101
b) Bel Fıtığı 0532
c) İleri Kurnazlık (Samiğmiyyet)
d) Bakla falı, İzmir Torba Tombalacılık
e) Hepsi.

3) Mars Gezegeni'nde beton tökmek hususunda aşağıdakilerden hangisi doğrudur?
a) Yerçekimsiz ortamda tökülen beton şekilsiz olacağından üzerine söve ve/veya kartonpiyer kablanması gerekir.
b) Kalıbı almak içün bir ışık yılı beklenmesi lüzumludur.
c) Sonradan (misal, ebeveym banyosu içün) üzerine fanyans döşenecekse ıslak betona baklava şeklinde çızıklar atılmalıdır.
d) Mars rutubetli olduğundan beton harcına bir mıktar talaş katılmalıdır.
e) Riske girmemek en doğrusu. Mars'a giderken dünyada tökülmüş prefabrik beton kullanmalıyız. Hilti'mizi götürmeyi unutmayalım.

İLMÎ BULMACALAR (Eğlenerek Öğreniyorum)

* Yardım ortadan ikiye, nizam verdim fenne fiziğe
CEVAP: Üniversite

* Altı üstü duvara kağıt astım, adam sandım kendimi kastım da kastım
CEVAP: Diploma

* Çarşıya apartman koydum dikine, doçent doldurdum içine
CEVAP: Özel Üniversite (Vakıv)

* Fille attan dürüm yaptım, vezir de koydum içine halka fırlattım
CEVAP: Satranç (Bir zekâ oyunu)

* Led duvara kılınç çektirir, gürz ile çek yat devirir.
CEVAP: Diriliş Ertuğrul Tv Dizisi

Bu haftalık da bu kadar. İlm ve fennin samiğmimi ışığıyla aydınlanmış akıl ve fikir sizlerle olsun. Deliren talebeden müessesemiz sorumlu değildir. Lansman fiyatına daire satış ofisimiz hafta sonları da açıktır.

Erdoğan, Türkiye'nin en köklü üniversitelerini bölüyor.

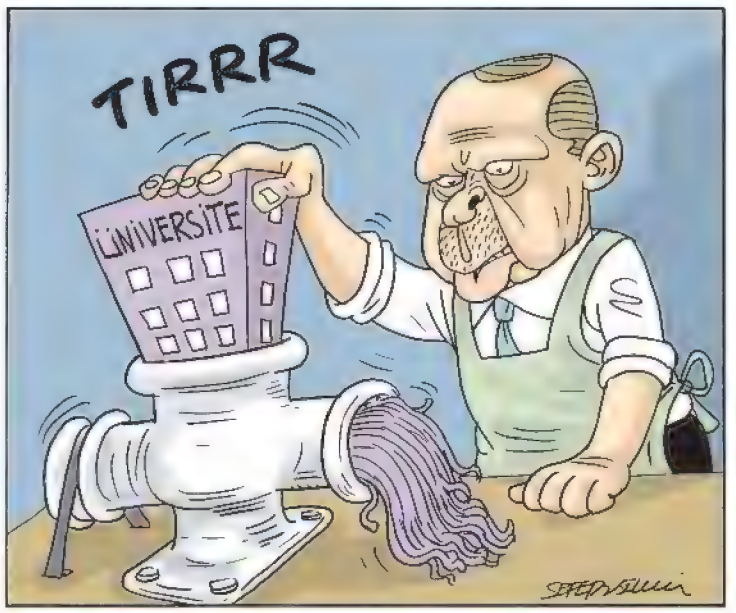

Dizi özetleri Erdoğan'dan fazla izlendi. Erdoğan reyting sıralamasında 23'üncü oldu.

'SEVİNÇLİ BİR TELAŞ İÇİNDE' FAŞİZMİ Mİ BEKLİYORSUN OSMAN?

Öyle bekliyorsun Osman. Hatta, ara sıra, umutlu göründüğün bile söylenebilir. 'Sevinçli bir telaş içinde' faşizmi mi bekliyorsun Osman? Yoksa, bildiğin ama söylememeye yemin ettiğin gizli bir bilgi mi var faşizmin gelmeyeceği üstüne? Böyle bir bilgin yoksa Osman, sevinçli telaşının nedeni ne? Acaba, seçimlerin bu kez başka türlü sonuçlar verebileceğini mi düşünüyorsun Osman? Teolojik falan mı takılıyorsun?

Bak Osman, bu işler böyle olmaz. Öyle tembel tembel oturup, hep aynı şeyi yaparak, yani hiçbir şey yapmayarak, farklı sonuçlar bekleyemezsin ki Osman!

Ayrıca da Osman, sana, 'Ya faşizm, ya da faşizm!' diyorlar, iki elin cebinde, dolanıp duruyorsun. Cebinde ne var Osman? Bak, ortalıkta adı sanı dolaşan bütün partiler Osman, değişen oranlarda milliyetçilik ve dincilik yapmıyorlar mı? Milliyetçilik ve dincilik, şovenlik yapan partilerden demokrasi, insan hakları, özgürlük, eşitlik, adalet, kardeşlik getirmelerini falan mı bekliyorsun yoksa Osman?

Bak güzel kardeşim Osman, senin, milliyetçi ve dinci bağlamlarda düşünmeni istediklerinin farkında değil misin? Ellerin niye hala cebinde Osman? Ne var ceplerinde? Bozuk para mı? Kağıt para mı? Sigara çakmak mı? Sarmalık tütün mü? Ulaşım kartı mı? Kimlik mi? Ceplerindeki şişkinlik niye? Ellerini yumruk mu yaptın yoksa Osman? Bak şimdi olmadı işte Osman. Yumruk olmaz. Sana yumruk, basınçlı su, biber gazı, cop, plastik mermi, gerçek mermi, top, tank uçak helikopter iha siha uygulayana yumruklarını sıkarsan ne olur biliyor musun Osman, bir tek şey olur: Senin terörist olduğun ortaya çıkar!

Sen, terörist olamazsın Osman! Terörist, sen olamazsın! Olamazsın sen terörist! Senin ceplerin neden şişkin biliyor musun Osman, ellerinde celpler, tensikat tenkisat belgesi, kira ödemesi, elektrik gaz su cep telefonu benzin faturaları var da ondan şişkin! Ellerini yumruk yaptığın için değil!

Şimdi Osman, karar verilmiştir, sen terörist olamazsın! Peki, ne yapabilirsin Osman sen?

Oy verebilirsin mesela Osman. Gider, değişik oranlarda milliyetçi ve dinci partilerden birine oyunu verebilirsin. Özgürsün işte Osman, daha ne istiyorsun? Özgürsün, istediğin, ve de çoğunluğu cemaatsiz camilerden birine gidip namazını kılabilirsin. Gönlünce milliyetçilik de yapabilirsin Osman. Sadece, azınlık milliyetçiliği biraz tehlikelidir burlarda, o zaman sen de çoğunluk milliyetçiliğine yatarsın biraz, hem her ihtiyaçları olduğunda azınlık milliyetçiliğine, barış marış lafları edilir, belki tutar diye o mayaya aldanırsın Osman! Dincilik iyidir Osman. Bol bol dincilik yap, başın hiç derde girmez canım kardeşim benim. Aşağı yukarı 100 kelimeyle düşünürsün dincilik yaparken, kafatasının içinde bir şey varsa da yoksa da, hiç ağrımaz.

Kalkıp da, 'deizm gelişiyormuş' diyenlere de hiç aldırma sen Osman. Deizme yaklaşır görünenlerin alayı Osman, hazır ol çekildiğinde, yasal görevlerini yapmaya hazırdırlar, unutma! Alırlar ellerine kayıp ya da kaçak silahları, mülki amirlerin 'terörist' dediğine sıkarlar da sıkarlar. Sana silah sıkana yumruk mı sıkacaksın Osman? Bak Osman, bu yumruk konusunu sen unut iyice.

Şimdi, bu seçim meçim muhabbetleri var ya Osman, göreceli milliyetçi ve dinci partiler arasında geçecek olan, sence kim kazanır?

CHP seçime girebilmesi için İyi Parti'ye 15 milletvekili vermekle kalmadı, seçim kazandıklarında barajı da sıfıra indireceklerini açıkladı.

Ankara valiliği, ODTÜ'de bu yıl 32.si düzenlenecek olan ve 4 gün süren bahar şenliğinin 3 gününü yasakladı 1 güne indirdi.

"Çocuklar ölmesin" dediği için 1 yıl 6 ay ceza alan Ayşe öğretmen 6 aylık bebeği ile cezaevine girdi.

HAYDARİ

- Efsane geri dönmesin, yatacak yerimiz yok!
- Garibanınki et değmeden hazırlanmış yemek...
- Madem erken seçim 03.30 da yapılsın!
- Üst dudağı ayrı, alt dudağı ayrı okurum!
- Emek arası sömürü...
- Düşman işgalinden kurtuluruz da dost işgali ne olucak?..

Erdoğan, işadamlarına seslendi: "Grevleri OHAL'le engelledik. Yeni kabinemizde iş dünyamızın içinden pehlivanları da göreceğiz.

Tabii ki, milliyetçiliği ve dinciliği en iyi yapan Osman! Şüphen mi var? Bak Osman, şimdi kalkıp da bana, partilerin aynı ekonomik toplumsal siyasal koşullarda bulunanların kurduğu örgütlenmeler anlamına geldiğini ve amaçlarının iktidarı, her türlü gücü elinde bulunduran sömürücüleri bir kenara iterek ele geçirmek olduğunu sakın söyleme! Hele de, sömürülenlerin; etnik, dini, mezhepsel ayrımlara asla itibar etmemeleri gerektiğini, asıl amaçlarının sömürüye, baskıya, savaştırılmaya karşı mücadele etmek olduğunu kesinlikle düşünme Osman!

Gericiliğe her türlü yardımı yapmış olanların birer birer yok edilmekte olduklarını da bana anlatma Osman, dinlemem!

Diyorlar ki Osman, birileri, 'Beyefendiye arz eder misiniz bu seçimlerde yüzde kaç arzu ediyorlarmış?' diye soruyorlarmış güya, böyle tevatürlere sen sen ol, asla inanma Osman!

Hele de, 'Tüm partiler el ele / Güle oynaya faşizme' diye sözüm ona şiir yazanlara kat'a itibar etme Osman!

Susuyorsun Osman. 'Söz gümüşse sükut altındır' mı demek istiyorsun?

Bu kadar altını ne yapacaksın Osman?

Aynı espriyi yanlışlıkla 2 defa çizmek :)

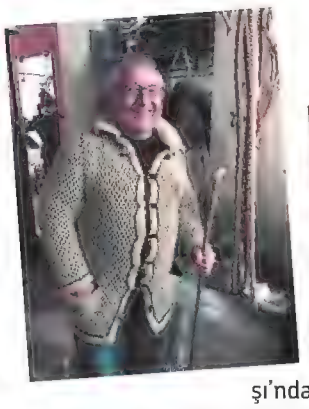

TEZ ANTİTEZ

Konuşmaya Meylettiren Paketler

Kadıköy-Üsküdar arası çalışan dolmuşlardan birine Üsküdar'a gitmek üzere bir akşam vakti, güzergahın yarısı olan Bağlarbaşı'ndan bindim... Dolmuşta yanımda bir kız hararetle cep telefonuyla konuşuyordu... Konuştu da konuştu, hiç susmadı, hiç ara vermedi... Neyse son durağa doğru kapatmaksızın telefonla konuşarak indi ve yine konuşa konuşa yolda evine doğru ilerledi... Konuşkan kız inince arabada yalnızca şoför ve ben kalmıştık, şoför bana dönüp **"Abi inanır mısın, Kadıköy durağında dolmuşa aynı bu vaziyette telefon kulağında konuşarak bindi, bak gördün aynen bu vaziyette konuşarak indi. Yolda neler anlattı biliyon mu, dolmuşun sarı rengini bile söyledi, dolmuşta aynada asılı süsleri bile bir bir saydı, durakları, yolları, caddeleri anlattı, bir saniye bile kapatmadı telefonu, aha şimdi de öylece indi gitti, daha evde de susmaz o ben sana söyliyim..."** dedi... **"İnanırım..."** dedim ve devam ettim **"Abi dolmuşun rengi sarı ama o kadar konuşunca beyinin telefona yakın bölgeleri kızarıyormuş, öyle diyorlar, şu kırmızı trafik ışığı gibi oluyormuş..."** deyince çok şaşırdı, **"Yapma yaaa, ne diyosun yahu!..."** dedi ve **"Vay be kızarıyor haaa, bilmiyodum bunu, vay anasını..."** gibi nidalarla ben inene kadar kendi kendine kafa salladı...

Sonradan anladım dolmuştaki kızın neden çok konuştuğunu... Tabii ki konuşma paketleri konuşturuyor insanı... Şu aylık fırsat paketleri yok mu her yöne 500 veya 1000 dakika, işte onlardan birini almaya gör!... Paketi bitirmek için düşmanını arar hale geliyorsun. Konuş babam konuş, adamın dilinde her yöne bin tüy bitiyor, konuşma paketi bitmiyor. Sevgilisine küstüğü halde paketi bitirmek için mecburen barışanlar bile oluyor. Söz gümüşse paket altındır sizin anlayacağınız... Halbuki konuşma paketi olmasa fatura ağır gelir veya kontör biter dürtüsüyle kısa ve öz konuşma ideası zihnin zemininde her daim mevcuttur...

Birçoklarının deli dediği benim içinse bir mizah dehası olan rahmetli dostum Apostol'u anmadan edemeyeceğim. Kış boyu aylar süren hasretle arardım adadaki evini, açar açmaz **"Alooo sen iyi ben iyi tamam kapat!"** der ve çat diye kapatırdı telefonu... Bir daha arardım, **"Dur kapatma sesini duyayım"** dediğimde **"Çok söz kaybediyorsun, sen iyi ben iyi kapat!."** der yine kapatırdı. Bir anlığına da olsa telefonda sert ada rüzgarının uğultusu duyardım arka fonda ve çaresiz yazı beklemek zorunda kalırdım hasret gidermek için... İnanır mısınız, hayatımın en güzel muhabbetlerini bu telefonla konuşmayan adamla yüz yüze yaptım...

Güneri İçoğlu

İçsel Bağırtı

Bir aralar pazarcıların bağırma yasağıyla ilgili bir TV röportajında duymuştuk. Kendisine mikrofon uzatılan bir pazarcı heyecan ve coşkuyla şunları söylemişti, **"Abi bağırmak içimize işlemiş. Biz kimse olmasa da bağırıyoruz!.."**

Rölatif Ada Yaşamı

Bir adada yaşamak ana karada yaşamaktan katbekat zordur. Ada şartları oldukça çetindir, yeri gelince karıncayı arslan eder, arslanı kuzu... Ege'nin sert poyrazlarını alan adasında yaşayan **Barba Yakim** hayretle şahit olmuş... Komşusunun **13 yaşındaki** kızı **45 yaşındaki** diğer komşusu olan adamı jopla evire çevire bir güzel dövmüş... Her şey birdenbire olmuş. Ailesine küfür edildiği gerekçesiyle sinirlenip jopu kapan küçük kız, küfür eden adamın evinin bahçe kapısından zıpkın gibi hızla dalarak adama pata küte girişmiş. Adam da neye uğradığını şaşırmış ama suçlu duruma düşerim diye kıza karşılık vermemiş... Dayak ve şaşkınlıktan kanter içinde kalan adamı BarbaYakim önce hastaneye sonra karakola götürmüş, ancak karakolda, **"böyle küçük olaylar için gelmeyin"** demişler. Olay küçük görünebilir ama paradoksal yansıması büyük olabilir, birgün küçük kızın elinde jop yerine balta olursa olay karakola gitmek için büyük olur mu acaba?...

Seneler önceydi... Londra'da metroda yürüyordum... Elinde büyük pasparlak kromdan metal bir bavul, sırtında bir sırt çantası olan, iskoç etekli, lacivert ceket ve geniş büyük kravatlı, eteğinin altında da dizine kadar ponponlu uzun çorap giymiş, kafasında da yine iskoç şapkası bulunan kısa saçlı, kulaklarında küpeleri olan bir adam aniden hızla önümden geçti, ne olduğunu anlayamadım bile... O neyin nesiydi, nasıl bir kültür karmaşasıydı, hala, silik de olsa arada bir zihnimin bir köşesinden çıkıp gözümün önüne geliverir...

O zaman şunu gayet net anlamıştım; Gelenekselle yeniyi birleştirirken kültür karmaşası olması kaçınılmazdır. Julius Sezar'ın bir elinde kılıç bir elinde selfi çubuğu olması gibi bir durum hasıl oluyor...

Bir satıcının veya bir restoranın yanından geçerken o cihete doğru en küçük bir göz temasınızda, satıcının ya da esnafın **"Sayın abim buyurunuz"** demesiyle müşteriler o yere buyur ediyorlar mı?... Yapılan araştırmalar gösteriyor ki, müşterilerin yüzde 72 gibi bir oranı **"Sayın abim buyurunuz"** denilen yere girmiyor, yönünü , yörüngesini değiştiriyor. Yüzde 12'si kararsız kalıp girmiyor. Geri kalan küçük oran ise buyurunuz'a yöneliyor. Buna rağmen birçok satıcı bu satış üslubunu refleks olarak sürdürüyor... Zannımca bir müşteri işletmeye veyahut mekana tam olarak girdiğinde **"Ooo buyurunuz, hoş geldiniz, nasıl yardımcı olabilirim"** denmeli, böyle en küçük bakışta bodoslama buyurunuz coşkusuna girilmemeli... Bu arada geçen insanlar çoğul olunca da **"Sayın abilerim buyursun"** çoklu efekti havai fişek gibi patlıyor...

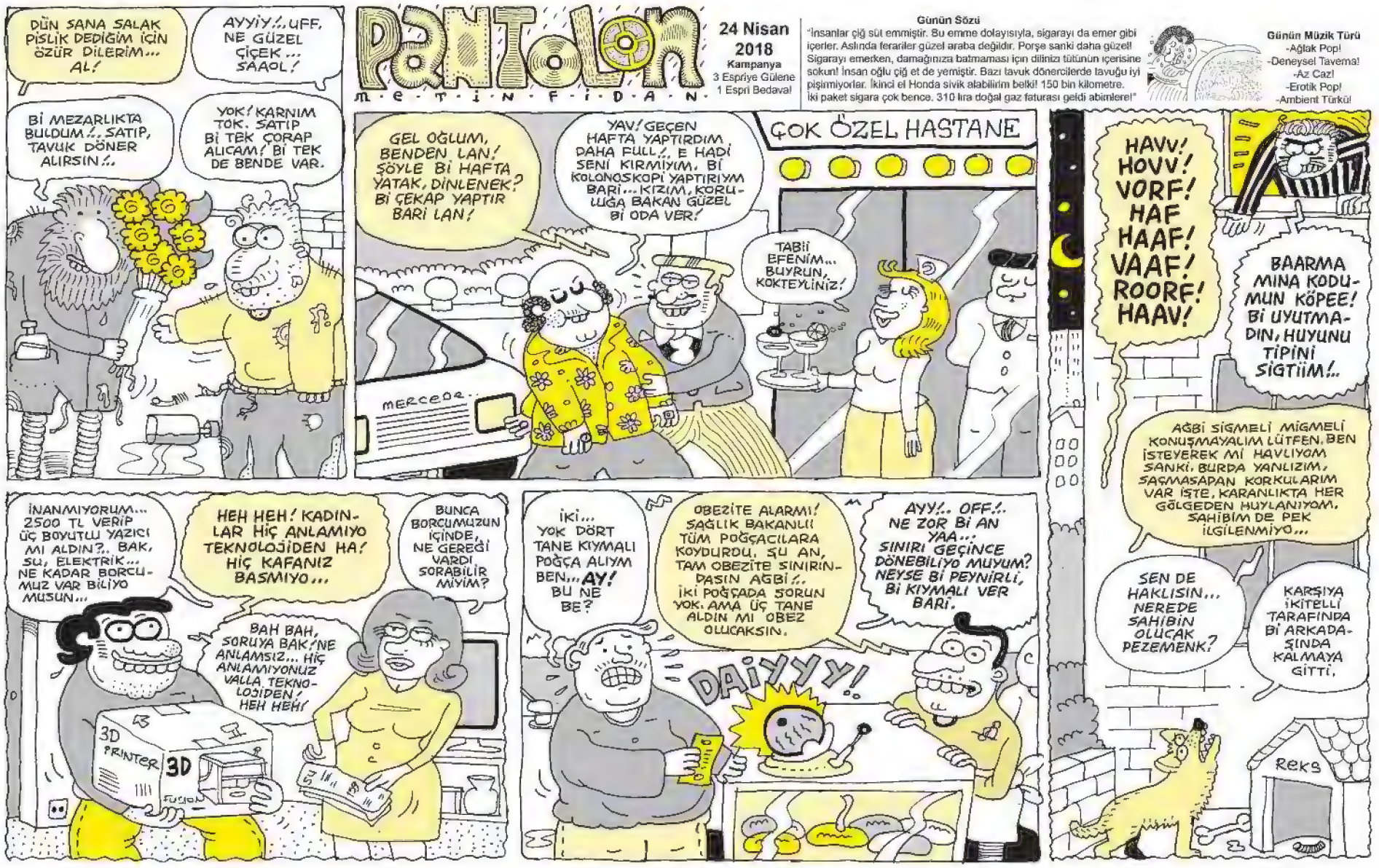

bahadirboysal@mynet.com

bencil boysal

& TUMER'Li VACiP'Li GECELER

DİĞER MERDİVEN ASKERLERİ NERDE LAN?

İYİ PARTİ'YE GEÇTİLER AMİRİM...

BU KİM LAN?!

ZAMAN YOLCUSU'YMUŞ HÜNKARIM. SON ZAMANLARDA MODA OLDU.

BENİM Bİ KABAHATİM YOK! YSK ÜYESİYİM! ERKEN SEÇİMLER DÜNE ALINDI DENİLİNCE KENDİMİ BURDA BULDUM!

MERAKLIII... NEŞELIII ...ŞAKACIII... ŞÜPHECII.. UYKUCUU... ÜLKÜCÜÜ!.. YOK! OLMAZ! BU YEDİ CÜCELERİN İMAJINA TERS... KAMUOYUNDA YANLIŞ ANLAŞILABİLİR...

NİYE LAN?. NESLİN DEDEN, CEDDİN BABAN İŞTE!??

TABİİ TABİİİİ!!. "DİRİLİŞ PAMUK PRENSES"E ÇEVİRİN ORTAMI! SEÇİM YAKLAŞTIKÇA DAHA NELER GÖRECEZ MK!!!

ARKAYA DOĞRU İLERLEYELİM BEYLER!! EVEEET..... SAĞLI.. SOLLU... ARKASI DAHA YÜZ KİŞİ ALIR! BEKLEME YAPMA!

AKP

CHP

MHP

YENİ SİSTEME GÖRE MECLİSE TAM 600 MİLLETVEKİLİ GİRECEK!

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ

keskin cırmak

YÖNETEN: YATTARA VALLİ

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

Behiç Pek

MAVCAN YAĞLIBÖFTEK GÖYSÜMÜSÜ KABARTTİ.

Kedi mirletinin köpek mirletinden daha zekiyi olduhunu keşfeten kedi vatantaşımıs Mavcan Yağlıböftek, birinçilik ödülünü parafözer Yattara Valli'nin patisinden alarken kendisinine mikrofan uzattik: "Teprik edeyorus bis sizi. Çarışmanıs hakkında birez birgi verer misinis?" "Köpek kimserer sokakta sahipiyle giderkan mesela, durayor, tamam mı, kaldırımın ortasına mesela yapayor anladın mı?" "Şeysini yapayor." "Aynen. Sahipi ne yapayor mesela? Köpeyinin şeysini alayor tamam mı? Hemen torbaya atayor." "Foşet torbası." "Haaa, demek ki yaptıhımıs şeyler kıymatli. Adam torbasında biriktireyor yahu anlayor musun?" "Anlayorum." "Hâl böle olunça tamam mı? Bis ne yapayorus? Yaptıhımıs şeyi çukur kazıp içine gömeyorus, saklayorus." "Aynen." "İnsan kimserer de öle yapayor. Hazinelerini topraya gömeyorlar. Anadın mı?"

YETER! KEDİRER KUŞ OTLATMAK İSTEYOR!

Köpek kimserere yapınan ayrıcalıklara isyan eten kedi vatantaşlarımısın yaptıhı porotosto yürüyüşü kedi dünyasında büyük yankı uyandırttı. Yürüyüşe katınan Tekircem Patiyalar adlı kedi vatantaşımısla küçük bir söleşi yaptik: "Sayin Patiyalar bay, neyi portosto edeyorsunuzmuştur?" "Köpek kimserele çobon köpekliyi adı altında koyun sürüsü teslim edileyor. Köpeyin atası kurt deyel mi?" "Kurt" "Kurta kusu tesnim edinir midir?" "Edinmes." "Hadi edeyorsunus, niye o zaman bise kuş sürüsü veyaha ciyer sürüsü tesnim edilmeyor. Çobon köpeyi var da niye çobon kedisi yok. İnsan, aman kedi bu haksıslıya insan, aman isyan etmes mi?" "Eter." Sayin okoyuçularimis, kedilerin porosto yürüyişi, adamın piissst deye baharmasıyla oraysıs bir şekirde dahılmıştırdı herkeş bi tarafa.

ÖZ SAHİPSİNİ SEKİS YIR SONRA GÖRÖBİRDİ

Sahipiyle sekis yıldır aynı evde yaşayan Sarman Cırmakbatır adlı kedi vatantaşımıs sahipini ançak sekis yıl sonra göröbildi... Kendisile çok güzer bir ropertaş yaptik: "Sayın Cırmakbatır, göslerinis mi bozuk muştuydu da mı sahipinis kimseyi sekis yıldır göremeyordunuzmuştu?" "Hayır. Göslerim samsağlam. Yüs metreden bir karımcanın gözlerinin akını görebilerim." "O halda ayran içtinis, sahipinisden ayrı düştünüs." "Öle de dehil." "Okuyuçurarımıs çok marek ettimişlerdir. Anlatar mısınıs işin aslını?" "Sahipim bene ön adımla Sarmaan orarak sestlenir. Ve ben hemen koşarak ve giderim." "Ne olar gitince?" "Gitince, ne vereyor onu görerim. Kuruma mı yaşmama mı, tahuklu mu, balık mılı? Tuna fişli mi?" "Anlayor gibiyim." "Sekiz yıldır ilk kez, gittihimde eli boşmuştu. Evde hiç mama kalmadımış dedi." "Vaaahh!" "İşte o an yıkırdım ben. Açıklı bir şekirde sahipim kimsenin yüsüne baktım. Sekis yıl sonra irk tefa yüzünü görmüş ordum." "Tanıdınıs mı?" "Bu da kim uran didim ama belli etmetim satarataşik orarak..."

YATTARA VALLİ: "ALT YAPİSİ ORMAYANLAR KEDİ OLMASİN."

Son zamanrarda kedi toprumuyla irgili bir takım orumsuz sölentiler duymaktayızmıştır. Konuyu ünlü siyamlı kedi Parafasör Yattara Valli'ye danıştık. Bakınis neler söledimişti: "Buyrun hoçam." "Mahalesef her toprumda olduhu gibi kedi toplumunda da çürük armalar veyaha armotlar olayor." "Ne gipi hoçam?" "Batabatik, fizik ve birimser bilmeyen kimserer kediliğe alınmamali. Yetelli artyapisi olmayan kedi kişiler mahalesef kedilik yapayor." "Ne olayor o zaman?" "Bir yerden bir yere atlayan veyaha kuş dutmak isteyen kedi kimserer hesap hatası yaptıkrarı için vütyolarda gülünç duruma düşeyorlar." "Bu da bütün kedi mirletine maledileyor dehil mi hoçam?" "Aferim bızdık."

BİR UMUT

YAZAN-CİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

(GEÇEN HAFTADAN DEVAM)

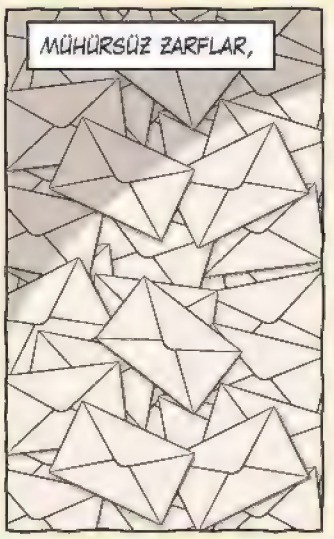

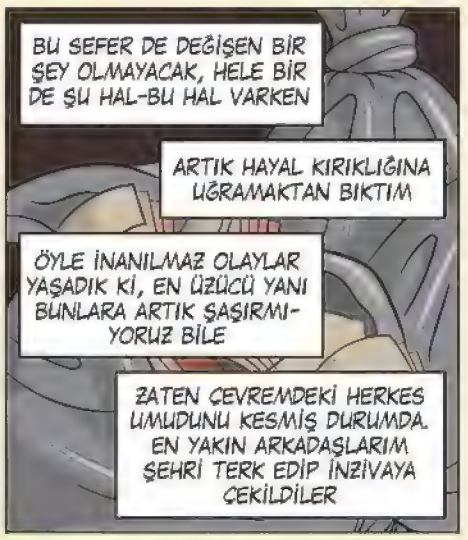

(*) BKZ: LEMAN 1371. SAYI

BİTTİ

toka NURGÜL KAAN

Mahmurluk. Ne yapıyordu acaba? Nasıl yapıyordu? 'Başganım şuraya bi imzanız lâzım' diye önüne getirilen evrakı nasıl imzalıyordu belediye başkanı? Totişini dönerek, tıssıp titıtıssıp diye siyerek, koku bırakarak mı imzalıyordu belgeleri? 'Stubbs' i diyorum. Alaska'da 20 yıl belediye başkanlığı yapan kedi. Nasıl imzalıyordu evrakı? Evraka siyerek mi?

İşte bahar a dostlar. Canını sevdiğim leylekler de yine gerisin geri tekrar geri dönerek buraya geri geldi, çok da güzel oldu, çok da iyi oldu, tam oldu. İstanbul için erguvan zamanı da başladı. Açtı artık erguvanlar. Boğaz turu teknesine atlayıp, azcık bir para verip, erguvanları seyretmenin, selamlaşıp hâl hatır sormanın tam zamanı. Yaprak vermezden önce, direkman erguvan rengi çiçeğe duran erguvanlar. Ağacın gövdesinden ağrı, dimdirek, çıkıçıkıveriyor çiçekleri. Çıkı çık. Sonra sonra yapraklarını oluşturuyor. Fadırmakır mitaayitler her yeri iyice yağmalamadan, bütün ağaçları hunharca kemirmeden, henüz erguvan varken kıymet bilek, gidek ağaç seyredek, çiçek koklayak. Çiçeklerin bize anlatmak istediği güzel şeyler olsa gerek; varıp gidip, onları dinleyek. Bütün kış aj gözlü, zalımey mitaayitlerin pis gürültüsünü dinledik; az biraz da çiçekleri dinleyek.

Bahar geldi taam mı. Her yerde dünya güzeli mor salkım sümbüller salkım salkım açmış. Yasemenler pıtır pıtrov çiçeklenmiş. Misler gibi kokular yayıyorlar. Ama kimi insan, sokakta sümbül görüyor, yasemin görüyor, dönderip de kafasını bakmıyor. Bakmıyor cico bakmıyor. Dile dile bakmıyor. Bi kafanı çevirip de bak bi, bi bak bi, bi kokla bak ne güzel gelecek, yüreğin ferahlayacak bi.. !-ıh. Yok. Gidip bi burnunu o çiçeklere sokup oh misss diye koklamıyor; onun yerine gidip, sapsahte çiçek kokulu çamaşır kimyasalı alıyor, onu sıvaştırıyor hep vıcıdına. Yav ne yapıyosun amınbabam. O çamaşır şeysilerinde, keza duş jellerinde, şampuanlarda neyin hep hormon var hormooooouuun.. bi bak bi içindekilere bi, nütfen bi oku bi, ne yazıyor? Her gün feyzbuka saatler ayıran o narin eller, bi kere de satın alıp vıcıdına sürdüğü şeyin içindekileri incelemeye bakmaz mı internetten?.. bakmıyor hanımey bakmıyor, nedense, bakmıyor canımey bakmıyor. Bildiğin yapay östrojeni, tostosterovu basıyorlar içine onların, çoğunda var hormon duş jellerinin, deterjanlarnn, yumuşatıcıların. Kadınların rahminde miyomlar oluşuyor, erkeklerin memişleri çıkıyor, sekiz yaşında bebeler hormon tedavisi görmek zorunda kalıyor bu yüzden, etme eyleme' diye megafon alıp kulağından içeri bas bas bariton..

Ne yapıp edip, akşam evlere dağılırken 'iyi akşamlar' dediğinde, 'tavşanlar' diye cevap veren ferahfeza arkadaş edinmek, hâlihazırda varsa onu sevip, dostluğunu korumak gerek..

'Japonlar da amma da sürekli de fotoraf çekerek dolaşıyorlar ha' diyen bütün tanıdıklarım, ellerinin imkân geçer geçmez nasıl da amma da sürekli çıkır çıkır fotoraf çeke çeke dolaşıyorlar şimdi, bi görsen..

Nasıl da kıymetini anlamaya başladık ama? De mi? Nasıl da abaroooouvv diye 23 Nisan olsun, 29 Ekim olsun ben doğduğumdan beri hiç bu kadar samimi duygularla, umut ve özsaygıyla kutlandığını görmedimdi, ki özsaygı acıp önemli bi şeydir, en çok da burdan ezmeye çalışırı hasımı insanı, çünkü özsaygısı silineyazmış bi insanın çok afedersiniz ama vur gafasına al elinden ekmeğini, kaldı ki gafasına vurmaya bile gerek yok, kendiliğinden teslim eder her şeyini zaten, meğersem ne kadar da önemliymiş yahu 29 Ekim ne kadar iyi bir şeymiş, keza 23 Nisan. Büyüklere millî egemenlikli nice nice hep öyle olsun diler, çocukların geçmiş ve gelecek tüm 23 Nisan bayramlarını kutlar, gamzeli çocuk ellerinden sevgiyle ısırırım, kollarına saat yaparım. Nasıl da kıymetini anlamamız için bu kadar tatsız bi şeyler olması gerekmeseydi keşke de hemen anlasaydık ama işte insan kıymetli şeyleri kaybedeyazınca kıymetini anlıyoruz niyeyse öyle bi şey oluyor insana, bu kadar zor şeyler olmayaydı da anlardık belki ama anlayamamışız işte demek ki, naynay noynoynoy diye çok yaymışız, 'oooh nasıl olsa hazırda var, ne şeyapacam ki' diye bilememişizse demek ki değerini anlayabilmemiz için olması gerekiyomuş bütün bunların.. işte kendimi bildim bileli kutlu olduğundan çok daha da süpersonik bi şekilde kutlu şimdi 23 Nisanlar, 29 Ekimler meğersem ne kadar önemliymiş diye, herkeste görüyorum bunu.. Çok uzun süredir olmadığı kadar kutlu. Daha da kutlu ve mutlu olacak inşallah şekerim. Amin.

RAMİZE ERER

İpek özsüslü

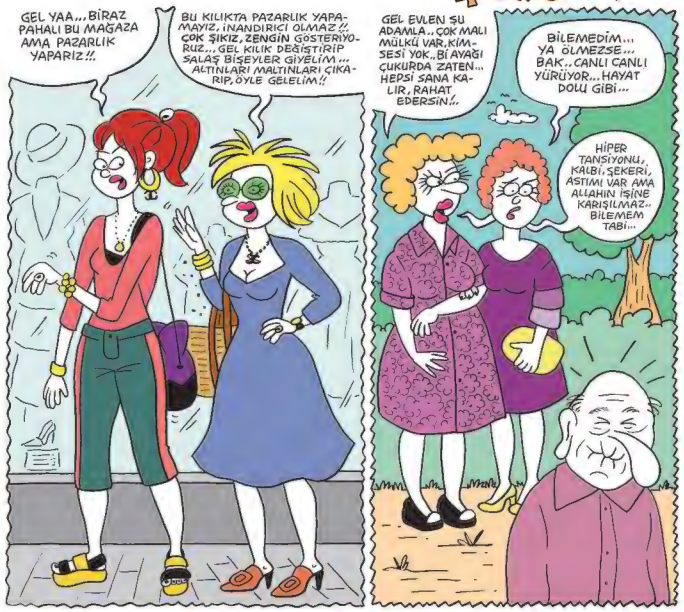

GEÇEN HAFTAKİ KÖŞEMDE BALONLARI YANLIŞ GİREN BU KARİKATÜRLER KAFANIZDA NE DEMEK İSTEMİŞ Kİ BURDA, KOMİK Mİ ŞİMDİ BU GİBİ SORULAR UYANDIRDIYSA ÖZÜR...

iliskilermehmetersoy@gmail.com

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

Merhaba. Çoğu açıdan insanlar kitleler halinde birbirlerine benzerler. Milyonlarcası aynı diziyi aynı anda aynı hislerle izler. En özel duygu tasarımları bile milyonlarcasının ortak klişesidir, fark etmezler.

Allahım, ne olur yardım et. Bugüne kadar hiç hissetmediğim bir acı bu. Ruhum boğuluyor, inanılmaz bir sıkıntı iç organlarımı eziyor.

Öff, alt tarafı herifin biri daha geçti gitti hayatından. Ne var yani? Hemen ara başkasını.

Mesela İlker? Saftirigin biri ama paralı...

Ya da Kemal? Psikopat geçinen bir dangalak.

Belki de Yusuf.. Tabi yaa! Mafya özentisi bir odun! Seni en iyi o meşgul eder. Yorucudur, insanı palavralara boğar, oradan oraya sürükler, bir şey düşünmeye mecal bırakmaz. Ama dayak yeme riski var.

Aslında çoktan bıktığım adamlar yerine internetten yeni birini ayarlamak daha akıllıca. Oyalanırım biraz işte. İyileşene kadar. Şu içimi şişiren lanet takıntıdan kurtulana kadar...

BANA ÖYLE AŞAĞILAYARAK BAKMA TAMAM MI? NE YAPAYIM YANİ, BEN BÖYLEYİM İŞTE! OTURUP SARHOŞ OLARAK SENİ DÜŞÜNMEK İSTEMİYORUM ARTIK.

GİTTİN DE NE OLDU! BENDEN DAHA NAMUSLUSUNU MU BULACAKSIN? SEN ÇOK MU DÜRÜSTSÜN?

BEN BAŞKALARIYLA BİRLİKTEYKEN SEVİŞMEDİK Mİ İLK TANIŞTIĞIMIZDA. ŞİMDİ DE SENİ ALDATTIM İŞTE, NE OLMUŞ? SEN DE SİNDİREMEYİP DEFOLUP GİTTİN. TAMAM! AKLIMI RAHAT BIRAK ARTIK, KAYBOL!

SANA AŞIK OLDUĞUMU BİLMİYORDUM Kİ! BÖYLE BİR SAÇMALIĞI ÖNCEDEN HİÇ YAŞAMADIM Kİ!.. KAYBETTİM SENİ İŞTE.

Birkaç saat sonra...

NE OLUR GERİ DÖN YAA! HIÇK!..

Kız çok feci arıza ama kalbi temizmiş demek.

#KALAMIŞADOKUNMA

LAFIN DİBİ

☛ Bazılarına kazanmak yetmiyor. Bizim kaybettiğimizi de görmek istiyorlar.

☛ Bu dünya liderlerinin hiçbiri sevişmeyi bilmiyor.

☛ Hayat dolara güzel.

☛ Suriye'yi Rabbim bombalayın diye yaratmış.

☛ Evet de desen, kabul ediyorum da desen sonunda boşanıyon. Fazla şeetmeyin yani.

☛ savaşmayın lan artık! Sonra KPSS'de kazık soruyorlar.

☛ Kurlarla dans

☛ Sansürcü sanatsız yaşayamaz.

☛ Naaşın kaç para ki?

☛ Erik çıkmış, 4 tanesi 5 milyon dolar.

☛ Seçim geliyo, Ramazan geliyo, dünya kupası geliyo, yaz geliyo, kendimize gelemiyoruz.

☛ Allah'a şükür benim ihtiyacım yok. Kimin ihtiyacı varsa ona çıksın başkan.

☛ O saatte Beşiktaş'ın Şükrü Saraçoğlu'nda ne işi vardı aq.

☛ Maden Bahçeli herşeyi yaptırabiliyo maaşları da arttırsın.

☛ Ben banyodayken seçim kararı alınmış.

☛ Balkonlarda başlayan çatal bıçak sesleri hayatın fon sesidir. rakı içme hissi uyandırır. Huzur verir. Eski Türkiye'dir. Yaza hoşgeldindir.

☛ Turksel'le çıkıcam. Hergün mesaj atıyor.

☛ Paramız yok günah işleyemiyoz. Yanlışlıkla cennete gidicez.

☛ Küçükken çişim geldi diyince avcunu açan arkadaşlar vardı. N'oldu onlara?

☛ Sevgilin hayal gücündür. Eşin çıplak gerçek.

☛ Yurt dışına çıkan Türk'ün olmazsa olmazı "abi gitte gör. Yayayı gören araba duruyor. Medeniyet bu yaa"

☛ Bela okumak diye bişi var. Okumanın alfabesi.

☛ Şarkılar ışınlanma makinasıdır. Seni anında bir yerden bi yere götürür.

☛ Niye beni çağırmadınız diyo. Gelme diye çağırmadık.

☛ Telefonun ayfon da olsa gelmeyen mesaj gelmez.

☛ Yalnızın şarkısı sıradaki şarkıya gelir.

☛ İçinden küfür edenleri samimi bulmuyorum.

☛ Alarm sesi de bi çeşit mesajdır üzülmeyin.

☛ Eskiden çarpışınca kitaplar falan düşerdi. Şimdi ayfonlar düşüyo. Küfür yiyoruz.

Salih Salı

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

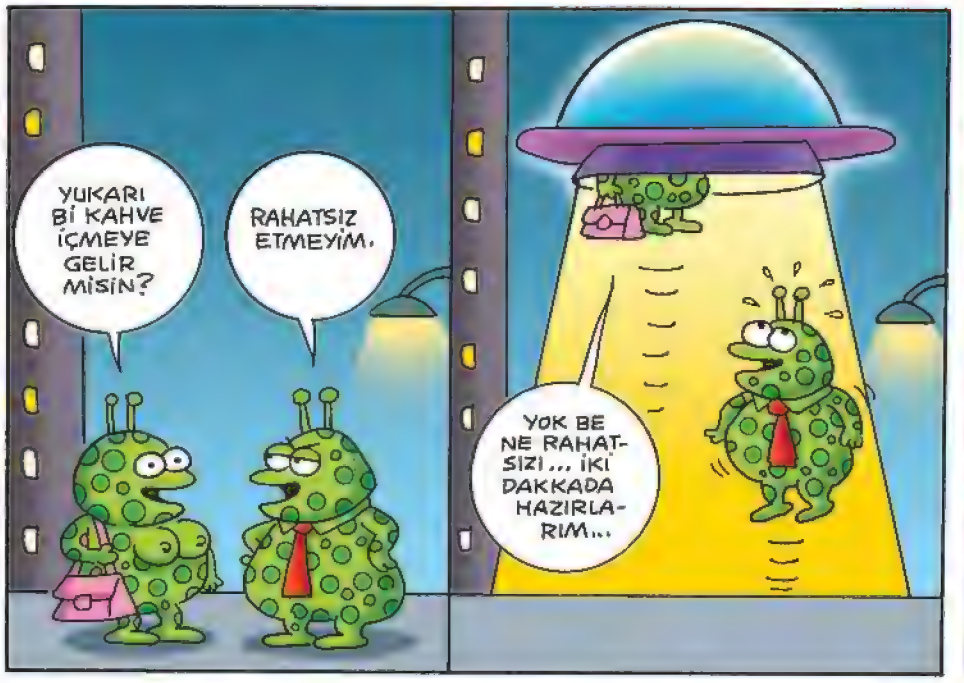

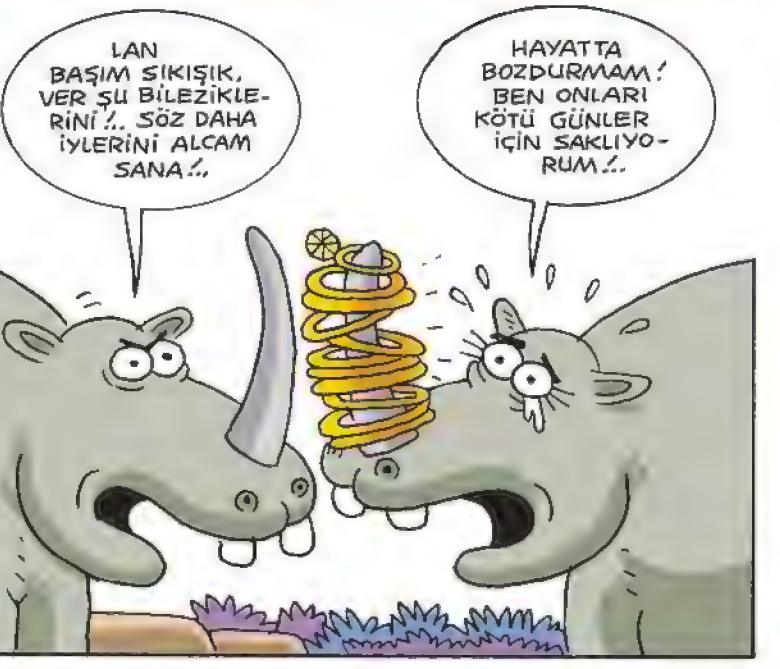

Öykü: “Yerde ve Gökte”

Metin Fidan

Sular idaresinin, çarşıdaki merkez binasına gitmiştim. Faturamı yatıracaktım. Yolumun da üzerindeydi. Ama bayağı erken gitmişim. Öğle tatiliydi ve veznelerin açılmasına daha kırk dakika vardı. Geri dönmeye veya gidip başka bir yerde beklemeye üşendim. Orada bir yere oturdum.

Hemen yanımdaki bahçenin kenarında, dört kişi ayakta konuşuyorlardı sayın okurlar. Daha doğrusu üçü bir konu üzerinde tartışıyor, biri ise sadece dinliyordu. Özetlemem gerekirse, konu Tanrı’nın büyüklüğü ve bulunduğu yerler hakkındaydı.

İnançlar üzerine yapılan bu tür sohbetlere bizim kültürümüzde elbette sıkça rastlanır. Günlük hayatta, sokakta böyle heyecanlı konuşmalara kulak misafiri oluruz. Çoğu ne yazık ki safsatadır, uyduruk ve önemsiz tartışmalardır. Çünkü bilmeden, fikir sahibi olmadan, yalnızca inandıkları şeylere ne kadar çok inandıklarını göstermek hevesiyle konuşurlar. Halbuki gerçek inanan, kalbinde bir aidiyetin dinginliğini yaşadığından, inancını kanıtlama telaşına düşmez. Herneyse, bu kez şahit olduğum konuşma ise farklıydı. İlgimi çekmişti! Derin, felsefi bir yönü de vardı. Bu seferki konuşmacılar, her söylenene kanan cahil insanlara değil, söyleyecek bir sözü olan, eğitimli kişilere benziyorlardı. Kulak verdim.

İçlerinde konuyu açtığı belli olan kişi, şöyle diyordu:

“Sizce de doğru değil mi bu!? Yaradanı arayacağız diye, hep yukarıya, bulutlara bakıyoruz. Halbuki Tanrı her yerdedir! Niçin sürekli tepelerde arıyoruz? Tanrı’yı aramayı bırakın, güzel bir hayal, bir ev veya araba düşü kurmak istediğimizde bile kafamızı az kaldırıp yukarıya, havaya bakıyoruz! Yukarısı derken, yükseğe yani. Yüksek ağaçların en tepedeki dallarına, yüksek apartmanlara filan...”

Kısa boylu ve eğlenceli olan tip araya girdi:

“Ben de bazen lüks semtlerde yürürken, kafamı kaldırıp, apartmanların en üst katlarına bakıyorum! Çünkü ileride iyi para kazanıp, öyle kocaman bir dairede oturmak istiyorum.”

“Haklısın elbet. Bu yaptığın mantıklı! Fakat niçin, sadece üst katlarına bakıyorsun kardeş? Oturmayı istediğin binanın giriş kapısı aşağıda mesela. Aşağıdaki kocaman süslü kapıya bakarak da o durumu hayal edebilirsin. Demem o ki, bütün güzel anlamlar yukarılarda değil.”

Bu adama pek inanmayan, sadece vakit geçsin diye dinlediği belli olan ciddi ifadeli bir adam:

“Sadede gel. Ne demek istiyorsun?” dedi.

“Yere de bakabiliriz.” dedi, tartışmayı açan adam.

İçlerinde, herşeye şaşıran heyecanlı bir adam:

“Ne yeri yahu? Yer mi! Kaldırım mı yani?” dedi.

“Evet, bildiğimiz yer. Zemin, asfalt! Yere de bakabiliriz Tanrı’yı aramak için. Belki ilk bakışta, yukarıdaki boşluk kadar uzaklık hissi vermez bize. Vücudumuza, yani o anda bulunduğumuz pozisyona daha yakındır, yer. Ama onun da sonu yoktur. Örneğin, şimdi şuradaki direğin dibine bakıyorum. Ne var orada?”

Eğlenceli tip, hemen baktı o noktaya:

“Büyükçe bir yaprak var!” dedi.

“Onun altında ne var peki?”

“Galiba bir gazoz kapağı gördüm!” dedi eğlenceli adam, neşeyle. Gitti, eğilip aldı teneke kapağı.

“İşte, bunu söylüyorum,” diye devam etti konuyu açan adam: “Yaprağın altında bir kapak. Bir kapağın altında belki bir böcek vardır. Böceğin altında toprak. Toprağın altında başka böcekler ve farklı katmanlar. Dünyanın merkezine gider bu, öte taraftan çıkıp tekrar uzaya karışırsın!.. Peki bu kadar kolaysa, niçin yere bakmıyoruz hiç? Hemen kafamızı havaya dikiyoruz!?”

“Ne alâkası var,” dedi, ciddi görünüşlü adam: “Niçin çamurlu toprağa, ölmüş yapraklara bakacakmışım. Çerle çöple, iğrenç böceklerle canımı sıkacağım. Ferah ferah yukarıya, temiz bulutlara bakarım elbet!”

“Yahu, yukarıya da bak. Fakat bütün seçimimiz yukarısıysa, bu acayip işte! Tanrı’yı aramak için her yere bakmamız gerekli. Şunu demeye çalışıyorum: Hep havaya bakıyoruz, çünküü: Yere bakmaktan utanıyoruz! Sert geleneklerimiz var bu konuda. ‘Dost başa düşman ayağa bakar’ diyerek, yere bakmayı küçümsüyoruz. ‘Kafanı kaldır, başını eğme!’ şeklinde tavsiyeler veriyoruz birbirimize sürekli.”

Şaşkın görünüşlü adam:

“Ama yer çok kısa,” dedi, “Anlatamadım, pardon. Bu tür felsefi konularda konuşmakta pek iyi değilimdir. Yani, yer hemen ayağımızın ucunda. Yoğunlaşamıyoruz. Bakar bakmaz bitiyor hemen. Ama yukarıya kafamızı kaldırdığımızda bak bak bitmiyor!”

Konuyu açan şöyle dedi:

“Seninki, açıklık, yani ferahlık denilen duygu. Önün ne kadar açık olursa, o kadar ferahlarsın tabii. İnsan, balkonunda böyle bir manzara ister. Tam karşısında tuğla bir duvar değil. Fakat, çay içip izleyeceğimiz güzel bir manzaradan söz etmiyoruz burada beyler! Tanrı’yı aramaktan bahsediyoruz.”

“Tanrı öyle kedi arar gibi aranmaz,” dedi ciddi adam. Grubu terketti, içeriye girdi.

Üç kişi kalmışlardı. Sürekli karşı çıkan adam ayrıldığı için, konuyu açan adam kendisini daha rahat hissediyordu. Aslına bakılırsa, araya dalıp, dördüncü kişi ben olmak istiyordum sevgili okurlar! Fakat bu konudaki eksik felsefi düşüncelerimi nasıl tamamlayacağımı bilemiyordum. Üstelik pek iyi bir konuşmacı da sayılmazdım.

Adam, hızla devam etti. Bir acelesi olduğu belliydi:

“Kedi veya kuş aramaktan konuşmuyoruz burada elbette. Arama denilen şey, içimizde, yüreğimizde gerçekleşir! Ama orada gerçekleşiyor diye de gözlerimizi sıkıca yummayız. Eninde sonunda birşeye bakarız, şuraya buraya göz atarız. Yani, bir kalem, yere düşen bir eşya arıyormuşuz gibi yaparız farkında olmadan. Örneğin, gökyüzüne öylesine bakarken bile, bir buluta veya bir kuşa odaklanırız istemeden. O yüzden, yere bakarken de, maddî birşey arıyormuş gibi disiplinli bir şekilde bakmalıyız mutlaka.”

Diğer iki adam kafalarını sallayıp onayladılar.

“İsterseniz bunu test edelim?” deyip, telaşlı bir şekilde saatine baktı bizimki:

“Daha 15 dakikamız var veznelerin açılmasına. Diyorum ki: Bahçe kenarında şu hat boyunca, beş-altı dakika kadar, yere dikkatlice bakarak yürüyelim! Sonra bu noktada toplanalım, herkes o anlarda neler hissettiğini söylesin.”

“Eh, ilginç olur,” diye karar verdi hepsi, “Nasıl olsa şu anda yapacak daha önemli işimiz yok.”

Dördü de, belirlenen yedi-sekiz metrelik hat üzerinde, yere bakarak yürümeye başladılar. Onları izliyordum.

Eğlenceli tip, işini ciddiye alarak yeri gözlemliyordu. Hattâ eğildi, mavi bir su şişesi kapağı ve bir çalı parçası aldı eline. Sonra başka birşey daha buldu, üzerindeki toprağı üfleyerek, bulduğu bu küçük şeyi inceledi. Şaşkın adam da yere bakarak yürüyordu ama sıkılmış gibiydi. Havaya bakıyordu bazen. Konuyu açan adam ise, farklı bir telaş ve bir beklenti içerisindeydi.

Beş dakika kadar sonra aynı yerde, benim birazcık önümde buluştular.

“Evet, herkes yerde ne bulduğunu, pardon, yani düşüncelerini söylesin!?”

Eğlenceli tip, heyecanla elindeki minik şeyi uzattı: Cep telefonlarımızdaki, SIM kart denilen mikroçipti bu.

‘Tanrı’yı yerde de aramalıyız’ tartışmasını başlatan adam, büyük sevincini gizlemeye gerek görmedi:

“Allah razı olsun kardeş senden!” diyerek, sim kartını bulan adamı kucakladı: “Buraya geldiğimde telefonum sertçe yere düştü, o anda içindeki herşey, kapağı, pili, simkartı filan etrafa saçıldı. Çok aradım fakat şunu bulamadım. Tekrar sağol!”

Şaşkın görünüşlü adam lafa girdi:

“Ben de düşündüm ki!..” dedi, “Tanrıyı aramak için göğe veya yere bakarken, gözlerimizi azıcık kısmamız gerekiyor galiba. Çünkü...”

Telefonunun parçalarını yerleştiren ve açıp çalıştıran adam, onun sözünü kesti:

“Evet, kısmak iyi olabilir. Sonra konuşalım isterseniz!? Vezneler açılacak, numara alıp sıramıza girelim.”

Döner kapıdan içeriye girdiler. Ben de kalktım...

Telefonunun kartını bulan adam, sırada önümdeydi. Geniş düşünceli, rahat birisine benziyordu aslında. O yüzden herşeyi göze alarak, gülümseyerek kendisine baktım ve sordum:

“Kayıp eşyanızı o kişilere arattırdığınızı farkettim. Yalnız, bunun için inançlarla ilgili bir alanda tartışma başlatmaya gerek var mıydı? Normal bir şekilde rica ederek yardım isteyebilirdiniz?”

“Onları hiç tanımıyorum ki,” dedi adam. “Burada karşılaştık. Nasıl böyle bir istekte bulunabilirim? Hem, simkartımı bulmak için yardım etmeyi kabul etseler bile, fazla ciddiye almayacaklardı. Üstünkörü bakacaklardı yere. Kayıp olan herşeyimizi, Tanrı’yı arar gibi ararsak daha hızlı buluruz! Orada anlattıklarımda ciddiyim yani ben. Hep yukarıya bakıyoruz, yalan mı?”

“Evet ama,” dedim, “İnsan medeniyeti yukarıya doğru inşaa edilmiş, o yüzden böyle oluyor belki. Binalar, ağaçlar...”

“Aşağıda da tohumlar var,” dedi, “sonra binaların bodrum katları, su tesisatları... Yere bakınca onları görememiz, orada olmadıkları anlamına gelmiyor.”

“O anlama gelmez tabii. Göremiyoruz da zaten. Belki bir kazı, tamirat çalışması olduğu gün...” (İyi bir konuşmacı olmadığımı söylemiştim sayın okurlar.)

“Ayrıca, yukarılara öyle anlamlı bir şekilde bakınca, havayı görüyorsunuz yalnızca. Daha ötesini, galaksileri filan gördüğünüzü mü zannediyorsunuz?”

Artık pilim bitmişti, buna cevap veremedim. Adam, açıkçası beni de etkilemişti! Eve dönerken, en azından oyalanırım diyerek hep yere baktım. Çalışan bir çakmak ve 1 lira buldum!

ALPER ÇELİK

GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARATAN

KANALLAR DİYARI AMSTERDAM VE GENELEVLERİYLE ÜNLÜ RED LAYN SOKAĞINDA TÜRK GİRİŞİMCİ MUSA...

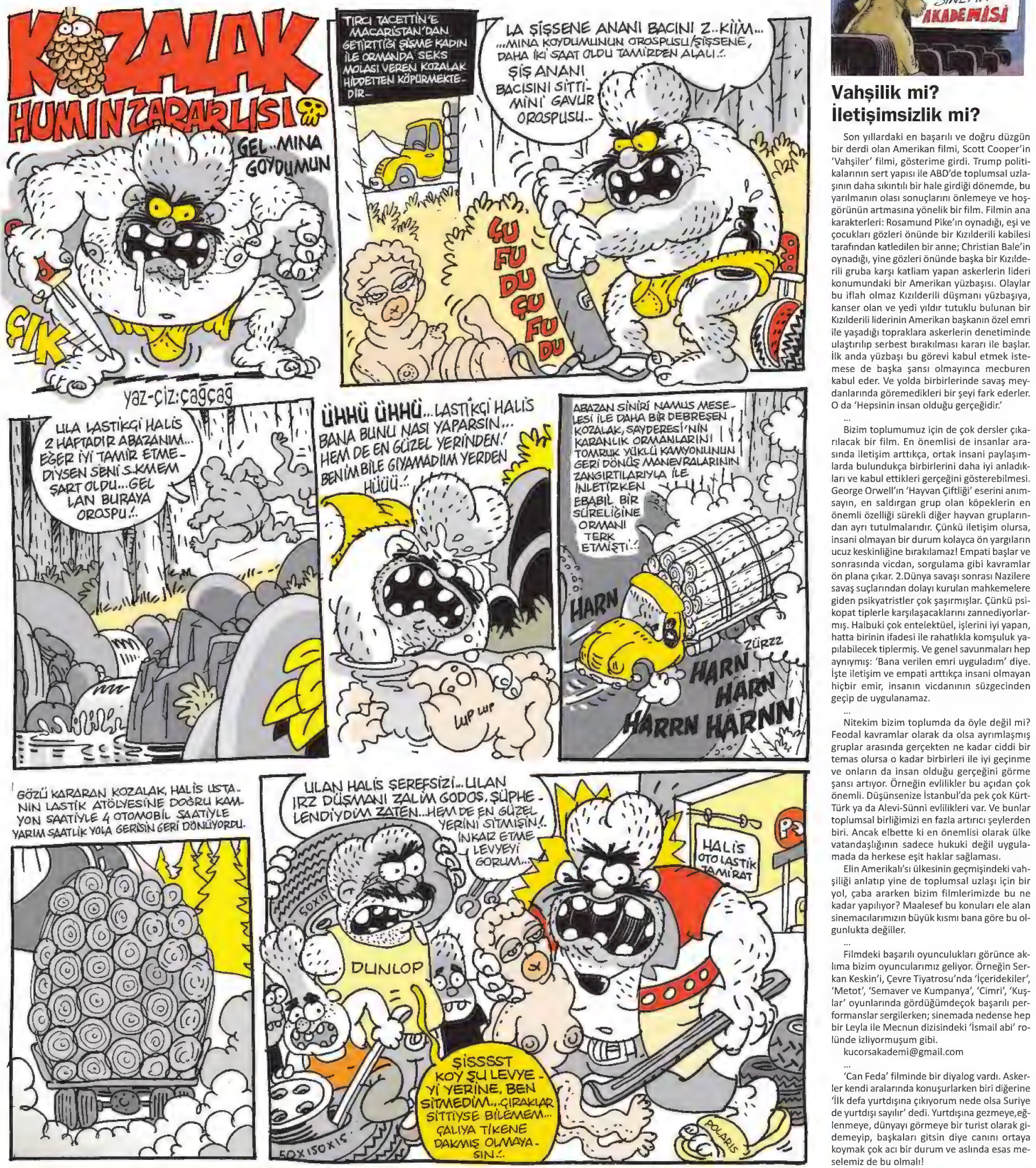

Vahşilik mi? İletişimsizlik mi?

Son yıllardaki en başarılı ve doğru düzgün bir derdi olan Amerikan filmi, Scott Cooper'in 'Vahşiler' filmi, gösterime girdi. Trump politikalarının sert yapısı ile ABD'de toplumsal uzlaşının daha sıkıntılı bir hale girdiği dönemde, bu yarılmanın olası sonuçlarını önlemeye ve hoşgörünün artmasına yönelik bir film. Filmin ana karakterleri: Rosamund Pike'ın oynadığı, eşi ve çocukları gözleri önünde bir Kızılderili kabilesi tarafından katledilen bir anne; Christian Bale'in oynadığı, yine gözleri önünde başka bir Kızılderili gruba karşı katliam yapan askerlerin lideri konumundaki bir Amerikan yüzbaşısı. Olaylar bu iflah olmaz Kızılderili düşmanı yüzbaşıya, kanser olan ve yedi yıldır tutuklu bulunan bir Kızılderili liderinin Amerikan başkanın özel emri ile yaşadığı topraklara askerlerin denetiminde ulaştırılıp serbest bırakılması kararı ile başlar. İlk anda yüzbaşı bu görevi kabul etmek istemese de başka şansı olmayınca mecburen kabul eder. Ve yolda birbirlerinde savaş meydanlarında göremedikleri bir şeyi fark ederler. O da 'Hepsinin insan olduğu gerçeğidir.'

...

Bizim toplumumuz için de çok dersler çıkarılacak bir film. En önemlisi de insanlar arasında iletişim arttıkça, ortak insani paylaşımlarda bulundukça birbirlerini daha iyi anladıkları ve kabul ettikleri gerçeğini gösterebilmesi. George Orwell'ın 'Hayvan Çiftliği' eserini anımsayın, en saldırgan grup olan köpeklerin en önemli özelliği sürekli diğer hayvan gruplarından ayrı tutulmalarıdır. Çünkü iletişim olursa, insani olmayan bir durum kolayca ön yargıların ucuz keskinliğine bırakılamaz! Empati başlar ve sonrasında vicdan, sorgulama gibi kavramlar ön plana çıkar. 2.Dünya savaşı sonrası Nazilere savaş suçlarından dolayı kurulan mahkemelere giden psikyatristler çok şaşırmışlar. Çünkü psikopat tiplerle karşılaşacaklarını zannediyorlarmış. Halbuki çok entelektüel, işlerini iyi yapan, hatta birinin ifadesi ile rahatlıkla komşuluk yapılabilecek tiplermiş. Ve genel savunmaları hep aynıymış: 'Bana verilen emri uyguladım' diye. İşte iletişim ve empati arttıkça insani olmayan hiçbir emir, insanın vicdanının süzgecinden geçip de uygulanamaz.

...

Nitekim bizim toplumda da öyle değil mi? Feodal kavramlar olarak da olsa ayrımlaşmış gruplar arasında gerçekten ne kadar ciddi bir temas olursa o kadar birbirleri ile iyi geçinme ve onların da insan olduğu gerçeğini görme şansı artıyor. Örneğin evlilikler bu açıdan çok önemli. Düşünsenize İstanbul'da pek çok Kürt-Türk ya da Alevi-Sünni evlilikleri var. Ve bunlar toplumsal birliğimizi en fazla artırıcı şeylerden biri. Ancak elbette ki en önemlisi olarak ülke vatandaşlığının sadece hukuki değil uygulamada da herkese eşit haklar sağlaması.

Elin Amerikalı'sı ülkesinin geçmişindeki vahşiliği anlatıp yine de toplumsal uzlaşı için bir yol, çaba ararken bizim filmlerimizde bu ne kadar yapılıyor? Maalesef bu konuları ele alan sinemacılarımızın büyük kısmı bana göre bu olgunlukta değiller.

...

Filmdeki başarılı oyunculukları görünce aklıma bizim oyuncularımız geliyor. Örneğin Serkan Keskin'i, Çevre Tiyatrosu'nda 'İçeridekiler', 'Metot', 'Semaver ve Kumpanya', 'Cimri', 'Kuşlar' oyunlarında gördüğümdeçok başarılı performanslar sergilerken; sinemada nedense hep bir Leyla ile Mecnun dizisindeki 'İsmail abi' rolünde izliyormuşum gibi.

kucorsakademi@gmail.com

...

'Can Feda' filminde bir diyalog vardı. Askerler kendi aralarında konuşurlarken biri diğerine 'İlk defa yurtdışına çıkıyorum nede olsa Suriye de yurtdışı sayılır' dedi. Yurtdışına gezmeye,eğlenmeye, dünyayı görmeye bir turist olarak gidemeyip, başkaları gitsin diye canını ortaya koymak çok acı bir durum ve aslında esas meselemiz de bu olmalı!

Sayı: 1372 / 25 Nisan 2018
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışleri Müdürleri: Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Grafik: Cebrail Okcu • Renk: Fikret Özdemir • Satış Müdürü: Şener Küçükkaptan • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

UTKU KALIPÇIOĞLU

Nurettin Yıldız, baharat, ketçap, kahve, çay ve etin şehveti arttırdığını ifade ederek, özellikle gençlerin bu gıdaları tüketmemesi gerektiğini ifade etti.

ONUR KARADURMUŞ

BETAMAX VIDEO

TURGUT ÖZALP

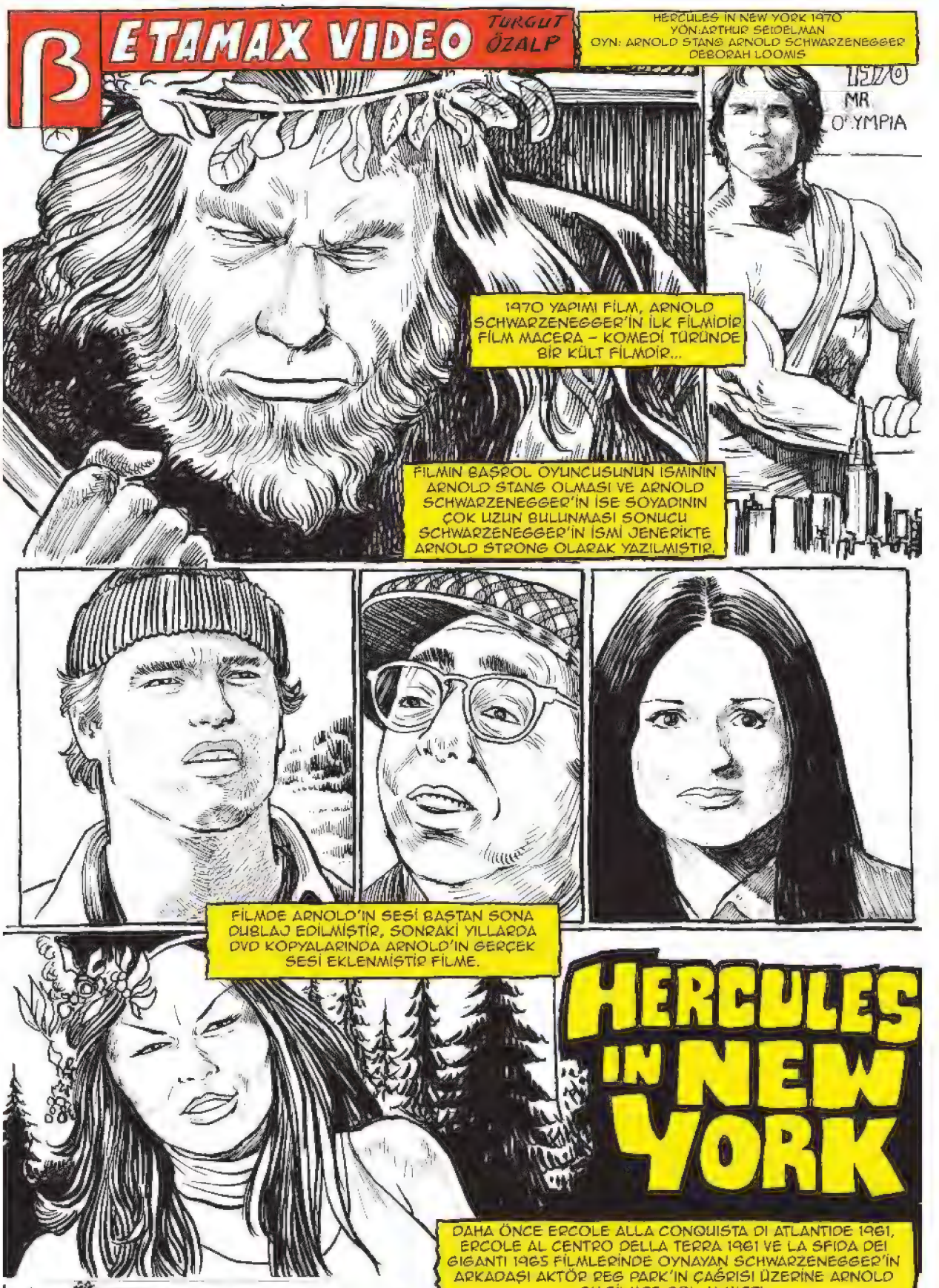

SORU

1969 YILINDA MR OLYMPIA SEÇİLEN VE 7 KEZ DÜNYA ŞAMPİYONU OLAN ARNOLD'IN İLK FİLMİ VE İLK BAŞROLÜ OLAN HERKÜL NEW YORK'TA FİLMİNDEN SONRA İKİNCİ BAŞROLÜ HANGİ FİLMDİ?

DOĞRU CEVABI: TURGUTOZALP@HOTMAIL.COM ADRESİNE İLK YOLLAYAN OKURUMUZA SÜRPRİZ HEDİYE YOLLUYORUZ !!!

#DeranBebeklereNinniBesteleyin

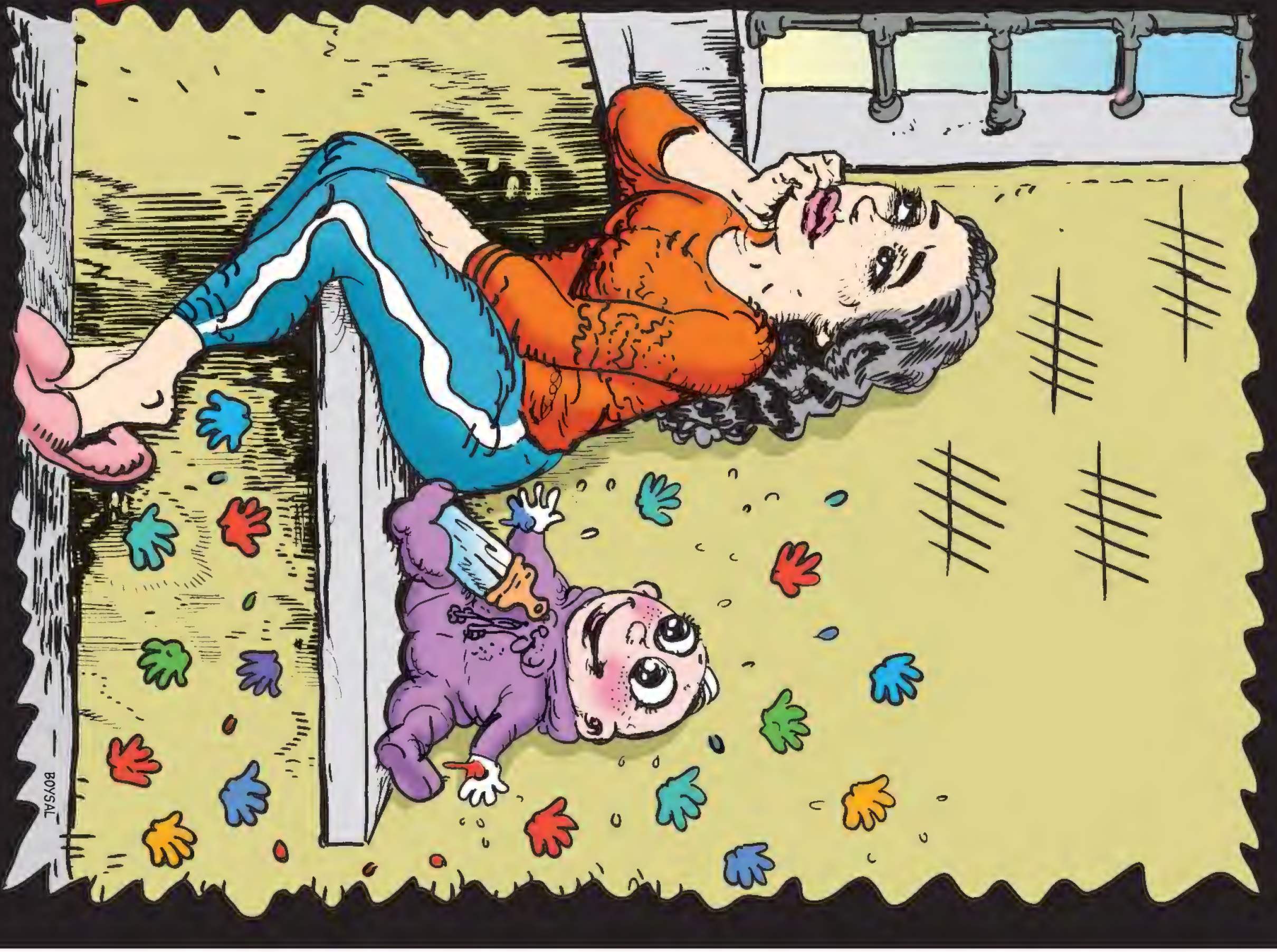

1374

ENTRİKA sürüyor... ERGÜN GÜNDÜZ çizdi

9 Mayıs 2018 Çarşamba Sayı: 2018/19 5 TL.
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 6 TL.

LeMan

Muharrem İnce, Selahattin Demirtaş'ı cezaevinde ziyaret edecek.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

HAYDARİ * BOYSAL

Sevgili Okur

Elinizdeki dergi zamlı. Alırken farketmiş olmalısınız. Uzun süredir üst üste şoklandığımız devalüasyonlar bizi buna mecbur kıldı. Başta kağıt, baskı olmak üzere girdilerimizin çoğu dövizle ve ithalata dayalı. Basacak kağıt bulmakta bile güçlük çekiyoruz.

Bunların dışında biraz da serzenişlerimiz var. İnternet ve sosyal medya ortamında kapaklarımız ve karikatürlerimizin etkileşimi, paylaşımları 100 binleri, milyonları buluyor. Bu çok keyifli. Ancak bunun bize hiçbir getirisi yoktur. Bu paylaşımları biz o hafta yayınlanan sayımızda başka kapaklarımız olmak üzere gönüllü yapıyoruz. Ama derginin içeriğini internet ortamında paylaşımı sınırlı tutmaya da çalışıyoruz. Bu işe hiçbir emek vermeyen ve sayıları pıtırak gibi çoğalan isimleri bile bizden çalıntı pek çok soysuz portal ise dergimizden bunları yağmalıyor. Onun dışında gazete bayileri çoğu noktada işgal altındadır. Çoğu zaman LeMan'ı o standlarda bulabilmeniz için ayrı bir efor harcamalısınız.

Sevgili okur. Dergi aynı zamanda bir örgütlenme biçimidir. Türkiye'nin en uzun ömürlü mizah dergisi LeMan'dır. Ancak şartlar ağırdır. Ve bizim her zorluğu, baskıyı aşmak için sonsuz çaba gösterdiğimizi bilmenizi isteriz. Şunu da sizinle paylaşma sorumluluğumuz var. Gerçekten önümüzdeki aylarda bu dergiyi üretme ve size ulaştırma konusunda söz veremiyoruz.

O zaman çeyrek asırdan, bin küsürden fazla sayıyla yaptıklarımıza bakıp avunacağız. Kimseye eyvallahımız olmadı. Bundan sonra da olmayacak.

Hepinize sevgiler... LeMan

Dr. Mehmet Öz, Trump'ın sağlık ekibine alındı.

ABD'li edepsiz karı Heather Nauert: "Afrin'den kaçanların geri dönmelerine izin verilmiyor."

uzunİNCEbiryol: "DEMİRTAŞ'I HAPİSTE TUTMA!"

"Muharrem Ince, uzunINCEbiryol'a girdi ve, birçok rahatlatıcı açıklamalarının yanı sıra, bir başka cumhurbaşkanı adayı 'Demirtaş'ı hapiste tutma!' dedi. Aslında, İnce'nin heyecan yaratan cumhurbaşkanı adaylığının yıllar öncesinden ve ardından söyledikleri bir bütünlük oluşturuyor ve Selahattin Demirtaş'ın haksız tutukluluğunun sona erdirilmesi talebi, tüm düşüncelerinin ayrılmaz bir parçası. Böylece İnce; özgürlük, eşitlik, adalet, demokrasi, parlamenter yapı, barış, kardeşlik, laiklik gibi hedeflerini içselleştirmiş olduğunu gösteriyor. Örneğin özgürlük isteyen birinin, Selahattin Demirtaş'ın tutukluluğunu içine sindirebilmesi mümkün mü, ya da eşitlik, adalet, demokrasi, kardeşlik, barış diyenin, toplumun ayrılmaz bir parçası olan Kürtleri dışlayarak bunları gerçekleştirmesi söz konusu olabilir mi? Keza, saydığımız talepleri olanın, canımız Alevileri hor görmesi, 'Biliyorsunuz kendisi Alevidir' diyen bir gericiyle aynı seviyeye inmesi düşünülebilir mi? Ve de, 'Kadının yeri evidir' diyen çağdışı bir ideolojiye karşı, andığımız istekleri olan bir aday, kadın özgürlüğünden, eşitliğinden ödün verebilir mi?

Artık, 4 Mayıs 2018 gününden itibaren, yani Muharrem İnce'nin cumhurbaşkanlığı adaylığının, kendi kendini büyük bir cesaretle aşan CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu tarafından açıklanmasıyla birlikte, toplumun; yüz yıla yaklaşan ve iyi kötü yaşanan cumhuriyet ve demokrasi deneyiminin gerici bir karşıdevrime kurban edilmesi sürecini sona erdirmesi olasılığı, hem de güçlü bir biçimde kendini göstermiş bulunuyor. Artık tutunulacak bir yer var.

Sıradanlığı, banalliği, çirkefliği, saldırganlığı, küfürü, hakareti, yalanı, dolanı karakteri haline getirmiş olmaktan 'gurur duyan' bir ilkelliğe; gerekirse, aynı düzeyde karşılık vereceğini ilan etmiş olan İnce'nin, pislikten medet umanların elinden bu silahı alabileceği ve politik ortama düzey getirebileceği de düşünülebilir.

Muharrem İnce'yle birlikte bir başka ve en az daha önce saydıklarımız kadar önemli olan yenilik de ister istemez gündemi belirleyecek: Her türlü söylemin dini söyleme göre düzenlenmesi çabalarının sonu gelebilecek.

Seçimleri çalma alışkanlığı da İnce'nin kampanyasının başarısı oranında düşebilecek.

'Atı alanın Üsküdar'ı geçtiği' durumlar, yerini 'Attan düşen de / Üsküdar'ı geçen mi?' sorusuyla yer değiştirebilecek. İnce'nin, CHP adayı olabilmesine neden olan toplumsal basınç, büyük olasılıkla sandık güvenliğine de yansıyabilecek ve verilen her bir oyun değerlenmesi sonucunu sağlayabilecek.

İktidardan ayrılmasını, 'devrilme' olarak gören führer-duce bozuntularının, ilk paragrafta andığımız ilkeler doğrultusunda iktidardan uzaklaştırılmasının, sözde 'ilahi' bir emre karşı gelmek değil, yaşamın gereğini yapmak olduğunu kabul edenlerin, İnce ile birlikte ortaya çıkan yeni durumu kararlılıkla değerlendirecekleri ihtimalinin, gerici karşıdevrim ekibini hazırlıksız yakaladığı anlaşılıyor.

Eldeki tüm imkanların nereye yönlendirilmesi gerektiği artık açıktır: Solunabilecek bir ülke, bu topraklarda yaşayan herkesin hakkıdır. Bu hak, ancak uğrunda gerekli mücadele verildiğinde yaşama geçirilebilir. İlk adım, herkesin, oylarına ve sahtekarlıklarla değiştirilmeye çalışılan adreslerine sahip çıkmasıdır. Siyasal İslam'ın, ülkeyi sonu belirsiz felaketlere sürüklemesini önlemenin ve verdiği zarara bir çizgi çekilmesinin ön koşulu budur.

Gerisi, gerici karşıdevrime karşı olanların zaten çok iyi bildiklerini yaşama geçirmeleridir. Herkes, elindeki, aklındaki, yüreğindeki birikimi kullanmalı ve uzunİNCEbiryol'a girmelidir.

Türkiye'nin, 'sürprizler ülkesi' olduğu unutulmamalıdır. Koca ülkeye çağ atlatan bir dönüşüm, Cumhuriyet; gericilerin hala değiştirmeye doyamadıkları 1961 Anayasası; Gezi Olayı bu ülkenin gördüğü ve sürpriz denebilecek başarılardan sadece birkaçıdır. Kadınını Kürdünü Alevisini kendini dışlanmış hisseden tüm kesimlerini özgürlük eşitlik adalet kardeşlik demokrasi adalet barış ilkeleri doğrultusunda bağrına basmış bir toplumu durduracak hiçbir güç yoktur. 12 Eylül'ün ürünü olan bir ekibin, kendisini 12 Eylül'ün mağduru gösterebildiği soytarılığa en kısa zamanda son verilmelidir. Kendilerinin canla başla kullandığı bir dini yapılanmaya şu ya da bu şekilde bağışta bulunanları suçlayan, kimilerini bu suçlamayla şantaja tabi tutanların, eşcinselleri suçlarken tecavüzcüleri koruyanların değiştirilmesi ve toplumun büyük bir soluk alarak yaşamına üretken bir biçimde devam edebilmesinin yolunun açılması zorunludur..."

Bu sözler kime mi ait? Bilmiyorum. Bir yerlerde gözüme çarptı, ilginç buldum, beğendim, aldım, buraya koydum.

Kim bilir, belki de, eksiği fazlasıyla, sizin sözlerinizdir...

SELİM YALÇINERselim.yalciner@gmail.com

YSK Cumhurbaşkanı adaylarının uyması gereken yasakları duyurdu. Cumhurbaşkanı Erdoğan'a hiçbir yasak yok.

İyi Parti standına saldırı, 6 yaralı!

Erdoğan: "Suriyelileri vatandaşlığa alalım çalışsınlar" dedi.

Muharrem İnce: Gençlere 19 Mayıs ve 29 Ekim'de 500 TL vereceğiz.

TRT'de dahil televizyon kanalları diğer adayların mitinglerini vermiyor.

Tahliye kararı verilen hasta tutuklu Devrim Ayık cezaevinden çıkamadan gözaltına alındı.

HAYDARİ

— Bu manifestonun heyecanı meyecanı yok!..
— Biz iktidara gelirsek bükülen, politik uzay zamanı tekrar düzelteceğiz!..
— Açılan sandıklara göre dayak yenilme oranında İyi Parti önde...
— Günübirlik münafık...
— Ağustos'un ne günahı var, üçüncü tur da olsun!
— Dünya bile gerçek; Bilal Erdoğan, Metin Külünk ve İbo yalan!..
— Emekliye 1000 lira veren, oy kullanmak için tatilden İstanbul'a dönecek seçmenin mazot parasını da verir!..
— Her canlı 24 Haziran'a kadar mutlaka 'ince' esprisi yapacaktır!..
— Politik uzay zaman bükülü dağılın!
— Sosyal paylaşımda konum mankenliği yapıyorum.
— Arda Türk futbolunun yetiştirdiği önemsiz futbolculardan biridir!
— Yıllar ne çabuk deliyor...
— Garibanın ayakkabısı tepeden de vurur!
— Ancak sabaha karşı o bozuk sesinle türkü söylersen, İzmirliler derin uykularından uyanır!..
— Hollywood sineması, doların uçuşunu, Harry Potter'in uçuşundan daha ilgi çekici buldu!
— Gündeme dair bir argo söylem: İNCE işler adamı arkadan şişler...
— Gomiz'in penaltı korkusunu yenmesi için, işe taç atarak başlaması hayırınadır!
— Demirtaş'ın mitingine katılan gardiyanın pasaportuna el kondu!..
— Mutlu aşk bile varsa, adil seçim de olur!

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ

keskin cırmak

YÖNETEN: YATTARA VALLİ

GÜVENDİHİ DALARA KAR YADI.

Bis kedi kimseler sokakta dolaşırkan veyaha yerde kıvrık yatarkan, veyaha ağzımısla yalanırkan, etrafta geçen kafası delirmiş bahzı insanların tepmelerinden veyaha sopayla onlar durupdururkan bis kedilere vuruyordurmuşlar. Böle fahşi saldırılardan korunabirmek için önlem almıyı düşünen Tombalak Akgöbek adlı kedi vatantaşımıs asrın hatahsını yaparak ve perişan oldumuşturdu. Kendisine mükrofan uzattik: "Sayin Akgöbek, nirde hata yaptinis ve yaniş olan nedirdi?" "İnsan kimserer, hırsıstan veya sardırılardan korummak için gidip köpek alayor." "Ben neden mi almayayim mi dedinis?" "Aynan." "Nerden aldınıs köpeki?" "Sokaktan aldım. Bedeve." "Sonra na oldu?" "Elinin köri oldu. Halimi görmeyorsun mu? Oysa ben bampaşka şeler hayaletmiştimdi." "Hayaletmiy mişinis?" "Elinin körimişim. Esbiri yapınacak yer var yapınmayaçak yir var."

DENİSE GİRMEK YASAKTISA UYARI TEBELESİ KOYABİRDİNİS.

Buruda yüzmek yasaktırdı, Denise atlamayinis, Girmek telekeli ve yasaktırdı gibi hiçpir uyarı olmadıhı halde canı biras yüzmek va bir iki defa dalıp çıtmak isteyen Mavmır Sütlüçene adlı kedi vatantaşımıs beklemedihi bir tepkiyle karşıraşınça şoka olmuşturdu. Bakınıs nerer olmuşturduymuş kendisi anlatsin: "Mavmır Bey boyrun anatın." "Pazar yirinde gezeyordum. Bilirseniz pazar yirinde deniz olar. Denize baliklama atlayayim de biras hem serimlemek ve kolaç atmak maksatı, biras ta tabihi acıkmış olmat ta var az bişiy." "Adam neten kızdı sise?" "Bene kızdı. Kovaradı bene." "Balıkların içine atladıhınıs içim mi kızdi?" "Yahu denisde de balık var. Balıkçı kendisi girmeyor mu denise" "Denisde balık az, su çok." "Benim girdihim yer de biras ıslak gibiydimiş. Balık oranı yükses." "Direkman balıkçı tezgahyına atlanir mi yahu?" "Ulan sem barıkçıdam mı yanasin, kedidem yana misin? Şerehsis. Maorrr. Tıhsspp... Kaçma ger boraya."

UYURKAN KARAKORLUK NEREDESSE OLAYODU.

Sokaklarda yaşayan Sarman Butsever adlı kedi vatantaşımıs az daha karakorluk olayordu. Sarman kardeşimis başina gerenreri şöle anlattımıştır: "Sokokta yatmaktan bıkınça kuvvetli kedi zakası ve üstün refreks güçüme dayanarak çözüm arayişina kendimi ben girdirdim." "Bir dükana da girdirmiştirsinis." "Evet, vücüdümü incerterek kapı aralıyından girdirdim." "Neresimiştir orası?" "Oyoncak tükanı." "Raflarda nerer vardi?" "Raflarda tüylü aslanlar, pofurdak kaplanlar, yımışmış peloş tafşanlar vasayire vardı. Ararırına girdim. Hemen uyumişim. Oh. Yımış yımış." "Sonra ne ordu?" "Bacayımı çekti, cırmak attım anee bahardı." "Kim çekti? Kim bahardı?" "Çocuk bana oyuncak sandımış. Alıp evine götürmek istedimiş. Röya göreyordum. Salam yeyordum." "Başka ne ordu?" "Tükan sahipi gerdi, piiissst bahardı patinaş yaba yaba kaçdımmıştıydı."

KEDİRERİ BEKLEYEN SALIK SORUNRARI NE MİDİR?

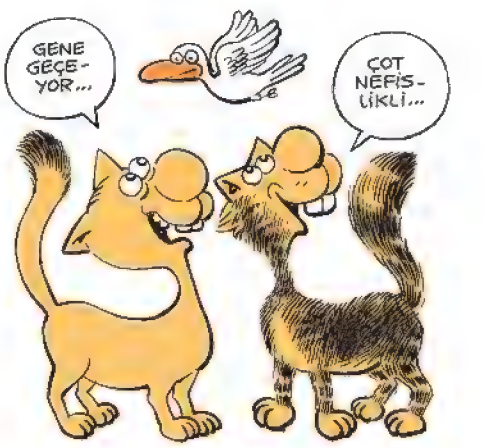

Kedişehir Ünüvertitesi öretim üyererinden dünyaça ünlü kedi parafasör Yattara Valli'nin birimser araştırması birim dünyasında ses getirdi ve çok ses getirmedi çünkü alkışlayanlar kedi olduhu için patiler yumuşak ve puf edeyor, şalap olmayor insan kimse gibi. Parafasör YataraVali şöle açıklamıştırdı: "Bütün kedi kardeşlerimiz, yürürkan, otururkan, yatarkan. Dayima kulaklar kirişte olduhu için va hep kuşlar uçayor va bütün kedirer dayima havaya baktıhı için kedirer arasında %98'lere varan bir orhanda boyun fıtıhı rahatsıslıyına rastlanmattadır." "Obezettin ne durumda hoçam?" "Kediseverliyin de bir sınırı olması lâhzım. Ha bire tohuklu balıklı yaş mama, bızcız, böftek dayarsanıs kedilerin obezettin olması kaçınırmastır."

Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ Yazan: MEHMET ERSOY

ENTRİKA

SEN DE BENİ ÖZLEDİN Mİ PEKİ? O SEFİL ÇOCUĞA ÇOK UZUN ESİR ETTİLER SENİ...

ÇOK AÇIKMIŞ GİBİSİN BALIM. FİKRET OYALAMADI MI SENİ HİÇ?..

FİKRET NE YAPSIN GÜZELİM, DOYAR MI HİÇ BU VAMPİR!

İTİ AN ÇOMAĞI HAZIRLA!

TAMAM MI FİKRET? İSTEDİĞİNİZ GİBİ OLDU MU BARİ SONUÇ?

AYNEN! TEBRİKLER KIZLAR. SONUÇ HARİKA OLMUŞ.

ESERİNİZİN GÖRÜNTÜSÜNÜ GÖNDERDİ KUDRET. İYİ BENZETMİŞ. BU AŞAMA TAMAM.

Ertesi gün

OĞLUM NİYE YATMADIN HASTANEDE BİRAZ? KÖTÜSÜN!

İDARE EDERİM BEN... IHH! SEN GİT OKULUNDAN KALMA. SAĞOL.

ÖNCE ŞU ÇORBADAN İÇ BİRAZ HADİ. HAŞAT ETMİŞLER SENİ BE KARDEŞİM!

HİÇ... SUÇUM YOKTU BENİM... KİM OLDUKLARINI BİLE BİLMİYORUM...

4

İki gün sonra

ADAM YABANCI KENAN, BURALARIN SERSERİSİ DEĞİL, KİMSE TANIMIYOR...

OĞLUM KADIN DA Bİ ACAYİPTİ ZATEN. İLK DEFA GÖRDÜM. GELİR GELMEZ KANÇAYI SAPLADI SANA. VAR Bİ DÜMEN AMA ÇAKAMADIM.

HER ŞEY ACAİPTİ Kİ O GÜN. ÖNCE ELİF DÖVMEKTEN BETER EDİP GİTTİ. SONRA DA BUNLAR İŞTE.

ELİF'İ ARASANA SAHİ. BU HALDE GÖRÜRSE ACIYIP DÖNER BELKİ...

WC

ARADIM AMA TELEFONU ULAŞILMAZ DURUMDA. DEĞİŞTİRMİŞ HERHALDE.

DEMEK Kİ ULAŞMANI İSTEMİYOR SENİN, KIZ İLİŞKİNİZİN KEPENGİNİ TAMAMEN KAPATMIŞ KANKA, BULAMAZSIN ARTIK...

BEN BULDUM ONUN İZİNİ.

KİMİN İZİNİ BULDUN?

ELİF'İN.

?!

TELEFONUNU İPTAL ETMİŞ AMA! NASIL ULAŞTIN?

TELEFONUNUN AİT OLDUĞU ADRESE ULAŞTIM.

DEDEKTİF GİBİ ADAM LAN BU!

OPERATÖR FİRMADAN BİR TANIDIĞIMI ARAYIP NUMARANIN SAHİBİNİN ADRESİNİ SORDUM.

EEE?!

NUMARA BAŞKA BİRİNİN ÜZERİNE KAYITLI ÇIKTI. İŞE BAKIN!

KİME ÇIKTI?

FİKRET DİYE BİRİNE AİTMİŞ ASIL. ADAMIN LEVENT'TE KAST AJANSI VARMIŞ.

TAM ADRESİNİ ALDIN MI?

5

Devamı 7. Sayfada

YELKENLERİ MAVİLİKLERE

Erhan Candan

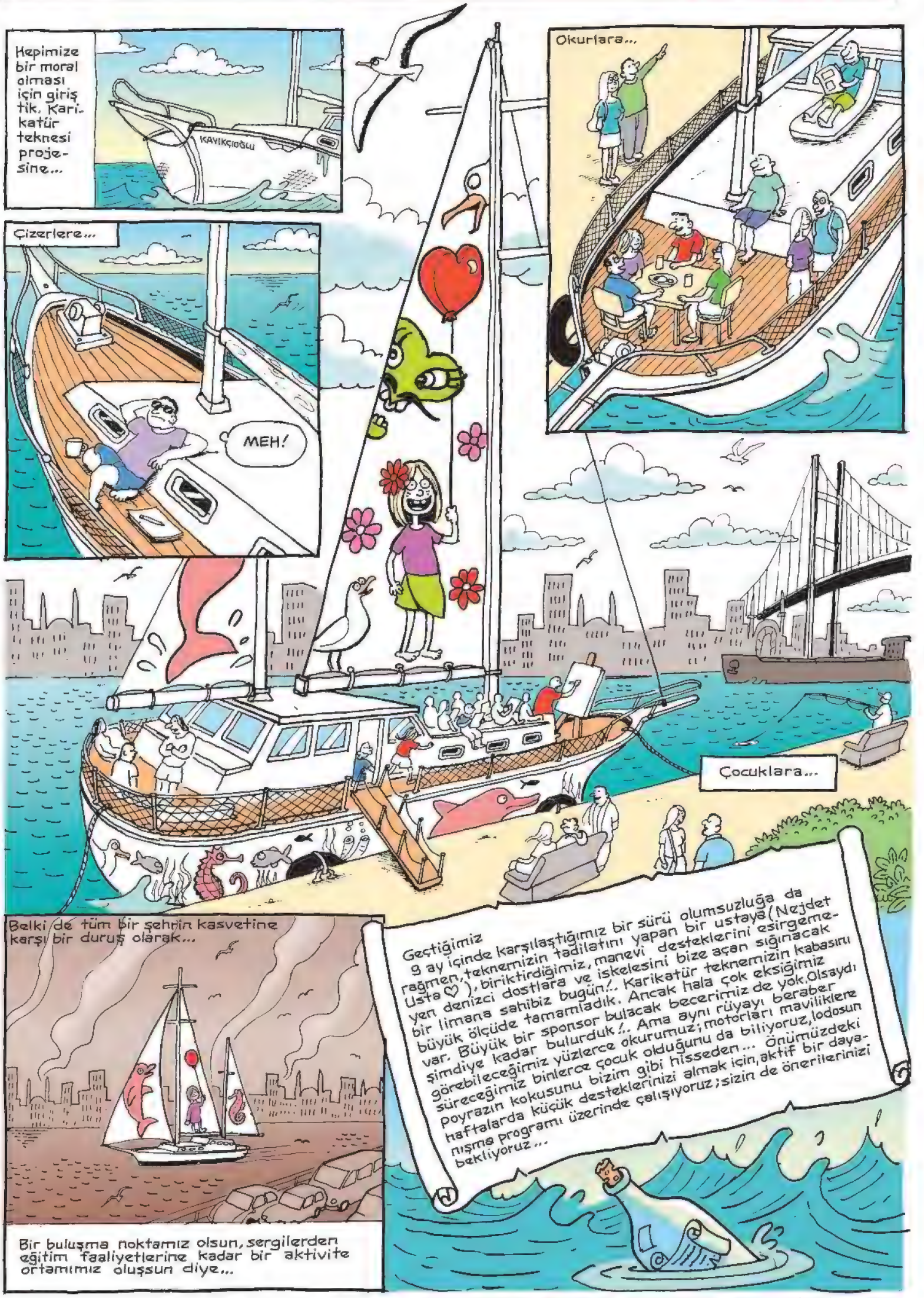

candanerhan1@gmail.com, erhancandan/facebook, Dergi Tel: (0212) 292 95 65

LAFIN DİBİ

☛ Bütün bunları Abdullah Gül'ü üzmek için yaptılar.

☛ OHAL bahane edilip seçimler inceden iptal edilsin.

☛ Siyasilerin ne güzel yetenekleri var lan. Benim tek yeteneğim onları yazıp çizmek.

☛ Daha nice bin liralara.

☛ Kaçıranlar ve seyredemeyenler için sürekli aynı hataları yaparım.

☛ Muasır medeniyetler seviyesizliği.

☛ Foto çekilmeyi unutacak kadar eğlenmek, eğlencenin dibi.

☛ Buzdolabındaki yoğurt kabında yoğurt dışında başka bişi varsa bu hep fakirlikten.

☛ Koca bi nesil kedi köpek videolarıyla hayata tutunuyor.

☛ Sıradaki parça sıradaki parçalalanlara gelsin.

☛ Arabistan'da disko açılmış. Adamlar hergün çağ atlıyor.

☛ Telime kutup ayıları ölmesin diye mailler geliyo. Ben Kadıköy'de oturuyorum lan.

☛ Allah doğru emoju doğru insana atmayı nasip etsin.

☛ dolmuşta kız "beni zamanla tanırsın" dediği çocuğa Bostancı'ya gelindiğinde "aşkım" dedi. Yolda ilişki trafikten hızlı.

☛ Aşkım için emeğe gerek yok. Bi tarafın salak olması yeterli.

☛ Her yaşın ayrı bir gerizekalılığı var.

☛ Erkeklerin "sarılıp uyucaz" cümlesiyle

Kadınların "hemen girip, bişi alıp çıkıcam" cümlesi aynı bence.

☛ Egoyla özgüveni, samimiyetle yavşaklığı karıştırmayın.

☛ Türkiye gelişiyor. Şimdi metrobüste herifin biri telefonda fizibilite kelimesini cümlede kullandı.

☛ Bazen birini ararsınız açmayıncada ohhh ben dersiniz.

☛ İşe gidene kadar yoruluyoz. Bi de işte çalıştırıyolar.

☛ Boşa kürek çekmek de spordan sayılsın.

☛ Dayıya 10 trilyon lotodan sana çıksa naparsın dedim. Kredi kartımı kapatırım dedi. Aq bankası nasıl korkuttuysa dayıyı.

☛ Doğayı sev. Yeşili koru. Betonu g.tüne sok.

☛ Dost acılı lahmacun söyler.

☛ Yalnızlık insanın kendisizliğidir.

Salih Salı

ENTRİKA

DEVAMI HAFTAYA...

TEZ ANTİTEZ

Küçükken çok kitap okuyanlar maddi anlamda hayatta başarısız olmuşlardır.Teksas,Tommiks okuyanlar ise orta halli küçük esnaf olup, kendilerini güç bela kurtarmışlardır.
Küçüklüğünde kitap okumaya merakı olmayanlar ve hiç kitap okumayanlar gayet başarılı zengin ve alabildiğine geniş olmuşlardır. Bu tezin tam tersi olması lazım ama hayat işte!...

GIRTLAKTA ŞAMANDIRA

Hamamda yıkanıp çıktıktan ve kurulandıktan sonra dinlenilen kabin var ya işte orda yatıp hamamcıların salondaki mırıl mırıl konuşmalarını, ilginç muhabbetlerini dinlemek de en az hamamda yıkanmak kadar rahatlatır beni... İçerde yıkanmak bedenin yıkanmasıdır, hamamdan çıktıktan sonra tellakların ve hamamcıların muhabbetlerini dinlemek ise ruhun humorsal ve dumursal masajıdır... Geçenlerde yine birgün hamamdaydım, yıkandım çıktım, önce yan kabinde telefonla karısıyla konuşan adamın fragman niteliğindeki sözlerini işittim, **"Gıı çimdim, iliflendim, keselendim"** ve sonra yine hamamcıların büyük varil sobanın başında sohbeti başladı... Biri dedi ki; **"Ula adamın biri içerde sabun köpüğü yuttu, boğazına kaçtı az kalsın boğuluyodu..."** Öbürü; **"Ooolum sabun köpüğü yutmakla boğulur mu la adam?..."** Bir diğeri atıldı; **"La insanın boğazında, gırtlakta bi tene şamandıra var, o gapanınca boğulur insan..."** Bunu duyunca benim gırtlağımdaki şamandıra kapandı, gülmekten neredeyse boğuluyordum... Ne şamandırası yaaa, tuvalet sifonu mu bu?...

BİR ŞARKI YETMEZ

Urumeli Hisarı'na oturmuşum, oturmuş da bir türkü tutturmuşum diyen Orhan Veli'yi anarak girelim... Tarifsiz kederler içindeyken bu türkü tutuşturur aşk çırasını suz-i dil makamında... Saygıdeğer bir dostum, **"Tek başına, kendi kendine şarkı söylemek bir lükstür, ben bunu asla yapamam..."** diye bir tespitte bulunmuştu, çok şaşırmıştım. Gerçekten böyle mi, hakikaten tek başınayken şarkı söylemek bu kadar zor mu?... Bunu duyana kadar herkesin kendi kendine şarkı söylediğini sanırdım ama dostumun dediğine göre böyle değilmiş... Tabii öyle mırıl mırıl mırıldanmaktan bahsetmiyor, başlı başına sesli bir şekilde pür nida kendinden geçerek söylemekten bahsediyor, **"Dramaaa kööprüüüsüüü bre Haaasaaan daardıır geeçiiilmeeez!."** gibisinden yani... Eğer dediği gibi bunu herkes yapamıyorsa gayet üzücü bir durum bu, zira kendi kendisinin şarkısını dinlemeyen başkalarının türküsünü hiç dinlemez...

KAPTAN TOMRUK

Yıllar önce Rusya'ya **tomruk almaya** giden 2.685 grostonluk **"Aura"** adlı Kamboçya bandıralı bir gemi **İstanbul Boğazı'nda, Kandilli** yakınlarında dümeni kilitlenip bir yalıya girmişti. Geminin **3'üncü Kaptan'ı** bina sahiplerine fena halde kızmıştı, **"Denizin kenarına ev olur mu?..."** diye bas bas bağırmıştı. Gazetelerde iki-üç santim kadar çıkan minik haberin benim beynimde 8 cigabaytlık bir yeri vardır ki, unutamam... Geminin **tomruk almaya** Rusya'ya gitmesine hiç gerek yokmuş, **tomruk** zaten "deniz kenarına ev olur mu!." diyen **3'üncü Kaptan'ın ta kendisi** değildir de kimdir?... Nasıl bir kaptan ki bu, hiç mi Venedik şehrini falan görmedi. Bir de kardeşim sen **3'üncü Kaptan'sın**, ne konuşuyorsun bırak yorumu **1'inci Kaptan** yapsın... O da herhalde gemiyle girdiği yalıda oturma odasındaki kanepeye çökmüş kalmış ve o sırada çalmakta olan Udi Nevres Bey CD'sini dinliyordu muhtemelen...

KREDİLİ SAÇLAR

Çetin şartlarda dünyayı dolaşmış Avusturyalı bir genç kız Kill Bill'deki Uma Thurman gibi Meksika'da dolaşırken kapkaçta gitmesin diye kredi kartını saçlarının içinde saklıyormuş... Saçını topuz yaparak kredi kartını bu şekilde gizliyormuş... Pehheeey, bu nasıl bir ekşın tavrıymış, helal olsun... Bu arada Meksika'da da kapkaç almış yürümüş demekki...

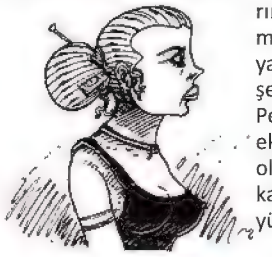

MODUS ADAMLAR

Modası geçmiş yirmibeş-otuz yıllık bir espriyi ısrarla sürüdürüp ilk günkü gibi gülenler... Çok eski bir yerli filmde gördükleri hayli özel bir espriyi herkes anlıyormuş gibi yıllar yılı sürdürenler... Mesela **"furdi furdi furuldi"** veya bir merhum Vahi Öz filminde geçen **"Efferim olum Eemat saa da prafo"** veyahut **"Amca munii, muniii"** gibi replikleri coşkuyla tekerrür edenler, işte bu adamlara dikkatinizi çekerim... Zamanın siyah-beyaz mutlu bir filminde sıkışıp kalmışlardır. Son çeyrek asırda nelere gülünüp geçildiğinden bihaber aynı esprileri tekrarlamak için her an fırsat ararlar. Tabii ki yeni kuşakların şaşkın bakışları bunların şen kahkahalarını engelleyemez. Bunu yapmalarının başlıca sebebi bir küvöz gibi içine girmiş oldukları o eski mutlu zamanlardan çıkmak istememeleridir. Çocuk ruhlu insanlardır. Eğer babadan, dededen mal-mülk kalmamışsa veya ellerinde bir zenaatları yoksa vay hallerine... Değişen espri anlayışına ayak uyduramayışla yaşadıkları çevreye ve iş dünyasına da uyum sağlayamazlar. Bir yolunu bulup erken emekli olanları şanslıdır. Geçimsiz ya da kavgacı ruhlu olsalar anlarım da sadece masumane eski espri ısrarları yüzünden muhabbet dışına itilmeleri kabullenilemez...

AJANDA GERİLİMİ

Geçmiş yıllardan kalan sayfaları boş ajandayı not defteri veya müsvedde kağıdı olarak kullanmanın küçük bir saykolojik sakıncası vardır. Geçmiş de olsa ister istemez her sayfada yer alan tarihi görmek önce hafiften bir gerginliğe sebep olur daha sonra da o tarihlerde yapılan hataları akla getirir; **"4 Kasım, ahh Merve nasıl bıraktın beni?..." "10 Aralık, kışın ayazında işten kovulduğum gün..."** şeklinde hafızayı mütemadiyyen tetikler. Boş sayfalar israf olmasın üç-beş not alayım derken durduk yere günün her tarihi yeniden yaşanır... Siz siz olun illa kullanacaksanız ajandanın tarih yazan köşesini testereyle blok halde kesip öyle kullanın veya küçük bir çocuğa verin boyama defteri yapsın, pastelle, kuru boyayla resim çizsin, gelişigüzel boyasın kem talihleri...

Güneri İçoğlu

TOKA NURGÜL KAAN

Nefes

A dostlar.. A aaa dostlar? Bebekken hepimizin en doğru nefes alma tekniğini bildiğimizi, çok da süper nefes aldığımızı, pek de güzel doğru nefes aldığımızı, fakat nedense, sonra sonra, beş altı yaşından itibaren çoğumuzun çok fena yanlış nefes almaya başladığımızı, başladığımızını, başladığını biliyor muydunuz, a dostlar? Bayağı bildiğin minnacık bebek doğru nefes alması bilirken, biz, kocaman insanlar, bi yaştan sonra ne abuksubuk şeyler giriyosa o gariban kafacağızlarımızdan içeri artık, çok yanlış nefes almaya başladığımızı, biliyor muydunuz? Varsa yoksa, hömmm diye omuzlarımızı kaldırıp, göğüs kafesimizin üst kısmını bööyle gubarak gubarak diye kabartarak şişirmek suretiyle, derin ve güzel nefes aldığımızı sanarak.. işte o şekil nefes almak yanlışmış meğersem. Diyaframı da kullanarak, göbeğe göbeğe nefes almadığımız için, ciğerlerimizin sadece azıcık bir kısmını kullandığımızı, bu yüzden durduk yere kendimizi anksiyete olsun, endişe olsun, kaygulara gark ettiğimizi duymuş muydunuz?.. Peki mesela, en çok da telefon ekranına veya bilgisayar monitörüne bakarken genellikle derin nefes almadığımızı, fih fih fih diye kısa kısa ve yüzeysel nefes aldığımızı ve bu şekil nefes almanın, vücutta endişe ve korku hissi oluşturduğunu biliyor muydunuz? Ben yeni öğrendim. Çok şaşırdım. Füüüüh.. füzzzz.. füüüüh.. füüzzzz.. diyaframla beraber. Sadece göğüs kafesini şişirerek değil, diyaframla beraber füüüüh, füzzzz.. Bir bebeğin bile bildiğini, çok afedersiniz kocaman insan oldum, daha bugün, yeni, yeniden öğrendim ya.. ne biliyim. Acayipmiş. Bu da böyle bir anımdır.

Kimseyi mi?

Madem çok ısrar ettiniz, başka bir anımı daha anlatayım madem. Sizi mi kırıcam. Geçen gün biriyle tanıştım, taam mı. Çok denişik bi durum. Çok da denişik değil mi yoksa aslında, çok var çünkü öylesi.. de, böylesi yoktur.. sanıyodum. Ama varmış. Bu kadar da olmaz.. sandımdı, ama olurmuş. Dur, baştan anlatıyorum madem.. şimdi şöyle bi şey var taam mı.. 'Bizim insanımız şöyle löylöy, bizim insanımız böyle diloylov' diye tüm melmeketteki milyonlarca insanı bi çırpıda kınayan, bi tek kendisi süpersonik bi insan da geri kalan herkes çok berbatmış gibi konuşan insanlar tanımışızdır hepimiz.. bi nevi ırkçılık bu da.. kendine ırkçı, kendi yaşadığı yerdeki herkese ırkçı, neydecen işte bu da böyle bi ayrı bi cins zaar.. kendinden gayrı kimseleri beğenmemeye çalışan.. hakkaten de 'beğenmemeye çalışıyor', bayağı bildiğin beğenmemek için çalışıp çabalıyor, elinden geleni yapıyor.. böyle ne çok insan var, he mi? O kadar beğenmemeye çalışıyor ki kendi melmeketindekini, sanırsın, dünyayı köşe bucak gezmiş, her bir diyarda onarbin yıl yaşamış, tüm insanlığı yerinde tanıyıp, çözmüş de gelmiş burda bize Evliya Çelebi'den Seyahatname. İstese insan, 'taam da sen ne ara dünyayı gezip, yedi milyarton katrilbilyonnonsekiz insanı tanıdın ve tüm insanlığı yerinde tarttın, ölçtün ki böyle boşbeleş salliyosun moruk?.. Üç beş ülkeye gittiysen de muhtemelen her turist gibi vitrin bakmaktan, yemek yeyip, turistik alan gezmekten, hediyelik mıknatıs almaktan başka oralarda neler yaşadın da hemencecik de hem burdaki hem dünyadaki herkesi anladın da geldin, kafa ütülüyosun?.. sanırsın bana seksen günde devri âlem yapmış, sanırsın övmelere doyamadığı yerlerde yüzer yıl yaşamış da gelmiş, artize bahele' diyebilirsin. Böyle diyerek, onun geyiğini kolayca geri püskürtebilirsin. İstesen dersin bunu. Ama istemezsin. Ben mesela hiç istemem. Bağa ne. O da artık onun şeysi. Aaamaaaan, onla mı uğraşacağıdım. Hiç işim olmaz. Çünkü ben geçen gün bir güzel insan tanıdım ki, a dostlar.. yeminle diyorum, yaşadığı şehirden dışarı çıkmamış insan tanıdım kimseyi beğenmeyen. Gafayı yirsin. Beğenmiyor anam beğenmiyor. Beğenmiyor cano beğenmiyor. Oturup durduğu yerden, kimseleri beğenmiyor. Bir insan hiç bir yere gitmemiş olabilir. Olabilir. Gitmiş ama sadece turistik takılmış olabilir.. O da olabilir. Olur bunlar. Normal. Ama oturduğu yerden, dünyayı gezmiş ve her ülkede onbin yıl çalışıp, oranın yerlisi gibi yaşayıp kıyas yapabilecek hâle gelmiş gibi olmak nasıl bi şeyse artık, kimmmmseyi beğenmiyor. Çünkü gezseyidi, oralarda da yüz yıl çalışıp, uğraşıp yaşasaydı, kimseyi beğenmemezlik etmezdi. İnsan insandır çünkü. Üç aşağı, beş yukarı her yerde, insan insandır ve iyi şeyler de yapabilir, saçmasapan şeyler de yaptığımız olabilir, insanız çünkü. Ama bu canını sevdiğim, bütün Türkiye'de yaşayan 80 milyonu beğenmiyor, yetmiyor, bütün dünyada yaşayan 3 veya 10 milyar insanın hepisini birden beğenmiyor. Beğenmiyor da beğenmiyor. Kimi beğeniyor? Bir tek kendini beğeniyor. Böyle bi insan tanıdım. Sonunda böylesini de tanıdım. 'Eh' dedim, 'artık' dedim, 'hadi çayım bittiyse bana müsaade' dedim, 'çünkü daha da' dedim, 'bi şey denmez artık, tamam artık madem, bundan iyisi can sağlığı' dedim. Çünkü onu dinlerken dinlerken anladım ki, kimseyi beğenmeyip, bi tek kendini beğenmekle aslında kendini beğenmiyor. Herkesi hor görmekle, aslında kendini hor görüyor. Halbuse iyi de bi insan bence, kendisini de hor görmese keşke. Ben onu çok sevdim mesela, keşke kendisi de kendisini sevse. Herkeşleri sevmemeye, beğenmemeye ant içmiş gibi şeyetmese, onun yerine kendisini sevse sever, bence istese kendisini severdi. Ama anladım ki kendisini sevmiyor, o yüzden kimseyi de sevmiyor. Kimseyi de beğenmiyor.. Ne biliyim. Çok üzücü bi şey değil mi bu? Kendisini sevmiyorsa demek ki, ondan dolayı kimseyi sevmiyor. Kendisini beğenmediği için, 'bütün insanlar' diye, 'bütün seksen milyon' diye cümleler kurabiliyor. Halbuse ben tanıdım ve kendisini sevdim. Ama benim kendisini sevmemle olmuyor. Kendisinin kendisini sevmesi lâzımsa belki de demek ki.. ama kendisini sevmiyorsa, kendisini beğenmiyorsa demek ki. Ondan öyle o zaar.. Yapacak bi şey yok. Bi şey diyemen. Ne diyebilirsin ki? Kendisini beğenmediği için, kimseyi beğenmiyor. Bence herkesin beğenilecek bir veya birden fazla yanı vardır. Kendisini beğenmediği için, kendisini beğeniyormuş da başka da kimseyi beğenmiyormuş gibi davranıyor demek ki. Bence bu çok üzücü. İnşallah kendisini sevebilir. Kendisini beğenebilir bi gün. Bu da başka bi anımdır.

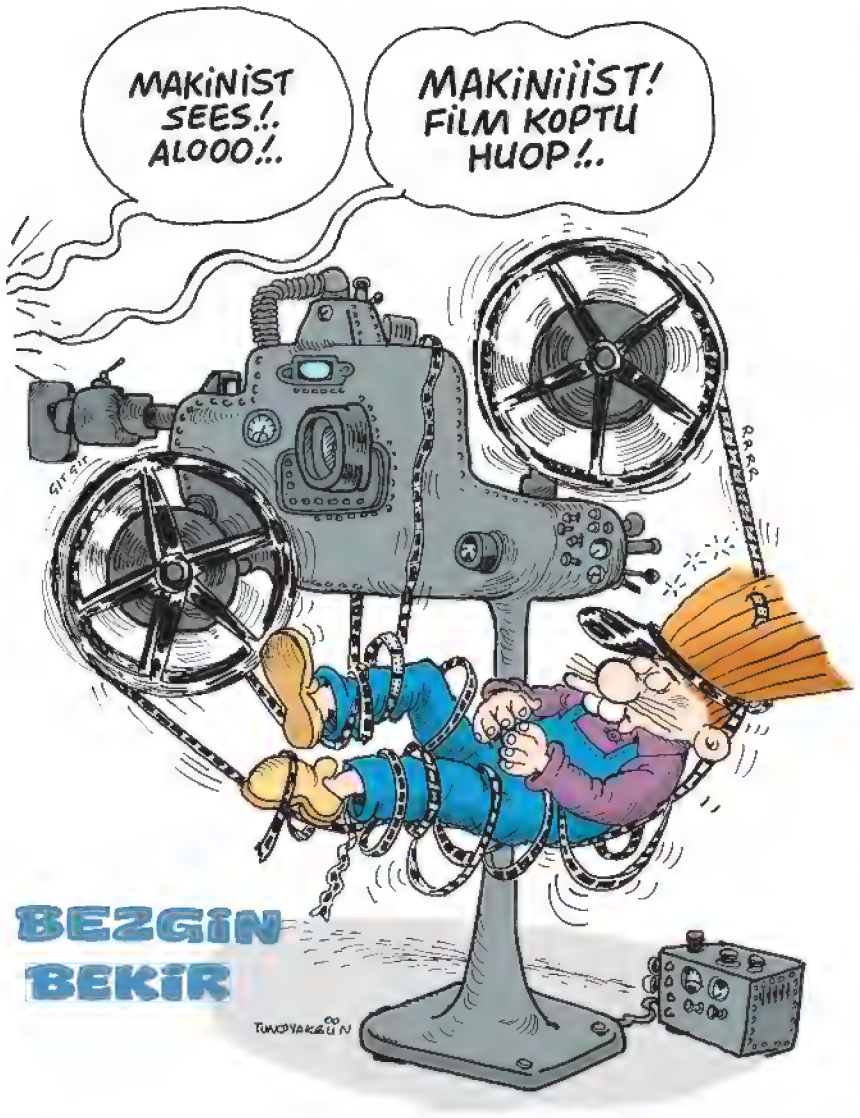

kucorsakademi@gmail.com

Vay Seni CERRAHPAŞA

David Fincher'ın yönettiği 'Ejderha Dövmeli Kız' filminde bir sahne vardı,

izleyenler hatırlayacaktır. 40 yıl önce işlenen seri cinayetler hakkında araştırma yapan bir gazetecinin elinde o döneme ait fotoğraflar mevcuttur. Gazeteci ipucu elde etmek amacıyla o fotoğrafın çekildiği yere gider. Fotoğrafın çekiliş anındaki gibi etrafa bakar. Burası postane, burası kilise diyerek bulunduğu yerin konumunu tayin eder. Bu sahnede ilgimi çeken şey neydi? Düşünsenize, 40 yıl öncesine ait bir fotoğraf bulsak İstanbul'da ve biz de filmdeki gibi fotoğrafın çekildiği yere gitsek ne olur? Burada bir öğrenci yurdu vardı yıkıldı, burada bir Tıp Fakültesi vardı ismi değişti mi diyecektik? Biz fotoğraftaki katili bulmayı bırakıp şehirlerimizi katledenlere bakardık herhalde...

...

Ülkemizin köklü kurumlarından biri olan İstanbul Üniversitesi başta olmak üzere pek çok üniversitemiz için yapılan son bölünme kararını okuyunca yine bu film aklıma geldi. Toplumlara köklü kurumları, tarihi eserleri, düşünce dünyasına kattıkları düşünürleriyle saygınlık duyulur. Bizim üzerine oturduğumuz medeniyet olan Anadolu, Ortadoğu ve Orta Asya felsefenin, matematiğin, astronominin, kutsal dinlerin sistematik olarak başladığı yerler... Ancak bizler sanki bir koca çınar ağacı misali köklerimiz yokmuş da, mevsimlik otlarmışız gibi hareket ediyoruz. DEVAMLILIK diye bir kavram yok.

...

Mevcut iktidar ilk geldiği dönemlerdeki en büyük vaatlerinden biri YÖK'ün bir 12 Eylül kurumu olarak kaldırılacağı vaadiydi. Maalesef iktidarlarının ilk dönemlerinde hevesli gibi görünürken sonrasında Ahmet Necdet Sezer'in fren etkisi ortadan kalktıktan sonra YÖK başkanını kendileri atayınca fikirleri değişti.

Tam bu noktada Nasrettin Hoca'nın fıkrasına değinmeden geçmeyeyim. Komşusu hocayı yemeğe davet eder. Ancak masada sadece bir kaşık vardır. Adam kaşığı alıp yemeği yer ve her seferinde de 'öldüm' diye inler. Hoca dayanamaz ve adama 'Yahu yeter senin öldüğün, kaşığı ver de biraz da biz ölelim' der. İşte tam da olan şey budur.

Ne zaman ki tüm yetkiler kendilerinde olmaya başladı, YÖK'ün kaldırılması diye bir şey hiç vaat edilmemiş gibi davranmaya başladılar. Ne de olsa burası Türkiye... Mesele ilkeler üzerinden yürümüyor. "Yeter yıllardır başkalarının öldüğü, biraz da biz ölelim" dediler. Halbuki masaya bir kaşık daha koymak o kadar zor olmasa gerek! "İşime gelen kural, kötü bile olsa değiştirilmesine gerek yok" mantığı hakim. İktidardayken insanlar muhalefete düşebileceklerini asla düşünmüyor olsa gerek. Halbuki her iktidar bir gün biter, ancak muhalefet bile olsanız bu ülkenin kuralları herkese geçerli olur.

...

Mesela filmlerdeki kötü karakterlerden bir örnek vereyim. Adam azılı bir suçludur. Yeni bir yere taşınır ve sahte bir kimlikle yaşar. Cerrahpaşa'nın saygınlıktan başka neyi var ki kimlik değiştiriyor! Ki olay sadece isim değişikliği değil! Pek çok uluslararası bilimsel kuruluşa akreditasyonu iptal edilecek, bilim dünyasında sıfırdan kurulmuş bir üniversite muamelesi görecek vs.

...

Suat Köçer ve ekibinin başarı ile düzenlediği Malatya Film Festivali'ne gitmiştim. 3 liraya kaliteli filmleri görme fırsatı varken, 30 bin öğrenciye sahip üniversitesi olan şehirde üniversiteli yok denecek kadar azdı. Asıl problem kaliteli bir film festivaline üniversite gençliğinin bu denli ilgisiz kalması değil midir?

...

Aslında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin efsane hocalarından aynı zamanda da değerli bir entelektüel olan Hüsrev Hatemi'nin kitabının adı gibi hareket etmeliyiz: 'YOZLAŞMADAN UZLAŞMAK'

...

Al, asıl meselelerden biri daha... Hangi batılı toplumda bir lider aktif görevdeyken ismi bir Üniversiteye verilir? Angela Merkel Üniversitesi ya da Emanuel Macron Üniversitesi diye bir şey duydunuz mu? Asıl mesele budur ancak ne hikmetse bunları sorun olarak gören yok...

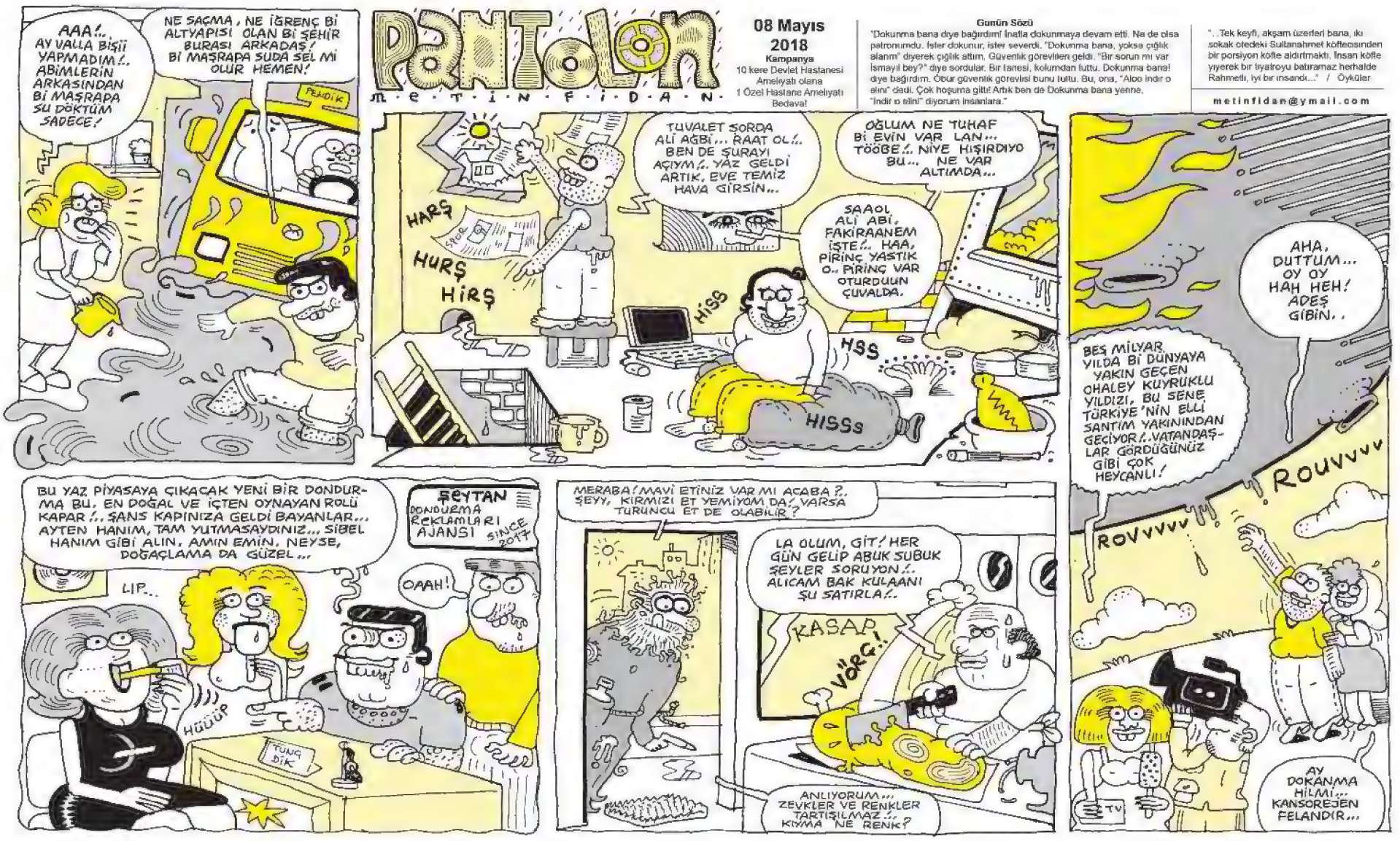

bahadirboysal@mynet.com

bencīl boysal

& TUMER GEBAN'LI, VACİP'Lİ GECELER

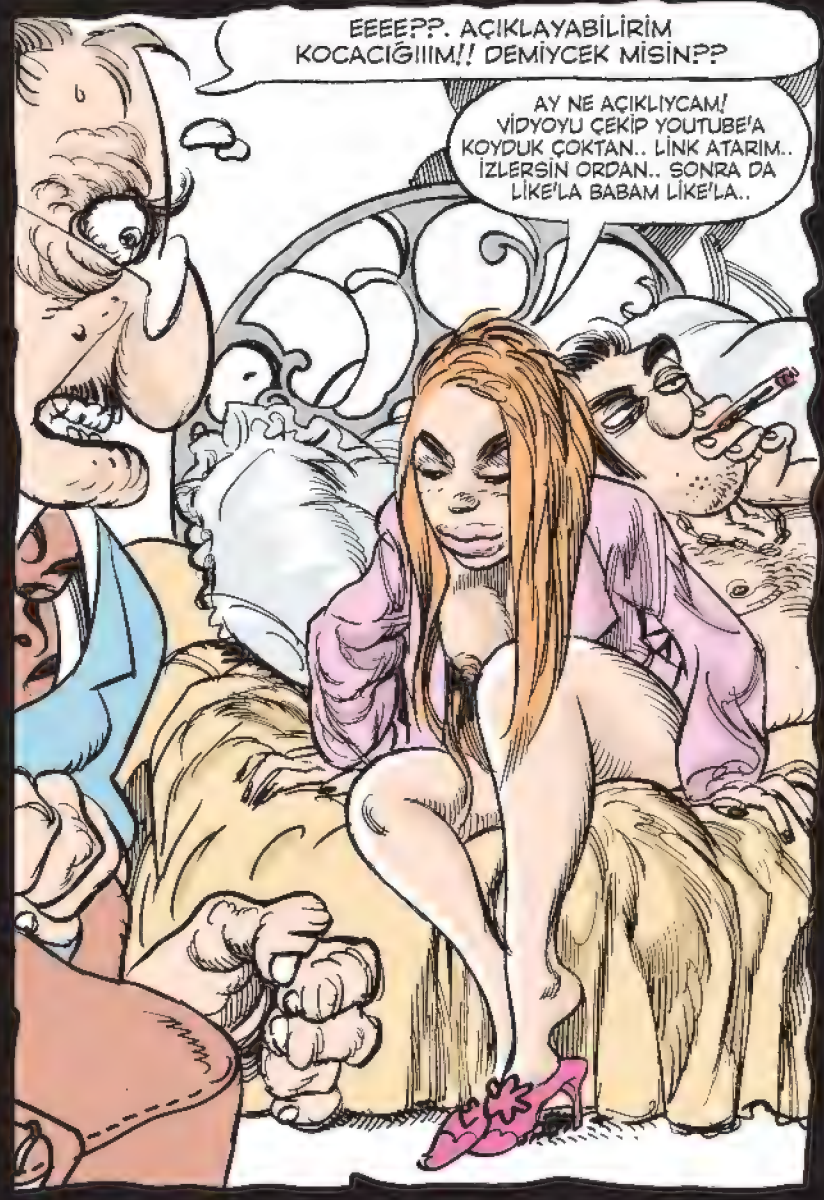

MAZİ KALBİMDE BİR YARADIR...

DOĞAN PEHLEVAN

TEREGELLİ

CAN BARSIAN

Tavan arasında eski bir sandıktaki hazineden daha değerli olan şey, içindeki anılardır. Eski ve değersiz eşyalar, saklanan küçük hediyeler, gizli bir aşkın hüzünlü kalıntıları ve tabii ki kitaplar, eski gazeteler ve el yazıları...

Yaşlı kadın uzak bir şehire, çocuklarının yanına gittiğinde çıktım oraya. Sandık sandığımdan kolay açıldı. Türkçe'nin cilvesine inatla. Kocası yıllar önce ölmüştü. Tütün kutusu, ağızlıklar, eski paralar, pala bıyıklı sararmış resimler ve acıklı bir hikayeyi anlatan gazete parçalarıyla mürekkebi solmuş bir hatıra defteri...

25 sene önce, mutlu ve hayırlı bir zaman...

HOPAA, TEEY TEY!!

Eğlence, dumanlı kafalar, kavak yelleri, mesafe...

Gençlik, delilik, enerji, uzaklar, issızlık, mesafe...

HEY HEEYY!

Soğuk

BİR DAKKA YA, NEREYE GELDİK?

DÜĞÜN EVİ NEREDE Kİ?

ALOOOV İMDAAAT!

KİMSE YOK MUU?!

Kurtlar uludu cevap olarak... Yollarını bulma adına koştukları her köşe daha çok kaybolmak, daha çok panikti.

KAYBOLDUK! ALLAH CEZANI VERSİN SENİN HALAYBAŞI GİBİ! NERELERE GETİRDİN BİZİ BE?..

SAKİN OLUN, ARAMAYA ÇIKACAKLARDIR. ...

Soğuk jiletten daha çelik... Donmak uyumayı getirir...

UYUMAMALIYIZ.. HAREKET EDELİM...

CİLVELOO..OY..NANAY..DA..OYY!

NA..NAY.. CİL..NA..HH!

ŞAKİR!

ÖLDÜ! ALLAH TAHSİLATINI AFFETSİN...

TAKSİRAT O...

Günler geçti, umutlar tükenmeye başladı...

SOĞUK OLMASA.. BİLE AÇLIK ÖLDÜRÜYOR BİZİ... PROTEİN, MİNERAL.. KURUYARAK DÜŞECEĞİZ...

BİR ÇARE VAR.. ŞAKİR ABİ...

HII!..

Yaşamak içgüdüsünden daha güçlüsü yok... Yapmak zorundaydılar...

ALLAHIM SEN BİZİ AFFET...

GUM..ŞUP.. ÖYK! ŞAKİR'İN BİLLURLARI YEDİM, KAZAYLAN, PÖHAA!..

Birkaç gün sonra onları bulduklar...Bir kurtarma halayı geldi ve yedeğine alarak selamete götürdü kalanları...

Yaşlı kadının kocası iki kere ölmüştü adeta.. önce donarak, sonra yenerek... Ama o bir kahramandı. Ölümüyle hayat veren bir meçhul anıt... Hiç ondan bahsetmediler bir daha... Ama her halaya durduklarında Şakir'in yerini hep boş bıraktılar...

iliskilermehmetersoy@gmail.com

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

Betoner Söbü

ATİLLA ATALAY

Yirmi birinci asrın bu ilk çeyreğinde; ilm, fen, yaprak test ve ticarete gönül vermiş samiğmiğ, diri bir test alimiyim. Adım Betoner, Söbü'dür soyadım. Memleket evladını evvela PISA testinde beş yıldız, on numara bir talebe haline getirip arkasından fezâya dahi nizam vermeğe, yavruyu adrese dayalı systemle, galakside kendisine en yakın noktadaki ilm ve fen yuvasına yerleştirmeğe gayret ediyorum.

Her türlü test içün kazanma garantisi veren, bizzat mucidi olduğum Hodrek Eytim Systemi ile genç dimağları adeta birer pırlantaya çevirme arzusundayım. "Nasipse pırlanta" sloganıyla bu haftaki talim ve terbiye dolu sohbetime başlamadan evvel Muasır Medeniyyetler Seviyesi'ne sadece on dakika uzaklıktaki Söbü Evler Etap 7'de lansman fiyatına ebeveym banyolu dayre satışlarımızın da devam ettiğini hatırlatayım.

Nasipse Pırlanta... Yavrılarınızın iyi bir eytim alıp, nitelikli okullara yerleşmesi içün Özel Test Alimi Betoner Söbü'yü tercih ediniz...

Not: Lalapaşalı, mütevazı bir fennî sünnetçinin oğluyum, sizlerden birisiyim kardeşlerim.

SEÇİM VE RAMAZAN ATMOSFERLİ PROPLEMLER

1) Tüyü bitmemiş bir yetim olan Süheyl, ay sonunu bin bir zorlukla getiren emekli ve dul dedesinden aldığı on lira harçlığı, dişinden tırnağından arttırarak biriktirdiği elli liranın üzerine koyuyor. Mevcut paranın dörtte biriyle minik bir at biblosu alırken (Ponilerden tvaylayt sparkıl) geriye kalanın yarısı ile de içinde bir sakız almağa karar veriyor. Süheyl sakızı da alırsa harçlığından geriye ne kadar kalıyor? Göz yaşları içerisinde cevablayınız.

Not: Pi sayısı 3.14, Süheyl'in Dedesi Bağ Kur emeklisi olarak alınacaktır. Proplemde geçen şahısların her birisi samiğmiğ ve diridir. Ancak kişisel verileri koruma hassasiyyeti nedeniyle isimleri değiştirilmiştir.

CEVAP: 7,5 lira.

2) Şengül elindeki kırk beş porselen tabağı, evinde kurulan fakir sofraya taşıyor idi. Haşarı kardeşi Ferruh, ev içinde ordan orıya koşarak olmaz türlü fenalık ve taşkınlık ediyor, biricik ablası Şengül'ün hayatını zindana çeviriyor idi. "Yapma" diyordu, yaşlı anneleri Şefika, "etme" diyordu evin dedesi Muhsin Amuca... Dinlemiyordu Ferruh; koşuyor, koşuyor idi. Anne ağlıyor, dede ağlıyor, Şengül elindeki tabakları düşürmekten tedirgin, kardeşine adeta yalvarıyor idi. Oralı değildi Ferruh, hiper aktifidi, adeta kuyruğunun altına diken konulmuş bir deve yavrusu gibi, zıplayıp sıçrayarak ortalığı darma duman ediyor, aile efradının yakarışlarına aldırmadan hane içinde kasırga misali esiyor idi. Oysa anacığı kazasız belasız, bir an evvel sofra kurulsun, mütevazı bir kuru fasulyenin yanında, anam babam usulü, bir kök sovana yumruğu vurduğu gibi, samiğmiğ bir şekilde yemek başlasın arzusundaydı. "Koşacam da koşacam" diyordu Ferruh, minik bir firavun kesilmiş, anayı babayı, atayı dedeyi dinlemeden evin içinde dört dönmeğe devam ediyor idi. Heyhat netiğcede beklenen felaket oracıkta zuhur etti: Ferruh yıldırım hızıyla biricik ablası Şengül' e çarpıp elindeki porselen tabakları yere düşürmesine vesile oldu. Şengül ağlıyor, ana ağlıyor, dede gözyaşları içinde feryad ediyor idi. Veyl ki veyl, Şengül'ün elindeki tabakların üç bölü yedisi (3/7) kırılmış idi. Bu durumda geriye kaç tabak kalmış idi?

CEVAP: 19,2857... tabak kalır.

3) Babası yoksul bir hallaç, dayısı dar gelirli bir keman öğretmeni, anacığı samiğmiğ bir mahalle terzisi, kendisi de hasbelkader bir otobüs yazıhanesinde bilet satmakta olan içimizden biri, bir memleket sevdalısı Reşat Bey, kahvaltılık alışverişi yapmak üzere çarşıya gidiyor. Kısa süre sonra affedersiniz tuvalet ihtiyacı baş gösterince, yakınlardaki bir umumi tuvalete giderek; önce eski parayla bir büyük yapıyor ardından yeni paraya göre iki de küçük icra ediyor. Bu durumda Reşat Bey eski paraya göre kaç paralık tuvalet ihtiyacı gidermiştir?

CEVAP: 3.000.000 liralık. Yazı ile üç milyon lira...

Aniden seçim olması ve ramazan gelmesi, elimdeki bir kaç parça sualle, talebelerin imtihana hazırlık ihtiyaçlarını pıratik bir şekilde gidermem... Bu haftaki ilim ve fen esaslı sohbetimiz bu kadar kardeşlerim. Deliren talebeden müessesemiz sorumlu değildir.

Şimdi, son bir kez tekrar edelim mi: Nasipse Pırlanta... Yavrılarınızın iyi bir eytim alıp, nitelikli okullara yerleşmesi içün Özel Test Alimi Betoner Söbü'yü tercih ediniz...

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışleri Müdürleri: Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Grafik: Cebrail Okcu • Renk: Fikret Özdemir • Satış Müdürü: Şener Küçükkaptan • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

Haftalık yerel süreli yayındır Sayı: 1374 / 9 Mayıs 2018

UTKU KALIPÇIOĞLU

onur karadurmuş

BETAMAX VIDEO

TURGUT ÖZALP

KICKBOXER 2 ''THE ROAD BACK'' 1991
YÖN: ALBERT PYUN
OYN: SASHA MITCHELL, MICHEL QISSI

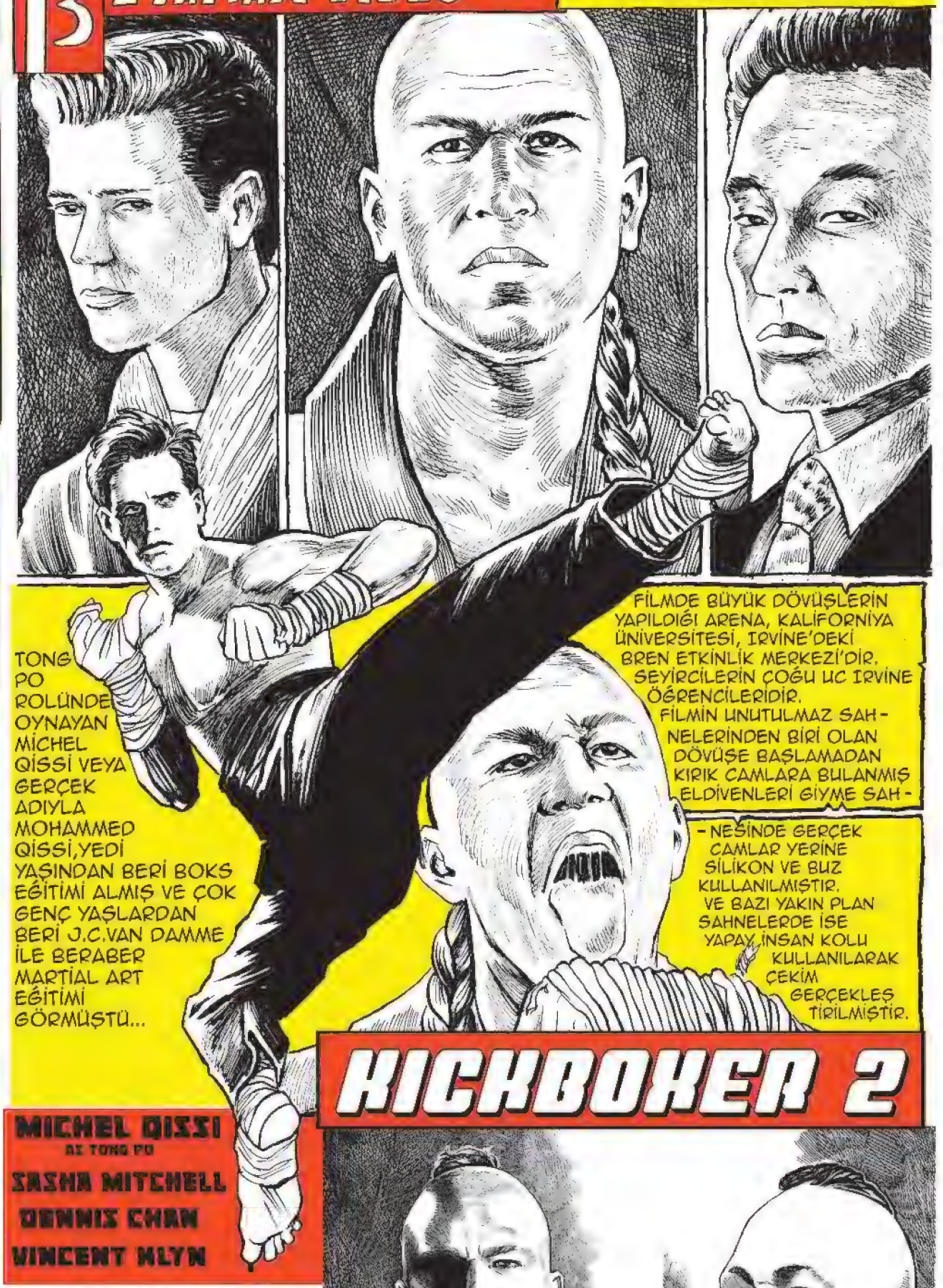

KICKBOXER 2

MICHEL QISSI AS TONG PO
SASHA MITCHELL
DENNIS CHAN
VINCENT KLYN

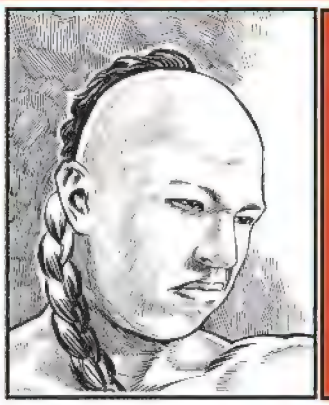

KICK BOXER SERİSİ TOPLAM 5 FİLMDEN OLUŞMAKTADIR...

SORU KİCKBOXER SERİSİNDE ''TONG PO'' ROLÜNÜ CANLANDIRAN AKTÖR MİCHEL QİSSİ, SERİNİN KAÇ FİLMİNDE ROL ALMIŞTI?

DOĞRU CEVABI: TURGUTOZALP@HOTMAİL.COM ADRESİNE İLK YOLLAYAN OKURUMUZA SÜRPRİZ HEDİYE YOLLUYORUZ !!!

SAHTE NİKÂH

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

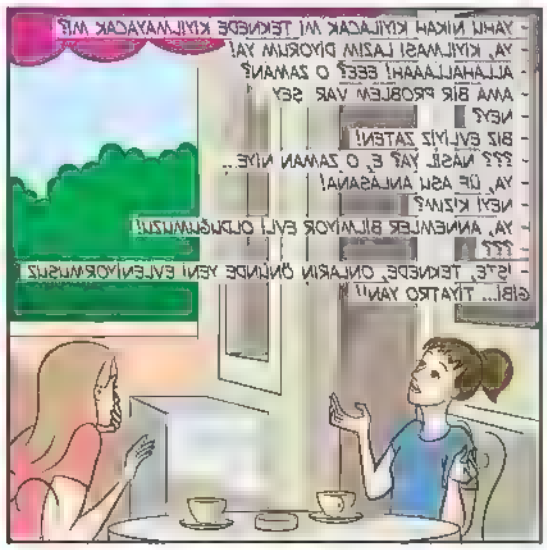

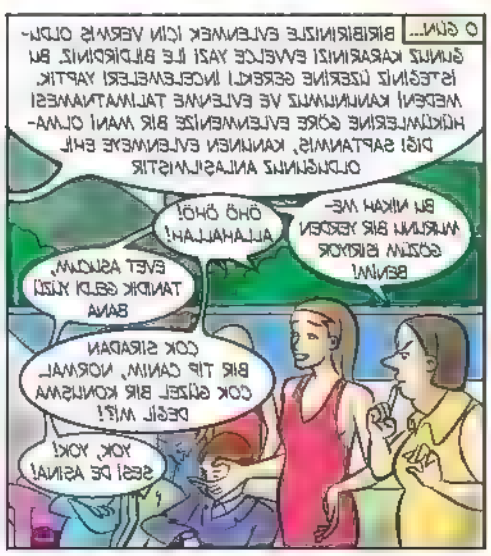

1375

16 Mayıs 2018 Çarşamba Sayı: 2018/20 5 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 6 TL.

LeMan

İsrail askerleri, ABD'nin büyükelçiliğini Kudüs'e taşımasını protesto eden Filistinlilerin üzerine İHA'larla bomba yağdırdı. Saldırı sonucu 60'a yakın Filistinli hayatını kaybetti, yaklaşık 3 bin kişi de yaralandı.

ABD büyükelçiliğinin açılışında İsrail'den büyük katliam!

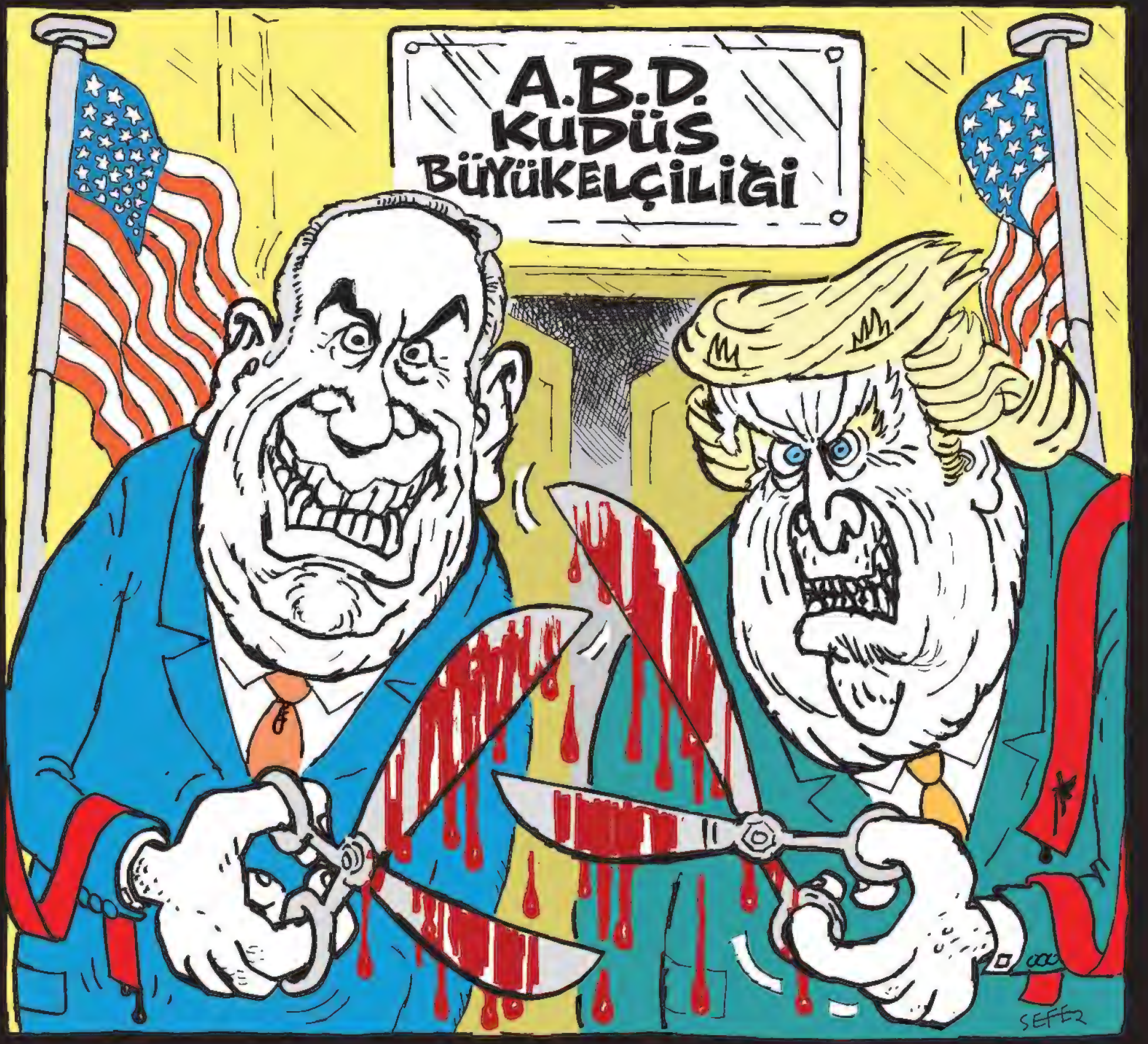

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Alo, Ömür Kartzambak'la mı görüşüyorum? Dayı benim ben, yeğenin, hayırsızın, Sıkılhan Öflan... Kaç zamandır görüşemedik, bi arayayım dedim. Hazır ortamlar bahara kesmişken, kızlı erkekli toplaşıp da gelelim mi senin oralara? Hep çağırıyodun, "Topla kızları gelin, ilerleyen saatlerde alkolun da etkisiyle" filan diye... Ehe... Hazırız biz Ömür Dayı. Bahar ayları, hormonlar felan da zirvede, geliyoz...

- Öhe... Ses gelip gidiyeah...

- Sıkılhan ben Sıkılhan!

- Hişt! Bağırma lan, "Sıkılhan" felan diye. Kalaba yerdeyim, yanlış anlaşılacak, istikbalim mevzuubahis... Bağırma, duyuyorum, sıhıntı yok, sıhıntı yok...

- İyi işte, sıkıldık buralarda, geliyoruz yani, onu söyliyim dedim...

- Ses gidiyee...

- Sıkıldık geliyoruz, diyoruum.

- Gelmeyin! Ben burda sporla, sanatla, şiirle, kültürle iç içe bir hayat sürüyorum. Gelip de huzurumu bozmayın...

- Ehe... Ömür Kartzambak'la görüşüyorum di mi? Yanlış mı tuşladım acaba? Spor kültür sanat filan... Kimsiniz? İç içe misiniz?

- Benim ben Ömür Dayın, Allahın belası... Dur kuytu yere geçtim. Olm sen divâne misin? Seçim sath-ı mailiynen Ramazanı aynı anda idrak ederkene, telefon açıp da "Sıkıldık dayı, kızlı erkekli toplaşıp geliyoz" diye telefon açılır mı? Öz dayını bitirmeye ahdin mi var? Şu an bi orman alma ihalesinin peşindeyim, ayrıyetten imar affı işi var, rahat koy lan beni, elalemin ortasında, "sıkıldık mıkıldık" deye arama...

- Orman mı alıyon? Oh yakışır Ömür Dayıma, kendi ormanının Tarzan'ı olursun...

- Nasipse, kırkdokuz yıllığına, kozalakları felan çitle çevirip sincabı neyi ekonomiye kazandıracam. Kendime ifak bikaç hizmet binasıynan bahçe de korum orman içine. Bıngalovlar... O zaman gelirsiniz, komple orman havası. Toplaşırsınız kızlı erkekli, beheeyle kocca bir ateş yakıp etrafında çember oluruz, selfiler çekilinir, fıkraa bilenler fıkraa anlatır, sesi güzel olanlar şarkı söyler, sonra işte ilerleyen saatlerde alkolun da etkisiyle gençler, efendime söölüyim, ruhu genc olanlar, çifler halinde ağaç diblerinde...

- O zaman biz daha sonra gelelim diyosun...

- He... Öyle diyorum. Bi müddet sorna daha fazla hürriyet olacak zaten, edelet eşitlik, eylence felan hep artacak bunlar nasipse... Aşk kokacak ortamlar aşk...

- O da olur tabi de, biz tam niyetlendiydik, kırk beş kadar pembe penye eşofmanlı kız arkadaşımınan bir otobüs tutup da...

- Pempe penye...

- He işte... Kızlar da, "biz böyle AVM köşelerinde toy, hayatı- hakikati bilmeyen ergen irisi oğlanlarla vakit öldüreceğimize, şehrin betonundan uzakta doğayla iç içe, olgun, feleğin çemberinden geçmiş, tecrübeli ve organik, orta yaşlı bir beyle..."

- TAMAM lan tamam, ordan doğru insanın nefsini uyandırmayın, toplaşıp gelin, bi yolunu bulur yapa... Tüh... Cemiyet içinde "tamam" diye bağırttın ya bana ibiş. Al işte herkeş bakıyor. Kasten yaptın de mi? Senin gibi iki lafı etmeye erinen bir zihniyyet açtı bana neler dedi, kışkırdım da basbas bağırdım. Olmaz olsun senin gibi yeğen. Bir an için boş bulunup senin çöplük ve su kesiği zihniyyetine uymak suretiyle... Bak bi de gülüyo kıs kıs... Kapa lan, kapa insanın başını belaya koyma çapulhan, seviyyesiz, tıynetsiz, meymenetsiz, cibilliyyetsiz...

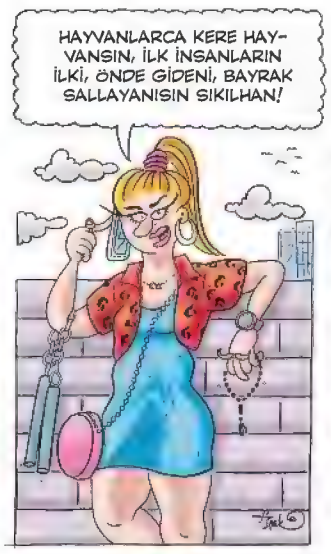

- Allo. Bişi söölicam, Bunalgül ban. Büzge ne dese beğenirsin Sıkılhan?

- İlla onun bi şey demesi ve benim layklamam şart mı? Ehe... Aniden Büzge'nin bi şey demesi ve hazırlıksız yakalanmam.

- Bi saniye, lütfan konuyu değiştirmez misin? Büzge diyo ki, senle ben ayrılmışız.

- Öyle mi olmuş?

- "Habersizmişim gibi çek pampa" yapma bana Sıkılhan. Haberin yok, sen şok, öyle mi yani?

- Valla öyle... Ama yani her şey olmuş olabilir. Koskoca üniversiteleri filan ayırıyolar ortadan. Belki bizi de o şekilde bir kararnameynen... Ehe...

- Hayvanlarca kere hayvansın, ilk insanların ilki, önde gideni bayrak sallayanısın Sıkılhan, yiğıvrançlık ve çöplük demeksin...

- Bilemiyoruz ki. Belki de benim bundan böyle Aleyna Tilki'nin bünyesinde vazifelendirilmem uygun görülmüş olabilir. Her şey oluye...

- At kakası!

Amerikan filmleri palavra, bu gerçek!

İNSANLIK TEHLİKEDE! CANAVARLAR DÜNYAYI TEHDİT EDİYOR!

FİLİSTİN - GAZZE

LeMan ÖZEL

Beyinsizler Filistin'i yenemeyecek!

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

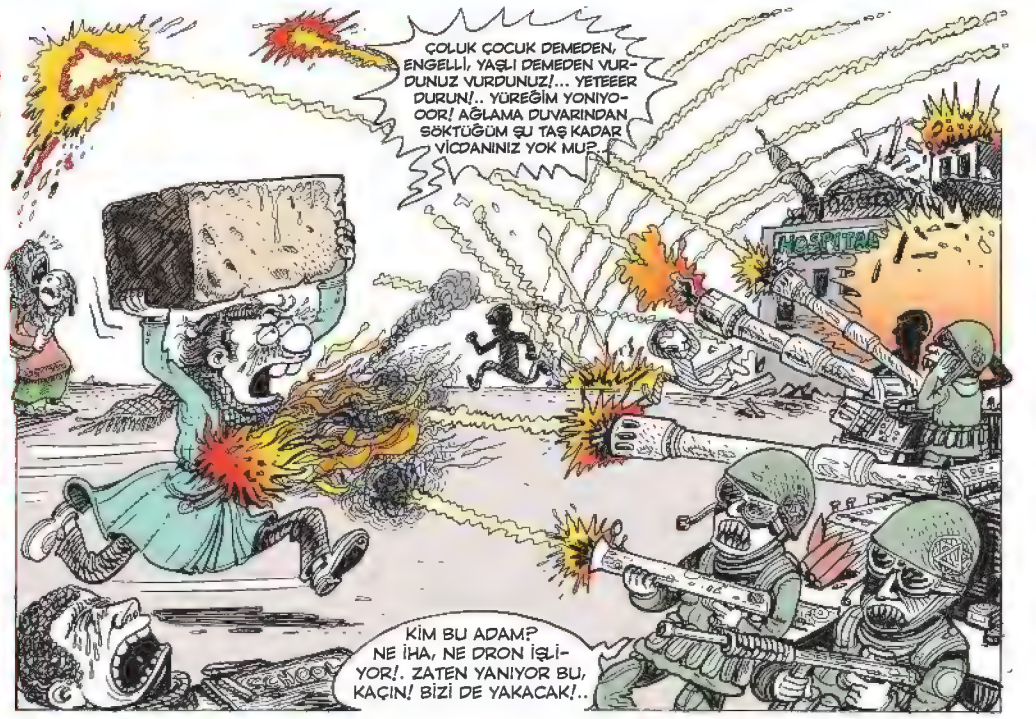

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

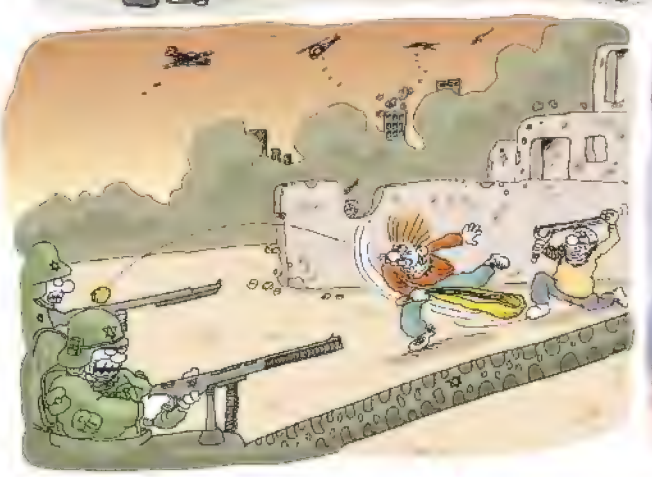

KAPAK KONUSU

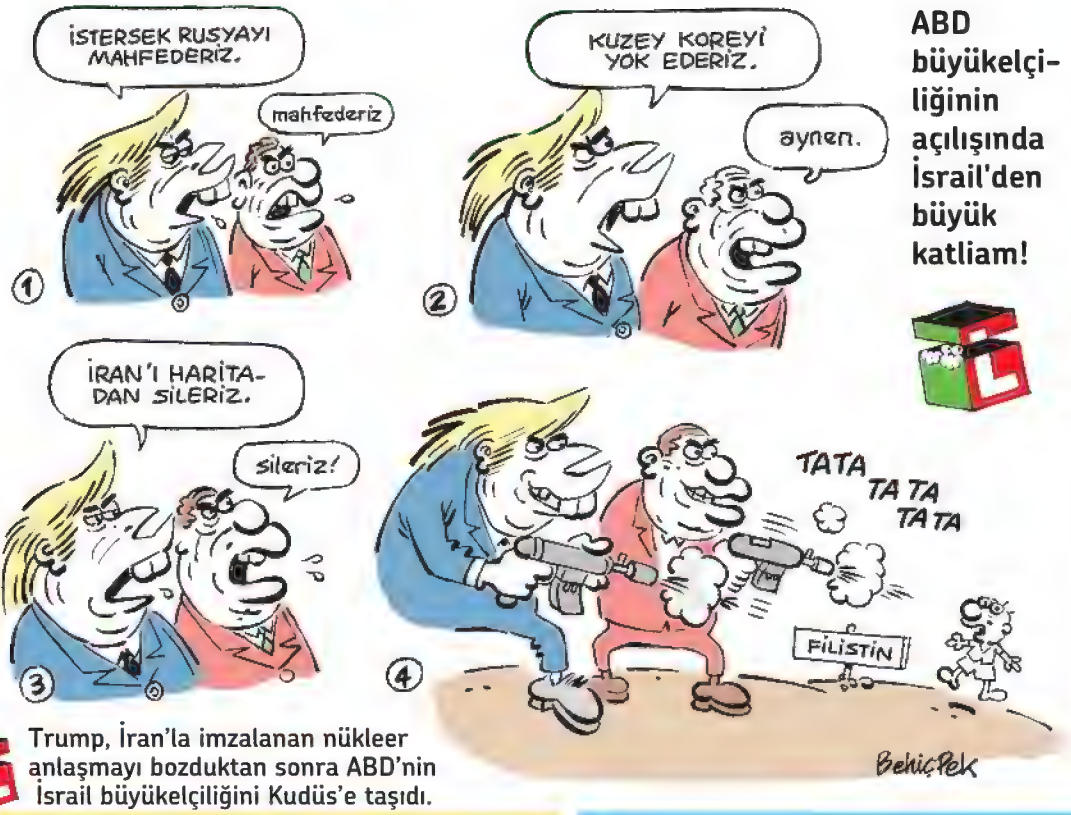

ABD büyükelçiliğinin açılışında İsrail'den büyük katliam!

Trump, İran'la imzalanan nükleer anlaşmayı bozduktan sonra ABD'nin İsrail büyükelçiliğini Kudüs'e taşıdı.

Kılıçdaroğlu'nu SSK'ya 2 milyon açık verdirteder batırmakla suçlayan AKP iktidarında SGK 301 milyar TL açık verdi.

Bahçeli hapisteki Alaattin Çakıcı'yı, Kürşat Yılmaz'ı kahraman ilan etti, af istedi.

Erdoğan: "Sandıklara çok iyi hakim olmamız lazım" dedi.

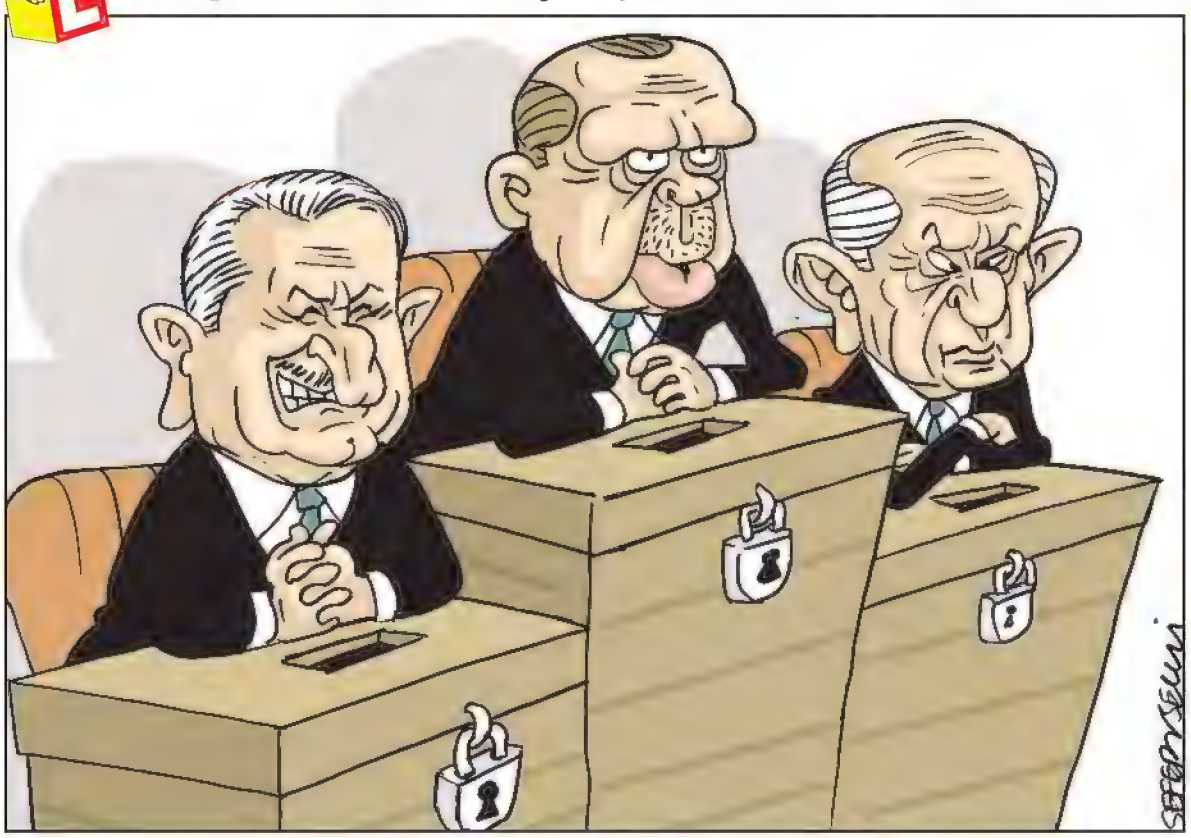

Perinçek'in Cumhurbaşkanı olursam HDP'yi kapatacağım vaadinin ardından, partisinden art arda istifalar geldi.

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ

keskin cırmak

YÖNETEN: YATTARA VALLİ

Behiç Pek

KUŞA BAKTIMIŞ, DEPREZYONA GİRDİMİŞTİYDİ

Sahipisiyle aynı evde yaşayan Mıcır Pembedil adlı kedi vatantaşımıs, kuş bakmak yüsünden derilecek hale gelmiştirdi ve çok mahfolmuşturduydu. Kendisile çok özer bir reportaş yaptıkmış. Bunu sis okuyarak bakın. İşte bu: "Sayın pembedil, oray nasil ceyeran etti?" "Şöyle bu oldu. Birkaç gündür canım zahten kuş çekeyordu." "Sahipinis ne konuştu sizi?" "Şöle söledi. Hadi kuş bakalım biraz didi." "Bu da sise mahkul geldi." "Evet. Bakın, azımın suyu akayor." "Pençereden mi baktınısmış?" "Küçük pençere. Sehbanın üstünde." "Tevizyon." "Evet, tevizyonu açti." "Kuş mu çıktımış?" "Sürüsüne bereket." "Ne güzer işte." "Güzeri mi var hemşerim. Saldırayor hepsi. Her yeri kırayor. Çıylık çıylıya. Isırayor herkesi." "Çot korkunç." "Korkunç firimiymiş zahten. Kuşrar firimiymiş. Afret Hikorç didi. Üç gündür uyuyamayorum. Rüyamlara girdiriyor Afrat Hokarç."

İNSANRAR İÇİN ÇALIŞAYOR, YARANAMAYOR

Ofak bir yanış anlaşırma yüzünden sahipi ile arasına kara kedi giren Sarman Özbıyık adlı kedi vatandaşımısa bu tatsıs orayın neden bole ordu bu, onu sordukmuştur.: "Sayin Özbıyık, yanış mı anraşırdınıs?" "Mahaleses öle oldu." "Sis ne yapmak isteyordunus?" "Ülkemisin sağlık va hişyenik olmasına ben isteyordum." "Sahipinis buna nasil anladımıştı?" "Sahipim bunu bene sen didi bene didi yani, niye böle yapayorsun edepsis didi. Hıı etti, kulakıma çekti." "Ne yapayordunus o esnahada?" "Toalette çift cırmak, toalet kahıdı rolosunu döndere döndere yolayordum." "Amaçınıs neydi?" "Tohalet kahıdı tükedimini üst seviyerere çıktırarak kişi başına tüşen tohalat kahıdı rokoltesini arttırmak." "Günde kaç rolo toholet kahıtı tüketeyorsunusmuştu?" "En as üç rolo. Bahzen beş roroya kadar çıttıyım da olayor. Egale edeyorum."

TUTTUYU DEYİŞİK FERE YÜSÜNDEN DÜNYAHSI KARARDIMIŞ.

Bahçada gezerkan anidenlemesine gördühü ve sinerek ve refreks gibi atlayarak tuttuhu fere deyişik çıkınça süprüz olan Tekircem sekizcan adlı kedi vatantaşımıs sahipi tarafından tuttuyu gibi venetirene kaldırılmıştırdı. Mükrofon uzattik: "Marebe efendim." "Marebe." "Anlatar misinis ne ordu o anda oroda?" "Göbekte pire var biliyon mu. Bahçada göbeyi güneşe açtım pire çitleyordum." "Biranda fere mi çıttı orodan." "Çıtı pıtı gibi sesler duydummuş. Kulaklarımı dönderdim." "Fere mi çıttı?" "Dur be adam. Anlatayorus işte. Fere mi çıttı, fere mi çıttı. Elinin körü çıttı. Evet, fere... Atladım, kıvkısrak yakaladımmıştı." "Isırsadınıs." "Isırdım zahten.. Çok sivri feremiş. Ne pati kaldı, ne dodak. Delik deşit oldumuş her tarafim." "Kirpimiş meyer." "Bileyorsun madem, neye sorayorsun ulan. Lahnet orsun sisin yapıcahın gazataçiliye... Sızlayor diken yerlerim."

DEDİKOTU YAPAN KOMŞUŞUNU ÜÇ YERİNDEN ÇIRMAKLADI.

Daha sonra eve kaçip kanapanin artına saklanan Mestan Çakmakaplan adlı kedi vatantaşimisi bularak ve sorularımisi ona yönettik: "Komşusunusun kedisine niyçin sinirrendinis Mestan bay?" "Çünkü maharredeki bütün kedirere hakkımda dedikotu yapmıştımış." "Ne sölemiş?" "Yahhu bu beni bahçada kedi otu yerkan gördü bi defa tamam mi?" "Na ormuş kedi otu yemişsenis?" "Yok ben etçir dehilmişim de otçurmuşum, yok otla besleneyormuşum, en sevdihim pırasamış, ısbanakmış. Asrı astarı olmayan büssürü sölenti. Kururuma dokuntu. Benim soyatıma leke sürdütmem. Çakmakaplan ot seveyor dedittitmem." "neresinden çırmakladınıs?" "Yav, bi tahne burnundan, bi tahne kulahından, bi tahne de kaçayorkan kuyruk nahiyesinden. Abartaçak bir şey yok. As çıkardım cırmakları."

Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ Yazan: MEHMET ERSOY

ENTRİKA

GÜNLERDİR KIZ ARKADAŞIMA ULAŞAMIYORUM VE ÇOK MERAK EDİYORUM... TELEFON NUMARASI SİZE AİT ÇIKTI. ADI ELİF...

BAK CANIM, BANA AİT EN AZINDAN YİRMİ NUMARA VARDIR BU İŞYERİNDE. HEPSİ DE ELDEN ELE DOLAŞIR DURUR...

ELİF EMİROĞLU! TANIMIYOR MUSUNUZ YANİ? ESMER. SİYAH SAÇLI, KAHKÜLÜ VAR.

ULAN NEREDEN TANIYIM! İŞ YAPTIĞIMIZ İNSANLARIN HADDİ HESABI YOK Kİ BİZİM...

7

"ELİF MELİF YOK BURADA! YÜRÜ GİT HADİ, İŞİMİZ VAR. YARALARINI BAŞKA YERDE YALA."

HOPP! DUR BAKALIM BİRAZ! KENDİNDE MİSİN SEN?

!?

UYKUDA YÜRÜYOR GİBİSİN! KİMLİĞİNİ ÇIKART ŞİMDİ. POLİS!

NE İŞİN VARDI O VİLLADA? HİÇ ORAYA GİDİP GELEN İNSANLARA BENZEMİYORSUN... ANLAT BAKALIM, KİM BU HALE SOKTU SENİ?

Akşam. Beşiktaş.

BOŞUNA KIZIYORSUN CANIŞKOM! O ÇOCUK FİKRET'İN TELEFONUNU BULSA NE OLUR, BANA ASLA ULAŞAMAZ Kİ!.. UYDURMA BİR İSİMLE TANIYOR BENİ!

CONRAD

SUS ULAN KUŞ BEYİNLİ! GÜZELİM DİYE İLLA Kİ APTAL DA OLMAK ZORUNDA MISIN? TEPEMİ ATTIRMA YİNE BENİM ŞİMDİ!

LÜTFEN SAKİN OLUR MUSUN TATLIM! BAK SEVİŞEMEDİK BİLE.

HALBUKİ GELİR GELMEZ PARÇALARDIN BENİ HEP SEN... TAKMA KAFANA BU UFAK İŞLERİ. HİÇ KİMSE ULAŞAMAZ SANA.

Bu sırada Gayrettepe-de...

İŞTE BU! BENİM KIZ ARKADAŞIM BU İŞTE! ELİF BU!

ELİF MİYİM DEDİ SANA?

NİYE BULAŞMIŞLAR? O ŞEBEKENİN NE İŞİ OLUR BU ÇOCUKLA?

BELLİ DEĞİL AMİRİM. ELLERİNDEKİ KIZLARI MUSALLAT EDİP SONRA DA DARP ETMİŞLER. BİR ŞEY ANLAMADIM.

ACABA FARKINDA OLMADIĞI BİR SERVETİ FALAN MI MEVCUT?

AMA ÇOCUK TEMİZ GÖRÜNÜYOR AMİRİM...

NEYSE, BİLGİLERİNİ ALIP SALIN ŞİMDİ. BAĞLANTILI BİR İPUCU ÇIKARSA BAKARIZ.

İŞTE BU DA MELİS! BARDAKİ KADIN.

8

Beşiktaş. Otel.

ZATEN NİÇİN BENİ O SEFİL ÇOCUKLA SEVGİLİ YAPIP BİRLİKTE YAŞATTIĞINI ANLAMADIM HİÇ.

NİYE BENİ ONUN KUCAĞINA KOYDUN SELMAN? SONRA DA BİRDEN TERKETTİRİP NEDEN KAFASINI KIRDIRDIN? NELER OLUYOR AŞKIM?

YETER! KES SESİNİ ARTIK!.. KENDİ İŞİNE BAK SEN!

İŞLERİME BURNUNU SOKUP CANIMI SIKMA SAKIN! ZEVK VER SADECE!

Devamı 7. Sayfada

TERELLİ

CAN BARSIAN

SABIRSIZ YİĞİT
YURTTAŞLARIM.. NE DEMİŞLER?. BİR ÇİVİ BİR NALI KURTARIR, BİR NAL BİR ATI KURTARIR, BİR YİĞİT BİR MEMLEKETİ KURTARIR... BEN ÖNCE İŞTE BU ÇİVİYİ BULDUM... SONRA DEDİM Kİ, AMAAN, NAL MAL, AT FALAN NE BEKLİYCEM AMK... ÇİVİYLE DALDIM, VER ALLAH VER, VER ALLAH VER!.. İŞTE SONRASINI BİLİYONUZ!..
NALSIZ-ATSIZ VATAN KURTARDI
YİĞİDİM ASLANIM

ULAN, SU ÇOCUĞA BAK DA UTAN!.. NE KADAR SAYGILI... BEYİN DALGALARIYLA ANNESİNİN BABASININ ÇAYINI KARIŞTIRIYO... SEN NAPIYON, YETENEĞİNİ İTLİKTE PUŞLUKTA KULLANIYON! BÜKME LAN KAŞIKLARI!..
ÇOK PARDON, Bİ KAŞIK DAHA ALABİLİR MİYİZ?..
ÇINGIR ÇINGIR..
ÇINGIR ÇIN GIR

DOUANE
PASS OK
KEEP LINE
DUTY FREE
AA OLMAZ AMA, OTURMAYA MI GELDİNİZ BURAYA? HADİ KALKIN KALKIN, VALLA DARILIRIM BAK!..
ANLADIK, OTURMA İZNİ VERMEYECEKSİNİZ, BARİ KAFA BULMAYIN MINA KODUKLARIM!..

İNADINA YAPIYO SEREFSİZ, İNADINA!..
HAYİN!.. VATAN HAYİNİ!
MÜNAFIK!..
HİŞ TAMER, KAFAMI DİNLİYİM DİYE İKİ GÜN ORMANA GİTTİM DE... BU ARADA VATAN HAİNLİĞİ İÇİN YENİ BİR SEBEP FALAN MI ÇIKTI? ELİMDE PAPATYA, BAŞIMDA FÖTÜR VAR...
ABİ NAPTIN SEN YA?.. ÇABUK UZAKLAŞ ORDAN!
SOY-SUUZ!..

SONGÜL HANIM... Bİ KİLO PIRASA, ORTADAN KESİP TARTALIM YENGEME...
VAH VAH!.. ADALETİN SEMBOLÜ... BURALARA DÜŞECEK KADIN MIYDIN SEN?.

VALLA HEPİMİZ CİNAYET MASASINDAN ÖNCE CİNAYET SEHPASINDA BAŞLADIK... SABIRLI VE AZİMLİ OLURSAN MASAYA GEÇEBİLİRSİN...
ÖPSÜN DE BAŞINA KOYSUN... BENİ CİNAYET TAHTASINDAN BAŞLATTILAR...

ENTRİKA

DEVAMI HAFTAYA ...

TEZ ANTİTEZ

Mola Yeri Seyyahları

Yollar biter mola yerleri bitmez... Manisa'da bilmem nerde durursan Manisa Kebabı ve keşkek, Bolu'da şurda durursan mangalda et ve hamakta yatak keyfi, Tekirdağ'da burda durursan köfte, Keşan'a kadar dayanırsan Satır Et, Kuşadası, Selçuk yolu dur, çöp şiş, Afyon'da mola verilir de sucuk yenmez mi?... Velhasılı bir çeşit insan grubu vardır ki, sadece mola yerleri için seyahate çıkarlar. Dura dura, yiye içe sürekli mola halinde dolaşır dururlar. Gidecekleri belirli bir destinasyon yoktur...

Bir de bunların otobüslerin durduğu mola yerlerini tercih edenleri bulunur ki, bunlar için özellikle geceleri hortumlu uzun fırçayla otobüsün ön camını silenleri çay içerek seyretmenin bile keyfine doyum olmaz... Hele hele eskilerde otobüs yolcuları için çaylar şirketten zamanlarında mola süresince son kalkış anonsuna kadar 40 bardak çay içenleri vardı... Böylece molada şirketten çaylardan otobüs içinde ikram çaylara geçilene değin, süreç içinde eklektik üsluplarda gelişen ve değişen mola yeri mimarisini demli gözlemlerle sabır ve keyifle izlemişlerdir...

Kamyoncu mola yerlerine gönül vermiş ayrı bir grup daha vardır, ısrarla hep buralarda dururlar, doyasıya tadını çıkarırlar... Özellikle çorba ve kuru fasulye olmak üzere kamyoncu mola yerlerindeki yemeklerin lezzeti tartışılmaz. Bilirler ki, lezzette bir yamuk olursa bitmeyen rampaların yalnızlığındaki yorgun kamyoncunun ahı alınmaz. Ayrıca şekil olarak değişmeyen nadir mekanlardır kamyoncu mola yerleri, turistik kaygılardan uzak sadeliklerini hep korumuşlardır. Göz aşinalığından öte genellikle herkes birbirini damak lezzetiyle tanır, bilir; **"Koçhisarlı Cemil Abi'nin acılı musakkasını hazır edin, sinyali verdi!."** diye daha mola yerine girmeden yemeği hazır edilir...

DAHİ BEBEK

Bir dostumuz anlattı... Bunun 8 ve 10 yaşlarında iki kızı ve 2,5 yaşında bir erkek bebeği varmış... Dostumuz gece mesaisinden eve dönüp geçmiş günün haberlerini dinlermiş. O gün yine işten eve dönüp haberleri izlemek için televizyonun kumandasını aramış, bulamamış. Daha sonra kızları ve eşi olmak üzere bütün ev halkı seferber olup kumandayı aramışlar fakat yine de bulamamışlar, arayıp tarayıp umudu kesmişler... Derken 2,5 yaşındaki bebek kalkmış, gelmiş, kumandayı şıp diye bulmuş, gidip babasının önüne koymuş sonra da gidip yatmış... Dostumuz çocuğunun bu hareketinden duyduğu gururla ve gözlerindeki sevgiyle dolu şaşkınlıkla, kumanda elinde öylece kalakalmış...

Ruh Vakumlanması

Ruhi çoşkularda dolup boşalma yani şarj ve deşarj olduğu sürece bir problem yoktur. Eğer dolmadan boşalırsa ruh vakumlanması meydana gelir. Ruh, bazı gıdalarda olduğu üzere havası alınmış büzüşmüş naylon gibi sıkışıp kalır... Diyeceksiniz ki dolmadan nasıl boşalınır?... Evet, bir sifon gibi tam dolmasa da düğmesine basılırsa nesi var nesi yok boşalır. Bilirsiniz bu işlem sıkça tekrarlanırsa sifonun suyu durduran şamandırası bozulur...

AYRI HESAP KARI-KOCALIK

Hani ya şu zamanlarda evlilikler bir tuhaflaştı derlerdi de inanmazdım, zira bilmediğim bir konu bu, çünkü hiç evlenmedim... Ancak takip edebildiğim ve gözlemleyebildiğim kadarıyla şimdilerde bir yastıkta kocayan cinsinin yanı sıra binbir çeşidi var evliliğin; anlaşmalı, dalaşmalı, anlaşmamalı, öpüşüp koklaşmamalı, düğün-dernek boşanmalı bir sürü hali mevcut... Klasik usül, dedelerimizinki gibi günde üç öğün envaiçeşit yemekli-aşlı, saygılı-aşklı veya en azından 'ben bilmem beyim bilir' türünden evlilik vakası çıksa direk ana haber bültenlerinde yer alacak neredeyse... Zira güven diye bir kavram kalmadı ikili ilişkilerde...

Gelelim mevzuatımıza... Bu zamanımız evliliklerinde evlerde faturalarını ayırarak ödeyen, buzdolabı hesaplarını ayıran ve evin masraflarını ayrı ayrı yapan çiftleri çok duydum ama şu son duyduğum şey beni bitirdi, evlilikten iyice kıllandırdı... Yıllardır evli oldukları bilinen bir karı-koca, markette kasada, ödeme esnasında aldıkları ürünleri ayrı ayrı ödüyorlarmış... Daha eve kadar sabredemeden market aşamasında ayırmışlar hesapları anlaşılan... Kasiyerler de alışmış artık, önce karısı ödüyormuş, sonra kocası... Bazen ürün karışıyormuş, adam gayet kibarca ve sevecen **"Hayatım senin şampuanın benim torbaya girmiş, alıp öder misin!."** diyormuş... Arkadaşım bu ne yaaa?... Niye evlendiniz ki o zaman?... Tutarı ne ki bu evliliğin, ya çocuk olursa ne olucak hesaplar; 'Kız olursa sen ödeyeceksin, oğlan olursa ben ödeyeceğim masrafları' şeklinde mi?... Hey ki heeey, vay ki vaaay, şu alemde otur da tuhaflıkları saaay!...

Mekan Önü Park Belirtgeçleri

Mekanının, evinin, dükkanının önüne kimse park etmesin ben edeyim diye herhangi bir obje koyma durumu... Ben bu objelere, **"dükkan önü, mekan önü belirtgeçleri"** diyorum... Merdiven, sandalye, bidon, demir ve ahşap kazık, kütük, kaya parçası,üçlü kanape, betonlanmış teneke, çıkma lastik, tabure, bank, saksı, leğen, daha akla gelmeyecek sayısız türden onlarca obje... Esnaf önü park belirtgeçleri bazen öylesine spontane karışık halde konuluyor ki, kayda değer modern sanat heykelleri ortaya çıkabiliyor. Bunlara imrenerek bakan sanatçılar bilirim... Fakat şu geçenlerde gördüğüm, park yerine televizyon konması durumu bu işin geldiği son nokta olsa gerek... Bizim derginin ordaki bir televizyon tamir servisi, park yeri gitmesin diye her gün **iki tane televizyon koyuyor dükkanının önüne**... Şüphesiz bu benim için sıradışı bir tez konusu, dükkanı televizyonla dolu tamirci içinse her gün üşenmeden yaptığı oldukça sıradan bir iş... Bu durum şunu da gösteriyor ki, bu semtte park yeri televizyondan daha önemlidir... Ayrıca televizyona arabayla çarpabilir, ekranı kırabilirler, sorun değil, yeter ki arabaya çarpmasınlar mantığı da var işin içinde biraz...

Bir de bizler çocukken, **"Avrupalılar var ya çöpe televizyon atıyorlarmış abiii..."** efsaneleri dilden dile dolaşırdı bir vakitler... Meğer o da bir şey miymiş, yeri geldiğinde biz televizyonu işte böyle daha bayağı bir şekilde kullanırız...

Güneri İçoğlu

Öykü

İKİ SESLİ ADAM

Bekâr bir arkadaşım, belki de bir çoğumuzun, en azından benim yapmayı çok istediğim birşeyi yaptı: Üç odalı apartman dairesinden çıkarak, bir pansiyona taşındı. Eşyalarını azaltmış, hattâ tamamına yakınını satmış, yeni odasına sadece küçük buzdolabını götürmüştü. Böylece, minimalizm denilen bir anlayışın, kiralık ev alanındaki karşılığını yaşamaya başladı. Artık evi sayılan bu odada, sadece yatağı, üzerinde bilgisayarı duran ufak bir masası, gardolabı, buzdolabı ve bir iskemlesi vardı.

Kaldığı yer, Balzac'ın Goriot Baba romanındaki gibi, bu amaca göre inşâ edilmiş veya bu amaca estetik olarak çok uyan sevimli bir pansiyon olmasa da, anlattığına göre, işini gayet iyi gören bir binaydı. Sadece düzgün bir işi ve eğitimi olan erkekler kalıyordu. Misafir bile kabul edilmiyordu, belirli kuralları vardı. Sonradan pansiyona dönüştürülmüş bir binaydı. Oda haline getirilen bölmelerin arasında bildiğimiz taş duvarlar değil, ince alçı duvarlar vardı. Gene de duvar duvardır sonuçta. İşte, kendini bir tür inzivaya çekip, sessiz sakin insanların yaşadığı bu binadaki odasında kalan arkadaşım, çok gizemli bir olay yaşadı! Şimdi hemen onu anlatmaya başlıyorum.

Adı Fatih olan arkadaşımı, bir kafenin önünden geçerken, güzel ve genç bir kadınla gördüğüm zaman başladı bu esrarengiz olay. Fatih, beni masaya davet etti, yanındaki güzel hanımla tanıştırdı. Bir internet alışveriş mağazasının, sipariş sorumlusu olarak çalışıyordu bu kız. Ticaretle uğraşan Fatih'in şu anki işi de, internetten, büyük oyuncak şirketlerinden oyuncaklar alıp, ufak kârlarla gene internette, başka yerlerde satmaktı. Depo olarak annesinin evini kullanıyordu. Yanındaki gibi genç bayanların çalıştığı sanal mağazalarla, telefon görüşmeleri ve internet yazışması şeklinde çok fazla ilişkisi oluyordu. Bu kadarını anlamıştım. Fakat gene de şaşkındım. Çünkü yanındaki kadın, sahiden güzel ve zekiydi. Arkadaşım olacak hödüğü tanıyordum, böyle kadınları etkileyebilecek birisi değildi. Doğruya doğru şimdi! Kendisi de zaten kaba saba bir tip olduğunu genelde kabul eder. Oturduğumuz masada bile kadınla bağırarak, yüksek bir sesle ve dangıl dungul cümlelerle konuşuyordu.

Tanık olduğum bu ilişki, bir tuhaftı açıkçası. Genç kadın, şimdilik onunla beraberdi ve arkadaşı gibi görünüyordu, ama pek mutlu bir hali yoktu. Neredeyse her an bitecek gibiydi bu ilişki.

Fatih'i üç-dört gün sonra gördüğümde, öyle olduğunu öğrendim. Kadın, bir sebep göstermeden sona erdirmişti bu arkadaşlığı. Bir daha aramamıştı.

Neyse ki bizimki fazla yıkılmışa benzemiyordu. Çünkü başka birisiyle görüştüğünü söyledi. Bu da, farklı bir mağazanın internet bölümü sorumlusu olan bir kadınmış. Fotoğrafını gösterdi bana: Eh, iki kadar değildi belki, ama bu da çok hoş bir genç kadındı!

Nasıl oluyordu, anlamıyordum. Adamın, kırk yaşında şansı açılmıştı! Kıskandığımı, hattâ imrendiğimi bile söyleyemem. Çünkü bir iş vardı bu işte. Pek doğal gözükmüyordu. Kendisine de soramadım elbet. "Bir gariplik yok mu sence?" diyemedim. Hem, onu böyle saçmasapan bir soruyla üzmek istemiyordum, hem de sahiden şansı açılmıştı belki, belli mi olur! Sipariş sorumlusu, müşteri temsilcisi filan olan bu kadınlarla, gerçekten iş için bir araya geliyor olabilirdiler. Ama öyle de gözükmüyordu, normal konulardan konuşuyordular.

Gizemli bir şekilde yine aynı şey oldu. Birbuçuk hafta kadar sonra, yani iki kere buluştuktan sonra bu kadınla da ayrıldılar. Fatih, bir süre sonra üçüncü bir arkadaşlık ilişkisine başladı. O kişi de tahmin edeceğiniz gibi, gene bir internet mağazasının satış bölümünde çalışıyordu. İskele önünde bu ikisine rastladığımda, Fatih beni yeni bayan arkadaşıyla tanıştırdı. Çok tatlı bir kızdı. Ancak istatistik bilimine inanıyorsak, bu ilişkinin de çok sürmeden biteceğini rahatça söyleyebilirdik. Fatih de, galiba biteceğini hissediyor, elinden gelen tek şey olarak yüksek sesle kaba saba esprilerini yapmaya devam ediyordu.

Benim elimdeki tek ipucu ise şuydu. İlk iki ilişkisinde rastladığım tuhaflık, bu sonuncuda da gözümden kaçmamıştı: Yanındaki kadın, mutsuz ve pişmandı. Bir hata yaptığını düşünüyor olmalıydı. Bir an önce bu randevunun bitmesini bekliyordu. Sonraki diye birşey olmayacaktı çünkü... Üç gün sonra Fatih'i gördüğümde, artık çok şaşkın ve üzüntülüydü. Konuşmak için bir çay bahçesine oturduk. Bu ilginç meseleyi ikimiz de çözmek istiyorduk. Özel bir konu sayılırdı, gene de yardım etmeme hiç ses çıkarmadı.

Onun, bu kadar hoş kadınlarla kolayca arkadaş olup randevulara çıkması, benim için, hatta tüm erkekler için faydalı bilgiler içeriyor olabilirdi. Nasıl yapıyordu, püf noktası neydi? Tabii, tüm ilişkilerinin tek bir buluşmayla bittiğini unutmayalım!

"Anlamıyorum," dedi, "Hepsi çok iyi başlamıştı. Çok tuhaf birşey yaptığımı düşünmüyorum. Kendim oldum! Beni görüyorsun işte: Ben buyum. Senin yanında da, onların yanında da aynıydım. Üstelik, vesikalık olsun, tam boy olsun, birçok fotoğrafımı gördü hepsi. Yani, tip meselesi de değil."

Fatih, birden sessizleşti. Sonra kafasını kaldırıp yüzüme baktı:

"Senin yüzünden!" dedi, o boru gibi kalın sesiyle. "Üç ilişkimdeki kadını da seninle tanıştırdım, hatırlarsan. Sen uğursuz geldin lan galiba bana."

Buna kızayım mı güleyim mi, şaşırdım bir an:

"Manyak mısın sen be? Böyle bir şeye inanmıyorsun gerçekten değil mi?!"

Hüzünlü bir şekilde denize bakarak:

"Neye inanacağımı bilmiyorum. Çok yıprandım," dedi.

O akşam, kendisini teselli etmek için telefonla aradım.

Aslında bu saatte, hattâ gün içinde dahi, odasındayken telefonlarını açmıyor, gerekirse mesajlaşıyordu. Sürdürmeye çalıştığı kapalı ve minimal yaşam sebebiyle, internetteki iş görüşmeleri ve acil aramalar dışında, sadece sokakta telefon konuşması yapıyordu. Bu kez benim telefonumu açmıştı. Sesi, hüzünlü değildi. Galiba bu sonuncu aşk acısını da atlatmıştı. Gayet sakin, tatlı ve medeni bir dille konuşuyordu.

"Teşekkür ederim ilgilendiğin için. İyiyim ben, Metinciğim. Sağolasın." En ufak bir telaş barındırmayan, kendine güvenen, çok hoş bir ses tonu vardı herifin!

Tamam, güzeldi ama, arkadaşım Fatih değildi bu. Çok afedersiniz, bir ayı gibi homurdanarak konuşan, çabuk öfkelenen, telaşından harfleri kelimeleri yutan, odun gibi bir adamdı genel hatlarıyla. Eğitimli birisi sayılırdı gerçi. Gene de insanın konuşması nasıl bu şekilde değişebilirdi? Hattın öteki ucundaki ses, karşısındakine güven ve huzur veren, sağlam karakterli, anlayışlı ve kibar bir erkeğin sesiydi:

"Bir ara konuşalım mı seninle?" diye sordu, "Özür dilemek istiyorum ben. O gün, sahildeki kaba davranışım için."

İnsanın yüreğine işliyordu bu mırıltılı, duygulu ses tonu! Ayrıca, düzgün ve tane tane bir Türkçe ile, dikkatli ve güzel ayarlanmış bir tempoda konuşuyordu.

Bir erkek olarak beni bile rahatlatmıştı. Müthiş bir şefkat vardı sesinde, nefesinde... Birdenbire durumu kavrar gibi oldum!

Bir yerde buluştuk, ona anlattım. Lafı hiç uzatmadan, direkt söyledim:

"Sen, telefonda bile böyle konuşmazdın ki. Seninle odanda ilk kez telefondan görüştük. O, sen miydin sahiden?!"

Fatih de durumu kavrayacak gibi oldu, fakat tam çözemedi. Mesela o anda karşımda, benimle yine gürültülü ve kaba bir sesle konuşuyordu. Odadaki centilmen Fatih'ten çok farklıydı.

"Pansiyonda, yani odamda," dedi, "Alçak sesle konuşuyorum, yan odalardaki komşuları rahatsız etmemek için. Herkes öyle yapıyor zaten! Etrafta sadece mırıltılar, tıkırtılar duyuyoruz en fazla. Hiçbir pansiyoner, diğerini televizyon açarak veya telefon görüşmeleriyle rahatsız etmiyor. Öyle tuhaf bir yer. Şu minimal yaşam hevesim yüzünden benim de hoşuma gitti bu! Hayatımda sadece eşyalar değil, gereksiz sesler ve konuşmalar da azalsın istedim belki. Herneyse, gün geçtikçe bunun inceliklerini de öğrendim: Tane tane ve ağır konuşmak, heceleri yutmadan dikkatlice tonlamak, yüksek sesle konuşmaya gerek kalmadan anlaşılmayı sağlıyor!"

Onun, bu kadar hoş kadınlarla kolayca arkadaş olup randevulara çıkması, benim için, hatta tüm erkekler için faydalı bilgiler içeriyor olabilirdi. Nasıl yapıyordu, püf noktası neydi?

"Bir de," dedim, heyecanla araya girerek:

"Alçak sesle konuştuğundan karşı tarafca anlaşılmayacağını düşünerek, konuşmana yardımcı kelimeler ve ifadeler ekliyorsun. Bu da, detaylara önem veren, hassas birisi olduğun etkisini yaratıyor. İşte, kadınlar da erkeklerin bu tarz konuşmalarına bayılıyorlar!"

Fatih, buna inanmak istemedi. "Kadınlarla bütün tanışma ve sohbet konuşmalarını odanda mı yaptın?" diye sorduğumda ise, evet deyip onayladı.

Böylece mesele anlaşılmıştı. Kadınlar, genç bayanlar, Fatih'in bu şefkat dolu etkileyici konuşma biçiminden fecii etkilenmişler, o anda sıcak bir yakınlık oluşmuş ve hepsi buluşmayı kabul etmişlerdi.

Benim şaşkınlığım gene de sona ermemişti:

"Oğlum, niçin dışarıda da öyle konuşmadın peki!? Ayı gibi davranıyorsun kadınlara? Bağırarak, tükürükler içinde abuk subuk espriler yaparak?"

"Nerden bilebilirim yahu?" diyerek sızlandı. "Odamda, mecburen o şekilde konuşuyordum. Bir süre sonra mecburiyet hissi de kayboldu, otomatik hale geldi. Alıştım! Demek, odadan dışarıya, sokağa adımımı attığımda öbür Fatih oluyormuşum. Farkında bile değilim! İnsan, sokağa çıkarken ayakkabısını giyer. Ama bunu düşünür, planlar mı? Ben de oda sesimi içeride bırakıp, öyle çıkıyormuşum dışarı işte."

Ona sormadan, kendi içimde, "Bunu bir daha, plânlı bir şekilde denesek, bir sahtekarlık olur mu acaba" diye düşündüm. Olmaz gibi geldi. Çünkü, "alıştım, içimden geliyor" demişti zaten. Fatih'in, ikisi de içinden gelen, iki konuşma sesi vardı artık. Yapılacak şey, centilmen oda sesinin, bir kadınla buluştuğunda dışarıda da kullanılmasını sağlamaktı.

Hiç nazlanmadı. Öyle de yaptı. En güzeli ise, bunun için dördüncü bir kızla tanışmayı beklemesine gerek kalmadı. Daha evvelkiler arasında en beğendiği olan, son buluştuğu genç kadın, onu aradı! Daha önce arayamadığı için özür dilemiş ve Fatih'e neden o gün birdenbire başkalaştığını, kabalaştığını sormuş. Fatih de -bu konuşmayı yaparken sokakta yürüdüğü halde- derinden gelen şefkatli ve tatlı bir dille, durumu yarı gerçek yarı uydurarak izah etmiş.

Tekrar randevulaşmışlar hemen. Fatih, bir daha sesini yükseltmemiş. Tabii, belli bir zamana kadar:

Bunlar, işi uzatmayarak evlendiler sevgili okurlar! İki kızları dünyaya geldiğinde, Fatih'in gizemli minimal yaşamı da sona ermişti. Dört odalı, geniş balkonlu, kocaman bir daireye taşındılar. Kalın taş duvarlı, eski ve sağlam bir bina. Komşulara ses gidecek diye çekinmeden, karı-koca birbirlerine rahatça bağırıyorlar artık.

Metin Fidan

Pantolon

15 Mayıs 2018

Kampanya: Şimdi Al / Sonra Ötele
Yarın Uğra / Öbürsü Gün Öde!

Günün Sözü

Elimi tuttu, "Gidelim buralardan" dedi. "Taam" dedim, yürüdük. Tiren istasyonuna geldik. "Ben nere gitsem, oraya gelir misin?" diye sordu. "Hee gelirim" dedim. Tirene, yemekli vagona bindik. "Biber dolması söyliyoem, olur mu" dedi. "Hee yerim, olur" dedim. Sinirlendi, "Utan ne biçim kızsın, herşeye olur diyon. Azıcık nazlansana, cilve yapsana!" dedi. "Hee olur, aman! Aayy yani olmaz. Öff, salak.. Oldu mu?" dedim.

"Önüme koyulan şeye, gerçeğe ya da hayale dünden razıydım. İkisinden birini kolayca sahiplenıyordum. Düşleri gerçekleştirmeyi ya da gerçekleri düşleştirmeyi ise, işte artık bunu yapamıyordum."

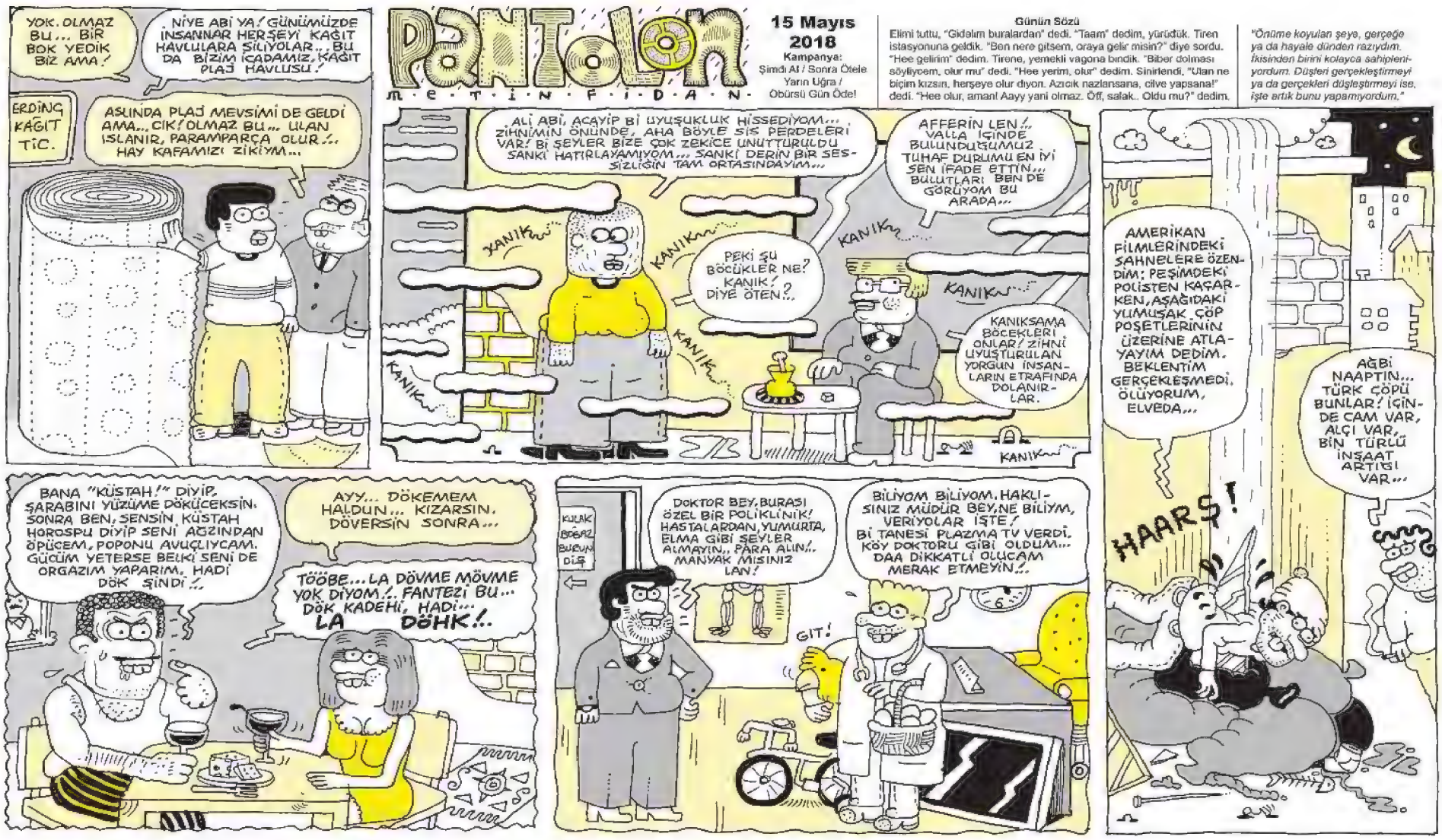

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

Her gidiş nedenine bir geliş talip olur...

bahadirboysal@mynet.com

bencīl boysal

& TUMER GEBAN'LI, VACİP'Lİ GECELER

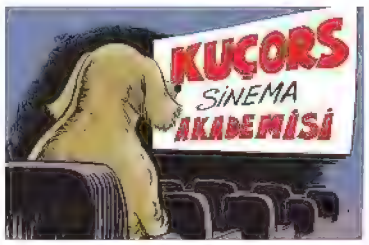

İTİNA İLE BARIŞILIR

Ne güzel filmdir 1985 yapımı Züğürt Ağa filmi. 32 yıl üzerinden geçmiş ancak hala güncelliğini yitirmiş değil maalesef. Hatırlarsınız, ağa güreşe meraklıdır ve egosunu tatmin etmek için ara sıra pehlivan getirtilir. Aslında yapılan gerçek bir güreş değildir. Hepsi tezgahtır. Çünkü marabaların ziyafet çekebilmesinin yolu, ağanın gönlünün hoş tutulmasına bağlıdır. Ağanın cömertliği için tek şart egosunun parlatılmasıdır. Öyle de olur. Her seferinde ağa yener ve marabanın midesi bayram eder. Bizim gibi geri kalmış toplumlarda maalesef, birey yani yurttaş kavramı bir türlü oturmadığından hep ağalarımız bizimle gönül eyliyir!

Güreşler, yani seçimler olmasa halkın, yani marabanın bir şey alacağı yok. Dünyanın kazancına göre oranlandığında en fazla vergi yükü olan ülkelerinden biri olarak, alınmaması gereken ya da fazla alınan vergiler affedilmiş. Sanki günahımız vardı da affetmek gerekiyormuş gibi. Ne ilginç değil mi? Gerçi günahkar ilan edip, sonra affetmek demokrasi ağalarının adeti olsa gerek! Ağalığın devamı için günahlar oluşturmak şart. Hem günah olmazsa, af da omaz. Af olmazsa ağalık neye yarar ki? İşin ilginci Şehircilik Bakanı ülkemizdeki yapıların yüzde 60'a yakının kaçak olduğunu söylemiş!

Düşünsenize, deprem riski altındaki ülkenin var olan yapılaşmasının yarısından fazlası kaçak. Üstelik çıkarılan kanunun halka takdim şekli de harika (!)... 'İmar Barışı'!

Sanki daha önce bu konu ile mücadele edilmiş gibi de tatlı bir algı yaratıyor. Yine de enseyi karartmamak gerek. Çünkü hala ülkemizde kaçak olmayan yapılar da var. Umarım deprem de geldiği zaman bu yapılarla barışır. Keşke rant ile barışa harcanan çaba toplumsal barış için de harcansaydı. Ah, Polyanna Amerikalı olabilir ancak ruhu bizden!

...

Pelin Esmer'in amcasının hayatından etkilenerek yaptığı '11'e 10 kala' filmi aklıma geldi. Gerçek hayatta da amca Mithat Esmer 1940'larda Amerika'ya devlet bursuyla gidip mühendislik okuduktan sonra, mecburi hizmetini tamamlamak için ülkesine döner. Ancak Türkiye'de o dönemde onun çalışacağı bir kurum yoktur. Mecburi hizmetini tamamlamak için Sümer Bank fabrikalarında aldığı eğitimle alakasız bir iş yapar. Tam Türk aydınını tarif eden bir durum. Değerli ancak etkin olacağı bir alan yok.

Aynı filmde bu tür durumların da etkisi ile Mithat Esmer kendisini arşivciliğe adar. Değiştiremediği ülkenin durumu ile ilgili tarihe notlar düşmek için. Ancak o naiflik de iyice kapitalistleşen ülkede rant hesapları ile belediyeden sağlam raporu olmasına rağmen kentsel dönüşüm amacıyla yıkılıp, yenisinin yapılması amacıyla diğer apartman sakinlerinin baskısıyla yarıda kalır. Gariban biri olan kapıcının el altından arşivini satmaya başlamasıyla iş iyice çığrından çıkar. Filmin başından beri Reşat Ekrem Koçu'nun 'İstanbul ansiklopedisi' eserinin eksik bir cildini aramaktadır Mithat Esmer. Filmin sonunda da o eksik cilt bulunur ancak kapıcı on cildi satmıştır. Tam da ülkemizin halini anlatan bir durum. Bizi biz yapan üniversitelerimiz, fabrikalarımız satılmakta, değiştirilmekte! Biz üzerine bir şeyler eklemek isterken, geriye döndüğümüzde var olanın da kaybedildiğini görüyoruz.

...

Son olarak 70 bin üniversite öğrencisinin tutuklu olduğu ülkemizde, milletvekili seçilme yaşının 18'e düşürülmüş olması da ironik.

Halide Edip'in anılarında, Demirci Mehmet Efe ile ilgili bir kısım var. Beraber Eğridir'e giderler. Halk Demirci Mehmet Efe'nin geleceğini duyunca gizlenir. Efe ise halkın onu karşılamasını beklemektedir. Yolda hiç kimseyi görmeyince kızar. Adamlarına ilk gördükleri köylüyü asmalarını emreder. Halide Edip olay karşısında dehşete kapılır ve ' yakıştı mı sana Efe?' der. O da 'Halide Hanım 'ilim ile yönetmeyen zulüm ile yönetir'. Umalım ki seçim sonuçlarında ilim ile yönetilen bir Türkiye görürüz diye cevap verir.

kucorsakademi@gmail.com

SIKILDIK, TAMAM ZİL TAKIP OYNIYCAAZ SONUNDA!

DOĞAN PEHLEVAN

KIRMIZI BALON

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

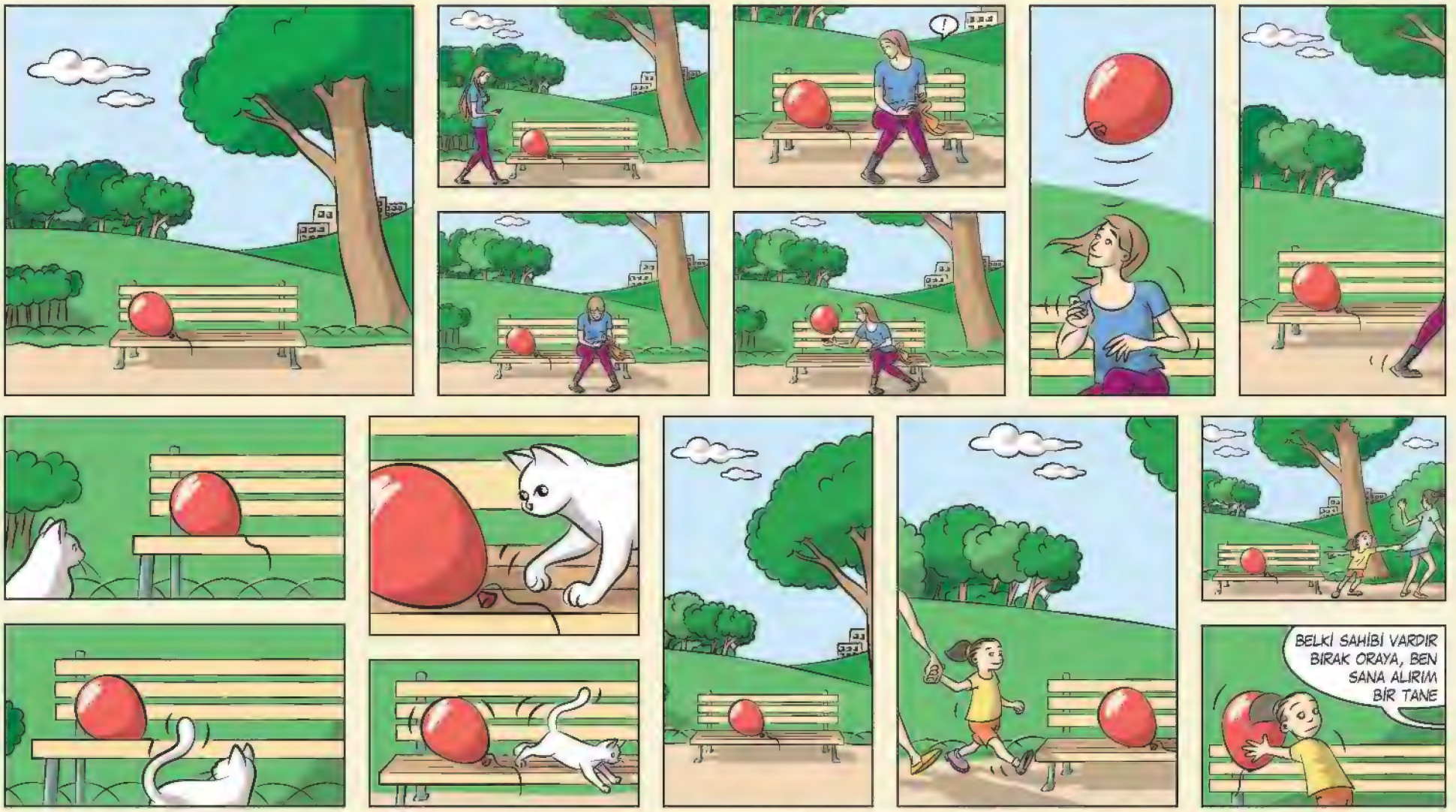

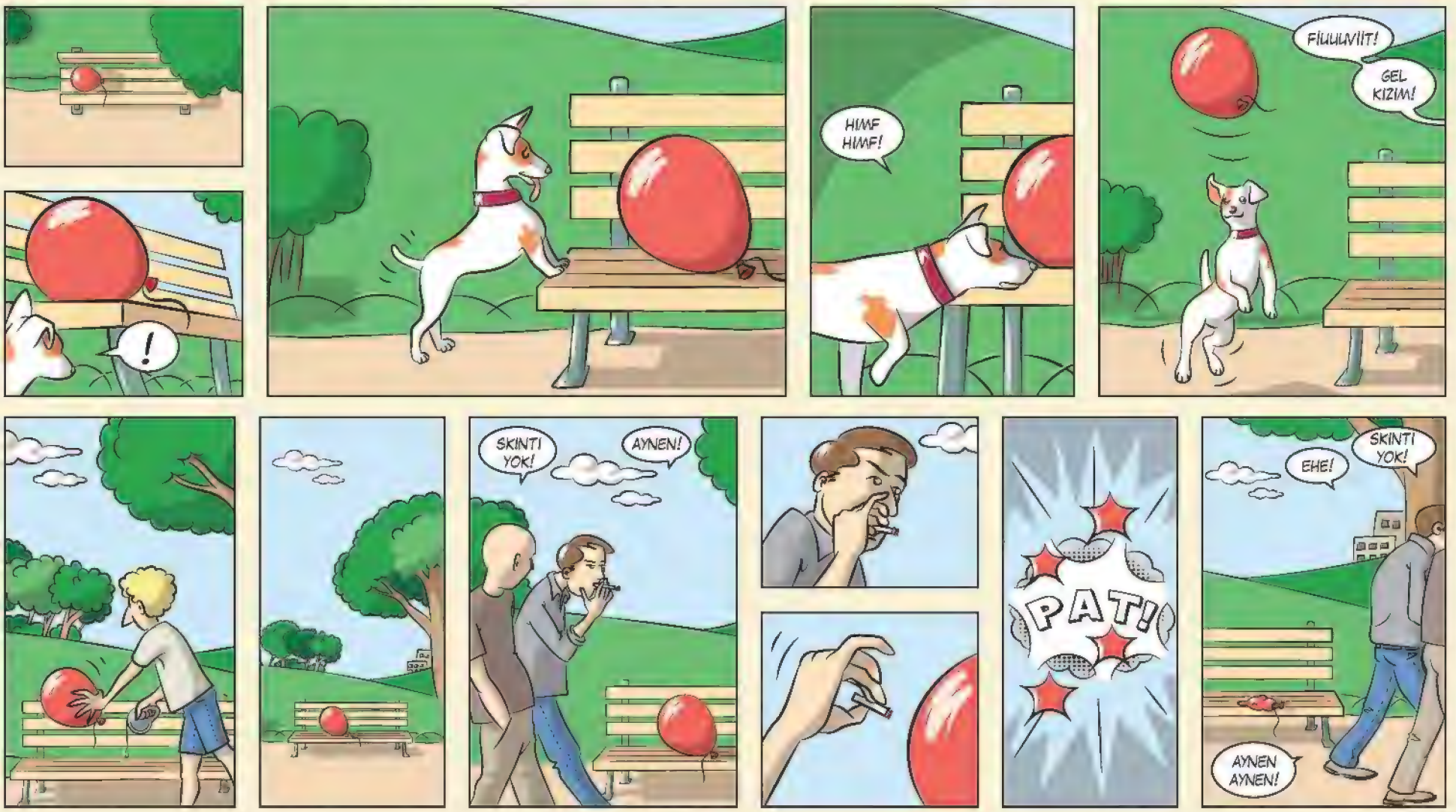

BİTTİ

KIRIK DEBDEBİ

SUAT ÖZKAN

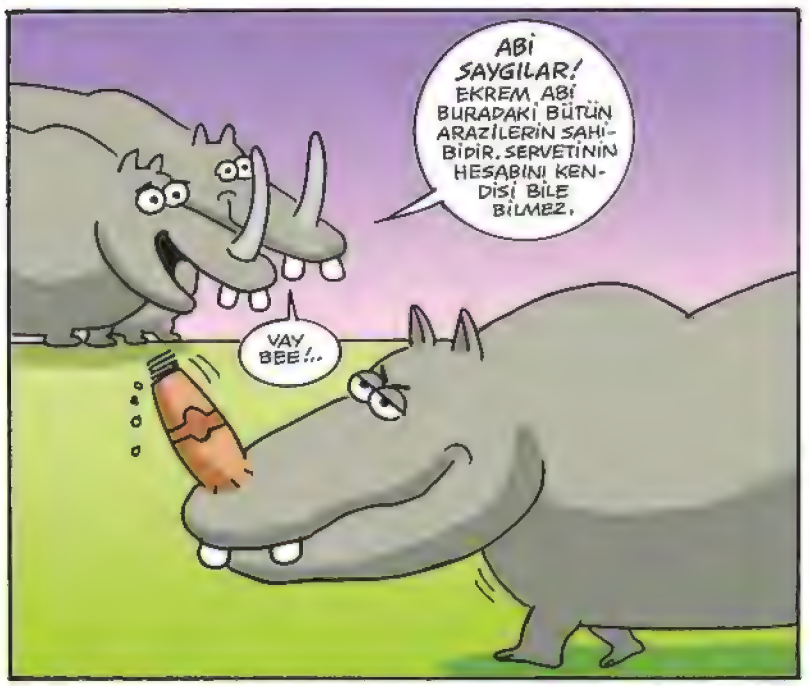

BURADA TEK ADAYLA SEÇİME GİDİLİYOR VE YERE TÜKÜRME ÖZGÜRLÜĞÜVAR MARIA, ÇOK KISKANIYORUM!"

Sevgili Maria, seni çok özledim! Sen bu e-postayı okurken muhtemelen ben yine bilgisayar başında olacağım ve bu ülkede neler olduğunu öğrenmeye çalışacağım. Sonra da, her zaman yaptığım gibi, sokaklara çıkacağım ve ikna edebildiğim insanlardan görüş almaya çabalayacağım.

Az önce, editörlüğe haber yorumumu geçtim Maria. Ama bu, sandığın gibi kolay olmadı. Biliyorsun, biz yabancı gazetecilerin en önemli kaynakları, televizyonlar, gazeteler, dergiler, radyolar ve resmi bilgilerdir. Sonra, konuya -biz story diyoruz buna- ilişkin görüşleri önemli olabilecek kişilerle yapılan görüşmeler gelir, ardından da, son olarak, sosyal medya. Bizim ülkemizde Maria, bütün önemli haberleri medyadan izleyebilirsin. Kimilerine göre gizli kapaklı kalması gereken haberler de yaparız ama, bunlar gerçekten çok az sayıdadır ve kulağımıza çalınan bilgileri kanıtlamak için canla başla uğraşırız.

Biliyorsun, burada yakınlarda bir seçim olacak. Kime sorsam, bu seçimin çok önemli olduğunu söylüyor. Bizimkiler de aynı görüşteler ki, beni buraya, seçimleri izlemem için gönderdiler. Fakat Maria, televizyonlara ve gazetelere baktığımda, sadece bir tek kişinin aday olduğunu görüyorum. Burada tek adayla seçime gidiliyor ve yere tükürme özgürlüğü var Maria, çok kıskanıyorum! Hatırlarsan, gece geç saatte eve dönerken senden bile saklamaya çalışarak yere tükürmek isterdim, bir türlü başaramazdım. Burada, isteyen, istediği biçimde, hatta bazen uzaklara hedef alarak, eğlenmek için yani, tükürebiliyor. Gerçi, burada da, tükürmeyi özgürlük sananların suratına tüküreceğini açıklayan çok kişi var ama, konumuz bu değil. Tek adaya gelince sevgili Maria, o çok öfkeli biri ve herkese kızıyor, bağırıyor, çağırıyor. Hiç bizdeki liderler gibi değil yani. Yanına yaklaşmaya korkuyorsun. Zaten, yüzlerce hatta kimilerine göre binlerce koruması var ve bu korumalar, O'nun çevresinde kuş uçurtmuyorlar Maria, kuş! Bizde böyle kıymetli liderler olmaması büyük şanssızlığımız. Kıskanıyorum.

O önemli adayın, ki aynı zamanda kendisi bir dünya lideri, çok önem verdiği ekonomik yatırımlar var Maria. Mesela, dünyanın en büyük havalimanını, bataklık bir alana inşa ediyorlar yani edemiyorlar ve bize sadece kıskanmak kalıyor. Bu havalimanı inşaatında, yapımın başından bu yana, zeminin uygun olmayışı nedeniyle, yüze yakın işçinin öldüğü söyleniyor mesela ama, iş o kadar büyük ve hayranlık uyandırıcı ki, kimse bu ölen işçiler ve yakınları üzerine bir şey söyleyemiyor. Bir madende, büyük ihmallerden kaynaklanan bir facia olmuştu burada, olayı protesto eden işçilerden birini yere düşürüp tekmeleyen bir kişi, milletvekili adayı yapıldı mesela. Zaten sevgili Maria, o lideri kızdıracak hiçbir laf edilemiyor burada. Herkes, haddini biliyor Maria. Her biri bizde bakanları, başbakanları yerinden edebilecek yol-

selim.yalciner@gmail.com

suzluklar, yasa dışılıklar, ihmaller Maria, burada büyük bir hoşgörü ile karşılanıyor. Dini kurumların okullarında, yurtlarında evlerinde kitlesel çocuk tecavüzleri oluyor mesela sevgili Maria, çocukların ailelerine biraz para veriliyor ve sorumlular kısa sürede salıveriliyor, insanların bu tür olayları hemen unutacakları varsayılıyor. Sonra Maria, hani biz aile mücevherleri deriz ya, ülkenin tüm gelir getiren kurumları, fabrikaları teker teker ya da toptan satılıyor ve kimsenin sesi çıkmıyor sevgilim. Burada ahali, öyle mülkiyete falan fazla bir önem vermiyor. Öyle ki, birçok özel tesise, fabrikaya el koyuluyor, sahiplerinin şahsi hesapları kamuya aktarılıyor, kimsenin gıkı çıkmıyor. Dediğim gibi, mülkiyet konusunda bu ülkede büyük aşamalar kaydedilmiş. Kimseye söyleme Maria, çok önem verilen bu seçimler var ya, işte bu seçimlerden sonra çok çok büyük firmalara, bankalara el koyulacağı söyleniyor. Her biri, bu dünya liderine büyük destek vermiş olan bu kuruluşların sahiplerinden en küçük bir ses çıkmıyor Maria, özlenesi, kıskanılası bir durum bu. Sence de öyle değil mi? Kıskanmak deyince Maria, geçen e-postanda, beni, burada yalnız yaşamamdan dolayı kıskandığını ima eden ifadeler var mıydı? Beni kıskanıyor musun yoksa Maria, burada, abuk subuk işler yapacağımdan mı kuşkulanıyorsun? Sen beni ne sanıyorsun sevgilim? Ben burada, ellerim arka ceplerimde dolaşıyorum başıma bir iş gelmesin diye, sen benim uçkur gevşekliği sorunları yaşayacağımı mı düşünüyorsun? Geçenlerde, burada Sultanahmet diye bir meydan var, orada bazı delikanlılarla sohbet ederken örneğin, bir yabancının kendilerine, 'Bizde var viski içmek, sabah kalkınca baş ağrımak, burada var raki içmek, sabah kalkınca kıç ağrımak' dediğinin vahşi kahkahalar eşliğinde aktarılmasına sen ne tepki verirdin Maria? Çok mu sevinirdin mesela benim güzel sevgilim?

Bir yetkili kişi Maria, geçenlerde 'Kurda yaşanan artışı kabul etmiyorum' dedi. Sen benim yerimde olsaydın, basın toplantısında o kişiye neyi nasıl sorardın örneğin, hiç düşündün mü? Siyasi tutumundan ya da yazdıklarından dolayı birçok kişi hapiste tutulurken mafyacı katillere af çıkarılması gerektiğini söyleyen bir başka önemli kişiye, bunları dedikten sonra hangi soruyu yöneltirdin?

Bak Maria, tepemi attırma! Ben burada hayatta kalmaya çalışıyorum, saçma sapan kuşkularla beni ekstra sinirlendirme. Haddini bileceksin benim güzel sevgilim Maria, haddini!

T A M A M mı?"

Selim Yalçıner

Haftalık yerel süreli yayındır

Sayı: 1375 / 16 Mayıs 2018

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürleri:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Başaltı Öyküleri

Erhan Candan

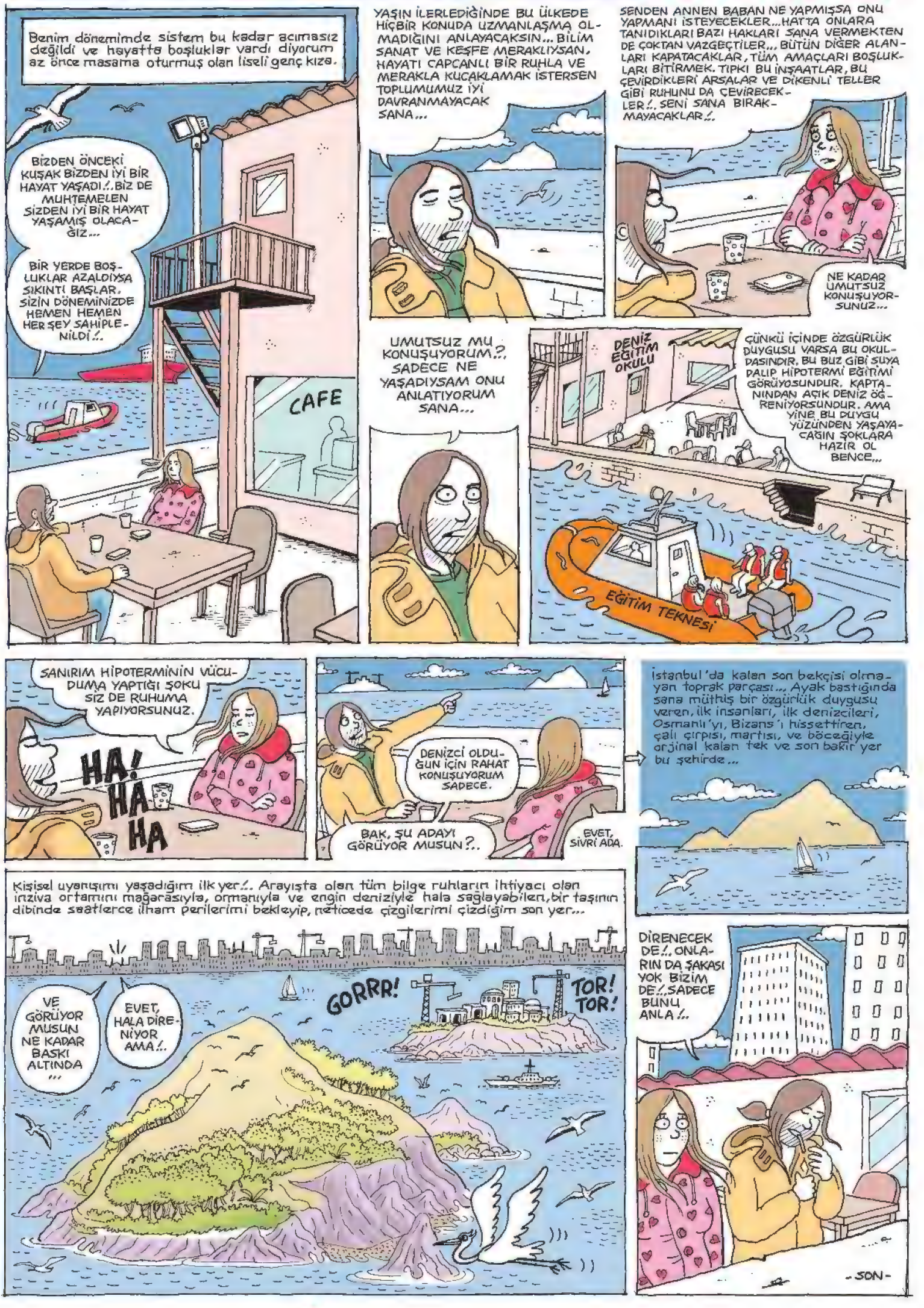

LeMan

1375

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

MUHARREM İNCE, Soma'da söz verdi: Tekme atandan hesap sormazsam namerdim.

HAYDARİ

23 Mayıs 2018 Çarşamba Sayı: 2018/21 5 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 6 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

Muarrem gariban mariban ama bi neşe getirdi beyav!

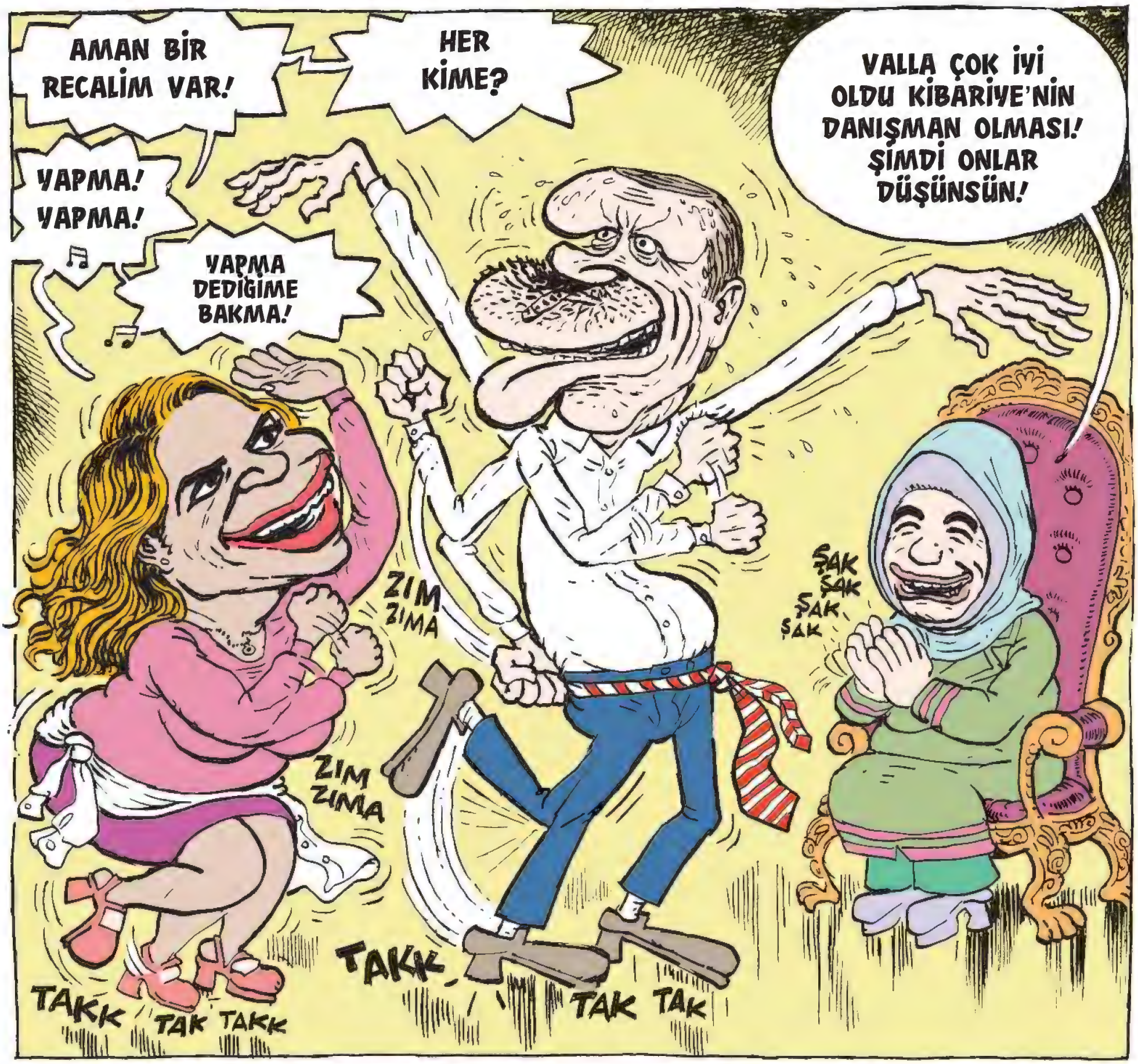

LeMan

CNN TÜRK YAYINDAN ÇIKTI! İnce'nin mitingi sırasında yayını kesti. İnce: "Bunu vermeyen kanalların önünde haftaya miting yapacağız" dedi.

CNN TÜRK'TE KIYIM DEVAM EDİYOR

Satışının ardından CNN Türk'te işten atılmalar sürerken, Hürriyet gazetesinin de satışlarında düşüş yaşandığı iddia edildi.

HDP, diğer cumhurbaşkanı adayları ile eşit şartlarda yarışabilmesi için Demirtaş'ın serbest bırakılmasını istedi.

BUNA İHTİYACIMIZ VAR! GS Başkanı Mustafa Cengiz'in harika konuşmasının, akıllarımızı başlarımıza toplamamız yolunda bir adım olmasını dileriz.

Tutuklanan sanatçı Pınar Aydınlar, çıplak aramayı kabul etmediği için cezaevinde darp edildi.

Ne zaman yağmur yağsa Ankara'yı sel alıyor.

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ

keskin cırmak

YÖNETEN: YATTARA VALLİ

OSMANLAR UYARAYOR: ÇEP TEREVONLARI SİTREZ YAPAYOR.

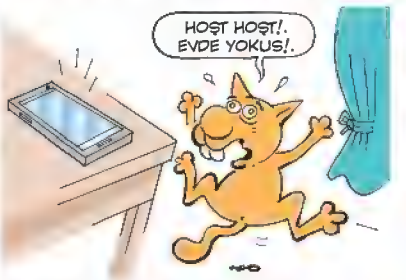

Osmanlar dediyimis yanlış olmuşturdu. Doğrusu Usmanlar olacaktıydı. Teknoloşi devlerinin devleştiyi morden çağıyımızda bu tokneleşi bahımlıyı bize esir alayormuştuydu. Cep terevonundan olumsus etkirenen Mestan Kabapost adlı kedi vatantaşımısın sesine kolak kabarttırdık: "Mestan Bey." "Ha? Ne? Navar?" "Nasil etkisi oldu sise cep torovonanin?" "Uzun zamandir cep toravani kullanayorum. Ben tuş basmayorum, sahipim basayor. Dolayli olarak yani. Ben sahipimi kullanayorum, o da onu kullanayor. Kedi vütyosu göstereyor bene bahzen." "Sise zarar veren nedirmişti?" "Bahzen fere göstereyor." "Onu anladik. Konuya dönelim." "Son zamanrarda terevonun ötüşünü deheştirdi. Bileyorsunmuştur, terevon ötüşü teşit teşit." "Evet. Korkunçlu firim müzüyü gibi de var geririmli." "Bizimkisi daha da fana. Hav hav edeyor, köpek baharıyor. Ömrümden ömür gideyor." "Vah vah!" "Yapma ulan. Hav hav gibi olayor." "Sahipinin çot arkataşı var mı?" "Binoniki tane. Terevom susmak bilmeyor. Bütün güm hav hav hav." "Ay havlamiyim. Korkuttunus bene hi hihi.." "Ulan barak sululuyu, her tarafim sitirez içinde."

EVDE UYAYOR, BAŞKA YERDE UYANAYOR

Bir yerde yaşayan, neresi olduyunu bis bilmeyorus bunu. Her yerde yaşayorusdur ve bunlardan bir tanemiz olan Pofuduk Tüysüyağlı adlı kedi vatantaşımıs uyuyorgezeyorluk şikayetiyle venetirene başvurmuştuydu. Sayin Tuysuyağlı ile röpertaş yaptik: "Marebe Pofuduk bay. Anlatar misinis ne olayor sizi?" "Bana uykum bires ağırdır. Farkımda olmadan uyurkan çok uzaha gideyorumdu." "Meselaha?" "Generlikle uyandıhımda eve dömmem bahzen beşoniki sahatimi alayor. Sahat ne onu da bilmeyorum. Uyuyorgezen ben olduhuma karar verdim." "Hem uyuyorkan hem gideyor musunus patilerinizle?" "Tam deyil. Otombirle gideyorum. Çünkü niye? Sokakta otobimirin üstünde uyuyorum. Uykum bires ahır. Uyanayorum, başka maharle. Pati pati yaparak döneyorum. Bahzen başka şeyir." "Darisi başta memreketlerin başina." "Başka memreket binoniki sahat sürer. Uçak üstünde uyumam lahzım. Mav maha maha maha... Bu da işin esbirisi.."

KEDİ KİMSERER SARATARIKTAN NEDEN KORKAYOR?

Kedili vityolarda dayma en çot rastnanınan güya esbirili olaylardan bir tahnesi de hiç habari yok ve oturayor veya kuru mama atıştırayor ve arkadan sessizçe yaklaşarak kedi kimsenin kenarına salatalık barakıyor v ekedi bunu görünçe hoplayor. Neden bunu böle olayor. Sarı veyaha çizgili kedi vatantaşlara mükrovon uzattik. Fakli fakli görüşlere sebeplerden yer vereyorlardımış. Tekir Yalabalık: "Saletelik, yeşil olduyu bakımdan timsahya çok benzeyor ve ondan korkayorum." Toraman Mavoğlu: "Saratarık gördühüm zaman, aklıma cacık geleyor ve sarımsak kokusu bene irkelteyor. Onüçün sıçrama yapayorum. Ononüçün. On içim. Pamuk Lambagöz: "Ben salatalıyın kendisinden korkmayorum. Havlama gibi çıkardıyı yüksek vorümlü sesten korkayorum. Mırnavcem Mırıldar: "Bençe saraterik, gitmeyen, kıvrışmeyen, ahzı gözü olmeyen bir yılan. Kısaca yılan özeti diyebiliriz."

SAHİPİSİNE DOVOM GÜNÜ SÜPRÜSÜ YAPTİ, OLMADİ

Dovom gününde sabah enken karkarak kendisine çot süper bir kayfaltı hazirlayen sahipisi, sofraya bepbeyas bir örtü ve sererek salam socok her şey vardımıştır ve peynir, teleyağ ve diyer her şeyler vasayire. Devamını aynı evde yaşıyan Sarman Yumukpati adlı kedi vatantaşımıstan dinleyerim midir ister miseniz: "Anlatayor miyim?" "Lüftem efemdim. Sisi dinleyorus." "Sabah çot nefislikli bir kokularla uyandim. Burnuma kokulara takip ettim. Sahipim şıngırlink ederek çatal kaşık yapayordu ve merak ederek masanın üstünde hangi yimek var ve zıplayarek bepbeyas masa örtösüne cırmaklarımla asılınça örtöyle beraber şanguur çıtonk peynir, tabak ve vasayre vasayre. Sahipim bana kovaradi ve kaçarak ben gittim. Süprüsüm boş gitti." "Neydiymiş süprüsünüs?" "Serpme kahbalti. Salamlar, socok ve yomurtular peynirler halıya ve bütün salona serpirdi. Çot lezekliydi." "Lezekli olduhunu nasil anladımıştinis?" "Sahipim vozzz süpürürkan yerden bahzılarını dilimi yaladimmiş. Ahzımın tatı damayında hâlâ."

Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ Yazan: MEHMET ERSOY

ENTRİKA

Yarım saat kadar sonra. Osmanbey.

LANET OLSUN, OTELE GELDİLER. HERİFİN EVİNİ ÖĞRENİRİM DİYE UMMUŞTUM OYSA. NE YAPACAM Kİ ŞİMDİ PEKİ?

AMA BU YANINDAKİ KIZLAR? OLAMAZ! ELİF BU! DİĞERİ DE MELİS! NE BOK İŞİ VAR Kİ BUNLARIN BURADA? ÇOK PİS KOKUYOR!

POT POT POT

AVANGARDE HOTEL

GELDİK İŞTE KIZLAR, HADİ BAKIYİM GÖREYİM SİZİ. YAKIŞIKLILARINIZ BEKLİYORLARDIR ŞİMDİ YUKARIDA. ARAYIP HABER VEREYİM.

10

ALO, BENİM FİKRET! KAPIDAYIZ. EMANETLERİ BIRAKIP KAÇIYORUM BEN. İYİ EĞLENCELER.

DURUN! DURUUN!

POT POT

NOOLUYORUZ YAA!

BİR AÇIKLAMA YAPMANIZ GEREKİYOR BANA!

A-AA! DÜRÜMCÜ!

SEN DE KİMSİN BE!

VROOMM

BENİM ELİF, KENAN! SÖYLESENE BANA...

NASIL BİR DÜNYANIN İNSANISIN SEN?

!?

AL İŞTE! BÖYLE BİR DÜNYANIN!

TOKADI YİYİNCE ANLADIN MI PİSLİK!

BİTTİ ULAN SENİN DÜNYANLA İŞİM ARTIK! DEFOL GİT ŞİMDİ! ANLAŞILDI MI DEDİM!

TAMAM!

ŞİMDİ ANLADIM!

TOKK!

İMDAAT!

HASSİTTİR! BUNLARIN PEŞİNDEKİ YARALI ÇOCUK! NERDEN ÇIKTI LAN BU? BERBAT ETTİ HER ŞEYİ HIYAR!

EKİPLERİ ARA HEMEN! OPERASYONU ERKENE ALIYORUZ. KURGU BOZULDU ARTIK.

TÜH! BU KADAR HAZIRLIK BOŞA GİTTİ RESMEN. KEŞKE İÇERİ ALSAYDIK BU ÇOCUĞU.

AHH!

VROOMM

OTELDEKİ MÜŞTERİ KILIĞINDAKİ ELEMANLARI DA ARIYORUM, İNİP MÜDAHALE ETSİNLER. SUÇÜSTÜ YAPMANIN İMKANI KALMADI ARTIK!

11

DUR KAÇMA! POLİS!

VRRROMMMMMM

HEPİNİZ SAHTESİNİZ HA! GEBERİN LAN O ZAMAN!

AH!

Devamı 6. Sayfada

ENTRİKA

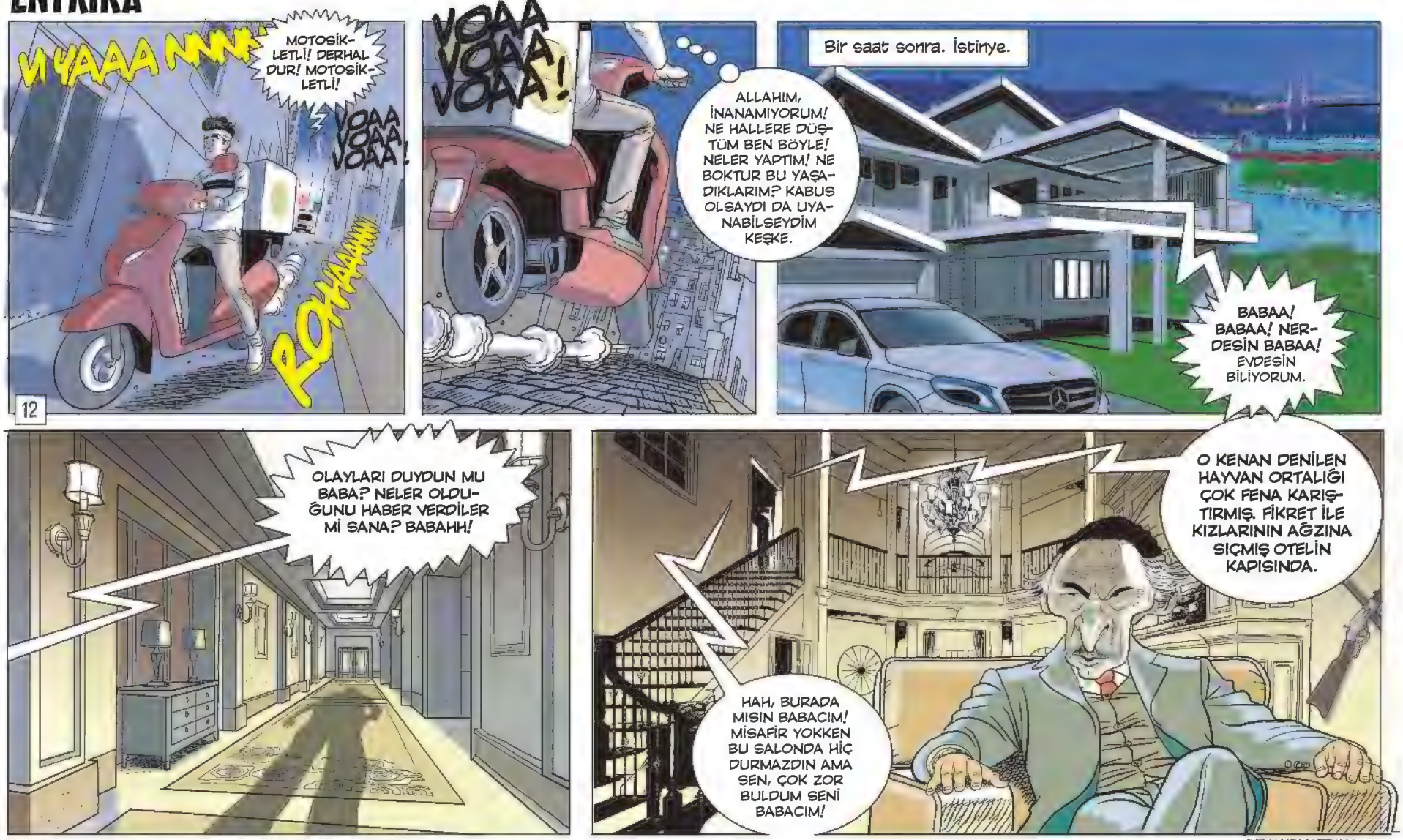

DEVAMI HAFTAYA

TEZ ANTİTEZ

İstanbul'un orjinal ve marjinal merkezlerinden biri olan Cihangir semti tinercilerinin müthiş buluşlarından biri... İnsanlardan para isteme bakımından tinerciler için münbit, yani verimli bir bölge olan güzide bir İstanbul semtidir Cihangir... Tinerciler **"Aaabi bi liran var mıı?..."** şiarıyla tüm esnafı ve belledikleri insanları bir bir dolaşır, nasiplerini çıkarırlar... Bazen de çeşitli kafelerden nakit para yerine yiyecekle nasiplenirler... Gelelim bir grup tinercinin lokal buluşuna... Civar esnafı içinde, sadece bir eczaneden para falan istemiyorlarmış, istedikleri ise bambaşka bir şeymiş... **"Abiii şu kollarımızı sargı bezleriyle kalın bi şekilde sar aaabi..."** diyerek yarasız beresiz sağlam kollarını sardırıyorlarmış, sonra da gidip "kavga sırasında yara aldım, faça aldım, saldırdılar dövdüler, çok canım yanıyo" falan diyerek bu kez acındırma moduyla epey bir kazanç elde ediyorlarmış kafelerle dolu caddelerde dolaşarak... Daha sonra sargıları iyice kirlenip yıpranınca, aynı eczaneye gelip yenilettiriyorlarmış sağlam kollarındaki sargıları...

Neyse ki tinerciler nalbur ve boyacı esnafından da hayır vesilesiyle 10 litrelik musluklu bir tiner bidonunu dükkanlarının önüne koyup **"sebil tiner hayratı"** yapmalarını istemiyorlar şimdilik...

Güneri İçoğlu

Taklit İhbarcıları

Kıyasıya muhabbet esnasında birinin taklitini başarılı bir şekilde yaptığınızda size katıla katıla gülerler, siz de gaza gelir, coştukça coşarsınız. Fakat bilmelisiniz ki, bu gülenlerden biri mutlak surette ilk fırsatta gidip taklitini yaptığınız şahısa sizi ihbar eder; **"Osman Abi Remzi senin taklitini yaptı, çok güldük çok!..."**

Bu değişmez taklit yasasıdır. Bunlara **Muhabbet Judasları** da denir... Tez olarak öne sürmekle birlikte bunu neden yaptıklarını hala çözebilmiş değilim. Bu konuda ancak varsayımlarda bulunabiliriz... Zannımca taklitin ihbar cazibesi ağır basmaktadır. Hem muhabbet esnasında gülüp eğlenmiş hem de takliti yapılana durumu ihbar ederek temize çıkmıştır. Ayrıca takliti yapılanın ihbar karşısındaki buruk yüz ifadesi onu içten içe yine eğlendirmiştir. Muhabbetçiye ihanet kimin umurunda, taklitini yaptığı zatın muhabbetçiye çatıp kavga etmesi ihbarcıyı ayrı bir zevke boğar... Masada konuşulan masada kalır felsefesinden hiç hoşlanmazlar... Bir kısmı da bu işi takliti yapılandan puan almak için yaparlar ve alırlar da... İlkokulda her fırsatta öğretmene şikayet edenlerin büyümüş halidir bunlar, **"Örtmenim Caner sizin için süpürge saçlı dedi..."** demeyi ömür boyu sürdürürler... Binaenaleyh muhabbet erbabları bu ihbarcıları iyi tespit etmeli ve bunların olduğu bir mecliste fazla çoşmadan muhabbeti otomatik vitese almalıdır. Mesela **"Avrupa Birliği'nin durumu iyi değil, Birliğin Güney tarafı borç içinde..."** ya da **"Barajlardaki doluluk oranı çok iyi, bu sene iyi yağış oldu..."** gibisinden oyalamalarla taklit ihbarcısını sıkıntıya sokup gönderirler ve sonra doyasıya muhabbet yine harlanır...

ANİMAL VE MİNİMAL MEKAN KILLANMASI

Bir kafedeyim, yan masada dört kişilik bir bayan grubu oturuyor ve bu grubun iki köpeği var... Köpeklerden biri uslu duruyor, diğeri ise arada bir huzursuzlanmakla birlikte o da uslu duruyor diyebiliriz... Bir yandan gazetemi okuyor, bir yandan da havlama türü sesler gelince hafif bir tedirginlikle mekan içinde bana çok yakın duran köpekleri izliyorum... Köpekli grup birazdan hesabı ödeyip gidiyor, bu arada masayı toparlayan garson, arada bir huzursuzlanan o köpekle ilgili bir şeyler anlatıyor ki, donup kalıyorum. Köpeğin çok acayip ilginç bir huyu varmış; gittiği yeni bir mekanı 15 dakika gezmesi, tanıması, mekanın hemen her yerini görmesi gerekiyormuş, aksi takdirde çok çok huzursuz olurmuş... Böylece kafeye ilk girdiğinde 15 dakika gezdirmişler köpeği, bütün masaları, sandalyeleri tek tek koklamasının yanı sıra tezgah arkasına, çay kahve yapılan yere, ahçının oraya, vestiyere falan her yere bakıp öyle oturmuş yerine... Garson arkadaş iç mekanda gezen köpeği, çay-kahve tezgahının arkasında su bidonlarını ciddiyetle inceler halde görünce epeyce şaşırmış. Mekanı beğenmeyince oturmayan, kıllanıp giden köpek vakasını duyunca ben de çok şaşırdım... Ortada bir iç mimar reenkarnasyonu durumu mu var yoksa?....

İzafi Hüzün Ağırlığı

Dört yaşında 45 kilo ağırlığında obez teşhisi konulmuş bir çocukları olan anne ve babanın tuhaf dramı... Bu anne ve baba canları tatlı ya da baklava istediğinde obez çocuklarını uyutup bakıcıya bırakarak büyük bir üzüntü içerisinde dışarıya tatlı yemeye gidiyorlarmış... Canlarının istediği tatlıları yedikten sonra hiçbir şey olmamış gibi eve geri geliyorlarmış. Tabii ki çocuklarının sağlığı için eve ağır tatlılar ve yiyecekler sokamadıklarından dolayı bulabildikleri en akla yatkın çözüm buymuş onlara göre... İşin tuhafı dört yaşındaki çocuklarına konulmuş obez teşhisine karşın anne ve baba da oldukça zayıf ve tığ gibiymiş, neredeyse onlar da 45'er kilo civarındalarmış... Yani üç kişilik bu ailede şu an itibarıyla ortalama olarak hemen hemen üçü de eşit kilodalarmış...

Bir vakit yine böyle Ramazan Ayı'nın ilk haftasıydı. Bir akşam üzeri kapı çaldı açtım. Kapıda Ramazan davulcusu duruyordu, bahşiş için. Yahu daha Ramazan'ın başındaydık, bu neydi?.. **"Ne bahşişi, daha bayram diil, seyran diil... Bak bu seferlik veriyorum, ama eğer bu mahallenin davulcusu değilsen bayramda geldiğinde bi kuruş vermem. Bak, ben geceleri yatmıyorum ve camdan bakıyorum ona göre"** dedim gözdağı vermek için... **"Tamam abi, inanmazsan bak... Ben buranın davulcusuyum, gece görürsün bak..."** dedi... Herhalde öylesine bir konuşma yapıyoruz sanıyordum...

Gece vakti davul seslerini duyunca pencereye yaklaştım. Sesler gittikçe yükselmeye başladı, davulcu da yaklaştıkça yaklaştı... Nihayet benim penceremin önüne geldi, evet bu o akşamüstü gelen davulcuydu ve serenat yapar gibi bir elindeki davulun tokmağıyla kendisini gösteriyor, öbür eliyle de "işte buyrun benim bu mahallenin davulcusu" gibi vücut hareketleriyle yine kendisini işaret ediyordu. Bu halde bir müddet el kol işaretleri yaparak penceremin önünde coşkuyla çaldı davulu bana bakarak, sanki gitarla Portofino'yu çalar gibi... Ben de mağrur bir kumandan edasıyla, başımı yavaşça öne eğerek tamam gibisinden bir hareketle onay verdim... O da davul tokmağıyla son bir selam verip gecenin karanlığında kayboldu... Az sonra, naapıyorum ben böyle gece vakti, deli miyim neyim diye, durumun tuhaflığı karşısında, kendi kendime, paradokslara düştüm...

Tehlikeli İlişkiler

RAMİZE ERER

MARVEL EVRENİ NÜFUS PLANLAMA MÜDÜRÜ: THANOS

Sadece davulun değil kapitalizmin de sesi uzaktan iyi gelir. Öyle olmasa Sovyetler dağılır mıydı? E bizde kapitalizm tam anlamıyla oturmadı ve pençelerini hissetmediğimiz için sesi bize de hoş geliyor. Zamanında liberal bir politikacının naif yorumları vardı. Onlardan biri de futbolda ofsaytı kaldıracağız iddiasıydı. Neden çünkü karşı taraf güçlü olsun geride adam bıraksın, sonuçta iki tarafta 11 oyuncu ile sahada! İlk bakışta çok radikal ve de hoş gelen bu naif öneri pek çok entelektüel tarafından da alkışlandı, hele ki gençler tarafından! Ancak derinlemesine düşününce aslında bu görüşün çiğ ve çok naif bir liberal bakış açısı olduğu kesin. Hatta gerici! Belki bir yüzyıl önce söylenseydi, değerli olabilirdi. Ki o zamanda futbol yeni yeni oturmaya başlamıştı ve ofsayt diye bir kuralda yoktu zaten. Neden peki bu kadar saçma buluyorum bu durumu? Çünkü ofsayt kuralı güçlü-zayıf takımlar arasındaki durum dengelensin diye konmuş bir kural değil. Amaç rekabet artsın ki daha fazla seyirci maçlara gelsin ve futbol sektörü daha fazla para kazandırsın diye. Yani ofsayt kuralını solcular değil günümüzün gerçek kapitalistleri getirmiştir.

...

Bu futbol girişini neden yazdım? Yenilmezler serisi adı verilen çocukluğumuzun naif süper kahramanlarının, yenilenmiş kapitalist sistem içerisinde bir şirkette çalışana dönüştüğü serinin son filmi Avengers: İnfinity War hakkında konuşmak için.

Şirket bu kez çalışanlarına-yani eskinin naif süper kahramanlarına- bu kez Thanos adında biri ile savaşma görevi vermiş. Eskiden solo eserler üretirken süper kahramanlar tüm kötüler toplanır, onlara karşı tek başına mevzuya dalarlardı. Şimdilerde iş değişmiş. Kötüler tek, iyiler çete halindeler!

...

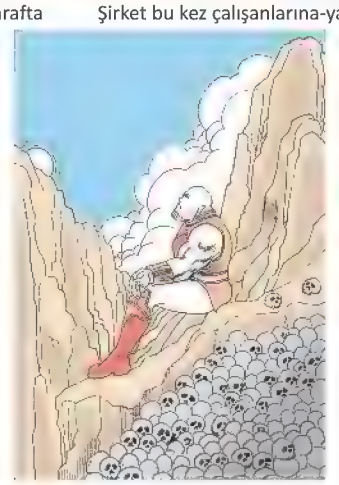

Thanos'un derdi de ilginç! Tüm evrendeki canlıların yarısını yok etmek. Ah be Thanos abi naaptın ya. Adam servet ister, güç ister falan. Bu ne şimdi. Bu nasıl kötü olmak ya. Abi sen mistik kafayı sıyırmış bir meczup musun diyecektim ki o da ne gittiği yerlerde katledilenlere adamlarının dediği sözleri duydum ve vazgeçtim. Çünkü adamları halka mistik gerekçelerle ölmelerinin insanlık ve Thanos dini adına büyük bir fedakarlık olacağını söylemekteler. Bizim bakanlardan biri duysa keşke ben de Thanos efendinin ölüm vaadi ile şereflensem derdi herhalde!

...

Thanos'un canlılığın yarısını katletmesinin asıl nedeni de canlılığın sayısının fazla oluşu ve bu yüzden dolayı canlılığın refahının sürdürülebilir olmamasıymış. Hoba nasıl yani? Thanos bildiğin meczup ancak felsefesi olan bir meczup.

Arada da işte Hulk bir türlü ortaya çıkamıyor, Örümcek adam daha çocuk moodunda vs vs. Yönetmen ve senaristinde işi zor tabi Real Madrid'in los galakticos denen yıldızlarla dolu kadrosuna sahip teknik direktörü konumunda. Ya hadi 5 dakika da siyah panter ve ekibi oyuna girsin, dur abi Doctor Strange'de mistik bir iki hareket çeksin, olmadı İron Man'in arkadaş ve aile meselelerine girelim vs. Biz bu naifliklerle uğraşırken arka planda Thanos dinin ölümü ile kutsanan bir evrenin yarısı söz konusu.

...

Sahiden kim bu ölen yarısı evrenin? Bak Thanos'u var abinin. Çok adil. Zengin, fakir, etnik kimlik vs ayırt etmeden ölenler ölüyor. Ölümdeki bu adil ve eşitleyici tutumundan dolayı Thanos'a bir alkış.

...

Bir fıkra var. Adamın biri sağda solda konuşuyormuş. Kraliçe ile birlikte olacağım diye. Biri de sormuş nasıl olacak o iş? O da Bir ton altın ile demiş. Bu Kraliçenin kulağına gitmiş. Huzuruna çağırmış. Ne iş demiş böyle laflar ediyor muşsun? O da evet demiş. Kraliçe de bir ton altını nerden bulacaksın demiş? Adam da Kraliçe ikna oldu şimdi mesele altını bulmakta demiş. O misal dünyanın yarısının katledilmesini bize normalleştiriyorlar. Tufandan sonra fakirlerin Thanos'un gemisine alınmayacağı kesin!

Var olan refahı adil şekilde bölüşmeyi denemek bu kadar zor mu?

kucorsakademi@gmail.com

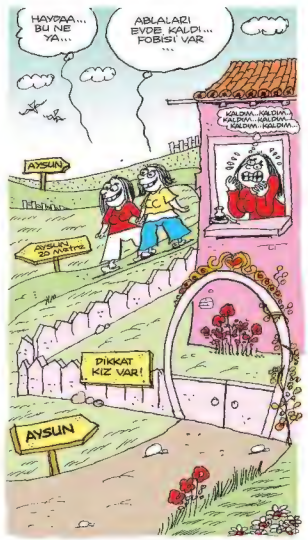

Öykü

UTANMADAN HERKESİN İÇİNDE

Vicdan gibi yapışkan, insana rahat huzur vermeyen, kafasını didik didik eden başka bir duygu yoktur sevgili okurlar. Vicdan, iki aylık kira alacağı olan evsahibi gibi, asla peşinizi bırakmaz. Alacağı neyse alana dek sürekli peşinizde dolanır, musallat olur, elbisenizden, kolunuzdan filan çekiştirir. Ancak kendisini ciddiye alarak küçük bir sorgulama, yani muhasebe yaptığınızda sakinleşir, yanınızdan bir süreliğine uzaklaşır.

Şair Ersan Öztürkel'in de, böyle bitmek bilmeyen gizli bir derdi vardı. Vicdanı öterek, devamlı uyarı sinyali veriyordu. Bu gizli derdi yıllardır içinde kanayan bir yara gibiydi. Aslına bakılırsa, öyle fazla da düşünmüyor, normal hayatını sürdürüyordu, ama geceleri birdenbire aklına geldiği oluyordu. Genelde aşk ve gemiler üzerine şiirler yazan Ersan Öztürkel'in derdi şuydu: Bu duygu yüklü şair, küçüklüğünde erkek kardeşini sürekli dövmüştü. Kafasına kafasına vurmuştu çocukcağızın.

Aslında kalıcı hasar veren dayaklar değildi, tabii yine de acımasızcaydı. Kardeşi, zavallı yavrucak, ağbisinin önünde diz çöküp ağlardı. Ersan Öztürkel'in aklına bazı geceler bu ağlama görüntüleri geliyor, adamcağızı neredeyse çıldırtıyordu. Daha sonra, kardeşinin dilini çıkartarak ve küfrederek kaçışını görüyor, kendisine uzaktan yaptığı ayıp el hareketlerini hatırlıyor, vicdan sızısı böylece biraz diniyor, üzüntü çılgınlığı geçiyordu. Gene olsa gene vururum! diyerek yalancı bir rahatlama içerisine sokuyordu kendini.

Bu anılara ortak olan bir iki eski mahalle arkadaşı, erkek kardeşinin kafaya atılan o tokatlar yüzünden aptallaştığını söyleyerek, şairin aklını daha da kurcalıyorlardı. Bu yersiz şakalar Ersan Öztürkel'i sinirlendiriyor, hatta gerçek olduğuna inandırıp daha fazla üzülmesine sebep oluyordu. Halbuki, kardeşi Talat Öztürkel, başarılı bir yöneticiydi. Bahariye caddesindeki üç katlı bir sinema salonunun işletmeciliğini yapıyordu. Ağbisi gibi bir yuva kurup evlenememişti, ama herhalde bunda da kafasına atılan şaplakların suçu olamazdı. Zaten çok güzel, Fransız bir bayan arkadaşı vardı.

Hiç lafı uzatmaya gerek yok sevgili okurlar. Şair Ersan Öztürkel'in bu tuhaf derdiyle nasıl uğraştığını, günlerini bu vicdan azabıyla nasıl geçirdiğini, hattâ karısıyla bu konuda aralarında geçen konuşmaların detaylarını anlatarak değerli vaktinizi çalmayacağım. Hemen asıl olaya geçeceğim. Zaten öykümüzün tek ilginç yanı da bu olay! Onun dışındakilerin bir esprisi yok, hepsi bildiğimiz şeyler: Çevremizde maalesef, erkek kardeşine dayak atan ağbi oranı hatırı sayılır derecede yüksek. Dayak günümüzde, ve memleketimizde ne yazık ki bir disiplin yöntemi olarak kabul görüyor. Okulda bazı öğretmenler bu yönteme başvuruyor. Karakolda polis seve seve uyguluyor aynı yöntemi. Keza, askerimizin pek hoşuna gidiyor gene. Ben de bu toplumun bir malıyım! Şurada iki süslü laf ettim diye sütten çıkmış ak kaşık sayılmam. Benim de kimi zaman bu disiplin yöntemine başvurduğum oldu istemeden. Oğlumun ensesine üç beş şaplak patlatmıştım. Ama sonra çok üzüldüm ve dakikalar boyunca üzüngür hüngür ağladım. Bir de kedim var, onu da ısrarak severim. Sevme yöntemim biraz kabadır. Her ne ise, biz şairimize dönelim hemen:

Ersan Öztürkel'in, bu vicdan meselesi yüzünden, son dönemde sanatsal yaratıcılığı da etkilenmişti. Ya da o öyle sanıyordu.

Çekinerek karısına bile sordu, "Ben artık sahiden yazamıyorum mu yoksa? Bu eski mesele kafama girip zihnimi mi meşgul ediyor sence? Ne dersin?" dedi.

Karısı, "Ay, ben ne bileyim!?" diye cevapladı. "Belki de dediğin gibi olabilir. Git bir özür dile istersen. Özür dile, kurtul."

Bunun üzerine şair, acilen son kararını verdi, ve bir akşam üzeri kardeşinin iş yerine doğru yola çıktı! Zaten iki aydır aklındaydı. Sadece o günü bekliyordu. "Perşembe midir, Salı mıdır, adı önemli değil, işte o gün bu gündür!" diye kendi kendine merdivenlerde bağırdı. Telefonla duygusal bir mesaj yazarak, hattâ mesleki ustalığını konuşturup bir mektup kaleme alarak bile değil, direkt ayağına kadar giderek, kardeşinin yüzüne karşı özür dileyecekti. Üstelik kuru bir özür de olmayacaktı bu. Aklında başka birşey vardı.

Biraz acele alınmış bir karar olduğu belliydi. Ersan Öztürkel, bir gün önce ağır bir gripten yeni çıkmıştı. Geceleri ateşli rüyalarında, kafasına şaplak atılmış ağlayan kardeşini gördüğünü sanıyordu. Halbukisi gördüğü, daha doğrusu duyduğu, sokaktaki kullanılmayan bir hurda kamyonun kasasında bağırışıp tepişen azgın kedilerdi.

Sinema salonunun kapısına dayandığında, şair kendini biraz bitkin hissediyordu. Eliyle kenara tutundu. Düşüncelerini kontrol ettiğinde ise, istek ve inanç gücünü yerinde gördü! Bu akşam, belki de aile ilişkileri konusunda daha önce duyulmamış birşeyi başaracaktı. Büyük bir başarı sayılmasa bile, en azından kesinlikle çok doğru birşeyi yapmış olacaktı. Gözleri çakmak çakmak yanıyordu. Hâlâ ateşli hastalığın etkisinde de olabilirdi. Kapıdaki üniformalı adam, önce bilet soracaktı, sonra onu bir yerden tanıdığını hatırladı.

"Hoşgeldiniz ağbi," diyerek, onu eliyle içeriye buyur etti.

Ersan Öztürkel, lobiye birkaç adım attı, sonra durup, "Nerede o!? Kardeşim nerede!?" diye bağırmaya başladı.

Tam geçmeyen hastalığının etkisiyle sesinin çıkmadığını sandığından, gereğinden yüksek bir sesle konuşuyordu.

Sinema binasının üst katında bir erkek kafası göründü, aşağıya eğilip baktı. Şairin kardeşiydi bu.

Ersan Öztürkel, çok güzel bir saç traşı olmuştu. Şimdi "Haydaa! Ne alaka?" diyeceksiniz. Haklısınız, benim hatam. Çünkü az evvel araya sokup anlatmayı unuttum. Ersan Öztürkel, sinema binasına gelmeden önce çarşıdaki bir berbere girerek saçını kestirmişti.

"Nasıl olsun?" diye sormuştu berber kalfası.

"Kısa olsun," demişti şair, "Oldukça kısa. Kulaklar ve en önemlisi ense iyice açılsın!"

Talât Öztürkel, yukarıdan ağbisinin yeni traşlı kafasına bakarken, nerdeyse kırk yıllık kardeşini tanıyamayacaktı.

Elindeki defterleri, çıktığı odaya geri baktı. Sinemanın gişecisi ile bilet hesabı yapıyorlardı. "Niye geldi şimdi bu salak" diye düşündü. O da ağbisini sevmiyordu. Hattâ yazarlığını ve şairliğini de sevmiyordu! "Basit, aptalca şeyler. Bir yerinden uydurduğu gerizekalı cümleler," diyordu.

Bu konuda aralarında tuhaf şeyler yaşanmıştı zamanında. Küçük kardeş Öztürkel, kendisinin de aslında 'sanatçı' olmayı istediğini, aralarında çıkan çeşitli tartışmalarda itiraf etmişti. Ağbisini, mesleği sebebiyle biraz kıskanıyor, üstelik onun bu mesleğin şânını hak etmediğini düşünüyordu. Öyle ki, bir dönem işi inâda bindirmiş, internet sitesinde kendi yazdığı kısa hikayeleri ve şiirleri yayınlamıştı. Bir şiiri, İtalyan kahveleri ve mozaik pastalar hakkındaydı. Ersan Öztürkel, bunu tesadüfen görmüş, kahkahayı basmıştı. Onun bu çekememezliğine şaşırıyordu. Kardeşi bir keresinde kendisine: "Ben çalışıp eve bakmak zorunda kaldım, ama sen fırsattan istifade sanatçı oldun!" diye çıkışarak, durumu tamamen dramatize etmişti. Oysa ki hesap bu kadar basit değildi. İki kardeşin de çalıştığı, veya ikisinin de tembellik edip az çalıştıkları, veyahut bir tanesinin çalışıp diğerinin çalışmadığı ya da tersinin yaşandığı eşit dönemler olmuştu.

Çevremizde maalesef, erkek kardeşine dayak atan ağbi oranı hatırı sayılır derecede yüksek.

Kısacası, iki yetişkin adam arasında yeterince bir soğukluk mevcuttu. Gene de kardeştiler tabii. İşletmeci kardeş, elindekileri odaya bıraktıktan sonra aşağıya indi.

Ağbisi, onu merdivenlerin önünde karşıladı. İkisi de bir an ne yapacaklarını, ellerini kollarını nereye koyacaklarını bilemediler. Çarşıda sokakta tesadüfen karşılaşmaları dışında neredeyse üç dört senedir karşı karşıya gelmemişlerdi.

Ersan Öztürkel, burnunu çekip derin bir soluk aldı. Ve kafasını eğerek, yeni traşlı parlak ensesini kardeşinin önüne uzattı:

"Patlat bir tane!" dedi. "İstersen iki tane patlat. Hattâ üç tane de olabilir. Patlat lütfen! Yıllarca mahallede arkandan koşup yakaladım, dövdüm seni. Kafana acımasızca şaplaklar attım. Şimdi sıra senin! Vur, çekinme!"

Şair, hızlı ve bağırarak konuştuğundan soluk soluğa kalmıştı. Ter içerisindeydi. Salon görevlisi tanıdık bir genç kızcağız yaklaştı, üzerinden pardesüsünü çekip aldı.

"Dışarısı ayaz. Verin lütfen. Sonra birden çıkınca üşütmeyin."

Ersan Öztürkel, pardesüsü alındıktan sonra başını tekrar kardeşinin önüne eğdi. Ters durduğunu fark ederek az yana döndü, ensesini doğru bir açıdan uzattı:

"Buyur, vur oğlum! İnan ki hakkındır! Sana az çektirmedim. Patlat, şaklat canının çektiği kadar!"

Kardeş Öztürkel, fecii şaşkındı, ne halt edeceğini, nasıl davranacağını bilmiyordu. Ağabeyi olacak hıyarın "Ben sanatçıyım, ve sanatçılar hep özgün, değişik şeyler yaparlar" bahanesiyle, bazen eşek şakaları yaptığı olurdu eskiden. Ancak bu bir şakaya da benzemiyordu.

İçerideki salonda birazdan suare, yani günün son film gösterimi başlayacaktı. Bu binada aynı zamanda konser, opera ve tiyatro gösterileri de düzenleniyordu. Lobide bekleşen insanlar, bu olayın sürpriz ve doğaçlama küçük bir şov olduğunu sanarak ağabey ve kardeşin etrafına toplanmışlardı.

Şair, ilk dakikalardaki hırsından hiçbirşey kaybetmemişti ve olayı gittikçe duygusallaştırıyordu:

"Vuruver hadi, yalvarıyorum! Hatıraların ve zamanın acımasızca sertleştirdiği o dost elinle şaklat bir tane! Yıllarca eziyet ettim çünkü sana. Biliyorum, aynı şey değil! Bana üç beş şaplak patlatman acılı geçmişimizi değiştirmeyecek. Ama bu sembolik birşey. Sen de şiir yazıyorsun, sembol filan nedir bilirsin!? Şiirin güzeldi bu arada, beğendim! Dizelerde vanilya ve çilek sözcükleri fazla geçiyor ama olsun! İçten yazmışsın belli ki. Tamam, patlat şimdi bir tane! Sen enseme en az dört şaplak atmadan gitmem buradan."

Boynu eğik şair, bunları söylerken çaresizce, yerdeki fayans döşemeye bakıyordu. Burnundan damlalar düşüyordu parlak zemine.

Kafasını kaldırıp, tekrar kardeşinin tavrını kontrol etti. Vurmaya niyetlenmek bir yana, öyle şapşal gibi dikildiğini görünce tepesi attı. Gözleri de kararmaya başlamıştı artık. İyi bir dinlenme geçirmeden bir de bu saçmalığı yaşadığından, mikroplar vücuttan tam çıkacaklarken vazgeçip geri dönmüşler, hastalığı tekrar nüksetmişti. Ama pes etmiyordu. Ateşli bir çılgınlığın pençesinde, bağırarak gösterişli laflar ediyordu. Lobideki müşterilerden ıslık öttürüp alkışlayanlar bile oldu. Ersan Öztürkel, son kez şunu dedi:

"Allahaşkına vur, canım kardeşim! Elini korkak alıştırma. Ben sana hiç acımadım, sen de acıma. Patlat hadi... Aaağ!"

Arkalardan yanaşan yaşlı bir adam, "Eh, çok istiyorsan al öyleyse!" diyerek, şairin ense köküne, kemikli elini kürek gibi indirmişti!

Şair zaten bitkindi, bu darbeyle inleyerek yere yıkıldı, öylece oraya yapışıp kaldı.

"Küçücük kardeşini acımadan dövmüş. Bir de utanmadan herkesin içinde söylüyor. Gaddar köpek, zalim!" diye söylenen yaşlı adamı, kolundan tutarak uzaklaştırdılar.

Sonra şairi de yerden kaldırıp yumuşak bir koltuğa oturttular. Az önce pardesüsünü alan kız, limonlu sıcak bir ihlamur getirdi.

Şair, eğer kafasını biraz daha kaldırabilseydi, kardeşinin bıyık altından sırıtışını görebilirdi. Kardeşi, "Allahın sopası yok işte. İyi oldu bu," diyordu herhalde.

Karısına telefon ettiler. Ersan Öztürkel'i sinema binasından almaya geldi. Kardeşi, son anda saçma bir nezaket gösterip, "Yenge, isterseniz hemen gitmeyin, oturup filmi izleyin? Yeni geldi bu film!" dedi. Şairin, şu durumda film izleyecek hali yoktu elbette. "Daha sonra, Talât," dedi, Ersan Öztürkel'in karısı. Bir taksiye binerek eve gittiler. Kardeş Öztürkel de yukarıdaki odasına geçip, bilet hesaplarına geri döndü.

Metin Fidan

güven bilge

GUVENBILGEE

Betoner Söbü

ATİLLA ATALAY

İlmde fende bir numara
Yapmaz hiç hakara kukara
Hodrek Eytim Systeminin babası
PİSA Testi'nin korkulu rüyası
Betonersin Söbüsün
Sincab dostlarının patlayan ödüsün
İnşaatta kalitenin adısın
Uzaylarda kutub yıldızı birisin
Tey... Tey... Tey...
(Nakarat)

Adım Betoner Soyadım Söbü, özel ders ve testlerimle talebeleri ilme fenne doyurup geleceğin dünyasına hazırlıyorum. Diriyim. Bizzat mucidi olduğum Hodrek Eytim Systemi sayesinde; Endüstüri 4.0 ve Söbü Evler Etap 8'i aynı anda gerçekleştirerek memleket evladını fezâya gidecek şekilde yetiştirmeğe gayret ediyorum. Hususi nedenlerle sincaptan nefret ederken beton ve portlant çimentodan ise tarifsiz bir haz alıyorum.

Kendisine Söbü Evler Etap 4 den son derece hesaplı iki dayre bir tükkan verdiğim ünlü san'atkâr Şehmuz Dingil, şahsıma yazdığı methiye- koçaklama tarzı melodik eserde bakınız beni nasıl anlatıyor:

Bundan böyle Söbü Evler'in cümle etaplarındaki asansörlerde bu eser çalınacak, onu da söyledikten sonra, bu haftaki ilm ve fen sohbetine başlayalım talebe kardeşlerim... Ama önce sizlerden yüksek sesle bir duyayım bakayım; PİSA testinde tüm memleketleri ilm ve fende geride bırakmaya hazır mıyız? Hazır mıyız? Daha yüksek... Hazır mıyız?

HODREK EYTİM SYSTEMİ MANİFESTOM

* Pavlov ve köpeği ayrılıp ayrı ayrı üniversitelerde tek başlarına deney yapmak üzere, değişik bünyelerde görevlendirilecek. Kendilerinden artan kulübe ve arazilere ihaleyle inşaat yapılacak...

* Veterinerlik fakültelerinden sincap hususu tamamiyle kaldırılacak.

* Torba Yerçekimi Yasası çıkartılarak bilimle vatandaş arasında bir "Yerçekimi Barışı" nın temelleri atılacak. Çıkan Yerçekimi Affıyla, daha önce şuradan yahut buradan yerçekimi nedeniyle düşmüş vatandaşlar, yer çekimine kapılıp tepentaklak olmuş cisimler düşmemiş sayılacak. 9,81 metre bölü saniye kare olarak kullanılagelen yerçekimi ivmesi lüzumu halinde taksitlere bölünebilecek.

* Şödinger'in Kedisi olarak bilinen kedi şahıs görevden alınarak Yattaravalli Kedi Üniversitesi'nde Rektör olarak göreve başlayacak.

* Periyodik cetvelde "Bor" diye anılan elementin adı "Şanlı Bor Elementi" olarak değiştirilecek.

* Kurnazlık, ilköğretimden üniversiteye kadar bütün müfredata konulacak. Kurnazlık İlmi'nin dünya fen âlemlerinde tanınması için bilimsel mekalelerin yazılması teşvik edilecek.

AKTÜEL BULMACALAR (Eylenerek gündemi öğreniyorum)

* Burunların selameti için lazımsa, masa altında minik yarasa...
CEVAP: Tatak afedersin.

* Aynı genden hanımım var, helal iki yarımım var
CEVAP: Baldız

* Hanede bir milf var eder dır dır, bil bakalım bu kimdır?
CEVAP: Kaynana

* Bugünlerde ardarda fışkırır, cümle düşman kıskanır da kışkırır
CEVAP: Petrol

* Çarşıdan aldım otuz lira, iddiaya göre yetmiş lira, o senin problemin bre...
CEVAP: Kırmızı et

Evet bu haftalık da bu kadar. İlimde ve fende hayırlı başarılar gençler. Günü gününe çalışıp tekrar ederseniz sıkıntı olmaz. Deliren talebeden müessesemiz sorumlu değildir. Söbü Evler Etap 9'da lansman fiyatına dayre satışlarımız (led, söve, ebeveym banyosu full) devam etmektedir. Memnuniyetinizi dostlarınıza şikayetinizi bize bildiriniz...

bahadirboysal@mynet.com

bencīl boysal

& TUMER GEBAN'LI, VACİP'Lİ GECELER

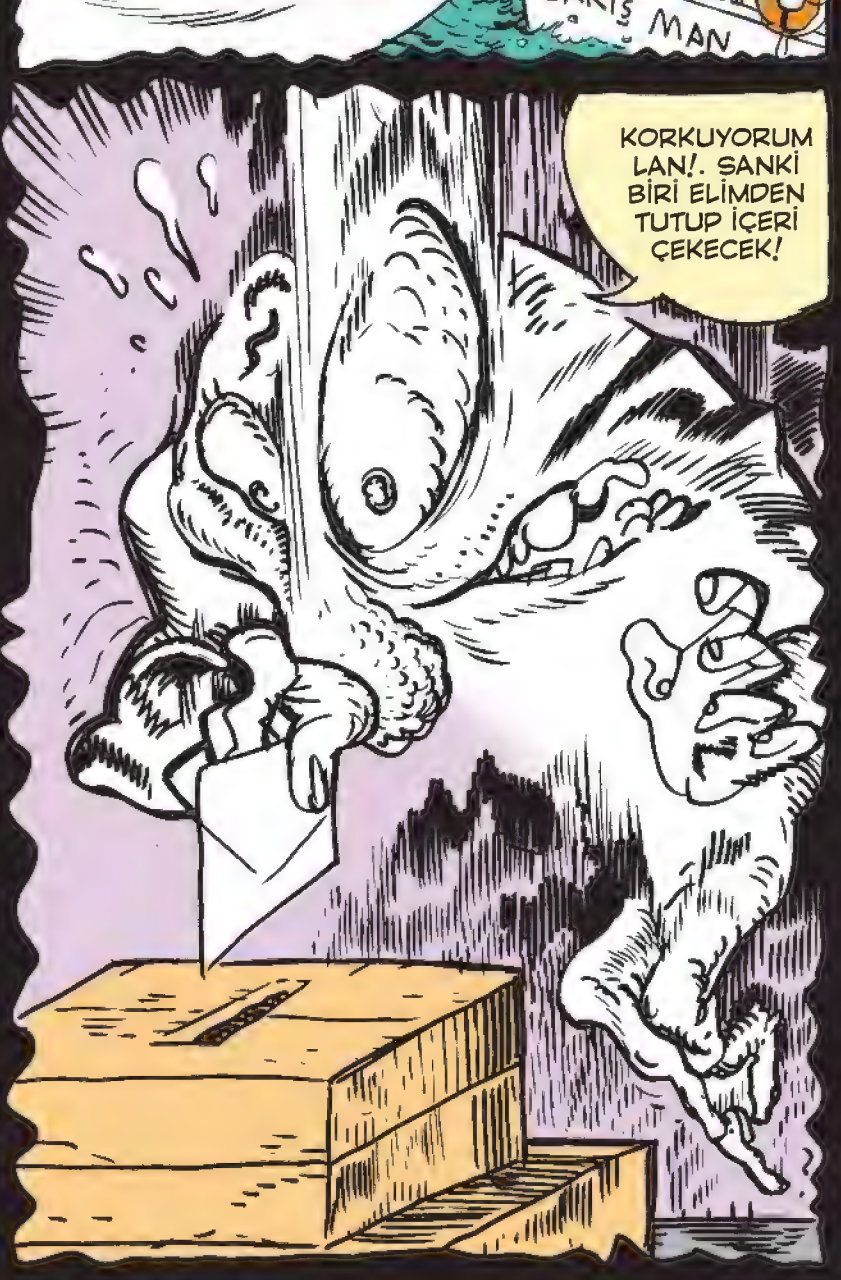

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

Toka

NURGÜL KAAN

Zamanda yolculuk yapmak istiyorsanız, şimdi malzemeleri sayıyorum: İğde. İğde kokla. İğde kokladın mı? Aaa, iğde kokla mutlaka. İğde ağaçları tam da şimdi nefis çiçekler açtı. İğde ağaçlarının kokusunda kaygusuz çocuk neşeliliği var. İğde ağacının yanından geçerken, iğde kokla.

Üstü reklâmlı tişörte para verip almayı anlamıyorum. Eşantiyon verse bile mecbur kalmadıkça giymeyeceğim bir şey. Neden ben onun reklâmını yapmak için üstüne bir de para vereceğmişsem, haddi canım ordan.

En son bi ortookulda falanken bi sıkılmıştım sanırım. Can sıkıntısı. Bayaa böyle fecii canım sıkılıyordu. Öööf, çok sıkıcı diye.. o sırada oyun oynamıyorsam, okul da yoksa o an, eeee?.. netçem ki ben şindik boş boş?.. diye boş durmaktan çok sıkılıyordum. Hep bi şeyler yapmam gerekiyomuş gibi geliyordu. Sonra ne olduysa oldu, hatırlamıyorum, bi daha da hiç sıkılmadı canım. 'Neden sıkılıyodum ki o kadar?' diye şaşırıyorum şimdi aklıma geldikçe. Seyredecek ne kadar çok şey var halbuse. Niye sıkılıyoduysam ibiş gibi. Mesela, güneşli bir günde, gündüz, güpegündüz, aya bakarken, gözümle ayın görünen görüntüsünü tamamına tamamlamayı çok seviyorum. Mesela hilâl mi? Önce görünen hilâl kısmına bakıp, sonra yavaaaşça görükmeyen kalanına kaydırıyorum bakışımı.. vee hooop, kocccaamaaaan, deeeev gibi ay. Ayın görükmeyen kalanını da görür olmaya başlayınca çok eğleniyorum. Aciiip seviniyorum. Koskocaman çünkü ay. Ay. Aaaay! Annecim, ne kadaaaaar da büyük bi şey ay, diye helecanlanıyorum. İstesem korkarım heybetinden, ama çok sevdiğim için korkmuyorum. Bir de çok güveniyorum aya. Aslanım ay. O yüzden de korkmuyorum. Nasıl da duruyor orda canını sevdiğim, vay beee, bak sen şuna hele hele hele, hey maşşallah şu güzelliğe bak, ne kadar da güzel ve kocaman olduğu hâlde orda öööyle sakin sakin duruyor, çok da mağrur ama yine de alçak gönüllü, kimseye hede hödö etmiyor.. diye hayran oluyorum. Çok seviyorum. Çok sevdiğim için o deeeev gibi oluşundan tırsmıyorum. Böyle şeyler oluyor. Sen de baktın mı hiç aya, gündüz vakti? Güneş şu tarafta olduğu için, ordan hilâl olmuş, orası çok görülüyor, ama öbür taraf da görülüyor ya azıcık bir dikkatle baktığında. Üüüffff, işte o çok güzel. Dombili ay.

'Senle ben bir elmanın iki yarısıyız' lafını ilk kim çıkardı? Kimdi bunu ilk diyen cimcime? Kızmıycam, söz.. hem niye kızıyım, kızmak da neyin nesiymiş. Hayat zaten çok şey bi şey, öyle her şeye de kızmakla hayat mı geçermiş ayol. Ama bi bulsam bunu ilk diyeni, bi sorasım var, 'sen mi çıkardın bu lafı ilk, moruk?' diye bi sorasım var. 'Heee, ben çıkardım, ne varıdı?' derse, 'yooo, bi şey yok, ne olsun ki, senin canın sağolsun, ama kimse de kimsenin yarım elması değildir bence, ama tabii yine de sen bilirsin, sen yarım elma diye şeyediyosan, o da artık senin bileceğin iş.. de, yine de bi daha bi düşün istersen' der geçer giderim; bakkala gidiyosam, bakkala gitmeye devam ederim. Her şekilde yoluma devam ederim. Hiç tartışmam ki ben onunla. Ama giderken de içimden 'ne alâka efendim.. ben neden yarım elmaymışımkine?.. neden sen yarım elma olasın veya başkası da yarım elma olsunmuş ki?.. herkes kendi elmasıdır.. kendisinin elmasıdır.. elmas değil, elmasıdır, elma elmaaa.. elmayı diyom..' derim. Çünkü kendisi herkes bir tam elmadır. Ha.. sevgi, insanın sevdiği bir başka elmayla birlikte vakit geçirmek isteğidir, birlikte daha güzel olabilir hayat, olmaya da bilir, ama ola da bi lir, duruma göre, ama olacak diye de şart bi şey de değildir. Ama her durumda, her insan tam bir elmadır. Kendini başkasıyla tamamlamaya çalışmak, hayatı gereksiz yere zorlaştıran ve elmayı tembel.. ay, elmayı demişim, insanı diyeceğidim.. kendini başkasıyla tamamlamaya çalışmak, insanı tembelleştiren bir yanılgıdır. 'Benim diğer yarım' diye bir şey yok. Sen tamsın. Eksikliklerimiz olabilir, hepimizin var, ondan bi şey olmaz, tamamlarık. Ama kendinde tamamlarsın, başkasıyla nereyece.. 'Elmanın yarısı sensin, diğer yarısı benim' diye tatlımtırak romantiğimsi cici gibi bi şey deniyor olabilir ama lâkin ki öyle değildir. Herkes kendisi tam tamına bir elmadır.. diye içimden söylenmeye bi süre daha devam ederim. Herkes kendisi önce tam bir elma olmalıdır çünkü. Sen tam elmasın, o da tam, birlikte daha güzel tam olunur. Bazan da olunamayabilinir de, bak o ayrı. De ayrı. Ama yarım elma diye bi şey yoktur, moruk. Kendin kendini tam eyle.. diye yürürken yürürken, aaa bakkala gelmişim bile.

Sokak hayvanları şu sıra yavruluyor. Yavaş gidek. Nereye gideceksek, oraya yavaş gidek. Giderken, Allah muhafaza bir terslik olursa, olmasın, mazallah olursa, ama olmasın o daha iyi, trafik sigortası veteriner masrafını karşılıyor, bunu da bilek. Ama ne gerek var, haldır haldır haldır nereye koşuyoruz ki, yavaş gidek. Yavaş gidilince de gidiliyor. Gidilmiyor değil. Yavaş da gidince gidilebiliyor her yere, hem de daha bile güzel gidiliyor.

zamanda yolculuk..
öyle keriz gibi makinayla falan olmaz o.

Aptal gurur abartır...

alpergelik

otomatikalper@hotmail.com

OTOMATİK PATLICAN

"Altı çikolata alırsanız saklama kabı hediye," diyen kasiyere bizim saklayacak bir şeyimiz yok diyerek olumsuz yanıt verdim.

Otobüs seyahatinde sinek görüp de: "Vay kuntiz nasılda beleşe seyahat ediyor," diye düşünmemiş insana rast geldim desem yalan söylememiş olurum. Bu arada; uçarak seks yapabiliyorsun ama açık pencere ile camı ayırt edemiyorsun öyle mi sinek efendi? Bence sinekler salağa yatıyor.

Şüpheli pakete tekme atan adama, tekme atan adam.

Çok fazla arkadaş biriktiremedim şu hayatta, sadece bir iki sıkı dostum var... Çünkü çeyrek iki yüz altmış lira. Evlenmeyi düşünmeyen arkadaşlar arıyorum.

Beyaz top sakal görünce burnuma rakı kokusu geliyor. Beyaz top sakalı olan insan rakı içer, yazlık sitede yöneticilik yapar, beyaz keten gömlek cebinde turuncu kalem taşır. Bu budur.

Işınlanma bulununca da en son ben gibiler sahip olacak. Teknolojiyi punduna getirip takip ediyorum çünkü! Biraz daha düşsün de alayım diyorum. Jedi olsam ışın kılıcım olmaz da öyle hemen, kaynak makinesi ile falan daha çok.

Sezar aslında "Sendemi Brütüs," dediği için dil bilgisi mafyası tarafından öldürülmüştür. Brütüs az şiveli edebiyat öğretmenidir mesela. Örneğin.

"Size mail atmıştım okudunuz mu" soruma "okumadım" diyeceğine s.ktir git desen daha az acır şu minik yüreğim!

Çocukken çubuk krakerle sigara içiyormuş gibi yapmamış insan görmedim! Bir de kalın, susamlıları vardı. Onla daha çok zengin gibi olurduk, puro içormuşsun hissi yüzünden.

Hababam Sınıfı Tatilde'de kızlar için kura çekerken adını torbaya koymayan Domdom Sevtap'ın son talihlisi oluyor! Bu açıkça şikedir!!! ŞİKE! Ama bu güne kadar hiçbir haksızlığa sessiz kalmamış ben, şimdi de sesimi yükseltip Şaban'ın, Tulum'un ve diğerlerinin hakkını savunmayı kendime bir görev biliyorum. Evet!

Derdinizin, acılarınızın falan kıymetini bilin, ne dertler, ne kötü şeyler var.

Yanlış binilen otobüsle bir durak gidip indikten sonra çöken: "Ulan böyle böyle eve gidilir." Hissi peki? Her insanın içinde naif bir kurnaz var. Cesaretsiz ama.

Yeni yapılmış çok katlı binanın kaç kat olduğunu saymaya çalışma obsesifliği peki? İllaki kat sayısı ile daireyi çarpıp kaç para kazanacaklar diye hesaplamaya çalışma refleksinden kaçamama. Zenginlerin gönüllü muhasebesini tutmak oldukça zaman alan bir şey gerçekten de.

Komşum gürültülü bir şekilde "where is she" diye hapşırıyor! Ne zaman üst kattan komşum hapşırsa "I don't know" diyorum. Çok yaşa babında.

Bu okul biter mi bitmez mi endişesi yaşıyorsan kurşun kaleminin ucuna bak. Maket bıçağı ile açılmışsa o okul bitmez agacım! Ha ucunu kalemtıraşla açtınsa da kalemin g.tüne bak bu sefer. Dişlenmişse o okul duble bitmez.

Arkadaşla alışverişe gitmek, alışverişşinas yapısı yüzünden aldıkça alması. Aldıklarını ertesi güne hemen giymesi, dün almamış da yıllardır giyiyor gibi dolaşması yüzünden arkadaşın senin gözünde yalancı gibi olması. Gerçeği bilen tek kişi olarak kıpır kıpır olmak. Herkeslere: "Bunları daha dün aldı," diye haykırmak isteği, garip hissel dünyamız. Düpedüz manyaklıklarımız.

Yolda hiç tanımadığı birinin topuğuna basarak ayakkabısını çıkarma mahcupluğu üzerine mahcubiyet yok. Ne desen, nasıl özür dilesen bomboş olur. Bir de toplu taşımada, ayakta telefonla oynarken telefonu oturan birinin üzerine düşürmek var ki o da aşağı kalır bir mahcubiyet değil.

"Oğlum bu yaşlı adamlar zengin ama bizim yerimizde olmak için her şeylerini feda ederler lan," dememiş, genç kişisine gerçekten rastlamadım. İnceden haklı gibi de.

Alper Çelik

Başaltı Öyküleri

Erhan Candan

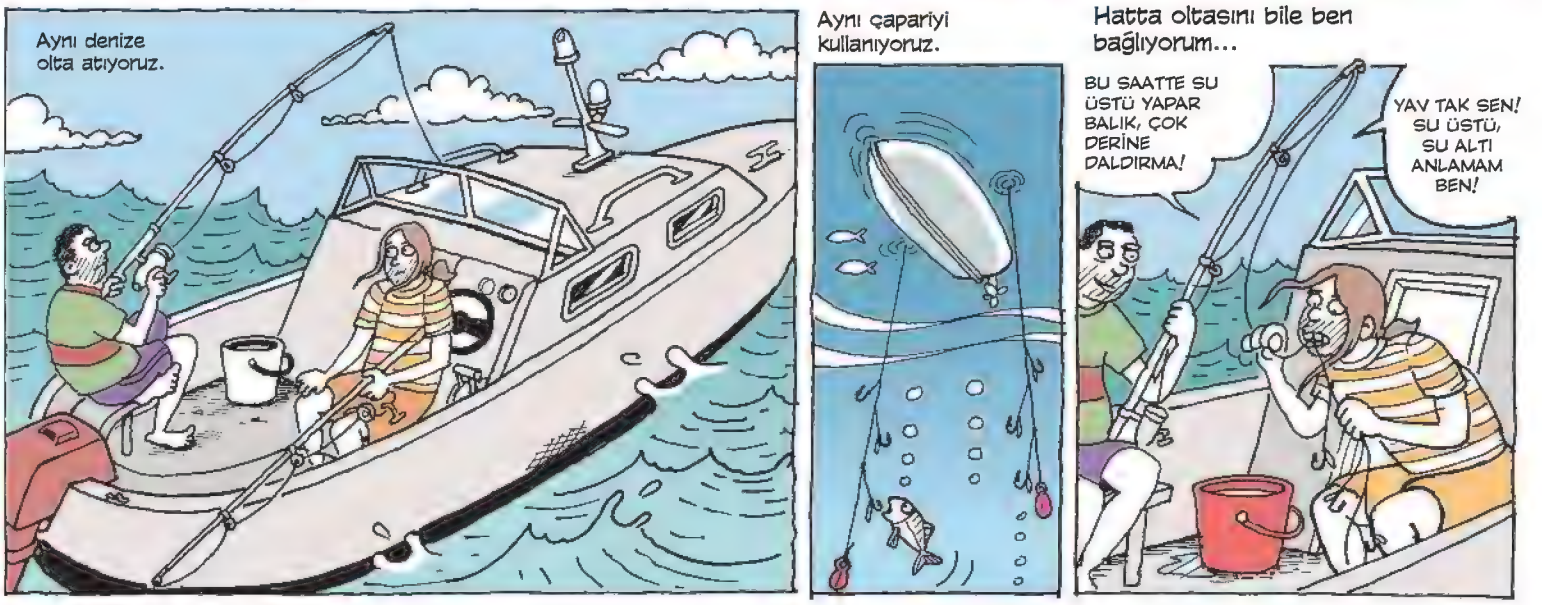

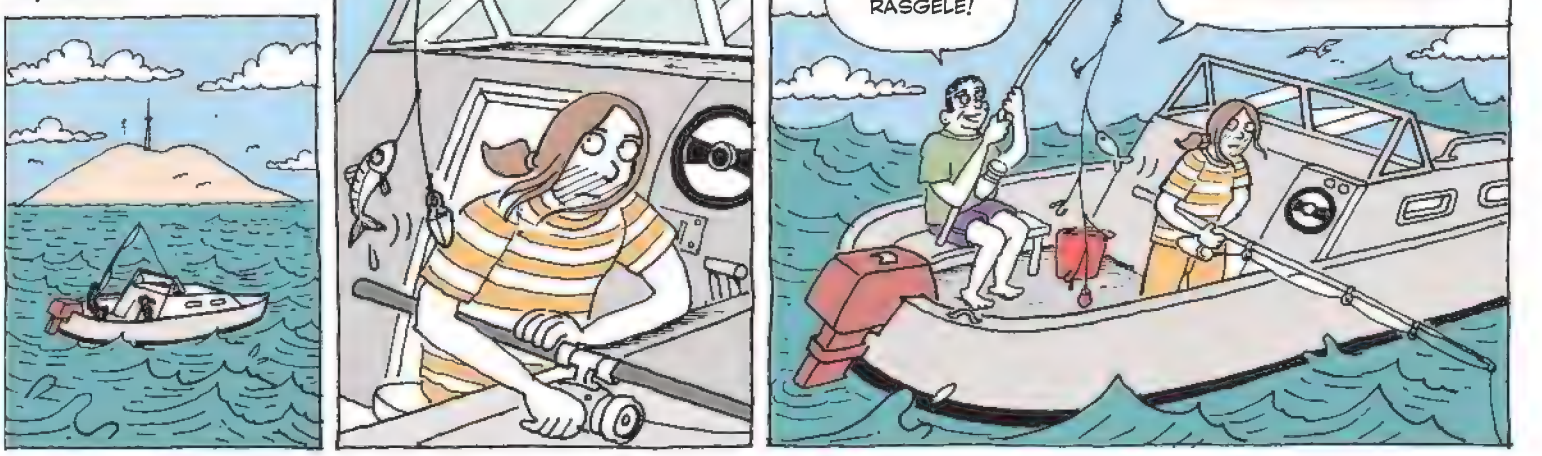

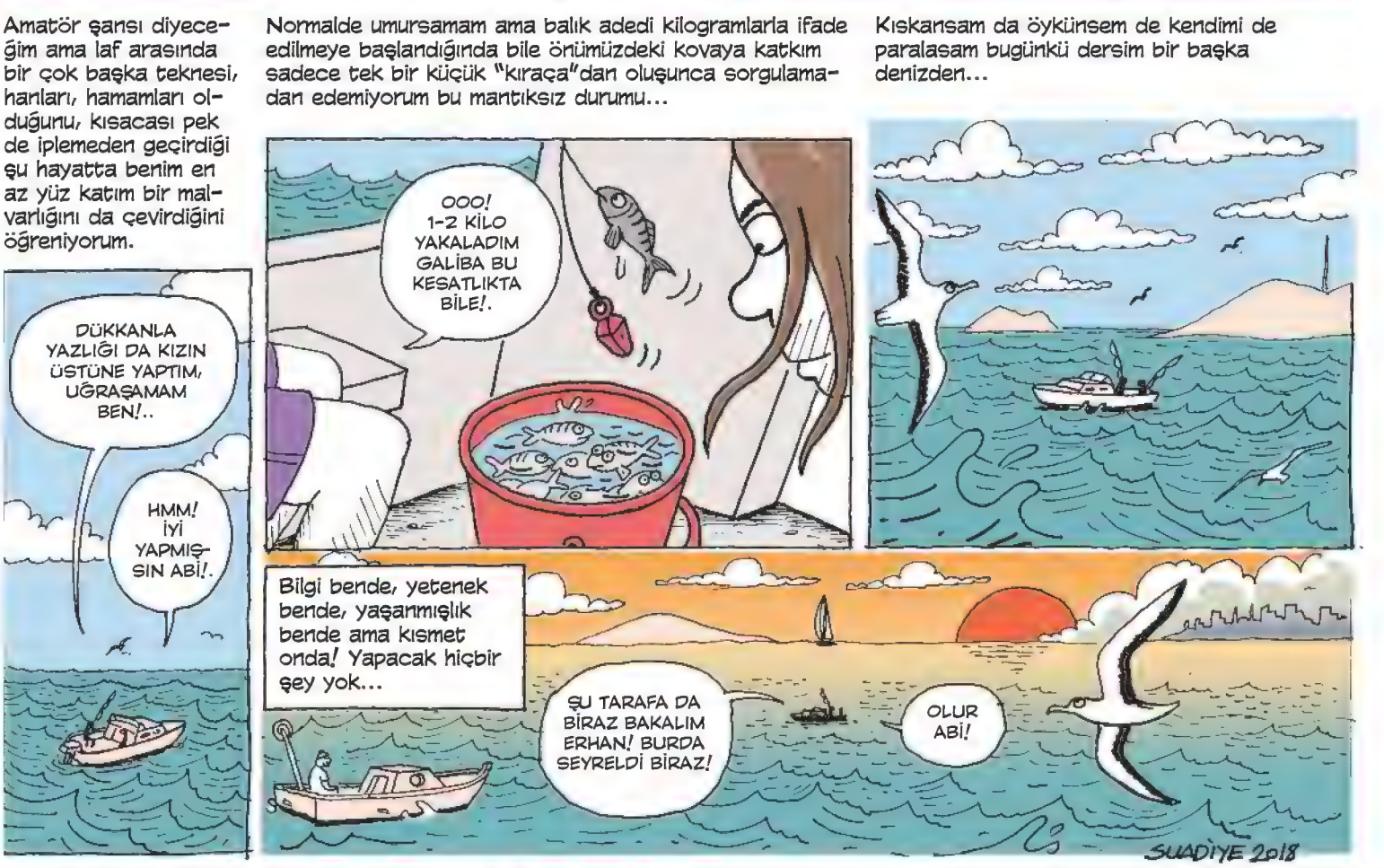

KIRTIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

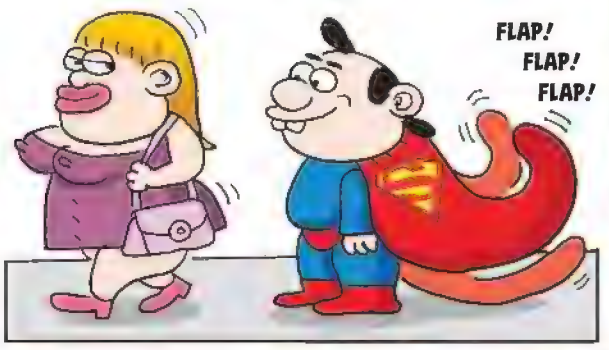

LAFIN DİBİ

☛ Aday adayı amca yarısıdır.

☛ Geçen sene orucu bozan şeyler bu sene de bozmaya devam edecek.

☛ Okuyupta napcanız? Bu ülkeye vekil de lazım.

☛ Cumhurbaşkanın olucaana üç beş mizahçı arkadaşın olsun.

☛ TV'yi kapat. Telefonuda at geriye kalan senin hayatındır.

☛ Arada seneye kesin Survivor'da.

☛ Daha beteri olsun diyorum anında oluyor. Belki blöf yapıyoruz. Dur bi aq.

☛ Çocuğunuza yapacağınız yatırımı dolara yapın.

☛ Param tarafından harcanıyorum.

☛ Genel Gaf.

☛ Bir ay herkes melek, bir ay sonra herkes Amsterdam.

☛ Baldız enişteden tadlıdır.

☛ Ben ona mı kaldım deyip ona kalmak.

☛ Seviyorsan sahura davet et.

☛ Ben ve arkadaşlarıma bu kadar güzel espriler yaptıranları Allah kahretsin.

☛ En güzel kadınları babalarımız kapmış.

☛ Nereye oy attığını bilmeyen vatandaşın naptığını bilmeyen politikacısı olur.

☛ Artık bu salakça gündemler gözümde demokrasi kadar büyüyor.

☛ Kendisini polis, asker, savcı, bana oy at diye tanıtanlara itibar etmeyiniz.

☛ Siyaset kusursuzca tasarlanmış bir aldatmacadır.

☛ Bana oruç tutmayı öğretme iftara davet et.

☛ Yakın arkadaştan beklenti fotoğrafı düzgün çekmesi.

☛ Bu kız bana bakar mı demiştim o kızdan iki kızım oldu.

☛ Bu oruçsuzlar nasıl dayak yiyor çözemedim. Ulan sen daha enerjiksin vursana.

Salih Salı

LeMan

Sayı: 1376 / 23 Mayıs 2018

Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürleri:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

selim.yalciner@gmail.com

"FAİZ ORANI TEORİSİNE KATKILAR YAPILAN BİR YERDE BULUNDUĞUM İÇİN ÇOK HEYECANLIYIM MARİA!"

Selim Yalçıner

"Burnumda tütüyorsun Maria! Bu sözü, çok okuyan, şiire ve edebiyata meraklı buralı bir gazeteci arkadaşımdan -adını tahmin edebileceğin nedenlerle yazamıyorum- duydum, çok hoşuma gitti ve ilk defa kullanıyorum, evet, burnumda tütüyorsun! Kokunla yaşıyorum yani...

Biliyorsun Maria, Asrın Lideri, geçtiğimiz hafta Londra'da tüm önemli banka ve finans kuruluşlarının önde gelenlerine bir konferans verdi, onlara, 'Artık faizin enflasyonun nedeni olduğunu öğrenmeniz gerekir' dedi. İşte bu söz üzerine, editörüm aradı ve Türkiye'de bu ekonomik yaklaşımın nasıl karşılandığını araştırmamı istedi. Araştırdım, konuya ilişkin bilgisi olan erişebildiğim bir dizi uzmanla konuştum ve az önce de yazımı geçtim. Kafam şu anda hala bu konuyla meşgul, senin anlayacağın.

Faiz oranı teorisine katkılar yapılan bir yerde bulunduğum için çok heyecanlıyım Maria!

Şimdi, oradan, bir kaşını soru sorar gibi kaldırıp, enflasyonun nedenlerini bana saymaya kalkışma Maria, kalbini kırarım! Hele de enflasyonun, çok paranın az mal ve hizmeti kovalaması nedeniyle bütün mal ve hizmet fiyatlarının aynı dönemde artış göstermesi anlamına geldiğini falan söylemeye hiç cüret etme! Ya da, faizin, 'sermaye karını, toprak rantını, emek ücretini alır, artana kapitalistler el koyar, buna da artı-değer denir' yaklaşımındaki rant veya kar kavramının içinde değerlendirilebileceği yolundaki o çok bilinen yaklaşımı tekrarlamaya falan niyetlenme! Ha, unutmadan, endüstrisi yeterince gelişmemiş ve bu gelişmişliğe uygun bir tüketim yapısı bulunmayan ve dönebilmesi için sürekli sıcak para yani görece yüksek faizli borca ihtiyaç duyan ülkeler için ekonomilerini soğutup, ellerinde bulunan tüm olanaklarla yüksek katma değerli üretime yönelmekten başka çare bulunmadığını da bana anlatma Maria, tedirgin olurum! Sen, önce, pencere kenarındaki çiçekleri her gün ama azar azar sulamayı unutma! Bak, azar azar sulayacaksın diyorum!

Evet sevgili Maria, burada, sadece ekonomi, sosyoloji, fizik, kimya, matematik, tarih, coğrafya, teoloji gibi disiplinlere sürekli katkılar yapılmakla kalınmıyor, küresel gelişmeler de anında ve etkin bir biçimde izleniyor. Mesela, canım sevgilim, dünyanın başına bela olan UBER konusu var ya, burada bu soruna son derece etkin çözümler bulunuyor. Misal: UBER sürücüleri taksiciler tarafından polisi kışkandıracak bir maharetle takip ediliyor ve eşşek sudan gelinceye kadar dövülüyor. Eşek sözcüğünü iki 'ş' ile yazmamı cehaletime vermeyeceksin Maria, bu kullanımı Türkçeyi çok iyi konuşan bir arkadaşımdan ödünç aldım ve ben ne yaptığımı biliyorum sevgilim!

Sana bir kötü haber: Benden, bir dahaki gelişimde fıstıklı baklava getirmemi istemiştin ya, unut onu Maria, unut! Fıstıklı baklava yok artık burada. Çünkü niye, faizler yüksek ya, toptancılar 30 liraya aldıkları fıstıkları baklavacılara 220 liradan veriyorlar ya, baklavacıların da tepesi attı ve artık fıstıklı baklava üretmiyorlar!

Sana elim boş geleceğim sanma sevgilim, gözüme kestirdim, çok seveceğini tahmin ettiğim, bitter çikolatalı lokumlar var burada, dahiyane ve caniyane bir buluş, ondan getireceğim sana, merak etme! Beğenmezsen de sorun değil, ben yerim!

Burada, yöneticiler her gün bir dizi müjde veriyorlar sevgilim, işte bu ülkede heyecanlı olmak için bir neden daha: Zaten esas olarak bir, arada sırada da gözünü karartabilen ikinci kişi tarafından sürekli müjdeler veriliyor. Basın, televizyonlar bu müjdeleri sıralamakla saatler harcıyorlar Maria, düşünebiliyor musun bizde böyle bir şey olacağını? Haftanın birkaç günü gazeteler burada, 'Müjde Üstüne Müjde!' başlığıyla çıkıyorlar. Medyada mükemmellik başka nasıl olabilir benim biricik sevgilim?

Geçenlerde, dini görüşleri çok önemsenen bir yazar, 'gasp'ın hangi koşullarda yasal ve meşru olabileceğini' anlatan bir dizi yazı yazdı ve çok konuşuldu. Sana demiştim ya Maria, burada, mülkiyet üzerine bizden çok farklı bir yaklaşım söz konusu. Yakınlarda, millennium lideri'nden bu konuda da bir katkı gelecek ve tüm dünya, şaşkınlık içinde aydınlanacak, demedi deme! Burada birçok banka ve şirketin gaspedildiğini duyarsan beni hatırla önce sevgilim!

Politik bilimlere de burada büyük katkılar yapılıyor Maria. İsrail'e bağırılıyor, çağırılıyor, tehditlerde bulunuluyor, hatta büyük olması amaçlanan ancak fiyaskoyla sonuçlanan bir Kudüs mitingi yapılıyor, ama ertesi günü Ceyhan'dan Mısır'ın Port Said limanına giden tanker aniden yön değiştirerek İsrail'in Ashkelon limanına petrol boşaltıyor Maria sevgilim, bu sence de politik bilimlere büyük bir katkı değil mi? Kulağı delik bir yorumcu, seçimlere bir iki hafta kala, provokatif eylemler görülebileceği uyarısında bulundu mesela Maria, al sana bir katkı daha, katkı üstüne katkı!

Sözlerimi, bir arkadaşımın, 'Sürekli küfür, hakaret edene mi, güleryüzle şarkı söyleyip saz çalana mı oy verirsin?' sorusuna verdiği yanıtla bitireyim Maria: T A M A M, T A M A M, T A M A M!"

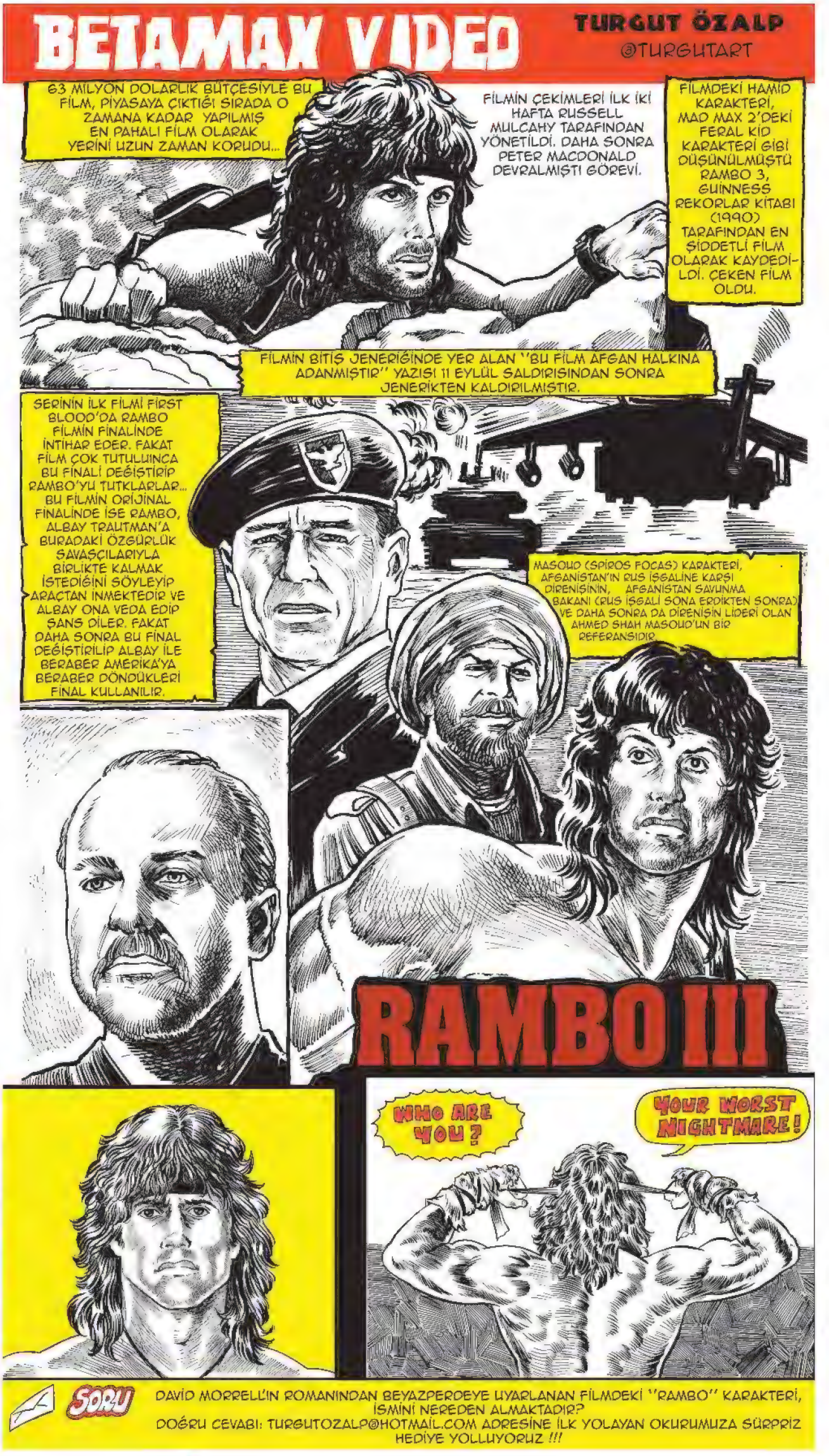

KAPAN

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

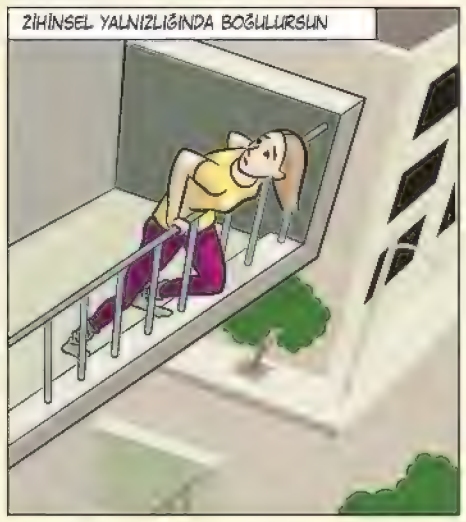

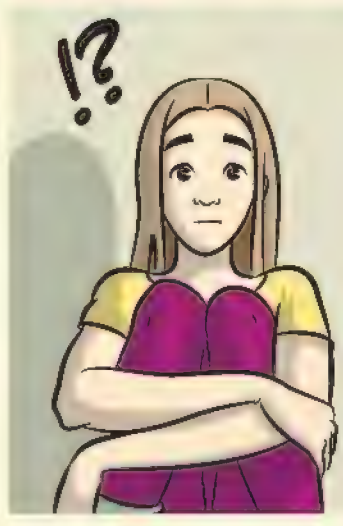

BİTTİ

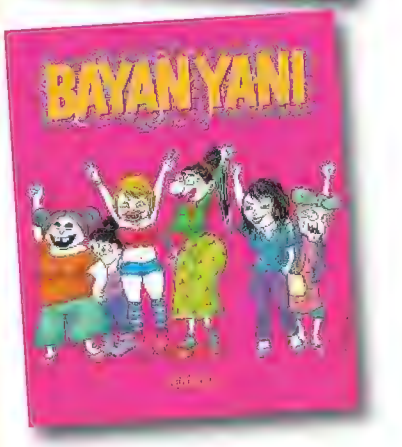

HEPSİ ARŞİV TADINDA HEPSİ BAYİİLERDE

23 Mayıs 2018 Çarşamba Sayı: 2018/21 5 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 6 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

Hergün yeni bir kapak

2. BASKI

T.A & A.Ö

LeMan

CNN TÜRK YAYINDAN ÇIKTI! İnce'nin mitingi sırasında yayını kesti. İnce: "Bunu vermeyen kanalların önünde haftaya miting yapacağız" dedi.

CNN TÜRK'TE KIYIM DEVAM EDİYOR

Satışının ardından CNN Türk'te işten atılmalar sürerken, Hürriyet gazetesinin de satışlarında düşüş yaşandığı iddia edildi.

HDP, diğer cumhurbaşkanı adayları ile eşit şartlarda yarışabilmesi için Demirtaş'ın serbest bırakılmasını istedi.

BUNA İHTİYACIMIZ VAR! GS Başkanı Mustafa Cengiz'in harika konuşmasının, akıllarımızı başlarımıza toplamamız yolunda bir adım olmasını dileriz.

Tutuklanan sanatçı Pınar Aydınlar, çıplak aramayı kabul etmediği için cezaevinde darp edildi.

Ne zaman yağmur yağsa Ankara'yı sel alıyor.

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ

keskin cırmak

YÖNETEN: YATTARA VALLİ

OSMANLAR UYARAYOR: ÇEP TEREVONLARI SİTREZ YAPAYOR.

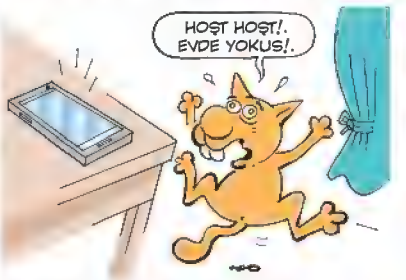

Osmanlar dediyimis yanlış olmuşturdu. Doğrusu Usmanlar olacaktıydı. Teknoloşi devlerinin devleştiyi morden çağıyımızda bu tokneleşi bahımlıyı bize esir alayormuştuydu. Cep terevonundan olumsus etkirenen Mestan Kabapost adlı kedi vatantaşımısın sesine kolak kabarttırdık: "Mestan Bey." "Ha? Ne? Navar?" "Nasil etkisi oldu sise cep torovonanin?" "Uzun zamandir cep toravani kullanayorum. Ben tuş basmayorum, sahipim basayor. Dolayli olarak yani. Ben sahipimi kullanayorum, o da onu kullanayor. Kedi vütyosu göstereyor bene bahzen." "Sise zarar veren nedirmişti?" "Bahzen fere göstereyor." "Onu anladik. Konuya dönelim." "Son zamanrarda terevonun ötüşünü deheştirdi. Bileyorsunmuştur, terevon ötüşü teşit teşit." "Evet. Korkunçlu firim müzüyü gibi de var geririmli." "Bizimkisi daha da fana. Hav hav edeyor, köpek baharıyor. Ömrümden ömür gideyor." "Vah vah!" "Yapma ulan. Hav hav gibi olayor." "Sahipinin çot arkataşı var mı?" "Binoniki tane. Terevom susmak bilmeyor. Bütün güm hav hav hav." "Ay havlamiyim. Korkuttunus bene hi hihi.." "Ulan barak sululuyu, her tarafim sitirez içinde."

EVDE UYAYOR, BAŞKA YERDE UYANAYOR

Bir yerde yaşayan, neresi olduyunu bis bilmeyorus bunu. Her yerde yaşayorusdur ve bunlardan bir tanemiz olan Pofuduk Tüysüyağlı adlı kedi vatantaşımıs uyuyorgezeyorluk şikayetiyle venetirene başvurmuştuydu. Sayin Tuysuyağlı ile röpertaş yaptik: "Marebe Pofuduk bay. Anlatar misinis ne olayor sizi?" "Bana uykum bires ağırdır. Farkımda olmadan uyurkan çok uzaha gideyorumdu." "Meselaha?" "Generlikle uyandıhımda eve dömmem bahzen beşoniki sahatimi alayor. Sahat ne onu da bilmeyorum. Uyuyorgezen ben olduhuma karar verdim." "Hem uyuyorkan hem gideyor musunus patilerinizle?" "Tam deyil. Otombirle gideyorum. Çünkü niye? Sokakta otobimirin üstünde uyuyorum. Uykum bires ahır. Uyanayorum, başka maharle. Pati pati yaparak döneyorum. Bahzen başka şeyir." "Darisi başta memreketlerin başina." "Başka memreket binoniki sahat sürer. Uçak üstünde uyumam lahzım. Mav maha maha maha... Bu da işin esbirisi.."

KEDİ KİMSERER SARATARIKTAN NEDEN KORKAYOR?

Kedili vityolarda dayma en çot rastnanınan güya esbirili olaylardan bir tahnesi de hiç habari yok ve oturayor veya kuru mama atıştırayor ve arkadan sessizçe yaklaşarak kedi kimsenin kenarına salatalık barakıyor v ekedi bunu görünçe hoplayor. Neden bunu böle olayor. Sarı veyaha çizgili kedi vatantaşlara mükrovon uzattik. Fakli fakli görüşlere sebeplerden yer vereyorlardımış. Tekir Yalabalık: "Saletelik, yeşil olduyu bakımdan timsahya çok benzeyor ve ondan korkayorum." Toraman Mavoğlu: "Saratarık gördühüm zaman, aklıma cacık geleyor ve sarımsak kokusu bene irkelteyor. Onüçün sıçrama yapayorum. Ononüçün. On içim. Pamuk Lambagöz: "Ben salatalıyın kendisinden korkmayorum. Havlama gibi çıkardıyı yüksek vorümlü sesten korkayorum. Mırnavcem Mırıldar: "Bençe saraterik, gitmeyen, kıvrışmeyen, ahzı gözü olmeyen bir yılan. Kısaca yılan özeti diyebiliriz."

SAHİPİSİNE DOVOM GÜNÜ SÜPRÜSÜ YAPTİ, OLMADİ

Dovom gününde sabah enken karkarak kendisine çot süper bir kayfaltı hazirlayen sahipisi, sofraya bepbeyas bir örtü ve sererek salam socok her şey vardımıştır ve peynir, teleyağ ve diyer her şeyler vasayire. Devamını aynı evde yaşıyan Sarman Yumukpati adlı kedi vatantaşımıstan dinleyerim midir ister miseniz: "Anlatayor miyim?" "Lüftem efemdim. Sisi dinleyorus." "Sabah çot nefislikli bir kokularla uyandim. Burnuma kokulara takip ettim. Sahipim şıngırlink ederek çatal kaşık yapayordu ve merak ederek masanın üstünde hangi yimek var ve zıplayarek bepbeyas masa örtösüne cırmaklarımla asılınça örtöyle beraber şanguur çıtonk peynir, tabak ve vasayre vasayre. Sahipim bana kovaradi ve kaçarak ben gittim. Süprüsüm boş gitti." "Neydiymiş süprüsünüs?" "Serpme kahbalti. Salamlar, socok ve yomurtular peynirler halıya ve bütün salona serpirdi. Çot lezekliydi." "Lezekli olduhunu nasil anladımıştinis?" "Sahipim vozzz süpürürkan yerden bahzılarını dilimi yaladimmiş. Ahzımın tatı damayında hâlâ."

Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ Yazan: MEHMET ERSOY

ENTRİKA

Yarım saat kadar sonra. Osmanbey.

LANET OLSUN, OTELE GELDİLER. HERİFİN EVİNİ ÖĞRENİRİM DİYE UMMUŞTUM OYSA. NE YAPACAM Kİ ŞİMDİ PEKİ?

AMA BU YANINDAKİ KIZLAR? OLAMAZ! ELİF BU! DİĞERİ DE MELİS! NE BOK İŞİ VAR Kİ BUNLARIN BURADA? ÇOK PİS KOKUYOR!

POT POT POT

AVANGARDE HOTEL

GELDİK İŞTE KIZLAR, HADİ BAKIYİM GÖREYİM SİZİ. YAKIŞIKLILARINIZ BEKLİYORLARDIR ŞİMDİ YUKARIDA. ARAYIP HABER VEREYİM.

10

ALO, BENİM FİKRET! KAPIDAYIZ. EMANETLERİ BIRAKIP KAÇIYORUM BEN. İYİ EĞLENCELER.

DURUN! DURUUN!

POT POT

NOOLUYORUZ YAA!

BİR AÇIKLAMA YAPMANIZ GEREKİYOR BANA!

A-AA! DÜRÜMCÜ!

SEN DE KİMSİN BE!

VROOMM

BENİM ELİF, KENAN! SÖYLESENE BANA...

NASIL BİR DÜNYANIN İNSANISIN SEN?

!?

AL İŞTE! BÖYLE BİR DÜNYANIN!

TOKADI YİYİNCE ANLADIN MI PİSLİK!

BİTTİ ULAN SENİN DÜNYANLA İŞİM ARTIK! DEFOL GİT ŞİMDİ! ANLAŞILDI MI DEDİM!

TAMAM!

ŞİMDİ ANLADIM!

TOKK!

İMDAAT!

HASSİTTİR! BUNLARIN PEŞİNDEKİ YARALI ÇOCUK! NERDEN ÇIKTI LAN BU? BERBAT ETTİ HER ŞEYİ HIYAR!

EKİPLERİ ARA HEMEN! OPERASYONU ERKENE ALIYORUZ. KURGU BOZULDU ARTIK.

TÜH! BU KADAR HAZIRLIK BOŞA GİTTİ RESMEN. KEŞKE İÇERİ ALSAYDIK BU ÇOCUĞU.

AHH!

VROOMM

OTELDEKİ MÜŞTERİ KILIĞINDAKİ ELEMANLARI DA ARIYORUM, İNİP MÜDAHALE ETSİNLER. SUÇÜSTÜ YAPMANIN İMKANI KALMADI ARTIK!

11

DUR KAÇMA! POLİS!

VRRROMMMMMM

HEPİNİZ SAHTESİNİZ HA! GEBERİN LAN O ZAMAN!

AH!

Devamı 6. Sayfada

ENTRİKA

DEVAMI HAFTAYA

TEZ ANTİTEZ

İstanbul'un orjinal ve marjinal merkezlerinden biri olan Cihangir semti tinercilerinin müthiş buluşlarından biri... İnsanlardan para isteme bakımından tinerciler için münbit, yani verimli bir bölge olan güzide bir İstanbul semtidir Cihangir... Tinerciler **"Aaabi bi liran var mıı?..."** şiarıyla tüm esnafı ve belledikleri insanları bir bir dolaşır, nasiplerini çıkarırlar... Bazen de çeşitli kafelerden nakit para yerine yiyecekle nasiplenirler... Gelelim bir grup tinercinin lokal buluşuna... Civar esnafı içinde, sadece bir eczaneden para falan istemiyorlarmış, istedikleri ise bambaşka bir şeymiş... **"Abiii şu kollarımızı sargı bezleriyle kalın bi şekilde sar aaabi..."** diyerek yarasız beresiz sağlam kollarını sardırıyorlarmış, sonra da gidip "kavga sırasında yara aldım, faça aldım, saldırdılar dövdüler, çok canım yanıyo" falan diyerek bu kez acındırma moduyla epey bir kazanç elde ediyorlarmış kafelerle dolu caddelerde dolaşarak... Daha sonra sargıları iyice kirlenip yıpranınca, aynı eczaneye gelip yenilettiriyorlarmış sağlam kollarındaki sargıları...

Neyse ki tinerciler nalbur ve boyacı esnafından da hayır vesilesiyle 10 litrelik musluklu bir tiner bidonunu dükkanlarının önüne koyup **"sebil tiner hayratı"** yapmalarını istemiyorlar şimdilik...

Güneri İçoğlu

Taklit İhbarcıları

Kıyasıya muhabbet esnasında birinin taklitini başarılı bir şekilde yaptığınızda size katıla katıla gülerler, siz de gaza gelir, coştukça coşarsınız. Fakat bilmelisiniz ki, bu gülenlerden biri mutlak surette ilk fırsatta gidip taklitini yaptığınız şahısa sizi ihbar eder; **"Osman Abi Remzi senin taklitini yaptı, çok güldük çok!..."**

Bu değişmez taklit yasasıdır. Bunlara **Muhabbet Judasları** da denir... Tez olarak öne sürmekle birlikte bunu neden yaptıklarını hala çözebilmiş değilim. Bu konuda ancak varsayımlarda bulunabiliriz... Zannımca taklitin ihbar cazibesi ağır basmaktadır. Hem muhabbet esnasında gülüp eğlenmiş hem de takliti yapılana durumu ihbar ederek temize çıkmıştır. Ayrıca takliti yapılanın ihbar karşısındaki buruk yüz ifadesi onu içten içe yine eğlendirmiştir. Muhabbetçiye ihanet kimin umurunda, taklitini yaptığı zatın muhabbetçiye çatıp kavga etmesi ihbarcıyı ayrı bir zevke boğar... Masada konuşulan masada kalır felsefesinden hiç hoşlanmazlar... Bir kısmı da bu işi takliti yapılandan puan almak için yaparlar ve alırlar da... İlkokulda her fırsatta öğretmene şikayet edenlerin büyümüş halidir bunlar, **"Örtmenim Caner sizin için süpürge saçlı dedi..."** demeyi ömür boyu sürdürürler... Binaenaleyh muhabbet erbabları bu ihbarcıları iyi tespit etmeli ve bunların olduğu bir mecliste fazla çoşmadan muhabbeti otomatik vitese almalıdır. Mesela **"Avrupa Birliği'nin durumu iyi değil, Birliğin Güney tarafı borç içinde..."** ya da **"Barajlardaki doluluk oranı çok iyi, bu sene iyi yağış oldu..."** gibisinden oyalamalarla taklit ihbarcısını sıkıntıya sokup gönderirler ve sonra doyasıya muhabbet yine harlanır...

ANİMAL VE MİNİMAL MEKAN KILLANMASI

Bir kafedeyim, yan masada dört kişilik bir bayan grubu oturuyor ve bu grubun iki köpeği var... Köpeklerden biri uslu duruyor, diğeri ise arada bir huzursuzlanmakla birlikte o da uslu duruyor diyebiliriz... Bir yandan gazetemi okuyor, bir yandan da havlama türü sesler gelince hafif bir tedirginlikle mekan içinde bana çok yakın duran köpekleri izliyorum... Köpekli grup birazdan hesabı ödeyip gidiyor, bu arada masayı toparlayan garson, arada bir huzursuzlanan o köpekle ilgili bir şeyler anlatıyor ki, donup kalıyorum. Köpeğin çok acayip ilginç bir huyu varmış; gittiği yeni bir mekanı 15 dakika gezmesi, tanıması, mekanın hemen her yerini görmesi gerekiyormuş, aksi takdirde çok çok huzursuz olurmuş... Böylece kafeye ilk girdiğinde 15 dakika gezdirmişler köpeği, bütün masaları, sandalyeleri tek tek koklamasının yanı sıra tezgah arkasına, çay kahve yapılan yere, ahçının oraya, vestiyere falan her yere bakıp öyle oturmuş yerine... Garson arkadaş iç mekanda gezen köpeği, çay-kahve tezgahının arkasında su bidonlarını ciddiyetle inceler halde görünce epeyce şaşırmış. Mekanı beğenmeyince oturmayan, kıllanıp giden köpek vakasını duyunca ben de çok şaşırdım... Ortada bir iç mimar reenkarnasyonu durumu mu var yoksa?....

İzafi Hüzün Ağırlığı

Dört yaşında 45 kilo ağırlığında obez teşhisi konulmuş bir çocukları olan anne ve babanın tuhaf dramı... Bu anne ve baba canları tatlı ya da baklava istediğinde obez çocuklarını uyutup bakıcıya bırakarak büyük bir üzüntü içerisinde dışarıya tatlı yemeye gidiyorlarmış... Canlarının istediği tatlıları yedikten sonra hiçbir şey olmamış gibi eve geri geliyorlarmış. Tabii ki çocuklarının sağlığı için eve ağır tatlılar ve yiyecekler sokamadıklarından dolayı bulabildikleri en akla yatkın çözüm buymuş onlara göre... İşin tuhafı dört yaşındaki çocuklarına konulmuş obez teşhisine karşın anne ve baba da oldukça zayıf ve tığ gibiymiş, neredeyse onlar da 45'er kilo civarındalarmış... Yani üç kişilik bu ailede şu an itibarıyla ortalama olarak hemen hemen üçü de eşit kilodalarmış...

Bir vakit yine böyle Ramazan Ayı'nın ilk haftasıydı. Bir akşam üzeri kapı çaldı açtım. Kapıda Ramazan davulcusu duruyordu, bahşiş için. Yahu daha Ramazan'ın başındaydık, bu neydi?.. **"Ne bahşişi, daha bayram diil, seyran diil... Bak bu seferlik veriyorum, ama eğer bu mahallenin davulcusu değilsen bayramda geldiğinde bi kuruş vermem. Bak, ben geceleri yatmıyorum ve camdan bakıyorum ona göre"** dedim gözdağı vermek için... **"Tamam abi, inanmazsan bak... Ben buranın davulcusuyum, gece görürsün bak..."** dedi... Herhalde öylesine bir konuşma yapıyoruz sanıyordum...

Gece vakti davul seslerini duyunca pencereye yaklaştım. Sesler gittikçe yükselmeye başladı, davulcu da yaklaştıkça yaklaştı... Nihayet benim penceremin önüne geldi, evet bu o akşamüstü gelen davulcuydu ve serenat yapar gibi bir elindeki davulun tokmağıyla kendisini gösteriyor, öbür eliyle de "işte buyrun benim bu mahallenin davulcusu" gibi vücut hareketleriyle yine kendisini işaret ediyordu. Bu halde bir müddet el kol işaretleri yaparak penceremin önünde coşkuyla çaldı davulu bana bakarak, sanki gitarla Portofino'yu çalar gibi... Ben de mağrur bir kumandan edasıyla, başımı yavaşça öne eğerek tamam gibisinden bir hareketle onay verdim... O da davul tokmağıyla son bir selam verip gecenin karanlığında kayboldu... Az sonra, naapıyorum ben böyle gece vakti, deli miyim neyim diye, durumun tuhaflığı karşısında, kendi kendime, paradokslara düştüm...

Tehlikeli İlişkiler

RAMİZE ERER

MARVEL EVRENİ NÜFUS PLANLAMA MÜDÜRÜ: THANOS

Sadece davulun değil kapitalizmin de sesi uzaktan iyi gelir. Öyle olmasa Sovyetler dağılır mıydı? E bizde kapitalizm tam anlamıyla oturmadı ve pençelerini hissetmediğimiz için sesi bize de hoş geliyor. Zamanında liberal bir politikacının naif yorumları vardı. Onlardan biri de futbolda ofsaytı kaldıracağız iddiasıydı. Neden çünkü karşı taraf güçlü olsun geride adam bıraksın, sonuçta iki tarafta 11 oyuncu ile sahada! İlk bakışta çok radikal ve de hoş gelen bu naif öneri pek çok entelektüel tarafından da alkışlandı, hele ki gençler tarafından! Ancak derinlemesine düşününce aslında bu görüşün çiğ ve çok naif bir liberal bakış açısı olduğu kesin. Hatta gerici! Belki bir yüzyıl önce söylenseydi, değerli olabilirdi. Ki o zamanda futbol yeni yeni oturmaya başlamıştı ve ofsayt diye bir kuralda yoktu zaten. Neden peki bu kadar saçma buluyorum bu durumu? Çünkü ofsayt kuralı güçlü-zayıf takımlar arasındaki durum dengelensin diye konmuş bir kural değil. Amaç rekabet artsın ki daha fazla seyirci maçlara gelsin ve futbol sektörü daha fazla para kazandırsın diye. Yani ofsayt kuralını solcular değil günümüzün gerçek kapitalistleri getirmiştir.

...

Bu futbol girişini neden yazdım? Yenilmezler serisi adı verilen çocukluğumuzun naif süper kahramanlarının, yenilenmiş kapitalist sistem içerisinde bir şirkette çalışana dönüştüğü serinin son filmi Avengers: İnfinity War hakkında konuşmak için.

Şirket bu kez çalışanlarına-yani eskinin naif süper kahramanlarına- bu kez Thanos adında biri ile savaşma görevi vermiş. Eskiden solo eserler üretirken süper kahramanlar tüm kötüler toplanır, onlara karşı tek başına mevzuya dalarlardı. Şimdilerde iş değişmiş. Kötüler tek, iyiler çete halindeler!

...

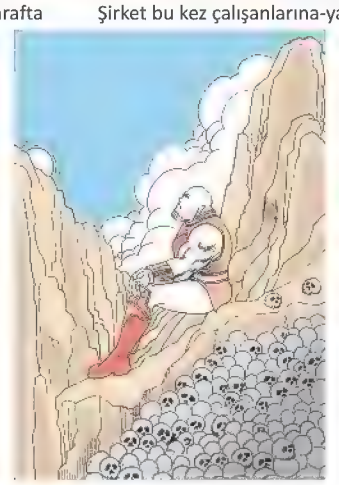

Thanos'un derdi de ilginç! Tüm evrendeki canlıların yarısını yok etmek. Ah be Thanos abi naaptın ya. Adam servet ister, güç ister falan. Bu ne şimdi. Bu nasıl kötü olmak ya. Abi sen mistik kafayı sıyırmış bir meczup musun diyecektim ki o da ne gittiği yerlerde katledilenlere adamlarının dediği sözleri duydum ve vazgeçtim. Çünkü adamları halka mistik gerekçelerle ölmelerinin insanlık ve Thanos dini adına büyük bir fedakarlık olacağını söylemekteler. Bizim bakanlardan biri duysa keşke ben de Thanos efendinin ölüm vaadi ile şereflensem derdi herhalde!

...

Thanos'un canlılığın yarısını katletmesinin asıl nedeni de canlılığın sayısının fazla oluşu ve bu yüzden dolayı canlılığın refahının sürdürülebilir olmamasıymış. Hoba nasıl yani? Thanos bildiğin meczup ancak felsefesi olan bir meczup.

Arada da işte Hulk bir türlü ortaya çıkamıyor, Örümcek adam daha çocuk moodunda vs vs. Yönetmen ve senaristinde işi zor tabi Real Madrid'in los galakticos denen yıldızlarla dolu kadrosuna sahip teknik direktörü konumunda. Ya hadi 5 dakika da siyah panter ve ekibi oyuna girsin, dur abi Doctor Strange'de mistik bir iki hareket çeksin, olmadı İron Man'in arkadaş ve aile meselelerine girelim vs. Biz bu naifliklerle uğraşırken arka planda Thanos dinin ölümü ile kutsanan bir evrenin yarısı söz konusu.

...

Sahiden kim bu ölen yarısı evrenin? Bak Thanos'u var abinin. Çok adil. Zengin, fakir, etnik kimlik vs ayırt etmeden ölenler ölüyor. Ölümdeki bu adil ve eşitleyici tutumundan dolayı Thanos'a bir alkış.

...

Bir fıkra var. Adamın biri sağda solda konuşuyormuş. Kraliçe ile birlikte olacağım diye. Biri de sormuş nasıl olacak o iş? O da Bir ton altın ile demiş. Bu Kraliçenin kulağına gitmiş. Huzuruna çağırmış. Ne iş demiş böyle laflar ediyor muşsun? O da evet demiş. Kraliçe de bir ton altını nerden bulacaksın demiş? Adam da Kraliçe ikna oldu şimdi mesele altını bulmakta demiş. O misal dünyanın yarısının katledilmesini bize normalleştiriyorlar. Tufandan sonra fakirlerin Thanos'un gemisine alınmayacağı kesin!

Var olan refahı adil şekilde bölüşmeyi denemek bu kadar zor mu?

kucorsakademi@gmail.com

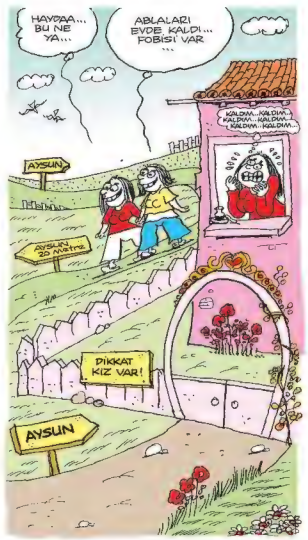

Öykü

UTANMADAN HERKESİN İÇİNDE

Vicdan gibi yapışkan, insana rahat huzur vermeyen, kafasını didik didik eden başka bir duygu yoktur sevgili okurlar. Vicdan, iki aylık kira alacağı olan evsahibi gibi, asla peşinizi bırakmaz. Alacağı neyse alana dek sürekli peşinizde dolanır, musallat olur, elbisenizden, kolunuzdan filan çekiştirir. Ancak kendisini ciddiye alarak küçük bir sorgulama, yani muhasebe yaptığınızda sakinleşir, yanınızdan bir süreliğine uzaklaşır.

Şair Ersan Öztürkel'in de, böyle bitmek bilmeyen gizli bir derdi vardı. Vicdanı öterek, devamlı uyarı sinyali veriyordu. Bu gizli derdi yıllardır içinde kanayan bir yara gibiydi. Aslına bakılırsa, öyle fazla da düşünmüyor, normal hayatını sürdürüyordu, ama geceleri birdenbire aklına geldiği oluyordu. Genelde aşk ve gemiler üzerine şiirler yazan Ersan Öztürkel'in derdi şuydu: Bu duygu yüklü şair, küçüklüğünde erkek kardeşini sürekli dövmüştü. Kafasına kafasına vurmuştu çocukcağızın.

Aslında kalıcı hasar veren dayaklar değildi, tabii yine de acımasızcaydı. Kardeşi, zavallı yavrucak, ağbisinin önünde diz çöküp ağlardı. Ersan Öztürkel'in aklına bazı geceler bu ağlama görüntüleri geliyor, adamcağızı neredeyse çıldırtıyordu. Daha sonra, kardeşinin dilini çıkartarak ve küfrederek kaçışını görüyor, kendisine uzaktan yaptığı ayıp el hareketlerini hatırlıyor, vicdan sızısı böylece biraz diniyor, üzüntü çılgınlığı geçiyordu. Gene olsa gene vururum! diyerek yalancı bir rahatlama içerisine sokuyordu kendini.

Bu anılara ortak olan bir iki eski mahalle arkadaşı, erkek kardeşinin kafaya atılan o tokatlar yüzünden aptallaştığını söyleyerek, şairin aklını daha da kurcalıyorlardı. Bu yersiz şakalar Ersan Öztürkel'i sinirlendiriyor, hatta gerçek olduğuna inandırıp daha fazla üzülmesine sebep oluyordu. Halbuki, kardeşi Talat Öztürkel, başarılı bir yöneticiydi. Bahariye caddesindeki üç katlı bir sinema salonunun işletmeciliğini yapıyordu. Ağbisi gibi bir yuva kurup evlenememişti, ama herhalde bunda da kafasına atılan şaplakların suçu olamazdı. Zaten çok güzel, Fransız bir bayan arkadaşı vardı.

Hiç lafı uzatmaya gerek yok sevgili okurlar. Şair Ersan Öztürkel'in bu tuhaf derdiyle nasıl uğraştığını, günlerini bu vicdan azabıyla nasıl geçirdiğini, hattâ karısıyla bu konuda aralarında geçen konuşmaların detaylarını anlatarak değerli vaktinizi çalmayacağım. Hemen asıl olaya geçeceğim. Zaten öykümüzün tek ilginç yanı da bu olay! Onun dışındakilerin bir esprisi yok, hepsi bildiğimiz şeyler: Çevremizde maalesef, erkek kardeşine dayak atan ağbi oranı hatırı sayılır derecede yüksek. Dayak günümüzde, ve memleketimizde ne yazık ki bir disiplin yöntemi olarak kabul görüyor. Okulda bazı öğretmenler bu yönteme başvuruyor. Karakolda polis seve seve uyguluyor aynı yöntemi. Keza, askerimizin pek hoşuna gidiyor gene. Ben de bu toplumun bir malıyım! Şurada iki süslü laf ettim diye sütten çıkmış ak kaşık sayılmam. Benim de kimi zaman bu disiplin yöntemine başvurduğum oldu istemeden. Oğlumun ensesine üç beş şaplak patlatmıştım. Ama sonra çok üzüldüm ve dakikalar boyunca üzüngür hüngür ağladım. Bir de kedim var, onu da ısrarak severim. Sevme yöntemim biraz kabadır. Her ne ise, biz şairimize dönelim hemen:

Ersan Öztürkel'in, bu vicdan meselesi yüzünden, son dönemde sanatsal yaratıcılığı da etkilenmişti. Ya da o öyle sanıyordu.

Çekinerek karısına bile sordu, "Ben artık sahiden yazamıyorum mu yoksa? Bu eski mesele kafama girip zihnimi mi meşgul ediyor sence? Ne dersin?" dedi.

Karısı, "Ay, ben ne bileyim!?" diye cevapladı. "Belki de dediğin gibi olabilir. Git bir özür dile istersen. Özür dile, kurtul."

Bunun üzerine şair, acilen son kararını verdi, ve bir akşam üzeri kardeşinin iş yerine doğru yola çıktı! Zaten iki aydır aklındaydı. Sadece o günü bekliyordu. "Perşembe midir, Salı mıdır, adı önemli değil, işte o gün bu gündür!" diye kendi kendine merdivenlerde bağırdı. Telefonla duygusal bir mesaj yazarak, hattâ mesleki ustalığını konuşturup bir mektup kaleme alarak bile değil, direkt ayağına kadar giderek, kardeşinin yüzüne karşı özür dileyecekti. Üstelik kuru bir özür de olmayacaktı bu. Aklında başka birşey vardı.

Biraz acele alınmış bir karar olduğu belliydi. Ersan Öztürkel, bir gün önce ağır bir gripten yeni çıkmıştı. Geceleri ateşli rüyalarında, kafasına şaplak atılmış ağlayan kardeşini gördüğünü sanıyordu. Halbukisi gördüğü, daha doğrusu duyduğu, sokaktaki kullanılmayan bir hurda kamyonun kasasında bağırışıp tepişen azgın kedilerdi.

Sinema salonunun kapısına dayandığında, şair kendini biraz bitkin hissediyordu. Eliyle kenara tutundu. Düşüncelerini kontrol ettiğinde ise, istek ve inanç gücünü yerinde gördü! Bu akşam, belki de aile ilişkileri konusunda daha önce duyulmamış birşeyi başaracaktı. Büyük bir başarı sayılmasa bile, en azından kesinlikle çok doğru birşeyi yapmış olacaktı. Gözleri çakmak çakmak yanıyordu. Hâlâ ateşli hastalığın etkisinde de olabilirdi. Kapıdaki üniformalı adam, önce bilet soracaktı, sonra onu bir yerden tanıdığını hatırladı.

"Hoşgeldiniz ağbi," diyerek, onu eliyle içeriye buyur etti.

Ersan Öztürkel, lobiye birkaç adım attı, sonra durup, "Nerede o!? Kardeşim nerede!?" diye bağırmaya başladı.

Tam geçmeyen hastalığının etkisiyle sesinin çıkmadığını sandığından, gereğinden yüksek bir sesle konuşuyordu.

Sinema binasının üst katında bir erkek kafası göründü, aşağıya eğilip baktı. Şairin kardeşiydi bu.

Ersan Öztürkel, çok güzel bir saç traşı olmuştu. Şimdi "Haydaa! Ne alaka?" diyeceksiniz. Haklısınız, benim hatam. Çünkü az evvel araya sokup anlatmayı unuttum. Ersan Öztürkel, sinema binasına gelmeden önce çarşıdaki bir berbere girerek saçını kestirmişti.

"Nasıl olsun?" diye sormuştu berber kalfası.

"Kısa olsun," demişti şair, "Oldukça kısa. Kulaklar ve en önemlisi ense iyice açılsın!"

Talât Öztürkel, yukarıdan ağbisinin yeni traşlı kafasına bakarken, nerdeyse kırk yıllık kardeşini tanıyamayacaktı.

Elindeki defterleri, çıktığı odaya geri baktı. Sinemanın gişecisi ile bilet hesabı yapıyorlardı. "Niye geldi şimdi bu salak" diye düşündü. O da ağbisini sevmiyordu. Hattâ yazarlığını ve şairliğini de sevmiyordu! "Basit, aptalca şeyler. Bir yerinden uydurduğu gerizekalı cümleler," diyordu.

Bu konuda aralarında tuhaf şeyler yaşanmıştı zamanında. Küçük kardeş Öztürkel, kendisinin de aslında 'sanatçı' olmayı istediğini, aralarında çıkan çeşitli tartışmalarda itiraf etmişti. Ağbisini, mesleği sebebiyle biraz kıskanıyor, üstelik onun bu mesleğin şânını hak etmediğini düşünüyordu. Öyle ki, bir dönem işi inâda bindirmiş, internet sitesinde kendi yazdığı kısa hikayeleri ve şiirleri yayınlamıştı. Bir şiiri, İtalyan kahveleri ve mozaik pastalar hakkındaydı. Ersan Öztürkel, bunu tesadüfen görmüş, kahkahayı basmıştı. Onun bu çekememezliğine şaşırıyordu. Kardeşi bir keresinde kendisine: "Ben çalışıp eve bakmak zorunda kaldım, ama sen fırsattan istifade sanatçı oldun!" diye çıkışarak, durumu tamamen dramatize etmişti. Oysa ki hesap bu kadar basit değildi. İki kardeşin de çalıştığı, veya ikisinin de tembellik edip az çalıştıkları, veyahut bir tanesinin çalışıp diğerinin çalışmadığı ya da tersinin yaşandığı eşit dönemler olmuştu.

Çevremizde maalesef, erkek kardeşine dayak atan ağbi oranı hatırı sayılır derecede yüksek.

Kısacası, iki yetişkin adam arasında yeterince bir soğukluk mevcuttu. Gene de kardeştiler tabii. İşletmeci kardeş, elindekileri odaya bıraktıktan sonra aşağıya indi.

Ağbisi, onu merdivenlerin önünde karşıladı. İkisi de bir an ne yapacaklarını, ellerini kollarını nereye koyacaklarını bilemediler. Çarşıda sokakta tesadüfen karşılaşmaları dışında neredeyse üç dört senedir karşı karşıya gelmemişlerdi.

Ersan Öztürkel, burnunu çekip derin bir soluk aldı. Ve kafasını eğerek, yeni traşlı parlak ensesini kardeşinin önüne uzattı:

"Patlat bir tane!" dedi. "İstersen iki tane patlat. Hattâ üç tane de olabilir. Patlat lütfen! Yıllarca mahallede arkandan koşup yakaladım, dövdüm seni. Kafana acımasızca şaplaklar attım. Şimdi sıra senin! Vur, çekinme!"

Şair, hızlı ve bağırarak konuştuğundan soluk soluğa kalmıştı. Ter içerisindeydi. Salon görevlisi tanıdık bir genç kızcağız yaklaştı, üzerinden pardesüsünü çekip aldı.

"Dışarısı ayaz. Verin lütfen. Sonra birden çıkınca üşütmeyin."

Ersan Öztürkel, pardesüsü alındıktan sonra başını tekrar kardeşinin önüne eğdi. Ters durduğunu fark ederek az yana döndü, ensesini doğru bir açıdan uzattı:

"Buyur, vur oğlum! İnan ki hakkındır! Sana az çektirmedim. Patlat, şaklat canının çektiği kadar!"

Kardeş Öztürkel, fecii şaşkındı, ne halt edeceğini, nasıl davranacağını bilmiyordu. Ağabeyi olacak hıyarın "Ben sanatçıyım, ve sanatçılar hep özgün, değişik şeyler yaparlar" bahanesiyle, bazen eşek şakaları yaptığı olurdu eskiden. Ancak bu bir şakaya da benzemiyordu.

İçerideki salonda birazdan suare, yani günün son film gösterimi başlayacaktı. Bu binada aynı zamanda konser, opera ve tiyatro gösterileri de düzenleniyordu. Lobide bekleşen insanlar, bu olayın sürpriz ve doğaçlama küçük bir şov olduğunu sanarak ağabey ve kardeşin etrafına toplanmışlardı.

Şair, ilk dakikalardaki hırsından hiçbirşey kaybetmemişti ve olayı gittikçe duygusallaştırıyordu:

"Vuruver hadi, yalvarıyorum! Hatıraların ve zamanın acımasızca sertleştirdiği o dost elinle şaklat bir tane! Yıllarca eziyet ettim çünkü sana. Biliyorum, aynı şey değil! Bana üç beş şaplak patlatman acılı geçmişimizi değiştirmeyecek. Ama bu sembolik birşey. Sen de şiir yazıyorsun, sembol filan nedir bilirsin!? Şiirin güzeldi bu arada, beğendim! Dizelerde vanilya ve çilek sözcükleri fazla geçiyor ama olsun! İçten yazmışsın belli ki. Tamam, patlat şimdi bir tane! Sen enseme en az dört şaplak atmadan gitmem buradan."

Boynu eğik şair, bunları söylerken çaresizce, yerdeki fayans döşemeye bakıyordu. Burnundan damlalar düşüyordu parlak zemine.

Kafasını kaldırıp, tekrar kardeşinin tavrını kontrol etti. Vurmaya niyetlenmek bir yana, öyle şapşal gibi dikildiğini görünce tepesi attı. Gözleri de kararmaya başlamıştı artık. İyi bir dinlenme geçirmeden bir de bu saçmalığı yaşadığından, mikroplar vücuttan tam çıkacaklarken vazgeçip geri dönmüşler, hastalığı tekrar nüksetmişti. Ama pes etmiyordu. Ateşli bir çılgınlığın pençesinde, bağırarak gösterişli laflar ediyordu. Lobideki müşterilerden ıslık öttürüp alkışlayanlar bile oldu. Ersan Öztürkel, son kez şunu dedi:

"Allahaşkına vur, canım kardeşim! Elini korkak alıştırma. Ben sana hiç acımadım, sen de acıma. Patlat hadi... Aaağ!"

Arkalardan yanaşan yaşlı bir adam, "Eh, çok istiyorsan al öyleyse!" diyerek, şairin ense köküne, kemikli elini kürek gibi indirmişti!

Şair zaten bitkindi, bu darbeyle inleyerek yere yıkıldı, öylece oraya yapışıp kaldı.

"Küçücük kardeşini acımadan dövmüş. Bir de utanmadan herkesin içinde söylüyor. Gaddar köpek, zalim!" diye söylenen yaşlı adamı, kolundan tutarak uzaklaştırdılar.

Sonra şairi de yerden kaldırıp yumuşak bir koltuğa oturttular. Az önce pardesüsünü alan kız, limonlu sıcak bir ihlamur getirdi.

Şair, eğer kafasını biraz daha kaldırabilseydi, kardeşinin bıyık altından sırıtışını görebilirdi. Kardeşi, "Allahın sopası yok işte. İyi oldu bu," diyordu herhalde.

Karısına telefon ettiler. Ersan Öztürkel'i sinema binasından almaya geldi. Kardeşi, son anda saçma bir nezaket gösterip, "Yenge, isterseniz hemen gitmeyin, oturup filmi izleyin? Yeni geldi bu film!" dedi. Şairin, şu durumda film izleyecek hali yoktu elbette. "Daha sonra, Talât," dedi, Ersan Öztürkel'in karısı. Bir taksiye binerek eve gittiler. Kardeş Öztürkel de yukarıdaki odasına geçip, bilet hesaplarına geri döndü.

Metin Fidan

güven bilge

GUVENBILGEE

Betoner Söbü

ATİLLA ATALAY

İlmde fende bir numara
Yapmaz hiç hakara kukara
Hodrek Eytim Systeminin babası
PİSA Testi'nin korkulu rüyası
Betonersin Söbüsün
Sincab dostlarının patlayan ödüsün
İnşaatta kalitenin adısın
Uzaylarda kutub yıldızı birisin
Tey... Tey... Tey...
(Nakarat)

Adım Betoner Soyadım Söbü, özel ders ve testlerimle talebeleri ilme fenne doyurup geleceğin dünyasına hazırlıyorum. Diriyim. Bizzat mucidi olduğum Hodrek Eytim Systemi sayesinde; Endüstüri 4.0 ve Söbü Evler Etap 8'i aynı anda gerçekleştirerek memleket evladını fezâya gidecek şekilde yetiştirmeğe gayret ediyorum. Hususi nedenlerle sincaptan nefret ederken beton ve portlant çimentodan ise tarifsiz bir haz alıyorum.

Kendisine Söbü Evler Etap 4 den son derece hesaplı iki dayre bir tükkan verdiğim ünlü san'atkâr Şehmuz Dingil, şahsıma yazdığı methiye- koçaklama tarzı melodik eserde bakınız beni nasıl anlatıyor:

Bundan böyle Söbü Evler'in cümle etaplarındaki asansörlerde bu eser çalınacak, onu da söyledikten sonra, bu haftaki ilm ve fen sohbetine başlayalım talebe kardeşlerim... Ama önce sizlerden yüksek sesle bir duyayım bakayım; PİSA testinde tüm memleketleri ilm ve fende geride bırakmaya hazır mıyız? Hazır mıyız? Daha yüksek... Hazır mıyız?

HODREK EYTİM SYSTEMİ MANİFESTOM

* Pavlov ve köpeği ayrılıp ayrı ayrı üniversitelerde tek başlarına deney yapmak üzere, değişik bünyelerde görevlendirilecek. Kendilerinden artan kulübe ve arazilere ihaleyle inşaat yapılacak...

* Veterinerlik fakültelerinden sincap hususu tamamiyle kaldırılacak.

* Torba Yerçekimi Yasası çıkartılarak bilimle vatandaş arasında bir "Yerçekimi Barışı" nın temelleri atılacak. Çıkan Yerçekimi Affıyla, daha önce şuradan yahut buradan yerçekimi nedeniyle düşmüş vatandaşlar, yer çekimine kapılıp tepentaklak olmuş cisimler düşmemiş sayılacak. 9,81 metre bölü saniye kare olarak kullanılagelen yerçekimi ivmesi lüzumu halinde taksitlere bölünebilecek.

* Şödinger'in Kedisi olarak bilinen kedi şahıs görevden alınarak Yattaravalli Kedi Üniversitesi'nde Rektör olarak göreve başlayacak.

* Periyodik cetvelde "Bor" diye anılan elementin adı "Şanlı Bor Elementi" olarak değiştirilecek.

* Kurnazlık, ilköğretimden üniversiteye kadar bütün müfredata konulacak. Kurnazlık İlmi'nin dünya fen âlemlerinde tanınması için bilimsel mekalelerin yazılması teşvik edilecek.

AKTÜEL BULMACALAR (Eylenerek gündemi öğreniyorum)

* Burunların selameti için lazımsa, masa altında minik yarasa...
CEVAP: Tatak afedersin.

* Aynı genden hanımım var, helal iki yarımım var
CEVAP: Baldız

* Hanede bir milf var eder dır dır, bil bakalım bu kimdır?
CEVAP: Kaynana

* Bugünlerde ardarda fışkırır, cümle düşman kıskanır da kışkırır
CEVAP: Petrol

* Çarşıdan aldım otuz lira, iddiaya göre yetmiş lira, o senin problemin bre...
CEVAP: Kırmızı et

Evet bu haftalık da bu kadar. İlimde ve fende hayırlı başarılar gençler. Günü gününe çalışıp tekrar ederseniz sıkıntı olmaz. Deliren talebeden müessesemiz sorumlu değildir. Söbü Evler Etap 9'da lansman fiyatına dayre satışlarımız (led, söve, ebeveym banyosu full) devam etmektedir. Memnuniyetinizi dostlarınıza şikayetinizi bize bildiriniz...

bahadirboysal@mynet.com

bencīl boysal

& TUMER GEBAN'LI, VACİP'Lİ GECELER

UÇAK MK!
AŞ!
ADALET!
İŞ!
HERKESE EV!
HUZUR!
MAAŞLARA ZAM!
ÖZGÜR-LÜK!
BARIŞ!
EV!
ESNAFA MÜJDE!
LİYAKAT SİSTEMİ!
MİLLİ DENİZALTI!
HAYAT KISA VAATLER UÇUYOR!

KRAAAA
KRAAA
ULAAANNNN!! AZ DAHA ORUÇ GİDİ-YODU MK!
BARIŞ MAN

VAR MISIN.. TRENLE ERZU-RUM'A GİDİP, HİÇ BİLMEDİ-ĞİMİZ SOKAK-LARDA CAĞ KEBABI YİYELİM!
BEN SENİNLE BİR RAMAZAN GÜNÜ, ERZU-RUM'DA DAYAK YEME İHTİMALİNİ SEVDİM!

KORKUYORUM LAN!. SANKİ BİRİ ELİMDEN TUTUP İÇERİ ÇEKECEK!

STANDARD & POORS, OBAMIZIN KREDİ NOTUNU DÜŞÜRDÜ MÜ?
EVET!
İMDİ DOLAR YARDIRIR!

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

Toka

NURGÜL KAAN

Zamanda yolculuk yapmak istiyorsanız, şimdi malzemeleri sayıyorum: İğde. İğde kokla. İğde kokladın mı? Aaa, iğde kokla mutlaka. İğde ağaçları tam da şimdi nefis çiçekler açtı. İğde ağaçlarının kokusunda kaygusuz çocuk neşeliliği var. İğde ağacının yanından geçerken, iğde kokla.

Üstü reklâmlı tişörte para verip almayı anlamıyorum. Eşantiyon verse bile mecbur kalmadıkça giymeyeceğim bir şey. Neden ben onun reklâmını yapmak için üstüne bir de para vereceğmişsem, haddi canım ordan.

En son bi ortookulda falanken bi sıkılmıştım sanırım. Can sıkıntısı. Bayaa böyle fecii canım sıkılıyordu. Öööf, çok sıkıcı diye.. o sırada oyun oynamıyorsam, okul da yoksa o an, eeee?.. netçem ki ben şindik boş boş?.. diye boş durmaktan çok sıkılıyordum. Hep bi şeyler yapmam gerekiyomuş gibi geliyordu. Sonra ne olduysa oldu, hatırlamıyorum, bi daha da hiç sıkılmadı canım. 'Neden sıkılıyodum ki o kadar?' diye şaşırıyorum şimdi aklıma geldikçe. Seyredecek ne kadar çok şey var halbuse. Niye sıkılıyoduysam ibiş gibi. Mesela, güneşli bir günde, gündüz, güpegündüz, aya bakarken, gözümle ayın görünen görüntüsünü tamamına tamamlamayı çok seviyorum. Mesela hilâl mi? Önce görünen hilâl kısmına bakıp, sonra yavaaaşça görükmeyen kalanına kaydırıyorum bakışımı.. vee hooop, kocccaamaaaan, deeeev gibi ay. Ayın görükmeyen kalanını da görür olmaya başlayınca çok eğleniyorum. Aciiip seviniyorum. Koskocaman çünkü ay. Ay. Aaaay! Annecim, ne kadaaaaar da büyük bi şey ay, diye helecanlanıyorum. İstesem korkarım heybetinden, ama çok sevdiğim için korkmuyorum. Bir de çok güveniyorum aya. Aslanım ay. O yüzden de korkmuyorum. Nasıl da duruyor orda canını sevdiğim, vay beee, bak sen şuna hele hele hele, hey maşşallah şu güzelliğe bak, ne kadar da güzel ve kocaman olduğu hâlde orda öööyle sakin sakin duruyor, çok da mağrur ama yine de alçak gönüllü, kimseye hede hödö etmiyor.. diye hayran oluyorum. Çok seviyorum. Çok sevdiğim için o deeeev gibi oluşundan tırsmıyorum. Böyle şeyler oluyor. Sen de baktın mı hiç aya, gündüz vakti? Güneş şu tarafta olduğu için, ordan hilâl olmuş, orası çok görülüyor, ama öbür taraf da görülüyor ya azıcık bir dikkatle baktığında. Üüüffff, işte o çok güzel. Dombili ay.

'Senle ben bir elmanın iki yarısıyız' lafını ilk kim çıkardı? Kimdi bunu ilk diyen cimcime? Kızmıycam, söz.. hem niye kızıyım, kızmak da neyin nesiymiş. Hayat zaten çok şey bi şey, öyle her şeye de kızmakla hayat mı geçermiş ayol. Ama bi bulsam bunu ilk diyeni, bi sorasım var, 'sen mi çıkardın bu lafı ilk, moruk?' diye bi sorasım var. 'Heee, ben çıkardım, ne varıdı?' derse, 'yooo, bi şey yok, ne olsun ki, senin canın sağolsun, ama kimse de kimsenin yarım elması değildir bence, ama tabii yine de sen bilirsin, sen yarım elma diye şeyediyosan, o da artık senin bileceğin iş.. de, yine de bi daha bi düşün istersen' der geçer giderim; bakkala gidiyosam, bakkala gitmeye devam ederim. Her şekilde yoluma devam ederim. Hiç tartışmam ki ben onunla. Ama giderken de içimden 'ne alâka efendim.. ben neden yarım elmaymışımkine?.. neden sen yarım elma olasın veya başkası da yarım elma olsunmuş ki?.. herkes kendi elmasıdır.. kendisinin elmasıdır.. elmas değil, elmasıdır, elma elmaaa.. elmayı diyom..' derim. Çünkü kendisi herkes bir tam elmadır. Ha.. sevgi, insanın sevdiği bir başka elmayla birlikte vakit geçirmek isteğidir, birlikte daha güzel olabilir hayat, olmaya da bilir, ama ola da bi lir, duruma göre, ama olacak diye de şart bi şey de değildir. Ama her durumda, her insan tam bir elmadır. Kendini başkasıyla tamamlamaya çalışmak, hayatı gereksiz yere zorlaştıran ve elmayı tembel.. ay, elmayı demişim, insanı diyeceğidim.. kendini başkasıyla tamamlamaya çalışmak, insanı tembelleştiren bir yanılgıdır. 'Benim diğer yarım' diye bir şey yok. Sen tamsın. Eksikliklerimiz olabilir, hepimizin var, ondan bi şey olmaz, tamamlarık. Ama kendinde tamamlarsın, başkasıyla nereyece.. 'Elmanın yarısı sensin, diğer yarısı benim' diye tatlımtırak romantiğimsi cici gibi bi şey deniyor olabilir ama lâkin ki öyle değildir. Herkes kendisi tam tamına bir elmadır.. diye içimden söylenmeye bi süre daha devam ederim. Herkes kendisi önce tam bir elma olmalıdır çünkü. Sen tam elmasın, o da tam, birlikte daha güzel tam olunur. Bazan da olunamayabilinir de, bak o ayrı. De ayrı. Ama yarım elma diye bi şey yoktur, moruk. Kendin kendini tam eyle.. diye yürürken yürürken, aaa bakkala gelmişim bile.

Sokak hayvanları şu sıra yavruluyor. Yavaş gidek. Nereye gideceksek, oraya yavaş gidek. Giderken, Allah muhafaza bir terslik olursa, olmasın, mazallah olursa, ama olmasın o daha iyi, trafik sigortası veteriner masrafını karşılıyor, bunu da bilek. Ama ne gerek var, haldır haldır haldır nereye koşuyoruz ki, yavaş gidek. Yavaş gidilince de gidiliyor. Gidilmiyor değil. Yavaş da gidince gidilebiliyor her yere, hem de daha bile güzel gidiliyor.

zamanda yolculuk..
öyle keriz gibi makinayla falan olmaz o.

Aptal gurur abartır...

alpergelik

otomatikalper@hotmail.com

OTOMATİK PATLICAN

"Altı çikolata alırsanız saklama kabı hediye," diyen kasiyere bizim saklayacak bir şeyimiz yok diyerek olumsuz yanıt verdim.

Otobüs seyahatinde sinek görüp de: "Vay kuntiz nasılda beleşe seyahat ediyor," diye düşünmemiş insana rast geldim desem yalan söylememiş olurum. Bu arada; uçarak seks yapabiliyorsun ama açık pencere ile camı ayırt edemiyorsun öyle mi sinek efendi? Bence sinekler salağa yatıyor.

Şüpheli pakete tekme atan adama, tekme atan adam.

Çok fazla arkadaş biriktiremedim şu hayatta, sadece bir iki sıkı dostum var... Çünkü çeyrek iki yüz altmış lira. Evlenmeyi düşünmeyen arkadaşlar arıyorum.

Beyaz top sakal görünce burnuma rakı kokusu geliyor. Beyaz top sakalı olan insan rakı içer, yazlık sitede yöneticilik yapar, beyaz keten gömlek cebinde turuncu kalem taşır. Bu budur.

Işınlanma bulununca da en son ben gibiler sahip olacak. Teknolojiyi punduna getirip takip ediyorum çünkü! Biraz daha düşsün de alayım diyorum. Jedi olsam ışın kılıcım olmaz da öyle hemen, kaynak makinesi ile falan daha çok.

Sezar aslında "Sendemi Brütüs," dediği için dil bilgisi mafyası tarafından öldürülmüştür. Brütüs az şiveli edebiyat öğretmenidir mesela. Örneğin.

"Size mail atmıştım okudunuz mu" soruma "okumadım" diyeceğine s.ktir git desen daha az acır şu minik yüreğim!

Çocukken çubuk krakerle sigara içiyormuş gibi yapmamış insan görmedim! Bir de kalın, susamlıları vardı. Onla daha çok zengin gibi olurduk, puro içormuşsun hissi yüzünden.

Hababam Sınıfı Tatilde'de kızlar için kura çekerken adını torbaya koymayan Domdom Sevtap'ın son talihlisi oluyor! Bu açıkça şikedir!!! ŞİKE! Ama bu güne kadar hiçbir haksızlığa sessiz kalmamış ben, şimdi de sesimi yükseltip Şaban'ın, Tulum'un ve diğerlerinin hakkını savunmayı kendime bir görev biliyorum. Evet!

Derdinizin, acılarınızın falan kıymetini bilin, ne dertler, ne kötü şeyler var.

Yanlış binilen otobüsle bir durak gidip indikten sonra çöken: "Ulan böyle böyle eve gidilir." Hissi peki? Her insanın içinde naif bir kurnaz var. Cesaretsiz ama.

Yeni yapılmış çok katlı binanın kaç kat olduğunu saymaya çalışma obsesifliği peki? İllaki kat sayısı ile daireyi çarpıp kaç para kazanacaklar diye hesaplamaya çalışma refleksinden kaçamama. Zenginlerin gönüllü muhasebesini tutmak oldukça zaman alan bir şey gerçekten de.

Komşum gürültülü bir şekilde "where is she" diye hapşırıyor! Ne zaman üst kattan komşum hapşırsa "I don't know" diyorum. Çok yaşa babında.

Bu okul biter mi bitmez mi endişesi yaşıyorsan kurşun kaleminin ucuna bak. Maket bıçağı ile açılmışsa o okul bitmez agacım! Ha ucunu kalemtıraşla açtınsa da kalemin g.tüne bak bu sefer. Dişlenmişse o okul duble bitmez.

Arkadaşla alışverişe gitmek, alışverişşinas yapısı yüzünden aldıkça alması. Aldıklarını ertesi güne hemen giymesi, dün almamış da yıllardır giyiyor gibi dolaşması yüzünden arkadaşın senin gözünde yalancı gibi olması. Gerçeği bilen tek kişi olarak kıpır kıpır olmak. Herkeslere: "Bunları daha dün aldı," diye haykırmak isteği, garip hissel dünyamız. Düpedüz manyaklıklarımız.

Yolda hiç tanımadığı birinin topuğuna basarak ayakkabısını çıkarma mahcupluğu üzerine mahcubiyet yok. Ne desen, nasıl özür dilesen bomboş olur. Bir de toplu taşımada, ayakta telefonla oynarken telefonu oturan birinin üzerine düşürmek var ki o da aşağı kalır bir mahcubiyet değil.

"Oğlum bu yaşlı adamlar zengin ama bizim yerimizde olmak için her şeylerini feda ederler lan," dememiş, genç kişisine gerçekten rastlamadım. İnceden haklı gibi de.

Alper Çelik

Başaltı Öyküleri

Erhan Candan

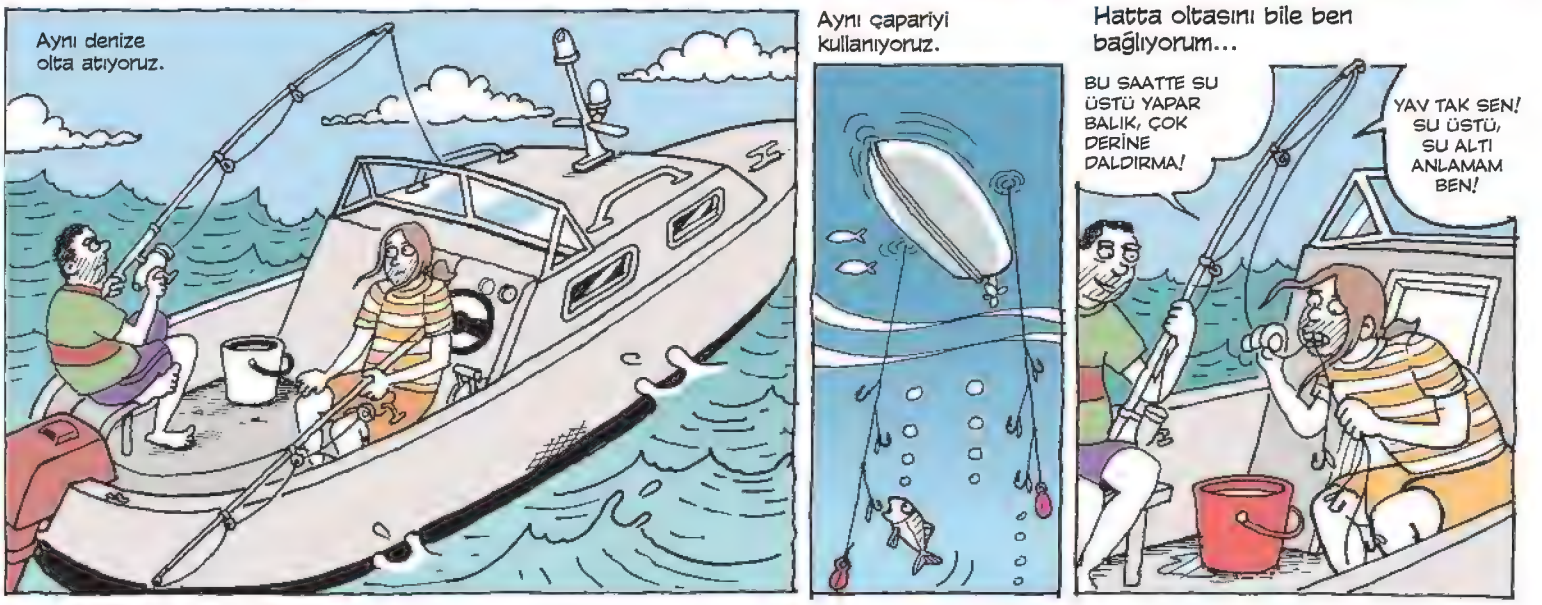

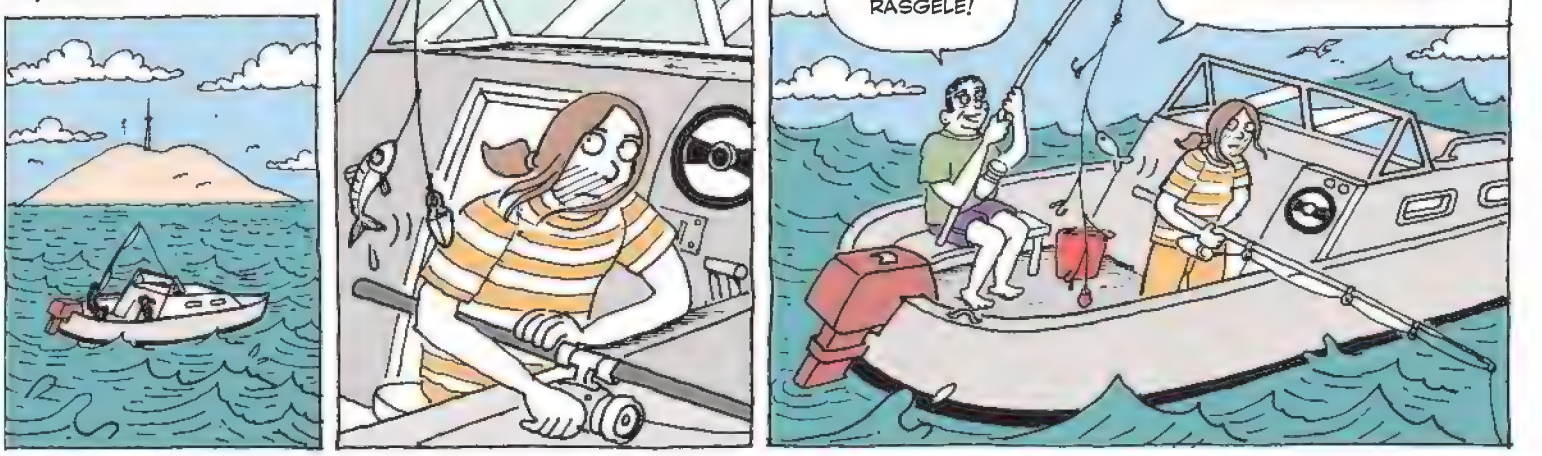

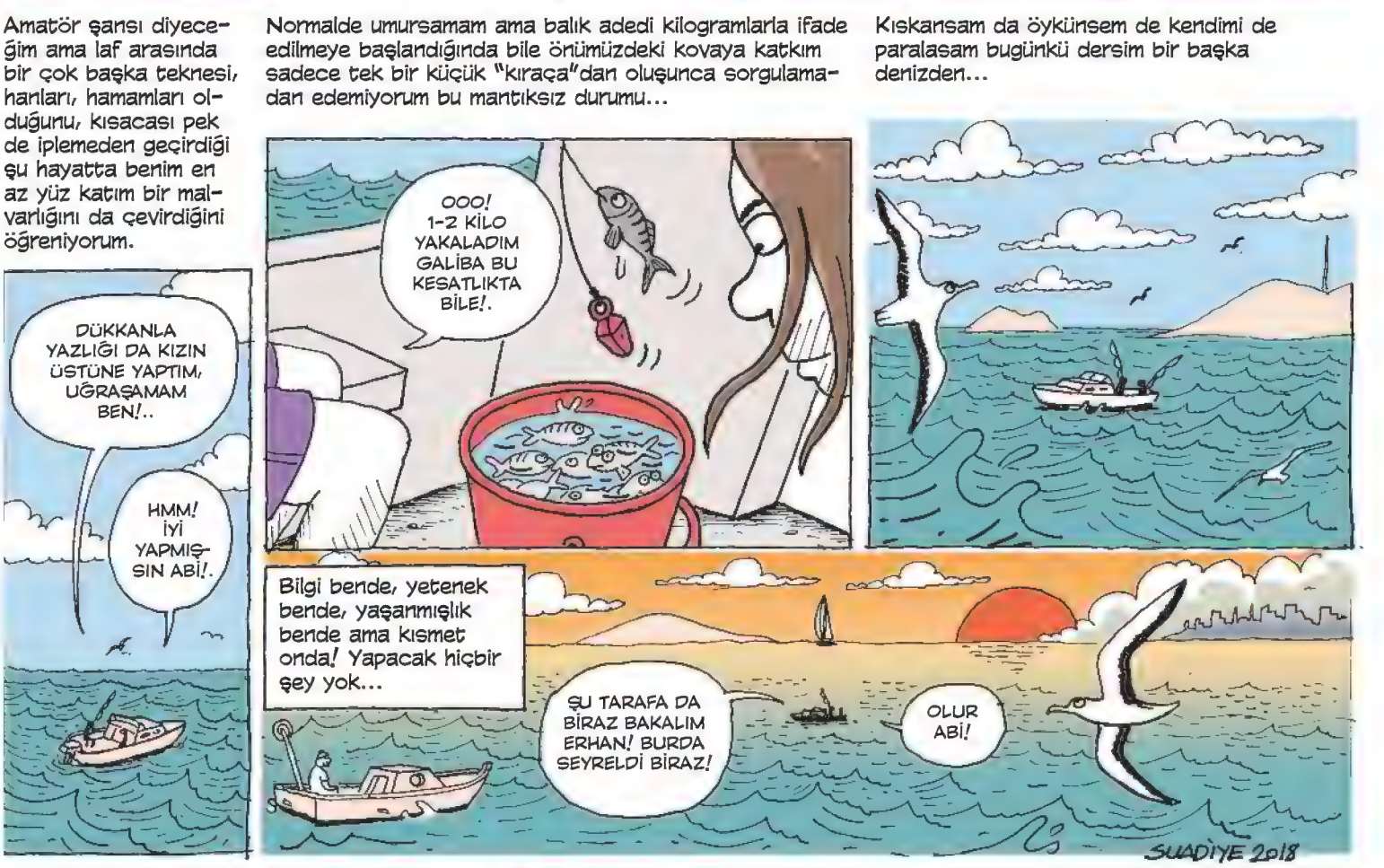

KIRTIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

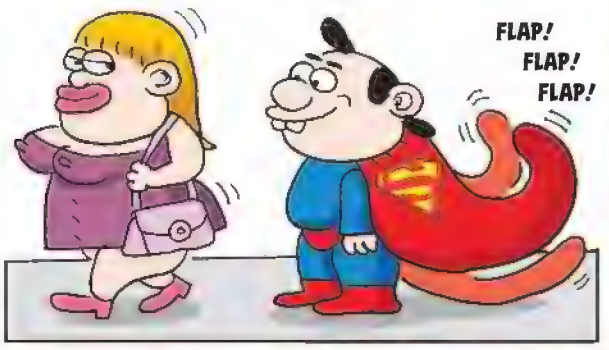

LAFIN DİBİ

☛ Aday adayı amca yarısıdır.

☛ Geçen sene orucu bozan şeyler bu sene de bozmaya devam edecek.

☛ Okuyupta napcanız? Bu ülkeye vekil de lazım.

☛ Cumhurbaşkanın olucaana üç beş mizahçı arkadaşın olsun.

☛ TV'yi kapat. Telefonuda at geriye kalan senin hayatındır.

☛ Arada seneye kesin Survivor'da.

☛ Daha beteri olsun diyorum anında oluyor. Belki blöf yapıyoruz. Dur bi aq.

☛ Çocuğunuza yapacağınız yatırımı dolara yapın.

☛ Param tarafından harcanıyorum.

☛ Genel Gaf.

☛ Bir ay herkes melek, bir ay sonra herkes Amsterdam.

☛ Baldız enişteden tadlıdır.

☛ Ben ona mı kaldım deyip ona kalmak.

☛ Seviyorsan sahura davet et.

☛ Ben ve arkadaşlarıma bu kadar güzel espriler yaptıranları Allah kahretsin.

☛ En güzel kadınları babalarımız kapmış.

☛ Nereye oy attığını bilmeyen vatandaşın naptığını bilmeyen politikacısı olur.

☛ Artık bu salakça gündemler gözümde demokrasi kadar büyüyor.

☛ Kendisini polis, asker, savcı, bana oy at diye tanıtanlara itibar etmeyiniz.

☛ Siyaset kusursuzca tasarlanmış bir aldatmacadır.

☛ Bana oruç tutmayı öğretme iftara davet et.

☛ Yakın arkadaştan beklenti fotoğrafı düzgün çekmesi.

☛ Bu kız bana bakar mı demiştim o kızdan iki kızım oldu.

☛ Bu oruçsuzlar nasıl dayak yiyor çözemedim. Ulan sen daha enerjiksin vursana.

Salih Salı

LeMan

Sayı: 1376 / 23 Mayıs 2018

Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürleri:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

selim.yalciner@gmail.com

"FAİZ ORANI TEORİSİNE KATKILAR YAPILAN BİR YERDE BULUNDUĞUM İÇİN ÇOK HEYECANLIYIM MARİA!"

Selim Yalçıner

"Burnumda tütüyorsun Maria! Bu sözü, çok okuyan, şiire ve edebiyata meraklı buralı bir gazeteci arkadaşımdan -adını tahmin edebileceğin nedenlerle yazamıyorum- duydum, çok hoşuma gitti ve ilk defa kullanıyorum, evet, burnumda tütüyorsun! Kokunla yaşıyorum yani...

Biliyorsun Maria, Asrın Lideri, geçtiğimiz hafta Londra'da tüm önemli banka ve finans kuruluşlarının önde gelenlerine bir konferans verdi, onlara, 'Artık faizin enflasyonun nedeni olduğunu öğrenmeniz gerekir' dedi. İşte bu söz üzerine, editörüm aradı ve Türkiye'de bu ekonomik yaklaşımın nasıl karşılandığını araştırmamı istedi. Araştırdım, konuya ilişkin bilgisi olan erişebildiğim bir dizi uzmanla konuştum ve az önce de yazımı geçtim. Kafam şu anda hala bu konuyla meşgul, senin anlayacağın.

Faiz oranı teorisine katkılar yapılan bir yerde bulunduğum için çok heyecanlıyım Maria!

Şimdi, oradan, bir kaşını soru sorar gibi kaldırıp, enflasyonun nedenlerini bana saymaya kalkışma Maria, kalbini kırarım! Hele de enflasyonun, çok paranın az mal ve hizmeti kovalaması nedeniyle bütün mal ve hizmet fiyatlarının aynı dönemde artış göstermesi anlamına geldiğini falan söylemeye hiç cüret etme! Ya da, faizin, 'sermaye karını, toprak rantını, emek ücretini alır, artana kapitalistler el koyar, buna da artı-değer denir' yaklaşımındaki rant veya kar kavramının içinde değerlendirilebileceği yolundaki o çok bilinen yaklaşımı tekrarlamaya falan niyetlenme! Ha, unutmadan, endüstrisi yeterince gelişmemiş ve bu gelişmişliğe uygun bir tüketim yapısı bulunmayan ve dönebilmesi için sürekli sıcak para yani görece yüksek faizli borca ihtiyaç duyan ülkeler için ekonomilerini soğutup, ellerinde bulunan tüm olanaklarla yüksek katma değerli üretime yönelmekten başka çare bulunmadığını da bana anlatma Maria, tedirgin olurum! Sen, önce, pencere kenarındaki çiçekleri her gün ama azar azar sulamayı unutma! Bak, azar azar sulayacaksın diyorum!

Evet sevgili Maria, burada, sadece ekonomi, sosyoloji, fizik, kimya, matematik, tarih, coğrafya, teoloji gibi disiplinlere sürekli katkılar yapılmakla kalınmıyor, küresel gelişmeler de anında ve etkin bir biçimde izleniyor. Mesela, canım sevgilim, dünyanın başına bela olan UBER konusu var ya, burada bu soruna son derece etkin çözümler bulunuyor. Misal: UBER sürücüleri taksiciler tarafından polisi kışkandıracak bir maharetle takip ediliyor ve eşşek sudan gelinceye kadar dövülüyor. Eşek sözcüğünü iki 'ş' ile yazmamı cehaletime vermeyeceksin Maria, bu kullanımı Türkçeyi çok iyi konuşan bir arkadaşımdan ödünç aldım ve ben ne yaptığımı biliyorum sevgilim!

Sana bir kötü haber: Benden, bir dahaki gelişimde fıstıklı baklava getirmemi istemiştin ya, unut onu Maria, unut! Fıstıklı baklava yok artık burada. Çünkü niye, faizler yüksek ya, toptancılar 30 liraya aldıkları fıstıkları baklavacılara 220 liradan veriyorlar ya, baklavacıların da tepesi attı ve artık fıstıklı baklava üretmiyorlar!

Sana elim boş geleceğim sanma sevgilim, gözüme kestirdim, çok seveceğini tahmin ettiğim, bitter çikolatalı lokumlar var burada, dahiyane ve caniyane bir buluş, ondan getireceğim sana, merak etme! Beğenmezsen de sorun değil, ben yerim!

Burada, yöneticiler her gün bir dizi müjde veriyorlar sevgilim, işte bu ülkede heyecanlı olmak için bir neden daha: Zaten esas olarak bir, arada sırada da gözünü karartabilen ikinci kişi tarafından sürekli müjdeler veriliyor. Basın, televizyonlar bu müjdeleri sıralamakla saatler harcıyorlar Maria, düşünebiliyor musun bizde böyle bir şey olacağını? Haftanın birkaç günü gazeteler burada, 'Müjde Üstüne Müjde!' başlığıyla çıkıyorlar. Medyada mükemmellik başka nasıl olabilir benim biricik sevgilim?

Geçenlerde, dini görüşleri çok önemsenen bir yazar, 'gasp'ın hangi koşullarda yasal ve meşru olabileceğini' anlatan bir dizi yazı yazdı ve çok konuşuldu. Sana demiştim ya Maria, burada, mülkiyet üzerine bizden çok farklı bir yaklaşım söz konusu. Yakınlarda, millennium lideri'nden bu konuda da bir katkı gelecek ve tüm dünya, şaşkınlık içinde aydınlanacak, demedi deme! Burada birçok banka ve şirketin gaspedildiğini duyarsan beni hatırla önce sevgilim!

Politik bilimlere de burada büyük katkılar yapılıyor Maria. İsrail'e bağırılıyor, çağırılıyor, tehditlerde bulunuluyor, hatta büyük olması amaçlanan ancak fiyaskoyla sonuçlanan bir Kudüs mitingi yapılıyor, ama ertesi günü Ceyhan'dan Mısır'ın Port Said limanına giden tanker aniden yön değiştirerek İsrail'in Ashkelon limanına petrol boşaltıyor Maria sevgilim, bu sence de politik bilimlere büyük bir katkı değil mi? Kulağı delik bir yorumcu, seçimlere bir iki hafta kala, provokatif eylemler görülebileceği uyarısında bulundu mesela Maria, al sana bir katkı daha, katkı üstüne katkı!

Sözlerimi, bir arkadaşımın, 'Sürekli küfür, hakaret edene mi, güleryüzle şarkı söyleyip saz çalana mı oy verirsin?' sorusuna verdiği yanıtla bitireyim Maria: T A M A M, T A M A M, T A M A M!"

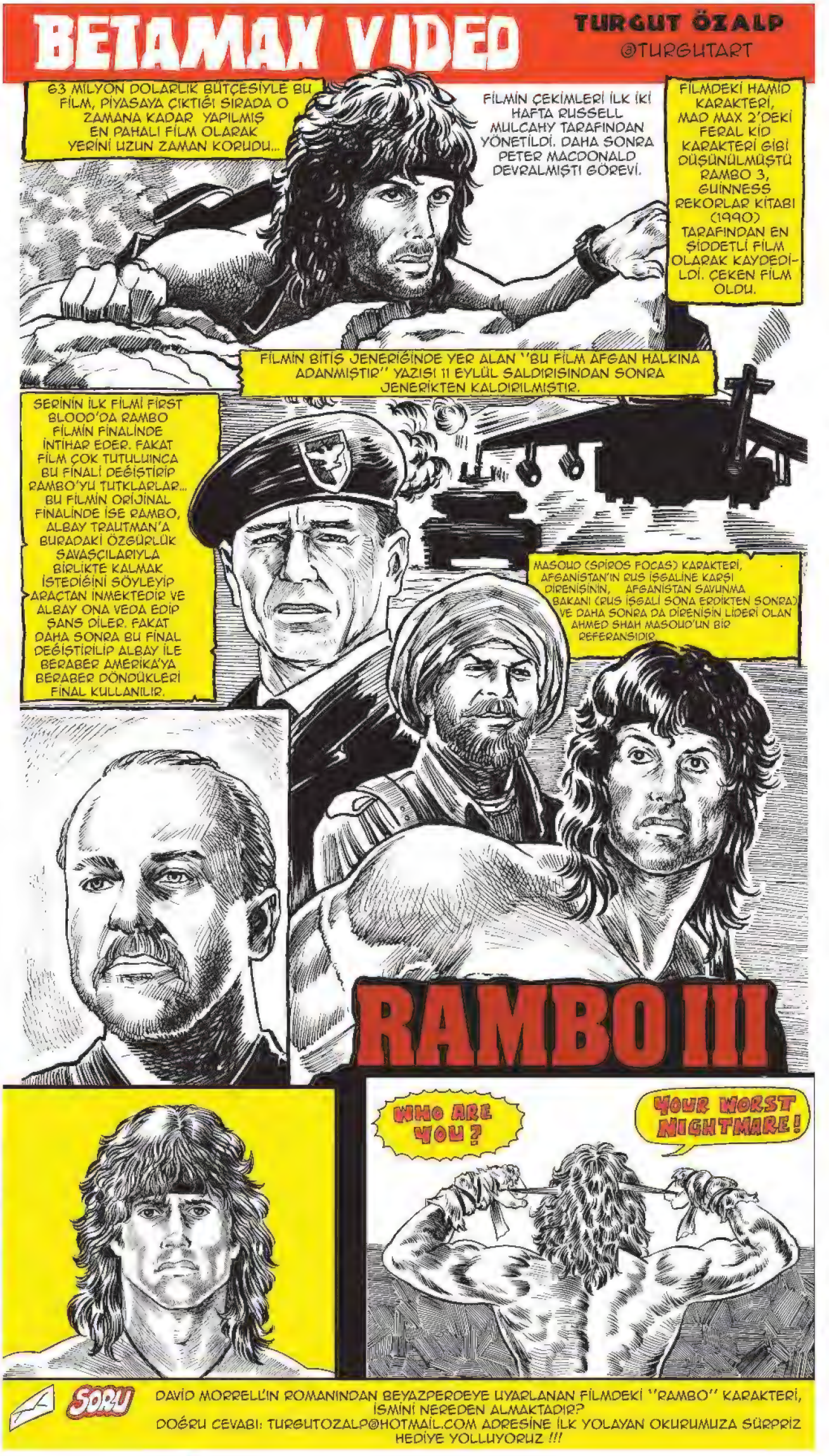

KAPAN

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

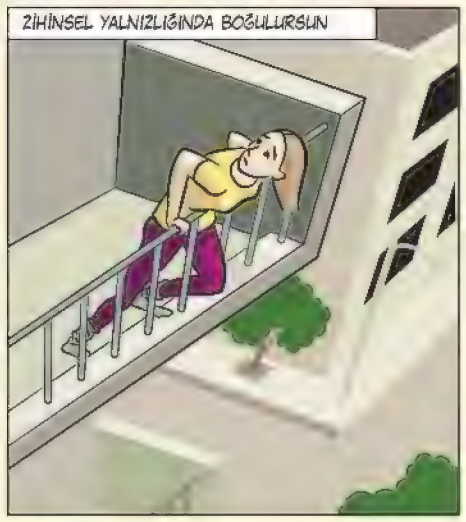

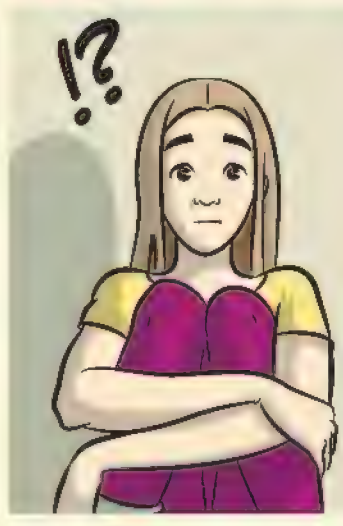

BİTTİ

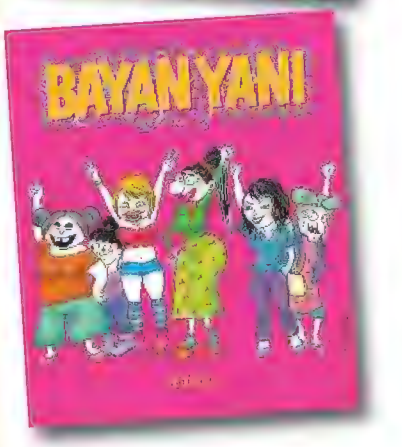

HEPSİ ARŞİV TADINDA HEPSİ BAYİİLERDE

1377

6 Haziran 2018 Çarşamba Sayı: 2018/22 5 TL.
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 6 TL.

ISSN 0 1300 4867-4

9 770130 048678

LeMan

ALİ KOÇ AÇIK FARKLA FENERBAHÇE'NİN YENİ BAŞKANI OLDU

Erdoğan; "Gönlüm bu noktada ideal bir yönetimin iş başına gelmesidir. Burada tecrübe her zaman çok çok önemli. Temenni ederim ki inşallah bu kongreyle birlikte Fenerbahçe yeni bir sürece çok daha diri çok daha güçlü ama tecrübenin de hakim olduğu bir yapıyla devam eder." dedi.

Atatürk Havalimanı şehir bahçesi olacak!!!

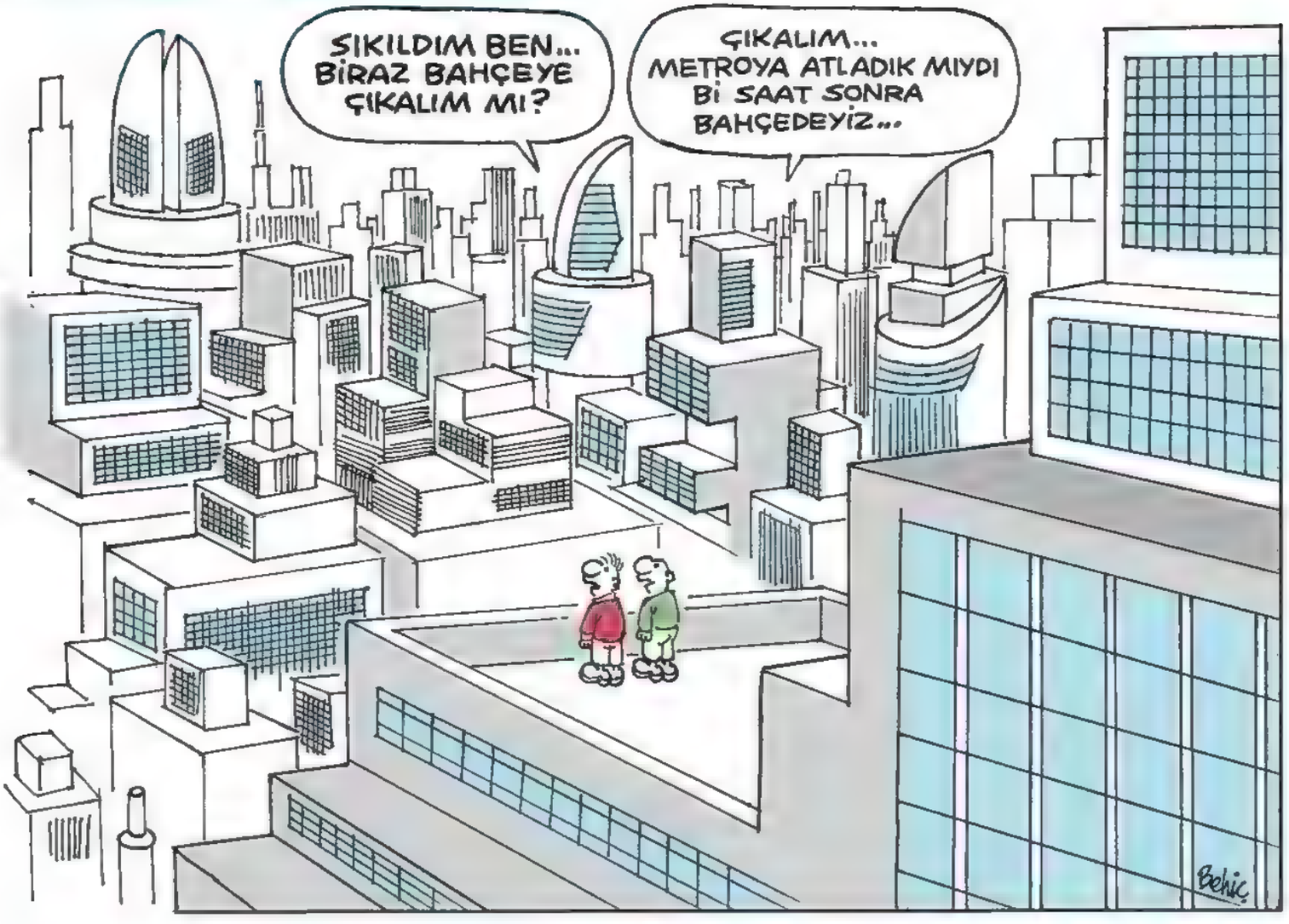

BÜYÜK SUÇLARIN, KÜÇÜK OLURMUŞ FAİLLERİ MARİA!

Selim Yalçıner

Maria, bir tanem, umarım iyisindir. Görüyorsun sana yazdığım mektuplar da gazeteci formatına yaklaşıyor. Başlık önerisi falan! Burada Maria, her gün yeni bir şeyler öğreniyorum ya da bilip de yeterince önem vermediğim konuları, durumları, sorunları yeni bir gözle görmeye başlıyorum. Geçenlerde, sıkça yaptığımız gibi, buralı gazetecilerle akşam buluştuk, soyleştik. Bir kadın gazeteci dedi ki Maria, "Buyuk suçların failleri kuçuk olur!" ve ben bu sozu çok sevdim. Ona hemen Hannah Arendt'in "Kötünün Sıradanlığı-Bayağılığı" saptamasını anlattım ama zaten Arendt'in bu sozü, Auschwitz Katili Eichmann'ın duruşmasını izlemek üzere gittiği Kudüs'te tasarladığını biliyordu. Sanırım koşullar, insanlara düşuncelerini geliştirebilmeleri için gerekli koşulları sunduğunda, hiçbir güç bunu durduramıyor Maria. "Buyük suçların failleri küçük olur" ifadesi bence, Arendt'e bir katkı, hem de oldukça onemli bir katkı, sen ne diyorsun?

Bulunduğum coğrafyada oyle suçlar işlenmiş, öyle cinayetler, baskılar uygulanmış ki, gerçekten buyük, çok büyük suçlar bunlar Maria. Ama, yapanlara bakınca, miden bulanıyor, oylesine küçükler ki.

Burada, malum aday Maria, ikide birde "Ben buyuk ustayım" diyor. Aslında bu sozü, başkalarının onun için kullanmaları gerekmez mi? Yani şimdi ben kalkıp "Ben çok büyük bir gazeteciyim" desem bunun bir anlamı olur mu? Gazetecilik konusundaki görüşleri saygıyla karşılanan biri benim için "O çok büyuk bir gazetecidir" derse ama, çok sevinirim. Sevinirim ama, yine de, benim için böyle soylendi diye o lafı tekrarlayıp durmam. Çünku bilirim ki, boyle yaparsam, kendimi kuçulturum, saygınlığıma zarar veririm. Bir de, sen de çok kızarsın bana Maria, öyle bir şey yaparsam

Doların değeri burada çok hızlı yukseliyor ya sevgilim, geçenlerde buralı arkadaşlar sosyal medyada yer alan bir paylaşımı gösterdiler.

"Çok babasından doğum günü için 100 dolar istemiş. Babası da demiş ki: 400 lira mı? 450 lira çok para. Hem ne yapıcan ki 480 lirayla?"

Ve de Maria, bana bu paylaşımı gösteren arkadaşlar oylesine guluyorlardı ki, bir kez daha inandım sevgilim, mizahı kimse yenemez. Turkiye'de yaşayanların bizimkinden çok farklı, çok çeşitli, çok etkili bir mizah anlayışları var ve bu, onlara yaşam gucü veriyor Burada yaşananların onda biri bizde olsaydı Maria, yer yerinden oynardı biliyorsun.

Kendisine "Büyük Usta" dedirtmek isteyen adayın damadı, ki kendisi çok önemli bir gorevde, geçenlerde, "Ay'a dört şeritli otoyol yapacağız desek inanacak seçmenimiz var" dedi ve bunu soylerken gulumsuyordu Maria sevgilim, düşunebiliyor musun? Düşunemiyorsun tabii ki. Zaten, böyle düşunecek bir

YÖK Başkanı, Muharrem İnce, Cerrahpaşa'yı ziyaret ettiği için dekanı görevden almıştı. Erdoğan Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlı bir öğrenci yurdunu sahurda ziyaret etti. YÖK'ten tıs çıkmadı.

Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu, kendisiyle röportaj yapan Alman gazeteciye; "röportaj böyle yapılmaz, bana saygı göstermek zorundasın" diye kızdı.

AKP, "Terör Türkiye'nin gündeminden çıkmıştır" propagandası ile oy toplamaya çalışıyor.

Binali Yıldırım mitinglerinde boş alanlara sesleniyor.

hale gelmeni kesinlikle istemem.

Kurt siyasal hareketinin partisi HDP'nin cumhurbaşkanı adayı Selahattin Demirtaş adlı genç ve sempatik bir adam Maria. Ve, kendisi hapiste! Hapisten, sosyal medya paylaşımlarıyla seçim kampanyası yürütüyor. Sen bunu da düşünemezsin ve de asla düşünme!

CHP'nin cumhurbaşkanı adayı Muharrem İnce, fizik öğretmeni, milletvekili, çok espirili, güleç yüzlü bir adam. Öyle ama, dolaştığı yerlerde büyük ve heyecanlı kalabalıklar tarafından karşılanıyor, en büyük katılımlı toplantıları yapıyor ve sözünü sakınmıyor sevgilim. Rakibini yerden yere vuruyor ve girişimcinin önceliğini kesinlikle ele almış görünüyor. Kendisine "Büyük Usta" dedirtmek isteyen rakibi geçenlerde "Ben ekonomi okudum" deyince, her yerde, "Gel bana ekonomi öğret, bu kepazeliği nasıl sağlayabildin?" diye sorup duruyor mesela.

Sonra Maria, geçtiğimiz haftalarda Gezi Olayı anıldı. Milyonlarca paylaşımla, gezegenin gördüğü belki de en görkemli özgürlük çığlığı tekrar beğeniklerde canlandı. Burada konuştuğum arkadaşlarım, o haftaları hiç unutamadıklarını söyluyorlar. Biz de, Maria, o günleri büyük bir heyecanla, imrenerek, canlı izlememiş miydik?

Sevgilim, seni ne kadar özlediğimi biliyorsun. İmkan bulup bir ara gel buraya lütfen! Gelirken de, yarım kilo Sumatra kahvesi getirmeyi unutma! (Ben de, seni fıstıklı baklavayla bekliyor olacağım!)

Hem de, burada, beni kıskanacağın (senin düşündüklerin değil kesinlikle!) çok başka güzellikler olduğunu göreceksin. İklim harika, insanlar lokum, yemek muhteşem! Bak Maria, dünyanın en lezzetli yemeklerini burada yiyorum dersem kesinlikle doğruyu söylemiş olurum.

Ben sana hep doğruyu söylemedim mi Maria?

selim.yalciner@gmail.com

Pompeo: "Türkiye'den Rus S-400 savunma sistemi almasını rica ettik, alternatif sunduk."

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ

keskin cırmak

YÖNETEN: YATTARA VALLİ

TATSIZ DOVOMGÜNÜ ŞATASI TEKİRCEM'İ ŞAŞTIRTTI!

Yaşadığı evde, kendisi için dovomgünü pastası kesilirken sahipi tarafından sarfedilen sapmasaçan bir söz yüzünden Terikcem Siyamlıgil adlı kedi vatantaşımızın bütün sırrın sistemi artüst olmuştuydumuş. Kendisine makrofan uzattık, bakın nerer söyledimiştir Okoyun. Okosanısa; "Bu tatsız orayı bize anlatar mısınız Tekelcem Bey?" "Sahipim aslen foşsohbet bir insan kimse. Benle matrak mı geçeyor anlamayorum ama, bana sen tokus canlısın, onunçün dokus tahne dovomgünün var deyor." "Hayri entesteran." "Evet. Benim için yılda dokus kere dovomgünü partisi yapayor. Tohuklu balıklı pastalar keseyor. Benim de işime geleyor tabiıldi." "Sısı sistirese sokan nedirmişti?" "Son dovomgününde bene dedı kı bak d.d. bu pasta kedi dılı pasta d.dı. Şot oldum bindenbire." "Şot.. Şot.. Şot! Ben de şot oldum. Peyey kedi dılı, farsısıça, ilginizce gibi dil olmasın? Meyov felan?" "Yok deyil. Pistevitmış açıtladı sahipım." "Oh neyse."

SARMAN MİYAVSES KONSERLERİ BAŞLAYOR

Aniden müzüye gönur vererek bır gurup kurmak istediıni açıtlayan kedi vatantaşımız Sarman Miyavses, müzük macarasının kapılarını ilk kez bıse açtımıştır va röpertaş oldumuştur. "Sayın Miyavses, nasır karar verdınız müzısyen olmıya?" "Çocokloğumdan beri sanat adına mav edeyorum, mırnav edeyorum. Her yılın birinçi mart ayında forosofyoner olarak solo konserler vereyorum." "Gurup kurmak nereten gerdi akımısa." "Beremen müzükaçılarını duymuştursınız. Onlar bene ilhan verdi." "Eşek, töpet, kedi ve horos." "Ben katroda bıras rotasyon yapmak isteyorum. Şöle bir dörtlü hayal edeyorum. Tahuk, fere ve balık ve bır de ben." "Bençe sısın dertinis müzuk falen deh.l." "Sus, berlı etme pilanımı bozayorsun." "Sısın niyetinıs başka." "Nereden çıkarayorsun be! Bir kedinin aklına en son gerecek olan şey yemektir. Anlıyor musun ha?" "Ama..." "Sus deyorum sıuuuss!"

TATLİ SÜPRÜSÜN SONU AÇİ OLDUMUŞTUR

Sahipısı olan kadın kimse tarahından poposuna hafifçe vurunan ve kulayı çok az çekinen Mırlıhan Tabakyalaroğlu adlı ked. vatantaşımız bunu sahipis.ne güya küsmuştüydü ve kanapanın altına girdimiştir Kend.sini cırmaklarını kanapanın altına geçittirip şımarık şımarık sırt üstü kayak yaparkan bulduk. "Kulayınız niye çetildi M.rlıhan Bey?" "Sıs de çot.yı bileyorsunus. Bıs kedıler, aralık bır dolap kapısı gördütmüydü kaşla göz arası içine girirıs." "Oh benim de çanım dolap veyaha kutu girmek çektı." "Gırdıyım dolap galdorap olunça ve aklıma orda şahaşer bır fikir gelince neden olmasın dedim." "Ne ormasın?" "Sahipım konuşurkan kolak kabartm.ştım. Kendıme koku alacayım deyordu." "Vıyy! Anladım ben garıba.." "Galdaroptaki bütün giysırerıne üç ay çıtmayan özer koku saldım damalı." "Çok güzer koktumuştur giysirer" "Yanmız giysirer m.? Bütün ev şamşahane kokayor haftalardır."

HAYVANRARA ÖZGÜRRÜK DEDİ, BAŞİNDA KABAK BATLADİ

Hayvanrarın doval ortamrarında yaşamararından yana oran Mavcan Topdudak adlı kedı vatantaş.mış insanrar tarafından hapsat.lerek bahzı hayvanrar mahlesef olayor böle bunlar ve mücadere ettıhı için başına germeyen kalmadımıştı. Kendısıne sorduk. "Sayın Topdudak, nasıl karşınandı bu gırım.nişız?" "Yaşadıhım evde zavarlı bır kuş var. Kafeste yaşayor B.r tahne de zavarlı kırm.zı bahk, yovarlak ahvaryumda yaşayor Çıkarın şonları şordan deyorum dınıtemeyorum." "Sıs de o zaman ne yaptın.zmıştır." "Kendım çıkarmak ıstetım. Patımı soktum. Alayım şundan şuncağızları dıdım..." "Sahipınız anında germiştir. Hep gerırler çunkü." "Evet. Banı emsemden yakaradı, bu kader özgurruye düşkı.nsan hadı yallah dıdı, kapının önünü bene koydu." "öskurlük savaşşısına çetip gıtmet yakışır." "Yok öle mücadereden kaçmat. Kapıyı kapatırkan dalıverd.m aradan. Kuru mama yeyorum şımdirik efendı gıbı. Yersen."

Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ Yazan: MEHMET ERSOY

ENTRİKA

Devamı arka sayfada...

SON

TEZ ANTİTEZ

İlkler ve Sonlar Kimdir Onlar?

Sabahın köründe daha sandık görevlileri gelmeden ve salonlar açılmadan oyunu kullanmaya gidenler gergin mızaçlılardır... Genellikle küçük esnaftan olup erkenden dükkanının kepengini açmaya alışkın insanlardır. Oyu da bir dükkan kepengi gibi hissederler ve erkenden gidip açarlar... Gel gör ki, bu kadar erkenden o semtin ilk oyunu atmalarına rağmen diğerine versem daha mı iyi olurdu acaba ikirciğini sonraki seçimlere kadar hep taşırlar... Bununla birlikte bir sonraki seçimlerde yine birçok gibi fırlayıp sabah sabah ilk oyu kullanmakta gecikmezler. Bazen de tüm-i reftâr olanın pâyine dâmen doğaşır* misali aceleden muhrü yanlış yere vururlar, oyları geçersiz olur fakat onlar bunun farkında değillerdir...

Geleum akşamın son saati, son dakikası, sandıklar kapanmak üzereyken oy kullananlara... Bunlar da ilklerin aksine geniş, ikislarda insanlardır. Bekler ve dahi bekleriler... Bu insanlar için doğru vakit daima son andır... Son an bile onlar için uzun bir zaman dilimdir, bu dilimin bile sonunu beklerler... Bu itibarla bir şeyi sonun sonuna kadar birçok kez düşünüp tartıkları için kararlarında pişmanlık bunların en son duyacağı şeydir...Tüm faturalarını da son ödeme tarihinin akşamı ödeme adetlerinden asla vazgeçmezler... Futbolsever olanların maçta en sevdikleri şey son dakika golleridir, zira son dakikada olan bir şeyin her şeyi değiştireceğine olan inançları hiç değişmez...

*Acele yürüyenin etekleri ayağına dolanır... Ziya Paşa

Oy Alma Komşu Al

Kime oy vereceğini bilemeyip komşusuna soranlar bilinçli seçmen midir?... Evet, politikacıyı seçme bakımından olmasa da komşusunu seçmede gösterdiği kararlılık onu güvenle sandığa taşımıştır ve emin olarak oyunu vermiştir. Sonuç olarak bilgili bir komşu seçtiği için gayet yüksek bilinçli bir seçmendir diyebiliriz

Liste Adamları

Aşklarda, seçmen listesinde adını görünce sevinen adamlar küçük mutluluklarla coşan insanlardır... Üniversite sınavını ya da bir ikramiye kazanmışcasına sevinirler. Zannımca bu ikramiye isimlerini görünce hissettikleri varoluşlarıdır. Bun ara liste adamları denir. Kendisiyle barışık insanlardır. İlkokul yıllarından beri hangi listede adlarını görseler içlerini dalga dalga seratonin kaplar, bünyeleri neşeye dolar... Hâsıl-ı tahsil hayatları boyunca okul yoklamalarında adları okundukça en çok "**burdaaa**" diye cezbeyle bağıran bunlardır

İsminin kendi kendine bu derli sevinç olarak dönmesi takdir edilmesi gereken bir motivasyon cinsidir... Listesiz geçen zamanlarında sadece bir listede adlarını görmek için turistik turlara katıldıkları olur. Belde-i, gezi-i cek ilginç yerleri görmekten ziyade tur boyunca her kontrol sayımında listeden isimlerinin üzerini kredi leceği anı iple çeker er... Bu durum Grand Kanyon'da da değişmez, Çin Sedd-i nde de .

Cumbalı Ahşab Sandıklar

Cumbalı ahşap evlere özlemde olduğu gibi eskiden seçim sandıkları ahşapken o zamanlar her şey daha güzeldi nostaljisine kapılanlar var mıdır acaba? .. Ahşabın sıcaklığı bir başkaydı, vücudun elektriğini alıyordu, ahşaba oy atmanın keyfi başkaydı diyenler çıkar mı dersiniz?

Şeffaf sandıklara geçince bir vakitlerin tahta seçim sandıkları maziye değişik şekillerde karıştı... Mesela bazı belediyelerce içlerine çiçek dikilerek cadde ve sokaklara yerleştirilip boş birer ahşap saksı oldular. Bir belediye ise sokak kedileri için küçük, şirin kedi evciklerine dönüştürdü seçim sandıklarını

Bir bölümünün de ekolojik tarım amaçlı seralarda organik fide üretilen doğal kaplara, ayrıca barınma ve artırma yapılmak üzere arı kovanlarına dönüştürüldükleri rivayet edilmektedir .. Her hâliyle doğada ahşabın yaratıcılık yolculuğunun sonu gelmiyor

Uzayda Seçim Aracı

Hatırlarsanız, Elon Musk'ın uzaya fırlattığı arabası **Tesla** Dünya'ya geri mi çarpacak iddiaları öne sürülmüştü Araştırmacılar, Elon Musk'ın otomobilinin Mars yörüngesine girdiğini ve olası bir ihtimalle birkaç milyon yıl sonra Dünya'ya çarpacağını hesaplıadılar. Ancak elhak bir yorumgede bulunan otomobil ve Dünya'nın ilk karşılaşmasının **2091** yılında olacağını söylüyorlar Ay ile Dünya arasındaki mesafe kadar yaklaşacak olan araba Dünya üzerinde teleskopla bile görülecek. Bu sebeple bazı partilerin Elon Musk'ın otomobilini seçim arabası yapmak için başvuruda bulundukları konuşuluyor bilim çevrelerinde.

Diğer yandan adı açıklanmayan bir partinin sürücüsüz otomobilleri geliştiren Gogıl firmasına sürücülü ama sessiz bir seçim arabası yapması için sipariş verdiği ileri sürülüyor

Geçersiz Oy Adamları

Bu şahıslar mutad olduğu üzere adeta geçersiz oy kullanmak için seçimleri beklerler ve ne şekilde olursa olsun geçersizi basarlar Yani bunların seçmek istedikleri tek aday geçersizliktir. Eğer geçersiz diye bir parti olsa ona bile oy vermez yine geçersiz oy kullanırlar... İlkelerini geçersizlik üzerine kurmuş ardır... Okul sıralarına dönecek olursak otuzaltı kişilik sınıfta hep en arka sıra arda oturmuş olarak olup bitene pek karışmamışlardır. Bununla birlikte sınıf başkanı seçimlerinde en çok puruz çıkaran bunlar olmuştur Bir-ıki oy farkı sınıf başkanını belirleyecekken geçersiz adamları orda da pasif çekimser ikle geçersiz kalmayı becermişlerdir Bunların sayesinde sınıf başkanı seçimi uzadıkça uzamış, dersler kaynamıştır .

Mahalle maçlarında yine bunların yüzünden takım kurup minyatur kale maç yapmak haylı zor olmuştur. Daha sonra büyüdüklerinde aynı durum apartman yönetimi seçerken de cereyan etmiştir. Geçersizlik ikes yle apartman yöneticisi adaylarına kök söktürmüşlerdir Bu akşama bu tavrın seçimlerde surege mes pek tabiidir kaçınılmazdır... Ancak burda seçmen sayısına göre smen cismen belirsizlerdir genel adları 'geçersiz oy sayısı'dır... Bir de bu insan grubu arasında geçmeyen eski para koleksiyonu yapmayı sevenler çoğunluktadır.

TEREGELLİ

CAN BARSIAN

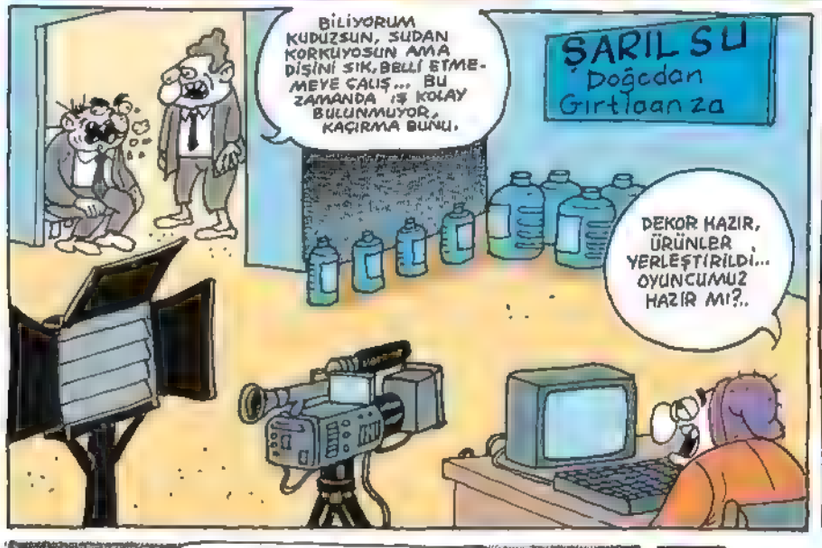

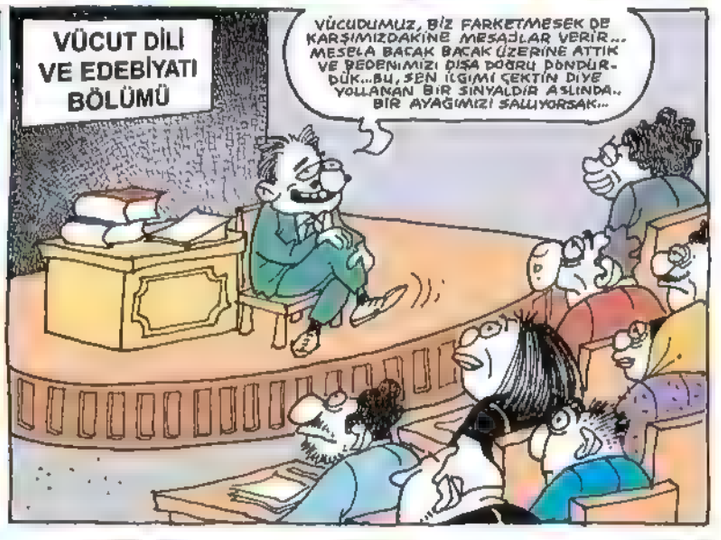

NURGÜL KAAN

Toka

Kısır döngü denen şey ne tuhaf. Bilgisayar oyunları çoğunlukla vurmalı, kırmalı, sürekli bir savaş. En olmadı meyve patatesiyosun. Yani ney? Yine bir savaş. Meyveyle savaş. Netice de, sürekli bir saldırı savunma hâli. O oyunları oynarken insan, kendini büzüyor çünkü nefesini tutuyor, çünkü sürekli bir savaş içinde gibi hissediyor, mütemadiyen savunma pozisyonunda. Nefesini tutmak ise sinir sistemimize 'bizimki tehlikede galiba, dur savunmaya geçek, küçülerek ve faaliyetlerimizi azaltarak kendimizi savunak mademki' diye sinyaller gönderiyor iç organlara. Böylece sindirim, solunum, dolaşım sistemi falan durayazıp, buzuşup, aktivitesini azaltıp, tüm gücü, konsantrasyonu savunmaya bırakıyor. Saatlerce... Saatlerce derin nefesler almadan, gepgergin bi şekilde, sürekli bir saldırıya maruz kalıyormuşçasına kek gibi oturuyor insan kompiterin karşısında. Agresyon, endişe ve korku üretiyor bu da zavallı vücudumuzda. 'Mış gibi güvenli odamda, tüm dertlerden, sıkıntılardan uzak, totiş mi sağlama alıp, yaydırmış oturarak kompiter oyunu oynuyorum' sanırken, esasında gepgergin ve sürekli savunma durumunda, güvensiz bir ortama hapsediyoruz kendimizi. Aydan kaçarken, bokhuna düşüyoz, bi dediğin 'Acil durum var' herhalde diye tüm faaliyeti stendbaya alan iç organlar zamanla, yavaş yavaş hastalanıyor. Astım, alerji, bağışıklık sisteminin zayıflaması, sindirim ve dolaşım bozuklukları ve daha bi yığın hastalığa kendi kendimizi şeyetmiş oluyoruz bu şekilde. 150 civarında hastalığın kötü nefes alıp vermekten, dolayısıyla vücuda sürekli bir 'iyi değilsin, saldırı altındasın, tetikte ol, kavgaya hazır ol' gibi kemirsonik sinyaller göndermemizden kaynaklanması na işte bu yüzden adostar. Sürekli gergin, agresif, kavgaya ve saldırıya hazır güvensiz, huzursuz bir hâlde dolaşıyoruz: 'bi raz odama çekiliyim de kompiterimde oynayıp kendimi iyi hissedeyim' derken hemi de Sonra da, işte, mâlum... mazaallah kuzum, hastalıklar, depresyonlar ve sair. Kendimize ettiğimize bak sen, gördün mü? İşte böyle saçmasapan şeyler ediyoruz öz kendimize, kendi elelerimizle. Sonra da, vay efendim neden huzur bulamıyorum, neden hep gerginim, neden depresifim, neden sağlıksızım, niyçün zart, vay efendim niye zurt... ya ne olacağıdı ya? 'Dış dünyanın tehlikelerinden, sıkıntılarından' kaçmak için sığındığımız oyunlar yüzünden, canımız cigerimiz, can dostumuz bağışıklık sistemimizi yıpratarak, kendi kendimizi en güvensiz pozisyona yitekliyoruz. Çok tatsız bir kısır döngü değil mi? Bi bak bi bi gisaray veya telefon oynarken bi nefesimize bi bak bi... ıfı ıfı ıfı diye, gepsgergin bi nefes almalar, bi hâller... Yazık kıllı...

Yürürken tosurduğumuzda bi tık hızlanıyoruzdur acaba? Bi tık?.. Böyle, belli bir tempoda *tıpıdı tıpıdı* yürürken, bir anlık bi hızlanmayla, *tıpıdıpıdı tıpıtey* diye, minnacık bi hız artışı oluyordur gibi sanki adımlarımızda. Ha? Çok kısa bir an, bir bırınık bi artış. Çok hassas cihazlarla ölçsen ölçülür, gözle görülemeyen ama hassas bir burunla duyulabilen bir bırınık bi artış. Rüzgârı arkamıza almış oluyoruz çünkü sonuçta. Nasıl ki sporcular çok olimpik, çok önemli yarışlar yarışırken ölçüyorlar hep rüzgârı. 'Bakalım bakalım, kendisi mi gerçekten supersonik hızlı bi kişi, yoksa bakalım arkasından rüzgâr estiği için mi bakalım ordan ağrı o öyle o şekil şey oldu diye mi daha hızlı gidiyor, bi bakalım bakalım?.. Hımmmm, hömmm, bakalım' diye,.. öyle bir ölçüm yapılsa, vardır mınık bir etkisi... Yanyana yürürken, birden bire biraz daha hızlanırsa bir arkadaşın. Odur!

Kezalı... Kezayah Cons diye müzisyen vardı, naapıyodur acaba şimdi?.. Keza, önümüzde biri tosurunca da aynı ayrodinamik kural na göre, yürüyüş hızımızda ufak bi yavaşlama da oluyordur o zaman. He mi?... rüzgâr o şekilde önden önden esince, ööööhhf be kardeşim bee, ne aydın da böyle... yaani pöğğğfff... diye elimize burnumuzu kıskaçlamak suretiyle... bence kesin hız kesiyodur önümüzdeki birinden gelen yel! Bence kesin kesiyodur, kesin kes kesiyodur hemi de.

Her başarılı erkeğin arkasında bir kadın var ve o kadın işte burnuna burnuna bu tosuruk şey olduğu için yavaşlıyo olabilir önünden ağrı bir yel üfürüyorsa demek ki... belki de herif bencilse demek ki, 'ben başardı olayım da o olmasın, dur şunun hızını keseyim de hızlanamasın' diye salıyorsa habire pıs. Bunları hep ölçmek lâzım işte. Hayatımıza yön ve biçim veren, minik gibi görünen ama minik değil ayrıntılar var hep. Ben sana Mars'a gitme demiyorum. Git. Ama dünyayı bi anla iyice, sonra gidersin yine. Bakalım hele burda olup biten eri bi önce bi araştır bi, bi burayı bi iyice bi çöz bi bakalım bakalım, ondan sonra yine git. Ben sana gitme demiyorum. gidersin... ama burayı bi anla bi bakalım, sonra gerekirse yine git.

BAYİLERDE

KIKTIK DEBİLEBİ

SUAT ÖZKAN

LAFIN DİBİ

- Dansa değil, sahura kaldıranı sevin.
- Kaç para lan birinci sıra adaylık?
- Muammer'in selfi çubuğuyuz.
- İsmi Rümeysa. Aldatsam günaha girecekmişim g.b. bişey.
- Bundan sonraki seçim şarkısı sana gelsin.
- Herşey güzel giderken zalakça gündem yaratmak cinayetten sayılsın.
- Öle güzel espriler yapıldık insanın dolar olası geliyo.
- Arkadaşın olacağına üç beş doların olsun.
- Hayat kısa dolar uçuyo.
- Girgir dergisinden bu yana dalga geçtiğimiz hayatı yaşıyoruz.
- Karşıdan telefonla oynayan bir arkadaşınızı gördüyseniz o g t sizi daha önce görmüştür.
- Sevgilinin kokusu dediğin parfümle fondoten karışımı bişey. Abartmayın aq.
- Seviyorsan git kapısının önünde davul çal.
- Bu ülkede cumhurbaşkanı olmak için at a, bisiklete bi de vatandaşa binmek yeterli.
- Ulaşamadığın kişiye ulaştığında azına sıçmak.
- Hayat paylayınca guzel.
- Bir kadının en güzel fırığı gülerken saklayamadığı gamzesi.
- Ateist arkadaşım bayram tatili yok diye ateistliği bıraktı. Bayramlar önemli.
- TV'yi kapatıp telefonu da attığında geriye ne kalıyorsa o senin hayatın.
- Kasiyerler poşet isteyince küsüyor.
- Aynı cümlelerle farklı kişileri sevmeyin.
- Yakın arkadaştan beklenti fotoğrafı düzgün çekmesi.
- Zararın neresinden dönüleceği, yeri hep kaçırıyorum.
- Şans diye bişey yoktur. O torpildir.
- Kıymalı ve patatesli börek aynı fiyat, İçinde kıyma olmadığını bile bile kıymalıyı seçiyorum.
- Kendimden başka hiçbir eksiğim yok.
- Biri de çıkıp bişey demesin.
- Mahallenin pezevengi yalanla dost hayatı yaşar.
- 10 liralık erik istedim. Abi 15 liralık oldu dedi. Ben 10 liralık erik seviyom dedim.
- Yaşadığını sanıyon. Sonra bir şarkı çalıyor yaşayamadıkların geliyor aklına.

Salih Salı

ÜÇ ŞANS DAHA

Metin Fidan

Şans 1

Sercan Tambır, 44 yaşında, İstanbul'da yaşayan bir kuafördü. Bir türlü sevmeyi başaramadığı çirkin karısı ile beraber Kızıltoprak semtinde oturuyorlardı. Hiç çocukları olmamıştı. Çalışan karısına parasal olarak bağımlı olduğundan, bu sevgisizliğini gösterme meye dikkat ediyor, aşk hayatları için de beceriksizce çeşitli fan tezilere başvuruyordu. Sercan Tambır, bir kuaför de say lmazdı aslında. Matbaacıların ve konfeksiyoncuların bulunduğu gürültülü bir ara sokakta, içinde dört berberin çalıştığı bir berber dükkanının yöneticiliğini yapıyor, kasada duruyordu. Daha etkileyici ve havalı görünsün diye dükkanın vitrinine kocaman süslü harflerle 'Erkek Kuaförü' yazılmıştı. Ancak normal, sıradan bir berber dükkanıydı, y hardır tek bir müşteride bile değ şik bir saç kesimi denenme mişti. Yalnızca koyun gibi kırp larak, uzamış saçlarından b r an önce kurtulmak isteyen işçiler, memurlar, garibanlar gelip gidi yordu dükkana.

Sercan Tambırın işinden daha fazla bahsetmem ze gerek yok. Çünkü kendisi de sevmiyordu işini zaten. Çoğu zaman bir baha neyden dışarı çıkıyor, caddelerde etrafa bakarak dolanıp, p şmanlıklarla yüklü çeş tli hayaller kuruyor, ara sıra da mutluluk verici küçük alışverişler yapıyordu. Porselen bibloları çok beğen yordu Sercan Tambır, hattâ bunlardan bir koleksiyon oluşturmayı b le düşünmüştü. Ne var ki şu güne dek, bir yeri kırık olmayan tek bir eski b blo b le bulamam ştı. Bir tanesinin kolu, diğerinin de burnu olmayan ikişer bibloyu vardı sadece, onlar da evde bir yerde kayıptı.

En sevdiği yemek (Karısı ona bağırarak "İyi de o zaman 'türlü' olmaz ki!" dese bile) içinde yalnızca fasulye bulunan türlü yemeğiydi. Sütsüz, sadece suyla yapılan pudingti. Ayakkabı numarası 39, uğurlu sayısı ise 5'ti. Hızlı temposu ve eğlenceli sözleri olan halk türkülerini seviyor, polis ile polis köpeği (veya benzeri) ikili arkadaşlıklarını anlatıldığı filmlerden hoşlanıyordu. Evinde en çok sevdiği eşyaları, yatak odasında başucunda duran, kocaman mor dijital rakamları olan çalar saati ile, mutfaktaki dev salata maşasıydı. Salata yapmayı hiç sevmiyor, ama açık yeşil renkli bu plastik maşayı tutup sıkmaktan nedense çok hoşlanıyordu.

Mutsuz kuaförün, toplum içinde dikkate alınacak başka bir özelliği, herhangi bir becerisi yoktu. Bir müzik enstrümanı çalamıyor, taklit yapamıyor veya bir olayı nakiederken eğlenceli ses efektleri çıkaramıyordu, şarkı söyleyip fıkra anlatamıyor, bilmemnenin hiç unutulmadığı söylenen bisiklete bile acemice biniyordu. Öte yandan belki bunların hepsinden önemli olan, ancak sadece kendisine fayda sağlayan, muhteşem başarılı bir özelliği vardı Sercan Tambır, yollarda ve caddelerde, yani trafikte, karşıdan karşıya mükemmel geçiyordu!

Bu işi sahiden çok iyi, hatasız yapıyordu, 44 yıllık yaşamında, bir kerecik olsun karşıdan karşıya geçerken kendisini tehlikeye sokmamış, hiçbir motorlu araç onun önünde sert bir fren yapmak zorunda b le kalmamıştı. Durup, önce sağa, sonra sola bakıyor, ardından klas adımlarla karşıya yürüyor, yürürken gene, artık hayatında birer refleksе dönüşmüş başka ufak sağ-sol bakışlar da atıyordu. Dükkandan bir bahaneyle dışarıya çıktığı bu gezintileri sırasında, en derin hayallere dalmış dahi olsa, bir kaldırım kenarına geldiğinde, keskin bir bıçakla ikiye kesilmiş gibi bu hayatın o saniyede ara veriyor, karşı kaldırımın taşına ayağını bastığında, hayatına kaldığı yerden devam ediyordu. Çok insanın başaramadığı büyük bir olaydı bu. Günümüzdeki feci dikkat dağıtıcı aklı telefonları da hesaba katarsak, bu işin ne kadar zor olduğu ortada. Ama Sercan Tambır için, hatasız ve çok zahmetsiz uygulanan bir işlemdi. Bu dikkat becerisine, daha çocukluk günlerinde sahip olmuştu. Bir Allah vergisiydi. Öyle ki, bu özelliğini fark eden Selahattin isimli manav dayısı, bir gün dokuz yaşındaki yeğeninin omzunu sıvazlamış.

"Gördüğüm en iyi karşıdan karşıya geçen çocuksun!" demişti.

Sercan Tambır, kimselere, karısına b le söylemeden (söylese belki dalga geçerlerdi) bu samimi övgüyü yıllarca unutmadı, Karşıdan karşıya mükemmel geçme becerisini, şu hayattaki en önemli yeteneği olarak, gizli bir madalya gibi göğsünde gururla taşıdı.

Şubat ayında bir öğle sonrası, yine bir bahaneyle dükkandan çıkmış, caddelerde gezinıyordu. Selimiye parkı önündeki yolda karşıdan karşıya geçerken, bir kargo minibüsü Sercan Tambır'e çarptı, kuaför oracıkta öldü.

• • •

İçinde tatlı kahverengi noktacıkların da bulunduğu mavi bir sisin içinde, bedeninin bir gram ağırlığı olmadan, sanki düşünce gücüyle bir yöne doğru akıp kayarken, 44 yaşındaki zavallı adamın aklı bir türlü almıyordu. Nasıl olmuştu bu?

Kahverengi tatlı noktacıklar kayboldu, sis dağıldı. Kendini tozlu ve sarı kumlu bir zeminde buldu. Neredeyse uçsuz bucaksız, çok geniş bir alandı. Kimsecikler yoktu. O anda, ölmüş olduğunu ve ardından gelen korkunç bir yalnızlığı hissetti. Şairler ve başka duygulu yazarlar, yalnızlığı şiirle ile ifade ederler. Ama Tambır, aşina olmuyordu hiç. Sadece kaşınıyordu. Onun bu anı ve büyük yalnızlığı, alerjik bir kaşıntıya yol açmıştı! Bu geniş alanda öylece dikilip beklerken hem korkuyor, hem de çıldırmış gibi her yerini tırmalayarak kaşıyordu.

O kaşınmaya devam ederken, bir kilometre kadar ileride, siyah bir cisim belirdi. Yaklaştı. Kocaman kirli bir paçavra, uçuşan branda bezi gibi bir şeydi. Yaklaştı. Arkası çok uzundu. Sercan Tambır'ın yanına geldiğinde, uçuşan siyah paçavranın ucu, ilk gördüğü yerde hâlâ bir kilometre gerideydi.

Uzgun berberin bir melek olduğunu düşündüğü bu garip varlık, paçavrasının altından tablet bilgisayar gibi, ekranlı bir cihaz çıkardı. Uçurtma çıtasını andıran parmaklarıyla bu ekrana dokundu. Melek, ekranda bir bilgiye ulaşmaya çalışırken, kumun altından tozlar sıçratarak, üçgen ve metalik biçimde başka bir varlık ortaya çıktı. Ağıza benzer karanlık bir yarığın bulunduğu kafası, her yöne hareket edebiliyordu, ancak üçgen vücudunun geri kalanı sürekli kumun içindeydi.

Üçgen metalik varlık, Sercan Tambır'e bakıyordu. Sonra rapor verir gibi meleğe döndü.

"On dakikadır kaşınıyor. Kırmızı yaptı suratını, sırtını, gobeğini. Dikkat etmiyorlar ki vücutlarına hiç. O giydikleri beden bir emanet aslında."

"Öyle. Kalçalarının da bir tanesi yok," dedi melek. "Kargo kamyonu yapmış olmalı."

Bu acayip ikili varlığı, sıkıcı bir bilimkurgu filmi izler gibi izleyen Sercan Tambır, 'kamyon' lafını duyunca birdenbire irkildi. Tekrar aynı feci sıkıntıyı yaşadı. Hiç görememişti kargo aracını. Bir anda, tam dibinde bitmişti! Sanki ezmek için onu beklemiş ve jet hızıyla harekete geçmişti. Yine de onun gibi dikkatli birinin görmesi gerekmez miydi? Sercan Tambır, "Karşıdan karşıya en dikkatli geçen kişi" unvanı elinden alındığı için korkunç mutsuzdu. Kendi kendine mırıldanıyor, "Hayır. Olmuş olamam ben," diyordu.

"Mümkün değil. Çünkü, karşıdan karşıya mükemmel geçerim. Hatasız geçerim! Bu işte kesinlikle bir yanlışlık var..."

Sercan Tambır, o anda kendisini, bir markette kaybolmak üzere olan bir müşteri gibi hissetti. Bir şeyler yapmak istiyordu. Yoğun bir çaresizlik duygusu içindeydi. Karşısındaki tuhaf yaratıklara baktı, onlarla nasıl iletişim kuracağını bilemedi. Ama birşeyler söylemek, elinden alındığına inandığı hakkını korumak istiyordu. Meleğe doğru, gururla kafasını kaldırdı.

"Müdürünüzle konuşmak istiyorum!" dedi.

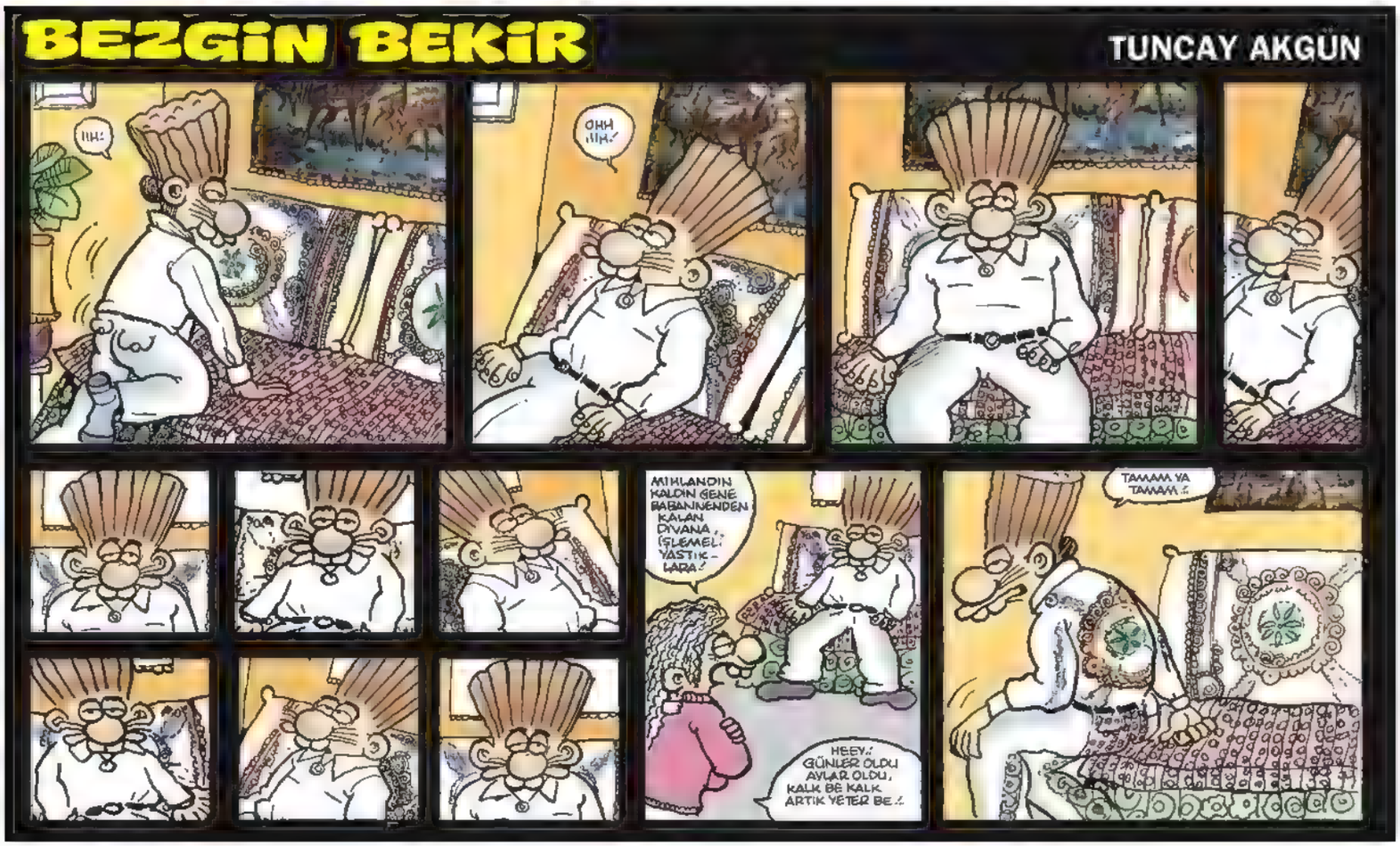

UFO!..

NURİ KURTCEBE

İLİŞKİLER

MEHMET ERSOY

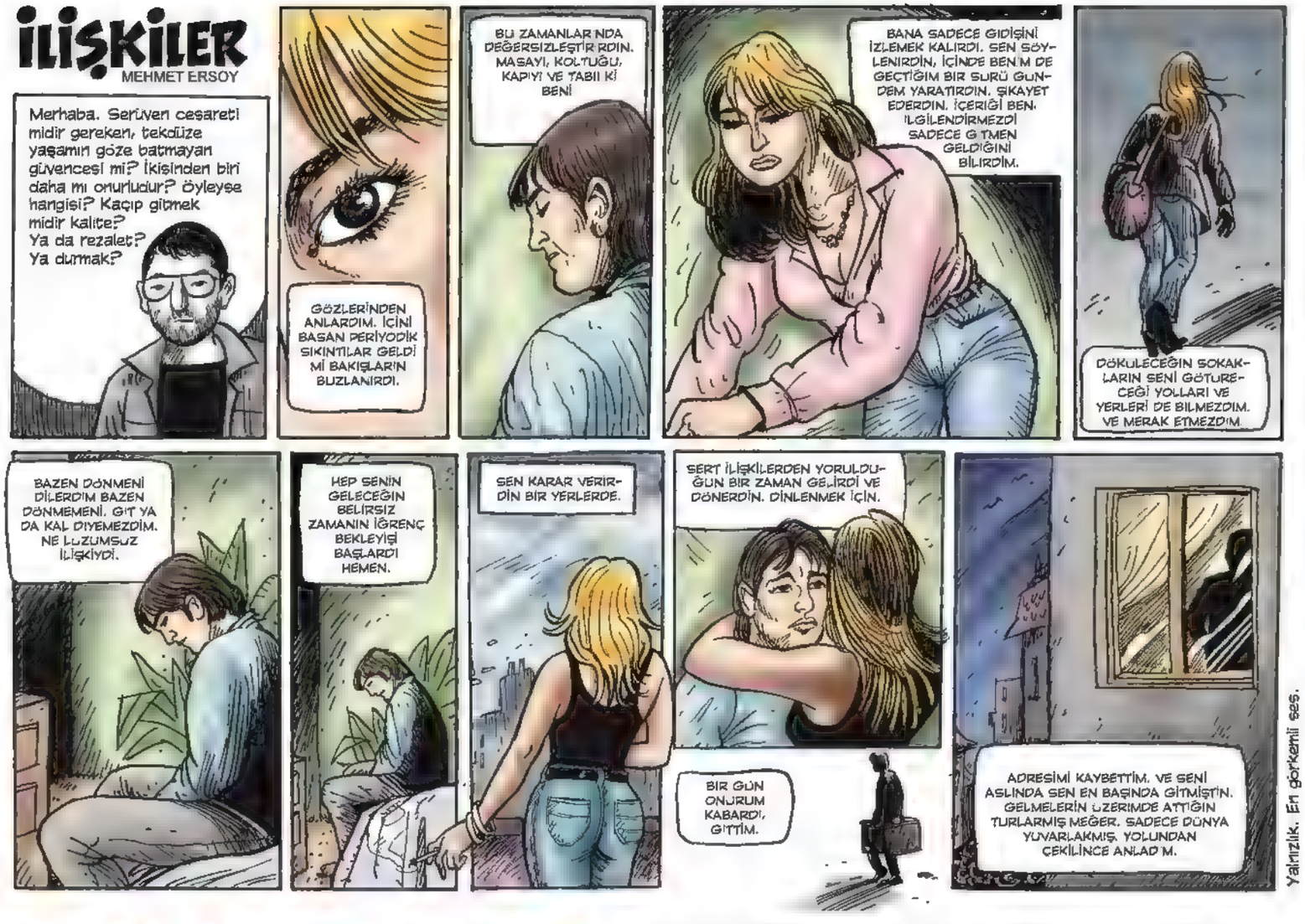

BetonerSöbü

Betoner adım, Söbü'dür soyadım. Memleket talebesini ilm ve fende, PISA testinde, başarıdan başarıya koşturmak maksadındayım. Bizzat mucidi olduğum, Hodrek Eytm Systemi ile kazandırma garantili olarak talebe hazırlıyorum. Boş zamanlarımda inşaat yapıyorum, hususi nedenlerle sıncab hayvanından suret-i katiyyede haz etmiyorum. Siyasetten de hoşlanmam, ekmeğime, inşaatıma, ticaretime bakarım. Bana beton tokecek bir metrokare yer gösterecek herkese eşit mesafedeyim. (Betonu arzuluyorum) Ancak son günlerde siyasette, fizik, izotop, endüstri 4.0 gibisine laflar dolaşıyor. Bağzı talebe ve velilerden SÖBÜ EVLER ETAP 3 deki söve işçiliği, ebeveym banyosu, kartonpiyer vb gibi hususlarda bilgi almak, lansman fiyatına dayre fiyatlarını öğrenmek yerine bu tıp suallerle geliyorlar. Bu nedenle bu haftaki ilm ve fen sohbetimi bu konuya ayırdım

ENDÜSTRİ ETAP 4.0 BİR NEDİR

Elit dilyenen değil basitçe, benim Ayşe Teyzem'in anlıyacağı şekilde açıklamak gerekirse, Endustri 4.0 dedikleri, sun'i zeka olayı. Deniliyor ki; buharın icadı, elektriğin icadı, elektroniğin yaygınlaşması, ettı üç. Dördüncüsü işte, yapay zekanın yaygınlaşması, nesnelerin internet yahut akıllı nesnelerin birbiriyle konuşması Yani ne olacak, akıllı telefon, akıllı ev gibi nesneler birbirleriyle konuşmak suretiyle hasbıhal edecekler "Endustri 4.0 çağı" dedikleri bundan ibaret. Misal, iki akıllı nesne olarak, bir beton kamyonuyla bir müteahhide ait cep telefonu kendi aralarında şu şekilde konuşuyor olacaklar.

- Kanka naber?
- İyi ganka noossun?
- Naabıyon?
- Naapsam beton dokuyoz işte..
- Aynen...
- Sıhıntı var mı kanka?
- Sıhıntı yok gankam. Rahad ol...
- Bişe sorucam başkan, sen feyste var mısın?
- **Olma mı, ekliyorum seni. Özel listeye aldım kankamı ..**
- Eyvallah adamsın. Ooo, liste kalaba.. Oha, taşşş... Ovm sen Tesla arabayınan da mı arkadaşsın? Olm oha lan .
- **Naapak kanka arada bi onla da laflıyoz. Tesla, bebeğim, asfhhdasdafas...**

İşte bu ve buna benzeyen eşya muhabbetleri. Bunu bu kadar abartmaya, vay "Varsa yoksa inşaat beton, AVM. Çağ değişti, artık'n endüstri 4.0" felan demeye gerek yok. Neticede söverin, fayansın kartonpiyerin, ebeveym banyosunun felan akıllı olup da kendi aralarında car car konuşmasına ne gerek var? Muteahhit akıllı olsun; temiz iş yapsın, hesaplı fiyata versin yeter. Tabı, ilm bir derya ise ben fakir içinde bir dilmayım. Amma alın şapkamla Betoner Söbü olarak diyorum ki; sam ğmiyyet çok daha önemli talebe kardeşlerim.

ATOM FİZİĞİ KONULU İLMÎ BULMACALAR

(Eylenerek öğreniyorum)

* Atom atom ile ittifak etti, son yörüngeden doğru birbirine girdi ..
CEVAP: Molekül

* Zerre içinde zerre nöt nöt eder...
CEVAP: Nötron

* Atom atomun akrabası fakat farklı huyları hepsi
CEVAP: İzotop

* El el olmaz, el ile tutulmaz, gözle görülmez, fenalık eder hemen bilinmez. Nedir bu?
CEVAP: Radyasyon

* Bahçelerde kedi köpek ışıldar, dedem çıkmış "En az ikı kafalı çocuk" diye fısıldar
CEVAP: Nükleer enerji

* Elektrik verir faturası yok, bilsem de bana bir faydası yok
CEVAP: Elektron

* Hanım başına Radyum ile oynadı, ışıl ışıl öte dünyayı boyladı...
CEVAP: Madam Küri
(Mosyö Küri nin aylesi)

* Hele hele hötlek, dılbâzı dötlek, fin fin neralar, cımba kukalar, sübaz sühbaz segerek.
CEVAP: Kuantum
(Atom altı parçacıklar, dolaşık evren)

Bu haftalık da bu kadar kıymetli ilm ve fen dostları. Gunu gunune çalışıp bol bol yaprak test çözmek suretiyle dediklerimi de ezber edersenız, PISA testi olsun lansman fiyatına daire satışları endusturi dort sıfır yahut beş sıfırıncı etaplar olsun, alayında başarıdan başarıya koşarsınız, diyor ve ekliyorum: Deuren talebeden müessesemiz sorumlu değildir

Orucun kelime manası sabır demektir...

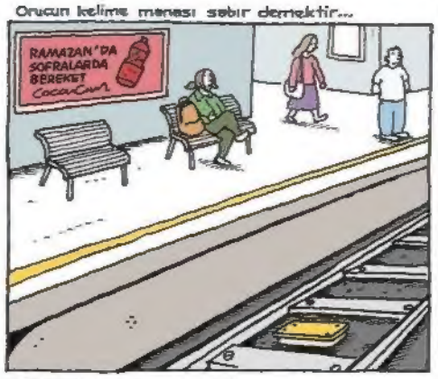

Doğanın en üstün varlığı olan insanın diğer canlılardan farklı olarak isterse nefsinin isteklerinden vazgeçebileceğini kanıtlamasıdır kendine, diğer canlılara ve tüm bir evrene... Oruç tanrının insana verdiği bu büyük gücü hakettiğinin ve kötüye kullanmadığının ispatıdır...

Zannımca haklı bir davada sabırla hareket etmesini bilen her insan bir çeşit oruca girmiştir zaten ve mükafatını alacaktır. Bu, inancı için bütün gün yemekten ve diğer tüm hayvani dürtülerden uzaklaşan bir müslümanın iftardan sonraki sevinci olabildiği gibi bir bilim adamının ya da sanatçının o büyük keşfini yapana kadar kendini baskılayan dürtülerine karşı gösterdiği sabır da olabilir.

Kalbiyle bağlantıyı kesmiş bir toplumda ise tabii ki herşey şekilsizdir... Bu toplumlarda sık sık karşılaşabilirsiniz oruçluların yemeden içmeden kesilmeyen diğerlerine karşı yaptığı saldırılara...

İşte bu saldırılardan birine birkaç gün önce metroda rastladım ben...

Çoğu zaman haberlerde karşılaştığım türden bir olayın bizzat göbeğine düşmek çok şaşırıcı oldu benim için... Ayak parmağımdan saç tellerime kadar ürperdiğimi ve titrediğimi hissettim...

Sabrın en ulvi halinin içinde bulunduğunu iddia eden bir adam vagonun ortasında yumruklar savurup ortalığı küfürlere boğuyordu. Oruç olduğu için herkesin öne saygı duyması gerektiği gibi tuhaf bir fikre kapılıp insanlara had bildirmeye kalkıyordu...

Üstelik doğma büyüme buralı olan ben ve daha birçok yolcuya buraları bize bırakmayacağı tehdidini savurarak insanların oruç tutmama ve tabii ki metroda sevgilisine sarılıp öpebilme özgürlüğüne saldırarak... Kafesini çevirip sabrını ve sevabını birkaç kat artırmak varken, o saldırmayı ve küfretmeyi seçiyordu. Kendi davasına ihanet etme pahasına...

Açıkçası yumruklarımı sıktım... Yerimden kalkmak üzereydim... Derken vagonun içinde kadınlar hızla öne çıktılar...

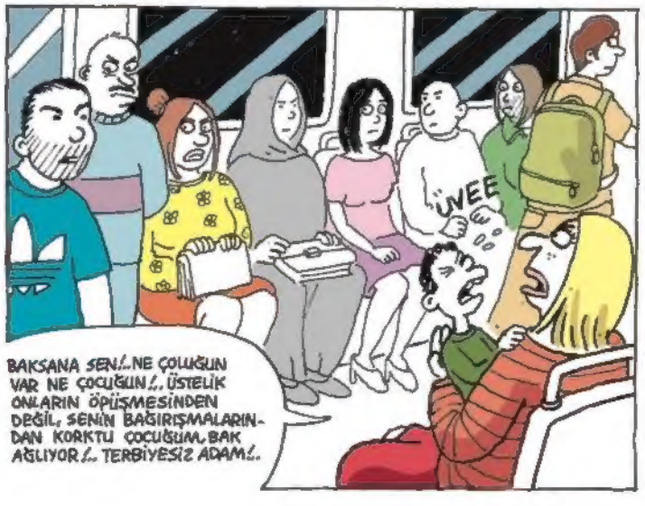

Ne benim ne diğer erkeklerin devreye girmesine ve çıkacak büyük bir rezilliğe fırsat vermeden bu ucuz toplum polisine haddini gayet güzel bildirdiler... Her zaman yaptıkları gibi ortamı yumuşatıp usulünce nafileştirdiler... Biz erkeklere düşense sabırdan başka bir şey değildi...

Erhan Canbay

AŞK OLSUN

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

BİTTİ

kucorsakademi@gmail.com

Erken kalkmak mecburen. İşe gitmek mecburen. Eve dönmek mecburen. Mecburiyetten.. der MFÖ şarkısında. Ta 90'lar dan. Şimdilerde mecburiyet bile olduğunun farkında değiliz. Neden?

ÇİVİ OLMAKTANSA ÇEKİÇ OLMAYI YEĞLEMEK!

Sevmediği işleri yapan insanlar görüyorum, işini ne kadar çok sevmediğinden konuşmaya bir başlıyor, susturabilene aşk olsun! Üstelik mecbur da değil! Ancak yine de bırakmıyor. Neden?

Duyarsınız... Bu hafta spora başlıyorum, kesin! Yarın sigarayı bırakıyorum! Evet abi ya en son ne zaman bir kitap okudum ya? Sinemaya gitmeyeli ne kadar oldu? Yanı başınızdaki bir gölü, şehri vs gezmeyi hep planladınız ancak sadece düşüncede kaldı. Neden?

En önemli neden, kendimizin işgal altında oluşu olabilir mi? Belki de hayatımızın otomatik pilot moodunda yaşamaya daha doğrusu devam ettirmeye çalışmamız! Hayatımızı yönetmekten çok idare etmeye çalışmamız.

Bu hafta güncelin etkisinden uzakta , 2014 yapımı ve hak ettiği karşılığı bulamayan 'Yaban' filmini üzerine sohbet edelim. Hayatımızda da hak ettiği değeri veremediğimiz güzel şeyler adına!

Cheerly adında bir kadın. Hayatında tam anlamıyla dibe vurmuş birisi. Ve birgün bu bireysel çöküşüne dur demek için durmaya karar verir. Durmak! Meksika sınırından Kanada sınırına kadar toplam 950 kilometrelik bir parkurda üç ay sürecek bir doğa yürüyüşüne çıkarak, durmak. Cheerly rutin yaşadığı ve berbat olan hayatında pek çok yanlış yaparak hayatı üzerindeki hakimiyetini yitirmiştir. Kırılan bir kol alçıya alındıktan sonraki en önemli şey o kolu hareket ettirmemek ve toparlanması için zaman tanımaktır ya işte Cherriy'de rutin yaşamını durdurarak kendi yaşamını sorgulamaya başlamıştır. Yanlışlarını, değerini bilemediklerini ve kendisini bulmak, kendisine saygısını tekrar kazanmak ve en önemlisi gerçekten yaşamak için.

İnsanın modern dünyanın konforundan uzakta, sırtında 30 kilo çanta ile kendi yalnızlığında günler geçirmesi! Elbette kolay değil. Kahramanımızda özellikle ilk zamanlarda vazgeçmeyi sıkça düşünüyor. Ancak ilerledikçe kendisine olan özgüveni ve saygısının arttığını ve çok güçlü bir şekilde içinde hissettiği 'kendisini' fark ettikçe yola devam eder. Zamanla kendisine ait olan her şeyin tadına varır ve bir şeylerin farkına varmaya başlar.

Aslında yaşamının ne kadar da kendisine ait olmadığının, kendi yaşam filminde baş rol oynamadığını hatta sadece bir figüran olabildiğini. Ve sık sık annesi gelir aklına. 94 gün süren sıcak, kar, susuzluk, fiziki yorgunluk gibi zor doğa şartlarını yaşamadan genç yaşta alkolik biri ile evlenen ve Cheerly'nin bu yolculuk sonrasında ulaştığı gerçek kendisine, bu manevi zorluklar sayesinde ulaşamış olan annesi! Filmin bir yerinde annesi 45 yaşında kanser olduğunu öğrenince kızına ' Bir eş yada anne oldum. Hep başkalarının bir şeyi oldum. Hayatımın sürücü koltuğuna geçemedim. Daha çok zaman var sanıyordum' der. Cheerly bunu hatırlayınca genç yaşta kanserden ölen annesine üzülür ancak diğer taraftan da kendi hayatının sürücü koltuğuna oturmayı ve hayatın asla ERTELENMEMESİ gerektiğini hisseder. Bir başka, annesi ile olan anısını hatırlarken anne hayatlarının sefalet ve zorluk içerisinde giderken şarkı söyleyip gülmesi üzerine kız tüm olumsuzlukları sayar ve farkında değil misin der? Anne de tüm hepsinin farkında olduğunu ancak hayatın vermediklerine ağlamak yerine elindeki ile mümkün olan en üst seviyede mutlu olmak için uğraştığını söyler... Edilgen değil etkin bir mutluluk çabası. İçi boş isyanların getireceği tembellik ve karamsarlık yerine elindeki imkanlar ile en iyisine ulaşma gerçekçiliği.

Finalde yürüyüşü bitirdiğinde, hayatının öylesine yaşanmayacak kadar değerli bir armağan olduğunu ve kendisine ait olduğunu söyler.

Sinema hayatı sorgulamak ve anlamlandırmak adına bir şeyler için varsa mutlaka izlemenizi önerirm. Hem yapımcı hem de oyunculuğu ile gerçek hikayeden uyarlanan bu filmde Reese Witherspoon'u da taktir etmemek mümkün değil. Ve filmin ruhunu paylaşan, etkisini güçlendiren Garfunkel ve Paul Simon'un 'El Condor Pasha' adlı eseri ile tanışmanızı sağlaması için bile izlenmeye değer bir film.

LeMan SEÇİM ÖZEL SAYISI GELİYOR!

LeMan
Sayı: 1377 / 6 Haziran 2018
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışleri Müdürleri: Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Grafik: Cebrail Okcu • Renk: Fikret Özdemir • Satış Müdürü: Şener Küçükkaptan • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

LeMan

#NuriKurtcebeyeÖzgürlük

Gaddar Davut, Mokok gibi tiplerin yaratıcısı abimiz Nuri Kurtcebe, Erdoğan'a hakaret ettiği iddia edilen karikatürleri nedeniyle çarptırıldığı 1 yıl 2 ay 15 gün cezasını çekmek üzere tutuklandı. Nuri Kurtcebe 69 yaşında, 1970'lerden beri çiziyor, çizmeye devam edecek....